Süleymaniye Kütüphanesi
Kısım | AMCA ZADE HÜSEYİN PAŞA
Yeni No.
Eski Kayıt No. 273

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله مانح شرايف العطايا ولطايف البغية ودافع قواصف البلايا وعواصف النقم الذي خص الانسان من بين انواع الحيوان بالهمه من بدايع العلوم وروايع الحكم والهمه من لوامع الجلال وجوامع الكلم هو الرب الاكرم الذي علم بالقلم علم الانسان ما لم يعلم سبحانه من ان يمانله ذات تحققه من حيث هي هي بعض الفنا وصرف العدم او يشاكله في وحدانيته وصمديته جوهر لم يتعرق في التفرد والتجرد الا تعدد ولم تتزوجه حيوته ان يكتنفها كيفية فيعرض للتحول والتبدل المنافي لوجوب الديمومة والقدم عليه تعالى علمه ان يقدر شيء من المقادير بعدد بكثر او قل او ينحصر في بعد او امم قدير انتظم في سلك قدرته جميع الكاينات فاشر فيها بدا اعلاء وحاشاه ان تتصف بتاثر مما سواه او تتسم بمريد تفتقر الى تحريك عن لدن بحوم حولها ايدي الانا والانية فيه وفيه ما لم يكن او يظهر الا شيء بعد ما لم يكن سميع بصير تبوا من ان يتبع حرف فيه فيشال او ينتهي اليه اصطكاك صوت او تمام ظاهر لعيون او ليه دون اعداده بلا وضع وهيئة يتشكل به او يرتسم له ما في السموات وما في الارض وما بينهما ملكا وملكا دون ان يلتبس شيء منها او يلتئم به كل ما سواه ومنه جميع ما عداه واليه منقلب كل شيء وما واه من غير ان يضاف هو اليه متصل به او ينفصم الا اله الا هو ولا نعبد الا اياه ولا ملجا منه الا اليه ولا عاصم من امره الا من رحم ثم الصلوة والسلم على اكرم الانبيا واشرف الرسل المبعوث الى افضال القرون وخير الامم صانه تتزايد فلا تنقص ويدوم فلا ينصرم ما انتسخ الا قيا الا ضوا وابتهل الليل من الصباح وابتسم وعلى آله الاصفيا وعترته البررة الاتقيا مصابيح الظلم ومجادح الديم اما بعد بدانكه عنوان تشريفي كه كردكار عالم در قامت زيبايي اهل افعال و شايسته است و نفيس ترين تاجي كه ايزد عز اسمه بر فرق خلاصه موجودات نهاده است علم است و تعظم سكان خاكدان بر ملا يعلا الا بعلم ظاهر نشود و هاهات رتب الارباب باهال القدس بعلم حاصل كشت قال الله تعالى وعلم آدم الاسما كلها الآيه و فضل انسان جز بعلو ظاهر نشود چنانك امير المومنين علي رضي الله عنه فرموده است كه شخص الناس من حمة القتال آكفا ابوهم آدم والام حوا وفيه المراد قد كان حسنه والجاهل الا هال العلم اعدا ومنزه كوجب بزرك الا بعلم بيار آيد كردد چنانك در اثر درست آمده است كه امير المومنين عمر رضي الله عنه

ابن عباس را رضي الله عنه باصغر سن بر اكابر اصحابه مقدم مي داشت تا ايشان بران غيرت نمودند
وگفتند كه ما را بسران هستند مقابل وي چرا بايد كه او بر ما مقدم باشد تا روزي عمر رضي الله عنه
ايشان را بپرسيد كه شب قدر چندم رمضان است ايشان هركس بر مقدار علم خود و بر اجوبي
دادند و چون عباس رضي الله عنه آن سوال پيش ازان عباس بپرسيد كه شب قدر چندم رمضان است
گفت شب بيست و هفتم و برين دليل ها گفت چنانك عمر ازو به بهتر ديد و با ايشان نمود كه
علم عباس ازيشان از همه علم است بمو آيات و اخبار در فضيلت علم و علما بيش ازانست كه اندرين
مختصر يارا توان كردن و ما حاصر في از اندر كتب دريابيد كردن ايم و من حق العلوم على عاديما ان
لا يهينوها فيضعوها في غير اهليها ولا يضنوا بها عن اهليها فمن منع الجهال علما اضاعه و من منع
غير اهله فقد ظلمه و الله تعالى يقول هل يستوي الذين يعلمون و الذين لا يعلمون فعلم ظلم
و جهل نور و ضلالت و الصرايم و تطابقت الروايا و العزايم على ان اولى من تجلى له عرايس اثار الخواطر و يزف
اليه مستحيات الافكار و الضماير انما هو الجضم العليا و السان الشما الحادم الثقلين و مامول الخافقين
الصاحب المعظم المكرم و الدستور الاعظم الاعلم الافخم صاحب قران الادوار و موسس مباني الامن و الامان
و منشي ادعايم الدين و الايمان و مفيض غياب الانعام و الاحسان محيي حشاشة الفضايل بالاحسان بالتلف
و ناشر رفاة الكرم بعد ان شفي على شفا جرف جامع محاسن الاخلاق على الاطلاق و حاوي اطايب الاعراق
بالاجماع و الاتفاق و علاقة الآفاق فضلا عن خراسان و عراق شمس الدنيا و الحق و الدين غياث الاسلام و مغيث المسلمين رابط
ظلال الرحمة و الرافة على الخلايق اجمعين الخصوص بعناية رب العالمين اعز الله انصاره و ضاعف مدى الدهور قدرته و اقداره
لا زالت سنات وجود مستبضع الفضل و الجي من كل اديب عليه و اخازت جنود مجمع العلم و الفضل و الندى مركان مرجوا
اليه كاسب العبد الداعي لايام دولته ان يعلم طرفي من علمه للايمان بعقوته و يشيك من التحرير بلطاف كعبته و اختار لنفسه
التوسل الى ذلك الجناب الرفيع و الفناء المريع باثاري كاب في تعبير رويا المنامات اذ وجد حيث الفخار بدار علم الارواح و الشيخ له
باخبار الافلاح و النجاح و مرجب الفخار بقية سلسلة النبوة بين الخلايق و صفية تاج الاثرة الذي الخلايق
على اهمة ازار خيمته لقبول امانيهم ذري اليمن و هواه الصناعة شريفا كان او دنيا و الاتكال على تصاريفه و حسن اجابته لما يلقى اليه من تلك الصناعة
باللطف غشاكان او سمينا و الله حسبي و على الله توكلي و كفى به هاديا و معينا پس اندر انواع علوم نظر كردم
ازان انستكه منافع او محتصر است بدنيا چنانك آنرا در منافع اخروي هيچ

و بعضي

باموراخروی دارد وحسب وبعضی آنست که مایاه علمست ومنافع او شایع است هرکه اندر
اندر آخرت وعلم تعبیر خواب ازین جمله است ومزیّه وفضیلت بردیگر علوم دارد
وجه اوّل آنکه اثبات این علم پیش اهل ادیان وغیرایشان متفق علیه است وهیچ کس
این علم نکرده است ودوم آنکه وحی بیشتر انبیا علیهم السلام بطریق خواب ذیدن بوده است نمای
سخن بعد ازین گفته آید وسوم آنست که قابل نسخ وتبدیل نیست وباختلاف ادیان وشرایع تغیر
خلاف دیگر علوم وچهارم آنکه این علم نوعیست از علم فراست وآن هرکس را میسّر نباشد وپنجم
نفع این علم عام تراست از دیگر علوم زیرا که جمله خلق از کافر ومسلمان زن ومرد آزاد وبنده وصغیر وکبیر
بدین علم محتاج اند وبیان آنکه خواب کافر درست است بعد ازین کرده آید وششم آنست که
علما در علوم دیگر کتب بیشتر ساخته اند وتنقیح این بیشتر کرده اند وسعی در آن بیشتر برده اند
هرکس بر آن بیشتر باشد وهفتم آنست که هر علمی که باشد بمجرد تعلم وتعلیم ودرس حاصل
نشود وتحفظ وسماع میسّر نگردد الا این علم که بجز این چیزها موقوف است بر دو اصل عظیم یکی تأیید
الهی بطریق الهام ودوم فراست صادقه وبیان احتیاج این علم بعلم فراست بعد ازین کرده آید واز بهر
اینست که عالم اگرچه متبحر باشد اندر انواع علوم وبرا قدام بر ین صنعت میسّر نباشد وهشتم آنکه
این علم جزوی از اجزاء نبوّت است بقول صاحب شریعت صلی الله علیه وسلم چنانکه ابوهریره روایت
کرده است رضی الله عنه که پیغمبر علیه السلام فرمود که رؤیا المسلم جزء من ستة واربعین جزءاً من النبوة
وعایشه رضی عنها روایت کرده است که رسول علیه السلام فرمود که لا یبقی بعد النبوة
الا المبشرات قیل وما المبشرات یا رسول الله قال الرؤیا الصالحة یراها الرجل او تری له سؤال الزکی
گوید که رسول علیه السلام اندرین خبر بیان کرد که بعد از من جز از مبشرات نمانده است پس لازم آید که
خوابها منذر نباشد ومعلومست که خوابها همچنانکه مبشرات است منذرات نیز هست چنانکه ذکر
آن در میانه کتاب یاد کرده آید جواب بدانکه جواب این سخن از سه وجه بیاید
اوّل آنکه گوییم منذرات باخبار دیگر معلوم شده است مثل آنکه رسول علیه السلام فرموده
که اذا اقترب الزمان لم تکد رؤیا المسلم تکذب دوم آنست که مقصود ازین الواف مبشرات

است نه منذرات بعرض افتاده است وان مر این را ذکر کرد وسوم آنکه گوییم منذرات خود اندر مبشرات
داخل است از بهر آنک ایشان خبری باشد که تاثیر آن اندر بشره ظاهر شود ودر خوابها منذره
این معنی موجود است ودلیل بر ین سخن آنست که حق تعالی میفرماید در حق کفار که فبشرهم
بعذاب الیم ودلیل بر ثبوت این علم وشرف این صنعت بسیار است وطرفی ازان در میانه
این کتاب یاد کرده شود وان جمله آن خواب ابوهریره است علیه السلام که اندر خواب دید که فرزند
را میبرد بر دکان وزن ودیداری هرچنان واقع شد ودر خبر درست آمد آنست که رسول علیه السلام
پیش از آمدن جبرییل علیه السلام بوی شش ماه هرچه می دید اندر نبوة اندر خواب می دید وهرچه اندر
خواب می دید دیداری هرچنان ظاهری شد وتمامی این سخن بعد ازین گفته آید وان جمله ان
خواب یوسف صدیق است علیه السلام وآن چنان بود که یوسف علیه السلام در سن طفولیة در پیش
برادران خود اندر خواب بود وعادة ایشان چنان بود که هریک ایشان عصای اندر دست داشتندی
که بدان تعهدی کوسفندان کردندی ویوسف را علیه السلام قضیبی کوچک در دست بودی که
بدان بازی کردی وچون یوسف علیه السلام خواب بیدار گشت برادران را گفت من اندر خواب
چنان دیدم که این عصای من ترا بزمین فرو بردندی وعصاها آشما را بزمین فرو بردند گرد بر گرد
عصای من وعصای من بزرگ گشت وبیخ بزمین فرو برد وعصاها آشما را همه بر کندند وبینداخت
چون برادران یوسف این سخن ازوی بشنیدند بر خبر شدند وگفتند زود باشد که این کودک بر ما
دعوی ریاست کند چون ازین ماجرا هفت سال دیگر بگذشت یوسف علیه السلام دکر بار اندر
خواب چنان دید که یازده ستاره وآفتاب وماهتاب وبر ایشان گردند چون چون یوسف علیه السلام
این خواب را بر یعقوب علیه السلام عرضه کرد یعقوب را تاویلان معلوم گشت ومقصود ازان
دریافت انکه ویرا گفت تعبیر این خواب آنست که یازده برادر تو ودر ودر ومادر تو از بهر تو سجده کنند
بس ویرا گفت ای پسر این خواب را با برادران خود مگوی که ایشان در حق تو بدی سگالند تا اخر قصه
چنانکه حق تعالی در کلام قدیم یاد کرده است قال الله تعالی یا بنی لا تقصص رؤیاک علی
اخوتک فیکیدوا لک کیدا الآیه بس ما مختصری درین علم بفضل بارسی تالیف کردیم

تا نفع او عام تر باشد و انوار مرتب تر گردد و اینک پیوندد و فن **فن اول** اندرین طبقات معبران
از معبران و صحابه و علما و مفسران و فقها و زهاد و صلحا و دیگر اصناف علم از فلسفه اینون
و هندیان و مغوبدان و کاهنه و منجمان و اطبا و شعرا و رهبانان و احبار و غیرایشان و دراین
دریباله سخن مقدار حاجت یاد کرده شود و این فن نیز مشتمل است بر بیان ترکیب جسد آدمی و بر بیان
قوای آنسان که خواب بدان تعلق دارد و بر بیان کیفیت عارض یا این قوی و بر بیان تحقیق
و بیان لمیة خواب و دیدن خوابها و بر بیان اقسام خوابها و انشعابات آن بحسب قوه
فاعل مناسبات صحیحه و فواید آن و بر بیان سبب آفات آن و غیر ذلک و بر بیان آداب معبر
وان علومی که بر معبر احتیاج افتد و بر بیان آداب بیننده خواب بقدر آنکه این صنعت را آنان
کژ بر نباشد و هذا الفن تجوی مجری اصول المناسبات و این فن مشتمل است بر هفت فصل
و ما این مختصر را کتاب المعتبر فی علم التعبیر نام کردیم و جهد بلیغ نمودیم اندر ضبط آن ترتیب
آن بعد از تقدیم استخاره و استعانه بلطف باری عز اسمه و آنرا موشح کردانیدیم بلطایف حکمی
و اقوال اعیان این طایفه و حکایات از بزرگان این صنعت اندر مناسبات بحربه و آنرا مزین کردانیدیم
بآیات و اخبار بقدر احتیاج و خلاصه اقوال ارباب این صنعت اندرین کتاب یاد کردیم و جای که موضع
سوال و محل اشکال دیدیم اشارتی بدان کردیم بقدر بضاعت خود و از الله تعالی التوفیق
لاتمامه و ان لکتیب طالبه فی مرامه انه ولی التوفیق و الیه المرجع و المعاد و علیه التوکل و الاعتماد
و ما خست اندرین جایگاه فهرست مقالات و ابواب و فصول این کتاب را یاد کنیم تا بر
جویندگان این علم آسان گردد جستن مسایل این کتاب بعون الله تعالی و حسن توفیقه

فهرست فن اول و آن مشتمل است بر هفت مقاله فصل

فصل اول اندر بیان طبقات معبران **فصل دوم** اندر بیان حقیقت انسان از جهت
ترکیب **فصل سوم** اندر بیان قوای جسمانی و روحانی که بنیة انسان بدان مشتمل است
بر طریق ضرب المثال **فصل چهارم** اندر بیان مناسبت انسان با دیگر موجودات از مشارک

و ارکان یا ذات **فصل پنجم** اندر ذکر مقاراتی که جز را محتاج الیها **فصل ششم** اندر بیان
نفوس طبعی و حیوانی و نفسانی بر طریق تفصیل **فصل هفتم** اندر بیان مقدار افعال هر یک ازین
قوی یاد کردیم و در بیان زیادتی عمل قوة متخیله بر دیگر قوی هم در کثرة و هم در غرابت و اعجاب
فصل هشتم اندر بیان ماهیة خواب و اندر سبب لمیة آن **فصل نهم** اندر بیان
قوة متخیله بر عمارت جمله احوال و اندر بیان زیادتی عمل وی اندر حالت نوم و اندر بیان اختلاف
سخن اندرین فصل بر سه قسم یاد کرده شود **فصل دهم** اندر بیان قوة الهی که خاص
است از بهر نوای انسانی و اندر بیان آنکه خوابها صحیحه ازوی صادر می شود **فصل یازدهم**
اندر بیان آنکه قوة متخیله بتنهایی کافی نیست اندر آفات مناسبات **فصل سیزدهم** اندر
شبه مناسبات و بیان اصناف هر یک از ان از حق و باطل و اندر بیان فرق میان خوابها صحیحه و اضغاث
احلام و بیان اندرین و میان زجر و فال و اندر بیان آنکه خوابها نیکو بر پدید شود از خوابها
بد و این فصل مشتمل است بر پنج نوع و هر یک ازان مشتمل است بر خمسین اصناف و اقسام و مراتب **فصل**
چهاردهم اندر بیان معنی علم تعبیر و اندر بیان آنکه اول کسی که خواب دید کیست و اندر ذکر
چیزها بسیار که بر یکدیگر دلالت کند از جهات مختلفه و اندر ذکر چیزها که خسب اختلاف تعبیر
مختلف شود از اختلاف لغات و غیر آن و اندر ذکر مناسبات که تعبیر آن بشبیه و نظیر آن چیز کنند و اندر
ذکر مناسبات که تعبیر آن بضد آن شی صورتی کنند و بیان سبب آن و این فصل بر مشتمل است بر چهار
نوع **فصل پانزدهم** اندر ذکر ادب معبر و ذکر اعداد آن علوم که بر او باید و اندر بیان کیفیة
استخراج مناسبات مشکله و این فصل مرتب است بر یک مقاله و ده تمام **فصل شانزدهم** اندر
ذکر ادب بیننده خواب و اندر ذکر مکان و زمان که اندران خواب دیده شود و اندر ذکر آنکه هر خواب
که در کدام ساعت بیند نیکی درست شود و اندر ذکر آنکه خواب که درست باشد و آن که درست نباشد
و این فصل مشتمل است بر پنج قسم **فصل هفدهم** اندر ذکر بعضی از تعبیرات منقوله از رسول علیه السلام
و از صحابه و ائمه سلف رضی الله عنهم تمام **فهرست فن دوم**
و آن مشتمل است بر یک مقاله و هفت مقاله مقاله اندر بیان آنکه این فن از کجا

انديشه بر هفت مقاله نهاديم مقالهٔ اوّل وآن شامل است بر دوازده باب

باب اوّل اندر دين حق جلّ جلاله و دين عرش وكرسي ولوح واندرين باب سه فصل است فصل اوّل اندر دين حق تعالى بر طريق اجمال فصل دوم اندر رؤيت حق جلّ وعلا بر طريق تفصيل فصل سوم اندر دين عرش وكرسي ولوح محفوظ

باب دوم اندر دين انبيا عليهم السلام واندرين باب پنج فصل است فصل اوّل اندر دين انبيا عليهم السلام بر طريق اجمال فصل دوم اندر دين بعضي از پيغامبران انبيا عليهم السلام بر طريق تفصيل فصل سوم اندر آنكه شخص خويشتن را پيغمبري گشته بيند فصل چهارم اندر دين محمّد مصطفى عليه السلام خاصّه فصل پنجم اندر شمه از سخن انبيا عليهم السلام واندر دين عطا يشان وآن اولياء بكار

باب سوم اندر دين كتب آسماني وخواندن آن واندر دين مصحف واندرين باب هفت فصل است فصل اوّل اندر دين قرآن خواندن فصل دوم اندر دين مصحف فصل سوم اندر دين نبشتن قرآن واندر ذكر قرّاء فصل چهارم اندر دين سور قرآن يك يك فصل پنجم اندر دين بعضي آيات سور وآيات على الخصوص وكتابت بر اعضا فصل ششم اندر دين دعا واستغفار وتسبيح وتحميد فصل هفتم اندر رؤية ديگر كتب منزله

باب چهارم اندر ذكر ديگر عبادات ومتعبّدات واندر ذكر رؤية ملك واديان واندرين باب دوازده فصل است فصل اوّل اندر رؤية اسلام فصل دوم اندر دين حجّه كردن ومعاهد كردن فصل سوم اندر دين غسل جنابه ودين وضو كردن وغسل كردن وتيمّم كردن فصل چهارم اندر دين بانگ نماز وقامت گفتن فصل پنجم اندر دين نماز كردن فصل ششم اندر دين زكوة دادن وصدقه دادن وخيرات كردن فصل هفتم اندر دين روزه داشتن فصل هشتم اندر دين حج كردن وعمره كردن وآنچ بدان تعلّق دارد از طواف وقربان فصل نهم اندر دين جهاد كردن

فصل دهم اندر دين سلام كردن ومصافحه كردن واندر دين

تكبر وآنچ بدان تعلّق دارد فصل دوازدهم اندر دين ديگر ملل وأديان وآنچ بدان تعلّق دارد

باب پنجم اندر دين ملائكه واندرين باب دو فصل است فصل اوّل اندر دين ملائكه مطلقاً فصل دوم اندر دين ملائكه مشهور بر طريق تفصيل

باب ششم اندر دين صحابه ودیگر صلحا وعلما رضوان الله عليهم اجمعين

باب هفتم اندر دين قيامة وما يتعلّق بدان از حساب وميزان والصحف والصراط وأهوالها

باب تهم اندر دين دوزخ وعذاب وخوف وآنچ بدان تعلّق دارد

باب دهم اندر دين قلم ودواة ونقش ومداد وشعر وكاغذ وكتابت وكتاب وآنچ بدان تعلّق دارد

مقالهٔ دوم اندر آنچ اوطبع متولد شود وآن مقاله مشتمل است بر نهم باب

باب اوّل اندر رؤية آسمان وآنچ بدان تعلّق دارد فصل اوّل اندر رؤية آسمان واندرين باب هفت فصل است فصل دوم اندر دين هوا وبنا كردن بر آن وبر هوا فصل سوم اندر دين آب واحوال آن فصل چهارم اندر رؤية كواكب على العموم فصل پنجم اندر رؤية بعضي از كواكب معروف فصل ششم اندر دين محاربة كواكب واندر رؤية بعضي از خواص مجربه اندر احوالشان واندر اخراج نيران واندر دين دعوة كواكب ودين سجاه كردن ايشان كسي را يا كسي را مر ايشان

باب دوم اندر دين شب وروز وتاريكي وروشنايي وابر ورعد وبرق وصاعقه وباد هفت قوس قزح وخسف وزلزله واندرين باب نهم فصل است

اندر دیدن باران و تگرگ و برف و سرما و سیل و رود و آنچه از آسمان پدید آید و اندر آبها و زمین بدان مانند

باب پنجم

اندر دیدن آتش و شمع و چراغ و قندیل و دود و آنچه بدان تعلق دارد

باب ششم

اندر رویت جن و شیاطین و عمل و آنچه بدان تعلق دارد

مقالهٔ سوم اندر نبات و رویت انسان

و احوال وی و این مقاله مشتمل است بر دو قسم

قسم اول اندر دیدن انسان و احوال وی اندر حالت و اندرین قسم هجده باب است

باب اول

اندر دیدن اختلاف الوان انسان از سپیدی و سیاهی و مانند آن

باب دوم

اندر دیدن موی سر و ریش و بدن و آنچه بدان تعلق دارد

باب سوم

اندر دیدن اعضای آدمی گان گان

باب چهارم

اندر دیدن زرع اندر و سر و بدن استمال کردن و اندر دیدن سرشتن و سرشانه و سرحه کشیدن و قصاب کردن و نظر اندر انیه

باب پنجم

اندر دیدن آب دادن و آب اصحاب صنایع

باب ششم

اندر دیدن افعال انسان مثل اکل و اجارة و بخل و تبختر و امثال آن مبنی بر حروف تهجی

باب هفتم

اندر دیدن خلقها و سلاطین و احوال ایشان و اندر دیدن متعلقان ایشان مثال وزیر و سپاه و آنچه بایشان تعلق دارد مرتب بر بعضی از حروف تهجی اندر دو فصل

اندر دیدن حرب و آلات و احوال آن و اندرین باب چهار فصل است

باب هشتم

اندر دیدن اصحاب صنایع مرتب بر حروف تهجی

باب نهم

اندر دیدن احوال و آلات اصحاب صنایع و آنچه بدان تعلق دارد

باب دهم

اندر دیدن خانه مرتب بر حروف تهجی

باب یازدهم

اندر دیدن طعامها و شرابها و آنچه بدان تعلق دارد و این باب مشتمل است بر دو فصل

باب دوازدهم

اندر دیدن مجالس غم و آنچه تعلق دارد و اندر دیدن غم و پیر و معارف و تعزیت و مستی و غنی و دیدن مغنیان و شطرنج و آنچه بدان تعلق دارد

باب سیزدهم

اندر دیدن اصوات حیوانات و غیر ایشان و بلغتها معتاد و اندر دیدن اصوات حیوانات و غیر ایشان و بلغتها

باب چهاردهم

اندر دیدن طعامها و شرابها و آنچه بدان تعلق دارد و این باب مشتمل است بر دو فصل

باب شانزدهم

اندر دیدن مجالس غم و آنچه تعلق دارد و اندر دیدن غم و پیر و معارف و تعزیت و مستی و غنی و دیدن مغنیان و شطرنج و آنچه بدان تعلق دارد

باب هجدهم

اندر زنا و یاد رویه عشق و اندر آنچه بدان تعلق دارد از صفرة لون و ضعف و هکریه و صبر کردن و مانند آن و اندر رویه املاک کار با وی همه تمام شاه بود و آنچه بدان تعلق دارد

قسم دوم از مقاله انسان

اندر زنا و یاد مردگان و احوال ایشان و این قسم مشتمل است بر شش فصل

فصل اول اندر زنا و یاد رویه موت

فصل دوم اندر دیدن مرده و یاد مرده

فصل سوم اندر زنا و یاد رویه

واقع شود واندر تاویل اختلاف افعال مردمان فصل چهارم اندر تاویل بوی مرده کردن بیشتر و اندر
تاویل غسل میت وحنوط وکفن تعش فصل پنجم اندر رویة قبر وزیارة
ودفن ونماز کردن بر مرده وتشریف کردن ومرده را زنان کردن فصل ششم
اندر ذکر فواید چند ازین باب که بدان استدلال کنند بر خیر وشر احوال مرده واز آن زنده

مقالت چهارم

اندر تعبیر دیدن حیوانات جز آدمی واین مقاله مشتمل است بر چهار باب

باب اول

اندر تاویل حیوانات اهلی مانند اسب واشتر
وحر وگاو واستر وگوسفند وغیر آن بر سبیل اختصار

باب دوم

اندر تاویل سباع ووحوش مثل شیر وگرگ
وبلنگ وسخن اندرین باب بر دو قسم است

باب سوم

اندر تاویل حیوانات مخزی واندر آلات
صید کردن واین باب مشتمل است بر سه فصل

باب چهارم

اندر دواب الا انچه وغیر آن

مقالت پنجم اندر تاویل رویة

خرو گشتی واحوال آن واندر رویه انهار وآبار وبعضی از ظروف وآلات آن واین مقالت
مشتمل است بر نه فصل فصل اول اندر رویة خمر فصل دوم اندر رویة قرات
ونیل ودجله وجیحان واندر دیدن دیگر رودخانها وآنچ بدان تعلق دارد فصل سوم
اندر دیدن آب چشمها وقناة وسواقیه فصل چهارم اندر رویة زیادة شدن آب
وغلبه کردن آن واندر رویة موج وزبد فصل پنجم اندر دیدن غرق وباحة
وآنچ بدان تعلق دارد فصل ششم اندر تاویل اختلاف اوصاف وهیآت آب
فصل هفتم اندر رویة آب مطلقا واندر رویة خوردن آب وخایدن وتخمین آن

ونظر کردن اندر آن واندر رویة بول فصل هشتم اندر رویة گشتی واحوال آن فصل نهم
اندر دیدن حوض وچاه ودلو وآنچ بدان تعلق دارد از آلات کشیدن آب وغیر آن واندر دیدن بر آمده

مقالت ششم اندر رویة زمین

وعمارات آن واین مقالت مرتب است بر پنج باب

باب اول

اندر رویة شهر مدینها واندر تاویل عمارات

باب دوم

اندر تاویل آنچ عمارت نیست وغیر آن واندر تاویل باغ وما یتعلق بذلک

باب سوم

اندر تاویل زرع وحبوب وما یتعلق بذلک

باب چهارم

اندر دیدن حصیر وآنچ بدان تعلق دارد مثل خیار وخربزه واندر تاویل رویة زیر جبین
وخاتم واین باب بر رویة خراب شدن مواضع معمور کرده شود واین باب مشتمل است بر ده فصل ویازده خاتمه

مقالت هفتم اندر دیدن زمین

وزمین واما کن آن از جبال ومفاوز واندر تاویل جواهر خشکی وبری وغیر آن واندر سه فصل است
فصل اول اندر تاویل رویة دنیا وزمین وآنچ تعلق بدان دارد فصل دوم اندر تاویل کوه وتل وآنچ با
وما یتعلق بذلک فصل سوم اندر دیدن جواهر وآنچ تعلق بدان دارد واندر تاویل دیدن معادن

باب آخر

از کتاب واین باب مشتمل است بر دو فصل فصل اول اندر بعضی از تعبیرات نادره
فصل دوم اندر کلماتی چند اندر حکمیات ووصایا والله اعلم اکنون رجوع کنیم
وابواب کتاب استعینین بالله تعالی ومتوکلین علی فیض فضله فصل اول
بر انکه ارباب این صنعت شریف واصحاب این طریقت منیف از هر ملتی وهر

طبقه دوازدهم از مشرکان عرب ابو جهل بن هشام است و عبد الله بن أبي و نوفل بن عبد الله و عمرو بن ود
و ابن الزبعري و ابو طالب و ابو العاص طبقه سیزدهم از کافران سیصد است و عوسج و حرز رحی و شق
و قطامی و ابن ذراة طبقه چهاردهم از ساحران عبد الله بن هلال است و فرط بن زید و عتاب بن شمه
الرازی طبقه پانزدهم از اهل فراست یاس بن یعقوب است و سعید بن سنان و جندب بن حکم و معاویه
بن کلثوم و الله اعلم بالصواب

فصل دوم اندر حقیقت انسان از حیث ترکیب

بدانکه هر چیزکه آن مرکب باشد از دو جوهر مختلف الحقیقت آن باشد که از وی سه گونه افعال
صادر شود و در هر یکی از مفردات وی و یکی خسب ترکیب و باید دانستن که آن نوع
که خسب ترکیب صادر شود تمامتر و کاملتر باشد از آن دو دیگر که خسب افراد صادر شاه
باشد و تاثیر آن بقوت تر باشد مثال این حجر مغنطیس چون حقیقت وی مرکب است از جوهر سرد و جوهر
حار هر دو بنسبت مزاج وی بصدر آن باشد که سه گونه تاثیر از وی صادر شود اندر بدن یکی خسب خلقت
و دوم بحسب عسلیت و سوم بحسب ترکیب هر دو و معلوم میشود که تاثیر از قسم سوم بقوت تر
و غالب تر باشد و چون مقدمه معلوم شد بدانکه افزیدگار عالم و مدبر کاینات خلقت
نوع انسان را نه بر سبیل بسائط و نه اوی اجزا مانند بلکه او را مولف کرد اینان است از جوهر بدن و
جوهر روح که از نفس ناطقه خوانند و حقیقت انسان اینست و او را مشتمل کرد اینان است بر سه
جنس از قوای نباتی و حیوانی و روحانی چنانک تفصیل آن بعد ازین یاد کرده شود و هر چیزی که آن
مرکب باشد تا علم بمفردات آن حاصل نشود مر کیات آن تصور توان کردن و نیز چون کسی در خود
معرفت علمی کند و بنفس خود جاهل باشد از کسی دیگر چه اندر مثال وی هم چنان که کسی دیگری را راه نماید و خود
راه نشناسد یا کسی مردم را ضیافت کند و خود گرسنه باشد یا دیگری را خلعت پوشاند و خود برهنه.
باشد بدین دلیل که انسان عبارتی است از این جسد مرکب ظلمانی و از روح لطیف نورانی که جسد وی را بمثال
فرشته است و روح بر مثال آدمی و سخن اندر معرفت حقیقت انسان من حیث الاجمال بر چهار قسم باید داشت

قسم اول اندر ماهیت جسد انسان و کیفیت ترکیب وی

بدانکه افزیدگار عالم جل جلاله خود جسد انسان را ابدا کند بقوای کامله خود جمله اصابع را بید الکرد و از تالیف اجسام اصابع جمله

اورده زا ابداع کرد و از ان ارکان چهارگانه اخلاط اربعه را پیدا کرده و از ان اخلاط اربعه نه جوهر پدید کرد
و از تالیف و ترکیب آن یعنی بر بعضی دیگر طبقه متصل بهم دام پدید کرد و آن را بر دو بست و جهار
بداشت و اینگاه انرا بهفت صد و بیست رابطه مشدد و محکم کردانید و پوست را بر مثال
این جمله فرو گشود و انگاه یازده خزانه مملو از جواهر مختلفه اندروی تعبیه کرد و آنگاه مسالک و
شوارع و انهار در آن جایگاه پدید کرد و آن عروق است که مجاری خون است و عدد آن گفته اند سیصد
و شصت و دیگر دوازده رگ زن را هم موافق وی پیدا کرد و آنگاه این بنیاد محکم را بدست
استاد کلیس مدبر سپرد و آنگاه پنج پاسبان را بر گاه داشت ان همه گل کردانید تا حفظ آن
بدن از بر سر دو عمود محکم بداشت و ویرا متحرک کردانید بشش جهت و آنگاه سه قبیله از خلق
اندرین شهرستان ساکن کردانید از ملایکه و جن و انس و آنگاه بادشاهی عادل را بر این جمله
حاکم کردانید تفصیل ارکان بدانکه طبایع اربعه حرارت است و برودت و رطوبت و یبوست
و ارکان چهارگانه آب است و آتش و باد و خاک و اخلاط چهارگانه صفرا است و سودا و خون
و بلغم و جواهر نه گانه و آن استخوانها است و مغز آن و پی و عروق و گوشت و پوست
و ناخنها و موی و اما طبقات ده گانه و آن سر است و گردن و سینه و شکم و هر دو حقو
و جوف و هر دو ورک و هر دو ران و هر دو ساق و هر دو قدم و اما عمودها و آن استخوانها
است و تعداد احاد ان اندر کتب طب مسطور است و مراد از روابط اعصاب است و اما خزانه
یازده گانه و آن دماغ است و خیاخ و ریه و قلب و کبد و طحال و زهره و معاء و امعا و هر دو
کلیه و انثیین و اما روزنها دوازده گانه و آن هر دو چشم است و هر دو گوش و هر دو سوراخ
بینی و هر دو پیش و پس و هر دو پستان و ناف و دهن و اما استادان هفت گانه و آن قوة
جاذبه است و قوة ماسکه و هاضمه و دافعه و نامیه و غاذیه و مصوره و اما پاسبانان
پنج گانه و آن حواس خمسه است سمع و بصر و شم و ذوق و لمس و اما عمود دو گانه که این بنیاد را
بر سر آن بداشته است آن هر دو پای است و اما جهات شش گانه و آن قوام است و خلف
و پیش و یسار و فوق و تحت و اما قبایل سه گانه ساکنان شهرستان انسان نفوس و قوای بدن اند

ادبهر انگ نفوس شهوانی و اخلاق و افعال آن بر مثال جن است و نفوس حیوانی و افعال و اخلاق آن بر مثال انس
است و نفس ناطقه و تمیز و اخلاق وی بر مثال ملایکه است و اما آن پادشاه عادل که ویرا
برین جمله حاکم کرد ایزد است آن عقل است **قسم دوم اندر حقیقة ناطقه که روح حوا**
نیز نامند
بدانکه سخن اندر حقیقه روح مجرد از بدن و تصور و تفتیش شریعت اجازه نداده است و علم حقیقه
روح از جمله علوم غیب است و خلق را سخن گفتن اندرین باب اجازه نداده است از جهت صعوبة
مدرک آن و ما بعد ازین اشارتی تمام تر اندرین معنی ایراد کنیم **قسم سوم اندر بیان افعال**
و احوال نفس ناطقه بنسبت با بدن انسان بدانکه چون نفس را باعتبار اندیشه وی اندرین
تصور کنند ادراک آن سما یاشد و فهم شرف منزله و علو مرتبة وی بتوان کردن بدانکه
علما گفته اند که نسبت نفس ناطقه با بدن انسان همچون سرایی است نسبت پاسبان آن سرای
بیان نسبت آن بدانکه جمله احوال و آلات و مواضع سرای اندرین جمله مرکب موجود است که
مبدع موجودات هر چیزی را ازوی بر مثال چیزی ازان بنیاد محکم تقدیر کرده است و آن انست که
هر دو پای ویرا که قیام جسد وی بریشان است بر مثال اساس خانه نهاده است و سر ویرا بر مثال غرفه
نهاده است بر بالای همه و پشت ویرا بر مثال دیواری محکم تقدیر کرده است از بیرون خانه و رویرا
از پیش بر مثال صفه ان خانه تقدیر کرده است و کردن ویرا بر مثال رواق آن سرای نهاده است و حلقوم
ویرا که مجاری صوت است بر مثال دهلیز آن سرای نهاده است و اوعیه ویرا بر مثال خزاین آن خانه تقدیر
کرده است و پیرون آمدن نفس از حلقوم وی بر مثال بادهنگ تقدیر کرده است و سر او ویرا سردشان زن
آن بر مثال خانه تابستانی نهاده است و دل ویرا باحراه خربزی وی بر مثال خانه زمستانی نهاده است
و معاء ویرا بر مثال مطبخ خانه آن سرای نهاده است و کبد ویرا با خون اندران جایگاه جمع می شود بر مثال
شراب خانه تقدیر کرده است و عروقی که بسبب آن خون باطراف بدن می رسد بر مثال مسالک آن سرای
و طحال ویرا بر مثال خانه تقدیر کرده است که اثاث سرای اندران جایگاه باشد و مرارة آنرا و حاقه صفرا ویرا بر مثال
سلاح خانه تقدیر کرده است و شکم ویرا بر مثال خانه حرم تقدیر کرده است و ثفل طعام را اندر امعا وی
بر مثال بیت الخراج آن سرای نهاده است و مثانه ویرا بجمع شدن بول اندران بر مثال جا

وهر دو بیرا و بیرا ربس و بیش برمثال راهکار آن خانه تقدیر کرده اند و انحوانهای و بیرا بر مثال دیوار نهای
آن سرای نهاده است و اعصاب و بیرا بر مثال جدوع آن سرای نهاده است و بهلوینها و بیرا بر مثال ستونهای
آن سرای تقدیر کرده است و تجویفهای آن عظام را بر مثال صدر و قمای آن خانه تقدیر کرده است و
آن انحوانها را بر مثال جواهر تقدیر کرده است که اندران صنادیق باشد و آن صنادیقها را که اندر سرویی بزید
کرده است بر مثال رونهای آن غرفه است و نفس کبد از وی بر مثال دودکش آن خانه تقدیر کرده است
و وسط دماغ و بیرا بر مثال ایوان آن خانه تقدیر کرده است و عضلات آنرا بر مثال بردهای آن دهلیز
کرده است و دهن و بیرا بر مثال دربان آن سرای نهاده است و هر دو لب و بیرا بر مثال دو مصرعه آهنین بر
کرده است و دندانها و بیرا بر مثال دیوانهای آب بهرای تقدیر کرده است و عقار و بیرا که اندر میانه دماغ و لب
تقدیر کرده است بر مثال ریس آن سرای است که احکام اهل آن سرای بوی مفوض است و حواس باطن و بیرا
بر مثال نذیران آن ریس تقدیر کرده است و حواس ظاهر و بیرا بر مثال آلتهای جبان آن ریس تقدیر کرده است و هر دو چشم
و بیرا بر مثال دو دیدبان بوی داده است و هر دو گوش و بیرا بر مثال دو صاحب خبر تقدیر کرده است و هر دو
دست و بیرا بر مثال دو خادمتکار تقدیر کرده است و دو انگشت و بیرا بر مثال دو صناع ازبهر وی مسخر
کرده است و عیب آنجمله هیچ عضوی از اعضا این جسد نیست الا که مثال آن اندران سرای تقدیر کرده
است و هیچ فعلی از وی صادر نمی شود الا که مثال آن از اهل آن منزل تقدیر می توان کردن ذلک تقدیر
العزیز العلیم تبارک الله احسن الخالقین

نسبت نفس ناطقه با بدن از وجهی

وجه بدانکه این بدن مرکب بنسبت با نفس ناطقه همچون دکانی است بنسبت با صانع و جمله اعضاء
بدن بر مثال آلات و ادوات آن صانع است و نفس ناطقه که صانع این دکان است بهر عضوی از اعضاء
بدن فعلی و حرکتی مخصوص مناسب آن عضو بیارامیکند

نسبة از وجهی دیگر

بدانکه این جسد با غرایب ترکیب و اختلاف اعضا بر مثال شهرستانی است معمور و تصرف نفس ناطقه اندروی بر مثال اهل آن شهرستان
است اندران عضو

نسبت از وجهی دیگر

گفته اند جسد انسان بنسبة با نفس ناطقه بر مثال سواری است و دنیا بر مثال میدانی و خلق دنیا بر مثال سباق آن میدان اند

نسبت از وجهی دیگر

گفته اند جسد بر مثال مزرعه است و نفس ناطقه بر مثال برزگر است و اعمال خلق بر مثال

تخم است و موت بر مثال حصاد است و آخرت بر مثال انبار است و امثال این مناسبات بسیار است و تعداد آن
موجود است بتطویل

فصل چهارم اندر بیان قوای نفس و سخن اندرین باب و اندر آنچه بیش ازین

یاد کردیم اگر چه تعلق نفس اطب و علم طبیعی را ذاتا چون رویه مناسبات بعضی مستفاد است از قوای
بدن چنانکه بعد ازین یاد کرده شود و خلط قوی و تغیر آن مناسبات متغیری شود ایراد طرفی از آن اندرین
جایگاه مهم دانستیم بدانکه نفس انسان من حیث الاجمال منقسم است بر سه جنس از قوی که ایشان
بر مثال فایاز آن شهرستان اند و مدبر آن و عمال آن مدینه مامون اند و صلاح و فساد آن اندر صلاح و فساد
آنهاست

جنس اول قوای نباتی است

و شهوات و فضایل و رذایل آن و محل آن کبد و افعال آن
منتشری شود بجمله اطراف بدن بواسطه عروقی چند که آنرا اورده خوانند و آن آنست که انرا روح طبیعی
گویند و نباتی گویند

جنس دوم قوای نفس ناطقه است

و معارف و تمییزات و فضایل
آن و مسکن آن دماغ است و انرا قوای نفسانی خوانند و افعال آن بواسطه اعصاب منتشری میشود
براطراف بدن

جنس سوم قوای نفس حیوانی است

و اخلاق و فضایل و رذایل آن و محل آن
دل است و افعال آن بواسطه عروقی چند که انرا ضوارب خوانند براطراف بدن منتشری میشود

و بدانکه علما گفته اند که اطلاق نفس بر هریک ازین قوای ثلثه نه بدان معنی است که ایشان
سه چیز مستقل اند مباین بلکه ایشان هر سه فرع یک اصل اند و نفس که فاعل این قوای ثلثه است یک چیز بیش نیست
و این همچنانست که شخصی مثلا کتابت و قراءة داند و تعلیم کند و بیرا کاتب خوانند و قاری خوانند و معلم
بنسبت با هریک از افعال وی یا مثل آنکه اورا یک درخت خرمن عصن منفرع نشان است و از هر غصنی
چندین شاخ بیداشان است و از هر شاخی چندین ورق بدید آمده است و این مجموع یک درخت بیش نیست
بس همچنین نفس بر یک ذات بیش نیست اما بنسبت با اختلاف افعال وی اندر بدن اسما مختلف میکردند
مثلا هرگاه که تدبیر وی اندر بدن اغتذا و نمو باشد اورا نفس نباتی خوانند و هرگاه که تدبیر وی نقل
و حرکت است اورا نفس حیوانی خوانند و هرگاه که فعال او اندر بدن فکر و تمییز باشد اورا نفس ناطقه
خوانند

فصل سوم اندر بیان قوای جسمانی و روحانی که بنیه انسان بر مشتمال است

بر طریق ضرب المثل بدانکه مدبر ترکیبات این بنیه انسانی که بیان کردیم بر مثال شهرستانی معو

ابدع آن کرده است اندرو قوای چندین قوای ظاهر و باطن پدید آورده است جسمانی و روحانی که افعال ایشان
بنسبت با بدن بر مثال افعال اهالی آن شهرستان است باضافة با آن موضع بیان این انست که ان
نفوس ثلثه که پیش ازین یاد کردیم بمنزلة اجناس اند و قوای ایشان بمثابة انواع و افعال ایشان
بمنزلة اشخاص است اما آن قوی که بمنزلة انواع اند آن بر چند گونه اند بعضی از ان بر مثال رؤسا
اند بنسبت با آن شهرستان و بعضی بر مثال ارباب اند و بعضی بر مثال ملوک و بعضی بر مثال اصناع
و بعضی بر مثال اجلاب و بعضی بر مثال خدم و اصحاب اخبار و اما افعال این قوی که آن بر مثال اشخاص اند
تعداد آن متعذر است و احصای آن جز حق سبحانه و تعالی یاد کردن و یاشه از ان یاد کنیم و لوم حاجة
اند افعال این بعضی بر مثال رؤسا آن شهرستان است و بعضی بر مثال تجار و جلابان قماشها بدان شهرستان
و بعضی بر مثال افعال عیار و مفسد آن است و بعضی بر مثال افعال سلاحیر است و حجامان و بعضی بر مثال افعال
قضاة و عدول است و بعضی بر مثال افعال کودکان و بزدکان و زنان است و اهل سفه و بعضی بر مثال
افعال عقلا و اهل کرم است و بعضی بر مثال افعال علما و اهل دین است اما آن قوی که ایشان بر مثال افعال
رؤسا آنست آن چهار است حران و برودة و رطوبت و یبوست و صلاح و فساد بدن بایشان دایر است
هرگاه که ایشان اندر بدن بر سیل اعتدال و تساوی باشند احوال بدن بر سیل صحت و استقامت جاری باشد
هر چنانکه رؤسا و مدبران آن شهرستان چون ایشان متفق باشند و باصواب هر دیگر ندیه کنند و اهل
آن موضع فارغ و آسوده باشند و هرگاه که افعال این قوی نه بر سیل تساوی و تعادل باشد آن موجب
مرض و فساد مزاج باشد هر چنانکه چون رؤسا و مدبران شهرستان را با هم دیگر منازعت و مخاصمت افتد
هر اینه آن موجب باشد بتشویش و فساد در اهالی آن موضع و هر چنین افعال قوة ممیزه که
تقسیم غذا میکند هر عضوی را آنچ لایق وی است بر مثال افعال قضاة و عدول آن شهرستان است هر چنین
افعال این قوی در حالت منازعت و منافرت که موجب مرض و فساد مزاج جسد است بر مثال افعال
عیاران و اهل عصبیة است در حالت طغیان و عصیان و نهب و غارت و اثارة فتنها و هر چنین
افعال این قوی در وقت خوردن داروها و مسهلها و اخراج فضول اخلاط از بدن بر مثال افعال سلاحین و
جلبان است چون ظفر یابند بر اهل طغیان و ایشانرا نفی و اخراج کنند و اما آنها آن موضع کنند

و آنچه عیاران افساد و خرابی کرده باشند را صلاح آن کنند و اما آن قوی که افعال ایشان بر مثال افعال
ارباب و اصناف است آن سه اند قوة غضبی و قوة شهوی و قوة ناطقة و بدانکه افعال قوة شهوی اندر بدن
هر گاه که قوة غضبی در فعل زیادتی نکند و بزجر او مشغول نباشد بر مثال فعال اطفال و بندگان و زنان باشد چون
بدن و موجدان و شهوات ان زجر ایشان نکنند و افعال قوة غضبی اگر قوة ناطقة حفظ وی نکند بر مثال
افعال ایشان سفیه و جهال باشد چون علما و مشایخ و اهل عقل ایشانرا فرو گذارند و بدفع و نصحت ایشان مشغول
نشوند و افعال قوة ناطقة اگر عقل حافظه وی نکند و زمام امر وی نگاه ندارد بر مثال افعال علما و فقها باشد در وقت
مخالفت وصیة و بدر مذهب مخالفه و آرای مشابهة چون ایام صبا آن حفظ دفع ایشان نکند و مصلح
دار ایشان نبود و گذارد و اما آن قوی که افعال ایشان بر مثال افعال صناع و عمال آن شهرستان است آنچنانست
قوة جاذبه است و قوة ماسکه و قوة هاضمه و قوة دافعه و غاذیه و مصوره و نامیه و فعال این قوی و خدمت
بدن بعضی مر بعضی را معاونة بعضی بدن مر بعضی را هر چون خدمت و معاونة عمال آن شهرستان است بنسبت با هم
دگر و هر چون خدمت ایشان است بنسبت با استاد ان خود و هر چون خدمت آهنگرست مرد رو گر را و دیگر همه پیشه
مر پیشه را و مناسبت این قوی با اهالی آن شهرستان آنست که فعل قوة جاذبه آنست که جذب غذا همی کند مر معاونه
و جذب کنندگان مر معاونه یکدیگر را و جذب خون میکنند از کبد بعروق و از عروق بدیگر اصناف بدن و فعل
قوة ماسکه آنست که امساک غذا میکند اندر معاونه و امساک دیگر اخلاط میکنند اندر اعضا بدن و فعل قوة
غاذیه آنست که تغذیه است هر عضوی را بآنچ مناسب وی باشد از مادة غذا و فعل قوة نامیه آنست
که آن ماده را فراگیرد و تنمیة و زیادة آن میکند اندر اعضا بدن و فعل قوة مصوره تصویر چیزیست
اندر چیز و تصویر فرخ است اندر بیضه و فعل قوة هاضمه نضج اخلاط است و سازگردن آن مر قوة
غاذیه را و فعل قوة دافعه آنست که از هر عضوی آن مقدار اخلاط که نه مناسب وی بود دفع کند
و هر چنین فضلات غذا کند و اما آن قوی که افعال ایشان بر مثال افعال جلابان و اصحاب اخبار
است آن پنج است و عبارة از ان حواس خمسه است و اما قوای حساسه پنج خواهند آن قوة باصره
است که مدرک خشونة و لین و حرارة و برودة و رطوبة و یبوست است و محل آن جملة جسد بیست
و خصوص کف دست و دوم سمع است و سیوم قوة باصره است که مدرک نور است و لون

واشکال و محل آن حدقه است و چهارم قوه ذایقه است که مدرک طعوم است و پنجم قوه شامه است که
مدرک روایح است و محل آن خیشوم است و ادراک این قوی مر محسوسات خود را و ادراک قوه متخیله مثال افعال
حیوانات از و جلابان و اصحاب اخبار است بنسبت با اهالی شهرستان و اما آن قوی که افعال ایشان بر مثال افعال
خیاط و بنا عاجز است آن سه است قوه متخیله و موضع آن مقدم دماغ است و قوه مفکره و محل آن وسط دماغ
است و قوه حافظه و موضع وی مؤخر دماغ است و نسبت قوه متخیله با نفس ناطقه مر محسوسات را و ادراک
معقولات و ادای آن بقوه مفکره بر مثال افعال سماران و بیلغان است مر بیاران را و نسبت قوه متفکره با نفس ناطقه
آن چیزها و تمییز و تفصیل آن و ادای آن کردن بقوه حافظه بر مثال افعال نجاران و مقومان است و خزینه داران
و نقیر و نقال آن کردن بخانها و دکانها و نسبت قوه حافظه با نفس ناطقه آن صور محسوسات و معقولات
از قوه مفکره و نگاه داشتن آن تا بوقت حاجت بر مثال افعال خزانیان و امناست که حفظ خزاین و اعیان
میکنند **سؤال** کردی گوید ای اهل طب و اصحاب طبیعت که این جمله که شما یاد کردید خود فعل طبیعت
است نه فعل غیری **جواب** گویم حکما گفته اند که طبیعت خود فعل نفس است **سؤال** کردی
از اصحاب ظاهر اعتراض کند و گوید این جمله فعل مدبر عالم و فاعل مختار است **جواب** گویم اضافت
آن بفعل قوای نفس میکنیم **جواب** گویم نفس نیز از فعل حق تعالی است و تاثیر و تدبیر وی اندر بدن بامر
و تدبیر و اراده فاعل مختار است و مقصود ازان ظهار قدرت حق است جل جلاله تا تو معلوم شود که این
نفس با این همه افعال عجیب و تدبیرات بلیغ مبدع و مخلوق صانع حکیم است و اشاره بدین معنی است
که **وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ** و همچنین این خبر که رسول علیه السلام فرموده است که **مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ**
فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ والله اعلم **فصل چهارم** اندر بیان مناسبت انسان با دیگر موجودات و
مشارکت وی با جمله کاینات بدانکه مدبر کاینات چون خواست که این نوع را از مخلوقات
مشرف کند و معالم کرداند و بر اسرار کاینات و مشاهد ملک و ملکوت تحکمت الهی و علم قدیم خود
تنبیه بر وی از آنی که رفته بود دانست که عمر کوتاه انسان و قوت قاصره وی بدان وفا نکند و وقوف
وی بر جمله کاینات و عوالم ملک و ملکوت متعذر باشد و اسرار آنرا باسعت و بسطت آن مشاهده نتواند
کرد بس حکمت الهی چنان اقتضا کرد که از مجموع کاینات و اجزاء عالم اقتصاری کرد و از آن جمله زبده

را برگزید و دو جزو را یکی از خلاصه روحانیات و یکی از زبده جسمانیات با هم درپیوست تا لطیف گردد و عبارت این
انسان نامند و اسرار ملک و ملکوت اندروی تعبیه کرد و هر جزوی از اجزاء عالم روحانی و جسمانی مکانی و شیعانی
نمونه اندروی تقدیر کرد تا او چون بر نفس خود واقف شود و ذات خود را بشناسد و قوف بر جمله
کاینات حاصل کرده باشد و صانع و مبدع خود را بشناسد که **وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ مَنْ عَرَفَ**
نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ و مراد از قول حکما که انسان عالم اصغر و العالم انسان کبیر اینست و ما خواهیم
شارکت وی با جمله اجزاء عالم بتفصیل یاد کنیم و مشابهت اجزاء انسان با اجزاء کاینات چنانکه اندر
حکمی بیان کرده اند ابواب کثیر اما ما اندرین باب مختصر تصویر است و کتاب از شرح اختصار خواهد کرد
لیکن تفصیل آن اعراض کردیم و شمه از آن اندرین فصل یاد کنیم بر طریق فواید **فایان اول** بدانکه
وی از انواع حیوانات را خاصیتی هست که او بران محبوک و مطبوع است و آن خاصیت با اجزاء جمله اندر
نوع انسان موجود است و آن آنست که انواع حیوانات بعضی شجاع است مثل شیر و بعضی جبان مثل ارنب
و بعضی خیل است مثل سگ و بعضی محب است مثل خروس و بعضی داهی است مثل غراب و موش و بعضی عفیف
است مثل عنقین و بعضی وحشی است مثل پلنگ و بعضی مستأنس است مثل کبوتر و بعضی کریم است مثل ثعلب و بعضی
سلیم است مثل کوسفند و بعضی سریع العدو است مثل ضبی و بعضی بطی است مثل حرش و بعضی صعب است
مثل فیل و بعضی ذلیل و عاجز است مثل جمل و هم چنین در نوع انسان بعضی شوخ و رعنا است مثل زنو و بعضی جلهر
است مثل کوسفند و بعضی حقود و ذلیل است مثل جمار و بعضی خرس است مثل جوبن و بعضی منطیق است مثل
هزار دستان و بعضی مخیل است مثل ذیب و بعضی نفاع است مثل نحل و بعضی مضر است مثل موش و بعضی میمون
است مثل یوم و بعضی مبارک است مثل طیطوی و علی هذا جمیع بهیمیت در انواع موجودات حیوانی
در و حالی که اندر وی خاصیتی هست الا که آن خاصیت اندر انسان موجود است **فایان دوم** بدانکه
انواع حیوان هر یکی منفرد است بخاصیتی که غیر او را آن خاصیت نیست و ما بیان کردیم که آن جمله اندر انسان
موجود است امّا جمله حیوانات در دو خاصیت مشترک اند در طلب منافع و دفع مضار و آن هر دو
خاصیت اندر انسان موجود است امّا اندر کیفیت طلب مختلف اند زیرا که بعضی از حیوانات
طلب منافع و دفع مضار بقهر و غلبه میکنند مثل سباع و بعضی بر سبیل تبصبص و عجز و زاری مثل

انسان عالم اصغر است
و عالم کبیر نیز چنان است

اوصاف حیوانات

نزد دستان جوازا و صاف
بلبل است که کار است
مجموعی اعلا
ا ر است

وستور و مانندان و بعضی بر سبیل جدل و اندر دفع مضار همچنین مختلف اند بعضی آنند که دفع دشمن از خود بطریق قهر و محاربه میکنند مثل سباع و بعضی بطریق فرار مثل ظبی و ارنب و یحیور و بعضی بطریق سلاح مثل خارپشت و بعضی بطریق خصّ مثل مار و موش و مانندان و این اخلاق همه اندر انسان موجود است از بهر آنک ملول و سلاطین و مانند ایشان طلب منافع بطریق قهر و غلبه میکنند و فقرا بسبب عجز و سؤال و تجارت و بکر صناع و همه بطریق جدل و کسب و همچنین در دفع مضار همچنین بسیار میکنند

فصل سوم در بیان ادراک

سخن اینست که

انسان اندر ادراک حواس متوسط افتاده است اندر اقوال و افعال و علم و قوت و ضعف نه بغایت صغر است مثل حشرات و صغار حیوانات و نه بغایت کبر مثل حیوانات و نه بغایت شجاعت و همچنین نه کوتاه بغایت است و نه دراز همچنین اندر مدة بقا متوسط افتاده است اندر دنیا و همچنین اندر وجود متوسط افتاده است نه متقدم اندر وجود مثل خاتم و ملایکه و نه متاخر مثل موجودات صناعی و همچنین نه در مستقر متوسط است نه مایل است بکلی جهت شمال و نه بطرف جنوب و همچنین اندر مرتبه متوسط افتاده است زیرا که موجودات بعضی اند چون باری عز اسمه و ملایکه قوی و بعضی اجسام اند مثل بایم و مانند آن و همچنین اندر قوت و ضعف متوسط است زیرا که حیوانات بعضی بقوة توان انسان اند مثل شیر و پیل و بعضی ضعیف توان وی اند مثل دیگر حیوانات و حشرات و همچنین اندر علم و جهل متوسط است نه بغایت راسخ است مثل ملایکه و نه جاهل است کلی مثل بایم و همچنین در معلومات متوسط است از بهر آنک علم وی محیط نیست باعداد لاشیائی و نه بجبرها که در غایت قلت باشد مثل جذر عشر و همچنین حال انسان اندر موزونات و مذروعات متوسط افتاده است زیرا که وی قادر نیست بر وزن جبرها بغایت ثقل مثل جبال و نه بر وزن جبرها که در غایت خفت باشد مثل ذرات و نه بر مساحت جبرها بغایت صغر مثل سوراخ سوزن و نه بر جبرها که در غایت سعت باشد مثل بیداری و نحار و همچنین اندر مرئیات و مسموعات متوسط است زیرا که قادر نیست بر رویة صورتها بار و صوتها صعب مثل صاعقه و نه بر جبرها خفی مثل ادبیب نمله و همچنین در ملموسات و مذوقات متوسط افتاده است از بهر آنک جبرها اگر بغایت سرد باشد یا گرم باشد آلات را فاسد کند و تغییر مزج حاسه بکند و بر ادراک قادر نباشد و بجاهذا

خیر الامور اوساطها و شر آنست که از آن آزرده باز آن بود نه جز آن آزرده باز

جذر هزار است و معشر ده هزار

هیچ چیز نیست از انواع علوم و صنایع و غیر آن الا که انسان اندر ادراک آن متوسط افتاده است ذلک تقدیر العزیز العلیم و فی انفسکم افلا تبصرون

فصل چهارم اندر بیان مقدار جبرها

مقالهٔ اول

بدانکه این بیان کردیم که مرکبات را صلاحیت آن هست که افعال مختلف از وصادر شود و بیان کردیم که انسان مولف است از بدن جسمانی و نفس ناطقه که آن را روح الهی خوانند قال الله تعالی فاذا سویته و نفخت فیه من روحی الآیه پس افعال او نیز منقسم باشد قسم جزو جسمانی مختص باشد بتغاذیه و تنمیت بدن و جزو روحانی مختص باشد بتدابیر احوال ذات و ادراک صور معقولات و خصب ترکیب هر دو فعل احساس مشاعر ظاهره و باطنه که اثر حواس ظاهره و باطنه خوانند از وی صادر شود و تحرک شوقی بحاب بمطلوب از وی در وجود آید

مقالهٔ دوم

بدانکه خواب و بیداری نیز از قبیل آن معانی است که بحسب صادر می شود از بهر آنکه از جمله خواص بدن و جسمانیات بودی لازم آمدی که جوهریتی با انسان اندران شریک بودی و اگر از جمله خواص روح بودی جوهر ملکی نیز با انسان اندران شرکت داشتی و معلوم است که هر دو قضیه منتفی است

مقالهٔ سوم

بدانکه هر معنی که انسان را بحسب ترکیب عارض می شود آن بر دو قسم باشد از بهر آنک یا متعلق باشد بقسم حیوانیة وی مثل غضب و شهوة و مانندان یا متعلق باشد بقسم انسانیة مثل فکر و تخیل و مانند آن پس باید دانستن که خواب و بیداری از کدام قبیل است و نشاید که از قسم دوم باشد و الا کرنه لازم آید که حیوانات دیگر ازان خالی باشند و معلوم است که نه چنین است پس معلوم شود که خواب و بیداری انسان را بحسب حیوانیة است نه بحسب انسانیة

مقالهٔ چهارم

بدانکه هر معنی که چیز بر اعارض شود آن نیز بر دو قسم باشد یا لکل جملة توابع ضروری او باشد و از و منفک نباشد مثل ضیا با شمس و حرارت با آتش و جون دیگر اعراض لازمه و دوم آنکه آن معنی بر اجزاء لواحق عرضی باشد مثل مرض نبست باحیوان پس باید دانستن که دیدن خواب که نوع انسان را عارض می شود از جمله لواحق عرضی است یا از قبیل توابع ضروری و نشاید که رویة منامات و بر از توابع ضروری باشد زیرا که لازم آید که هیچ حال از احوال نوم از رویة ان خالی نباشد و معلوم است که نه چنین است پس معلوم شد که رویة منامات انسان را از جمله لواحق عرضی است

مقالهٔ پنجم

بدانکه علم انسان معلومات

آنچه گوید از بیان ماند است ظاهر است که معاملات آن آنست که در آخر گفتن است

فیاب یا ناظر

ازانهای ماطوی ازروح الهی

اعنی کان و اصحاب و ازان در عرض

ادراک وجه حاصل شود یکی از طریق حواس خمسه و این اعم طرق است از برای آنکه جمله خلق اندرین مشترکند اندرو اما اوصاف خوبیه این طریق و بواعث اینکه بیشتر حیوانات باوی اندرین شریکند آنست **دوم** طریق عقل است و این از جمله حیوانات از خواص انسان است و معرفت وی بزین طریق دست نمی دهد حاصل شود **سوم** طریق برهان است و آن مختص است بعضی از خواص انسان و اطلاع وی برین طریق بعد از حصول ریاضات و تذکر فکر در علوم حاصل شود و چون این معلوم است بدانکه رویت مناسبات انسان را ازان طریق دوگانه حاصل و موقوف نباشد بطریق سوم از برای آنکه تصور ضروریات و اعتقاد مستفاد است از حس مشترک که مجامع حواس خمسه است چنانکه بعد ازین یاد کرده آید و تعقل معنی ان و معرفت منفعت و مضرت آن مستفاد است از قوة مفکره که اندر وسط دماغ است **و اما دلیل** بر آنکه علم انسان بمعلومات ازین سه وجه حاصل شود آنست انسان چون موجودات ازین جسمانی و از نفس ناطقه و بنفس ادراک علوم و معارف میکند هر چنانکه پیدا شد انواع صنایع از و در وجود می آید و نفس گفته اند که اندر مرتبه وسط افتاده است از موجودات زیرا که موجودات بعضی آنست که شریف تر ازوی است چون باری تعالی و عقل و بعضی آنست که ازو دون تر افتاده است مثل دیگر اجسام و چون حسن باشد لازم آید که وی اندر درجه وسط باشد از موجودات پس علم وی بدان چیز اندر رتبه دون وی بود بطریق مخالطت و احاطت باشد و ان طریق حواس است و علم وی بدانچه اشرف است بطریق برهان حاصل شود نی مباشرة و احاطت بحقیقت آن و اما معرفت نفس بحقیقت ذات خود بطریق عقل واقع می شود زیرا که گفته اند نسبت عقل با نفس ناطقه هر چون نسبت ضوء است بنسبت با بصر یا همچون نسبت آینه است بنسبت با ناظر پس هر چنان که بصر ادراک مرئیات نی ضوء تواند کردن و کس روی خود را نتواند دید بی الا اندر آینه نفس نیز معرفت ذات خود حاصل نتواند کردن الا بنور عقل و حقایق اشیاء را نتواند دید الا بنور عقل

فصل ششم

اندر بیان نفوس طبیعی و حیوانی و نفسانی و قوی و مراتب آن بر طریق تفصیل

بدانکه نفوس بر سه قسم است **اول** نفس طبیعی که مبدا آن حرارت غریزی است و حفظ قوة این نفس روحی میکند که منبعث می شود از کبد و خصب انتشار آن روح بر طرف بدن منتشر می شود و چون را باعضا العضا می رساند تا بدل ما یتحلل می شود از جزا بدن **دوم**

نفس طبیعی

و حیوانی

و نفسانی

قوای او تقدیر و تکمیل و حفظ

نفس حیوانی است و مبدا آن ادراک است و قوة آن نفس باروحی که منبعث می شود از دل بواسطه شرایین بجمله اعضا بدن می رساند و حیوة از ان مستفاد می شود **سوم** نفس ناطقه است که تدبیر بدن می کند و آن نیز بر سه قسم است **اول** آنست که بواسطه اعصاب نافذ می شود و منتشر می گردد بجمله اعضا و آثار حرکت می آورد و آنرا نفس محرکه خوانند **دوم** آنست که استعمال حواس خمسه می کند و خدمت وی میکند در ادراک محسوسات و این را حس مشترک خوانند **سوم** نفس مدبره و آن نیز بر سه قسم است **اول** آنست که صور محسوسات که از حواس خمسه حس مشترک رسیانده است نزد آن نگاه دارد بعد از غیبت و **قسم دوم** و آنرا فکر خوانند و آن آنست که چون قوة متخیله چیزها را که حس مشترک از حواس خمسه ادراک کرده باشد و خیال آن نگاه داشته باشد از صور محسوسات آن را فکر عرضه کند تا او در ان تصرف کند و حقیقت هر یک بداند و تمییز یکی از یکی بکند و بداند که بچه استعمال هر یک از ان چگونه باید کردن و منفعت و مضرت هر یکی ان چه چیز است **و قسم سوم** و آنرا حافظه خوانند و آن آنست که چون فکر تصرف اندر صور موجودات که از قوة متخیله فرا گرفته باشد بکند چنانکه یاد کردیم فکر آنرا بقوة حافظه سپارد و حفظ آنرا محفوظ و مضبوط دارد تا بوقت حاجت بر قوة حافظه خزانه است که هر چیزها که قوای دیگر ادراک و تمییز ان کنند او آنرا نگاه می دارد و این سه قوی که خیال است و فکر و حفظ این هر سه را قوای عاقله خوانند و بدانکه نفس مدبره شریف تر است از نفس طبیعی و حیوانی از بهر آنکه ایشان هر دو خادمه نفس مدبره اند و خدمت نفس طبیعی و را آنست که تغذیه بدن میکند و دفع فضلات میکند تا صحت نفس بر سبیل استقامت و اعتدال باقی باشد و خدمت نفس حیوانی و را آنست که افادة حیوة میکند مر اعضا بدن را تا نفس مدبره آنرا استعمال میکند در ادراک چیزها بواسطه حواس بدن از بهر آنکه بدن آلة نفس مدبره است چنانکه سان کردیم و صلاحیت آلیت وی آنگاه باشد که بر طریق صحت و اعتدال باقی باشد و بدانکه قوای عاقله بهترین قواهای نفس مدبره است از بهر آنکه حواس خمسه و قوة محرکه خادمه قوة عاقله اند و خدمت حواس خمسه و را آنست که ادراک صور محسوسات میکند از مبصرات و مسموعات و مزوقات و ملموسات و ادا ان بقوة عاقله میکند تا قوة ان در ان تصرف میکند بطریق تمیز و حفظ و حواس خمسه

قوای عاقله

محرکه
مفکره
متخیله
قوت حافظه

واما حرکت قوه محرکه مرقوه عاقله را آنست که گاه داشت آثار ات وی کند و او امر وی در آن چیز که او خواهد از جهات حرکات بقدر اشارت وی بجای خود پیش تواند برد و دیگر قوه مفکره ست بین جمله قوای عاقله است از بهر آنکه بیان کردیم که قوای عاقله سه است حفظ و خیال و فکر و قوه متخیله و حافظه هر دو خادمهٔ قوه مفکر اند اما قوه متخیله وحدت وی آنست که قبول صور محسوسات از حواس میکند و نگاه میدارد تا بقوه مفکره عرضه کند و اما قوه حافظه وخزانت وی مرقوه مفکره را آنست که چون فکر تصرف اندر صور و مدرکات که خیال بروی عرضه کرده باشد بکند و خطا و صواب بیان کند حفظ آنرا نگاه دارد تا دگرباره بوقت حاجت بر فکر عرضه کند و از جهت شرف قوه مفکره بعضی از علما گفته اند که عقل در حقیقت خود این قوه مفکره است زیرا که عقل اشرف مدرکات است و فایده مدرکات آنگاه حاصل می شود که قوه مفکره در وی تصرف کند و تمییز خیر و شر آن بکند و نیز بیان کردیم که فکر بنفس خود رئیس است و باقی قوای عاقله خدم وی اند و علما گفته اند که عقل بطبع خود رئیس نفس است و نسبت عقل با بدن همچون نسبت پادشاه است با مملکت خود که مناط و نظام جمله احکام بوی است اما حقیقت آنست که عقل را قوه مفکره است بالله قوه مفکره و حقیقت و تمییز اشیا خود بود عقل تواند کردن بی مدام که عقل مستقر باشد بامور ریاست و قوای دیگر مشغول باشند باتمام مرام وی و امتثال اوامر وی احوال نفس بترتیب و نظام و سیاست استقامت جاری چنانک حق جل جلاله تدبیر آن کرده است و بدانکه نفس مدبر که بقدره الهی تدبیر احوال بدن می کند او فاعل تدبیر است اما تاثیر و تدبیر وی اندر بدن بمقدار انفعالیت بدن باشد همچنانکه بدن کامل تر باشد و مزاج وی معتدل تر بود قبول آثار نفس مدبره بیشتر کند و تاثیر نفس در وی زیادت تر باشد و هرچند که احوال بدن ناقص تر و مزاج وی ضعیف تر باشد تاثیر نفس در وی کمتر یابند و تفاوت میان خلق بنا بر این گفته است سبحان من جلت قدرته و دقت فی کل شیء حکمته

فصل هفتم اندر بیان مقوالهٔ افعال هر یکی از این قوی که یاد کردیم و بیان زیادت قوه متخیله بر دیگر قوی هم در غرابت و اعجاب بدانکه قوه متخیله اندر میان انسان عمل و تصرف [illegible] و ام تر و حرکت وی عجیب تر است از جمله قوی و سبب این بعد از این یاد کرده شود و بدانکه

حاسه بصر قادر نباشد مر ادراک مربیات الا بحضور مربیات پیش وی حاضر باشد و بعد از حضور آن نیز حد شرط نگاه باید تا وی ادراک آن تواند کردن یکی آنکه در نفس حاسه خالی نباشد و دوم آنکه میان او و میان مربیات حایلی نباشد و سوم آنکه میان حاسه و میان مربیات بعد عظیم نباشد و قرب بغایت نباشد زیرا که اگر کسی چیزی در محاذات حدقه خویش بدارد و قرب بغایة باشد ادراک آن تواند کردن چنانکه باید و چهارم آنکه اندر نفس مربی ضوء بغایة نباشد چو آفتاب یا مانند آن و اگر چنانکه یکی شرط از این جمله یاد کردیم منتفی باشد حاسه بصر از ادراک آن عاجز آید و دیگر حواس را هم بر این قیاس فهم باید کردن نسبت با محسوسات خود متی ادراک هر موضوعات خود را و ادراک لمس ملموسات را و ادراک ذوق مذوقات را و همچنین قوه محرکه قادر نباشد بر حرکات بسیار یکبار و نیز چون حرکات بسیار متتابع او در وجود آید ضعف و عجز اندر وی پدید آید و از عمل باز ماند و همچنین قوه مفکر نتواند که یکبار در یکزمان تصرف در چیزها بسیار کند و نیز خطا از صواب آن پدید آید و نیز هر چند که متصرف وی دقیق تر و مشکل تر باشد تصرف او اندر آن دیر تر و کمتر باشد و همچنین قوه حافظه نتواند که چیزهای بسیار را بیکدفعه ضبط کند و نگاه دارد و این ضرورة معلومست و اما حکم قوه متخیله نه بر این قیاس است که یاد کردیم زیرا که قدرت آن هست که یکبار چندین صور محسوسات و معقولات اندر پیش خود حاضر آرد و تصور آن کند و آنرا اندر وهم خود بکار آرد بهر چیزی که خواهد بلکه تواند که تصور آدمی چون پیلی یا چون کوهی یا که هم چندانکه عالم بکند و اندر صغر تصور وی بر رجه مور رجه رساند و همچنین قدرت آن دارد که نوعی از حرکت در دیگر چیز بکار دارد و اگر چه در خارج آن حرکت واقع نباشد مثال آنکه نوعی از افتادن بسیار بکند و همچنین تواند که نوعی ترکیب و تالیف در چیزها متنافی و متضاد بکند مثال آنکه فرض کند که یکدمی را چندین سر باشد و فرض کند که حیوانی باشد که دایم دمیان آتش باشد و او را هیچ ضرری نرساند و همچنین قدرت تخیل تواند کردن که جزوی از آدمی با جزوی از حیوانی دیگر باشد و بعضی از آدمی با بعضی از دیگر و بعضی از چیزی با بعضی از چیزی دیگر و همچنین تواند که فرض افعالی چند بکند که ظاهر او قوع آن ممتنع باشد مثال نزول آفتاب و ملایک و صعود اجسام ثقیله بر آسمان و همچنین قیاس ادراک حسابی تواند هر چه خواهد و هر کاه که خواهد و بر هر

وصفت که خواهد تواند کردن والله اعلم **فصل ششم اندر بیان ماهیت خواب و**
بیان علت آن بدانکه جمله اعضا بدن چنانک پیش ازین بیان کردیم آلت و ادوات نفس است
کها و را بر مقتضا طبیعت خود استعمال میکند و بیاید دانستن که این آلات نه از قبیل است دایم استعمال
آن توان کردن و قابل ضعف و کلال نباشد بلکه قوة او منتهای است و ضعف و فتور بدو طاری
میشود و محتاج استراحت و اسایش میگردد تا بقدر آن ضعف و فتور ازو زایل کردد تخم وی باو حد
رسد و صلاحیت استعمال بدو باز آید و نوم عبارتی است ازین استراحت و ترک نفس استعمال بدزا و و
عبارتی است از استعمال نفس مر بدن را و آن حالتست که قوة محرکه جمله اعضا بدن را هریکی را اندر عمل
مناسب وی است استعمال میکند و اکر چنانک فرض کنیم که بدن هیچ شغل مشغول نباشد هم قوة محرکه
تسکین وی و انوا بدین هیئة مستقیم نکاه میدارد بترک استعمال و هو حسین حس مشترک استعمال میکند
حسه میکند هریکرا بر حسب محسوس خود بس حقیقت و ماهیة نوم آنست که قوة محرکه کلی ترک استعمال
بدن بکند و حس مشترک نیز ترک استعمال حواس بکند چنانک بدن را از حواس ظاهر هیچ چیز شعور
نباشد و نسبت بدن با نفس هم چون نسبت فرس است با راکب پس هم چنانک راکب قادر نبود بر کار فرمودن
فرس چون ضعف و خستکی در و تاثیر کند و اکرچه در نفس راکب خللی نباشد نفس نیز هرکاه که ضعف
و فتور اندر بدن پیدا شود نفس قادر نباشد بر استعمال بدن و اکرچه خللی اندر ذات وی نباشد **و اما**
بیان علة نوم و بیان آنکه اعضا را از چه جهة دایم استعمال نتوان کردن و سبب
ضعف او چه چیز است و از چه جهة محتاج استراحت میشود بدانکه این اعضا نه بمثابه
سندان و مضروبه است بیست باجداد تا بسبب استعمال تعب و سستی بدو طاری بلکه نسبت او با نفس
نسبت راکب است با فرس چنانکه یاد کردیم پس سببی که موجب ضعف و فتور بدن است و محتاج استراحت
است آنست که نفس محرکه که استعمال بدن میکند بواسطه روح حیوانی که متکون میشود بقلب باری تعالی
اندر دل و از آن جایکاه منبعث میشود و منتشر میکردد بر اطراف بدن بواسطه شرایین و بدان استفادة
حیوة و جریان غریزی ازوی میکند و صلاحیت استعمال اندر بدن پدید میاید و این روح حیوانی که اندر دل متکون
میشود و بر اطراف بدن منتشر میکردد دایم نمی ماند بلکه در حالکه با عضا بدن رسید متحلل کردد و لطفه

بخار غلیظ تری ازو پدید میشود و عوض وی بدل داده میشود و ازین جهت است که حیوان دایم محتاج است
بتنفس تا بواسطه تنفس جذب هوا بجکر و دل کند و ازین هوای مستنشق و ابخرة لطیف که اندر دل
و از دیکر حیوانها بدن متصاعد میشود و در اجاویف قلب خاصه میشود روح حیوانی متکون
اندر دل از آن جایکاه بر اطراف بدن منتشر میکردد و سبب صلاح بدن میشود پس دایم این روح اندر دل
منتشر میکردد و چون باطراف بدن میرسد متحلل میشود و دیکر مدد جدید بدو ملحوق میشود
تا آنچ اندر دل متکون شده باشد بسبب لحوق مدد اعضا بدن صلاحیت استعمال میابد بدین حیوان
چون بیدار است و نفس استعمال بدن میکند و حس مشترک استعمال حواس میکند با دراک محسوسات
و خصوصا چون انسان متعابی اعمال شاق شود ذهر اینده لازم آید که تحلل روح بر مقدار منبعث زیادة کردد
از آنچ در حالت نوم و راحت بنده باشد پس ابدا قدر متحلل زیادة میکردد بر آنچ اندر دل متکون میشود آنکاه مفاوة
باوی نتواند کردن و علی هذا دایم تحلل زیادة میکردد و مدد کم میشود تا آنکاه که فتور و سستی اندر
بدن پدید آید تا آنجا که فرض کنیم که حیوانی دیر بعمل مشغول شود و قسم ما تحلل زیادة کردد و مدد
اندک بود چنانکه قوة محرکه جمله اعضا بدن را ناصر می شود تا آنکاه کلی ساقط شود پس ازین بهر ساعت که چون ضعف
و فتور اندر بدن و اعضا پدید آمد بسبب عدم حوق مدد حیوان محتاج می شود باستراحت و ترک استعمال
بدن تا بواسطه نوم بدل ما تحلل از روح حیوانی زیادة شود و آنچ اندر دل متکون می شود زیادة کردد
و آنچ متحلل می شود و کرنه استعداد مدد از وی نتواند کردن و قوی اعضا باز حال خود رود و صلاحیت
استعمال باز آید **فسبحان من جعل قدرته و دقت حکمته** **فصل هفتم اندر قرار قوی متخیله**
در جمله احوال و ساز زیادتی عمل وی اندر حالت نوم و نقصان عمل وی اندر حالت بیداری
و بیان آنکه در افعال وی و تمامی سخن اندرین باب اندر سه قسم یاد کرده شود **قسم اول** بدانکه
این قوة متخیله که مابیش ازین یاد کردیم عمل وی مختص نیست بحالت بیداری چنانکه دیکر اعضا بدن
و قوای غافله سه کانه همین حکم دارند و بدانکه عمل قوة متخیله اندر حالت نوم تمام تر و صافی
است و سبب این آنست که قوة متخیله اندر عمل خود محتاج نیست بتحریک اعضا بدن تا بهر دو ضعف
و فتور باشد و مفتقر شود باستراحت [illegible] و نه نیز قوة محرکه استعمال وی

در حالت بیداری حواس اعضا دیگر را تا مجاد له قوه محرکه از عمل باز ماند قوه متخیله نیز بواسطه او ضعیف
گردد و از عمل باز ماند در حالت نوم چنانچه قوه دیگر بس نه قوه محرکه استعمال وی میکند و نه او استعمال
اعضا محرکه میکند بلکه از بیم ضرر قوه و خستگی بوی راه نمیابد لاجرم فعال او عاطل است اندر حالت
نوم و بیداری او مختص بست بیداری حالت و حکم این محل آنست که ما پیش از این بیان کردیم که جمله اعضا
بدان که حرکت میکنند بواسطه ارواح میکنند که منبعث میشوند از ابتدا و انر قلب و بر صوف بدن
منتشر میگردند و بیان کردیم که این ارواح بعد انتشار جوابا عضا سبب متحلل میشوند و دائم غذی
و محتاج میدارد می باشد و بسبب نقصان مدد ضعف و فتور اندر بدن پدید می آید و بدانکه حرکت
قوه متخیله از روح است که در مقدمه دماغ مرتب میشود و آن یکی عضوی است که روح وی از موضعی
دیگر بوی میرسد و متحلل میشود بآنکه روح استعمال قوه متخیله همی اندر مقدم و منتها خود مرتب کرده باشد
مقدمه دماغ است و هو کرین محل اندر روح خلل نشود و بواسطه استعمال قوه متخیله نقصان نپذیرد چه از این
جهت ضعف و فتور بروح حادث نمی شود چنانکه دیگر اعضا **قسم دوم** اندر بیان
نقصان عمل قوه متخیله در حالت بیداری و زیادتی آن اندر حالت نوم بدانکه سبب این آنست
که قوه متخیله اندر حالت بیداری مشتغل می شود بخدمت صور محسوسات کی از حس مشترک بواسطه
حواس خمسه فرا گرفته است و بعرض کردن آن بر قوه مفکره و بدین سبب بقوت تمام خدمت آن صور و
برسانیدن آن بقوه مفکره مشغول می شود از عمل خود باز می ماند و نیز قوه اختیاری در حالت یقظه
بر قوه متخیله مسلط است و او را حسب اختیار خود می دارد بس تمکن آن نمی یابد کی باختیار تو هم و خیال
چیزها از مسامات حواس ظاهر و امتثال در حالت نوم قوه اختیاری از حکم خود باز مانده است و تسلط وی
از قوه متخیله زایل شده است و حس مشترک بیرا قبول صور محسوسات از حواس نیست بس قوه متخیله
محتاج نمی شود خدمت صور محسوسات و عرض کردن آن بر قوه مفکره بس بر مقتضا طبیعت خود
عمل می کند و واقع جمله منتفی شده است **قسم سوم** اندر بیان اختلاف افعال قوه متخیله و
بیان آنکه او تو هم امور بی جند میکند که در خارج وقوع آن ممتنع است بدانکه قوه متخیله اندر
خواب اندر چیزها چنانکه هست نتواند کرد زیرا که قوه اختیاری است بنفس خود و نیز تسلط

قوه اختیاری از وی زایل شده است اندر خواب که قاسر وی بود و در بیداری قوه اختیاری بروی مسلط است
لاجرم اندر خواب چیزها را چنانکه هست ادراک نمی تواند کرد نه و مدرکات را بر هیئت و اشکال مختلف
می بیند و تصور بعضی از مدرکات بحسب شبیه و نظیر آن شی در ادراک میکند و بعضی از آن بتصرف اصدار
درک میکند و بعضی آنست که از سرعه خطور و مرور آن شی بدو بی ادراک آن تمامی نمی تواند کرد
و سبب این کلیه آنست که اندر نوم تسلط قوه اختیاری از وی زایل شده است که قاسر و دافع وی بود
پس بر این حساب و بنا بر آن که بروی طاری می شود از سه چیز باشد **اول** از تمام صور محسوسات مختلفه
که حس بروز نزدیک کرده باشد و اندر خیال مقرر و مضبوط گشته بود پس چون نوم بر تخصص طاری
شود قوه متخیله تذکر آن صور بکند و تصرف اندر آن میکند بر حسب آنکه بروی اندر ادراک کرده بود و سبب
این تذکر قرب عهد بود بدن مدرکات **دوم** آن باشد که فکر تصرف و تامل اندر چیزی بکند اندر
بیداری مثل اندیشه سفری یا زیارتی یا صنعی اندر چیزی یا خوفی از محذوری و خیال بعد از آن استحضار
آن صور بکند اندر حالت نوم و قوه متخیله تصرف اندر آن میکند بحسب آنکه در بیداری فکر و اندیشه
کرده باشد **سوم** آن باشد که روحی که حامل قوه متخیله است مزاج او متغیر و خراب یا بوده
یا رصوبه یا یبوست بروی غالب شود تا هر خواب که بیند بحسب آن روح بیند مثلا که غالب شده
باشد خیالها که از این باد کرده شود و اتر قصبی و اعتباری نباشد و البته چون مزاج این روح که حامل
قوه متخیله است تغیر پذیرد قوه متخیله اندر خواب چیزهائی ترتیب و نامضبوط نماید زیرا که چون روح
از حد اعتدال و استقامت میل کند بحسب تغیر آن روح مناسبات نیز بگردد و اتر حقیقی نباشد و نزدیک
باشد خیالات اضغاث احلام سرسام **فصل دهم** اندر اقسام قوه آلهی که حاج است اندر جمله
قوای انسانی و بیان آنکه مناسبات صحیحه از وی صادر می شود بدانکه بضرورة
عقل معلوم است که انسان را حیوانهای مرتب مضبوط اتفاق می افتد و خبار از امور پنهان در زمان
مستقبل و بعد از این اخبار می شود چنانکه این حیوانها را که بامیج یکی از اقسام ثلثه می توان کرد
نه بابقاء صور محسوسات اندر خیال و نه با فکر و اندیشه سابق و نه با فساد مزاج روح که حامل
قوه متخیله است این حیوانها بعضی است که بحسب آنست که دیده است بعینه واقع می شود و بعضی بوده

شود

معنی و مثال مناسب آن دیدی پس چنانکه گفتیم این بیان کرده شود و این طریق را انگاشتن توان کرد و مدرک این

قوة متخیله

مخصوص و روایات باشد و چون این معلوم گشت بر آنکه قوة متخیله بطبع خود قادر نیست البته

بر اختراع صور اشیا از بهر آنکه او خود قوة انفعالی است و قوة انفعالی نشاید که فاعل باشد هم از این جهت که

منفعل باشد بل که ادراک قوة متخیله صور اشیا را مقصود است بر دو وجه سببی داخلی و سببی خارجی

اما سبب داخلی چنان باشد که قوة مفکره و قوة اختیاری صور اشیا را که از حواس خمسه حفظ مقرر و مخزون

داشته باشد بوقت حاجت بدو آن میکشند و بقوة متخیله می رسانند و او دگرباره ادراک آن میکند

و اما سبب خارجی و آن چنان باشد که چون حس مشترک ادراک چیزها از حواس خمسه بگذارد و بر قوة

متخیله عرضه کند او انواع قبول کند و صور آن مدرکات اندر قوة متخیله منطبع شود بعد از غیبت صور

محسوسات تا زمانی که بر فکر عرضه کند و ما بعد این مثالی اندر قوة متخیله یاد کنیم ادراک

چیزها را چگونه میکند پس معلوم شد که نشاید که مبدع این خوابها قوة متخیله باشد و بیان کردیم

که نشاید که مبدع فساد روح باشد یا بقا صور محسوسات اندر خیال یا فکر و اندیشه سابق موجود

این جمله قسم باطل شد پس باید که سببی باشد که مبدع و موجد این مناامات صحیحه باشد و این سبب یا

آدمی باشد یا از قوای خارجی وی بود یا از قوای داخلی و نتوان بود آن که موجد آن قوای خارجی انسان

باشد از بهر آنکه قوای خارجی وی که ادراک چیزها میکند حواس خمسه است و حواس ادراک صور محسوسات

پیش کند اندر حالت استحضار نیز دیاروی و این صورتها اندر حالت نوم منتفی است و نیز سبب که ابداع مناامات

میکند موقوف نیست بحضور این صور نیز دیاروی بلکه باشد که از وقت رویة آن اندر خواب تا بوقت

ظهور آن مدتی مدید گذشته باشد چنانکه بعد ازین مثال کرده شود و نشاید که موجد این

مناامات از اسباب داخلی انسان باشد از بهر آنکه اسباب داخلی انسان که امکان دارد که این صور

را بضافت بدان کنند یا قوة فکریست یا قوة اختیاری و شوقی و اگر قوة اختیاری یا فکری موجد این

مناامات بودندی ابتدا و ابداع آن بر حسب محبت و اختیار خود کردندی و صورتها که موافق طبع

و ارادة شیوندی ابداع آن نکردندی و بضرورة معلوم است که نه چنین است که آدمی چیزها

مخوف و مکروه در خواب بسیار می بیند پس لازم آید که مبدع خوابها صحیحه سببی باشد که خارج

اثبات قوة المبشرة بتقدیر الله

از جملهٔ قوای انسانی باشد اثبات قوة المبشرة بتقدیر الله بدانکه جملهٔ آن چیزها

که اندر خواب متعرض می شوند بدین همه عقلا معلوم است که از دو قسم بیرون نیست یا صدق حقیقی

باشد چنانکه خوابهای انبیا علیهم السلام و آن اولیا یا باطل باشد چنانکه خوابهای که صاحب علل و خوابهای چه

از فساد مزاج پیدا می شوند که ایراد ضغاث احلام خوانند پس هر کس که اعتقاد کند که جملهٔ خوابها باطل

است حکم کرده باشد بتکذیب بسیاری از مصدوقات بل که تردید باشد یا نگاریدن و هر کس

که اعتقاد کند که جملهٔ خوابها صادق است حکم کرده باشد بصدق بسیاری از کذبها و نشاید که ما گوییم

که فاعل خواب صدق حقیقی باشد بعینه فاعل اضغاث احلام باشد و اگر نه لازم آید که موصوف

بالذات باشد حکم لازم آمد که بعضی از خوابها از کسی صادر شود که او موصوف بالذات باشد و این قسم شرک

خارج است از جملهٔ قوای بشری و هو المقصود و الله اعلم **فصل** این بیان اندر آنکه فاعل این خوابها کیست و اندر کیفیة وصول آن بادمی و اندر بیان فایدهٔ دیدن خواب

و اندر بیان فضل اشارتی بعضی روح و قلب و نفس و بعضی بعضی آنچه ظاهر شود و تمام عرض

این فصل اندر چهار قسم یاد کرده شود **قسم اول** اندر بیان فاعل مناامات صحیحه بدانکه

ما بیان کردیم که نشاید فاعل جملهٔ خوابها مقصور باشد بر قوای انسانی و بیان کردیم که لابد است سببی

که خارج باشد از قدرت بشر از برای مناامات پس بباید دانستن که آن سبب که مبدع مناامات است

در حقیقت راجع است بحق سبحانه اما گاه باشد که حق تعالی بی واسطه ارائت بنده کند در وجهی که

نشاید ادراک نواندکردن که نمایندهٔ آن حقست جل جلاله و گاه باشد که ارائت آن بواسطه و اسباب

چون ملایکه و انبیا و اولیا بل که اسباب و سایط مختلف است و بعضی از آن اندر آن جایگاه که بیان

کنیم که سخن اندر خواب حق بود یاد کرده شود و دلیل بر آن که بیان کنیم که حق تعالی بی واسطه

ارائت مناامات کند آنست که حق تعالی می فرماید که **وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ**

أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ و نیز رسول علیه السلام فرموده است

الرؤیا الصالحة جزء من ستة و اربعین جزءا من النبوة و مراد این وحی است که حق تعالی ارائت مناامات کند و امثال این

من در احباب فرموده است آن شاید که اندر خواب باشد و شاید که اندر بیداری بود و امّا آنچ بارسال
رسول است آن بیداری بود بی واسطه و این نیز اندر خواب و بیداری هر دو جا باشد و بدان که
اختلاف اندر میان خلق در آنست که شاید که فاعل مناجات حق تعالی باشد بی واسطه یا نه و هر کس که
معترف است بنبوّت انبیا علیهم السلام اختلاف بدین لازم نیاید و امّا بطریق واسطه خود هر کس که قایل است
بوجود صانع انکار این نکرده است و چون این فاعل معلوم گشت بدانکه این واسطه را هر قومی
بعبارتی خاص یاد کرده اند حکمای اوایل او را عقل خوانند و بزبان سریانی او را بخشی خوانند و معنی آن عربی روح القدس
است و بزبان فارسی او را مشاسفندن گویند و با نوسبه او را روح حی خوانند و حکمای یونان او را فیض
الهی خوانند عنایة الهی خوانند و ارسطاطالیس و اتباع او جماعتی از یونان او را عقل فعّال خوانند و ارسطو اندر
کتابی که او را حس محسوس نام کرده است جایی آورده است اندر بیان مناجات صحیحه که مضمر این صور اندر
خواب تحقیقه باری تعالی است که مسبب الاسباب است امّا او را بواسطه عقل فعّال پدید میکند و سبب
این آنست که حق تعالی هر داه که خواهد که اندرین عالم اظهار خیری کند له فایده آن راجع باشد بکل خلق
یا بعضی خلایق یا بشخصی معیّن اظهار آن بیکبار بی عقل فعّال نکند و آنگاه عقل فعّال افاضت آن بنفس صافیه
میکند و از نفس بواسطه قوای عقلانی بشخصی رسد چنانک اندر قسم دوم بیان کرده شود
و امّا عرب و ایشان این واسطه ملک الوحی خوانند و دانیال پیغمبر علیه السلام گفته است که نام این ملک
صدّیقون است و او نامور حق تعالی از آن مناجات میکند چنانک حق تعالی علام وحی کرده باشد و امّا
فاعل مناجات باطله و اضغاث احلام بدانکه موجب آن این مناجات یا شی باشد که در خارج نفس
انسان بود یا شی خارج از وی باشد امّا آنچ از نفس وی باشد یا از قوای جاهده بیّ باشد یا از قوای ظاهره
امّا آنچ از قوای باطنه وی بود سبب آن یا فساد مزاج بود که حامل قوه متخیله است یا از بقایا صور
محسوسات باشد اندر خیال یا سبب آن فکر واندیشه سابق باشد اندر صور مدرکات چنانک پیش ازین بیان
کردیم و امّا آنچ از قوای ظاهره باشد آن بقایای صور محسوسات باشد اندر خیال و آن نیز یاد کردیم
و امّا آن شی که خارج باشد از نفس انسان و موجب آن مناجات باطله باشد آن آنست که بعضی از

انرا شیطان خوانند و ما اندر قسم چهارم این فصل اشارتی در معنی ملک و شیطان یاد کنیم **قسم دوم**
اندر ذکر قابل مناجات بدانکه ما پیش بیان کردیم که صانع عالم خلقت انسان را مؤلف
کرد بیاه است ازین بدن کثیف و از نفس ناطقه و ما گفتیم مقدّمه اندر معنی نفس و روح و قلب
و عقل یاد کنیم و اشارتی حقیقی معنی این الفاظ بکنیم از بهر آنکه اندر جمله علوم حقیقی این
الفاظ چهارگانه متداول است و بیشتر بن غلطها که اندر مقاصد واقع شود از عدم احاطت باشد بحقایق
الفاظ و از عدم قدرت بر تمییز معنی هر لفظی از دیگر آنکه هر لفظی ازین الفاظ چهارگانه مشترک است و گاهی
مرتبه اشتراک آنست که میان دو معنی و گاهی این الفاظ چهارگانه هریک را دو معنی یاد کنیم که متعلق
غرض ما است اندرین موضع و باقی فروگذاریم تا از شرط اختصار تجاوز نکرده باشیم **امّا لفظ روح**
بدانکه لفظ روح را بدو معنی استعمال کنند یکی روح حیوانی لطیف است که ارجاویف
قلب بواسطه حرارت غریزی از خون بر می خیزد و بواسطه عروقی چند که او را ضوارب خوانند منتشر میگردد
اندر همه اطراف بدن و بدن را استعدادت حیوة ازوی میکند بتقدیر حق سبحانه چنانک پیش ازین یاد کردیم و مثال
فیض حیوة و حس و سمع و بصر و ذوق و شم ازو بیدن گفته اند بر مثال فیض نور شمع است اندر و یا خانه
که بهیچ جزوی از جوانخانه نرسد الّا که او را منوّر گرداند پس مثال این روح آن شمع است و مثال این بدن
حیوة ازو بدن مثال آن نور است که ازوی بزوایا و زیوار خانه می رسد و مثال جریان روح و حرکت
وی اندر بدن شخص همچون مثال حرکت آن شمع است اندر زوایا خانه بتحریک محرّکی که ویرا می گرداند و این
آن روح است که همه قوی و حرکات بدن ازین روح مستفاد است و غرض اطبا و سایر ایشان در معالجات
ایشان عاید است بدین روح **و معنی دوم از روح** آنست که افریدگار عالم بصریح الهام اعلام آن
کرده است حنانکه اندر کلام قدیم می فرماید **ویسألونک عن الروح قل الروح من امر ربی** و این
روح جبرایلی است از لطیفه ربانی که عقول همه عقلا از ادراک حقیقت آن لطیفه عاجز و متحیر مانده
است و شمه از آن اندر معنی قلب یاد کرده شود **و امّا لفظ نفس** و اندر اینجا بر دو معنی اطلاق کنند **یکی**
آنست که **گویند** نفس عبارتی است از قوتی حیوانی که بدین شخص قایم است و متعلق دیگر قوای حیوانی
است مثل شهوت و غضب و بخل و حسد و امثال آن از اوصاف و اخلاق مذمومه و عبارة از نفس حیوانی

و اشارت این خبر که رسول علیه اللام فرموده است که اعدی عدوّ لک نفسک التی بین جنبیک این نفس است

و معنی دوم از نفس آنست که نفس عبارتست از لطیفه روحانی ربانی که جامع جمله اخلاق

او صاف محمودهٔ است و نفس مطمئنه عبارتی ازین نفس است و این نفس است که حکما او را نفس ناطقه

میخوانند و تمییز میان انسان و دیگر حیوانات بدین نفس حاصل می شود **و اما القول فی القلب و او**

بر نیز هم جنین بر اطلاق می کنند بر دو معنی اول آنکه اطلاق آن بر این گوشت پارهٔ صنوبری

شکل کرده که حق تعالی اندر جانب چپ انسان آفریده است و اندر خاویف آن خونی سیاه نوریرکرده است

و آنرا منبع روح حیوانی و نفسانی گردانیده است چنانکه پیش ازین یاد کردیم و ازین روی همهٔ حیوانات

مشترکاند و مختص بانسان نیست و صلاح و فساد انسان نه از عین این گوشت پارهٔ است و این نیز متعلق

نفس اماره است **و معنی دوم** از قلب لطیفه ایست ربانی روحانی از عالم غیب که آنرا تعلقی بدین قلب جسمانی

هست و حقیقت و حقیقت انسان آن تعلق است و مدرک جمله موجودات صورت و معنی آن تعلق است

و مخاطب و معاقب و مثاب آنست و تعلق روح بدن هم بدین طریق فهم باید کردن و اشارت اندرین حدیث

که رسول علیه اللام فرموده است که ان فی الجسد لمضغة اذا صلحت صلح الجسد کله و اذا فسدت فسد الجسد کله الا و هی

القلب بدین علاقه است نه بعین آن گوشت پارهٔ و چون صلاح و فساد قلب آنرا علاقه است اضافت صلاح و فساد

بقلب کرد و ستار عقلا اندرکشفیه آن تعلق منجر شاه اندر آنکه این تعلق هرچون تعلق اعراض است باجسام

یا هرچون تعلق صفت است بموصوف یا هرچون تعلق آلت است بمستعمل و بدانکه معرفت حقیقت

این تعلق موقوف است بر دو مقدمه که یاد کرده ایم یکی صعب تر و مشکل تر است یکی علم مکاشفه است

که حقیقت این تعلق بعلم مکاشفه و الهام ربانی توان کرد **و دوم آنست که** سخن اندر خفیهٔ این علاقه

مستدعی افشاء سر روح است و این از جمله است که حق سبحانه متفرد است بحقیقت علم آن **و اما لفظ**

عقل و انرا بر نوجه معنی اطلاق کنند و ما آنرا در دو معنی ایراد کنیم **اول** آنکه لفظ عقل را اطلاق کنند

مراد از آن علم باشد خفایق اشیا بر بدین معنی عقل عبارتی از علوم باشد **و معنی دوم** آنکه مراد از لفظ

عقل آنی باشد که مدرک علوم و معارف باشد بدین معنی عقل آن لطیفه روحانی باشد که اندر معنی

قلب یاد کردیم **سوال** اگر کسی گوید که رسول فرموده است که ان فی الجسد لمضغة اذا صلحت صلح الجسد

بدانام معنی کنیم **جواب** گوییم آن حدیث بر معنی دوم کنیم از قلب جسمانی یاد کردیم و این آنست

مراد رسول علیه اللام اندرین حدیث نه مداواة و علاج جسمی ظاهر است ظاهر کاه این گوشت پارهٔ صنوبری کل

فاسد شود و علت و خون بروی غلبه کند بدن روی بضعف و بیماری آرد و اندر مرض هلاک آفتد و چون

مراد رسول علیه اللام نه علاج ظاهر است حمل این سخن بر این گوشت پارهٔ نتوان کردن پس مراد رسول علیه اللام

علاج باطن است و قمع اخلاق مذمومه و کسر جنود شیاطین و لشکر شیطان تمام قلب است و فساد

وی افساد آن علاقه ربانی است پس مراد رسول علیه اللام از قلب اندرین حدیث آن علاقه باشد چنانکه یاد کردیم

و از جهت تعلق وی بقلب و از روی که استقامت قلب و صلاح و فساد وی بدان علاقه تعلق دارد اطلاق

قلب بران علاقه کرده است و هرچندکه تخصن اخلاص و انقیاد و قمع اخلاق مذمومه بیشتر باشد قوت آن

زیادت تر و تاثیر وی اندر اصلاح تر بود و هرچندکه اخلاق ذمیمه و رذایل نفسانی بر و غالب تر بود آن

تعلق ضعیف تر بود تا بحدی که کسی باشد که قوت آن علاقه در حق وی بجای برسد که هرچه قوی راغب بود

و بر اشتهاء او باشد و هرچه دگران از خواب بیشتر وی اندر بیداری همان تواند دید و علم الیقین وی

بقوة عین الیقین دیگران رسد و اشارت اندرین سخن امیر المومنین علی **لو کشف الغطاء ما ازددت یقینا**

که لو کشف الغطاء ما ازددت یقینا بدین معنی است و بدانکه معظم این مقامات تعلق علم

اخلاق و علم معاملات دارد و غرض ازین ایراد این سخن آنست که بیان کنیم که دل آدمی را بواسطهٔ آن روح

که لطیفه ربانی است و مدبر این بدن جسمانی است تعلقی با عالم غیب و روحانیات هست که از عالم بجانب

او فیض الهی میرسد و بدین عالم جسمانی می رساند که عالم ابدان است و اما کیفیة اخذ این فیض از عالم

غیب آن بر چند طریق باشد قال الله تعالی و الذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا اما حاصل آن

راجع است بدو طریق **اول آنکه** حق تعالی بواسطه ریاضه و مجاهده و قمع اوصاف شیطانی حجاب

عالم ملک از پیش دل وی بردارد تا دل وی مطالعه عالم ملکوت و گشاده گردد الا بقاتی هنالک تشهد

که عکس مغیبات در وی پدید آید و حقایق امور الهی اندر وی متجلی و متظاهر شود و اشارت بدین

معنی است که حق سبحانه می فرماید که فکذلک نری ابراهیم ملکوت السموات و الارض و مثال آنکه حقایق ملکوتی را بردارد انکشاف کلوند

بشد و عکس چگونه باز دهد و دل دراک آن چگونه گذارد آورده اند که وقتی بازشاپی استادان روم و استادان
چین را جمع کرد تا از هر دو یکی خانه منقش کنند و ایشان هر قومی دعوی کردند که صنعت ما بهتر داند و نقش
ما خوب تر کند و مجادلت و مخاصمت در میان ایشان بر آمد و این حوالت بدان بادشاه رسید از روی رای
و جهان اقتضا کرد که یک صفه آن خانه با هل چین تسلیم کردند و یک صفه دیگر با هل روم تا هر قومی
جداگانه صفه را نقش کنند و حجابی میان ایشان بکردند تا ایشان را بر هم دیگر اطلاع نباشد پس
استادان روم بر فتند و چندین لون رنگها بیاختند و نقشها عجیب و غریب و عجایبها بر آن صفه نگاشتند
بایشان بنده بگردند و اهل چین بر فتند و آن صفه خود را زده کاری بکردند و انواع غایب تراش
کردانیدند و هیچ نقش بر آن جایگاه نگذاشتند و چون اهل روم از نقاشی فارغ شدند اهل چین را اعلام دهند
فارغ شده بودند پس آن بادشاه را خبر کردند و آن حجاب از میان آن هر دو صفه برداشتند و چون
حجاب از میان آن دو صفه برداشته شد هر نقش که نقاشان روم بر صفه خود نگاشته بودند اندر صفه
چینیان بسه تر و زیباتر نموده می شد از عکس صفات و غایت صفا آن که اندر صفه روم میان
که محل نقش بود و بدر آنجا که صفه چین اندرین باب در زست و انفتاح ابواب غیب بر دل بندگان من
بتوسط مجاهدات و ریاضات نهایتی ندارد قال الله تعالی والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا
و باید دانستن که این نوع از فتح ابواب و ادراک معیات موقوف نیست بخواب بلکه اندر بیداری
نیز حاصل می شود اما این مقام هر کس را دست ندهد و طرفه تر روم که متعلق غریزی است اندرین قوت
و آن بواسطه نوم حاصل می شود و مختص نیست بقوی بلکه خلق اندر آن مشترکند بدانکه چنانک
خدا جا گاه یاد کردیم که حق سبحانه خلقت انسان را از دو جزو مولف کرد یکی جسمانی کثیف
که او را بدن می خوانند و یکی روحانی لطیف که او را روح می خوانند و نفس ناطقه می خوانند و این جزو روحانی
از آنجایی که مرتبه وی است از نوع ملکوتیان است و قابل فیض الهی است هم بواسطه و هم بی واسطه
امّا باید دانستن که روح چون از عالم روحانیات است او را درک معانی مجرد از صور بیش نتواند
کردن زیرا که آن جایگاه عالم معانی است نه عالم صوت و بدن جسمانی که از عالم صوت است تعقل آن
معانی مجرد از صور نتواند کردن پس حق سبحانه کمال قدرت خود اندرین بدن جسمانی این سه قوت را پدید

کرد که او را قوای عاقله خوانند و آن قوت متخیله است که حق تعالی این قوت را قدرت ادراک روحانیات جسمانیات
هر دو داده و قوت مفکره است و قوت حافظه چنانکه پیش ازین بیان کرده شده و این نفس ناطقه
را که او را ادراک معانی میکنند عالم غیب موید کرد یعنی است بدین قوای ثلثه و ایشان را از جمله خدم
و یکی دیگر ایشان است تا بواسطه نفس ناطقه که قبول معانی مجرد میکند و بواسطه این قوای ثلثه جسمانی
بدن را موتمه ادراک روحانیان حاصل شود و مستعد قبول معیات گردد که وَفِي أَنفُسِكُمْ
أَفَلَا تُبْصِرُونَ و تمامی آن سخن آنست که چون نفس ناطقه ادراک معانی بکند از عالم غیب و آن معانی مجرد است
از صوت پس او را همچنان بر بدن جسمانی عرضه کند معرّی از صوت بدن تعقل آن تواند کردن و ادراک
آن عاجز آید پس نفس ناطقه خشت او را بر قوت متخیله عرضه کند و قوت متخیله لباس صوت بر حسب آن معنی اندروی
بپوشاند و بدان نفس ناطقه رساند بر مثال آینه فرض باید کردن که پشت آن آینه فراغام معنی دارد و
روی آن فراغام اجسام پس هر معنی که نفس ناطقه او را از فیض الهی فرا می گیرد بر قوت متخیله عرضه میکند و
چون او را بر قوت متخیله عرضه کرد صوتی آن معنی اندر قوت متخیله پیدا می شود و بدان ادراک آن میکند
و فرق میان قوت متخیله و میان آینه آنست که آینه چون صوت او را بر روی دور شود محاکاة آن نتواند کردن
و قوت متخیله بعد از غیبت آن معنی محاکاة صوت آن میکند تا آنگاه که از آن قوت مفکره میگذرد تا اگر
آینه فرض کنیم که محاکاة صوت را تواند کردن بعد از غیبت آن آینه بعینه قوت متخیله باشد
پس قوت متخیله این معانی را که از نفس ناطقه فرا گرفته است و البسه صوت اندرین کرده است در روی منصبع
می شود بر شعاع نفس ناطقه او را بر قوت مفکره عرضه میکند و چون او را بر قوت مفکره کرد
فی تمیز آن بکند و بر قوت حافظه عرضه کند و قوت حافظه او را نگاه میدارد تا بوقت حاجت
پس هر معنی که نفس تعقل آن میکند تا آنگاه که بقوت حافظه می رسد چهار مرتبه دارد اوّل تعقل
نفس ناطقه آنرا از فیض الهی مجرد از صوت و دوم ادراک قوت متخیله آنرا و البسه صوت کردن اندروی
و عرضه کردن آن بر قوت مفکره و سوم تصرف کردن قوت مفکره اندروی در تمیز
آن کردن و ادا آن کردن بقوت حافظه و چهارم نگاه داشتن قوت حافظه او را تا بوقت
حاجت فهم چهارم اندر بیداری فایدهٔ خواب دیدن بدانکه فایدهٔ خواب دیدن چیزی

عظیم است وقسمی از اقسام نبوة است بلکه فایدهٔ خواب مشتمل است بر اقسام نبوة از بهر آنکه نبوة من حیث الجمله مشتمل است بر بشارة وانذار وبیان هر دو معنی اندر دیدن خواب موجود است واز این جهت نبوة پیشتر انبیا وحی ایشان اندر خواب دیدن بوده است قال الله تعالی رسلا مبشرین و منذرین وقال عز وجل انا ارسلناک بالحق بشیرا ونذیرا پس فایدهٔ خواب دیدن آنست که حق تعالی بکسی نماید از بهر یکوی که کرده باشد یا خواهد کردن یا انذار کسی کند بسبب شری که از او در وجود آمده باشد یا بنیتی بد کرده باشد یا کسی اندر کاری فرومانده باشد وجه صواب آن بروی بپوشیده باشد وحق تعالی بلطف خود وجه صواب آن باوی نماید چنانکه امثلهٔ آن بعد از این یاد کرده شود **سؤال** اگر کسی گوید تو دعوی میکنی که فایدهٔ کل نبوة اندر خواب موجود است ورسول علیه السلام می فرماید که الرؤیا جزء من ستة واربعین جزءا من النبوة پس مطابقت این سخن با حدیث چگونه بتوان کردن **جواب** بدانکه معنی این حدیث آنست که رسول علیه السلام نبوة را جزء کرده است بچهل و شش جزو وخواب را جزوی از اجزاء آن نهاده است یعنی که معنی حدیث آنست که پیغمبر علیه السلام پیش از آن که جبرئیل علیه السلام بروی ظاهر شدی هر چیز که میدید از امور نبوة همه اندر خواب دیدی وبعد از آن بیست و سه سال جبرئیل علیه السلام بروی می آمد وبیست و سه سال چهل و شش بار شش ماه باشد از بهر رسول علیه السلام بدان معنی می فرماید که آن چیزها که مردم اندر خواب می بیند از این قسم است که من اندر آن شش ماه می دیدم اندر خواب نه از آن قسم است که جبرئیل علیه السلام بمن می آورد واسرار و رموز نبوی اندر این واشال این بی نهایت است ومشتغل شدن مستدعی تطویل است وکتاب از شرط اختصار خارج میگردد **سؤال** اگر کسی گوید که بعضی از محدثان آورده اند که کان رسول الله صلی الله علیه وسلم یری الرؤیا ثلاثا وعشرین سنة قبل الوحی وکان ما یراه من النبوة پس خصیص این شش ماه چه باشد چون این جمله از نبوة بود **جواب** بدانکه صریح تر و نزدیک تر میان این دو خبر آنست که بگوییم که آن شش ماه پیغمبر را علیه السلام معلوم شان بود که وی پیغمبر است واعلام وی کرده بودند که او را تو خلق خواهیم فرستاد و آن که پیش از آن شش ماه می دید خوابها صادقه بود اما او را معلوم نبود که او پیغمبر است یا نه واما این که گفته اند که کان من النبوة بمعناه کان صدقا

کالنبوة

کالنبوة یعنی هر چه می دید درست بود وحق بود ونه از قبیل اباطیل واضغاث احلام بود وبدین معنی است که رسول علیه السلام خوابها را قسمی از اقسام نبوة خوانده است یا گوییم بعد از اظهار نبوة و پیدا معلوم شان امت که آن خوابها از نبوة بوده است **وجه دوم** آنست که گوییم هر خواب که اندرین شش ماه میدید خوابها ظاهر بود بدان معنی که هر چه می دید هم بر آن طریق که دیده بود پدید می شد ونه بر طریق رموز و امثال بود ودر پدید شدن آن تاخیری نبود ومحتاج تعبیر وتفسیر نبود وآنچ بیش از آن شش ماه پیدا میشد بدین غایة ومنزله نبود بلکه بطریق رموز واشارات بود ومحتاج تعبیر وتفسیر بود **سؤال** اگر تو گویی که رسول علیه السلام فرموده که ذهبت النبوة وبقیت المبشرات پس باید که خواب دیدن نه از نبوة باشد وخود فرموده است که خواب خوبی از نبوة است **جواب** بدانکه نبوة ورسالة بعد از محمد علیه السلام نمانده است بقول خدای ورسول واجماع مسلمانان نه بطریق ارسال جبرئیل ونه بطریق وحی والهام ودیدن خواب امّا آنچ رسول علیه السلام فرموده که خواب جزوی از نبوة است مراد این آنست که ترا معلوم شود که نه جملهٔ خوابها آنست که از قوای بدنی صادر می شود تا تو نسبت آن خوابها باطل واضغاث احلام نکنی ونه نیز مصدر جمله منامات شیطان است تا حکم بر شیطان آن توان کردن بلکه بعضی از منامات آنست که از فیض الهی صادر امّا بواسطهٔ ملک الرؤیا وبعضی بی واسطه واین قسم از منامات صدق است وحق است وچنانک اندر حقیقة نبوة هیچ نیست اندر حقیقة این قسم از منامات شکی نیست ووجه مشابهت میان نبوة واین نوع از منامات آنست که مصدر هر دو نوع فیض الهی است وهر چنانکه نبوة مشتمل است بر بشارة وانذار دیدن خواب نیز مشتمل است بر هر دو نوع **سؤال** اگر گویی بیان کن که خواب از ملک و از شیطان حکونه صادر شود ومر دو از ملک و شیطان چه چیز است **جواب** بدانکه این سخن تعلق بعلم تعبیر کمتر دارد وسخن اندر حقیقت ملک و شیطان و الهام ووسوسه ایشان در علم معاملة وعلم مجاهدة واندر دیگر علوم مذکور است امّا چون منامات منقسم می شود بشیطانی و ملکی باید دانست که از این یکیتر بدانکه باری تعالی چنانکه معلوم شان است جزو کار گاه انسان را مولف کرده است از بدن کثیف ظلمانی که مرکب است از عالم اجسام وازروح لطیف نورانی که از قبیل روحانیات است

وحقیقة انسان خود آنست بحسب این دو جسم گویند و یکی گفته و سبب آنرا نیز گفته
و ایشان را بدو روی داده مسئله خود بیان است یکی سبب چیز و یکی سبب تر و ایشان تر قادر کرده
ست بر تقدیم معانی چیز و تر بدو روی دیگر یعنی در بیداری و هم اندر خواب و قرآن آن دلیل
است که مشکل صورت انسان و دیگر چیزها نات و بخ مفهوم مضبوط و ایشان را یاد می شود
بدو معنی که در می توانند فهم کردن تر این بدو حال در انسان گوا در بیداری است آنرا جواهر
بخوانند بر اعراض چیزها و آنرا جواهر ملکی می گویند و نام می کنند و گویند
نیست صادر شود از جواهر شیطانی گویند وسوسه کنند و گوا در حالت نوم الهام کنند
آنرا این جواب می گویند بر آن معانی مضبوط و مستقیم بود است و بشارت بر اندرین
کتاب خواهد آمد غیب بر می تواند دید یا دیگری را و این جواب را صفت بر سه چیز
بخشند و گوا جواب مضبوط باشد و مفهوم آن موصل این باشد که یاد کردیم آنرا حجتی ثابت
بجواب بود بر چیزی و بعضی صفت بر سه شرط آن حال قضا کنند و فرق میان خواب با
بجاوه میان صفات خلاف بعد این یاد کرده شود بر این سه وجه که یاد کردیم سنه تسع حسان رفته
ست که هر سیری را نامی مخصوص نهاده اند بدان نام معروف بود میان خلق بر آن سه چیز را نام نهاده
اند است سه شرط نام شیطان کرده است و این نام هم بایند بر مقتضا معنی او در روی موضوع
ست آنرا است و ترجمان این موضع موجب نصوص است و چون نیک نگری تو معلوم شود که
مکر عبارت است از خلقی که عمل وی بر خلاف حق تعالی کشف حقایق و عدیدگونی و ناحیه خیر و صفت آن شر و
جمله شر و مجموع آن شیطان عبارت است از خلقی که عمل وی بر خلاف حق تعالی بر ضد اینست یاد کردیم انشاء الله

سؤال اکنون تو گوئی بیان کن که مراتب خلق اندرین جواب چندست و جواب که درست
تر باشد از جمله خلق **جواب** بدانکه جواب انبیا از جمله خلایق درست تر و معتبر تر است
زیرا که جواب ایشان وحی است و دیگران هر کس که با ایشان نزدیک تر جواب او معتبر تر است از دیگر
خلایق و مراتب ایشان اندر رویه مناسبات بسیار است و مختلف است و ما بعضی از آن اندر ضمن ابواب یاد
کنیم تا اندرین موضع جمله مرتبه که آن کلیات مراتب است بیان کنیم و مقرر شود و بیان آن

نهیم **مرتبهٔ اوّل** بدانکه خلق اندرین مرتبه منقسم اند بصحیح و سقیم و خوبکی تن درست
بود و مزاج وی بر حد خود باقی باشد درست تر و معتبر تر بود از خواب بیمار و هر چند که علت
بیمار سخت تر و مزاج وی فاسد تر خواب وی نا معتبر تر باشد تا حدی که اگر کسی کورما در زاد بود
قریب آنست که اندر بیداری چیزی نه بیند اندر خواب بتر نه بیند و در اکثر چیزها اندر خواب همچنان کند
که اندر بیداری پس ما نباید که اعتماد کنیم که خواب بیمار گاه درست و معتبر نیست بلکه بیمار درست
و معتبر است و بعضی از آن اندر میانه این کتاب یاد کرده شود **حکایه** و از جمله
آن آورده اند که ابن سیرین رحمة الله علیه اندر آن بیماری که در آن وفات یافت اندر خواب دید که اندر
قیامت بود و حق جل و علا این را می فرمود که این علما و ایشان همه جمع شاه بودند گاه حق تعالی
فرمود که ما از عمل تر ما علم تر ایشان خفتند پس سیرین گفت ما عمل کردیم و تقصیر کردیم و حق
تعالی همچنان از ایشان همی پرسید تا بن سیرین گفت من گفتم الهی در نامه من شرک باری نیست و تو وعده
کرده که هر چه ما دون شرک است بیامرزم گاه حق تعالی فرمود که از هر دو اقدام تو بن
پس از این خواب بسه دیگر وفات یافت **مرتبهٔ دوم** و کسانی که تن درست باشند بر یکی کافر باشند
یا مسلمان دیگر خواب مسلمان درست تر و معتبر تر باشد از آن کافر و از هر یک که هر چند که عنایت
آنرا با بنده بیشتر و معرفت بنده اندر حضرت حق زیادت تر کشف حقایق او را بیشتر و وقوف بر غیبات او را
زیادت تر حاصل و روزیه مناجات این قسم چنان که یاد کردیم که کس باشد که هر چه دیگران اندر خواب
بینند او اندر بیداری همان چیز تواند دید این **حکایت** آنست خواب کافر نیز درست و معتبر است و این متفق علیه
است پیش اهل تحقیق و دیگر هر چند که کافر بعد از نزدیک تر و با انصاف و اخلاق بستوده تر است نه تر
خواب او معتبر تر و دیدار بر صحت خواب او خواب عزیز مصر است که یوسف صدیق علیه السلام او را خواب
دید معتبر داشت و آنرا تعبیر کرد چنان که حق تعالی اندر قرآن یاد کرده است و ما اندر میانه این کتاب
بعضی از خوابهای ایشان که انبیا و اولیا حکم بر صحت آن کرده اند و تعبیر آن کرده اند یاد کنیم بعد از این
حکایه و از جمله آن آورده اند که نوشروان عادل شبی اندر خواب خواند یا که
از جامی زرین خمر همی خورد و خوش باوی خمر همی خورد از جام نوشروان چون از خواب بیدار گشت این خواب

با بزرجمهر بگفت بزرجمهر گفت چرا هم آنان را خایمان و اطفال خالی فرمای کردن و مرا چشم باز بند و با خویشتن
پیش نان پز تا من چه کنی می نگرم و بفرمای تا ایشان کان کان برهنه می شوند و پیش او رقص می کنند
تو شروان آن هر چنان کرد و زنانرا بفرمود تا هریک برهنه می شدند و رقص می کردند تا نه
یک گس از ایشان ماند زیان گفتند ای پادشاه این جنبتی دیوانه است و شرم ندارد برهنه شدن تو شروان
گفت ابدست آن کند برهنه شود و مرا برهنه کردند چون بدیدند مردی یکتا بود و جلونه
خواب کاذب درست باشد که پیغمبر علیه السلام فرموده است که انا رویا ابی وشبان عیسی و مادر وی
باتفاق کاذبه است **و مرتبه سوم** کسانی که مسلمان باشند یا عوام باشند یا خواص و بدانکه
خواب عوام مسلمانان علی الجمله درست و معتبر است امّا مراتب عوام نیز مختلف است اندر صلاح و علو
همت و خبث صنعت و امثال آن و خواب خب این چیزها بگردد و بعضی از رجای خود یا زگردد شود
و مرتبه چهارم خواص مسلمانان اند و مراد ما از خواص اندرین موضع علما اند یا پادشاهان عادل و خواب
این دو طایفه از جمله خلایق درست تر و معتبر است بود انبیا علیهم السلام و عنایة آنی با این دو قوم بیشتر
است و منافع و مضار ایشان متعلق جمله خلق است و قوام دین و شریعت بواسطه ایشان است و ایشان اند
که نایبان انبیا اند علیهم السلام اندر حفظ مصالح خلایق و عمارت دنیا پس هر آینه عنایة حق با ایشان زیادة تر باشد
در نیابد و تمهید و تنبیه بر مشکلات و عظایم و هر چند که مرتبه شخص بزرگ تر و همت وی عالی تر
عنایة حق با وی بیشتر تا اگر چنان که فرض کنیم که علم و عمل اندر یک شخص جمع باشد عنایة حق با او
بیشتر باشد از کسی که مختص باشد بیک قسم از این هر دو **و مرتبه چنین** هر کس که بمرتبه ایشان
نزدیک تر باشد خواب وی معتبر تر باشد مثلا فقها و صلحا و امرا بزرگ و همچنین قیاس اعتبار باید کرد
و مرتبه چنین قوی خوابها ایشان بدین مرتبه نزدیک باشد کسانی باشند که اندر دارها مضطر
شاه باشند و ابواب خلاص بر ایشان بسته شاه باشد عنایت حق سبحانه با ایشان بیشتر بود تا طریق خلاص
گشوده کرداند **حکایة** و ازین جمله آورده اند که اندر خراسان زنی بود صالحه
تو نگر چیز داشت و آن سر بزرگوی کردی و از زن قدری زر جمع کرده بود و اندر جای پنهان کرده بود
پس آن سر را اتفاق سفری افتاد و مدتی دراز بدان سفر باز ماند و چون وی از سفر باز آمد مادر شوهر وفات
یافته بود و سر زاده بسر آن زر ندانست پس اتفاق چنان افتاد که ویرا وقعه عظیم فرا پیش آمد و پادشاه
آن روزگار قصد وی کرد و وی بغایة فرو ماند و ابواب خلاص بروی بسته شد و از خود نومید
گشت همان شب چون در خواب رفت مادر خود را اندر خواب دید و ویرا گفت ای فرزند من
آن زر را بهر ان روزگاه داشته بودم و اندر فلان موضع مدفون است برو و آنرا برگیر
و صرف خانجی خود جویی پس چون بیدار گشت برفت و آن موضع را بکند و زر برداشت و سبب
خلاص وی این بود **فصل** باز گردیم باندر بیان آنکه قوة متخیله به تنهایی کاذب
نیست و دراین باب اختلاف کرده اند بدانکه مایش ازین بیان کردیم که قوة متخیله قوة انفعالی
است و قوة فعالی بشاید که هر از جهت که قابل است فاعل باشد و چون گفته آید که یک قوة در یک
زمان فاعل و منفعل باشد و بیان کردیم که عمار قوة متخیله بیش ازین نیست که قبول زنجیرها کند که معرض
وی می شود و جهات معرض بیان کردیم که یا از بقا صور محسوسات باشد اندر خیال که مستفاد
است از حس مشترک یا از اندیشه و فکر سابق بود اندر چیزها یا از فساد مزاج روح بود یا از قوة
الهی باشد یا از وساوس شیطان بود دیگر عمار قوة متخیله متصور نیست بر آنکه اگر تعرض صورة و بر
حاصل شود چنانکه از عالم اجسام و ظواهر آنرا تصور کند و لباس معنی اندر آن بکند و آن
بقوة مفکره کند و گر تعرض معنی و بر واقع شود چنانکه از عالم ارواح آنرا لباس صورة کند
چنانکه شرح این یاد کردیم امّا تمییز چیزها از نشر و خطا از صواب کردن قوة متخیله بر آن قادر نیست پس
ناچار بود از قوتی دیگر که این عمار مختص باشد روی و آن قوة مفکره است و دلیل بر این آنست که دایم در خواب
اندر خواب قضایای چند واقع می شود که قوة متخیله مستقل نیست بدرک آن اصلا و محتاج فکر است مثل
آنکه یکی در خواب شد میان وی و دیگری مجادلات و مناظرات واقع شاید بود مشتمل بر ترجیح و بر ادله عقلی
و نقلی و معلومست که این عمار مخصوص است بقوة مفکره و مثال آنکه چیزی خوفناک می بیند و من
می ترسد یا چیزی ناگه می بیند و فرحی در وی پدید می آید چنانکه چون بیدار می شود اثر آن هنوز باقی می باشد
و بیرامایش ازین بیان کردیم که این قوای ثلثه که اینها را قوای عاقله خوانند عمار ایشان مستفاد است از نفس
مدبره و فعل نفس مدبره اندر بدن هر سه یکسان است پس هر چنانکه فرقی نیست قوة متخیله را اندر ادراک چیزها

میان خواب و بیداری باشد که فوتی باشد اندر عمل قوتی مفکره میان حالت نوم و یقظه آن و باید دانست که هر حالت
که لابد است از حرکت مفکره که تصویر مناسبات میکند هر حسی نوعی از قوتی حافظه که حفظ آن
صور کند اندر خواب و بدانکه قوتی حافظه دو طرف دارد یکی از آنجا که از اخبار صور است و میدارد
بعد از آنکه قوتی مذکره تمییز آن کرده بود و آنرا گاه میدارد و دوم آنکه دگر باره آن را از آن قوتی
متخیله میکند بوقت حاجت و این هر دو عملی اندر حالت نوم موجود است اول آنست که قبول صور
مناسبات از اخبار میکند بعد از تمییز فصل و آنرا گاه میدارد تا وای بیدار می شود و باشد که آنرا گاه دارد
و دوم آنکه ادا آن صور محفوظه بعد از خدمت قوتی ذاکره باز بوقت حاجت بقوتی متخیله میکند
همچنانکه بوده است و باشد که اگر کسی را وی چیزی برسد اندر حالت نوم از آنرا گرشته او تذکر
آن بکند و بیرون آن صورتها که بوده بکند پس معلوم شد که این قوای ثلثه که یاد کردیم همه
مشترکند اندر رویه مناسبات و قبول آن صور و تمییز کردن آن و گاه داشتن آن و هیچ یک علی الانفراد
بدان مستقل نیستند و الله اعلم

فصل سیم اندر تقسیم مناسبات و بیان اضغاث احلام

هر یک از آن از حق و باطل و اندر فرق میان خوابها صحیح و اضغاث احلام و انال فرق

میان خواب دیدن و میان جر و فال

و این فصل مشتمل است بر پنج نوع نوع اول اندر تقسیم خوابها بدانکه همه مناسبات باتفاق همه معبران بر دو قسم بیرون
نیست زیرا که هر چیز که اندر خواب دیده شود خالی نباشد از حق و ضد آن و اضغاث احلام گرچه
فوق همه میان خوابها باطل و میان اضغاث احلام از آن که روی که مواد رؤیا باطل است که از آفت
بدن از شیطان باشد و اضغاث احلام آنست که سبب آن قوای بدنی باشد اما آن روی که مصدر هیچ
از این قسم آنی نیست از ریطلان مشترک اندر نوع دوم اندر میان مناسبات باطل و وجه بطلان
آنست بدانکه صور مناسبات باطله و اسباب آن بسیار است و منضبط نیست اما کلیات بابی
که موجب آفت مناسبات باطله است بر سه قسم خالی نیست از آنکه یا از اسباب بدنی نشان
باشد یا از اسباب نفسانی و مواد اضغاث احلام این مناسبات است که از این دو سبب پیدا شود و یا
از سببی باشد که خارج از انسان باشد و مناسبات شیطانی میخوانیم و مراد از مناسبات باطله اینست

قسم اول

قسم اول

اندر ذکر مناسبات که از اسباب نفسانی پیدا می شود و آن چهار صنف است

صنف اول بقا صور محسوسات باشد اندر خیال بواسطه قوت عمار یاد کردن صور چنانکه
پیش از این یاد کردیم **صنف دوم** خواطر بود که آدمی را اندر آن اندیشه رفته باشد مثال آنکه
پیش از این یاد کردیم از صور فکر و اندیشه اندر چیزها و مثال آنکه کسی شخصی را دوست دارد و چون
اندر خواب رود جان بیند که او را خدمت همی کرد یا اندر وقت خواب و بیداری با کسی خیانتی یا محاسنی رفته
و چون اندر خواب رود همان حال اندر خواب بیند **صنف سیوم** از اسباب نفسانی است مزاج رویی که
حامل قوتی متخیله است اندر مقدمه دماغ فاسد شود و خوابهای ترتیب نماید مناسب حالات صاحب مزاج
و این جمله از مناسبات اضغاث احلام است و اعتباری ندارد از بهر آنکه ما بعد از این بیان کنیم
که خوابها صحیحه آنست که دلالت باشد بر امور استقبالی و صادر بود از قوتی الهی و این نوع از مناسبات
که از بقا صور محسوسات پیدا می شود یا از فکر و اندیشه سابق و بر بسیی محاذ نیست بلکه همان
است که تصور آن اندر قوتی خیال باقی مانده بود و ام آنچه از فساد مزاج پیدا می شود هم چون
خیالات است که از اصحاب امراض حادة واقع می شود و از این جمله است که چیزها را به مقتضای طبیعت
خود بیند مثال آنکه بیند که آسمان سقف خانه وی شاه بود و او می ترسد که بروی افتد یا بیند
که زمین چون سنگلاخ بیابان شده بود و همی گشت و او را می گرد یا بیند که درختها از آسمان رسته
بود یا سرنگون رسته بود یا بیند که کواکب از زمین طلوع کرده بودند یا بیند که پیلی جرار
مورچه شده بود یا مگسی جرکوبی شده بود این جمله هر چند در حق بعضی اشخاص و احوال تعبیر توان
کردن امید در حق بیشتر اشخاص از قبیل اضغاث بود

قسم دوم

اندر بیان اسباب اضغاث احلام از اسباب بدنی باشد و آن نیز سه صنف است **صنف اول** چنان باشد که بدن
از قدیم احتراج خلطی باشد مثال آنکه کسی گرسنه یا تشنه خفته باشد و چون در خواب رود
چنان بیند که نان می خورد یا آب می خورد یا بیند که کسی نان یا آب فراوی همی دهد این جمله را تعبیری باشد
بسبب رویه آن داعیه و از رویی وی باشد **و صنف دوم** امتلا باشد و زیادت خوردن
بر قرار معتاد و اکل اطعمه و اشربه مختلفه برخلاف عادة قبل اگر کسی شب تمامی خفته باشد

والدر خواب بيند كه قي مي كند آنرا اعتباري بنباشد و از قسم اضغاث احلام بود و اين نيز مانند آنست كه جوع و شبع چون خارج از معتاد باشد نوعي از تغير مزاج ست و ما بيان كرديم كه خواب كه از تغير مزاج باشد آنرا اعتباري بنباشد **و همچنين** اگر كسي اندر خواب بيند كه سرماي يا بد يا اندر ميان آب افتاده است و چون بيدار شود سرما بروي كار كرده باشد يا بيند كه اندر آفتاب نشسته است يا آتش كرم مي شود و چون از خواب بيدار شود گرما بروي غلبه كرده باشد يا بيند كه كسي ويرا مي زند و چون بيدار شود اعضاي دارد كند يا بيند كه بول همي كند و چون بيدار گردد حاقن باشد اين همه از جنس اضغاث احلام است و آنرا اعتباري بنباشد **و صنف سوم** آنست كه سبب آن غلبه يكي از اخلاط بدن باشد بدانكه هرگاه كه يكي از اخلاط بدن غالب شود مزاج ايشت متغير گردد و حسب غلبه آن نوع از اخلاط مناسات متغير وي تمام شود و از قبيل اضغاث احلام باشد مثل آنكه بربدن وي سودا غالب باشد اندر بيداري تاريكها و صورتها مگر خوفناك بيند و هرجه بيند برنگ سياهي بيند و اگر صفرا غالب باشد همه رعد و برق و آتش و حموم و مانند اين بيند و هرجه بيند بلون سرخ و زرديست و اگر بلغم غالب بود همه برف و باران و آب و امثال آن اندر خواب بيند و آنج بيند برنگ سپيدي بيند و اگر بيوست غالب باشد اندر خواب جنان بيند كه جاها از آبها تهي مي كند و اندر هوا مي پرد و امثال آن و اگر خون غالب باشد همه شرابها و انواع ياقوت و غذاها اندر خواب بيند **و همچنين** هركه بشب ممتلي خسبد اندر خواب همه جنان بيند كه باغها و كوشكها و بستانها و خرمي و خوشدلي و كوفتگي اعضا بيند **و همچنين** اگر در معده كسي طعام ناگوارنده باشد و بويها ناخوش از خلط وي برآيد اندر خواب همه پليدها و چيزهاي گنده بيند **و همچنين** اگر بر كسي بروز غالب باشد و در شب طعام كرم خورده باشد اندر خواب جنان بيند كه از موضع سرد بموضع گرم تقلي مي كند و اگر حرارة غالب باشد و طعام سرد خورده بر عكس اين بيند **و همچنين** جوابهاي كه آن موجب عسر باشد اين همه در ناييري نباشد و تغييري ندارد **قسم سوم** اندر بيان منامات كه سبب آن خارج از انسان باشد و آن خوابها شيطاني است بدانكه جايش ازين بيان كرديم كه شيطان چه چيزست اكنون بدانكه معظم خوابهاي شيطاني بر ضد آن خوابهاست كه از قوة الهي صادر مي شود مثل آنكه حق سبحانه بصورة آدمي بيند و چيزي از افعال آدمي مشغول بيند مثل

خريدن و فروختن و هر چيزي كه نسبت آن بخضرت عزت ممتنع باشد يا فرشته را بيند كه بلعب يا چيزي از قبايح مشغول باشد يا بيغمبر را بيند كه چيزي مشغول است كه تعلق بظلم و خيانت دارد يا عالمي را بيند كه بفواحش و محرمات شرع مشغول بود يا بيند كه شيطان ملكي يا بيغمبر گشته بود كه شيطان خود متمثل بصورة ملايكه و انبيا نتواند شدن **و همچنين** اگر كسي بيند كه شيطان ويرا خوبي مي كند يا ايثاري نمي كند يا كسي كه خيري كرده باشد يا خواهد كرد يا كسي ويرا گويد نيك كردي يا اين كار نه كردني است يا كسي بدي كرده باشد كسي ويرا گويد نيك كردي اين همه و امثال اين همه شيطاني است و بر هيچ چيز ازينها اعتماد نبايد كردن و از ان بايد ترسيدن و پناه حق تعالي بايد بردن **قال الله تعالي** انما النجوي من الشيطان ليحزن الذين امنوا وليس بضارهم شيئا الا باذن الله و رسول عليه السلام فرموده است كه هر كه اندر خواب چيزي بيند كه ازو خوش آيد حمد خداي كند و بخدا پناه برد از شر شيطان و بر چپ خود سه بار آب دهن بيندازد و بگويد اعوذ بالله من الشيطان الرجيم و بپهلوي ديگر بگردد و در روايتي فليقم و ليصل و لا تحدث به احدا فان ذلك لا يضره **نوع سوم** اندر بيان منامات صحيحه بدانكه منامات صحيحه آنست كه از فيض الهي صادر شود چنانكه بعد ازين يادكرده شود و كليات مراتب آن پنج است **مرتبه اول** بدانكه خوابها صحيحه بنسبت با فيض الهي دو صنف است **صنف اول** آنست كه حق تعالي در واسطه صادر شود مثال آنكه حق تعالي كسي را اندر خواب خيري فرمايد يا بشارتي دهد يا ندايي از خيري كند يا چيزي بدو گويد فرمايد بواسطه بيناه و تمامي اين سخن در موضع خود گفته آيد **صنف دوم** آنست كه بواسطه صادر شود و اسباب وسايط بسيار است از بهر آنكه اين واسطه باشد يا كه فرشته باشد كه حق سبحانه و تعالي ويرا موكل كرده است بارات منامات و آن چنان است كه حق تعالي جمله كاينات هرچه خواهد بود همه اندر لوح محفوظ ثابت كرده است پس هر كاه كه خواهد كه كسي را بشارتي دهد يا انذار از چيزي كند اندر حالت نوم فرشته را كه نام او عزرائيل است و او را ملك الرؤيا خوانند يا ديگري را از جمله ملايكه ويرا بر ان حال مطلع گردانند و بفرمايد تا وي آن معني بگذارد از لوح محفوظ و او آن نقش را طبقه كند و نقش را طبقه از ابدان طريقه كه پيش ازين

یاد کردیم برای رساندن و گاه باشد که این واسطه یکی از انبیا یا اولیا باشد اما مرده و اما زنده **وهم چنین** معبران گفته اند که هر سخن که دیگر مردگان گویند مثل اخباری از غیب یا کشف مشکلی و مانند آن حق بود و باری تعالی ایشانرا بر آن حال واقف کرداند تا دروغ بر ایشان نگیرند که آن عالم نه عالم دروغ و تلبیس است **وهم چنین** هر سخن که یکی از جمله حیوانات غیر ناطقه بگوید در خواب آن صدق باشد از بهر آنکه ایشان نه اهل مکر و خدیعه اند **وهم چنین** گفته اند که از جمله خوابها که معتبر باشد یکی آنست که کسی اندر خواب سخنی از پادشاهی عادل شنود یا از شخصی که او در میان خلق مشهور باشد بصدق و امانت یا از خلیفه بشنود از بهر آنکه خاطرها ایشان بنور صافی باشد و حجب گناه میان غیبیات و میان دل ایشان حایل نشده باشد **و** دلیل بر صحت این سخن سخن گفتن عیسی است علیه السلام و سخن گفتن صاحب یوسف علیه السلام و آن صاحب جریج و همچنین معبران سخن گفتن مردگان اندر خواب همه از این قبیل آورده اند **وهم چنین** هر خوابی که کسی به بیند و هم اندر خواب تعبیر آن بکند خود یا دیگری آن بخت معتبر و درست بود از بهر آنکه تعبیر مستفاد باشد از عالم غیب و این جمله اقسام رؤیاست

سؤال اگر تو گویی بیان کن که این صور که اندر خواب دیده می شود مثال آنکه یکی فرشته این صورتها را یعنی یا بصورة دیگر حیوانات اندر خواب بیند و هم چنین شیطان را بصورتهای مختلف اندر خواب می بیند و هم چنین انبیا را علیهم السلام و دیگر آدمیان را زنده و مرده بصورتهای مختلف اندر خواب می بیند این مرئیات صورتها حقیقی ایشان است یا امثله جداست که محاکی ذوات می گردد و اگر صور حقیقی ایشان است پس بصور مختلف دیده می شوند و چگونه شود که یک شخص را اندر حین واحد اندر موضع نخست بصور مختلف بینند و بیان کن که روا باشد که کسی حق را جل جلاله بواسطه صورة اندر خواب بیند یا نه و بیان کن که معنی فیض الهی چه چیز است

جواب بدانکه اندرین مسایل که درین سؤال ایراد کرده شد اشکالات و رموز و دقیقات و اختلافات بسیار است و ما خواستیم که اندر مسایل خاصه خوص مختصری بنویسیم و کشف و تحقیق آن بکنیم اما اندر حال اندرین اثر فرو گذاشتیم اندرین جایگاه و آن نیروی را فیما بعد اگر حق تعالی توفیق دهد باتمام رسانیم اکنون بدانکه

ملک و شیطان را صورة حقیقی موجود است و رویت ایشان اندر آن صورة ممکن است هم در خواب و هم در بیداری واقع است و دلیل بر آن است که رسول علیه السلام در نوبة جبرئیل را علیه السلام اندر صورة خود دیدن است و هم چنین شیطان را اندر صورة خود در نماز دید و وصف صورت شیاطین اندر حدیث بسیار آمده است و اهل مکاشفه و ریاضت ملک و شیطان را اندر صورة دیده اند و سخن ایشان شنیده اند در خواب و بیداری و علت آن صور مختلف که اندر خواب شود آنست که چنانکه کسی ملک را یا شیطان را بصورة آدمی و دیگر صور مختلف در خواب بیند آن صور نه صور حقیقه آن ذوات باشد و تصور این چنین باشد بلکه آن صور مرئیات امثله جداست که محاکی معانی ذوات آن مرئیات که بواسطه قوة متخیله مصور می شود و تمثل و تشکل اندر وی پدید می آید و محاکی معانی آن ذوات می شود چنانکه گویا بعینه همان ذوات بر مثال محاکاة آینه صورا شخاص را و هم چنین اگر کرسی عرش یا کرسی یا لوح محفوظ یا بهشت یا دوزخ یا آسمان و مثال آن اندر خواب بیند و بر احاطت بیان حاصل شود این جمله معانی و صفات آن چیزها است که بواسطه قوة متخیله متمثل آن ذوات شده است و محاکی معانی حقایق شده است و الا کشف حقیقی و اطلاع بر حقایق اندرین عالم ممکن نیست بلکه کشف حقیقی از حقایق اشیا مخصوص است بدان عالم و اشارة بدین معنی است که **الناس نیام فاذا ماتوا انتبهوا** یعنی اکثر محجوبون عن ادراک حقایق الاشیا و الاحاطة بالاسرار الغیبیة ابتلاء من الله تعالی و امتحانا منه لعباده فاذا ماتوا کشف الغطاء عنهم و یقظهم فعاینوا ما لم یروا و علموا ما لم یعلموا و ندموا حین لا ینفعهم الندامة و هو الانباء عن زلة الغافلین و چون این قدر معلوم کشت بدانکه عالم دو است یکی عالم ملک است که آنرا عالم شهادة خوانند و عالم حکمت خوانند و دیگر عالم ملکوت است و آنرا عالم غیب خوانند و عالم قدرت خوانند و انسان خود یکی از این عالم دوگانه و جزوی از هر عالمی اندروی موجود است و دلیل بر آنکه محل حکمت و معرفت است در وی با هر یک از این عالم دوگانه کشوده است و حق تعالی و تقدس بر او از هر عالمی مدبری و معاونی چند پدید کرده است و امثال این حکمت بکرات از این قبیل است که بیان صنعت کنند و افشا روا ندارند و ایداع آن اندر کتب که متداول باشد میان عوام نکنند از بهر آنکه کثیر الحضر است اما چون سخن بدین جایگاه پیوست از اشارتی اندک کز بر باشد اکنون باید دانست که معبر و

دل از عالم غیب روح است که از فیض الهی میگیرد آن معانی مجرد است از صور و دل ادراک معانی بتوسط این خزم میتواند کرد هم در بیداری و هم در خواب و چون ادراک مغیبات و بر او در حالت یقظه اتفاق می‌افتد ازو مکاشفات می‌خوانند و گویند در حالت نوم میسر می‌شود تا رؤیا صادقه می‌خوانند پس قوای که بتوسط ایشان دل مدرک آن فیض الهی می‌شود که نفس ناطقه حدان کرده است قوای ثلثه اند که ایشان را قوای عاقله خوانند و هریک از ایشان عملی مخصوص دارد که از آن خاوز نکند و خدم وی از عالم شهادت جمله حواس ظاهر اند و جمله قوای بدن و خصوص قوای ثلثه چون مشاور قلب چون مشار پادشاهی فرض کنیم روح را بر مثال خواصی تقدیر کنیم که اندر حالت نوم و یقظه بر ربا ملکوت طریق ساحت فرو می‌رود و جواهر نفیسه از عالم غیب که عالم روحانیات است تلقی میکند اما آن جواهر مستور است بصدف غیب و دل را وقوف بر آن میسر نیست زیرا که معانی مقری است از صور پس آن را چون بساحل عالم شهادت رسانیدند قوت متخیله که بمثابت معرف پادشاه است آن جواهر را از صدف غیب بیرون آورد و البلاس صورت اندر آن کرد پس آن را بر قوت مفکره که مقوم پادشاه است عرضه داشت تا او تقویم و تمییز آن کرد و بر قوت حافظه که بمنزله خازن پادشاه است عرضه کرد تا وی محافظت آن میکند تا بوقت حاجت بایستت کلیة ادراک علوم مر دل را آن وقت که با عالم ملکوت دارد و اما کیفیة ادراک علوم از آنجا که با عالم شهادت دارد بدانکه دل ادراک علوم این عالم که موسوم است بعالم شهادت و عالم اجسام بتوسط حواس خمسه و قوای ثلثه میکند نخست حواس ادراک صور مدرکات میکنند آنگاه آن را بر قوت متخیله عرضه میکنند و البلاس معنی از آن میکند و از آن قوت مفکره و حافظه میکند چنانکه یاد کردیم پس آن را بر قوت ناطقه عرضه میکنند و البلاس معنی از آن میکند چنانکه یاد کردیم که البلاس صورت از آن از بهر ضرورت ادراک معنی افتاد و بیاید دانستن که آن صورت که از آن عالم شهادت گرفتند شاید بود که نه موافق معنی وی بود مثل آنکه شخصی را اندر صورتی خوب ادراک کنند و معنی وی نه داند زشت و خبیث باشد یا بعکس آن از بهر آنکه این عالم تلبیس و شبهت غالب است و اما آن صورت که بتوسط قوت متخیله مدرک می‌شود از آن معانی که مستفاد است از عالم روحانیات

آن نباشد الا موافق آن معنی و محاکی آن صفت کمالی زیرا که آن عالم از تلبیس و تمویه و شبهت بیرون است و از بهر اینست که شیطان را چون معنی وی بنفسه بد و خبیث افتاده است او را نشاید اندر خواب و بیداری در صورت بهر شت بینان مثال سگ و خوک و حمار و ملک را اندر صورتهای خوب بینند و هم چنین چون کسی سگی یا خوکی و مانند این اندر خواب بیند آن دلالت بر شخصی بد خبیث کند چنانکه شرح آن اندر حای خود گفته آید و گر کسی بیفتد بر امری دلالت بر مردی سلیم کند نفاذ از بهر آنکه این صورت محاکی حقیقت معنی ذوات است والله اعلم

واما آنچ بر بیداری که شاید که کسی حق را بتوسط صورتی اندر خواب بیند بدانکه میان علما خود خلاف است که حق را جل جلاله اندر خواب توان دید یا نه اما بیشتر ائمه و صلحا بر اندکه توان دید و مذهب شافعی است رضی الله عنه و این اتفاق افتاده است و این اختلاف در حقیقت راجع است تا معنی رویة پس اگر گفت معنی رویة را یا ن کنیم تا مقصود از ن ظاهر گردد بدانکه رویة حق تعالی اندر خواب بدو طریق اطلاق کنند و ان هر دو طریق ممکن است یکی آنکه بتوسط صورت و شکل و جهت رایی مدرک آن شود از عالم قدرت که حق را جل و علا اندر وی علمی ضروری بدید کند که وی را معلوم شود که آنچ وی می‌بیند حق است و آنچ می‌شنود از حق می‌شنود و این نوع را رویة اکثار ممکن نیست **و طریق دوم آن باشد** که بتوسط صورت انچنان اعتقاد کند بدانکه الوهیت دعوی کند که آن صورت و شکل که دیدان ذات حق بود این با تفاق اهل سنت باطل است و مذهب مجسمه است و آن شخص مخطی است و ذات حق سبحانه منزه است از صور و اشکال بلی شاید که حق تعالی خود را اندر خواب بتوسط صورتی جسمانی یا نوری محسوس بنمایند که آن محسوس مثالی باشد محاکی ذات حق که منزه و مبرا است از صور و الوان و ان مثالی صادق باشد و واسطه باشد اندر تعریف میان حق و بنده و سبب این آن باشد که آن شاه باشد که بینان را استعداد رویة نباشد بتوسط آن صورت و تمامی این بحث از پس یاد کرده آید

وقال رویة رسول علیه السلام و یاران مردگان اندر خواب بدانکه کیفیة دیدن پیغمبر علیه السلام در خواب نه چنانست که کسی توهم کند که هر که رسول را علیه السلام اندر خواب بیند از حقیقت شخص وی را که اندر

روضهٔ مدینه مدفون است پس بیننده بطریق آنکه وی از روضه بیرون آید و سفر کند از حرکت جسم و تنقل خطوات تا به بیش متاه رسد و تصور این بدین معنی غایة جهال است از هر انکه رسول علیه السلام باشد که در یک شب هزار کس و بیشتر اندر خواب بینند هر یک اندر موضعی صورت مختلف که ایشان را که و بینند بصورتهای پیری سنار و کس باشد که بصورت جوانی و همچنین بدیگر هیات مختلفه می بینند پس از امثال آنکه یکی طویل بینند و یکی قصیر و یکی صحیح و یکی سقیم و یکی کاملة الخلقة و یکی ناقص الخلقة و جلونه یک شخص را اندرین صور و اشکال مختلفه در یک زمان اندر چندین موضع تواند بود بلکه وقوع این محال است و نیز رسول علیه السلام فرموده است که انا اول من ینشق عنه القبر یوم القیمة پس معلوم شود ازین حدیث که جسم مخصوص و پیرایش از قبة کبری که حشر اجساد است تواند بود و اگر سخن را بر طایفه عوام طبع عرضه کنند نسبت قایل بکفر و الحاد کنند و غلو کنند و دعوی کنند که ما تعصب دین میکنیم و حق تعالی بر همه چیز قادر است و این اعتقادی فاسد است و غایت جهال است بمعرفت حق و حقایق آن بهر آنکه اگر شخصی مثلاً اندر مغرب باشد بین علم حق متعلق آن شد که این شخص اندر مغرب است پس اگر اندر همان زمان علم وی متعلق شود بدان که این شخص اندر مشرق است آن جهل باشد و نسبت حق سبحانه جهل کرده باشد و این مسکین عام طبع این قدر فهم نکرده باشد و آن اعتقاد فاسد را عین توحید داند و نفس جهل را که سبب آن از حق واجب است و تنزیه ذات وی او را لازم انوار علم و قدرت بندارد.

و همچنین بیندیشاید که آنچ مرئی می شود اندر خواب حقیقت روح مقدر وی باشد زیرا که حقیقت روح یک ذات بیش نیست و متشکل و مختلف بالوان مختلفه نیست بلکه حق آنست که این صور که اندر خواب دیده می شود امثلهٔ روح روح حقیقی وی اند که محل بقا و معرفت حق است و این امثله محلی اند از آن روح حقیقی نبوی علیه السلام و واسطه اند در تعریف میان وی و میان امت و موذی معنی حقیقت روح نبوی چنانکه هر چیزی که از آن امثله ادراک کنند چنان باشد که از حقیقت ذات ادراک کردی باشد **سؤال** اگر تو گوی رسول علیه السلام فرموده است که من رآنی فقد رآنی فان الشیطان لا یتمثل بی **جواب** بدانکه این حدیث مسائی آن نیست که ما ذکر کردیم و مراد ازین سخن آنست که آن امثله که محلی روح حقیقی من اند که محل معرفت

و بقا است شیطان را قدرت آن نباشد که خود را بدان مثال بکسی نماید و اگر خبیثی تمام متری خواهی اندرین باب بدان آنکه طریق اغوا شیطان انسان را و تمثال وی بصورت اشخاص بنی آدم از دو جهت است یکی از ظاهر و یکی از باطن اما از ظاهر و آن آنست که رسول علیه السلام فرموده است که ما من مولود یولد الا و الشیطان یطعن فیه من الجنب و این اشارة با عواظ اهرمست و اما از طریق باطن و آن چنانست که باری سبحانه اندر ترکیب نوع انسان جزوی از شیطنت اندروی ممتزج و مرکب کرد بنهاد است که مصدر حسد و کبر و غضب و شهوت و جملهٔ اخلاق ذمیمه آن جزو است و دلیل این سخن آنست که حق تعالی می فرماید که و شارکهم فی الاموال و الاولاد و مشارکت اولاد اندر امتزاج ترکیب تولد بود و این معنی اندر خبر آمده است و ترقی و تراجع و تناقص انسان دایم از همت غالب شدن جزو شیطنت است در حالت تراجع و غالب شدن جزو انسانیة اندر حالت ترقی اکنون بدانکه تمثل شیطان بصورت انسان و مداخلت وی اندر هر این دو جزو است یکی آن هر مصاوحت ظاهر و دیگر ان هر امتزاج جزو شیطنت که اندر ترکیب وی است و عمان ازین خبر که رسول علیه السلام فرموده که ان للشیطان لمة باین آدم و للملک لمة اشارت است بترکیب این دو جزو است روحانی و شیطانی که اندر ترکیب وی اند که مداخلت شیطان با انسان بر مقدار آن جزو خود بیش تواند بود و هر جد که شخص جزو شیطنت را از خویشتن بواسطه ریاضت و مجاهده بیشتر قلع کند تقویة جزو روحانیة زیادة شود و مداخلت شیطان اندر ظاهر و باطن وی کمتر باشد هم اندر خواب و هم اندر بیداری و این آیة که حق تعالی می فرماید که ان عبادی لیس لک علیهم سلطان الا من اتبعک من الغاوین بدین معنی است و چون این مقالمه ترا معلوم شد بدانکه شیطان از بهر آن تمثال بمثال رسول علیه السلام تواند کردن که ذات مقدر وی ازین هر دو طریق ایمن و مبرا بود و وی را از جزو شیطنت ظاهر او باطنا پاک و معصوم کرد ایشان بودند لاجرم شیطان جزو خود اندر وی نیافت از تمثال بصورت وی عاجز آمد اما ظاهر آنست که رسول علیه السلام فرموده است که شیطان گفت ان الله اعانني عليه فاسلم فلا يامرني الا بخير و اما از طریق باطن آنست که آن جزو که اندر ترکیب وی ممتزج بود از شیطنت اندر سن طفولیة

ازوی برداشتند و ویرا از آن مظهر و مبرا کردانیدند چنانکه اندر خبر صحیح آمده است پس روایات
متعارض و اندر معنی همه مشترک اند و از جمله آن روایة انس مالک است رضی الله عنه قال
ان رسول الله صلی الله علیه وسلم اتاه جبریل وهو یلعب مع الغلمان فاخذه فصرعه فشق عن قلبه
فاستخرج القلب واستخرج منه علقة فقال هذا حظ الشیطان فیک ثم غسله فی طست من ذهب بماء زمزم ثم لأمه
تا آخر حدیث پس ازین خبر معلوم شود که مداخلت شیطان و تمثل وی بصورت انسان بتوسط
آن جزو شیطنت که اندر ترکیب وی ممتزج و مرکب است نه اجرام جوهر شریف علیه السلام از آن
معصوم و مطهر بود از تمثل شیطان بصورت وی ایمن تر از بهر آنکه مابیان کردیم که این مثله که اندر
حالت نوم مری می شوند محاکی حقیقت معانی آن ذوات اند و از معنی مقارنه وی جزو شیطنت
مبتنی نبود پس من رانی فقد رانی بالحق ثابت و محقق گشت والله اعلم سؤال کسی گوید که
رسول را علیه السلام مثل هست پس شاید که آن مثله که محاکی معنی وی اند مثل وی باشد اندر رتبه
و محاکات معنی وی اما حاشا جانه منزه است از مثال پس جلوه مثال محاکی ذات حق نشود
جواب بدانکه این سؤال از عدم احاطت است بحقیقت معنی مثل و مثال
و حق را جل جلاله مثل نیست از بهر آنکه عبارة بود از دو شی متساوی اندر و صاف سلبی و ایجابی
و مثال اقصا ما یؤاة مانند را کاوجه و این مرجث عربیة معلوم شاه است پس شاید که حق را جل و علا
مثال پادشاه را ما مثال نشاید که باشد و مثل این اندر قرآن و اخبار بسیار آمده است و اندر اصطلاح علما نیز
بسیار است قال الله تعالی ولله المثل الاعلی و قال الله نور السموات والارض مثل نوره
کمشکوة فیها مصباح و معلوم گشت که هیچ مماثلت میان نور حق و میان مشکوة و مصباح
و زیت نیست وهمچنین می فرماید در وصف قرآن چنانکه آیته تفسیر کرده
اند در بیت یه که انزل من السماء ماء فسالت اودیة بقدرها الآیة گفته اند مراد ازین آب
مثل قرآن است و مراد از اودیه دلها است و قرآن صفة قدیمست و میان وی و آب هیچ مشابهة
نیست مگر ضرب امثال بران صادق است از آن روی که هم چنانکه آب سبب حیوة جمادات
و حیوانات است که وجعلنا من الماء کل شیء حی قرآن نیز سبب حیوة دلهاست قال الله تعالی

الا بذکر الله تطمئن القلوب وهمچنین رسول علیه السلام فرموده است که دیدن
جبرئیل در خواب قرآن باشد اندر تاویل و در روایة شیر اندر تاویل فرموده است که اسلام بود و امثال این
بسیار است اما هیچ مماثلة میان جبرئیل و قرآن و میان شیر و اسلام نیست الا بان مناسبة که ارتضوا فی ضرب
المثل اعلام کرده است و آن آنست تمسک جبرئیل از بهر آنست که او و ممالک ظاهر همچنین تمسک
بقرآن از بهر آنست که او مخاوف باطنه کشاد قال الله تعالی واعتصموا بحبل الله جمیعا
وهمچنانکه شیر غذا جسمی ظاهر است اسلام نیز واسطه حیوة باطن و این جمله امثله است بحسب
مناسباتی که میان این چیزها ثابت است وهیچ یک نه مثال است وهمچنین عقل معنی است که
هیچ معانی را مثل وی نیست و ضرب المثل وی با آفتاب می کنیم از بهر مناسبتی که میان ایشان
هست و آن مناسبت آنست که هر چیز که محسوسات بواسطه نور آفتاب مدرک و منکشف می
شود معقولات نیز بواسطه عقل معلوم و منکشف می گردد و این قدر مناسبت کافی است اندر
ضرب المثل وهمچنین ضرب المثل پادشاه با آفتاب می کنند و آن وزیر
را با مهتاب می کنند و معلوم است که اندرین صور مثلیة ثابت است اما وجه ضرب المثل ثابت است بدان
معنی که پادشاه بر مثال آفتاب است از ان جهت که رتبة پادشاه اعظم تر است از جمله رعیة و اثر
جود و عدل وی بر جمله خلق عالم همچون آفتاب که اعظم تر اجرام است و نور وی شامل کل چنانکه
بعد ازین یاد کرده شود وهمچنین وزیر بر مثال ماهتاب است بدان معنی که وزیر واسطه است
اندر اخذ فیض نور عدل و احسان از پادشاه بر رعیة همچنانکه ماهتاب واسطه است میان
آفتاب و زمین در افاضت نور و تربیت چیزها سؤال گر تو گویی حاصل این سخن راجع
است بدان که حقیقت نبی خواب تواند دید و آنچ دیده می شود امثله روح وی و محاکی یعنی
ذات نبی است پس قول رسول علیه السلام که من رانی فقد رانی تو نمی توانی گفتن و تو سمع سخن با ایشان بدان
معنی که من رانی علی ذلک المثال والهیئة او سمع منی شیئا فی تلک الحالة فقد رانی حقیقة و کانه
سمع منی حقیقة نیز مرئی اندرین نوع حقیقت ذات وی باشد جواب
بدانکه وجه این سخن همه برین قاعدة است یاد کرده شد و حمل آن بر حقیقة ممکن نیست و حقیقت

آنست که پیش ازین یاد کردیم و معنی آنکه کسی حق را جل جلاله یا پیغمبر را بواسطهٔ صورتی از خواب
بیند از مثله محاکی معانی ذات است نه حقیقت ذات و چون معلوم شد که مرئی از خواب بواسطهٔ
صورتی نه حقیقه ذات حق است و ذات نبی علیه السلام و رویت آن مثله ممکن است و معنی حقیقت ذات
از آن مستفاد است و بر حق سبحانه اظهار آن مثله کردن محال نیست پس رویت حق تعالی در خواب بزین
صریق کار نشاید کرد زیرا که این جا ریشتی و صلی الحق تواند رسید است و رسول علیه السلام فرموده است
که رأیت ربی فی أحسن صورة و اندر حدیث قیامت آمده است که فیأتیهم فی الصورة التی یرأون
فیها أول مرة و امثال این اندر خبار بسیار آمده است و مراد ازین نه صورتی ذاتی است بلکه صورتی
صفت ذات است و حقیقت ذات بارجع حجبه و منزه است از صورت و شکل و حلول و خروج
پس این طایفه عبارتی ست از تجلی صفاتی که محاکی حقیقت ذات بود همچنانکه جبرئیل علیه السلام
اندر صورت دحیهٔ کلبی ظاهر می شد بر رسول علیه السلام نه بدان معنی که حقیقت ذات جبرئیل منقلب
می گشت و ذات و ذات بشر می شد و چون ممکن ست که مثال آدمی حقیقت معنی ملک
شود ذات ملک منقلب نگردد بلکه حقیقت ملکیت همچنان باقی باشد همچنین شاید
بود که آن صورت مرئی محاکی معانی ذات حق و ذات بی باشد نی آنکه حقیقت آن ذات منقلب
شود و الله اعلم **سؤال** اگر گویید که چون این صورت محاکی معانی از ذوات است
و شما پیش ازین یاد کردید که آن صورت که مستفاد بود از معانی روحانی تابع آن معانی باشد و همچنین
که آن معنی اندر نفس خود کامل تر باشد آن صورت که محاکی وی است خوب تر و زیباتر نماید پس چرا اتفاق
می افتد که رسول را علیه السلام و دیگر انبیا را و کبار اولیا را اندر صورتها نامناسب آن معانی
بینند و همچنین بینند اندر صور مختلف مثلاً آنکه کسی باشد که ویرا جوان
بیند و دیگری وی را پیر بیند و یکی صحیح بیند و یکی سقیم و یکی صفال و یکی ناقص و یکی کامل و همچنین
بدیگر وصاف مختلفه با انکار اندر ممکنات هیچ معنی کامل از ان نیابست **جواب**
بدانکه زیادت و نقصان و کمال و نقص که بینای خواب را اتفاق می افتد اندران
مثله که محاکی معانی شریفه است آن نه عایدست بحقیقة آن معانی و آن ذوات خود

هرگز از حال خود نگردد بل که آن زیادة و نقصان و کمال و نقص تعلق به بینای خواب دارد زیرا که
بینای اندر معنی خود کامل تر باشد آن صورت را کامل تر و زیباتر بیند زیرا که وجود بینای خواب بر مثال
آینه است نسبت با صور مرئیات و آینه صور محازی خود را بحسب کمال و نقصان خود نماید پس هر
هر زیادة و نقصان که اندر آن مرئیات بیند می شود بسبب آن کمال و نقصان آینه است و الا آن صور
که اندر برابر وی است از حال خود نگشته است و همچنین اگر باشد که رویة پیغمبر علیه السلم
بینا مستحق عقاب آید بدین بر که کس باشد که هر هفته ویرا به بیند و کس باشد که اندر ده یا سال یک نوبة
بیند و کس باشد که هر ماه یک بار یا دو بار بیند و کس باشد که [illegible] همه عمر خود از ین نوبت نیابد و هیچ نوبة
نبیند و حقیقة سخن اندرین باب چنانست که ما در بدو [illegible] که خلقت انسان مولف
است از بدن کثیف جسمانی و از نفس ناطقه که از نوع روحانیات است پس هر چند که علائق جسمانیات
و کدورات بدنی بر شخص غالب تر باشد اشراق نفس ناطقه و اطلاع وی بر مغیبات کمتر باشد و
هر چند که علائق جسمانیات اندر وی کمتر و حظوظ بدنی از و دورتر خواطر وی اندر سلک روحانیات
بیشتر و اطلاع وی بر مغیبات تمامتر و قوی تر الهی را عنایة باوی زیادة تر پس اگر یکی که معنی وی
بی ذاته ناقص باشد صورتی را محاکی ذاتی کامله باشد اندر خواب بیند مثلاً آنکه کافری رسول را
علیه السلم اندر خواب بیند آن دلالت کند بر هدایت و تکمیل معنی وی زیرا که رویة پیغمبر علیه السلم
اندر هر حال واستقبال هر دو موثر است و اگر یکی شخصی را که وی حیث الذات باشد
و ناقص المعنی اندر صورتی جمیل اندر خواب بیند بدکرم آن شخص مرئی که ناقص است زنان باشد آن دلالت
کند که باری و بر اسلام و توبت و صلاحیت روی کند یا یکی را از متعلقان وی و اگر آن شخص مرئی مرده
باشد آن تعلق به بینای خواب دارد و آن عاید باشد بوی یا به یکی از متعلقان آن شخص مرئی مثلاً
آنکه اندر خواب رسول علیه السلم شخصی اندر خواب دید که ابوجهل مسلمان شده بود و با پیغمبر علیه السلم بیعت
کرده بود و تعبیر آن خواب آن بود که هر ابوجهل مسلمان شد و با رسول علیه السلم بیعت کرد **الهم**
الا آنکه امکان دارد که آن شخص مرئی اندر آخر عمر خاتمت وی بسعادة بوده باشد میان او و میان
حق تعالی و مسلمان شده باشد و موت وی بر اسلام بوده باشد آنگاه اثر این خواب عاید باشد بوی و فایده

آن هم روی باز کردد و از جمله آنچه از آن بیکی از متعلقان آن شخص میری باز کردد یکی آنست اندر زمان
رسول علیه السلام شیخی بود که ویرا اسید گفتندی و آن شخص کافر مرد و پیغمبر علیه السلام اندر خواب دید که
آن مرد اندر بهشت رفت و این خواب بعد از موت وی بر کفیل نفاق افتاده بود و هم چنین یکی از صحابه
هم مر مرد را بعد از وفاة وی اندر خواب چنان دید که وی اهل مکه بود پس اتفاق چنان افتاد که آن مرد را بری
بود نام وی عتاب و آن بسر مسلمان شده و از جمله علما بار گشت و هنوز اندر سن بیست و یکی بود که
پیغمبر علیه السلام قضا و حاجتی مکه بوی داد و فرمود که تعبیر آن خواب که در حق پدر وی دیده شد اینست
والله اعلم **وامّا معنی فیض الهی** بدانکه لفظهٔ فیض لفظی عربی است
و معنی آن اندر لغت عرب روان باشد چنانکه گویند افاض الماء افاض الدمع
و امّا فیض الهی را نه برین منوال فهم باید کردن از بهر آنکه این طریق مستدعی انفصال آن جزو است
که اندر ظرف است از آن جزو که بدست باقی است و فیض الهی را انقطاع و انفصال نیست بلکه دایم
است بدوام حق و هر چند که هیچ مناسبتی نیست میان فیض حق و میان محدثات از ضرب امثلی تا کژ بر ات
تا بفهم هر کس برسد اکنون میکویم فیض الهی را بر مثال فیضان نور آفتاب فهم باید کردن بر دیوار مثلا
وقوی را اندرین صورت آفتاب هرگز غلط افتاده است و توهم آن کرده اند که از جرم آفتاب شعاعی منفصل
می شود و متصل میکردد بدیوار و بر آن جایکاه منبسط می شود و روشنی دیوار از آن حاصل میکردد و این
مذهب خطاست پیش اهل تحقیق بل که روشنی دیوار از نست که از نور آفتاب چیزی حادث می شود
اندر جایکه که مناسب آن نور است اندر روشنی و سبب روشنی دیوار است و مثال این هر چنانست که فیضان
صورت اندر آینه از صاحب آن صورت و معلومست که ظهور آن صورت اندر آینه نه بدان معنی است که از نفس
آدمی جزوی منفصل می شود و بآینه متصل میکردد بل که بدان معنی است که محاذاة صورت انسان
مر آینه را سبب حدوث صورتی است مثل آن اندر آینه نی آنکه آن جایکاه انفصالی و اتصالی واقع است
بل که سببیة مجرد پیش نیست و وجود آفتاب نیز هر چنین سبب حدوث نور است هر چیزی را
که محاذی وی باشد بران مثال که اندر آینه یاد کردیم پس **هر چنین** وجود الهی سبب حدوث
جود و انعام است در هر ذاتی که قابل آن جود باشد دایما بر دوام **لا تأخذه سنة ولا نوم** و لیقظة بلا انفصال

و لا انقطاع و لا اتصال و لا امتزاج و حجاب از فیض الهی نیست **والله اعلم** **مرتبهٔ دوم** اندر تقسیم مناماتست
بوجهی دیکر بدانکه مناامات صحیحه اندرین مرتبه منقسم است بدو قسم **قسم اوّل** و آخر
مناامات صریحه خوانند و ظاهر خوانند بدان معنی که هم بر آن صفة و هیئة که دیده باشد
پیدا شود و کشف تام و بر اندر خواب و بر احاصل شده باشد و محتاج تعبیر و تفکر نباشد و غالب
آن باشد که هر کس را که امثال این مناامات افتد خوشدل باشد که حال هر چنانست که ویرا نموده
اند و امثال این مناامات بیشتر آن باشد که اندر مناامات بزرک و وقایع عظیم بیشتر و دلالت باشد بر وقایع حالی
یا استقبالی و صادر بود از شیخی که مناسب آن حال بود و هر کس را اتفاق نفتد و نادر باشد که این
قسم را از مناامات تاخیر افتد از وقت رؤیة و آن جهت آن خوابها چنین را بر طریق رمز و اشارة نمایند
که امکان دارد که اکر بر مز و اشارة آرات آن کشف بیناه فهم نکند و مقصود فوت شود و **اما این**
قسم صورتی چند یاد کنیم **حکایه** و این چنان باشد که رسول علیه السلام پیش
از فتح مکه اندر خواب چنان دید که اندر مکه رفت ایمن با صحابه و حج کردند و هیچ کس متعرض ایشان
نشد و آن هر چنان ظاهر شد و حق تصدیق آن خواب کرد **قال الله تعالی** لقد صدق الله
رسوله الرؤیا بالحق **وهم چنین** خواب ابو هریره علیه السلام از قبیل خوابها ظاهر بود
که اندر خواب دید که مرغندرا قربان باید کردن و اندر بیداری هم چنان ظاهر شد تا آکاه که حق
تعالی فرا فرستاد و آن حکم را منسوخ کرد اینار **حکایه** و هم چنین آورده اند
که جعفر بن قدامه رفیق یحیی بن عدی بود اندر مکتب و جعفر در وقت وفاة کتب خود را جمله
وقف کرد و بدست یحیی داد بطریق تولیه تا مردم بدان انتفاع میکردند حسب شرط واقف
و آن شخص مدتی بدان قیام نمود چنانکه شرط بود آکاه برفت و آن کتب وقف را یحیی فروخت
از خراسان و تقریر کردند که روز دیکر آن کتب را نقل کنند از بغداد و بخراسان برند اندر شب
یحیی بن عدی جعفر را اندر خواب دید و حال کتب و فروختن آن با وی بکفت یحیی از بامداد بخاست
و آن شخص را بخواند و این حال از وی استفسار کرد آن شخص بتر سید و معترف شد و از آن استغفار
کرد و آن بیع را فسخ کرد **حکایه** و هم چنین آورده اند که جالینوس حکیم را

وری اندر کید بدید آمد و خود و جمله اطبا آن روزگار از مداواة آن عاجز شدند و او روی نو بمزاج گشت و کرم
مداواة کردند گاه جالینوس شخصی را اندر خواب دید و ویرا گفت برو و آن زرگ که میان خصیه و بیضه
است از دست چپ فصد کن و حندین درم معین خون ازها کن جالینوس چون بیدار گشت برفت و فصد
کرد همچنان که دیده بود صحت یافت و علت و آفت ازو بنشست و ما ندانستیم که از این جایگاه فصد توان
کردن زیرا که حکایة و همچنین آورده اند که شخصی اندر کشتی بود در دریا و اندر خواب چنان
دید که دریا مضطرب شد و کشتی بشکسته شد و جمله اموال و رفقا وی غرق شدند و او تنها بجاه
یافت و بساحل افتاد و شخص از هیبت آن واقعه از خواب بیدار گشت و همه اندر روز آن واقعه
همچنان که دیده بود واقع شد و آن حال و خلق عمه هلاک شدند و او تنها بجاه یافت و گاه باشد که
خوابها ظاهر هم متاخر افتد و مدتی مدید بگذرد از وقت رویة تا بوقت ظهور مثال آنکه خواب رسول صلی
علیه اللهم که یاد کردیم اندر سال دوم ظاهر شد حکایة و همچنین آورده اند که وقتی شخصی دینی
و شبی اندر خواب چنان دید که وی دختری الف آن در دست خود خریان بود چون از خواب بیدار گشت
اندر آن واقعه تعجب کرد پس شخص بستان را اتفاق سفری افتاد بعد از مدتی و بولایتی غریب افتاد و روز
قصد خانه خانه اندر آن شهر و کنیزکی را خرید و چون آن کنیزک خانه برد و نظر کرد آن کنیزک
را بصفت آن دختر آن دوست خود دید که اندر خواب دیده بود و یقین او آن جا یاز خاطر وی آمد پس
از آن کنیزک پرسید که تو از کدام شهری و حال تو چگونه بوده است و چون تمام تفحص کرد آن
کنیزک همان دختر دوست وی بود و حال چنان بود که اندر آن شهر اتفاق غارتی افتاده بود
و او را بغلامان برده بودند و او را باز بیش پدر خود فرستاد قسم دوم اندر ذکر مناامات مر
مؤمن بدانکه مناامات مر مومن خالی نباشد که قوة الهی کسی را تنبیه کند بر امری کاین
اندر زمان مستقبل بطریق رمز و اشارت و ضرب امثال اما مختص برای و اما بغیر وی و اما با وی و دیگر
خلق و او را بصریح تعیین نکند از جهت حفظ مصالح و از بهر آنکه با خلق ایزد بند خشت و
تفتیش مشکلات باشد و اعتبار این کلام قدیم باید کردن و اخبار رسول علیه اللهم که چگونه
منقسم است بظواهر و صراحت چنانکه در عهد انظر آنرا هم مولد را توان کردن و بمشکلات و

ومتشابهات که ادراک آن مختص است بانبیا و خواص علما پس نیز همچنین منقسم است بظواهر مصرح که
محتاج تفکر و تعبیر نیست و مخفی مرموز که محتاج تاویل و تعبیر است و مثال خوابها مرمونه
بسیار است بلکه فن تعبیر خود مقصور است بر بیان این قسم از مناامات چنانک بعد از این یاد کرده
شود و دیگر ازین قسم از مناامات خواب یوسف است علیه اللهم که چگونه یازده ستاره و ماه و آفتاب بروی عرضه
کردند و سجده کردند که ویرا بجاه کردند و ماذر و ویرا بر مثال ماهتاب و آفتاب بروی عرضه
کردند قسم سوم از همچنین آورده اند که وقتی شخصی دوستی و اینشانرا با هم ربکبار اختلاطی
عظیم بود و شبی این شخص اندر خواب چنان دید که ملکی بر او گفت که زن سم خود را تو می دهد
بدست دوست تو فلان حشم و این شخص چون بیدار گشت اندیشه کرد و تعبیر آن بر اختلاط او
آن زن را کرده است با آن دوست و چون تفحص تمام کرد آن هر دو را هم چنان بود که وی تعبیر کرده بود
و ویرا این رمز و مناسبت از حرف سین معلوم شده بود که اول حرف است از لفظ سم و وجه مناسبت
آنست که هر چند انک زهر خورد کسی بمرد و چیزی نتواند خورد زن نیز همچنین اندر ستر و خلوت نفاق
افتد حکایة و همچنین شخصی بنزدیک ابن عباس رفت و گفت اندر خواب
چنان دیدم که دلوی اندر چاه کرده اشتر و حمار را انک دلو بر شد آب و دو دانک نبی باز ماند ابن عباس
رضی الله عنه گفت تعبیر این خواب آنست که زن تو فاسق است و شش ماه از مدة حمل وی گذشته است
و بسری بیارد بعد از سه ماه دیگر آنگاه این شخص از ابن عباس برسید که این از کجا استخراج کردی گفت
از آنجا که چاه بنسبت با مرد زنست و آن بشانه که از چاه یافتند یوسف بود علیه اللهم از بن جای دانستم
که آن حمار پسر است و امّا آنکه حمار دانک دلو بر شاه بود دانستم که شش ماه از مدة حمل گذشته است زیرا
که شش ماه حمار دانک مدة حمل است بس این تصدیق وی کرد اندر مدة حمل و آن حمال همچنان بود که وی
گفته بود مرتبه چهارم اندر تقسیم مناامات بطریق دیگر بدانکه جمله مناامات
صحیحه اندرین مرتبه منقسم است بچهار قسم قسم اول آنست که آن شی مرئی راجع باشد به بیننده
خواب و تعلق بکسی دیگر ندارد مثال آنکه کسی بیند که فی المنام گناه طاعتی یا معصیتی یا ملک الرویا
خاصه ویرا کاری فرماید یا نهی از چیزی کند و امثال این و آن خواب اندر حق بیننده محقق شود خواب

واگر بیننده نه مناسب آن حال باشد که دیده بود آن بعد ازین یاد کرده شود **وقسم دوم** آن باشد که مشارک بود میان بیننده و میان قومی مخصوص مثل آنکه بیند که آن فعل از و و از قومی صادر می شود یا قوه الهی را در حیزی کند بدان قوم مثلا بشارتی یا انذاری یا امری فرماید یا نهی کند از چیزی و مانند آن و اثر آن خواب شایع باشد میان ایشان همه **وقسم سوم** آن باشد که اثر آن خواب خلق آن شی یا آن اقلیم را تعلق دارد مثل آنکه تغیری اندر آفتاب یا ماهتاب یا اندر آسمان یا زمین و امثال آن بیند اثر آن عموم خلق آن موضع را دارد و نفع و ضرر آن شامل همه باشد همچنان که منفعه و مضرت این چیزها عامت میان همه خلق **وقسم چهارم** آنست که اثر آن خواب اندر غیر رای محقق شود از اب و امهات و اولاد و اخوات و اصدقا بیننده آن مثل آنکه کسی اندر خواب دید که خود مرده بود و بدرش بمرد زیرا که موت بدر هم چون نفس وی بود بدان معنی که بدر سبب وجود وی بوده است و مثل آنکه کسی اندر خواب دید که بدری بسوخت و سقاه خواب بمرد و تعبیر آن سوختن احتراق فراق وی بود و مثل آنکه جامه اندر خواب دید که ماذری رخ بود شاه بود و تعبیر آن خواب آن بود که صنعت وی کاسد شد و اسباب معیشت بروی تنگ گشت و مثل آنکه کسی اندر خواب بیند که عمی یا دختی بوی رسیدی و عمی یکی از جمله اقربا را صدقاوی رساند **وهمه جنس** یکی باشد که کسی تفصلی اندر اعضا خود بیند و آن نقصان راجع باشد بتعلقان و خویشان وی و نقصان اندر سر تعلق بمذری دارد و اندر پای تعلق بخدمتکاران و بندگان دارد و اندر دست راست تعلق به برادران و دوستان دارد و اندر دست چپ تعلق بمادر و خواهران دارد و زنان و فرزندان دارد چنانکه اندر موضع خود گفته اید شرح هر یک و هر خواب که تعلق بغیر رای دارد اگر خواب بیننده آن باشد و آنکس که اثر خواب راجع بود دوست بیننده باشد خیری بدان دوست رساند و بیننده بدان شاد شود زیرا که شخص بشادی دوستان شاد گردد و اگر خواب ردی باشد مضرتی بدان دوست رساند و وی بسبب آن غمگین شود و اگر آنکس که اثر خواب تعلق بوی دارد دشمن بیننده باشد حکم آن برعکس این باشد که یاد کردیم و بدانکه آن چیزها که اثر آن متعلق بعموم خلق باشد مثل شر و قمر و آسمان و مانند آن

آن وقت آن اثر آن متعلق جمله خلق باشد که بیننده را نظر متعلق مصالح کل خلق باشد مثل پادشاه و وزیر و قضاة و علما بزرگ و امثال این جمله از جمله آحاد بود آن جماعتی گفته اند که اثر آن متعلق عموم بیننده را که مختص باشد بدان کس که آن چیز اندر تعبیر بوی منسوب باشد و نیز باشد که تعلق خاص به بیننده خواب و آن چیز که بوی رسد از اثر آن چیز هم بقدر جاه و منصب و ریاست وی باشد اگر ریاست بیننده بزرگ بود خود بیش بود عاقبت آن راجع باشد بنفس وی بقدر منصب و اگر ریاست وی بر دیگری باشد اثر آن راجع باشد به بیننده و هر کس که اندر تحت ریاست وی باشد و این از جمله قوانین بزرگ است معبر را باید که این عاقبان باشد **مرتبه چهارم اندر تقسیم مناامات بوحی دیگر** بدانکه جمله مناامات اندرین جمار قسم است از بهر آنکه هر خواب که کسی بیند یا محمود باشد ظاهرا و باطنا یا مذموم بود ظاهرا و باطنا یا محمود بود ظاهرا و مذموم باشد باطنا یا بعکس این باشد پس معلوم شد که جمله خوابها ازین جمار قسم بیرون نیست **اما قسم اول** آنست که خواب ظاهرا و باطنا محمود باشد و آن چنان باشد که کسی حق را جل و علا اندر خواب بیند که وی را بشارتی دهد یا یکی از ملائکه یا یکی از انبیا و اولیا بیند بر ین صفت **وهمچنین** هر کسی و هر کسی و هر چیزی که وی را ازدیدن بشارتی حاصل شود مثل دیدن دوستان و صورتها خوب این جمله ظاهر نیکوست که نفس را بدان فرح حاصل می شود و عاقبت آن هم محمود است **واما قسم دوم** مناامات آنست که نه محمود است ظاهرا و باطنا مثل آنکه کسی اندر خواب بیند که دشمنی قصد وی میکند یا بنفس و اما باخذ مال یا سند که از جای بلند اندر افتاد یا غمگین شود یا بیمار شود این جمله آنست که اندر حال موحش طبع است و عاقبت آن هم نه نیک است چنانکه هر یک اندر جای خود یاد کرده شود **واما قسم سوم** از مناامات آنست که ظاهر این نماید و عاقبتش نه نیک باشد مثل آنکه کسی اندر خواب بیند که ده عدد نان از آفتاب فرا گرفت این خواب بظاهر نیک نماید اما من حیث التعبیر دلالت کند که بیننده را ده روز دیگر عمر بیش نمانده است **وهمچنین** مجرب است **وهمچنین** اگر کسی اندر خواب بیند که قرآن همی خواند یا غار کرد و همی خواند تا جمله بر خواند این خواب ظاهر نیک است اما باطنا گفته اند دلالت کند بر انقضا

اجزای او آنست که بظاهر بدنماید و اندر باطن بکار شاید مثال آنکه کسی اندر خواب
بیند که دریا جامه بر او خرد و بر ظاهر موجش نماید و اندر باطن کشتی بر نعمت بسیار و دایه غضبگو
بر که کوبنده باشد و سلطنت یابد جامه بر وی زمین کند و امثال این صورتها اندر دوم یاد کرده
شود: مرتبه پنجم از اقسام تقسیم مناامات تصریفی در یک مرتبه خواب تدریس
مرتبه ششم است از چهار قسم زیرا که یا خواب بسیار بود و معنی هر بسیار یا خواب یک چیز باشد و
معنی هر یک یا خوب یک شی باشد و معنی بسیار یا خوب بسیار باشد و معنی یک چیز بود اما قسم اول
آنست که خواب چیز بود و معنی بسیار و این مثال اندر آنکه شخصی اندر خواب بیند که
همی بستیزد و جنگی طلبی کند و جوانی بشلوب خود را بسیار کوباه دیده که ویرا بر ها بیازارد و
مرغان اندر کنار او با او مرغانی چند غریب بر بدن او خفته و برفته و عاقبت تعبیر آن جوان
چنان بود که آن شخص را خوبه رنج کرد با وطن خود و دوستان او را غریب سفر کرد و باز دیدار و اما قسم
دوم هر آنست که خواب یک چیز باشد و معنی هر یک مثل آنکه شخصی اندر خواب دیده که چشم وی
ذهب گشته بود و عاقبت تعبیر آن چنان بود که آن شخص نابینا گشت و همش برفت و خفتی این بعد
یاد کرده شود ان شاء الله تعالی و اما قسم سوم آنست که خواب یک چیز باشد و معنی بسیار مثال آنکه
شخصی اندر خواب چنان دید که نام وی از وی بیفتاد و عاقبت تعبیر آن چنان شد که آن شخص مال بسیار
بر گرفت و سفر کرد و اندر راه دزدان و برابعان بزدند و او باز گشت و با وطن خود آمد و اندر نصر
خلق خوار و عاجز گشت و مدت بسیار بدوی رسید و چنان شد که توانست اندر شهر خود نشستن و بگذشت
و شقاوت و برابعان داشت که خود را بکشت و نامش از جهان بیفتاد و اما قسم چهارم آنست که
خواب بسیار باشد و معنی یک چیز بود مثل آنکه شخصی اندر خواب چنان دید که شخص وی همی
بازید و مغلوب گشت و نزدیک شد بتمامت اگاه بگرخت و به بیابانی رسید که نام وی جمال
بود اگاه دگرباره درختی دید که از بای وی رسته شاخه بود و عاقبت حال وی چنان شد اندر بیرانی
که سقف خانه وی شکسته شد و بر بای وی افتاد و بالین گشته شد و بشرف هلاک رسید
تا هلاک نشد و این همه احوال که وی دید بود بر بن یک نکبت دلالت همی کرد و کیفیت دلالت

این احوال بر این یک نکبت چنان بود که نزدیک شدن وی بتهمات و کاختن آن جایگاه دلالت همی کرد بر رنجی
عظیم که وی اندران بصدد هلاک رسد اما نمیرد و رفتن وی به بیمارستان هم چنین دلیل مرض بود و لیکن
آنکه نام آن بیمارستان جمال بود آن دلیل آن بود که رنج وی دیرپای باشد زیرا که جمال دیرپا تر
بر شی و هم چنین رسته بودن درخت از بای وی دلیل آن بود که بای وی اندر نوادر حرکت مثابات درخت
شود در ثبات یا دلیل بود بر القاء جبره بر بای وی و الله اعلم نوع چهارم اضغاث احلام
فرق میان مناامات صحیحه و میان خوابهای باطل و اضغاث احلام
بدانکه هر کس که واقف شود بر آن قوانین که ما پیش از این تر مهما کردایم بداند فرق میان خوابها
درست و باطل و اضغاث احلام بروی بوشیده نماند زیرا که ما بیان کردیم که اضغاث احلام عبارة
است از مناامات که سبب آن یا از حواس ظاهر انسان باشد خاصه از قوت خیال یا از قوت
باطنه باشد چون تفکر و اندیشه سابق یا از فساد مزاج و غلبه اخلاط بدن باشد چنانک بیان کرده
شد این جمله و هم چنین بیان کردیم که خوابهای باطل آنست که مصدر آن از شیطان باشد و بضد
خیر فرماید اما اندرین موضع یک دقیقه نگاه باید داشتن و آن اینست که شیطان گاه باشد که خیرها
خیر و طاعتها فرماید و غرض وی تو صار باشد مکر و تلبیس خود بر تن بنماید خواب یا معبر باید که قادر
باشد بر فرق آن و آنرا از قوانین جلی بتواند دانستن و چون این اقسام معلوم شد باید دانست که هر
خواب که این اقسام باشد آنرا اعتباری نباشد و تعبیری ندارد و هر خواب که آن دال باشد بر امور
کاینه اندر زمان مستقبل و تفکر و اندیشه بر آن سابق نبوده باشد آن خواب صحیح باشد و مصدر
آن قوت الهی باشد و هم چنین هر خواب که آن مشتمل باشد بر وقایع عظیمه
و امور مهمه آن دلالت کند که آن مستعد باشد از قوت الهی و خصوص که چون بینده آن
از مراتب عالیه باشد مثل ملوک و علما و زهاد و صلحا و خصوص که آن خوابها اندر وقت اضطرار
و تحیر دیده شود و خصوص که اثر آن متعلق باشد بعموم خلق این جمله خوابهای درست باشد و از قوت
الهی صادر شده باشد در هر وقت که دیده شود اگرچه بعضی از مناامات خوب اوقات بگردد
چنانکه بعد از این یاد کرده شود و بدانکه از جمله قوانین معتبر اندر معرفت مناامات صحیحه

ز ضعفات خلام آنست که ضعافت خلام متعلق بجزء خاصه باشد و در مواد اخری باشد و آنرا ترتیبی
و نظامی مستقیم نباشد ز مثلا من چیزها نکوه و مذموم و موحش صعب باشد و آنچه از متعلق باشد باحوال
بینات و در مودّیه بلاشد ز مثل ملایکه و نبیا و نیات و اولاد آنهم بنحوی که از چیزها
که مصدر مناجات باطله است از اضافی بین مودّیه نیست و خصوص که آن تو بالله از بین
مودّیه بغیر تعلق قرار مرتب و مستقیم باشد و علة این است که در عدم قوة تمثل شیطان
بصورة بغیر در دیم پس هر چیز که در مودّیه تعلق قرار مرتب و مستقیم باشد
آن چیز درست باشد و مصدر قوة سعی باشد و بین این جمله فوق عظیم است در معرفت مناجات
صحیحه که رفیع صادر شود و میان چیزها باطله که از وساوس شیطانی و هواجس نفسانی
و خلقه بر خصادر شود و فارق چون فساد موجه و بقاصور محسوسات در خیال و الله اعلم
باشواب

نوع نجم در فرق میان رؤیا در خواب و میان
وجود اول در رؤیا

در رشته بود که مراد از رؤیا آنست که چیزی ممثل در حاضر باشد و ناداه چیزی را به
بیند یا غیر از کسی بشنود که آن موقوف بر وجود باشد از آن ستاره که در حصول آن مراد
مناجاته کسی را سفری دیر کز و ناداه بشنود که بسلامت بزودی بازن یا بسعادت
خواهد بود معاینه بیند که مقصود تو حاصل خواهد شد و مثل آنکه کسی قصد
جهادی دارد یا قصد حج دارد و ناداه کسی بشنود که یا مظفر و یا منصور و یا حاج یا چیزی
محسوس بیند که دلالت بر موافقت بدان ستاره کند بر حصول غرض مدعو قع و مثل آنکه
کسی قصد حجی کند و ناداه بشنود که این کار چون کردنی است یا این نکردنی است یا این مقصود
حاصل شود و مانند این و این قسم از رؤیا مستحسن است در شریعت اما بنسبت با دیدن خواب
ضعیف تر است بغایة از بهر آنکه آن امر محسوس و صوت مسموع در حصول غرض
موقع هیچ دلالتی نیست موجود در حصول و عدم حصول بعد از نیست و میان تعبیر آن و مابع
آن نسبت و نه بعضی از چیزی واقع تر است از بهر حصول جمله اغراض و قضاء حاجات

و آن معلوست که آن بعضی قاصری که آنرا فوق آنهی خوانند واقع می شود و اظهر آن صور اند خیال
امّا آن ظاهر است بر وقوع آن امور دانیه اند زمان حال یا استقبال نه بدان معنی که خود آن صور
اند خیال علة وقوع آن امور است بلکه بدان معنی که علامات و امارات و قوع است و میان کیفیات
و هیات است بلکه غرض از احضار آن صور اند خیال خود آنست که دلالت کند بر وقوع آن امور
اند زمان حال یا استقبال و غرض از حضور آن شی محسوس و استماع آن صوت که وی بدان تفال کرده
نه وقوع آن شی است بلکه خود علی سبیل الاتفاق واقع شده است آگاه او توهم آن کرده است که
آن خیر موافق غرض وی است و امّا آن فال که بدان طریق باشد مثل فال قرعه و کهنه و دیگر
خیرها که قومی بدان تفال میکنند آن خود حقیقتی ندارد و شرعا منهی است **وَلَا زَجْر** و آنرا
خود قوتی نیست و حقیقتی از روی معنی ندارد و وبراهیج دلیل بر حصول غرض نیست و بشرعا
منهی است فی **قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا فَالَ وَلَا طِيَرَةَ** و زجر آن
است که عرب در اند جاهلیه عادة جنان بود که چون قصد سفری کردندی قضا نیا نه مرغان
کردندی و مرغانرا بپراندندی اگر آن مرغان از دست راست بر فتایی آنرا بفال بد داشتندی
و اگر از دست چپ بر فتایی آنرا بفال بد داشتندی و این حمت است که رسول علیه السلام فرمود
که **اَمْسِكُوا الطَّيْرَ فِي اَوْكَارِهَا** و این و امثال این در هیچ تاثیری نباشد و توهم امثال این
موجب تشویش خاطر نباشد و هیچ دلالت ندارد بر حصول و لا حصول آن غرض **وَلَا سَبَبَ**
تَأْخِرِ فِي وَمَا مِنْ مَنَامَاتِ حَيَاهُ وَسُرْعَةِ خُمُودِ مَنَامَاتِ رَدِيَّهِ بدانکه
سبب این حال آنست که قوة الهی که آلات مناجات میکند بفرمان باری عز اسمه از جمله اعضاء
آلهی آنست که چون خواب منضم بشاری باشد آلات آن مقارم دارد بر وقت وقوع تا بینند
بیش از وقوع سرور و خوشی در خاصه شود و تا مدة وقوع فرح ممتد می باشد و امّا اگر خواب منضم
قبض و اندوه باشد آلات آن اندر وقت وقوع کند تا زمان قبض و اندوه حکم تر باشد و بسیار از وقایع آن باشد
که خود بغفلة واقع شود و محض راندن شعور نباشد و قوة الهی تنبیه بدن نکرده آن حمت آن
که مصالح اندر نمودن آن باشد اما بسبب آنکه محض تحمل آن نتواند کردن و فان حمت آنکه

مورث زیادت خورد و مدت و اما حوالهای یک آیات آن بر وقت و قوع متقدم می دارد تا زیادهٔ فرح
بشارت و باشد که بیان آیات خواب نیک و بیان وقوع آن مدتی مدید بگذارد چنانک شخص فهمی
نکند که این خواهر تمام است آن مدت میان خواب است و دلیل بر اینکه مناسبات چیزها خواب یوسف
است و خوابت بیغمبر ما علیهم که پیش ازین یاد کردیم و دلیل بر سرعت ظهور مناسبات رؤیه آنست که
رسول علیه السلام آن شب که روز آن روز را کرد عوا احد اتفاق افتاد در خواب چنان دید که قبیعه شمشیر
وی شکسته شد و تعبیر آن آن بود که رسول در مسلمانان بهزیمت برفتند و امثال این بسیار
است و الله اعلم **فصل چهاردهم** اندر معنی علم تعبیر و اندر ذکر آنکه
اول کسی که خواب دید که بود و اندر ذکر جهات که مدار تعبیر بر آنست
و اندر ذکر جهتی که بحسب اختلاف آن تعبیر مختلف شود از اختلاف قاف و غیر آن
و اندر مناسبات که تعبیر آن بشبیه و نقیض کند و اندر خواب بما که تعبیر آن بحسب ضرر کند و این فصل
مشتمل است بر چهار نوع **نوع اول** اندر ذکر آنکه اول کسی که خواب دید بود و اندر معنی
علم تعبیر بدانکه اول کسی که خواب دید آدم بود علیه السلام آن چنان بود که آدم را
پیش از آن که حق تعالی و بیافریند او را در خواب بدین صورتها که بود در خواب بدید و چون از خواب
بیدار گشت باری تعالی و بیافرید او را بر مثال آن بود و بر بالین وی نشسته بود هر یکی بر آن صفت که او را در خواب
دیده بود **و اما معنی تعبیر** بدانکه معبر آن علم را گویند بدان معنی که ایزد تعالی آدم را فطرة
بازنموده است و ملهم خلق بدان اعلام کرده اند و باختلاف علل و آیات متغیر و متبدل نشود چنانک
در آداب یاد کرده شد **و اما معنی علم تعبیر** بدانکه تعبیر اندر اصل آن خواب بود
و عبور کردن بآب و انتقال را چیزی چیزی و از بهر این سفینه را معبر خوانند که واسطه انتقال
است از موضعی بموضعی دیگر و چون این معلوم گشت بدانکه ما پیش ازین یاد کردیم که مر هر یکی
را قوه تخیل او را متعرض شود از علم غیب قوه متخیله کسوتی از علم صورة مناسب آن معنی اندروی بپوشد
و دیگر قوی را حافظه آن صور را مضبوط و محفوظ میدارند تا مشترک از خواب بیدار شود و آن صور
مر حس مشترک را معبر عرضه کند پس معبر کار بآن از این صورتها که بروی عرضه کرده اند عبور کند بدان معانی

و هر صورتی را معنی مناسب آن طلب کند و عبارة از تعبیر طلب آن معانی است از آن صور محفوظه پس
عمل قوة متخیله انفعال است از معنی بصورت و عمل معبر انتقال است از صورة بمعنی **نوع دوم**
اندر ذکر آنکه چرا همه بیماردها لات کلی بر یکی چیز از جهانی مختلفه مثل آنکه آفتاب و دریا
و نهر عظیم و شیر و آتش بسیار و فیل و شهر بزرگ و بناها محکم و کوه و درخت بزرگ و امثال آن
جمله دلالت کند بر پادشاه اما هر یکی از وجهی دیگر اما دلالت آفتاب بر سلطان از دو وجه باشد
یکی آنک آفتاب اعظم بیرات است هم اندر جرم و هم اندر نور و ضیا سلطان نیز اعظم خلق خود
است در علو و رتبة و رفعة و قدر و حشمت **و دوم** آنک آفتاب بتقدیر الهی اعظم اسباب آن
فساد و سبب استحالات و حرکات و نمو و نقصان است و قوة و منبع است جمله اجرام عالم
و مستولی است بر جمله قواهای طبیعی سلطان نیز هم چنین اعظم اسباب مصالح خلق است
در عایه و حیاطت وی شامل است بر جمله آن خلق که اندر تحت سلطنت وی و اوامر و نواهی وی
بر جمله نافذ است و بواسطه حکم او کار آن اقلیم بر نسق مستقیم جاری است پس نسبت سلطان
با امور رعایای وی که سبب تمام آن شهر و اقلیم است همچون نسبت آفتاب با امور طبیعی که نظام عالم
است **و اما** مناسبت سلطان با دریا از سه وجه باشد **یکی** آنکه دریا مشتمل است بر مناکب
بسیار هر یکی را که استعداد تناول آن باشد و بر افتناص و قتناص آن قادر بود مثل نوع حیتان
و اصناف جواهر نفیسه و این منافع بسیاری است از دریا **و دوم** آنست که از دریا منافع دیگر
ضروری بعالم می رسد از آنکه از خلق قصری متوجه می شود باکساب و اجلابی آن
و آن صعود اخره است که از دریا متصاعد می شود و در هوا متراکم می گردد و سحاب و باران
که سبب نشو و نمای انواع حیوان و نبات است ازوی حاصل می شود چنانک مذهب بعضی حکما است
یا آنست که آب از دریا بر میگردد بامر حق تعالی گاه از سال مصروف میگردد چنانک مذهب جماعتی
دیگر است **و سوم** آنست که دریا متضمن مضار و خطرها عظیم است هر کس را که جسارت
کند بر رکوب آن و از احکام سفینه و مذاهب اسباب و وقت رکوب که مر آینه مثال این را جب
نفس و حال خود را اندر ورطه هلاک انداخته باشد و مرتکب خطرها عظیم شده باشد هر چنین

جناب عالی سلطان مشتمل است بر سه وجه ثلثه یکی آنست که هر کس که تخت سلطنت وی بود
و التجا بکنف معدلت وی کرده باشد اندر زغار عیش و فراغت خاصه در سایه دولت او آسوده
باشد و عدل وی غیث آسا مغیث همه کشته بود نی اکتساب طلب آن دوم آنچه انعام
و انواع تشریفات سنیه از وی بتوسط صنوف عطایا و ضروب صنایع خلق متواصل و متوارد
میشود باکتساب و اختیار ایشان و سیوم آنست که هر کس که بی احتشام آداب شناسنده
و اخلاق ستایش و استحقاق تقدم و استعداد خدمت اندر حضرت وی جسارت نماید مستحق
سطوت و قهر وی گردد هر آینه و آما شهر حیث و او دلالت کند بر پادشاهی که خیرات
و انواع منافع از وی بخلق متواصل باشد و سبب جمع خلق بود و نیز دلالت کند که آن پادشاه معتاد
بود بحرکت و انتقال و دوام اسفار و آما النمل و او دلالت کند بر پادشاهی مغضوب صاحب حشمه
که ابقا خاص و عام نکند و ینتفع ببعاد و ینتظر تقربه و آما النسر و او دلالت کند بر پادشاهی
شیخ دلیر بغایت که التفات بکس نکند از لهو و تکبر و معتاد بود بکثرت صید و دوام
حرب و خصومت و آما الذبان و او دلالت کند بر پادشاهی متکبر صاحب قوه صاحب هیبته و دلالت
کند که اندرین هر دو پادشاه که آتش و شیر بر ایشان دلالت کند جزایدا و تکبر نباشد و از ایشان منفعتی
زیاده بکس نرسد و آما الکلب و او دلالت کند بر پادشاهی بزرگ متمکن ثابت دولت از خاندان قدیمه
و منافع آن سلطان بیشتر باخلق بحسب منافع آن کس باشد هر چند که منافع از آن کس بیشتر بمردم رسد از
آن دلالت کند بر زیادت و کرم آن پادشاه مثلا اگر از آن کس آبهارود ان قروی پدید و خلق از آن منفعت
می یابند آن دلالت کند بر که منافع آن سلطان عام بود و مجموعه از خلق زاید واسطه نقب اکتساب و اگر
آن کس مشتمل باشد بر انواع معادنیات مثل زر و نقره و لعل و پیروزه و انواع ثمار و امثال آن این جمله
دلالت کند بر عطاها بزرگ و منافع نفیسه آن سلطان بحسب مشقت اندر تحصیل آن چیزها و اگر بر آن
کس قلاع و حصون باشد آن دلالت کند که آن سلطان صاحب قوه باشد و قادر بود بر دفع اعدا
از هر کس که التجا بوی کند و بدانکه امثال این چیزها که مرتب الآن نوعی خاص دلالت
باشد بر سلطان بسیار است و بعضی از آن اندر اثنای این کتاب گفته آید و غرض ما اندرین

موضع تنبیه است بر قواعد این علم و بیان وجه مناسبات و بدانکه هر چیزی که دلالت باشد بر پادشاهی
بوجهی خاص هر تغیر که اندر آن چیز پدید شود از آن وجه که دلالت باشد بر آن پادشاه آن دلالت کند بر تغیر
احوال آن پادشاه بحسب آن تغیر که در آن چیز پدید باشد مثال آنکه کسوف آفتاب و زیادت
شدن نور وی و افتادن وی از آسمان هر یک دلالت کند بر تغیر حالی از احوال آن پادشاه که بآفتاب
منسوب باشد بمقدار آن نه بر پادشاهی غیر آفتاب بدو منسوب بود و همچنین هر تغیر که
اندر دریا پدید شود آن دلالت کند بر تغیر احوال آن پادشاه که منسوب باشد بر دریا بحسب آن تغیر مثل
آنکه اضطراب دریا و متغیر شدن آب آن و زیادت شدن و خشان و ناقص شدن آب آن هر یک از آن
دلالت کند بر تغیر حالی از احوال وی مناسب آن تغیر و بمقدار آن اندر قلت و کثرت و هر پادشاه که غیر
دریا بروی دلالت کند تغیر خرد دلالت بر تغیر وی نکند پس معتبر باید که داند که هر یک از این چیزها
منسوب بکدام شخص است از اشخاص نوع انسان و داند که تغیر اندین چیزها هر یک مناسب کدام تغیر
حال است از احوال آن پادشاه که منتوجه خطاب آن افتد که تناسب امور کاه تنوع داشتن بسیار باید
که تناسب میان صور مرئیات و میان آن اشخاص که آن صور بر ایشان دلالت کند پادشاه دارد و وجه
مناسبت میان ایشان ضعف و قوت و تغیر احوال آن و مناسبت هر حالی خالی کاه دارد کاه حاکم بر آن کند
و این نیز قاعده بزرگ است مر معتبر را اندر باب تعبیر فصل سوم اندر بیان آن چیزها
که بحسب تغیر آن تغیر مختلف شود بدانکه صور این باب بسیار است و ما بعضی از آن اندرین
مختصر ایراد کنیم تا بدان استدلال کند بر باقی آن که این قاعده از مهمات عظیمه است اندرین فن
و از جمله این اشخاص که تغیر ایشان است بباید دانست که تغیر یکی خواب بحسب اختلاف دو لغت
بگردد مثل آنکه کسی اندر خواب بیند که به می خورد یا کسی می فروی داد اگر بیننده این
خواب تازی زبان باشد آن دلالت کند بر سفر در حق وی از بهر آنکه جزو اول این اسم سفرت
در لغت عرب و اگر بیننده این زبان فارسی باشد آن دلالت کند بر که نیکی می رساند از بهر آنکه این اسم
بعینه اسم چیزست اندر لغت فرس و از جمله آن اسم مشتقه است مثل آنکه
شخصی اندر خواب دید که شاخی موسن فرا وی داد جواب این خواب در معبر عرضه کرد

معبر گفت تو از جهت دهنده آن نیستی فرمایش آن را واش آن نیستی سار باقی داند و آن هم چنان بود از
معبر بپرسید که این را چگونه دانستی معبر گفت از آن دانستم که سودا است بوی و سن اسم یک
سال است اندر لغت عرب **و از جمله آن اسمها مشتبه است** یعنی که تشبیه است بچیزی دیگر مثلا آنکه
شخصی اندر خواب چنان دید که قنانی در دست داشت و ناگاه شکسته شد معبر گفت احتیاط کن
تا تو را خبری نرسد بشت و حقیقت آن شخص از بیم افتاد و بشتش بشکسته شد و این از جهت
آنست که بشت را تشبیه بقنانی میکنند اندر لغت عرب پس شکسته شدن آن اسم اندر خواب
دلیل بود بر شکسته شدن آن اسم دیگر **و همچنین** شخصی اندر خواب دید که سنی از استخوان
وی افتاده شد معبر گفت این دلالت کند که شخصی از قربای تو که اندر سن تو باشد بمیرد و همچنان
بود و این از بهر آنست که اندر عرب مشهورست که گویند فلانک کس در سن فلان کس است چون
برادر تساوی باشند **و از جمله آن** استخراج مناسبات است خواب بدان معنی که گاه باشد که یک
اسم را بدو وجه تعبیر کنند یکی بمفاهم لفظ و نه دیگر بخواب تاویل مثلا آنکه شخصی
جاورس اندر خواب بزیاده بود معبر گوید لغت ترا مسافری رسد از یمن از بهر آنکه لفظ
جاورس آلت بر آمدن و ورس چیزیست که از یمن می آورند و آن هم چنان بود که معبر تعبیر کرده
بود و **همچنین** وکاه باشد که تعبیر بخواب بمعنی آن لفظ کند مثل آنکه زنی اندر خواب
چنان دید که کشوهرش کلی فراوی داد و شاخی مورد فراخ وی داد معبر گفت ترا شوهری
عن قریب حاصل شود و ضمه تو کاه دارد از بهر آنکه کاسه زیرج الوان است و مورد هم سبز
است و آن هم چنان بود **و از جمله آن** الفاظ حقیقی و مجازی است بدانکه
معبر باید که واقف باشد بر معانی الفاظ بطریق حقیقة و مجاز از بهر آنکه گاه باشد که
یک لفظ مستعمل باشد اندر یک معنی بطریق حقیقة و اندر معنی دیگر بطریق مجاز و باشد که چون
آن معنی را اندر خواب بیند که لفظ بطریق حقیقة بر آن دلالت کند آن رمزی و اشارتی باشد و آن
معنی مجازی مثل آنکه شخصی اندر خواب چنان دید که کاسه یاکاسه بین او خواب را
برخلاف طبیعت و عرف و شریعة دیده بود از بن جهت معبر آن را زکار اعراق کردند

بر آنکه زنی فرزند خواهد آمد که حرام تر از آن هیچ نباشد و عاقبت حال آن شخص چنان بود که وی را
سفری فرا پیش آمد و بشهری غریب افتاد و اندر آن جایگاه مستوطن گشت و قراری در میان مردمان جایگاه گرفت
تا کار آن موضع بخشت زدن و بفروشتن و بوجه معاش خود ساختن باز آمد روزی آن مرد بر سیاست شهر که
نام این موضع چه چیز است گفتند ویرانه نام این جایگاه ام است پس ویرا معلوم شد که تعبیر خواب وی آنست
که وجه معاش وی از موضعی باشد که اسم آن موضع ام باشد **و بدانکه** هم چنان که اختلاف
لغات و اشتقاقات آن بر تعبیرات مختلفه دلالت کند هم چنین اختلاف آلات صناعات دلالت
کند هر آلتی بر آن صنعت که متضمن آن آلة باشد و تعبیر بر حسب آن مختلف شود مثال آنکه شخصی
از خارد رویش خسته بود و اسباب معاش وی بسته شده بود و بغربة افتاده اندر غربة
شبی اندر خواب چنان دید که کسی آهن که بدان خمیری کارند فراوی داد و گفت این دبستان
و اسباب معاش خود آن مرد چون خواب بیدار گشت اندیشه کرد و تعبیر آن چنان وی خود
که ویرا خرانه و زراعت می فرماید پس آن شخص برفت و بصنعت زراعت مشغول گشت و حال
وی مستقیم شد و بیکبارگی از آن شد که اندر زمان تجار بود **و همچنین** شخصی اندر خواب
چنان دید که حربة اندر دست داشت و بدان مردم مجروح می کرد و تعبیر وی آن بود که آن شخص صنعت جراحی
بیاموخت و آن جراحی بر اندام مردم استعمال می کرد پس بسیار مردم و معالجة **و از جمله**
استخراج تعبیرات آنست که استدلال کنند باوقات فرح و جاه از غیر چیزها که مخصوص بود
بوقتی معین یعنی چون کسی اندر خشتی و مشقتی گرفتار شده باشد و چیزی اندر خواب بیند که از جنس بود بوقتی
معین استدلال کنند بر آنکه انقضاء زمان بلای وی اندر آن وقت خواهد بود مثال آنکه وقتی شخصی را
محبوس کردند و مدتی دید اندر حبس باز ماند و اندر انواع جزع مبالغت نمود و فایده نکرد و طریق خلاص
بروی بسته شد شبی اندر خواب چنان دید که کلی فراوی داد و گفت بین را می وی که خلاص تو بدان
خواهد بود معبر را گفت معنی این سخن آنست که خلاص تو اندر وقت کاخ خواهد بود و هم چنان
بود **و همچنین** شخصی اندر خواب چنان دید که ویرا مقید و مسلسل کرده بودند اندر دست وی
آلت حرانه بود و اندر دست دیگر آلت حصاد جواب خواب بر معبر عرضه کرد معبر گفت

تو امرضی وزمانی فرایش خواهد آمدن و اینرا آن از قبیل حوادث باشد و اینها آن اندوقت حصاد بود و آن
همچنان بود از بهر آنکه قیاد و سلسله همی دالبود بر چیزی که تحصل از تردد و تصرف باز دارد و آلة
زراعت دلالت کرد بروقت حدوث آن چیز و آلت حصاد دالبود بروقت زوال آن وهم چنین
باشد که تعبیر یک خواب و یک آلة مختلف شود بسبب اختلاف صنعت بیننده مثال آنکه اگر کسی که وی
نه از اهل سلاح باشد اندر خواب چنان بیند که شمشیر یا سلاحی دیگر را کار همی فرماید این را همچنین از معبران
مکروه داشته اند در حق وی و اگر بیننده از جزویان و اصحاب سلاح باشد آن دلالت برقوة و صلاح
حال وی کند وهم چنین باشد که یک چیز بنسبت با یک شخص به مختلف بسبب اختلاف شخص مثال آنکه
شخصی اندر خواب چنان دید که کان عینه صارت ذهبا و جوان خواب را از معبر باز پرسید معبر گفت این
خواب دلالت کند بر نابینای و ذهاب چشم گفت از بهر چه معبر گفت از بهر لفظ ذهب و همین خواب را بعینه
از معبری دیگر باز پرسید او نیز همین جواب داد بستان گفت از چه وجه این خواب دلالت بر ذهاب عین میکند
معبر گفت از آن وجه که گمار و غایة ذهب اندر انفاق است و اخراج از ید پس مر او معلوم شد که این خواب
دلالت همی بر ذهاب عین میکند و حال بر هر دو تعبیر هم چنان بود که ایشان گفته بودند الا آنکه یکی
استدلال بحسب لفظ کرده بود و یکی بحسب معنی و غایة آن چیز وهم چنین بحسب اختلاف
ملل و ادیان نیز تعبیر مختلف شود مثال آنکه اگر جهودی اندر خواب بیند که گوشت اشتر
همی خورد آن در حق وی دلالت کند بر روزی حرام از بهر آنکه گوشت اشتر اندر ملت ایشان حرام است و این
خواب را هر کس دیگر که بیند از اهل ملل دلالت بر روزی حلال کند در حق وی وهم چنین دیدن طیر اندر خواب
نیکو بود و دلیل بر روزی حلال باشد چنانکه اندر موضع خود گفته آید و اگر بیننده این خواب
جهودی باشد و بر امصیبتی رساند و اندر فتنه افتد از بهر آنکه بلاو فتنه ایشان اندر طیرانی بود زیرا که
قال الله تعالی واسألهم عن القریة التی کانت حاضرة البحر الآیة وهم چنین
تعبیر یک خواب بحسب اختلاف زمان بگردد و این را صور بسیار است و بعد از این گفته آید مستوفی ان شاء الله
تعالی و از جمله آن یکی آنست که اگر کسی اندر خواب بیند که با آتش گرم همی قمار یا نوستینی بوشیده
بود از بهر دفع سرما اگر زمان رویة این خواب تابستان باشد آن دلالت کند که ویرا مکروهی رسد و اندوه بن

شود و اگر اندر زمستان باشد آن دلالت کند بر فرح و شادی و خروج از مشقتها و بدانکه جماعتی
این را هم چنین مطلق ایراد کرده اند و اجرای این بحکم ظاهر نه مناسب است بلکه طریق اولی آنست که گوید
اندر هر زمان که کسی اندر خواب بیند که با آتش گرم همی قمار یا جامه زمستانی بوشیده بود اگر آن وقت اقتضا
آن نکند سرما سخت بود آن دلالت کند بر ذهاب غم و حصول مقصود اندر هر موضع که باشد از بهر آنک
استعمال این حبر اندر آن وقت معتاد است و اگر آن وقت اقتضاء آن حال نکند تعبیر آن بر خلاف این
باشد که یاد کردیم وهم چنین بحسب اختلاف مکان نیز بگردد چنانکه اگر کسی اندر خواب
گوسپندی را بیند که اندر آن جایگاه بوف باید نه معتاد باشد بوف اندر خواب بیننده آن مکروه باشد و دلیل غم
و اگر بگاهنه بود که بدان موضع زمار و اگر اندر شهرها سرد سیر باشد و وقت صیف آن نباشد چنانک اندر
وقت خود زمستان آن دلالت کند بر راحت و فراخی نعمت و اگر وقت نه مقتضی آن باشد اندر آن موضع چنانک
اندر تابستان بیند که برف همی بارید آن مکروه باشد و دلیل بگاهنه بود چنانکه یاد کردیم وهم چنین
باشد که تعبیر یک خواب بحسب مواضع و هیئة بیننده بگردد مثال آنکه کسی اندر خواب خود را برهنه
بیند اندر بازار و مساجد و جایی که عادة نرفته باشد که آن جایگاه مردم برهنه شوند و مجمع خلق باشد
آن دلالت کند بر هتک و فضیحت و سلب مروة و خصوص که بینندگان از عامه مروة باشند یا از بهر بود و اگر
اندر گرمابه باشد آن ضرر کمتر بود از بهر آنکه اندر گرمابه عادة رفته است که مردم
برهنه شوند و بدانکه برهنگی اندر بازار و مساجد نیز وقتی مکروه باشد که ستار از قومی
بود که برهنگی میان ایشان نه معتاد باشد و ایشان تو دستر سلب مروة دانند اما اگر ستار از
قومی باشد که برهنگی میان ایشان معتاد باشد و آنرا عار ندارند آن در حق ایشان نه مکروه باشد
وهم چنین اندر خلوتی خوبشتن را برهنه دیدن ضرری نباشد زیرا که بیش اهل مروة آن نه
قبیح است وهم چنین باشد که یک چیز را دو تعبیر مختلف باشد یکی نیکو و یکی بد اما بحسب
اختلاف احوال آن چیز مثال آنکه کسی اندر خواب بیند که بر کوهی همی رود بدان خواب
را شاید که تعبیر بدان کنند که مشقتی بدان شخص خواهد رسید از بهر آنک بر کوه
رفتن متضمن مشقت است و شاید که تعبیر کنند بدانکه آن شخص را منصبی بزرگ خواهد

رسید از سه حال بیرون نباشد که موضعی نزارست پس تعبیر او را خود نوشته است یا نه و تعبیر دوم را خود
نامشروط نفس خیالیه تواند این خای باشد که مناسب او را خود از رفتن مجرد بر کوه یا زیدن بود و یا معتبر باشد که سوال کننده را که تو از
رفتن بر آن کوه غرض حاصل شد اندر ضمیر تو یا نه اگر گوید جانب دوم را که ضمیر حاصل شد او را از آن اگر مجرد تعب
و مشقت باشد و اگر گوید غرض من حاصل شد او را آن رفتن حصول و تعب راحت تر بود اما خصوصیات متضمن
مشقت باشد **و همچنین** اگر کوه به زمین فرو شود و تعبیر مخالف یکی بر شنیدن آن نه محمود
است و دوم حصول نقاوت و از آن است در آن و آن سه گانه شخصی اگر کسی را در خواب ببیند که در کعبه به رفت و سر و تن
را بشست و نظافت حاصل کرد آن گفته اند دلالت کند که ویرا فضیحتی رسد از آنکه و یرا اندر آن
فایده باشد و اگر خان ببیند که نظافت حاصل کرد و سر و تن بشست آن دلالت کند بر توبه کردن و بر خروج از غم ها
و تمامی این سخن اندر جای خود گفته آید ان شاء الله تعالی **و همچنین** شراب خوردن اندر خواب متضمن دو وجه
است از تعبیر یکی حصول طرب و شادی و آن نیکست و دوم مستی و زوال عقل آن نه محمود است پس از این حکایت
گفته اند که اگر کسی اندر خواب ببیند که خمر خورد و مست گشت آن دلالت کند که ویرا فرجی بسیار و هم از آن جهت
غمی بوی رسد که موجب دهشت و خبر باشد و اما اگر ببیند که خمر خورد و مست نشد یا ببیند که بی خمر خوردن مست
شده بود این جمله و اقسام این اندر موضع خود گفته شود و غرض از ایراد این امثله آنست که ترا معلوم شود
کیفیت تصرف اندر جمله مناسبات و وجه دلالت هر شخصی بر که هر چیزی بر معنی مخصوص چگونه تواند بود
و معتبر باید که مناسبت الفاظ و معانی کاه دارد و بداند که استخراج مناسبات خواب استراک الفاظ
و معانی و اختلاف لغات چگونه باید کردن و این فانونی عظیم است اندرین فن **فوجه چهارم**
اندر ذکر اختلاف تعبیرات بحسب زیادة و نقصان اندر مناسبات و اندر ذکر تعبیرات که
ماخوذ است از شبیه و نظیر و اندر ذکر مناسباتی که تعبیر آن بضد آن شیء مرئی کند
و این نوع مشتمل است بر سه قسم **قسم اول** اندر ذکر تعبیر که بحسب زیادة و نقصان مناسبات بگردد
بر نکته ۸ تعبیر بحسب زیادة و نقصان مرئیات مختلف شود مثل آنکه کسی اندر خواب بیند که همی
گرید اگر آن گریه بی صیاحت و جزع باشد آن گریه دلالت کند بر یافتن فرح و شادی که به بیماران
و آن گریه با جزع و صیاحت و نوحه باشد آن دلالت کند بر غم و اندوه **و همچنین** خان اگر بسیار

تبسم باشد آن دلیل شادی بود و اگر بسیار قهقهه و قرار باشد آن دلالت کند بر گریه و اندوه **و همچنین** کار
داشتن طیب و دهن اندر خواب دلالت کند بر فرح و استراحت و تناجیر جز من بر مقدار معتاد باشد و او
از حد معتاد تجاوز کرده باشد مقدار آنکه بیند که جامه و اعضا خود بدان ملوث کرد بیماری است آن
نه محمود باشد و دلیل حزن و مرض بود **و همچنین** اگر کسی اندر خواب بیند که ویرا بر هوا بود بر مثال پرها
مرغان آن دلالت کند بر تمکن و وزارت و علو منصب و ی مادام که نا زیان باشد که بدان بر هوا همی پرید و اما
اگر چنان بیند که بدان بر هوا همی پرید آن دلالت کند بر سفر و غربت **و همچنین** اگر کسی بیماری
را اندر خواب بیند که از خانه بیرون آمد و با مردم سخن گفت آن دلیل شفا و صحت بود و اگر چنان بیند
که بیرون آمد ساکت و هیچ سخن نگفت آن دلیل موت وی بود و علی الجمله معتبر باید که الفاظ
و حرکات اصحاب مناسبات را ضبط کند و زیادة و نقصان که اندر مرئیات باشد کاه دارد که تعبیر
بحسب این چیزها بگردد و دلیل بر این خواب یوسف است علیه السلام که دلالت بر جاه کردن مادر و پدر
و برادران وی از جهت وی از تکرار لفظه رایتهم لی ساجدین بود و آن چنانست که یوسف علیه السلام
چون گفت یا ابت انی رایت احد عشر کوکبا و الشمس و القمر اگر بر همین قدر اقتصار کردی اندرین هیچ
دلالت بر جاه کردن ایشان از جهت وی نبودی اما چون مکرر کرد بیان و گفت رایتهم لی ساجدین از اینجا
یعقوب دانست که مقصود خواب معلوم شد **و قسم دوم** اندر ذکر تعبیرات بحسب شبیه و نظیر
آن شیء مرئی اندر نوم بدانکه تعبیر آنی که اخذ آن از شبیه و نظیر و یکدیگر مناسبت
میان آن چیزها از سه وجه باشد یا بحسب طبیعت باشد یا بحسب الات صناعی یا بحسب لغات
اما آنکه مناسبت میان ایشان بحسب طبیعت بود آن مثال باشد که شخصی بر خواب چنان بیند
که بیضه مرغ بیافت معبر گفت این خواب همی دلالت کند بر تزوج خواستن سایان بر سیاه که این خواب
از کدام وجه دلالت بر زن خواستن همی کند معبر گفت از آن وجه که بیضه بحالت سفید است بحسب طبیعت
همچنان که زن محل فرزندست و اما اگر بحسب الات صناعی باشد آن مثال آن بود که شخصی اندر
خواب بیند که بر کنار دریا کشتی همی ساخت معبر گفت تعبیر خواب تو آنست که میان تو و میان
پادشاهی بزرگ معاملة افتاق افتد و تو حسن رای و تدبیر خود بی زحمتی از آن خلاص یابی

جوانیا علیهم اللام واما عنایة الهی بتوسط ریاضات ومجاهدات وتهاریب اخلاق صور بعد صور حیوانیة
کمالات انسانیة بلکه بمراتب روحانیات ترقی میکند تا بمرتبه برسد که چنانکه پیش ازین یاد کردیم
که هرچه دیگران اندر نوم بر مرو شان وضرب امثال غایبانه ایشانرا مبین ومکشوف نمایند وهرچه
دیگرانرا اندر خواب نمایند ایشانرا اطلاع برهمان چیز اندر بیداری حاصل شود و رویة اشیا بر دیگران
اندر خواب وبیداری یکسان شود واز رویة اشیا اندر نوم بطریق رمز وامثال وضرب مستغنی شوند
واین آن درجه است که لو کشف الغطاء ما ازددت یقینا اللهم الحقنا بعبادک الصالحین
وجعلنا فی زمرة اولیک المقربین وطایفه دوم خواص خلق اند ومراد از خواص ازین
جمله خلق اند جز ازین دو طایفه اند که یاد کردیم و ایشان نبی اند که ازمبدا فیض غایة کمال واستعداد
تام ایشانرا حاصل شده است ونیز اشتغال بانواع ریاضات ومجاهدات نکرده اند تا بمراجم اقصا
مراتب ایشان همور مرتبه انسانیة است بلکه اکثر ایشان همور در حضیض حیوانیة فرو مانده اند پس بدانکه
هر چیزی که بر شخص طرف حیوانیة ولازم جسمانیات غالب تر باشد وقوف او بر حقایق اشیا کمابی کمتر
باشد واندر مراتب امثال وزموز واضراد باز درمانده شود پس خوابهای وی بحسب بطریق رموز واشارات وضرب امثال
دیده شود وبعضی بتصریح وکشف تمام امااین نوع از مشاهدات اندرین مقام کمتر اتفاق افتد وبعضی بطریق
اضراد وعکوس دیده شود وبدانکه اسباب موجبه ضدیة آن سه چیز باشد یکی آنک
پیش ازین یاد کردیم از اختلاف افعال قوی متخیله که او آن روی که نه قوی اختیاری است ادراک مدرکات را چنانک
هست نتواند کردن وچیزی بر که او بر داند بزرگ باشد بطریق حقارت ولاجرم تصور آن کما هو بر عکس آن
پس شاید بود که آن چیزها که اندر نوم ویرا متعرض می شود ادراک آن بعضی بضد آن چیز کند وبباس
صورة ضدیه اندروی بوشاند ومعنی حقیقی بمجرد الباس صورة ضدیه اندروی از حال خود نگردد بدانکه
هرچنان که بوده باشد واقع شود امّا از جهت الباس صورة ضدیه اندروی اسم ضدیة بروی افتاده می شود
وباشد که از سرعة فهم آن و انقضای آن شی باشد پیش از انکه قوی متخیله تحقیق آن کند وعامی
سخن اندر قوی متخیله وکیفیة ادراک وی مدرکات را پیش ازین بیان کرده ایم وثانی آنکه
بعضی از محققان گفته اند که مادام که شخص اندر مقام تعارض بود یعنی که گاه صرف جسمانیه وی بر صرف

وهر چیز که بر شخص طرف حیوانیة ولازم جسمانیات غالب تر باشد وقوف او بر حقایق اشیا کمابی کمتر
باشد واندر مراتب امثال وزموز واضراد باز درمانده شود پس خوابهای وی بحسب بطریق رموز واشارات وضرب امثال
دیده شود وبعضی بتصریح وکشف تمام امااین نوع از مشاهدات اندرین مقام کمتر اتفاق افتد وبعضی بطریق
اضراد وعکوس دیده شود وبدانکه اسباب موجبه ضدیة آن سه چیز باشد یکی آنک
پیش ازین یاد کردیم از اختلاف افعال قوی متخیله که او آن روی که نه قوی اختیاری است ادراک مدرکات را چنانک
هست نتواند کردن وچیزی بر که او بر داند بزرگ باشد بطریق حقارت ولاجرم تصور آن کما هو بر عکس آن
پس شاید بود که آن چیزها که اندر نوم ویرا متعرض می شود ادراک آن بعضی بضد آن چیز کند وبباس
صورة ضدیه اندروی بوشاند ومعنی حقیقی بمجرد الباس صورة ضدیه اندروی از حال خود نگردد بدانکه
هرچنان که بوده باشد واقع شود امّا از جهت الباس صورة ضدیه اندروی اسم ضدیة بروی افتاده می شود
وباشد که از سرعة فهم آن و انقضای آن شی باشد پیش از انکه قوی متخیله تحقیق آن کند وعامی
سخن اندر قوی متخیله وکیفیة ادراک وی مدرکات را پیش ازین بیان کرده ایم وثانی آنکه
بعضی از محققان گفته اند که مادام که شخص اندر مقام تعارض بود یعنی که گاه صرف جسمانیه وی بر صرف

روحانیه غالب شود سبب کاهلی و زیادتی نسیانی و کاهل باشد که طرف روحانیه بر جسمانیه غالب گردد بواسطه ریاضات و مجاهدات پس هر چیز که ویرا اندر خواب نمودنی شود که آن سبب فرح و ابتهاج روح بود بدن و طرف جسمانیه ازان غمناک نشود اندر بیداری و هر چیز که آن سبب ابتهاج بدن باشد اندر خواب موجب قبض و اندوه طرف روحانیه باشد اندر بیداری پس ضدیه منامات و تعبیرات از تعارض طرفی روحانیه و جسمانیه واقع می شود نه از ذات مرئیات و سوم آنست که مثال خواب بیداری همچون مثال دنیا و آخرت است و فرح و لذت و شادی اکثر خلق اندر دنیا سبب اندوه و قبض و کربه و ذلت خواهد بودن اندر آخرت و قبض و اندوه و مشقتهای دنیاوی سبب فرح و لذت خواهد بودن اندر آخرت پس روا باشد که هر چیز که آن اندر نوم متضمن فرح و نشاط بوده باشد آن موجب قبض و اندوه باشد اندر بیداری و هر چیز که ان اندر خواب موجب حزن و قبض بوده باشد آن اندر بیداری سبب فرح و نشاط باشد و الله اعلم

فصل بالجمله

اندر ذکر آداب معبر و ذکر عادات او علوم که ویرا بکار باید و اندر ذکر کیفیت استخراج منامات و این فصل مشتمل است بر چند مقاله و هر مقاله مشتمل است بر چند فصل و الله اعلم

مقاله اول

اندر علوم معبر بر طریق اجمال بدانکه هر علمی از انواع علوم معقول و منقول اصولی چند مضبوط و قواعد معین مرتب دارد که از آن حد نگذرد و قیاسات مقدر مرتب بران اصول دارد که مضطرب و مختلف نشود لاجرم علم تعبیر خواب که موضوع آن اخوال و مراتب و هیآت و مناسب و همم و مقاصد خلق و معلوم است که این چیزها و متباین است و معین و مضبوط نیست و مبنی بر مختلف و لیکن باشد که مختلف باشد و اکثر منامات چنانکه پیش ازین بیان کردیم خود آنست که از تخیلات و فکرهای فاسد و تمناهای نفسانی و وساوس باطله صادر می شود و معبر را بدست از تمیز این اقسام از منامات صحیحه و همچنین تعبیر هر خوابی حسب ادیان و مذاهب خلق و رسوم و عادات ایشان مختلف شود و هم چنین هر صاحب صنعت و صاحب علم که باشد وی را آلات و اصطلاحات آن فن و آن نوع مستغنی باشد از آلات و اصطلاحات دیگر الا معبر که چون صنعت وی تابع اخوال و اغراض و مقاصد خلق است پس باید که وی را هر آینه حسب اختلاف آن اخوال و تباین آن عادات

آلات و اصطلاحات معد و مهیا باشد و چون این قدر معلوم گشت بدانکه هر شخصی از صنعت بزرگوار لایق باشد و مستحق آن نشود که اطلاق اسم معبری که متضمن رفعت و اعتبار و شاهبازیست اندر دنیا و آخرت بروی کنند و مفسری لطایف الهی را نشاید و خازنی اسرار دانه خلق را نشاید الا شخصی که وی موسوم باشد بصیانت و دیانت و امانت و اوصاف حسنه و اخلاق مرضیه و معروف باشد میان خلق بصدق و راستی و مشهور باشد بعدل و انصاف و ثبات و وقور باشد از کذب و لغو و مبالغت کردن اندر مزاح و مجتنب باشد از فواحش و مواضع تهمت و موصوف باشد بصبر و ذکا و فطنة و جودة فهم و لطایف استنباط و صفا خاطر و ثاقبی اندر کارها و طول فکر و کثرة صواب و قلت خطا و قادر باشد بر مزاحت و تفتیش و تالیف سخن و بر تمییز معانی مقصوده از غیر مقصوده و بر استخراج تعبیرات از قرآن و اخبار و امثال و اشباه و اضداد و نظایر و غیر آن و باید که اندر آن فن صاحب تجربه باشد و عارف باشد بتمییز منامات صحیحه از باطله و اضغاث احلام و حافظ باشد مر آن اخوال را حسب اختلاف آن تعبیر مختلف شود مثل زیادة و نقصان اندر مرئیات و اختلاف لغات و چنانکه یاد کرده شد و محیط باشد بانواع علوم و اختلاف ملل و ادیان و رسوم و عادات خلق و واقف باشد بامثال و نوادر و اختلاف استعارات و تباین اشتقاقات و باید که معبر مراقب اخوال و حرکات سنه باشد اندر وقت کار از خواب و بداند اندران حالت بروی جاری شود از اختلاف اصوات و حیوانات و باید که خبیر باشد بعلم فراست و بداند دانستن که معرفت این جمله که ذکر کردیم سودی ندارد تا توفیق الهی با آن منضم نشود و مخصص توفیق الهی گاه باید که ویرا اندر کل جزوی یا بعضی خاصه باشد و از منهیات شرع مجتنب باشد و متابع سنت باشد و چون شخص متصف شود بدین اوصاف مرضیه و اخلاق حمیده او میسر باشد که بتجانبه و بر اموفق و مسدد گردانند و این منصب علی را زود دریغ ندارد و ویرا از جمله و ارثان انبیا گرداند و دلیل بر آنکه معبر را از دانستن علم فراست گزیر نیست آنست که ما پیش ازین بیان کردیم که منامات صحیحه دو قسم است یکی آنکه حالت الرؤیة ظاهر و ملموس است و محتاج فکر و تصرف معبر نیست و دیگر آنست بطریق رمز و اشاره و ضرب امثال دیده می شود و محتاج تصرف و تعبیر این قسم است و علم فراست نیز عند اطلاق دو قسم است یکی [illegible]

بسبب ریاضت و مجاهده و تایید الهی حاصل می شود و اشارة بدین قسم است که رسول علیه السلام فرموده است که اتقوا فراسة المؤمن فانه ینظر بنور الله و معلوم است که تعلق این قسم از فراست بعلم تعبیر ظاهر است و محتاج برهان نیست و قسم دوم از فراسة و آن کسبی محض است و حاصل آن رجوع است باستدلال باحوال و اشکال ظاهر باخلاق و اوصاف باطنه و این قسم از فراست موجود است و تعلم و تعلیم بدین قسم واقع است و تحصیل این قسم ممکن است و دلیل بر این قسم از فراست آنست که حق تعالی می فرماید که ان فی ذلک لآیات للمتوسمین قال مجاهد المتفرسین و قال الله تعالی سیماهم فی وجوههم من اثر السجود و وجود این علم بیش محققان متفق علیه است و انرا انکار نکرده اند

حکایة و آورده اند که جماعتی از تلامذه بقراط صورتی بقراط را بر پوستی نگاشتند و نزدیک افلیمون که صاحب فراست بود و وضع این علم خود او بوده است و بروی عرضه کردند و بر سبیل امتحان از وی بپرسیدند که بنگر که این صورت مقتضی کدام نوع است از اخلاق و هر کس را که این صورت باشد اخلاق و اوصاف وی چگونه باشد افلیمون جواب ازان صورت نظر کرد گفت این صورت شخصی است که فریبنده و فاسق بود و زنا دوست دارد پس آن تلامذه بقراط بر افلیمون تسخر کردند و سفاهت کردند و گفتند این صورت افضل و اعلم و اورع خلق است اندرین روزگار و صورت بقراط است و توصیف وی بفسق و خدیعة همی کنی افلیمون گفت این صورت از روی فراست مقتضی این اخلاق است که من گفتم پس ایشان برفتند و این حال را با بقراط بگفتند بقراط تصدیق افلیمون کرد و گفت حال هم چنان است که وی گفته است و یک حرف خطا نکرده است اما من این چیزها را فیچ و ناسزا دیدم و استعمال بدان از جمله حرفهای بد یافتم ریاضت نفس خود کردم و خود را زان منع کردم بسبب ریاضت و مجاهده

حکایة و همچنین مزنی رحمة الله علیه آورده است که شافعی رضی الله عنه روزی اندر حلقه بغداد نشسته بود و نظر کردم شخصی را دیدم در زقدد و اندر میان خفتکان همی گردید و گاه اندر ایشان همی نگرد شافعی رضی الله عنه گفت این مرد را بنده چیزی یکدستم گرفته است پس با این حال را آن مرد بپرسیدم وی هم چنان گفت که شافعی گفته بود گاه شافعی را گفت برو و اندر میان جشیان بطلب آن شخص برفت و آن نشانها را اندر میان ایشان بیافت پس مزنی گفت من از شافعی پرسیدم که این حال را بچه دانستی گفت از آن دانستم که این شخص جوانی را دیدم که اندر آمد و اندر میان خفتگان می گردید که وی گم شده همی جست و دیگر دیدم که اندر چشمها ایشان نظر همی کرد دانستم که آن گم شده یک چشم است و اما آنکه ان بنات جنتی اذا جاءها قواها و اذا جاءها قواها و ازینه جواهر بتواو رتوا زن بدین که فرموده است که احبب فی الجلیس اذا جاءها قواها و اذا جاءها قواها و ازینه جواهر بتواو رتوا زن بدین است بدانستم که آن نشانها جنتی است و همین معلوم شد که علم فراست کسبی عبارتی است از استدلال کردن باحوال ظاهر بر اخلاق باطن ازین جایگاه معلوم کردد که احتیاج علم تعبیر بدین قسم نیز ظاهر است و معبر را تا کامل نباشد و بیان این سخن اندر دکر اشخاص مختلف مشکل باز کرده شود و نیز دلیل بر این سخن آنست که رسول علیه السلام فرموده است که ان الله اسکر علیکم الرویا کما اسکر علیکم الرویا فخذوا بالاسماء و کما جنین معتبر باید که از جواب جملی خالی نباشد که کاه باشد که ویرا بدان احتیاج افتد چنانک بعد ازین یاد کرده شود و از جمله آن

حکایة آورده اند که زنی بنزدیک ابن سیرین رفت و گفت اندر خواب چنان دیدم که کربه سیاه سر اندر شکم شوهر من کرد و چیزی بیرون آورد و همی خورد ابن سیرین گفت شب دزدی زنکی اندر دکان شوهر تو رود و سیصد و شانزده درم بزدزد و آن طالع جان واقع شد و آن جان بود که زنکی اندر همسایه آن مرد بود و همای کردی و آن شب اندر دکان رفت و آن مقدار مال برداشت کاه از بهر تفاءل آن حال را بر سیاندند که استنباط کردی گفت از آن جایکه کربه اندر تاریکی رود و شکم اندر تاریکی خانه باشد و چون کربه سیاه بود دانستم که آن دزد سیاهی باشد و اما مقدار مال از حساب جمل دانستم زیرا که به اسم وی اندر لغت سنور است و سین اندر حساب جمل شصت است و نون پنجاه است و واو شش است و ر دویست است و مجموع این سیصد و شانزده باشد و الله اعلم

ایست تمامی سخن اندر دکر این مقاله بطریق اجمال اکنون شروع کنیم اندر دکر مهماتی که معبر را تا کامل نباشد و آن ده مهم است و بعضی از مهمات وی خود پیش ازین یاد کرده شده است و علی الله التوکل و الاعتماد

مهم اول آنست که معبر باید که بکی از روی خوابی نپرداخت کاه کند باحوال بیننده که از کدام طبقات خلق است زیرا که تعبیر یک خواب مختلف طبقات مردمان و تفاوت درجات ایشان بکردد چنانک یک خواب را چون سلطان بیند تعبیر آن بروجهی باشد مخصوص و چون یکی از رعایا یا علما یا صلحا بیند تعبیر آن بروجهی دکر باشد

والکه یشان یکی از عوام خلق باشد تعبیر آن کرکونه باشد چنانک بعد ازین یاد کرده شود و همچنین باید که
اندر عادات و صناعات و شرایع و مذاهب و صلاحیت مشارکان خویش نظر کند از بهر آنک قوة الهی چو
خواهد که تبیه دو شخص مثلا برچیزی بکند تبیه هریکی از ایشان بحسب قوة و مرتبه و استعداد وی
کند و برو فق دین و شریعت آن شخص کار اندر اغلب احوال زیرا که اکر ارات مناسات نه بر وفق قوی
و استعداد ایشان باشد ایشان متضمن خبط و خبر باشد و برخلاف حکمت کرده باشد و اشارة بدین معنی
است که کلوا مما رزقکم الله حلالا طیبا و اتقوا الله الذی انتم به مؤمنون و قسم دوم است
که اندر جنس مربیات کاه کند که از کدام اجناس کاینات است از جنس معدنیات و جمادات است یا از جنس حیوانات است
و نظر کند که از کدام نوع است از نوعه یاد کردیم یا از اجرام فلکی و کواکب است یا از نوع ملایکه است
و هم چنین اندر عدد و هیئة و لون و صورة مربیات کاه کند و مناسبت بعضی از ان با بعضی طلب کند
و هم چنین اندر فعل و انفعال و تاثیرات هریک از مربیات کاه کند و نسبت هریک از ان مربیات
با حال بنای و خلق و عادة و صنعت و منصب و مروة و شریعت موازنة کند و هم چنین
اکواع میری باشد تعلق بغیری دارد موازنة ان با حال آنکس چنانک یاد کردیم بکند و هم چنین
باید که اندر کیفیة مجاری مربیات کاه کند زیرا که هرچیزی که بر مجاری طبیعی و عرفی و شرعی بیناد
آن نه تر آن باشد که بر خلاف مجاری طبیع یا عرفی یا شرعی بناد و خصوص که مغیر آن چیز از مجاری
خویشتن رای باشد یا او بر جریان وی بر خلاف مجاری مشرور باشد و چیزها را بر خلاف مجاری طبیعی
و عرفی و شرعی دیدن نه محمود باشد علی الجمله و بدانکه علامتین این مجاری ثلثه مجرا شرعی
است از بهر آنک شریعت بر طبیعت و عرف حاکم و مستولی است اکرچه انواع انتفاعات از مآکل
و مشارب و غیرآن بر مقتضا طبیعت است امّا معین و مقادیر کمیّة و کیفیّة آن شریعت است
بدلیل آنکه حل و حرمة و اباحة اشیا موقوف است بشریعت و تناول آن نیز اندر وقتی
روا است که شریعت آنرا جایز داشته باشد پس اکر کسی چیزی اندر خواب بیند که جاری باشد بر مقتضا
طبیعت امّا بر خلاف شریعت باشد عاقبت آن مذموم بود از بهر آنک نظام شرعی کمال نظام طبیعی و
عرفی است و مراعاة نظام شریعت واجب است و مراعاة نظام عرف و عادة مستحسن است و مقام

است که مرتبه واجب اعظم تر باشد از مرتبه مستحب و اکرچه جریان احوال بر خلاف مجاری معتاد و مواضع
معهود نیز مذموم باشد مثال آنکه کسی سلطان را یا قاضی شهر را اندر خواب بیند که اندر بازار ایستاده
است یا می رود با عوام و سر و پای برهنه و با مور دنیه و فواحش که نه مناسب حال ایشان باشد مشغول
اند آن دلالت بر دراة حال ایشان کند و فضیحت و زوال منصب زیرا که بر خلاف عادة و مناصب ایشان
است و الله اعلم و مر مهد سر قوم آنست که معبر باید که مطلع باشد بر رسوم و عادات
خلق و عادات خلق من حیث الجمله سه قسم است قسم اول عادة است که همه خلق را مثل
اکل و شرب و نوم و یقظه و حرکت و سکون و کلام و سکوت و ولادة و رضاع و تربیت و این
جمله خلق مشترک اند و دوم عادة مختص است بر طایفه از خلق عالم و عام است اندر هر اقلیمی یا در
هر اهل ملتی که دیکر ملتها و اقالیم بر خلاف آن باشند مثل تحریم اهل یونان کاح جمله اقارب از قریب
و از بعید و مثل عادة مجوس اندر اباحت کاح مادر و دختر و خواهر و دیکر اقارب و مثل عادة صابیه
اندر تحریم با قلی و عادة یهود اندر تحریم کوشت شتر و اقامت سبت و مثل عادة هند اندر تحریم کوشت کاو
و هم چنین دیکر عادة مجوس اندر تعظیم و تعبد نیران و مثل عادة جماعتی از عرب که زبان ایشان تقرب
بحق تعالی می کنند اندر نا کردن تعالی الله عما یقولون علوا کبیرا و مثل ملة اهل اسلام اندر تحریم خمر و کوشت
خوک و امثال آن پس تعبیر این چیزها بحسب ملة و عادة مکان باید کردن و دیدن این چیزها هر اهل
ملتی را بر خلاف عادة ایشان نه محمود باشد و هم چنین مجوس بخش کوشن اندر حالت طعام خوردن
قبیح دانند و دیکر اهل ادیان آنرا قبیح ندارند بلکه پیش اهل اسلام از مستحسن است و سیوم آنست
که مختص باشد بر شخص استعمال کردن این چیزها که یاد کردیم اندر کیفیة استعمال و مقدار و وقت استعمال
کردن آن پس بر معبر واجب باشد احاطت باختلاف ادیان و شرایع و عادات خلق و اختلاف صفات
ایشان و باید که تفحص کند که بیننده از کدام ملة و شریعت است و عادة و صنعت وی چه چیزست
و صفت وی اندر صلاح و فساد بحسب آن ملة چکونه است انکاه خواب و برا بحسب آنکه
دین و شریعت و صنعت و منصب و عادة و اوصاف وی اقتضا کند تعبیر کند و مر مهد
جمادوم آنست که معبر باید که تعبیر بحسب طبایع اجناس و انواع مربیات کند و خصوصیة

واستفادة منفعة هريك ازان ومقدار تعب ومشقت اندر تحصيل ان بشناسد ازيرا كه تعبير يك خواب
هرچند يك چيز باشد اما حسب اختلاف منافع ومضار وصنايع واوصاف آن مختلف شود مثلا
جنس طبور ودرخت وسباع وكوهها همه دلالت بر اشخاص بني آدم كنند اما ان جهات مختلف وبر اشخاص
مختلف پس معبر بايد كه چون يكي گويد كه درخت اندر خواب ديدم تفحص وتعريف آن كند كه ان چه
درختي از كدام نوع درختان بود وهم چنين اندر مرغ وسباع وكوهها بر اين قياس تا جمله مربيات وچون نوع
مربيات را معلوم كرد اندر طبيعت هريك از ايشان نظر كند تا كه حقيقت چه چيز است وحسب آن تعبير كند
ومثال آن اندرين باب كه گفتيم بر اين حسب كه چون يكي گويد كه درخت اندر خواب ديدم وتو را معلوم شد
كه ان دلالت بر مردي مي كند وچون نوع درخت را معلوم كردي ترا معلوم شود كه آن شخص از كدام نوع آدميان
است مثال آنكه درخت خرما كه گفته اند دلالت بر مردي عربي كند ودرخت جوز اندر ترا ويار مردي
عجمي باشد پس آنگاه اندر طبيعت واوصاف ومنافع آن درخت نگاه كند وحسب آن تعبير كند مثال
آنكه اگر آن درخت بزرگ وقوي باشد آن دلالت كند بر مردي جسيم قوي واگر آن درخت مورق
وسبز وخوش منظر باشد آن دلالت كند بر مردي خوب منظر خوش خلق واگر آن درخت نيز بزرگ وخشك
باشد آن دلالت كند بر مردي نيكي منفعة واگر آن درخت را بوي خوش يا ناخوش باشد آن دلالت كند
بر مردي كه خلق وي مناسب آن بوي باشد وحكم اختلاف رنگ وطعم ثمره او هم چنين باشد اندر تلخي وشيريني
وغير آن از اوصاف آن ثمره واگر آن درخت را شاخها بسيار باشد آن دلالت كند بر مردي كه خويشان و
اتباع بسيار دارد واگر آن درخت بيخ اندر زمين بغايت فرو برده باشد آن دلالت كند كه آن مرد ارجاني
بزرگ باشد واگر بيخ آن اندر زمين متفرق ومنتشر شده باشد آن دلالت كند كه آن مرد خويشان دور دارد
واگر سايه آن درخت اندر روي زمين منبسط شده باشد چنانكه حيوانات اندر آن سايه استراحت
همي يابند ومرغان اندر شاخهاي آشيانه سازند آن اندر تا ويار مردي باشد بسيار منفعت كه منافع وي
عام باشد بر خلق حسب سعت آن ظل وكثرت آن حيوانات واگر ميوه آن درخت چيزي باشد كه تناول
آن تعب ومشقت توان كردن آن دلالت كند بر مردي كريم نيكوي خلق كه منافع او ني مشقتي خلق
رسد واگر ميوه آن درخت ني مشقتي تناول توان كردن مثل جوز آن دلالت كند بر مردي خيار در خلق

وسخن اندرين باب دراز است وصرفي آن اندر موضع خود گفته آيد وخلاصه آنست كه هر درخت كه ديده
باشند وصف ومنفعت وقوت ونضارة آن درخت نسبت بايد كردن با ديگر درختان كه مرتبه آن شخص كه
بر ان درخت منسوب بود اندر ميان اشخاص بني آدم بر مقدار مرتبه آن درخت با ثمار بنسبت با ديگر درختان
وهم چنين جنس باغ هريك دلالت كند بر شخصي از اشخاص بني آدم ودلالت كند كه آن شخص مردي ني رحمت
وني منفعت بود ونسبت وي اندر ميان مردمان هم چون نسبت آن درخت باشد اندر ميان ديگر درختان
مثل آنكه شير دلالت كند بر پادشاهي ضاري بي منفعت وسگ دلالت كند بر دشمني ضعيف بي خرد
وعلى هذا چنانكه گفته آيد اندر موضع خود وهم چنين جنس طيور هريك دلالت كند بر شخصي
مسافر كه بر اكوني باشد اندر يكجاي كه اندر ان شخصي مضرتي كمتر باشد وقوة ومرتبه وعزة ومنزلة
آن شخص حسب منزلة آن مرغ باشد اندر ميان ديگر مرغان مثلا اگر آن مرغ از نوع حمام وديگر مرغان
مستانس بود باخلق آن دلالت كند بر شخصي خوش خلق عمل حمامه اي مضرة واگر ان نوع طيور ضاري
باشد چون اله وامثال آن آن دلالت كند بر مردي شر پر موذي واگر ان نوع بوم بود آن دلالت كند
بر مردي قبيح ميشوم واين نيز از امور نسبي است اگر قومي مرغي را شوم دارند نيايد ان مرغ
اندر خواب نه محمود باشد ودلالت بر مردي شوم كند بر مقدار بدي آن مرغ بيش ايشان واگر چه
همان مرغ بيش ديگر خلق نيك بود ودر ايشان آن دلالت خير باشد وتعبير حسب اين حالت بگردد
واگر آن مرغ از نوع عقاب باشد آن دلالت كند بر پادشاهي قاهر بي رحمت وهم چنين كوه
دلالت كند بر مردي بزرگ صاحب قوة ومنافع آن مرد حسب منافع آن كوه باشد مثلا اگر آن كوه
چنان باشد كه آبها از ان جايگاه روانه شده باشد وجواهر هاي معدني از ان حاصل بود ونوع
حيوانات بناه بدان جايگاه همي برند آن دلالت كند بر پادشاهي كه انعام وي شامل باشد مر عموم خلق را
چنانكه سخن اين باذكرده شد واگر آن كوه سنگ مجرد باشد كه هيچ منفعت از وي حاصل نشود
آن دلالت كند بر پادشاهي جسيم درشت خوي بي منفعت وهم بر اين نسق مناسبت كاه بايد داشتن ميان مربيات
وميان آن چيزها كه آن مربيات بر آن همي دلالت كند وهم چنين مرتبه آن شخص كه كوه بدو منسوب بود
اندر ميان اشخاص قياس چون مرتبه آن كوه باشد بنسبت با كوهها ديگر اندر صغر وكبر وعلو وبسطت وحصانت

وسهولت وخرونت وامثال آن **وهم چنین** کدم وآرد ونان اندر خواب دیدن جمله دلالت کند بر رزق حلال
ما کدم رزقی باشد که متضمن مشقتها بود واورد همان رزق باشد بعینه ومشقت آن کمتر بشتر زیرا که
مونة طحن از وساوط شاه است ونان همان رزق باشد بعینه وخالی باشد از جمله مشقتها **وهم بنجم**
جلنجه پیش ازین یاد کردیم معبر باید که مشهور باشد بتدین ومداحیت وتقوی وامانت
وامین چنین کسی خوابی بروی عرضه خواهد کردن اندر حاضریه خیر کند وبگوید خیر ابیت واندر خبر
امده است که رسول صلی الله علیه وسلم چون خوابی بروی عرضه داشتی بگفتی **خیر خیرا تلقاه**
وشرا توقاه خیرا لنا وشرا لاعدائنا والحمد لله رب العالمین **اقتص رویاک** پس معبر
نیز اقتدا برسول کند علیه اللهم وهمین کلمات را بگوید وصلوات بر رسول علیه اللهم بفرستد
انگاه خواب تعبیر کند بعد ازانک استعانت حق تعالی برده باشد **وهم ششم** از مهمات
معبر انست که خست خواب را خمیازی بستود واندر میانه خواب گزاردن تعبیر نکند وبیننده را
نترساند بدانکه خوابی بد است وجواب آن بعد ازان که تمام گزارده باشد حسب سوال بگوید وضع
وشریف را وسر بیننده خواب نگاه دارد وخواب ویرا باکس نگوید الا بدستوری بیننده یا انکه
خواب تعلق بغیر بیننده دارد یا بعموم خلق دارد وعیاذا بالله خواب امانتی است پیش معبر ازان هرکس
که اثر خواب تعلق بوی دارد وهرچیز که حق تعالی برکسی پوشیده باشد وی اورا برکس فاش نکند ونیز
بیدار باشد که اشکارا کردن آن سبب عداوت وفتنه باشد وجواب حسان بگوید که بفهم سایار بر سد
وبیننده نصیحت گزارد در حسن عیادت وترک خوابها نامعتبر واگر خواب متضمن نصیحت کسی باشد وآن کار
واقع شده باشد ومعبر را اندر آن خواب از چار معلوم گردد باید که بیننده نیز نگوید چون بیننده غیر
آن کس بود که آن فعل از وصادر شده باشد مثل آنکه ناشناسی زن یا از دختر یا از خواهر بیننده
در وجود آمده باشد ومعبر بر آن حال واقف شود آن حال با بیننده نگوید وبه بوشد وخفیه کس پیش
آن شخص فرستد واورا اعلام کند وتوبه فرمودن واگر آن شخص آن گناه را هنوز نکرده باشد وقصد
فعل آن دارد آن شاید که باو بیننده بگوید وکنایت گفتن اولیتر باشد وهم اگر نگوید وخفیه کسی بروی
فرستاد وویرا اعلام کند تا از آن باز ایستد وتوبه کند بهتر باشد **وهم هفتم** آنست که

تعبیر نکند اندر تعبیر کردن تا نگاه چون خواب را جمله معلوم کرده باشد پس گذ اگر تعبیر شر جمله ظاهر ومکشوف
باشد ومحتاج تفکر واندیشه نباشد آنرا بتاخیر وسکون جواب دهد واستعانة حق بردکه مبادا که تعبیر
آن جواب برخلاف آن باشد که او فهم کرده است واگر تعبیر جواب نه ظاهر باشد ومحتاج فکر واندیشه باشد
جواب ندهد بزودی وتوقف کند تا انگاه که معنی آن ظاهر شود پیش وچون این معلوم گشت
بباید دانستن که جمله خوابها درست اندرین موضع از سه قسم بیرون نباشد **قسم اول** آنست که تعبیر
آن خواب جمله پیش وی ظاهر وروشن بود ومحتاج اندیشه نباشد وهیچ ازان بر اوی پوشیده نباشد وچون
چنین باشد معبر را باید که تعبیر کند بر آن وجه که یاد کردیم **وقسم دوم** آنست که تعبیر آن خواب بعینه
ظاهر باشد وبعضی مشکل پس آن قدر را که ظاهر است تعبیر کند اگر معبر مستفاد دارد واندر استخراج آن
مشکل است جهد بردواندیشه کند وتعبیر آن بروجهی کند که موافق آن جمله مفهوم است بود واگر
خواب دلالت بر خیر کند صاحب خواب را بشارت دهد واگر شر باشد اولیتر آن بود که تعبیر آن صریح
نکند وستاره بایکنایت اعلام کند وبصدقه فرماید واگر تواند جمله آن بروجهی حسن بگذارد واگر خواب
بعضی دلالت خیر باشد وبعضی دلالت شر آنرا بر اصل اعراض کند وموازنت بکار وحکم بر آن طرف که رجح
باشد بکند **مثلا** اگر کسی اندر خواب جنان دیده باشد که بر کوهی همی رفت پس ترکش رفتن
از آن روی که دلالت بر علو رتبة ومنصب عالی آن محمود است وازان روی که بر کوه رفتن رنج می
ومشقت ناگزیر است آن مذموم است پس طریق موازنت آن وترجیح خیر بر شر وشر بر خیر آنست که اینده
بیرسد که اندران رفتن بر سر کوه رسیدی یا نه اگر گوید رسیدم پس آن متضمن خیر است اما اگر رنج
تعبی ومشقتی باشد پس اگر بیر خیر ان خواب راجح است بر شر آن واین خواب دلیل خیر است واعتبار
بدان مشقت نیست که اندر وسط افتاده است واگر گوید بر سر ان کوه نرسیدم آن دلالت کند بر انکه
وی طلب منصبی یا ریاستی کرد وآن حاصل نشود واندر طلب آن ویرا مشقتها بیش ازین خواب دلیل شر است
از بهر انکه حاصل آن جز رنج ومشقت نیست واگر بیننده گوید که فرو بر آن رسیدم یا نه آن گوید
اختیار وصواب دید امر ظاهر است که بدی آن هم رنج باشد بر نیکی از بهر آنکه بیننده رفتن را پیش گرفت
نیست وآن سعی مجرد است ونفس سعی خود مشقت است وبدانکه موازنت این خواب وامثال این

از جهت حروف بین بتوان کردن بدان معنی که حروف آن خواب را جمله ضبط کند پس بنگرد اگر حروفی
که دال باشد بر خیر زیادة باشد بر آنج دال آید بود بر شر آن خواب دلیل خیر بود و اگر حروف شر زیاده باشد
آن خواب دلیل شر بود اما چون اندر خواب حروف شر بیشتر باشد باید که نام بر سنده بپرسند یا نام
پدر وی یا نام کیی که آن ساعة آن جا گاه حاضر شود و هر چنین موازنت کند اگر اندر مجموع آن حروف
حروف خیر زیادة باشد آن خواب دلیل خیر باشد و اگر اندر مجموع آن حروف حروف شر زیادة باشد آن خواب
دلیل شر بود **و قسم سوم** آنست که معنی آن خواب جمله مشکل باشد و وجه صواب آن ادراک نتواند
کردن پس بنگرد اگر اندر آن خواب امور چند باشد متناسب هر دو گروه آنرا التقاط کند و با هر دو گروه
ضم کند و چون آن امور متناسب را با هر دو گروه ضم کند هر آینه آنرا معنی باشد مفهوم و چون از خواب آن معنی
مفهوم شود آنرا با صاحب سازد و باقی را بحسب آن استخراج کند هر چند آنکه خوابی که بعضی مفهوم باشد
آن و بعضی نا مفهوم **و طریق دوم** آنست که از ضمیر صاحب خواب بپرسد که اندر حالت دیدن خواب
چه چیز اندر ضمیر وی و از آنج اندر ضمیر وی بوده باشد اندر آن وقت آن خواب را تعبیر کند بحسب آنکه
ضمیر وی اقتضا کند **مثلا** اگر کیی بر سد که اندر خواب چنان دیدم که نماز همی کردم و بر معبر وجه آن نداند
باشد آن بیننده را بپرسد که اندر ضمیر تو آن جه نماز بود اگر گوید نماز فرض بود اندر ضمیر من آن خواب دلالت
کند که بیننده ادای دینی یا ودیعتی یا ادای شهادتی کند که بروی متوجه شده باشد و اگر گوید اندر خواب
چنان دیدم که حج کردم همچنین از ضمیر وی بپرسد اگر گوید اندر ضمیر من آن حج فرض بود آن هم چنین
دلالت کند بر ادای فرضی یا شهادتی که موجب ثواب و رفعت و جیهت باشد اما متضمن تعب و رنج باشد
و اگر گوید اندر ضمیر من آن نماز یا آن حج سنت بود آن دلالت کند بر ادای سنتی اعتقاد و رفعت قدر و سلوک راه
آخرة و همچنین طریق قیاس را باید کردن **و طریق سوم** آنست که استخراج تعبیر بحسب اسم صاحب
خواب و بنزدیکی و دیگر کسی که اندر آن لحظه آن جا گاه حاضر شود یا بروی بگذرد کند و دلیل بر این
طریق از تعبیر آنست که رسول علیه اللهم فرموده است که **إذا أشكل عليكم الرؤيا فخذوا بالأسماء**
بر معبر باید که چون چیزی از تعبیر بروی مشکل شود اسم صاحب خواب یا اسمی که آن ساعت اندر
پیش وی بگذرد یا اسم بنده وی یا اسم یکی از اجدادوی بپرسد اگر اسم یکی از این قوم موافق نام یکی از انبیا باشد

علیهم السلام استدلال کند بر خیریة آن خواب **مثلا** اگر نام آنکس محمد باشد آن دلالت کند که آن خواب متضمن بشارة
عامة خلق باشد و خصوص بینان را زیرا که هر جا نک ایشان سیدترین خلق اند باری تعالی سیدترین نامها از بهر ایشان
اختیار کرده است **قال الله تعالی** وما ارسلناک الا رحمة للعالمین و اگر نام آنکس صالح
باشد آن دلالت کند بر صلاح کار بینان و بر خیری که بوی رسد **و** اگر نام آنکس نجی باشد آن دلالت کند بر بشارة
که به بینان رسد **قال الله تعالی** یا بشرک بغلام اسمه یحیی و نیز دلالت کند بر زیادة شرف کار
بینان از جهت اسم یحیی **و** اگر نام آنکس محق بود یا یعقوب بود آن هم چنین دلیل بشارة بود **قال الله**
تعالی فبشرناها باسحق و من وراء اسحق یعقوب و نیز دلالت کند بر صلاح کار بینان **قال الله**
تعالی و بشرناه باسحق نبیا من الصالحین و هم چنین اگر نام آنکس عیسی باشد آن دلیل بشارة بود
قال الله تعالی واذ قالت الملائکة ان الله یبشرک بکلمة الآیة **و هم چنین**
آورده اند که رسول علیه اللهم روزی فرمود که من اندر خواب چنان دیدم که اندر خانه عقبه بن رافع بودم
و انبهی من رطب بن طابه پیاوردند پس از گاه فرمود که تعبیر این خواب آنست که رفعت اندر دنیا
و آخرة از آن خواهد بودن و دین او باک ترین همه دینها باشد و رسول علیه اللهم اندر این خواب رفعت را
از رافع بر گرفته است و طیب دین را از طابن طابة و اگر نام آنکس ابرهیم بود آن دلالت کند
بر تمکین صاحب خواب اندر دین و دنیا و دلالت کند بر ثنا جمیل بعد از بینان **قال الله تعالی**
وجعلها کلمة باقیة فی عقبه و اگر نام آنکس اسمعیل باشد آن دلالت کند که بینان خواب چون
با کسی عهد کنند بدان وفا کند **قال الله تعالی** انه کان صادق الوعد و نیز دلالت کند که بینان
را بری اید اندر من بری **قال الله تعالی** حکایة عن بعضهم الحمد لله الذی وهب
لی علی الکبر اسمعیل و اسحق و عیاذ هم بر من قیاس تفریع باید کردن و اگر نام آنکس کم بر سیاه باشد
نه موافق نام کیی از انبیا باشد علیهم اللهم استدلال خیریة و شریة آن خواب بحسب آن نام باید کردن
اگر نام خیر بود آن خواب دلیل خیر باشد مثل آنکه نام آنکس سالم یا سدید یا رشد یا رشید یا سعید
یا سعد یا سعاد یا نصر یا منصور و امثال آن باشد و اگر آن نام دلیل شر باشد آن خواب دلیل شر بود
و هم بر این قیاس اگر نام آنکس که بر سیاه باشد موافق نام یکی از ملایکه باشد مثل جبرئیل و میکائ

آن خواب دلیل خیر و شادی بود و هو حسن یا بر که نام آن موضع یا آن محله یا آن سرای که اندر آن جا گاه تغییر خواهد کردن بود و بر خیر و شر آن خواب استدلال کند چنانک یاد کردیم و اگر نام آنکس که بر سیاه بود بعضی دلالت باشد بر خیر و بعضی بر شر آن همان حکم دارد که خوانی که بعضی دلیل خیر باشد و بعضی دلیل شر و فایش این بیان کردیم که تعبیر این خواب چگونه باید کردن و استدلال بدان نام هم بر این منوال نگاه دارد و هم چنین القاب و کنیتها را بهر سد و بدان استدلال کند بر خیریة و شریة آن خواب و باید که خشت نام آن چیزها که اندر خواب دیده باشد بر سد که خود بدان استدلال تواند کردن بر خیریة و شریة آن و محتاج شی خارج نکردد مثال آنکه شخصی از جعفر صادق بر سید رضی الله عنه که اندر خواب چنان دیدم که کشتی از دریا بیرون آمد و من بر سیدم که این کشتی کفتند از آن عبادانکر بیرون جعفر صادق فرمود که پر هم خدای ست و تو بنده او ای این خواب هم دلالت کند که حق تعالی تر نعمتی خشنود و همان آن شخص نعمتی فراوان بدان شخص رسید و اما طریق چهارم آنست که استدلال کند بر خیریة و شریة آن خواب بدان چیزها که اندر آن وقت که تعبیر میکند فرا بر ابروی آید مثال آنکه اگر آن سلعت صورتی خوب روی فراوی کند استدلال کند که آن خواب نیکست و متضمن خیر است و دلیل بر این قاعده آنست که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموده است که اذا سئلت عن رویا فاخذ اول ما یخرج علیه بصرک من ابیه حسن و اگر آن سلعت صورتی قبیح روی فراوی کند آن دلالت کند بر قبیح معنی آن و بر قبض و اندوه و اگر استری یا خری روی فرا کند آن دلالت کند که آن خواب متضمن فقر است و اندر روی فرا کردن خر نیز دلالت کند بر روی فرا کردن بخت بینان خواب و اگر کوسفندی روی فرا کند آن دلالت کند بر نیاز غنیمتی و اگر اشتری روی فرا کند آن هم چنین متضمن سفر بود و دلالت کند بر نیاز منفعت و سود بسیار قال الله تعالی والانعام خلقها لکم فیها دفء و منافع و منها تاکلون و تحمل اثقالکم الی بلد لم تکونوا بالغیه الا بشق الانفس و اندر روی فرا کردن اسب هم چنین دلیل نیاز منفعت بود و دلیل زن کردن باشد و اندر روی فرا کردن استر و خر نیز دلیل یافتن منفعت و زینة باشد قال الله تعالی والخیل والبغال والحمیر لترکبوها و زینة الآیة و اگر زنی روی فرا کند آن دلیل خیر باشد اندر مورد نیا و اگر مردی پیر روی فرا کند آن دلیل روی فا کردن بخت صاحب خواب بود و اگر جوانی روی فا کند آن دلیل فا کردن دشمن بود و اگر

زنی بیروی فا کند آن دلالت کند که آن خواب متضمن دنیا است اما فریب الزوال باشد و طریق پنجم آنست که استدلال کند بر خیریة و شریة آن خواب باستماع اصوات اندر وقت تعبیر کردن اگر معبر اندر آن ساعت که تعبیر خواهد کردن آوازی بگوش وی بر سد که متضمن فرح باشد آن دلالت کند که آن خواب نیک است و موجب فرح و شادمانی است و اگر آواز مصیبتی بشنود آن دلالت کند که نامردی بصاحب آن خواب رسد و اگر آواز بیی یا اشتری یا خری یا استری یا کوسفندی بشنود آن هم چنان باشد که رویة بر این چیزها اندر آن حالت و آنرا یاد کردیم و شنیدن آواز خر نیز دلالت کند که اندر آن خواب چیزی منکر بوده است قال الله تعالی ان انکر الاصوات لصوت الحمیر و اگر آواز سگی بشنود آن دلالت کند بر خورد شنی از آن بیتاه و اگر اندر آن حالت آواز کلاغی بشنود آنرا بشمارد اگر یک بانک کرده باشد یا سه آن یک باشد و دلالت کند بر خیریة آن خواب و اگر چهار بانک کند از آن یکی بر صوح کند و هم سه ماند و یک نبود و اگر پنج بانک کند آن هم مکروه باشد و اگر شش بانک کند آن غایت نیک باشد و دلالت کند بر خیری خوش و این در طریق تجربه هم چنین یافته اند و ابن عباس رضی الله عنهما گفته است که سه بانک کند آن دیا خیر بود زیرا که بزبان فارسی آن هم خیر است یعنی نیک و بزبان تازی هم حسن است یعنی خیر و آن شش هم بزبان فارسی من پنج یعنی خان است که خیر زیرا که شش دو بار سه است و دو از جهت آن مکروه است که اندر زبان فارسی نام شر است یعنی شر و بتازی هم چنین است یعنی شر و طریق ششم آنست که تعبیر را حساب حمل استخراج کند از آن چنان باشد که معبر نام بیننده خواب بپرسد و آنرا حساب کند و بدان مقدار که بر آورده شود از وی طرح کند از نگاه آن عدد که ماند آن حکم کند بر خیریة و شریة آن خواب مثلا اگر نام بیننده صنوبر بود چون آنرا بحساب جمل حساب کند صاد نود باشد و نون پنجاه و واو شش و با دو و راء دویست مجموع آن سیصد و چهار و هشت و چون از ده ده استقاط کند از بحاری زیرا که دلیل بر آن ده عدد طرح نتوان کردن پس بکرد اگر یکی ماند آن خواب دلالت کند بر صحت اعتقاد بیننده و رفعت قدر و حصول سروری و اگر دو بماند آن خواب دلالت کند بر تزوج و سفر اما عاقبت آن خیر و فرح و سلامت و امن باشد قال الله تعالی ثانی اثنین اذ هما فی الغار الآیة و اگر سه بماند آن دلالت کند که بیننده را بپوشد قتل باسه کس که جمادم ایشان نباشد اندر فضل و شرف قال الله تعالی ما یکون من نجوی

ثلثة الاسود ابهم واگر همان نماند آن دلالت کند بر بنا معرفت یابد بعد از چند روز
بروی فرح کردد قال الله تعالی وقدر فیها اقواتها فی اربعة ایام سواء للسائلین واگر
پنج نماند آن دلالت کند آن خواب متضمن سیاه وحرب ونصرت ومانند وقوة بوده است اگر بیناه مسلمان بود
واگر نه مسلمان باشد دلالت کند که تعبیر آن خواب بر خلاف این باشد که یاد کردیم قال الله تعالی
یمددکم ربکم بخمسة آلاف من الملائکة مسومین واگر شش نماند آن دلالت کند که تا شش
روز یا تا بشش ماه یا تا بشش سال دکانداری بزرگ بردست بیناه میسر کردد تعبی وشقی قال الله
تعالی ولقد خلقنا السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام وما مسنا من لغوب واگر هفت باشد
یا هشت آن دلالت کند بر انکه صاحب را خویشتن از حوادث وزلل وقتها آسمانی کاه باید داشتن
واز آن بچیزها زیان بود قال الله تعالی سخرها علیهم سبع لیال وثمانیة ایام حسوما واین جای
باشد که بیناه نه از صلحا باشد واما اگر بیناه از اهل صلاح باشد آن نیکو باشد ودلیل خیر باشد وقربت حق
سبحانه جنانکه اندر ذکر رویه اعداد یاد کرده شود اندر باب تاویل منامات تا داده واگر نه باید آن دلالت
کند که آن خواب متضمن ظفر بود بیناه را بر اعدا دین قال الله تعالی ولقد آتینا موسی تسع آیات
بینات واگر ده باشد آن دلالت کند بر انک آن خواب متضمن انجام کارها آسان باشد وحصول مراد
وی قال الله تعالی تلک عشرة کاملة وطریق هفتم آنست که حسب عادة بیناه
اندر چیزها بفال نیک وبد داشتن استخراج تعبیر کند مثل السواح والبوارح والناطح والنطیح والفاغر
والقعید از این جمله آنست که بعضی خلق تفال بدان بد کنند وبعضی این چیزها را نیک دارند وبعضی
بد شمرند پس معبر باید که مراقب این چیزها باشد اندر حالت خواب کزاردن وتعبیر کردن
امم السواح وآن چیزی باشد که از دست راست اندر آید واز دست چپ بکذرد از مرغ وضیاد
ودهیام وسباع واشال آن پس اگر کسی اندر خواب بیند که چیزی از این حیوانات از دست راست وی
اندر آمد واز دست چپ بیرون شد اگر آن حیوان اندر عادة صاحب خواب بفال نیک باشد آن خواب دلیل
خیر وحصول مراد بود واگر آن قوم آن حیوانرا بفال بد دارند آن خواب دلیل شر باشد واما
البوارح وآن چیزی باشد از حیوانات که از دست چپ اندر آید وبر دست راست بکذرد پس

اگر کسی اندر خواب بیند که چیزی از حیوانات مثل ضیاد ومرغ وآدمی وغیر آن از دست چپ وی اندر آمد وآن چیز
اندر عادة بیناه بفال محمود بود آن خواب نیک باشد ودلیل فرج باشد از غمها وحاصل کشتن مرادها واگر آن چیز
بفال بد باشد اندر عادة ایشان آن خواب بر خلاف این باشد که یاد کردیم واما الناطح والنطیح وآن آن باشد
از این حیوانات که یاد کردیم که از برابر روی فرا آید پس اگر کسی اندر خواب بیناه که چیزی بصورتی زیبا
از پیش روی وی فرا آمد وآن چیز اندر عادة وی محمود بود آن دلالت کند بر حصول مقصود وخروج از کناه
واگر این صورت قبیح بود واندر عادة بیناه مذموم باشد آن دلالت کند بر قبض وبدی ونومیدی واگر بیناه که
مزخرف از پیش روی وی بر پرید آن دلالت کند که بیناه را بسری آید از لیزکی وویرا بسبب آن بسر مرادها حاصل شود
امما السواح آنکه در عادة بیناه آن مرغ بفال نیک باشد واما الفاغر والقعید وآن باشد
از این حیوانات که از بر پشت فرا آید پس اگر کسی اندر خواب بیند که چیزی از حیوانات که ایشان از
بفال نیک دارند از بر پشت وی اندر آمد آن دلالت کند که آن خواب متضمن فرج وحصول مرادست واگر آن
چیز بفال نه نیک باشد پیش ایشان آن حکم بر خلاف این باشد واگر جنان دیده باشد که شیری از بر پشت وی
فرا آمد آن دلالت کند که خوفی از جهت سلطان به بیناه رسد وهمچنین قیاس وما تعیین این چیزها عاجاه
از بهر آن نکردم که عادة خلق اندر چیزها بفال نیک وبد داشتن مختلف اند واز اضبحی نیستند وصریق
آن آنست که رجوع با عادة آن قوم کند که بیناه از ایشان باشد وهمچنین عادة بیض از خلق آنست
که اندر شانه کوسفند نظر کنند واستخراج احکام از آن جایکاه کنند واین محبوب است پیش آن قوم واز
قسمی از اقسام علم فراست نهاده اند پس چون کسی اندر خواب بیند که شانه کوسفند اندر دست داشت وکاه اندران
همی کرد معبر باید که از آن خالی نباشد واز اخلب عادة ایشان تعبیر کند پس چون کسی خوابی بدین صفت
بروی عرضه کند از بیناه بپرسد که چگونه دیدی اگر کوید جنان دیدم که اندران شانه رخمها برداشته
بود آن کفته اند دلالت کند بر حشرة باران اندر آن سال واگر کوید آن رخمها را سیاه دیدم آن
دلالت کند بر بیماری فتنها وبلاها اندر آن سال واگر کوید جنان دیدم که سر یکی آن یا سیاهی آمیخته بود
آن دلالت کند بر فراخی سال واز زیادتی طعام مها واگر کوید زردی غالب دیدم آن دلالت کند بر بیماری بسیار
اندر آن سال واین از همه آنست که این قوم را بجربه اندرین علم چنین افتاده است اندر حالت بسیار

بس اندر خواب نیز بر مقتضای عادة ایشان حکم باید کردن و اگر گوید چنان دیدم که سیاهی کنار سرای اندر آمده بود و بستانه اندر برابر گاه شاه بود آن دلالت کند بر تردد و حرکت بشر و اگر گوید آن سیاهی متوارد و ثابت بیش بود آن دلالت کند بر سکون و آرامش بشر و دیگر خلق و اگر گوید هم بر آن جایگاه که سیاهی باز کرد بر رنج بود آن دلالت کند بر حزن و اندوختن و اگر گوید بر کنار شانه سوراخها خورد دیدم آن دلالت کند بر قحط و بیماری طعام و اگر گوید نزدیک سر شانه سیاهی بسیار دیدم اما خورده بود مثل نقصها و تعفن باز شاه بود آن دلالت کند بر ضعف و بارندگی بسیار اندر آن سال و علی هذا اشتوا احوال بسیار اندرین باب تجربه افتاده است و ایراد آن اندرین موضع موجب تطویل است و باز داشتن از مقصود و بعضی از آن اندر ضمن باشارت که تعلق خاص به بینهاد و اندرین فن کتب مفرد ساخته اند **وطریق هشتم** آنست که استدلال بافعال و حرکات سایر کنار اندر وقت عرضه کردن خواب و استخراج تعبیر بحسب آن بشرط آنکه معبر باید که اندر آن ساعت که کسی از خواب می برسد وی مراقب احوال و حرکات و افعال کنار خانه خواب بود تا اگر خواب مشکل باشد و تعبیر آن بر وی بوشیده بود بحسب افعال و حرکات وی آنرا تعبیر کند مثال آنکه معبر آن گفته اند اگر بینا شاه اندران ساعت که خواب میماند دست بر سر برد آن دلالت کند که خواب وی متضمن علو و رفعت قدر او است و اگر دست بر بینی خود نهاد آن دلالت کند که از نزدیکی منفعتی بوی رسد و اگر دست بر روی نهاد یا بر گوش نهاد آن دلالت کند که آن شخص ممتری یابد و اگر دست بر سر روی نهاد آن دلالت کند که وی را با بزرگان و خداوندان باغ و ضیاع دوستی افتد و با ایشان پیوند کند و اگر دست بر دهن نهاد آن گفته اند دلالت کند که وی را از اراب نامرادی بسیار و اگر دست بر پشت نهاد آن دلالت کند که وی صاحب قحبه گردد یا بزرگی معاونه وی کند و اگر دست بر ذکر نهاد آن دلالت کند که خواب وی متضمن بشارت ذکر و مشهور کشتن وی بود و اگر او میار فرزندی دارد یا زنش حامله باشد آن دلالت کند که وی را فرزندی آید نرینه که شاه بواسطه وی اندر میان خلق مذکور و مشهور گردد **و همچنین** استدلال عملیات و احوال بشاه باید کردن اندران لحظه که سوال میکند بدان معنی که بینند که اثر چه چیز بر روی ظاهر شاه است اگر اثر خنده و فرح و گشاده روی بر روی ظاهر شاه باشد یا ذکری خیر از وی بشنود حکم کنند که آن دلالت است بر خیر و شادی و اگر اثر گریه و اندوه

وقبض اندر وی بیند یا سخنی ناسزای از وی بشنود آن دلالت کند که آن خواب متضمن شر باشد **والله اعلم**

وطریق نهم آنست که استخراج تعبیر از حروف تهجی کنند بدان معنی که چون کسی از وی بپرسد و تعبیر آن بر وی بوشیده باشد بنگرد که اول کلمه که از بسیار صادر شود اول آن کدام حرف است از این حروف بیست و نه گانه و بر حسب معنی هر حرفی از آن تعبیر آن خواب بجزند و باید که تعبیر هر تخصیص اندرین حروف مناسب احوال و عادات وی کنند از اندر صلاح و فساد و مرا ایراد این حروف بر گفتیم بر طریق اختصار چنانک بعضی از اهل این صنعت آورده اند پس اگر اول حرف آن خواب که از بسیار شنیده باشد **ا** باشد آن اگر شاه مستور و صالح باشد آن دلالت کند بر توفیق یافتن وی و بر امن و امن و الفت و اخ بدین ماند و اگر شاه نه از صلحا باشد آن دلالت کند که آن خواب متضمن الم و اسف و ضرر و افساد است **ب** و اگر اول این حرف ب باشد آن دلالت کند بر نیکی و برکت و بشارة اگر شاه از صلحا باشد و بر بلاد و بر خلق و بلاده چون غم آن باشد **ت** و ما بعد از این مقتضا این حروف یاد کنیم در ضمن صفات باشخاص زیرا که چون یک جای معلوم کردی باقی بر همان قیاس فهم باید کردن و بیاید دانستن که این تخت از لغت عرب و اصطلاحات فصحا بعیار نیست و استدلال از حرف اول کلمه بر تمامی آن بخن مشهور است اندر لغت مثال آنکه تلفظ بحرف قاف کند و مراد آن **ق** و قفت باشد و این از جمله بدعت و رموز لغت عرب است چنانک شاعر گفته است **شعر** فقلت لها قفی فقالت **ق** بیض و قوف و دیگر این نوع از بلاغت حروف تهجی است که حق تعالی اندر اوایل سور یاد کرده است **و** اگر اول حرف آن خواب **ث** باشد آن دلالت کند بر توبة و تایید و تهنیه و توفیق و توکل یا بر تمدید و تعزیت و تبدیل احوال **ج** و اگر اول حرف **ث** باشد آن دلالت کند بر ثنا و ثبات یا بر ثبور **ح** و اگر اول حرف آن **ح** باشد آن دلالت کند بر حمار و جلالت یا بر جور و حمار **خ** و اگر اول حرف **خ** باشد آن دلالت کند بر حب و خلاق ایمان یا بر حماقت و حسرة **د** و اگر اول حرف **د** باشد آن دلالت کند بر خیر و خرم شدن یا بر خذلان و خیانت **ذ** و اگر اول حرف **ذ** باشد آن دلالت کند بر دین و دولت و دوام حال یا بر دمار و دوری از خیر **ر** و اگر اول حرف **ر** باشد آن دلالت کند بر ذکر چیز یا بر ذل و ذمیمی **ز** و اگر اول حرف **ز** باشد آن دلالت کند بر راحت و رحمت و ریاست و رستگاری یا بر ریا و ریبة **س** و اگر اول حرف

آن ز باشد آن دلالت کند بر زیادة وزهر وزینة یا بر زیان و زمانة وزوال جاه واگر اول حرف ص
باشد آن دلالت کند بر سلامت وسنیا و سنت را متابعت کردن واگر اول حرف ش باشد
آن دلالت کند بر شکر و شفقت و شهادة یا بر شقاوة و شماتت اعداء واگر اول حرف ص باشد آن
دلالت کند بر صدق و صفا و صیانت یا بر صلف و صدّ از راه حق واگر اول حرف ض باشد
آن دلالت کند بر ضو و ضیا یا بر ضرر و ضعف واگر اول حرف ط باشد آن دلالت کند بر طرب
و طرب یا بر خیبان و طلاق و طول غنا واگر اول حرف ظ باشد آن دلالت کند بر ظفر و ظرافت
یا بر ظلم و ظلمت واگر اول حرف ع باشد آن دلالت کند بر علم و علو قدر و عفو و عافیة یا بر عیال و غنی
واگر اول حرف غ باشد آن دلالت کند بر غنی و غنیمت و غزاة نعمت یا بر غدر و غرور و غیبت
واگر اول حرف ف باشد آن دلالت کند بر فرح و فراخی نعمت و فرج یافتن از غمها یا بر فوق
و فزع و فریب واگر اول حرف ق باشد آن دلالت کند بر قرب حق و بر قوة و قوارة یا بر قهر و قلت
عدل و انصاف واگر اول حرف ک باشد آن دلالت کند بر کمال و کفایت و کارها نیک یا بر کاستن و
کژ شدن کارها نیکو واگر اول حرف ل باشد آن دلالت کند بر لطف و لقایی که بیننده خواهد یا بر لوم
و لعن واگر اول حرف م باشد آن دلالت کند بر ملک و محبت حق یا بر ملامت و مصیبت و مشقت واگر
اول حرف ن باشد آن دلالت کند بر نصرة و نعمت و نون یا بر نوحه و نفرین و نزول مکروه واگر
اول حرف و باشد آن دلالت کند بر ورع و وزان و وبا و یمن یا بر وبال و وقاحت واگر اول حرف
ه باشد آن دلالت کند بر هدایت و همت عالی و هدایت یا بر هموم و هلاکت واگر اول حرف لا
باشد آن دلالت کند مرا بر نفی خوف و حزن و اثبات بشارة و اقرار بر ضرار این حسب مرتبه بینا اندر
صلاح و فساد قال الله تعالی لا خوف علیهم ولا هم یحزنون و انتم الاعلون و الله معکم و لن یترکم اعمالکم
لا بشری یوسف یا بشری بن و اگر اول حرف ی باشد آن دلالت کند بر یمن و یسر و یقین
و یافتن مراد یا بر یاس و تعیین کاذبه والله اعلم وطریق دیگر آنست که استخراج تعبیرات
مشکله بر سبیل تجربه کند بدان که معتبر باید که صاحب تجربه باشد هر چون صبیت و خوابها
را که خواستن تعبیر کرده باشد یاد گیری کرده باشد و آن موافق حال او باشد گاه دارد و هم چنین تعبیر عادات

کلمات و اقوال و اشیاء و تعبیرات بدان کرده باشد گاه دارد آیات و اخبار و امثال و غیرهن مثلا آنکه

حکایة

گوید او را آن خواب بغایت مقبض و خایف شاد و علما تعبیر را جمع کرد و این خواب را بر ایشان عرضه کرد
ایشان اندر آن فرو ماندند و وجه خواب آن بر ایشان پوشیده گشت و حواله وی با برهیمر کردند
کردند و خلیفه بفرمود تا برهیمر را حاضر کردند و این خواب را وی بر برهیمر گفت
تعبیر این خواب آنست که خلیفه را دختر در وجود آید معبر آن که آن جایگاه حاضر بود اندر بر وی خوش
گردند و طرب دیار کردند برهیمر بدین بهات راضی گردد که حق تعالی می فرماید که وإذا بشر
أحدهم بالأنثى ظل وجهه مسودا وهو كظيم وعن قریب خلیفه را دختری آید همچنان که برهیمر
تعبیر کرده بود خلیفه ویرا نواخت کرده تشریف داد حکایة و هم چنین آورده اند که
شخصی بود که ویرا بشیت بن برید گفتندی و سرجاریان بود و اندر دریا غرق شد و آن روز که وی غرق شد
بود کی برفت و مادر ویرا گفت پسر ترا بکشتند و گفت این سخن نه چنین است و دروغ است دگر باره
گفتند پسر تو اندر دریا غرق شد گفت این سخن راست است ازوی سوال کردند که دانستی که این راست است
و آن اول دروغ است گفت از آن دانستم که من اندر خواب جنان دیدم که از من دری در وجود آمد
و آبی از من جدا گشت و اندر هوا برفت آنگاه اندر آب افتاد و باز مرد پس من دانستم که دانش را گرفتن
و کشتن میسر نباشد و تیغ اندر او اثر نکند یا آب آنرا هلاک کند و هم چنین معبر باید که واقف
باشد بر عادات هر کار خواب و تغیر و تبدل عادات را گاه دارد که بسیار باشد که کسی شخصی معین
را یا جای یا طعامی یا شرابی یا سلیحی یا آلتی معین را یا اندر وقتی معین خواب بیند آن در حق وی محمود
باشد و دلالت کند بر یافتن نعمتی یا بر دفع مضرتی یا همان چیز که او دیده در حق وی در موم باشد
و دیدار او محمود باشد و غیر آن شخص چون همان چیز را بعینه اندر خواب بیند یا اندر همان وقت
بعینه خواب بیند عادة وی اندر تعبیر بر ضد آن اوفتد اندر خیر و شر پس معبر باید که از این انواع
خوابها مجرب خاطر باشد و هم چنین بسیار افتد که کسی را مدتی مدید عادة رفته باشد بر آنکه
چون چیزی از این انواع که یاد کردیم یا از غیر آن اندر خواب بیند ویرا آن خیری رسد یا سبب شری

باشد و بعد از آن عادة وي بگردد و حكم برعكس آن اول باشد و بعضي از اين نوع از خواب را بعد از اين باز كرده شود وطريق يازدهم آنست كه استخراج تعبير از خواب استدلال كند بآيات و اخبار و امثال و نظاير و اشباه و اسماء الفاظ و بداند كه استخراج تعبير از قرآن نوعي عظيم است از علم و تمسك اين علم از قرآن بسيار است و معبر بايد كه چون كسي از وي خوابي برسد خست وجه آن از قرآن بطلبد آنگاه اگر نيابد از غير آن نوع كند و بعضي از آن از اين كتاب بيارد خصوصاً از سورهٔ يوسف و از اين موضع مسئلهٔ جداً بگيريم مجموع كه دليل از قرآن است بدانكه دين بعضه مرغ از خواب از دنيا و يا از دين بود قال الله تعالى كانهن بيض مكنون و وجه مناسبت اين بيض را زينت داده يعني و همچنين ديدن جوب باه از دنيا و يا دلالت كند بر مردي منافق قال الله تعالى كانهم خشب مسندة و همچنين ديدن كه از خواب دلالت كند بر خبث دخيلت قال الله تعالى ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة و يا در قسوة و همچنين اگر از خواب بيند كه گوشت كسي همي خورد از آن ديبا غيبت كردن باشد قال الله يحب احدكم ان ياكل لحم اخيه ميتاً و همچنين اگر كسي از خواب سنبله ذرت گلبار باز كشود از آن دلالت كند بر استجابت دعا و قال الله تعالى ان تستفتحوا فقد جاءكم الفتح يعني ان تدعوا فيستجاب لكم و همچنين اگر از خواب سنبله كليزي بيافت از آن دلالت كند بر يافتن مال و قال الله تعالى و آتيناه من الكنوز ما ان مفاتحه لتنوء بالعصبة و مراد از اين مفاتيح اموالست بر قول جماعتي از مفسران و از همه آن خلق مواضع اين را مفاتيح كرده است كه بوسيله مفاتيح وصول مال حاصل شود و همچنين اگر كسي سلطان را از در سراي يا از در محلتي يا از در جايي كه رفتن وي از آن جايگاه نه معتاد باشد از خواب بيدار آن دلالت كند بر مصيبت و فساد كه از آن جايگاه پديد آيد قال الله تعالى ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها و جعلوا اعزة اهلها اذلة و همچنين اگر كسي جبال از خواب بيدار آن از دنيا و يا از عهد و قرآن بود قال الله تعالى و خصصوا جبال الله جميعاً و همچنين ديدن خاف و جاميا از خواب تاويلات آن بود قال الله تعالى خذ ما اتيناك بقوة الآيه و همچنين اگر كسي از خواب بيند كه كاه مي كوبد و ميدرفت كه كاه بيگانه از دلالت كند كه بيند

اندر فتنه افتد قال الله تعالى ومنهم من يقول ائذن لي ولا تفتني الا في الفتنة سقطوا و همچنين اگر بيند كه اندر ميان مردمان دري بازكشود اندر ميان مردم حكم كند قال الله تعالى ربنا افتح بيننا و بين قومنا بالحق و همچنين اگر بيند كه ميان مردم توسعي كردن دلالت كند بر بازياي وي و سير معروف كردن اندر ميان خلق قال الله تعالى قال وسطهم الم اقل لكم لولا تسبحون و همچنين كه سنبله كه مي كوبد الله الا الله آن دلالت كند بر تواضع وي و بازياي وي قال الله تعالى واسبغ عليكم نعمة ظاهرة و باطنة و همچنين اگر بيند كه درهاي آسمان بدو روي باز كشودند آن دلالت كند بر سلامت عافيت وي و بر وسعت نعمة قال الله تعالى ولا تفتح لهم ابواب السماء و همچنين اگر بيند كه نعلين از پاي بيرون كرد آن دلالت كند كه وي فرمان بردار خدا شود قال الله تعالى فاخلع نعليك و همچنين اگر كسي اندر خواب سنبله اندر پيش رسول عليه السلام رفت آن دلالت كند بر عصيان و نافرماني وي قال الله تعالى لا تقدموا بين يدي الله و رسوله و همچنين اگر بيند كه از پيش رسول عليه السلام رفت آن دلالت كند بر فرمان بردار وي و محبت حق و متابعت رسول عليه السلام قال الله تعالى قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني تحببكم الله و همچنين اگر اندر خواب بيند كه اندر روي رسول عليه السلام آواز بلند همي داشت عاصي و ناويل شود اندر حق تعالى قال الله تعالى يا ايها الذين آمنوا لا ترفعوا اصواتكم فوق صوت النبي و همچنين اگر سنبله خداي تعالى يا بر رسول عليه السلام يا بقرآن يا بكسي از ملايكه و العياذ بالله افسوس كردن دلالت كند بر فساد دين وي و بر عصيان و طغيان قال الله تعالى قل ابالله و ياياته و رسوله كنتم تستهزؤن و همچنين اگر سنبله آفتاب يا از ماهاي آفتاب يا از ماهاي آسمان بدو روي باز كشودند آن دلالت كند بر سلامت للشمس و القمر و مراد اين نحن اندر جاي خود گفته آيد و اگر سنبله خود جوب باه گشته بود آن دلالت كند بر نفاق وي قال الله تعالى كانهم خشب مسندة و اگر بيند كه كسي اندر مجلسي رفت و وي نگاه نداشت يا وي قصد رفتن كرد و ديگران نگاه نداشت يا سنبله بنا مجلسي كرد و كسي و ديگران منع كردن آن دلالت كند بر خلاف و خوف بازداشتن قال الله تعالى ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه و سعى في خرابها و اگر سنبله كسي را از ذكر حق منع كرد يا از نماز يا از مسجد يا سنبله كه مسجد را خراب كرد آن همچنين باشد بدليل اين آيت كه ياد كرديم و اگر اندر خواب سنبله نعمتي

یافت وبدان شادشاه بود از دیار غفلت ونزول عذاب باشد قال الله تعالی حتی اذا فرحوا بما اوتوا اخذناهم بغتة واگر بیند که اندر موضعی درختان بسیار اندر هم افتاده بود آن دلالت کند که اندر آن موضع وبا افتد قال الله تعالی کانهم خشب مسندة واگر بیند که کاه اندر کوی می کرد آن دلالت کند که وبزا مشقتی رسد وطلب چیزی کند ومقصود وی از آن حاصل نشود قال الله تعالی ولکن نظر ای الجدار وهم جنبان اگر بیند که یکی قرآن می خواند ووی می خندید آن دیار عصیان باشد قال الله تعالی فتبسم ضاحکا من قولها واگر بیند که اندر خانه یکی رفت ی دستوری وی از آن دیار نافرمانی حق بود قال الله تعالی حتی تستانسوا وتسلموا علی اهلها واگر بیند که دعا وتضرع وزاری می کرد آن دیار رنج ومصیبت بود قال الله تعالی واذا مس الانسان الضر دعانا الآیة واگر بیند که مزدوری کسی می کرد واز کار تمام کرد سفری کند واز آن سفر مقصود خود نیابد قال الله تعالی فلما قضی موسی الاجل الآیة واگر بیند که با یکی سخت می نشیند وندانست که آن با کیست از جن یا از آدمیان دلالت کند بر عذاب وفساد دین بود قال الله تعالی فاذا هم خامدون واگر بیند که مصحف را همی خایید یا مصحف اندر دست آن یکی باشد ودیار حرب باشد بر عیادة وقرأة قرآن الا که بنداند که از صلی ما نشد که در حق وی دیار معصیت وفساد دین بود قال الله تعالی یریدون ان یطفؤا نور الله بافواههم واگر درختی اندر خواب بیند که از وی سه شاخ بیرون آمد وچون هیچ بیرون آمدن دیگر نخست شاخ از بن بریده است آن دلالت کند که ویرا فرزندی آید شش ماهه ودو سال شیر خورد واگاه بمیرد قال الله تعالی وحمله وفصاله ثلاثون شهرا واگر بیند که بدیاری زر فروی داد بامانة واو آنرا باز نداد آن دیار عصیان وفساد دین بود قال الله تعالی ومنهم من ان تامنه بدینار لا یؤده الیک واگر بیند که او نه شاعر باشد اندر خواب بیند که شعر همی گفت دروغ از کرد وی مردم را بدان دعوت کرد قال الله تعالی وما علمناه الشعر وما ینبغی له وقال والشعراء یتبعهم الغاوون وگفته اند این خواب نیز دلالت کند که آن شخص دیوانه شود قال الله تعالی انا لتارکوا آلهتنا لشاعر مجنون واگر بیند که نفس خود را پرورده بود آن دلالت کند بر سرکاه وسوخامت قال الله تعالی کل نفس بما کسبت رهینة الا اصحاب الیمین واگر بیند که این خواب بنده باشد آن در حق دیار منافقت وزحمت باشد ونیز دیرا زاد نبود واگر بیند که درم یا دینار بسیار پیش وی نهاده بود ووی آن را بچیزی شمرد آن دلالت عیبت وغماز مردم باشد

ولعواص ارحق قال الله تعالی الذی جمع مالا وعدده الآیة واگر بیند که بانگ خانه وی از نقره بود آن دیار فساد دین بود قال الله تعالی جعلنا من یکفر بالرحمن لبیوتهم سقفا من فضة واگر بیند که کسی بروی سلام کرد ووی جواب نمی داد آن دلالت کند بر خیانت وناوفائی حق وترک فریض قال الله تعالی واذا حییتم بتحیة فحیوا باحسن منها او ردوها واگر اندر خواب جنان بیند که بازی همی کرد آن دلالت کند بر ضایع کردن عمر خود اندر کار دنیا قال الله تعالی افحسبتم انما خلقناکم عبثا وقال انما هذه الحیوة الدنیا لهو ولعب واگر بیند که کسی بانگ نماز همی گفت یا نماز همی کرد ووی از جایگاه بازی کرد یا فسوس کرد آن دیار فساد دین بود قال الله تعالی واذا نادیتم الی الصلوة اتخذوها هزوا ولعبا واگر چنان بیند که هر آن کرد که نظر به بیغمبر کند علیه السلام نتوانست کردن آن دیار عصیان وفساد دین بود قال الله تعالی وتراهم ینظرون الیک وهم لا یبصرون واگر بیند که خویشتن را بزیان خوی ب دید وشناه بار سا بود روی بروی فراخ کرد قال الله تعالی ان المتقین فی جنات ونهر واگر از دست راست ودست چپ خود را دیا بیند آن دیار خیر وبناء وسلامت عافیة بود قال الله تعالی یوم تری المومنین والمومنات یسعی نورهم بین ایدیهم وبایمانهم واگر کسی اندر خواب مناره که قرآن را بزبان عبری یا ترکی یا فارسی یا بزبان دیگر له غیر عربی باشد همی خواند آن دیار نفصان دین وبدعت باشد قال الله تعالی انا انزلناه قرانا عربیا واگر بیند که شهری یا دیهی همه بظلم وفساد مشغول بودند یا بزرگان آن جایگاه بدین فعل مشغول بودند آن هلاک واستیصال آن قوم باشد قال الله تعالی واذا اردنا ان نهلک قریة امرنا مترفیها ففسقوا فیها فحق علیها القول واگر بیند که وجود وی از نو یا از آهن بود آن دیار عصیان ونقصان دین وبدعت بود قال الله تعالی قل کونوا حجارة او حدیدا الآیة

التاویل بالاخبار

بدانکه استخراج تعبیر از اخبار رسول علیه السلام متعذر آن باشد که چون کبی غراب یا مار یا عقرب را اندر خواب بیند آن را دیار یا مردمان فاسق باشد واگر صوت یا زغن یا بیند آن زن فاسد باشد از بهر آنکه پیغمبر علیه السلام چنین حکایت فواسق خوانده است وهمچنین روبة قاروره اندر یا ویا زن باشد از بهر آنکه رسول علیه السلام اطلاق اسم قاروره بر زن کرده است وهمچنین روبة نهلو اندر یا ویا زن باشد از بهر آنکه رسول علیه السلام فرموده است که المراة ضلع عوجاء وهمچنین فرموده است که المراة خلقت من ضلع اعوج وهمچنین

آستانه در اندر خواب دیدن یا ویران رفتن آن نشان آن است که ابراهیم اسمعیل را علیهما السلام فرمود که آستانه در را بکن و مراد زن آن بود که این زن که اندر خانه دارد بکشا کن و دیگر بزناکاح کن و مناسبت میان این هر دو آنست که یاد کردیم و میان زنان ظاهرست **التعبیر بالامثال والاشباه والنظایر** بدانکه ما در این زندقصهای متفرق یاد کرده ایم و تمامی این تخم چنان باشد که چون کسی صبیی را بیند در خواب آن دلالت کند بر فقیهی یا مذکری زیرا که آورده اند که روزی عیسی علیه السلام از خانه زنی نامستوره می بیرون آمد کسی سوال کرد که یا روح الله مثانو بنی می چگونه بود عیسی علیه السلام فرمود که **انما یرد الخبیث علی امثاله** یعنی که چگونه تشبیه عالم بخبیث کرد و تشبیه صاحب گناه به بیمار کرد و مشابهت میان ایشان ظاهرست از بهر آنکه چون جانور بزرگ بزرگ شود و بزرگی بواسطه غذا تمام می شود و ضعیف می گردد و هر چیزی که مزاج او از اعتدال میل ترمی شود و ضعف و عجز بدن زیادت ترمی گردد و محتاج معالجه طبیب می شود در این ترتیب گناه متاثر میگردد و قساوت اندروی پدید آید و دور می گردد از قبول انتی و مفتقر می شود بحبیبی که محترف و معالجه وی دست و از جایگاه نه موضع بصیرین تخم است و اشارتی بدین معنی شرین کرده شده است و اشارت اندرین هر دو آیه بدین معنی است که حق جل و علا فرموده است **قال الله تعالی** کلا بل ران علی قلوبهم ما کانوا یکسبون **کلا** انهم عن ربهم یومیذ لمحجوبون **وقال عز من قائل** و تصیبن قلوبهم بذکر الله **ومثال آنکه** کسی صانع را اندر خواب بدان دلالت کند مردی کذاب از بهر آنکه در امثال عرب مشهورست که کسی یکذب معروف باشد گویند فلان یصوغ الکذب **حکایة** و آورده اند که روزی ابوهریره رضی الله عنه جای می گذاشت این تخم را بخشی بشنید که می گفت خرج الدجال ابوهریره گفت کذبة صوغها تصوغ من یعنی کذبه اخترعها الکذابون **ومثال آنکه** کسی اندر خواب مذکری را بیند که جایی می گذارد آن دلالت کند که این شخص در حق کسی مکری سگالد خفیه از بهر آنکه جولقی در حق دیگری مکری سازد گویند فلان تحفر لفلان بئرا او من حفر بئرا لاخیه یقع فیه و اصل این تخم از آن جایگاه گرفته اند که عادة صیاد جنانست اندر راه کاندر حیله حاجی فرو برد و سر آن خطاشان گیرد شده باشد اندر این جای افتد **وهم جنین** عموماً اندر خواب دیدن دیار تخم جینی کاردن بود و خطاب اندر دیار شخصی تمام شده از بهر آنکه مشهورست اندر زبان عرب که کسی تخم جینی معروف بود گویند فلان تخصب **قال الله تعالی** و امرأته حمالة الحطب **ومثال آنکه**

کسی اندر خواب مذکری را بیند که دست راست وی دراز شده بود آن دلالت کند بر سخا و کرم وی از بهر آنکه خرب استاد کریم را بدست راست مشهورست اندر لغت و عرف عرب و اندر خبر آمده است که پیغمبر علیه السلام فرمود مر زنان خود را که **اسرعکن لحوقا بی اطولکن یدا** یعنی خشت ترین کس از شما که من از همه کس باشد که دست وی دراز تر بود و اول کس از ایشان که وفات یافت بعد از رسول علیه السلام زینب بود رضی الله عنها و مشهور بود بکثرت صدقه **ومثال آنکه** کسی شخصی را اندر خواب بیند مار شاه بود آن دلالت کند بر نفاق وی **قال الله تعالی** فی قلوبهم مرض یعنی کفر و نفاق **ومثال آنکه** کسی اندر خواب خود مذکری را بیند که اعضای وی قطع کردند یا مذکری را که اعضای او جدا شده و متفرق شدن آن دلالت کند بر سفر و غربت دراز و جدا ماندن از خویشان و اقربا یا بر متفرق شدن قبیله و عشیره و اصدقای وی که ایشان مشابه اعضای وی باشند در حق وی اندر معاونت و نصرت و احتیاج وی بدیشان از بهر آنک این اندر زفان عرب مشهورست که چون قومی از هم دیگر متفرق شوند گویند **تقطعوا** البلد و تفرقوا فی الارض **قال الله تعالی** و قطعناهم فی الارض امما **وقال** و مزقناهم کل ممزق یعنی فرقناهم کل تفریق **ومثال آنکه** کسی اندر خواب بیند که دست راست او شل شده است آن دلالت کند بر نومیدی شدن از کاری که بدان همت داشته بود چنین بعضی را تعبیر کرده اند از بهر آنک این مثل مشهورست که چون کسی از کاری نومید گردد گوید دست از آن شستم و غسلت یدی منه یا از آن و امثال این بسیارست و اندر مواضع خود گفته آید و غرض ما اندرین جایگاه تنبیه کردن است بر شاب اشیا و استخراج منامات مشکله **واما تعبیر نحسب اسما** و آن آن باشد که تعبیر مجرد لفظ اندر مواخاة معنی مثال آنکه ابن سیرین گفته است که نوی تمرنیة تسفر **ومثال آنکه** شخصی اندر خواب دید که اشان وی جمله بیفتاد و این خواب را بسعید بن مسیب عرضه کرد سعید گفت جماعت مردمان که هوس تو باشند ازتو وفاه بابنار **ومثال آنکه** شخصی زمینی بخرید و اندر شب برادر زاده آن شخص اندر خواب جنان دید که اندران زمین می رفت و هر جایگاه که پای مبارک او بود معبر گفت اندران زمین هیچ کار نباید کرد الا زیان شود و معنی این تعبیر را مجرد لفظ چیزی بر کرفته است **والله اعلم** **وضرب دوازدهم** آنست که اگر بدین طرق که یاد کردیم استخراج تعبیر

نتواند کردن ووجه صواب آن بگوی بروی بوشیار شود باید که اندر جواب توقف کند و تعبیر آن نکند
و فکر ندارد از اخ اقرار کند بر ندانستن و باید که حدیث چیزها گفت که بر نیا و ویا بکار بوشیار بوده است
و اگر کسی بین قدر که منصف شود و از اخ نداند دین و عرض خود زنگاه دارد آن زغا و بیهوده و نسبت
خود بجهل کردن داند باید که بداند که غایة جهل آنست که سخن اندر چیزی گوید که نداند و این خطاب
که باری عز اسمه با بهترین خلق فرموده است تعالی و تقدس قال الله تعالی ولا تقف ما لیس لک به علم
و اگر شخص منصف شود بین نشان هوسکنا نوا کافی است که حق جل و علا می فرماید که وما اوتیتم
من العلم الا قلیلا و بدانکه محمد بن سیرین رحمة الله علیه که اندرین باب مقتدا بوده است آورده
اند که یکی از کبار ایمه ویرا اندر خواب دید ملکی انگشتری فاوی داد و گفت این انگشتری ازان یوسف
بن یعقوب است علیهما السلام و خلافت وی بتو دادند تا تعبیر همی کنی و دیگر قضایا وی چنانک شمه ازان
بعد ازین یاد کرده شود و با این همه خوابیا که ازوی بر سیدندی بیشتری آن بودی که تعبیر نکردی
و گفتی من نمی دانم تا نخاری که از جمله بزرگان بگی گفته است که من اندر مجلس ابن سیرین حاضر همی شدم چون
تعبیر کردی و حساب همی کردم و بودی که از عهده جواب بیکی را تعبیر کردی و بدانکه این جمله که یاد
کردیم همه اندان بود که بستان خواب خواب را فراموش نکرده باشد و فراخ دیده باشد کما همی باید تواند
گفتن و مثال کسی چون خواب بیند و آنرا فراموش کند بدانکه فراموش کردن خواب اندر دو
حالت بیرون نباشد از یکی یا بعضی از آن فراموش کرده باشد یا جمله آن را فراموش کند اما حالت اول
و آن است که بعضی از خواب فراموش کرده باشد تعبیر باید که چون بستان بعضی از خواب فراموش کرده
باشد بگوید که اگر فراخ یاد دارد بخشی تمام باشد و معنی مستقاد دارد آن مقدار را خوش بسر خود شمارد و همان
قدر را تعبیر کند و اگر فراخ فراموش کرده باشد کاندوروم بندارد و اما اگر فراخ بیاد وی نامده باشد دلالت
بر معنی مستقار نکند و تمام باشد این را بحققان گفته اند معبر باید که تعبیر این خواب و امثال این
نکند از بهر آنکه امکان دارد که آنچ مقصود خواب باشد از آن قسم بود که فراموش کرده باشد تا بدین
جان گیرد که جمله خواب را فراموش کرده است و اما حالت دوم آنست که خواب را جمله فراموش
کرده و چون بستان خواب را بخملگی فراموش کند بدانکه استخراج آن جز بطریق وحی و الهام

وفوات رنبانی توان کردن مثال آنکه **حکایة** آورده اند که جابر بن عبد رضی الله عنه شبی
هفت چیز را اندر خواب بدید و آنرا فراموش کرد و بیاد نداشت چون جابر خدمت رسول آمد علیه السلام سخن آنرا که جابر
سخن گوید شیعه علیه السلام ان خواب را و حقیقه آن مرئیات را بار گفت و تعبیر آن بفرمود و آن گفته
اندر حق آن بود که رسول علیه السلام فرمود که اول چیزی که دیدی آن بود که بتان را بین دیدی که بر خشتها نقش
نمازه بود و تعبیر آن است که اندر آخر زمان اسلام ضعیف گردد و کافران بر مسلمانان غالب شوند و دوم
آن دیدی که بتان را دیدی که علف همی خوردند و سرگین نمی انداختند و تعبیر آن حالت است که اهل
دنیا بر مال حریص گردند و جمع آن کنند و دست از خیرات باز دارند و منع زکوات و صدقات و
حقوق کنند و سوم آن بود که گاو آن فربه دیدی که از گوسفندان لاغر شیر همی خوردند و تعبیر
آن است که سلاطین ظلمه اندر رعایا و فقرا طمع کنند و مالها ایشان بستانند بظلم و چهارم آن بود
که حوضی دیدی که بیرامن سبزیها خوب رسته بود و اندران حوض آب نبود و تعبیر آن است که
علما مردم را خیر فرمایند و خویشتن از آن کار نگذارند و پنجم آن بود که یمار ازی دیدی که
به بوسه تن درستان همی فرستاد و تعبیر آن است که بر علما حب جاه و مال غالب شود و بر دیار شاهان
خادم تردد و تودد نمایند و تصویب آراء ناکسان ایشان کنند و ششم آن دیدی که جامه از آسمان
فرو آویخته بود و خلق هر کس بامه از آن بر گرفتند و هر کس دعوی همی کرد که آن من بهتر است
و تعبیر آن حالت است که تعصب اندر میان خلق بسیار شود اندر دین و هر کس دعوی کند که من بحق م
و هفتم آن دیدی که کبوتری سیاه بیامد و اندر میان خلق بنشست و دو کبوتر سفید از میان
ایشان بر بربودند و تعبیر آن است که علم و اعتقاد ها فاسد اندر میان خلق بسیار شود و ایمان و امانت
زمیان ایشان کم شود **حکایة** و هم چیز آورده اند که
مختصر شبی خوابی بدید که
دلالت بر زوال ملک وی همی کرد و آنرا فراموش کرد آنگاه حال با دانیال پیغمبر علیه السلام بگفت و دانیال
آن خواب ویرا باز گفت و تعبیر آن بکرد و ذکر آن خواب و تعبیر بعد ازین یاد کرده شود و اما
کرنه بطریق الهام و مکاشفه و فراست صادقه نامند بدانکه استخراج آن بتحقیق نتوان
کردن اما مانند که بطریق ظن به بعضی زمن دلایل و امارات که پیش ازین یاد کردیم استدلال کنند

برجنیّة وشریّة آن خواب مثلاً یکی نام بیند و نام پدری بیرسد جنان کند که داد کردم اگر موافق نام یکی
باشد استدلال کند که آن خواب شخص فرح و بشارت بوده است و اگر ندهوافق نام ایشان باشد استدلال
خیریّة وشریّة آن خواب حسب آن نام کند یا گاه باشد که آن ساعت نظر وی برچه چیزی افتد مثلاً اگر نظر
وی آن زمان بر شتری یا بر خری یا بر سگی افتد استدلال کند که آن خواب متضمن سفر بوده است و اگر نظر
بر سلاحها افتد استدلال کند که وی حرب و لشکر و ثوب اندر خواب دیده است و اگر نظر وی بر مرده
افتد استدلال کند که ستاره رشادی زنده مرده خواهد شد و اگر آن ساعت او را تعزیه شنود عجب نیست
باشد و اگر او را قرآن خواندند شنود آن آیه رحمت باشد استدلال کند که وی نوعی از عبادت یا چیزی که
موجب فرح و بشارت بوده است اندر خواب دیده است و اگر آیه عذاب باشد استدلال کند که شاید را توبه
باید کردن و محرمات قیاس و اما اگر آن خواب از جمله آن خوابها بوده باشد که سبب آن اندیشه سابق یا از غلبه
اخلاط بدن بوده است استخراج آن معتبر توان کردن و این فن اندر آن جایگاه راجح تر باشد و آن چنان باشد
که معبر اندر آن ساعت که سایل آن خواب را پیش گوید اندر هیأت و احوال سایل نگاه کند اگر متفکر باشد
استدلال کند که آن خواب چیزی بوده است که تولد آن از فکر و اندیشه سابق بوده است و اگر کودنه و بیمار
سرخ بیند و بدن مرتبه و بشاشه استدلال کند که خواب وی را سبب زیادت خون بوده است و همچنین
بیند خواب را بحسب نفع خون و فصد و حجامت و مانند آن بوده است و اگر کودنه و بیمار زرد سوخته بدن لاغر و اندک
وی حدّاق باشد استدلال کند که سبب خواب وی صفرا بوده است و اگر وی دیابت است آن جنس را شبیه
بود دست مثلاً قدیدها و مشعلها و جرع و مانند آن و اگر سایل را منکر و متحیّر و غمگین یابد استدلال
کند که سبب خواب وی زیادت سوداء بوده است و اگر وی دیابت است از نوع شکاری و گوشت و فروافتادن
از جایها بلند و رنگها سیاه بود دست و اگر کودنه و بیمار شفته بیمار و سفیدی بروی غالب بود استدلال کند
که تولد خواب وی از زیادت بلغم بوده است و اگر مری وی بوده از انواع سفیدیها بود است مثلاً برف
و ناگوک و شیر و ماست و مانند آن و چون معبر بدین طرق مخرج خواب وی بگذارد باید دانست که
آن از جمله اضغاث احلام بوده است و او را تعبیری نیست و اندران خوفی نباشد و اما اگر خواب
او را سبب شیطان بوده باشد و همچنین خواب خیری که آن ساعت اندر نظر وی آید یا شنود استدلال کند مثلاً آنکه

اگر نظر وی آن زمان بر چیزی افتد از مذکرات شرع یا بر نامحرمی افتد یا بخبری مذکر شنود استدلال کند
که سبب آن خواب شیطان بوده است و الله اعلم و هم چنین اگر اندیشه معبر
و باید دانستن که این از جمله مهمات بزرگ است و فایده عظیم دارد و نشتر خصا اندر تغییر از عدم
علم افتد بدین مهم و آن است که معبر باید که مراتب خلق بشناسد و تغییر خواب هر کس بقدر مرتبه و حال
و حال وی کند و دانیش از بن بیان کردیم که کلیات مراتب خلق چهار است و اما جزویات مراتب ایشان
خود مضبوط و معین نیست از بهر آنکه مراتب هر کس بقدر همت و دانش و صنعت و جاه و غنی و فقر
و صلاح و فسق وی باشد و معلوم است که این چیزها مضبوط نیست اما حد تمام اندرین باب آنست
که معبر چون دو کس مثلاً از وی یک خواب برسد او باید که بداند که فرق میان خواب ایشان
مرد و هر چنان است که میان آن دو کس اندر علم و فضل و سلطنت و جاه و منصب و صلاح و فساد
و طیب صنعت و غنی و فقر و ذکوره و انوثت و آزادی و بندگی و مانند این و هم چنین
بداند که خواب هر کس تابع احوال وی باشد و بحسب اختلاف احوال وی مختلف شود تا اگر چنانک
نحسی مدرکی در وی باشد خواب وی اندران زمان بقدر مرتبه وی تعبیر باید کردن و چون غنی گردد آن
زمان تعبیر بقدر جاه و منصب وی باید کردن بر مقدار آن تواند کرد و هم چنین بحسب علم و فضل
و صلاح و دیگر صنایع بکردد و هم چنین خواب مرد معتبر تر از خواب زن باشد قال الله تعالی
الرجال قوامون علی النساء و قال وللرجال علیهن درجة و قال فی حکایة ملکة سبا
و رسول علیه السلام فرموده است که شاور وهن و خالفوهن و این همه از جهت نقصان عقل ایشان است
و مایش از بن بیان کردیم که قوت آلهی مناسبات هر شخصی را بر مقدار استعداد و قوت وی بوی نماید و هم
چنین خواب هر کس که وی مستقل باشد بنفع خود معبر باشد از خواب کسی که وی محکوم دگری باشد مثلاً زن
و کودک بس باید که معبر خواب خلفا و ملاحین و علما و قضاة نه چون خواب دیگر خلق تعبیر نیکو
همچنان که هیچ کس نباید که هیچ مرتبه ایشان نرساند خواب هیچ کس را بمنزلة ایشان نرساند تا حدی که
بعضی از معبران آورده اند که سلطان عزم هیچ کاری نکند الا که عاقبت آن از خیر و شر بدو باز نماید
اندر خواب تا بعضی از آن باشد که فراموش کند و بعضی بیاد وی باز آید و از آن کاید و هم چنین

خواب از ازبهتر از خواب بناید باشد و خواب غنی معتبر از خواب فقیر باشد قال النبی علیه السلام
الید العلیا خیر من الید السفلی وهم چنین آورده اند که شخصی از معبری سوال
کرد که اندر خواب جنان دیدم که عدد خرمایی بمن داد معبر گفت تراده درم فتوح شود و در خواب
شخصی دیگر همین خواب ازوی سوال کرد ویرا گفت تراده هزار درم فتوح شود ازوی بپرسیدند
که فرق میان این هر دو کس چه چیز است گفت سایل اول مردی درویش است و قدر مرتبه وی
بیش ازین نباشد و سایل دوم مردی تاجر است صاحب نعمت و آن مناسب حال وی بود
و اگر بستان این خواب پادشاهی بودی حال بردی که ده دیار شهر بدو روی شود زیرا که تعبیر هر کس بر قدر
مرتبه وی باشد حکایة وهم چنین شخصی از ابن سیرین بپرسید که اندر خواب
جنان دیدم که بانگ نماز همی گفتم گفت حج کنی وهم مردی دیگر همین خواب ازوی بپرسید گفت
ترا دست پیرند آنگاه سوال کردند ازوی فرق چه چیز است میان ایشان گفت هر دو را دیشان اعذار بود که
گفتم و هر دو تعبیر از قرآن گفته قال الله تعالی واذن فی الناس بالحج وقال ثم اذن مؤذن
ثم ایتها العیر انکم لسارقون وهم چنین اگر کسی اندر خواب بیند که اندر بیابانی معروف
آتش فروخت بقصد آنکه مردم بدان راه یابند بیناه اندر میان خلق علم و حکمت گسترند و اگر آن
بیابان مجهول باشد اظهار بدعتی کند و خلق را بدان بدعت دعوت کند وهم چنین اگر در خواب
خواب دیدن اگر بستان را زن حامله باشد گفته اند ویرا پسری آید و اگر بستان را بیماری
باشد از آن کس رنجی خوش شود و اگر بستان از بنا دیبا باشد رنجی خوش از دوستی بشنود و اگر درختی
باشد مثال آن اندر بیماری یابد و دیدن درم در خواب بعضی اشخاص دیگر خصومت بود و اگر بستان
شخصی متقی باشد آن درخت وی دیدار تسبیح و نماز بود و اگر بستان فاسق باشد و نقش آن درخت بر خواند
آن دلالت کند بر ضرب درخت وی و اگر نقش آن نخل خواند آن دلیل خصومت باشد و اگر بستان باغ شاخ و نقش
آن را بر خواند آن دلالت کند که ملکی نو اندر تحت حکم وی آید وهم چنین باید دانستن که هر صاحب حرفتی
که چیزی اندر خواب بیند که آن چیز نه مناسب حرفت وی بود آن تعلق بکلی از اسلاف یا اولاد وی دارد
و اگر اندر ایشان کسی لایق آن نباشد آن دلالت کند که بیناه اندر شغلی افتد که موجب خیر باشد و منفعتی از آن بوی

رسد وهم چنین هر خواب که زن بیند اگر مناسب حال وی باشد نفع و خیر آن مشترک باشد میان وی
و شوهر وی و اگر آن نه مناسب حال وی باشد آن تعلق بشوهر آن زن دارد یا بکسی از خاندان وی
چون پدر و مادر و برادر و امثال ایشان وهم چنین هر خواب که پدر یا مادر و خویشان و دیگر زیر
دستان بیند همه بر تن بیمار اعتبار باید کردن که اندر آن یاد کردیم وهم نکته آنست که
اندر خوابها تا فاش کند زیرا که گاه باشد که یک خواب بعضی درست و معتبر باشد و از قوة الهی صادر شده
باشد و بعضی باطل و تخییلات شیطان باشد که او القا کرده باشد اندر میان خوابها صحیحه پس معبر باید که
قادر باشد بر تمییز آن تا اسقاط آخ باطل کند و باقی را تغییر کند وهم مثال این چنان باشد که شخصی صورتی
بغایت زیبا اندر خواب بیند و ویرا آن فرح و بشارت حاصل شود و ناگاه آن صورت مبدل گردد بصورتی
زشت یا خوی و امثال این چیزها قبیح پس معبر باید که بداند که خواب وی آن صورت خوب است و آن فرح
فرح و بشارت و خیری است به بیننده خواهد رسیدن و آن تحول وی بصورت قبح خبر و شیطان است که اخبار
اندر القا کرده است قال الله تعالی الا اذا تمنی القی الشیطان فی امنیته وقال جاذکره
انما النجوی من الشیطان لیحزن الذین آمنوا ولیس بضارهم شیئا الا باذن الله و بسیار شیطان بر تن
اندر حالت نوم عرضه است که اندر حالت بیداری وهم چنین گاه باشد که خواب بیننده را باشد بر نعمتی
خالی از مشقتی اما جزوی آن دلالت کند بر نعمتی که متضمن مشقت و زحمت باشد پس معبر باید
این قاعده غافل نباشد و بر تمییز آن قادر باشد مثال آنکه کسی اندر خواب بیند که ویرا آن
قبیحی پیدا شود و ناگاه آن چیز متبدل گردد بصورتی که بیننده را از آن فرح و سرور پدید آید چنانکه
بشاشه صورتی قبیح عیار بیند و از آن خایف و منقبض گردد و ناگاه آن صورت عیار قبیح متحول شود
بصورت زنی خوب صاحب جمال که بشاشه را از آن فرحی و سروری پدید شود پس معبر باید که همان صورت
اول را بر عیار کند که بیناه بدان مشغول باشد و آن قبیح وی بشارت بود که زنی از تحت آن عیار
بوی زند بسبب دشمنی و آن مبدل گشتن وی بصورت صاحب جمال آن بشارت است عاقبت آن عیار
است بر که عاقبت آن عیار باید خواهد بود از خیر و ظفر و کفایت وهم رقم و آن شمار
است بر چهار مسئله مسئله اول آنست که معبر باید که در سه وقت تعبیر نکند

اندر وقت برآمدن آفتاب و اندر وقت فرو رفتن و در وقت استوی از بهر آنکه این سه وقت
زمان اضطراب و تغییر روز است و استقامتی ندارد و همچنین چون وقت فریضه تنگ شود باشد تا از
آن فارغ شود سر و دز تعبیر نکند و همچنین هرگاه که معبر را خروری پیش آمده باشد
و خاطر متفرق شده باشد باید که اندران وقت تعبیر نکند **مسئله دوم** آنست که اگر
کسی از وی خوابی بطریق امتحان پرسیدن باید که آنرا فرو نگذارد و تعبیر آن بکر و چون و همی ظاهر کند
که اگر تعبیر آن خیر باشد آن راجع باشد معبر و اگر شر باشد مضرت آن عاید باشد بدان تحکم که امتحان کرده
است و دلیل بر این سخن بعد ازین یاد کرده شود اندر ذکر آداب بینده **مسئله سیوم** اندر تکریر
منامات بدانکه هر خوابی که رویت آن مکرر شود مثلاً آنکه بچشم یکرز را جز نوبت اندر خواب
ببیند بکرم اگر زمان آن متقارب باشد چنانک در شب یا سه یا نای همان چیز را اندر خواب ببیند تعبیر
آن همه یکی بیش نباشد و فایده تکرار تقریر و تاکید آن معنی باشد اندر خاطر بیننده و خصوص چون آن چیز
از جمله کارها بزرگ باشد یا از چیزها غریب باشد هم چنانک یکی از زنان خود عهد که مسلمه اندر خاطر کسی مقرر
کرده اند آنرا لابد باشد از تکرار و اعادة و اما اگر یک خواب بوکیی متأخر کرده اند اندر ازمنه متفرقه متباعده
آنرا هریک تعبیری دگر باشد و گاه باشد که تعبیر آن اندر بعضی اوقات خیر باشد و اندر بعضی بکردد و شر
باشد زیرا که آدمی دایم بر یک صفت و حالت نماند بلکه خلاف احوال و شان متغیر و متبدل
می شود و هم چنانک تعبیر یک خواب خلاف اشخاص بکردد خلاف شان و احوال یک شخص
نیز بکردد مثال آنکه **حکایة** آورده اند که زنی نزد زکریا پیغمبر علیه السلام حامله
بود و شوهرش غایب بود آن زن بخدمت رسول علیه السلام شد و گفت اندر خواب چنان دیدم که شوئی
از خانه من شکسته شد و دختری از من در وجود آمد رسول علیه السلام فرمود که تو پسری آری و شوهر تو
از سفر باز آید و آن همچنان بود که او فرموده بود و آن زن یک نوبت دگر همین خواب بعینه بدید و هم
شوهرش غایب بود و رسول علیه السلام همان تعبیر اول فرمود و هم چنان واقع شد نوبت سوم همین
خواب بدید بعینه و بخدمت پیغمبر آمد علیه السلام تا آن وی باز نرساند و دریافت و آن بوبکر پسر یار
رضی الله عنه ابوبکر گفت تو پسری آری و شوهر تو بمیرد بعد از آنکه بوبکر رضی الله عنه تعبیر

کرده بود خدمت پیغمبر رفت علیه السلام و از وی این بپرسید و تعبیر بوبکر با وی بگفت رسول علیه السلام فرمود
که تعبیر خواب تو همان است که ابوبکر کرده است و همچنان واقع شد **مسئله چهارم** آنست که
خوابهای که سخت غریب و مشکل باشد و مثال آن معهود نباشد و نیز مخالف اصول باشد آنرا تعبیر نکند و اندران
توقف کند و منتظر باشد تا از آن چه چیز ظاهر میگردد و آنرا تجربه گاه می دارد و الله اعلم
نیست آنچ حاضر بود اندر وقت از ادب معبر که یاد کردیم و وعید می دادیم که هر کس که بدین جمله راضی بود
واقف نشود و آنرا کاهی بدو اندازد یکوکب مستغنی گردد چو وبرا اندرک فضائی باشد و من هم بیشه بالغفار
لم یتفعه الکتبة و التوفیق من الله سبحانه

فصل شانزدهم اندر ذکر آداب بیننده خواب

اندر ذکر آداب بیننده خواب و اندر زمان و زمان که اندران خواب دیده شود و اندر ذکر آنکه
هر خوابی که اندر زمان بیننده تا چه مدة واقع شود و اندر ذکر آنکه خوابی که درست و آنکه نادرست
و سخن اندرین فصل مرتب است بر پنج قسم **قسم اول اندر ذکر آداب بیننده** بدانکه بیننده خواب
را کریم باشد از مواظبة آدابی چند تا خواب وی درست و معتبر آید و مایش ازین یاد کردیم که از بیش
آنی صادر نشود و هر خدمت که شخص خلق و اتصاف باخلاق و صابات مشترکند و اندرو ات جسمانیات
اجتناب مشترکند باید عنایة آنی باوی زیادة تر باشد و منامات وی درست تر و معتبر تر باشد تا خباری
بر سد که هر چیزکه وی حزم آن کند و صلاح و فساد آن بروی پوشیده باشد آنرا بوی باز نماید اما
اندر خواب و ما اندر بیداری و علی جمله تهذیب اخلاق و صدق و تقوی اندرین باب بغایة
موثر است **ادب اول** آنست که شخصی باید که صدق را شعار خود سازد
و اندر کار جاصادق القول باشد و بهیچ اقدام بر دروغ البته باید که نکند تا خواب وی درست
آید قال النبی صلی الله علیه وسلم فی خبر رؤیا لم تکذب رویا تکذب و اصدقکم
رؤیا اصدقکم حدیثا و قال علیه السلام من رد ان لا یکذب رویاه فلیوات تصدق
و ایاکم و الکذب و الغیبة و النمیمة قال اصدقکم رؤیا اصدقکم حدیثا
و بشرا که کسی خواب فراموش کند از ضعف بنده باشد و کثرة معصیت
و غیبت و کذب و سخن چینی و بدانکه معبر آن کس را گوید که شخص خود

دروغ زن باشد و دروغ گفتن عیب بدارد و از دیدار آن بسیار ذخواب وی دیدست آید و اگر خود دروغ نگوید و دروغ از کس عیب نشمرد و از این عیب نادارد خواب وی درست نیاید و این نشان بدان معنی است که اگر کسی مباشر ناهی شود اما بران ضرر نه نماید آن از دینه و صدق و اخلاص وی خلل نیاورد و اگر تخمی بر نهاد مصر باشد و آنرا عیب نشمرد و اگر چه خود مباشرة آن کم تر کند آن موجب خلل و ضعف عقیده باشد و مناقات وی ضعیف شود و ستار آن اما هر اندر خواب فرموده کند و اما درست نشود **وبزرگان گفته اند** لا ذنب مع التوبة ولا توبة مع الاصرار و نشان بدین معنی است که حق تعالی فرموده است که **ولم یصروا علی ما فعلوا وهم یعلمون** **وادب دوم** آنست که ترک سنتها نکند که رسول علیه السلم آنرا از فطرة خوانده است نگذارد ناخن چیدن و ابطن کار و موی زن و سبلت کوفتن و غیر آن و نیز در خبر آمده است که رسول علیه السلم هر بامداد چون از نماز فارغ شدی اگر خویشتن خوانی دیده بودی بگفتی و تعبیه آن نفرمودی و از اصحاب نیز سوال کردی که کیست از شما خوابی دیده است یا نه و هر که گفتی خوابی دیده بودی بروی عرضه کردی و رسول علیه السلم تعبیر آن بکردی پس چار روز بر آمد و رسول علیه السلم از ایشان این سوال نکرد و هیچ کس از ایشان اتفاق خواب دیدن نیفتاده بود از نگاه پیغمبر علیه السلم فرموده که چونه شما چیزی نمایند اندر خواب که زیر ناخنها شما نتوخ کرده است و معلوم است که این از دراز ناخن نفاق فزاید پس پیغمبر علیه السلم تر کردن این سنة از ایشان بنسندید و این قدر موجب حرمان دیدار فیض الهی و نیز دانست بر شرف رتبة و علو منزلة مناجات **وادب سیوم** آنست که بر وضو خسبد که فضیلة این اندر اخبار آمده است و دانیال پیغمبر علیه السلم فرموده است که الارواح تعرج بها الی السماء التاسعة حتی توقف بین یدی رب العزة فیوذن لها بالسجود فما دان منها ظاهرا یحدث تحت العرش و ترمی بما معه و ما کان غیر طاهر یحدث قاصیا - یعنی بعید و نشان بدین معنی است که می فرماید که **الله یتوفی الانفس حین موتها والتی لم تمت فی منامها** **حکایة** یکی از حمله بزرگان رفته است که حاسد کس تدرستی بود یکی از ایشان در خواب رفت و ناگاه دیدم که روشنی بر مثال جوی زینی وی بیرون آمد و اندر آن موضع غار

بود اندر آن غار رفت و بعد از لحظه دیگر آن روشنی همچنان باز آمد و اندر بینی وی رفت و اندر حال آن شخص از خواب بیدار گشت و گفت سبحان الله عجائبی دیدم اندر خواب گفتی عظیم دیدم اندین غار پس دایر فتیم و اندران غار کفتی همچنان یافتیم و دلیل بر بینه و مطالعه ارواح مر عجایب ملکوت آسمان و زمین را آنست که رسول علیه السلم فرموده است که **اذا نام العبد عرج بروحه الی السماء فاذا کانت طاهرة امر الله بها ملائکته فیقول تعالوا انظروا الی عبادی روحه عندی وجسده ساجد بین یدی** و اما سخن اندر کیفیة رفتن و آمدن روح و کیفیة تدبیر وی اندرین موضع نه مناسب آنست و اگر حق سبحانه توفیق دهد ما بعد ازین رساله خاص اندرین مسئله بنشانیم و شمه اندر ذکر روح پیش ازین یاد کردیم و چون این جمله معلوم گشت بدانکه اگر کسی بر وضو باشد و اندر وقت خفتن دست وی بحال خود باز دارد و بر همان فضیلة باشد که بر وضو اندر خواب رفته باشد لطفا من الله سبحانه **وادب چهارم** آنست که چون می خسبد بر دست راست خسبد و اندر خبر درست آمده است که پیغمبر علیه السلم بر دست راست خسبیدی و دست راست خود را اندر زیر خد خود نهادی و بگفتی **اللهم قنی عذابک یوم تبعث عبادک** و بدانکه خواب بر هر طرف که خسبد درست آید اما بر دست راست بمه تر و ولیتر باشد از بهر متابعة پیغمبر علیه السلم و اندرین معنی بتمامی گفته اند و از جمله آن این بیت است **تنعم وبنم اذا نمت علی الیمین نضح رویک یا الیقین** و بعضی از معبران گفته اند که بر دست چپ خفتن خواب درست تر آید و مستحب آنست که این دعا خواند که عایشه رضی الله عنها نقل کرده است **اللهم انی اسالک رویا صالحة خیر کاذبة نافعة غیر ضارة حافظة غیر نائمة** و این سیرین گفته است که هر که خواهد که خواب نیک به بیند باید که بر وضو خسبد و روی قبله آرد و انگاه سوره والشمس و ضحاها و سوره والیل و سوره والتین و قل یا ایها الکافرون و سوره اخلاص و معوذتین بخواند **وادب پنجم** آنست که خواب دروغ اختیار نکند و بر سر وجیزی که ندیده باشد بر آن دیده خلط نکند که ارخ دیده باشد نیز دیده ماند و اندر خبر آمده است که پیغمبر علیه السلم فرموده است که **من کذب علی نبیه** و **کذب علی والدیه** و کذب

یا عینیه مبرخ راحة جنة و مراد از دروغ برجستم آنست که چیزی که نه چنان باشد گوید دیدم و هم چنین فرموده است علیه السلام من تحلم کاذبا کلف یوم القیمة ان یعقد بین شعیرتین و لیس بعاقد بس باید که البته خواب دروغ نگذارد یشارة و امتحان از معبر هیچ نپرسد که اگر با امتحان باید دروغ چیزی از معبر بپرسد و معبر انرا تغییر کند اگر آن چیز چنان باشد نفع آن عاید باشد معبر و اگر بد باشد وبال آن بسایل باز گردد و تصدیق این سخن اندر قصه یوسف است علیه السلام آن آنست که حق تعالی می فرماید که و دخل معه السجن فتیان قال احدهما انی اراني اعصر خمرا و قال الآخر انی اراني احمل فوق رأسي خبزا تاکل الطیر منه الآیه و معانی از آیه تفسیر بر اند که هیچ یک از ایشان آن خواب ندیده بودند و خود آنرا دیدنی نبود و با امتحان پرسیدند پس یوسف علیه السلام آنرا تعبیر کرد و فرمود که ساقی را ملک شریف دهد و او را خدمت کند و شراب دار را صلیب فرماید کردن و بر سر دار بکذارند تا مرغان و بر از سر دار نخورند و آن هر دو تعبیر چنان که وی فرموده بود واقع شد و اما رؤیا نشستم آنست که چون خوابی دیده باشد باید که آنرا پرسی عرضه کند که از اهل این صنعت باشد و خداوند عقل و تمیز باشد و از اهل ورع و تدین باشد و بتقوی و امانت مشهور باشد و امین و عفیف باشد و باید که خواب را بسر بری عرضه کند چنانکه پیش پرسی نموده اند و اگرچه معبر متصف باشد بدین صفات که یاد کردیم و اندر آن موضع عالم تر از وی باشد بعلم تعبیر باید که خواب از عالم تر نپرسد و هم چنین خواب را با دشمن نگوید و با کسی که توقع آن باشد که خواب میان او و میان آن کس عداوتی پدید آید قال الله تعالی حکایة عن یعقوب علیه السلام یا بنی لا تقصص رؤیاک علی اخوتک فیکیدوا لک کیدا ان الشیطان للانسان عدو مبین و رسول علیه السلام فرموده است که اذا رأی احدکم الرؤیا الصالحة فلا یقصها الا علی من یحبه او ناصح فانه سوف یقول خیرا و الرؤیا علی ما اولت و لا یقصها الا علی عالم او ناصح و لا یقصها علی جاهل او عدو و نیز فرموده است که الرؤیا تقع علی ما یعبر و مثال ذلک کمثال رجل قائم علی رجل واحدة و هو ینتظر متی یضعها و هم چنین خواب را پیش کسی که افشاء سر مردم کند نگوید و پیش مخنث و شکمی که بروی غلبه کند نگوید و پیش جاهل نگوید و هم چنین پیش دیوانه و پیش کودک و بیمار نگوید زیرا که این طایفه را عقل تمام نباشد و بعضی

از معبران گفته اند که پیش زنان نیز نگوید و این خطا عظیم است که ابن عمر خوابی دیده بود و با خواهر خود حفصه رضی الله عنهما بگفت که زن رسول بود علیه السلام تا او آنرا پیغمبر پرسند و هم چنین چون زن معبره باشد خوب باوی شاید گفتن و اندر آن باب یاد کرد پرکه حدیث کسی زنان مشهور بوده اند بعلم تعبیر و بر آنکه کسی خوابی را تعبیر کند بر وجهی که وی روا نماید و آن نه حقیقه تعبیر آن خواب باشد یا کسی بیفتن خوابی حکم کند آن خواب باطل نشود و حقیقه معنی آن را خود نگردد بدلیل آنکه عزیز مصر خواب را بر معبران عرضه کرد و ایشان حکم بیطلان آن خواب کردند و گفتند خوابها شوریده است قال الله تعالی قالوا اضغاث احلام و بعد از آن آن خواب را بر یوسف علیه السلام عرضه کرد و یوسف علیه السلام آنرا تعبیر کرد چنانک حقیقه معنی آن بود و حکم بیطلان آن نکرد و هم چنانک وی تعبیر کرده بود واقع شد و هم چنین آورده اند که پادشاه روم هرقل خوابی دیده بود و معبران آن وقت را جمع کرد و آن خواب را بایشان بگفت و ایشان بحسب نظر خود آنرا تعبیر کردند پس اندر شب دیگر همان کس که وی را خواب نموده بود گفت تعبیر خواب تو نه آنست که معبران کردند و تعبیر آن باوی بگفت و تعبیر آن خواب آن بود که آن پادشاه را فرموده بودند که اندر زمین بگردد و تفسیر آن این و تبیین مسالک بحار و بیابانها و راهها که اندر آن توان رفتن اندر بر و بحر و راههای که اندر آن رفتن میسر نیست بر کنار و الله اعلم سؤال گر تو گوئی که رسول علیه السلام فرموده است که معنی خواب آن گاه باشد که تعبیر بر آن گذارند بیان کن که حقیقه این چگونه باشد و مراد از بحر چه چیز است و الحرکت خوابی به سزا که آن دلالت کند بر معنی و معبر نیز بر طلب آن معنی تعبیر کند تعبیر آن خواب بحسب معنی اول واقع شود یا بحسب تعبیر معبر و اگر بحسب تعبیر معبر واقع شود چرا خواب پادشاه روم و زن عزیز مصر جایگاه معبران گفته بودند واقع نشد و چون بحسب معنی اول واقع شود پس مراد از بحر آن باشد که الرؤیا یقع علی ما عبر جواب بدانکه مراد از حدیث رسول علیه السلام آن نیست که فرموده است که الرؤیا یقع علی ما عبر و ذکر اخبار که یاد کردیم نه عام است اندر جمله مناسبات و تعبیرات و باید دانستن که ما پیش ازین بیان کردیم که مناسبات منقسم است بر صنوف

مبیّن و بمرموزه که آنرا بقرینهٔ نشان و ضرب المثل نمایند و مراد از قسم اول آنست که معنی آن ظاهر و مکشوف
باشد و بیان تمام و بر همان در خواب حاصل شناخته باشد و محتاج تفکر و تعبیر نباشد پس امثال این منامات
بر همان وجه که نموده باشند واقع شوند و از حد خود تجاوز نکنند و اگرچه معبر آنرا تعبیر برخلاف آن کند
و مراد رسول علیه اللام نه این قسم است از منامات زیرا که ما بیان کردیم که امثال این منامات اندر وقایع عظیمه
و ممات بزرگ دیده شود و وقوع آن موجب تعبیر معبر گاه باشد که منافی آن غرض باشد که آنرا از بهر وی
نموده اند و نیز اثر تعبیر معبر وقتی ظاهر گردد که خواب مخفی و مرموز باشد و معنی آن محتمل خیر یا شر تا معبر
از آن یک وجه تعیین کند و آن حسب تعیین وی واقع شود و منامات خود مبین و مکشوف ست و غرض
ازآن معبّر است پس اگر معبر همان آن بر همان معنی گذارد که وی نموده اند آن خود تخصیص حاصل باشد و اگر همان آن
برخلاف آن معنی کند آن بین تقدیر تعبیر ظاهر باشد و آن تاثیری ندارد و دلیل بین سخن اندر قرآن و اخبار
و اخبار رسول علیه اللام ظاهر است و همچنین اندر فقه و بدایه روشن است منال آنکه اگر کسی همانی یا حدیثی
که از محتملات و متشابهات باشد بر یک معنی از آن معانی گذارد جایز باشد و آن وجه متعین شود و امّا
اگر همان خبری یا آیتی که از جمله خواص باشد و یک معنی را بیش محتمل نباشد بر خلاف آن معنی گذارد آن باطل و خطا
باشد و التفات بدان نکنند و همچنین محتملات چون نص نیابد و بر اندر احکام اجتهاد کردن
جایز باشد و با وجود نص از اجتهاد ممنوع باشد و اجتهاد باطل بود پس بیان کردن آن معنی اندر خواب
بمنزلهٔ آن نص است پس عوجب آنک محتمل آن را با وجود نص جایز نیست معبر را نیز اندرین قسم از منامات جایز بود
و اگر بگذارد تاثیری نکند **و اما قسم دوم** که منامات مرموز است و این قسم از منامات تابع
تعبیر معبر باشد و آن حسب آنک معبر آنرا تعبیر کند واقع شود و این نیز از جمله دلایل بزرگ است بر شرف منزلهٔ و علو
مرتبهٔ علم این صنعت و بدان که این جمله مخصص باشد عمردی که مال النصوص باید آلهی که
عنایة الهی دیرا واقف کرداند باشد بر استخراج آن رموز و اشارات و چون حق تعالی تخصیص مخصوص کرداند
بدین منزلهٔ سنیه و رتبهٔ عالیه هر تعبیر که وی کند هر چنان باشد و تابع رای وی شود و امّا آنکه
خواب عزیز مصر و ان پادشاه روم نه تابع رای معبر آن افتاد بدان که معبر آن حکم بر صحت خواب عزیز
مصر خود نکردند و آنرا تعبیر نکردند و نیز از جمله اضغاث احلام نهادند و لیکن خواب پادشاه روم

وان اگر چه اندر اندراز قبیل منامات مرموزه اما بعد از آن آنرا بصریح بیان کردند اندر خواب و اندر تاویل حال معلوم
گشت که آن خواب از جمله منامات ظاهر بود نه از قسم منامات مرموزه و این دلیل است بر آنچ ما ذکر کردیم
که مراد از حدیث که منامات تابع تعبیر معبر باشد نه جمله منامات است بل که آن مخصوص است بمنامات
مرموزه **و امّا علة آنکه** اگر چه خواب تابع تعبیر معبر باشد آن از جزو وجه بیاید **اول**
آنکه گوییم از جمله عنایة آلهی است اندر حق معبر تا سعی وی ضایع نشود و سخن وی خلاف نیفتد و اندر
اینست که ایمهٔ اصول بر انند که کل مجتهد مصیب **و دوم** آنکه اگر معنی خواب نه حسب تعبیر
معبر واقع شود فایدهٔ این علم خود نماند و اثر آن کلی مندفع شود **و سوم** آنکه شاید که وقوع تعبیر
بر بعض وجه از بهر وهم و اعتقادات خلق باشد و وهم اندر امثال این تاثیری عظیم دارد بدان معنی که چون
معبر خواب را حسب نظر خود خیر یا شر تعبیر کند بر وقوع آن بر همان وجه که وی گفته باشد جازم
شود و وهم اندر آن بندد و آن خیر حسب وهم وی واقع شود و از بهر اینست که رسول علیه اللام فرموده است
که خواب را بایدکه بآلهی کوید که وی دوست بینان باشد و عالم باشد **و ادب هفتم**
آنست که چون حق تعالی ویرا توفیق دهد که خوابی نیک که تعلق بمصالح دینی یا آخرهٔ وی دارد یا مر وی را
یا تعلق بعموم خلق دارد به بیند باید که شکر حق بگزارد و خیرات و صدقات کند حق سبحانه و تعالی را محا
سر خود کرداند است و تمامتر وی مزید باشد **قال الله تعالی** لئن شکرتم لازیدنکم **و ادب**
آنست چون خوابی خواهد گزاردن خویشتن بنزدیک معبر رود و اگر معبر را بهر چه عزیز و درخورد
منزلهٔ وی به پیش خود خواند روا باشد اما بایدکه در پیش معبر عزیز نشیند همچنانکه شاگرد بنزدیک
استاد نشیند و ابتدا بذکر حق و صلوات رسول علیه اللام بکند آنگاه بسر چنانکه یاد کردیم همچنین
بر آن حال که دیده باشد خواب بروی عرضه کند نی زیادت و نقصان یا کسی هین را بر معبر فرو نخواند و گوید
خوابی بد دیده باشد و از آن خایف اندیشناک باشد و لیکن آن باشد که آن خواب را با کسی نگوید و پناه
بحق برد و دوست دارد که بگوید **سبحان من وجلت له القلوب** و خشعت له الاصوات
و ارتعدت منه الاجساد و عنت له الوجوه **اللهم انی اسالک من خیر هذه الرؤیا و خیر ما**
فیها و خیر ما قبلها و خیر ما بعدها و اعوذ بک من شر هذه الرؤیا و شر ما فیها و شر ما بعدها فانها لا تضر

باشد امّا خوابها مبشره که سبب آن امری ماضی یا امری حالی یا استقبالی باشد آن خواب باشد که بیننده خیری
کرده باشد یا عزم دارد بر کردن آن حق تعالی ثواب آن عمر خیر وی را مشتمل و مشکل کرداند بصورتی جمیل
و آنرا در خواب بوی نماید تا وی را آن بشارتی حاصل شود و نیز خیری باشد وی را بر زیادة عمر خیر جنانک
در حق خواننده قرآن امده است که قرآن بصورتی جمیل پیش وی آید در گور و در قیامت
وی را بشارة دهد و معاونة کند و از بهر وی شفاعت کند و در حق روزه نیز همچنین آمده است و امّا
منامات مذمومه و آن نیز هم چنین باشد چون شخص عملی سیّه کرده باشد یا نیّة کردن آن دارد حق تعالی جزا
آن عمر را بصورتی قبیح ها یا مخوف مشاهده کرداند مثل آنکه بیند که مارگی یا عقربی یا دشمنی و امثال آن
بر مقدار آن عمر که قصد وی میکند و اضافت این قسم از منامات بشیطان از بهر آن کرده است که سبب
شرور و معاصی شیطان است و از کاسب معاصی بوسطه تزیین و تسویل وی واقع می شود پس این منامات
مذمومه سبب اعمال سیّه خود می شود و اعمال سیّه بوسطه وساوس تلبیس شیطان در وجود می یابد
اطلاق نفس سیّه بر آن کرده است و خیرات و صدقات سبب این خوابها را بهم کفارات و محو آن عمل سیّه
فرموده است که آنرا آن صفات مذمومه بوده است قال النبی علیه السلام اتبع السیّئة
الحسنة تمحها

وادب هشتم آنست که

چون خوابی
را معبر بیند و معبر آنرا تعبیر کند اگر تعبیر وحی کرده باشد باید که از معبر نپذیرد و آنرا معبر
نبیند و حواله آن با الهام ربانی کند چون معبر مصیب باشد بدان صواب که پیش از این یاد کردیم و رجوع
باحق تعالی کند و خیر و صدقات و استغفار کند تا حق سبحانه دفع آن مکروه از وی بکند
و اگر تعبیر آن خیری و بشارتی باشد باید که شکر حق گزارد و اگر آن خیر دیر واقع شود معبر را ملامت
و نسبت وی بجهل و نادانی نکند چون معبر تعیین آن مدّت نکرده باشد و وضع الفاظ خواب چنان
خویش نکند و اگر معبر گوید این خواب در آنکه در سال که چنین باشد هر حادثه که بیند آن کار بوی پیوندد
معبر درست شمرده باشد چون معبر تعیین آن کار کرده باشد و اگر آن کار دینی یا دنیوی بوده باشد شرعی
بدست وی نیاید هر چند معبر وی را بدان بشارت داده باشد

وادب نهم

آنست خواب را در وقت افراینش فراموش گزارد و در وقت کاهش نکند هم چنین در وقت تغیر روز

و پیش از این دعا خواست سوره فاتحه و آیة الکرسی و سوره اخلاص و معوذتین خواند که اندر خبر
آمده است آنکه این دعا را بخواند و اندر خبر آمده است که چون کسی چون من این چیزها را که یاد کردیم
بر خواند از آن خواب بازمی گردد تا آنگاه که کلی محو شود و اندر روایة انس مالک آمده است که رسول
علیه السلام فرموده که الرؤیا حسنة من الله و السیئة من الشیطان فاذا رای احدکم رؤیا یکرهها
فلیستعذ بالله من الشیطان الرجیم و لتفل عن یساره ثلث نفثات فانها لن تضره
و ان فزعت بعد ذلک فلیتحول و لیصل صلوته

سوال

اگر تو گویی
بیان کن که مراد این خوابها سیّه که رسول علیه السلام اضافت آن بشیطان کرده است چه چیز است
اگر مراد آن خوابها شیطانی است که سخن از بیان کرده شد از آنکه شیطان کیست تا حریص گردد
بر شری یا منع کند از خیری این راست است امّا آن خود متضمن ضرری نیست پس رسول علیه السلام چگونه
اضافت ضرر بدان کرده است و اگر مراد آن منامات مذمومه است از آن خود از جمله حق
است نه از جمله شیطان پس اضافت آن بشیطان چگونه باشد

جواب

بدانکه
مراد از خوابها سیّه شاید که این هر دو قسم باشد که یاد کردیم هر یکی را عتباری دیگر امّا اضافت
قسم اول بشیطان آن خود ظاهر است و امّا آنچ گفتی که خواب شیطان موجب ضرری نیست ممنوع است
و آنچ یاد کردیم که آن موجب ضرر نیست مراد از آن نیست که از جمله شیطان منضم نیست باراده و استقلال
خود لکن ضرری تواند رسانیدن امّا چون شاید که باراده حق متضمن ضرر باشد و چون وسعه
آن ضرر شیطان باشد اضافت آن بشیطان جایز باشد قال الله تعالی و ما هم بضارین به شیئا الا باذن
الله و بدانکه دفع این خوابها بدعا و استعاذة و صلوة و صدقه سبب این منامات از بهر آنست که فرموده است و
ازهر دفع ضرر وساوس شیطان زیرا که تمکین شیطان باضرار و وسوسه حسب تعاقب شخص
باشد از حق و اذا اضافت فیه و قوله شیطان آن خوابها مذمومه است و اضافت
آن از جمله آن کرده است که مبادرت آن سبب مواخذت از جمله شیطان بوده
باشد پس از این جمله اضافت نفس خواب بشیطان کرد و خلاصه این سخن آنست که خوابها
درست یا مبشره باشد یا منذره و سبب آن هر یک این یا امری ماضی باشد یا امری حالی و استقبالی

خواب نکو آید و آن سه وقت است وقت طلوع الشمس و وقت غروب و وقت استوی و هم چنین اندر
وقت تغیر حال و ماه خواب نکو آید و اندر وقت فراپیش سال و ماه بد تر باشد و هم چنین اندر سه شبهٔ
وچهار شنبهٔ خواب نکو آید و کراهیت روز سه شنبهٔ کفته اند از بهر آنست روز ارافت دما
است و روز چهار شنبهٔ حق تعالی آفرید یوم نحس خوانده است **تنبیه** بدانکه آنچ
ما یاد کردیم از کراهیت اندرین خواب اندرین اوقات مخصوص خواص کلی است بنسبت با اوقات
درحق طایفه که یا تر عادتی معین باشد امّا بنسبت با عادات و احوال بعضی خلق بکردد مثلا اکر
جوانکی را عادت رفته باشد که چون اندر روز سه شنبهٔ یا چهار شنبهٔ یا اندرین اوقات ثلثه که یاد کردیم
وبراحیی رسد و اکر اندر وقتی دیکر کراردی خواب آن و برامدکری و می رسد خلاف درحق وی بر خلاف این باشد که
یاد کرده شد و هم چنین کسی که کفته اند که کراهیت روز چهار شنبهٔ از جهت آنست که باری عز اسمه در روز
یوم نحس خوانده است این اطلاق بران روز هم چنین آمده است امّا این نحس مری نسبتی است و از قبل خلق
معلوم شده است که آن خسب شخص بکردد اکر بیشتر از اهل ایمان و توجه باشد یا عادة وی چنان رفته
باشد که چون اندرین روز خواب کراردن درحق وی بتمکن آید و هر تعبیر که
بکنند هم چنان باشد زیرا که باری تعالی بیشتر مردم سالفه از کفار که اعدا اهل ایمان بودند اندرین روز هلاک
کرده است و مومنان از دست ایشان اندرین روز رهانیده است و آن هر اینه موجب فرح و بشاشه باشد
و اما اکر بیشتر آن ندا اهل ایمان باشند یا وی را عادة خواب کراردن نباشد اندرین روز و بر اندرین روز خواب
نشاید کراردن و بدانکه بنسبت با طالع شخص بکردد و این فاعلی مضبوط تر است اکر
شخص بداند و واقف باشد کهم شخصی را اندر یام سال یا ماه یا هفته طالع در وقتی بقوت تر باشد و اندر وقتی
ضعیف تر باشد پس چون شخص بر طالع خود واقف شد هر زمان که طالع خود را بقوت بیند و آنرا مانعی نبیند
اندان وقت شاید خواب کراردن و بکاید اندر هر وقت که باشد و هر ماه که طالع خود را ضعیف بیند
نوعی خواب کراردن باید کردن و بدانکه این فاعلی اندر حق معظم جنس انسان و هم چنین
چون خوابی را معبری برسیده باشد و معبر تعبیر آن کرده باشد باید که آن خواب را کسی دیکر
بر سر مکر که معبر دوم عالم تر از وی باشد تا کاه شاید که از وی سوال کند بدلیل قصهٔ یوسف علیه السلام

اندر خواب عزیز مصر **وهم چنین** اکر کسی را اندر خوابی خبر به افتاده باشد و تعبیر آن وی را
معلوم شده باشد اولیتر آن باشد که آن باشد که آن خواب را دکر بار اکس نکوید و مقرر صد همان
تعبیر متعارم می باشد از بهر آنکه امید زیاد که طبیعت و احوال بنده بکردیده باشد و تعبیر
آن خواب متغیر و مبدل کشته باشد و از یحیی به تبدل شده باشد و دلیل بر بن بخن خواب آن زن
است که اندر روزکار رسول علیه السلام دیده بود چنانکه یاد کردیم **وقسم دوم** اندر ذکر مناسبات
بنسبت با مکان بدانکه هر جا که مکان نوم شریف تر و فاضلتر و پاکتر باشد
خواب اندر آن جاکاه درست تر و معتبر باشد از بهر آنکه مایش از بن بیان کردیم که مناسبات
صحیحه مستفاد است از قوت آلهی نفس هر جا که مکان نوم فاضلتر باشد عنایة الهی با آن موضع زیادة
تر بود زیرا که فضیلت آن جایکاه خود از عنایة آلهی مستفاد است پس اکر کسی اندر مکه یا مدینه یا بیت
المقدس خوابی بیند که آن خواب دلیل خیر بود آن معنی اندر آن جایکاه معتبر و بقوة تر از دیکر موضع و اکر
آن خواب دلیل شر باشد ضرر آن کمتر باشد و عاقبت آن محمود تر بود **وهم چنین** خواب اندر حرم مکه
بقوة تر باشد از آنکه بیرون از حرم بیند **وهم چنین** اندر دیکر مساجد و متعبدات معتبر باشد
از آنک اندر موضع دیکر بیند و هم برین قیاس **و** اکر کسی اندرین مواضع سه کانه مکه و مدینه و بیت المقدس
دجال را اندر خواب بیند آن از جمله مناسبات شیطانی باشد از بهر آنکه رسول علیه السلام فرموده است
که دجال اندرین سه موضع نتواند رفتن **وهم چنین** اکر کسی اندر خانه که اندر آن جایکاه مذکرات
باشد مثال تا بتان که بر دیوارها کرده باشند یا سکی اندر آن جایکاه باشد یا جنبی باشد ملایکه را اندر
آن جایکاه خواب نیاید غیر از آن ملایکه که بروی موکل اند آن خواب درست باشد و شیطانی بود زیرا
که رسول علیه السلام فرموده است که لا تدخل الملایکة بیتا فیه کلب و لا صورة و مراد
ازین خبر آن ملایکه اند که خیر و برکت فرو آیند و اکونه آن ملایکه که بروی موکل اند خود از وی
جدا نکردند **وهم چنین** اکر کسی شیطانرا بر آسمان یا بر عرش یا بر کرسی یا اندر هشت اندر خواب
بیند یا متمثل بیند بصورتها این چیزها یا بمثل کسانی آفتاب و ماهتاب یا بمثل دیکر کواکب و افلاک
یا بمثل کل زمین یا بمثل ابر بیند که از آن باران همی بارد یا متمثل بیند بمثال حق یا بصورت یکی از انبیا علیهم

بیاید دانست که این جمله باطل بود و شیطان را بر وی کار و منفعتی نبود از این شیاله یاد کردیم قدرتی نیست
وهم چنین شیطان را قوت نباشد خویشتن را بمثل آن نمودن قال الله تعالی انا زینا
السماء الدنیا بزینة الکواکب وحفظا من کل شیطان مارد و اندر خبر آن فرموده است که فاربعوا
علی انفسکم انه لیس معنا شیطان و بیهقی نقل کرده اند که مولد از باطل اندرین جایگاه
شیطان نتواند و فی الحدیث انما خص نزول الذکر و بالله التوفیق وهم چنین هرچیز
که او نماند اندر موضع خود یعنی آن اندر خلاف احوال دلالت بر امری مذموم کند مثل آنکه کسی اندر خواب
بیند که اندر مسجد رود یا در موضع شریف چیزی از فواحش مشغول بود یا بیند که اندر آن جایگاه بول یا غایط
کرد یا بیند که اندر مستراح یا اندر آن موضع که شریعت نهی کرده است اندر آن جای نماز کردن نماز همی کرد این همه
دلالت بر اضطراب منهیات کند از بهر آنکه برخلاف مقتضای شریعت دیانت است وهم چنین هرچیز
که او نماند اندر موضع و اقلیم که بیشتر اندر آن جایگاه مستوطن باشد امن و استقامت بیشتر بود خواب اندر آن
جایگاه درست تر و معتبر باشد و هرچیز که نشویش و ترجیف و تزلزل خلق بیشتر بود خواب اندر آن
موضع کمتر درست شود وهم چنین اندر موضعی که اندر آن جایگاه نعمت ارزان تر و فراخ تر باشد خواب
اندر آن جایگاه درست بود و اعتبار آن بیشتر باشد و هرجا که اندر آن جایگاه نعمت کمتر و فراخ تر بود
خواب اندر این جایگاه شویش تر و نا معتبر تر باشد قسم سیوم اندر ذکر مناسبات بیست گانه
بدانکه این زمانه که محل بحث ما است سه است سال و ماه و ایام هفته و باید دانستن که خواب بنسبت
با هر یکی این بجزو و خصب مختلف آن مختلف شود اما نسبت خواب با سال بدانکه معبران گفته
اند که هر خواب که اندر اول سال بستان آن بمدتی تر و بقوی تر باشد از آنکه اندر آخر سال بستان و هر خواب که اندر اول
تا بستان بستان آن بمدتی تر باشد از آنچ اندر آخر تا بستان بستان و هر سال که امن و استقامت و فراخی خلق
و فراخی نعمت بیشتر باشد خواب اندر آن سال معتبر تر باشد و بیشتر درست آید از آنکه سال خصب و تشویش
و نا ایمنی بیشتر از آنست که اندر مکان یاد کردیم و بدانکه سبب این فاضل آنست که اندر سال امنی و استقامت
و فراخت خاطرها مبادات از جهت آن معتبر تر و درست آید که اندر زمان چنین مزاج خلق بیشتر بر سبیل
اعتدال باقی و دائم باشد و هو اجس نفسانی و تخیلات و فکرهای فاسد کمتر باشد و هم چنین غلبه اخلاط بدن

وهواجس شیطان کمتر بود پس بیشتر مبادات آن سال را توفیق آنچی صادر شاید باشد و درست آید اندر سال
قحط و تشویش غلبه این عوارض که یاد کردیم زیادت تر باشد و اغلب مبادات آن سال را باطل باشد یا جمع درست نیاید
بیشتر خواب که اندر سال این سال را توفیق آنچی صادر شاید باشد بیشتر آن بود که از مبادات صافی باشد و زود
تر درست شود از بهر آنکه زمان خصب است و ما بیان کردیم که مبادات وقت خصب بیشتر صافی
و مکشوف بود و زمان زود تر بپیرا شود نسبت مبادات با شهور فرس بدانچه اندر مجموع سال
خوابها اندر هفت ماه با مبادی بقوی تر باشد و درست تر آید و منافع آن بیشتر باشد اول آن اسفندار
مذماه است و دوم فروردین ماه و سوم اردیبهشت ماه و چهارم خرداد ماه و پنجم تیر ماه و
ششم مرداد ماه و هفتم شهریور ماه و این از آن زمانست که درخت آب خویشتن میکشد و تا بوقت
خزان و این شهور نیز هر چندکه با آن سال نزدیک تر باشد خواب معتبر تر و محمدتر باشد و مخصوص
اندر وقت بیدار شدن صبح و بیرون آمدن بنماز از مسجدی که اندرین وقت خواب بغایه بقوی باشد و معبران
گفته اند که گریه اندر وقت بیرون آمدن صبح اندر خواب بیند که خرد عدد ورق اردرخت خیزران یا بیدار
یا شاخی خرد از آن بشکست آن دلالت کند که بستان بعدد هر یک شاخ و هر یک ورق از آن دری یابد و اگر
این خواب اندر وقت خزان بیند بعدد هر یک ورق از آن بیماری رسد یا بنشی و قاباز و حاصل آنچی
اندرین باب آمد آنست که معبر باید که اندرین فصول چهارگانه اندر هر فصلی تعبیر خواب اقتضای آن فصل کند
که خواب اندر هر فصلی بحالت فصول دیگر باشد و خصب کثیر منافع و قلت آن بجزو
هم چنین هر فصلی را چون اندر وقت خود بستان آن بیشتر باشد که اندر فصول دیگر بستان مثال آنکه خوشه
انگور اندر تابستان دلالت کند بر بار مجموع و اندر زمستان دلالت کند بر برف و باران و سرما و خفت جنایت
اندر حکمی خود گفته آید حکایة و آورده اند که شخصی بر دیدار امیر المومنین ابو بکر انصار
رضی الله عنه رفت و گفت اندر خواب چنان دیدم که هفتاد درم یافتم تو مرا گو که تعبیر آن چیست که
هفتاد سال بزندگانی بزیم و همان شخص بعد از مدتی همین خواب بعینه دگرباره بدید و هم بر آن عزم رضی الله عنه
عرضه کرد این نوبت فرمود که هفتاد هزار درم یابی و هر دو خواب هم چنان که وی تعبیر کرده
بود واقع شد آن شخص پرسید که فرق میان آن هر خواب چه چیز بود امیر المومنین رضی الله عنه فرمود که

فرق آنست که خواب اوّل اندر زمستان دیده بوده و آن زمان زمستست غالب بوده و درختان خشک شاخ بوده اند
و خواب دوم اندر فصل ربیع بوده و وقت بیرون آمدن میوه **نسبت مناماف با شهور عربی** بدانکه
معبران عرب هر خوابی را که اندرین ماهها دوازده گانه بیند از آن را حسب اسم و خاصیّهٔ آن ماه تعبیر کرده
اند و گفته اند دیدن خواب اندر ماه محرم سخت نیک باشد و روز تو بیدار شود و دلالت کند بر فرح و
بشارة و مناماف که اندر ماه صفر دیده شود ستوده نبود و آنرا باید کزاردن و تعبیر نباید کردن
و مستعبر خوابها اندرین ماه شوریده و بی معنی باشد از بهر آنک ترکیب این کلمه دلالت بر خلو می کند و در
لغت عرب مشهور است که اندر تفرین گویند صفر آناء یعنون به هلاک ماشیته و افتقاره و اندر
ماه ربیع الاوّل بشر خوابها نیک آید و دلیل مسرّة باشد و متضمّن برکت و سود بود اندر مال و اگر خواب دلالت
بر خیر کند روز بدید آید و اگر دلیل شر باشد دیر بدید شود و اندر ربیع الآخر هم چنین بشر خوابها درست
و دلیل خیر و شادی بود الّا آنکه گفته اند اگر خواب دلیل خیر بود دیر بر ظاهر شود و اگر دلیل شر
باشد زود بدید آید و اندر جمادی الاوّل و جمادی الآخر بشر خوابها مختلف و شوریده باشد و اگر خواب دلیل
خیر باشد آن دیر بدید شود از جهت لفظ جمود که اندر نام ایشان است و اندر ماه رجب خوابها بیشتر درست
آید و متضمّن خیر و برکت باشد و تعبیر آن خیر باید کردن که خلاف نیفتد و اندر شعبان هم چنین خواب
درست آید و متضمّن نما و برکت باشد و اگر دلالت بر شر کند دیر بدید شود و نیز دلالت کند بر تفرق امور از بهر آنک
گفته اند که انما سمّی هذا الشهر شعبان لتشعّبهم فیه یعنی لتفرّقهم فی طلب المیاه و دیدن خواب اندر
رمضان بغایت معتبر و درست باشد و از فیض الهی صادر شود و دلالت کند بر خیر معجّل و خواهها و وساوس
بکم التعلّق افتاد حکم صاحب شریعت علیه السلام **قال النبیّ علیه السلام** و اذا دخل
رمضان صفّدت الشیاطین و فتحت ابواب الجنّة تا آخر حدیث و این اشارة
است بدان معنی که ما پیش ازین یاد کردیم که هر خندکه اشتغال شخص بد کرخ و عبادة و انواع مجاهدات
بیشتر باشد وساوس شیطان ازوی دورتر بود و چون تعبّد و ذکر و انابت و تتبّل بحاری وساوس
اندر ماه رمضان شعار عامّهٔ خلق است ازین جهت فرمود که وساوس وی یعنی العموم مرفوع است اندرین
ماه و ازین جهت گفته اند که خوابها کفّار اندرین ماه بیشتر دیار شر باشد از بهر آنکه عبادات و مجاهدات

المحرّم

صفر

ربیع الاوّل

ربیع الآخر

جمادی الاوّلین

رجب

شعبان

رمضان

شوّال

کاهیب دهم و وسوسهٔ شیطان آنست خالی اند و نیز دعا مومنان بر ایشان بشر اجابت بود و اندر ماه شوّال
خوابها گفته اند بنیک یابید بیشتر دیار شر بود و روز واقع شود و بعضی از طایفه گفته اند
که این ماه را از بهر آن شوّال خوانند که موافق آن زمان افتاده است که شیر کم کردند و بستانها خشک
خشک شود و اندر ماه ذو القعدة خواب میانه باشد و اگر دیار اقامت باشد و ترک سفر ان بهتر بود
و اگر دلالت بر سفر کند باید سفر کردن از بهر آنکه این ماه را ذو القعدة ازان جهت خوانند که عرب اندرین
ماه نشاکن شدندی و ترک جنگ و سفر کردندی و خواب اندر ماه ذو الحجة سخت نیک آید و بشارت دلالت
بر خیر کند و روز بدید شود و اگر خواب دلیل سفر باشد بهتر نیّت که سفر کند سود یابد و خیر و برکت و بدانکه
این خت را اگرچه معبران بدین وجه یاد کرده اند اما این نیز حسب طالع و عادة و اعتقاد بیننده بگردد
خانکه پیش ازین یاد کردیم و کس باشد که هم اندر ماه رمضان خواب بیند و بداند نیک آید و چون
اندر ماههای دیگر بیند آن دخلی دیگر دلیل خیر و بشارة بود پس معبر باید که ازین قاعده غافل نباشد **نسبت**
مناماف با ایّام هفته و شب هر روزی تابع آن روز باشد اما روز شنبه بدانکه روز شنبه
خواب دیدن و سوال کردن و تعبیر کردن نیک باشد و خوابها را تعبیر خیر باید کردن که هم چنان واقع
شود و چون خواب دلالت کند بر چیزی آن روز ظاهر کردد و دلیل بر خیریّة این روز آنست که رسول علیه السلام
فرموده است که **نور کل شیء یوم خلقها و فی بیضتها و خمیسها** و روز یک شنبه خواب دیرینه
و تعبیر کردن هر چند نیک باشد روز بدید شود و اگر خواب دلالت بر ابتدا کاری کند ان عدة باشد
و دیر تمام شدن بود و اگر خواب متضمّن خیری باشد آن دلالت کند بر خروج از غمها و نیل مرادها
و نیز دلالت کند بر دوام و ثبات آن خیر و روز دوشنبه روز مولد مصطفی است علیه الصلوة و السلام
و خوابها اندرین روز اگر دلیل شر باشد و دیر باشد که مندفع شود و خیر باز کردد و خیر تعبیر باید کردن
و اگر دلیل خیر باشد آن دلالت کند بر نفع عموم مسلمانان و اگر خواب دال باشد بر سفر یا بر توسّع آن
بغاید بسندیده آید و دلیل خیر و سلامت عاقبت بود و خواب کفّار اندرین روز بشتر دیار شر باشد
و خصوص کسی که او دون الله چیزی پرستد **حکایة** و آورده اند که نوشروان
عادل آن شب که رسول علیه السلام اندر وجود آمد اندر خواب چنان دید که آتش جمله آتش کدها ازو نشست

ذو القعدة

ذو الحجة

السبت

الاثنین

الثالث

الرابع

الخامس

باشد ورسول علیه السلام فرموده است که اصدق الرؤیا رؤیا الثمار لان الله حضنی بالوحی ثمارا وجعفر صادق
رضی الله عنه گفته است که اصدق الرؤیا رؤیا القیامة وبعضی خواب اندر نیمه روز گفته اند
تا بیست سال مر کسان را خبر دارد که برقول بعضی از ایشان نقصان نیفتد که یوسف علیه السلام خواب را اندر نیمه
روز دیده بود و به بیست سال درست گشت وبعضی اندر خواب بنیمه شب هر چنین گفته اند وبدانکه
این بر حسب تجربه و عادت ستارگان بگردد وکس باشد که اندر وقتی معین از اوقات شب یا روز خواب بیند
آن روز بیدار شود و درست گردد وکسی باشد که اندر همان وقت خواب سزد بر ظاهر شود یا خود درست
نیاید وبعضی از معبران نصاری گفته اند که بر چون خواب اندر وقت شام و خفتن درست نیاید وتعبیر
آن نباید کردن که سبب آن مختلط بود و اندیشه روز باشد و اندرد و داند و شب هر دی باشد زیرا که وقت
غفلت و منه باشد وکسی درست آید و اگر درست آید بر ظاهر شود واندر نیمه شب اگر بیداری نه ممتلی
باشد تا چاه سال درست شود ودر ثلث آخر شب از یک ماه تا یک سال درست شود واندر وقت برآمدن صبح
از یک هفته یا یک ماه ظاهر شود وچون بعد از صبح بیدار شود همان روز یا یک هفته بیدار شود واگر بعد
از آفتاب برآمدن بیدار شود در آن روز ظاهر شود وهر چنین اندر ساعتها روز هر چند که بوقت استوا نزدیکتر
تر باشد زود تر بیدار شود وقسم پنجم اندر بیان آنکه خواب کدام درست باشد و از آنکه باطل شود
بدانکه خواب جمله خلق درست آید از کافر و مسلمان صالح و فاسق واگرچه اندر مراتب خوابها
بحسب مرتبه تفاوت افتد چنانکه شرح آن پیش ازین کرده شد وبعضی از معبران گفته اند که
خواب خبیث و مختلط و خشک مدرک درست نیاید از بهر آنکه ایشان بطبع نه زن باشند و نه مرد
وهم چنین شاعر را گفته اند که خواب وی درست نیاید از بهر آنک صنعت وی
مبنی است بر دروغ و بهتان وهم چنین عاشق را گفته اند که خواب درست نیاید زیرا
که وی دایم اندر اندیشه و هوس معشوقه باشد و منامات وی از آن تولد کند وهم چنین خواب
جلاب گفته اند که درست نباشد از بهر آنکه وی دایم در تمنا مغالبة خصوم باشد و فکر
خود را از آن صرف کند وهم چنین خواب مکاری نیز گفته اند درست نیاید
از بهر آنکه وی همیشه اندر تمنا و رجا کاذب باشد وهم چنین خواب قمار باز گفته اند

درست نباشد بر مقتضای آن علت که اندر جنب یاد کردیم **وهم چنین** خواب مراهق گفته اند درست نیاید از بهر آنک وی اندر اغلب اوقات اندیشه و متاسف بود باشد و مراهق آن باشد که نزدیک رسیده باشد ببلوغ و **هم چنین** اندر خواب خطا خلاف کرده اند و بشتر بر اند که درست آید بدنیا خواب یوسف علیه السلام و منفعه و مضرة آن راجع باشد بهادر و حاذر وی و باشد که غایت آن خوف عاید باشد بدان صفار و بعد از بلوغ بقوی رسد حنانک اندر خواب یوسف علیه السلام بیان کرده شد و بعضی گفته اند که خواب خطا خود درست تر باشد از جهت صفا اندرون وی و حماقتی گفته اند که خواب کودک درست نیاید اصلا از بهر آنکه ویرا فهم و ادراک قبول فیض الهی نباشد و غرض این نقالان قول اهل این صنعت است و **هم** خواب جمله خلق درست آید بحسب اختلاف مراتب ایشان زیرا که فیض الهی شامل است مر عموم خلق را بر مقدار استعداد ایشان **والله اعلم**

فصل هفدهم اندر ذکر بعضی از تعبیرات منقوله از انبیا علیهم السلام و از صحابه و ایمه سلف رضی الله عنهم

اندر خبر آمده است که پیغمبر علیه السلام فرمود که اندر خواب جنان دیدم که خلق را بر من عرضه همی کردند و هریکی از ایشان جامه بوشیده و کس بود که جامه وی تا بستان بود و کس بود که فوق آن بود و آنکه عمر رضی الله عنه بگذشت و جامه بوشیده بود و اندر زمین همی کشید از آنکه برسیدند که تعبیر آن چه چیز است رسول علیه السلام فرمود که دین است و آن لونها که داری جامه عبادت از کمال و نقصان دین است **وهم چنین** رسول علیه السلام فرمود که اندر خواب جنان دیدم که بر لوسفندان سیاه بگذشتم و تعبیر آن عرب است و گر باز دیدم که بر لوسفندان سپید بگذشتم و تعبیر آن عجم است **وهم چنین** پیغمبر علیه السلام فرموده است که اندر خواب دیدم که از چاهی آب همی کشیدم و بر لوسفندان میرادم آنگاه ابوبکر بیامد رضی الله عنه و یک دلو یا دو دلو بکشید و اندر کشیدن وی ضعیفی بود بس عمر بیامد و فراگرفت و آنرا بقوت همی کشید و لوسفندان سپید دیدم که بر لوسفندان سیاه آمیخته شدند و تعبیر این است که اندر دور کار عمر عجم کشوده شود و عرب بحر امخته شوند و این اشارت است بخلافت هردو **وهم چنین** شخصی خدمت رسول آمد علیه السلام و فرمود که دوش مرغزاری سبز اندر خواب دیدم و جنان دیدم که اندر میان آن سبزی خوانی نهاده بود و منبری هفت پایه

اندر از جایگاه نهاده بود و تو اندیدم یا رسول الله که بر آن پایه هفتم آن رفتی و خلق را بدان خوانی همی خواندی پیغمبر علیه السلام فرمود که تعبیر آن مرغزار بهشت است و آن خوانی اسلام است و آن منبر هفت که من بر پایه هفتم آن رفتم آخر است که دنیا از دور آدم تا این زمان هفت هزار سال است و من اندر هزار سال آخر فرستاده اند و آن ندا آنست که من خلق را باسلام همی خوانم **وهم حسن** عبدالله سلام رضی الله عنه خدمت رسول آمد صلی الله علیه وسلم و گفت اندر خواب جنان دیدم که عمودی از زمین اندر میان آسمان و زمین بود و من در دست اندر آن زده بودم رسول علیه السلام فرمود که تموت علی الفطرة یعنی موت تو بر اسلام خواهد بود **وهم چنین** زنی خدمت رسول آمد علیه السلام و گفت اندر خواب جنان دیدم که بعضی از بدن تو جدا کردند و اندر کنار من نهادند پیغمبر علیه السلام فرمود که تعبیر آن خواب آنست که فاطمه رضی الله عنها نسبی آید و او را اندر کنار تو نهاد از بهر شیر خوردن **وهم چنین** حسین رضی الله عنه در وجود آمد و آن زن ویرا دایگی کرد **وهم چنین** ام ورده الله امیر المومنین رضی الله عنه شخصی را بعامر فضی فرستاد بنام و آن شخص از میانه راه باز گشت و با خدمت عمر آمد عمر برسید که مانع چه بود و جواب باز گشتن گفت اندر خواب جنان دیدم که آفتاب و ماهتاب با هم در حرب کردند و ستارگان بعضی با آفتاب بودند و بعضی با ماهتاب عمر رضی الله عنه برسید که از سوی که بودی گفت من از سوی ماهتاب بودم عمر فرمود که برو که من هرگز ترا عامر نفرستم آنگاه این آیة را برخواند که حق تعالی فرماید که **فمحونا آیة اللیل وجعلنا آیة النهار مبصرة** و آورده اند که آن شخص روز صفین اندر جنگ علی و معویه کشته شد از قبل معویه **وهم چنین** محمد بن اسحق آورده است که رسول علیه السلام وفاة یافت و قومی از عرب مرتد شدند شخصی بود از صحابه که ویرا طفیل بن عمرو گفتندی با مسلمانان بخزار اهل ردة رفت و بجنگ بسیار بکرد آنگاه روزی با اصحاب خود گفت من دوش اندر خواب جنان دیدم که سر من بتراشیدند و نوری از دهان من بیرون آمد و ببرید و آنگاه زنی بمن رسید و مرا اندر فرج بنهان کرد و بر خود زا دیدم که مرا همی طلید و مرا نیافت آنگاه ویرا از آن باز داشتند و آن شخص خویشتن این خواب را تعبیر کرد و گفت اما تعبیر سر تراشیدن آنست که مرا بکشند و سر من بردارند و آن مرغ که

از دهن من بیرون آمد و بپرید آن روح من است و آن زن که مرا اندر فرج خود نهمان کرد آن زمین است و آفتاب پسر من مرا طلب همی کرد آن آنست که وی جمازه کنار که او نیز شمار کردند و چون رود کر بود طغار را شهید کردند و پس وی بر اصحابها بسیار کردند و آن شتابان یافت و بعد از آن همراه اندر جنازه کشته شد **وهم چنین** شخصی بنزدیک محمد بن سیرین آمد و گفت اندر خواب چنان دیدم که وی بر یک از سوراخی که جای بیرون آمدن خواست که دگرباره بازجای خود رود و نتوانست ابن سیرین گفت آن شخص بزرگ است که از دهن شخص بیرون آید و نتواند که خواهد که آواز دهد و نتواند **وهم چنین** شخصی بنزدیک ابن سیرین آمد و گفت اندر خواب قناده را دیدم که لولو همی فرو برد و بزرگتر از آن که فرو برده از دهن همی بیرون آمد ابن سیرین گفت وی مردی است که حدیث رسول علیه السلام همی شنود و زیادت تر از آنکه شنیده است باز همی گوید **وهم چنین** آورده اند که علی بن عباس رضی الله عنه از خواب بیدار گشت و گفت انا لله و انا الیه راجعون حسین بن علی رضی الله عنهما بکشتند و اصحاب ابن عباس از آن تعجب کردند و انکار کردند او گفت پیغمبر را علیه السلام اندر خواب دیدم و قارورهٔ بر از خون اندر دست داشت و فرمود که الا تعلم ما صنعت امتی بعدی قتلوا ابنی حسین و هذا دمه و دما اصحابه ارفعها الی الله و ابن عباس گفت رضی الله عنه من حساب کردم و همان روز حسین را کشته بودند رضی الله عنه **وهم چنین** آورده اند که شخصی بنزدیک ابن سیرین آمد و گفت اندر خواب چنان دیدم که مرغی از آسمان فرو آمد و بر درخت یاسمین نشست و آنرا بپرید و دگرباره دیدم که با آسمان رفت ابن سیرین گفت تعبیر این موقف علما است و هم اندر سار حسن بصری و ابن سیرین و جماعتی از علما وفات یافتند **وهم چنین** شخصی از ابن سیرین پرسید که مردی را اندر خواب دیدم که سر بیضهٔ مرغ همی شکست و بیاض آنرا بیرون گرفت و زرده را بجای میگذاشت ابن سیرین گفت این شخص را بیشتر حاضر کن و هر چند که سایلان همی کرد تعبیر آن با وی نگفت چون آن شخص بنزدیک وی حاضر شد ابن سیرین گفت از خدای بترس که تو مردی بناشی و گفتن از مردمان همی بازنی و بدن را بجای میگذاری و آن شخص معترف شد و از آن فعل توبه کرد **وهم چنین** شخصی بنزدیک ابن سیرین آمد و گفت اندر خواب چنان دیدم که بجای بر موشی نماندم و یکدانه خرما از شکم وی بیرون آمد ابن سیرین گفت ترا زنی هست فاسقه و آن زن حامله است مرد گفت همچنان است گفت ترا از وی فرزندی آید صالح از بهر آنکه رسول علیه السلام فرموده که تمنوا الولد فانه ان یکن طیبة و ان یکن غیر ذلک کان ولد صالح یستغفر لوالدیه و در خبر خرما فرموده که تمنوا الولد و لو کالعلقة یعنی پسر که از خون بسته خلق کند اگر اندر خواب که جزوه فرا گرفت و حیا الله گوشه و ای بست و اندر چاه افتاد و چون جزوه بوشاران جبار را از گوشه وی بازگشود و آن جزوه اندر چاه افتاد ابن سیرین گفت جبار اندر تابوت است و جزوه زن است و آب فتنه است و چاه مکر است و آن شخص و ارمنی بود تا از مهر وی زنی خواهد یا وی مکر کرد و آن زن را از مهر خویشتن کابین کرد **وهم چنین** شخصی بنزدیک ابن سیرین آمد و گفت من زنی را کابین کرده ام و آن زنرا اندر خواب دیدم که سیاه بود و بالای کوتاه داشت ابن سیرین گفت آن سیاهی کنیزک مال وی است و آن کوتاهی بالای او کوتاهی عمر وی است و عن قریب آن زن وفات یافت **وهم چنین** مردی بنزدیک ابن سیرین آمد و گفت اندر خواب چنان دیدم که از قمقمه آب همی خوردم که ویران بود و از یک سر وی آب شیرین بیرون همی آمد و آن سر دیگر آب شور ابن سیرین گفت تو زنی داری و با خواهر زن مخالطت همی کنی و از جزای بترس و توبه کن آن شخص تصدیق وی کرد و از آن باز گشت **وهم چنین** ابن سیرین گفت که وی اندر خواب چنان دیدکه ظرفی شیر پیش وی نهاده بود و وی از آن همی از ظرف شیر خورد و هر گاه که وی آن ظرف را بدهن میگرفت بول از وی روانه میگشت ابن سیرین گفت آن زنی بازساباست اما همی شوی را از وی کند و وی را بشوهر دهیار **وهم چنین** از ابن سیرین پرسیدند که زنی اندر خواب چنان دید که اندر خانه وی دو سوراخ بود و از هر سوراخی ماری سر بیرون آورده بود و دو مار بر خاستند و از سر آن هر دو مار شیر همی دوشیدند ابن سیرین گفت از هر مار سم معهود است نه شیر و آن زنی است که دو مرد از سر خواج نزد بنزدیک وی همی شتابند و وی را دعوت همی کنند بدان بدعت خود و همی دعوتی کنند که سنت و طریقت اینست که ما تو را بدان همی خوانیم و آن زن تصدیق وی کرد **وهم چنین** زنی بنزدیک ابن سیرین آمد و گفت اندر خواب چنان دیدم که دو دانه مروارید اندر کنار من بود یکی بزرگتر از آن دیگر و خواهر من یکی از آن از من خواست و من آن بزرگتر بوی دادم ابن سیرین گفت ترا دو شوی از قرآن از مرامت یکی بزرگ و یکی کوچک و آن کوچک بوی میرسد آن زن هم

تصدیق وی کرد ولفت من مؤونهٔ آنچه و آخر زمان یاد دارم وخواهر من از من استدعا کرد تا وی را بیاموزم
و سؤون آن جهان بوی آموزانیدم **وهم چنین** مناجات که ان دالت لنا بر کشف احوال مردگان
از سعادت و شقاوت بسیار آمده است از رسول علیه السلام و از علماء ابرار و سلف صالح خبر تواتر رسیده است
وهم چنین انشاد اشعار اندر خواب از مردگان و زندگان مشهور است وما اختصار این فن
از کتاب بدیع بعضی از آن بگذیریم و اندرین حایگاه شمه اندر کیفیهٔ اطلاع قلب بر مکتوبات که اندر
لوح محفوظ مسطور و منقوش است یاد کنیم و کیفیه نقش آن مکتوبات اندر ان حایگاه و مراد از لوح محفوظ
بیان کنیم بتوفیق الله و اندر کیفیت اطلاع قلب بر مکتوبات لوح محفوظ بدانکه حق تعالی جمله مکتوبات را از هر چیز که هست و خواهد بود تا قیام
قیامت بر لوح نوشته است **قال الله تعالی** انا کل شیء خلقناه بقدر و آن جمله مکتوب و مثبت کرد بنوشتن
است اندر خلیفه از مخلوقات حق که عبارت از ان لوح محفوظ است و آن اندر حق تعالی کتاب مبین و کتاب عالم
مبین خوانده است و باید دانستن که ماهیهٔ آن لوح و آن کتاب نه قلم و آلات جسمانی است مانند چوب و حایر
زر و نقره و کاغذ و مانند آن بلکه از هر جنان فهم باید کرد تا که هر جنان که ذات حق سبحانه بهیچ چیز ماند
از ذوات مخلوقات آن لوح و کتاب و کتابت نیز بهیچ چیز از آلات جسمانی نماند و نزدیک تر مثالی که اندرین باب
گفته اند که آن بفهم نزدیک باشد آنست که گفته اند که ثبوت مکتوبات و مقادیر اندر لوح محفوظ هم
چنان است که ثبوت کلمات قرآن و دیگر علوم و حروف آن اندر موخر دماغ انسان که محافظه است
زیرا که این معلومات اندر دماغ و در حافظه آن مسطور و مثبوت چنانکه گاه خواندن گویا اندر آن می نگرد
و معلومست که اگر جمله دل و دماغ و ضمیر انسان از خط صورتی حرفی بیاپذیرد و کلمه از آن مقرر نگردد پس
هر چنین لوح محفوظ منقوش و مکتوب است جمله کاینات و مقادیر خلایق بی خط و کتابت جسمانی بر لوح
محفوظ بر مثال آینه است که جمله مکتوبات اندر آن مثبوت و مرسوم و معلومست که چون آینه اندر مقابله
آینه بدارند هر آینه آن صور که اندر آن آینه مثبوت باشد اندین آینه دیگر متراءی و مدرک شود چون
میان ایشان حجابی مانع نشود پس مثال لوح محفوظ مثال آن آینه است که رسوم جمله کاینات اندر آن مثبوت
و موجود است و اندر مثال آن آینه است که اندر مقابلهٔ وی است و قابل آن معلومات است که
اندر لوح محفوظ مرسوم و مصور است اما نوع انسان دارام که اندر دنیا است اشتغال قلب بمدرکات

حواس ظاهر و باندایذ جسمانی و شهوات بدن حجاب و مانع وی شده است وعین قلب را از اطلاع بر آن
کاینات محجوب کرده است الا ارزان انبیا علیهم السلام و اولیا رضی الله عنهم که درجات ایشان تا اولو درجات
نبیا است و مشاهده ان مکتوبات تتوان کردن الا بر رفع حجاب از میان آن هر دو آینه و رفع آن
حجاب بچهار طریق میسر شود **طریق اول** مؤونات است و آن کشف کلی است که رفع حجاب جمله حجابها
از پیش وی بوده است و اطلاع تمام بر مغیبات و مشاهده روحانیات و بر احاطه شده است و اشارة
بدین معنی است که حق تعالی می فرماید **لقد کنت فی غفلة من هذا فکشفنا عنک غطاءک فبصرک الیوم**
حدید **وطریق دوم** مکاشفه است که بعضی خواص عباد را حاصل شود بتوسط مجاهدات و ریاضات
چنانکه شرح آن بیان کردیم و اشارة بدین معنی است اندر حدیث زید بن خارثه که اندر حضرة رسول علیه السلام
دعوی کرد که **کانی انظر الی عرش ربی بارزا** تا آخر حدیث **وطریق سوم** خوابست
و سبب اطلاع قلب بر مکتوبات لوح محفوظ اندر خواب آنست که شغل جوارح بیرون است دل وی بواسطه
جسمانی و مدرکات حواس ظاهر مشغول و محجوب نشده است وچون بواسطهٔ نوم از اشتغال بجسمانیات
و مدرکات حواس خلاص یافت بر مقدار اصفا وی فی ذاته رفع حجاب از پیش وی باشد و میان وی و میان
لوح محفوظ لاجرم مطلع بر گردد بر معانی مکتوبی بر مثال آینه که اندر محاذاة آن آینه منقوش حاصل
شود و قوت متخیله ان معانی را بران طریق که سش اندین باب ذکر کردیم الباس صورة مناسب آن معنی اندر وی میکند
و آنرا گاه بی دارد چنانک یاد کرده شد تا آن زمان که معبر رسد و معبر اندر آن صور متخیلات نظر کند که هر یک
از آن مناسب کدام معنی است و آن صورت را بدان معنی نسبت کند و وقوف بر مغیبات بدین طریق اگرچه
مختص نیست ببعضی اشخاص انسان بلکه شامل است مر جمله نوع انسان را اما هر چنانکه صفا اندرون زیادة
تر باشد و قطع علایق جسمانیات و ترک اشتغال بدانند بدنی بیشتر باشد و وقوف وی بران معانی
بیشتر ماشد و اطلاع بر مغیبات زیادة حاصل شود و کشف وی تمامتر باشد و ازین جهت فرموده
است رسول علیه السلام که **اضرب قلبه رویا اضرب قلبه حایضا** و هم چنین خبر که رسول علیه السلام فرموده است
که بایارکه بر حمامهٔ خسبد اشارت است بحمامهٔ بادی زیرا که حمامهٔ ظاهر با کدورة بادی بسوی
ندارد و اشارة بدین معنی است که حق جل و علا می فرماید که **فتبرز الله انسانا یتشبح لها سویا**

وچون ن فاحان معلوم کشت بدانکه ازجمله منامات متقوله آورده اند که امیرالمومنین عمر رضی الله عنه
گفت پیغمبر را علیه السلام اندر خواب دیدم بگفتم یا رسول الله حال من چگونه است اندر آخرت فرمود که
استقیل و انت حرام وهم حسین امیرالمومنین علی رضی الله عنه گفت رسول را علیه السلام
اندر خواب دیدم و گفتم یا رسول الله دیدی که امت تو با من چه کردند پیغمبر علیه السلام فرمود که ادع
علیهم بهذا الدعا اللهم بدلنی بهم من هو خیر لی و ابدل لهم بی من هو شر لهم وهمان روز
ابن ملجم مرا بکشت وهم حسین عباس بن عبدالمطلب رضی الله عنه گفته است که مرا با ابولهب
دوستی عظیم بود چون وی مسلمان نشد و بر کفر وفات یافت من از وی سخت غمگین شدم و از حق تعالی
درخواستم تا وی را اندر خواب من نماید چون اندر خواب رفتم ابولهب را دیدم که آتش از وی همی سوخت
از وی پرسیدم که حال تو چگونه است گفت اندر عذاب و منالة سخت گرفتارم الم هر شب دوشنبه
وسبب آنست که آن شب که محمد علیه السلام اندر وجود آمد دختر م بیامد و مرا ببشارة ولادة وی و من
بدان غایة شاد گشتم و بنان را آزاد کردم بدان فرح و حق تعالی ببرکت آن هر شب دوشنبه عذاب
از من همی بردارد وهم حسین زیبان که این هرون الرشید بود بعد از وفات وی را
اندر خواب دیدند و از وی پرسیدند که حق تعالی با تو چه کرد گفت حق سبحانه مرا بیامرزید بجهار کلمه
که همیشه من آنرا ورد خود ساخته بودم و آن کلمات اینست لا اله الا الله انی بها اعمری لا اله الا الله
ادخاً بها قبری لا اله الا الله اخلو بها وحدی لا اله الا الله القی بها ربی وهم حسین جبیر رحمة الله
علیه گفته است که اندر خواب جنان دیدم که خلق را وعظ همی گفتم و ملکی بیامد و از من بپرسید
که جه چیز است که آن مقرب بنزد پادشاه حق تعالی من گفتم عمل یحیی بن زیان وی گفت انگاه
وی بگریست و این لفظ همی گفت که کلام موفق والله وهم حسین عمر عبدالعزیز رضی الله عنه
گفته است که پیغمبر را علیه السلام اندر خواب دیدم که ابوبکر و عمر اندر خدمت وی نشسته بودند
و من برفتم و سلام کردم و اندر خدمت ایشان بنشستم ناگاه دیدم که امیرالمومنین علی رضی الله عنه
و معویه لا بیاوردند و هر دو را اندر خانه کردند و درخانه را فراز کردند و من گاه همی کردم و درخانه
علی را دیدم رضی الله عنه که بیرون آمد و همی گفت قضی لی و رب الکعبة و اندر عقب وی معویه

ر

بیرون آمد و همی گفت غفر لی و رب الکعبة وهم حسین یحیی از مشایخ آورده اند که آن شب که داود طایی
رحمة الله علیه وفات یافت نوری عظیم دیدم و ملایکه را دیدم که از آسمان فرو همی آمدند و بر آسمان
همی رفتند من ترسیدم که این ندیده چیزاست گفتم امشب داود طایی وفات یافته و بهشت را آراسته
وی را استقبال اند وهم حسین ربیع بن سلمان گفته است که شافعی رضی الله عنه را اندر خواب دیدم
بعد از وفات وی و پرسیدم که حق تعالی با تو چه کرد فقال اجلسنی علی کرسیه و نثر علی اللؤلؤ الرطب
وهم حسین منصور بن عمار گفته است که عبدالله زیاد را اندر خواب دیدم
و گفتم حق تعالی با تو چه کرد گفت هر گناه که بدان معترف شدم بیامرزید مگر یک گناه که من شرم
داشتم بدان اعتراف کردن و مرا از هول آن اندر عرق بداشت جبرائیل گوشت روی من همه فرو ریخت من
پرسیدم که آن چه گناهی بود گفت روزی امردی را بدیدم و مرا آن خوش آمد وهم حسین شافعی
رضی الله عنه گفته است که مرا وقتی بمصر عظیم فرایش افتاد و من از آن سخت غمناک شدم و انرا باصبح
کس نگفتم و شبی چون اندر خواب رفتم دیدم که شخصی بیامد و مرا گفت قل اللهم انی لا املک لنفسی
نفعا و لا ضرا و لا موتا و لا حیوة و لا نشورا و لا استطیع ان آخذ الا ما اعطیتنی و لا اتقی الا ما وقیتنی اللهم
فوفقنی لما تحب و ترضی فی القول و العمل فی عافیة و چون این دعا بخواندم بامداد چو برخاستم حق تعالی
آن شغل را میسر کرد انیاه بود و امثال این منامات از علما و مشایخ بسیار آمده است و بعضی از این اندر میانه کتاب
گفته آید و غرض از ایراد این فصل تبرک است و اقتدا کردن باقوال و افعال ایشان وهم حسین انشاد
اشعار اندر خواب مشهور است و از آن جمله آورده اند که یکی از بزرگان گفت من اندر خواب جنان دیدم که
مرا اندر بهشت بردند و حوران بسیار دیدم که بر کنار جوی آب نشسته بودند من از ایشان پرسیدم که
شما را کی بیافرید ایشان این بیتها را انشا کردند و هیچ جواب دیگر ندادند شعر

دعانا الله الناس ربی بمحمد لقوم علی الاقدام باللیل قوم یناجون رب العالمین تهجدا
و یبری هموم القوم و الناس نوم وهم حسین آورده اند که شخصی اندر خواب جنان دید که
یکی بر سوردر مشق ایستاده بود و این بیتها را همی خواند شعر الا یا لقوم لسناهة و الهوی
و للعاجز الموهون و الرای الرفیق و لابن یعقوب بیتا مویتا و درمیه خر لوجه و باض

وحكي قريب عبد الملك بن مروان ابن سعيد را بكشت **وهم چنين** آورده اند كه شيخي زني را نكاح كرد وميان ايشان نفي عظيم اتفاق افتاد وباهم دشمن گشتند بحدي كه هر كدام از ايشان كه بيشتر وفاة يابد آن ديگر مناحت نكند ووفاي كاه دارد بس اتفاق چنان افتاد كه نخست شوهر وفاة يافت وچون عادت زنان چنان باشد زنان ويرا وسوسه كردند واورا برسر آن داشتند كه شوهر كرد وچون نكاح كردند آن شب كه وعادت زفاف بود آن زن شوهر اول را اندر خواب ديد كه دست بر در خانه وي نهاده بود وآن زن را بآواز بلند نام بود ومي گفت يا رباب چه زود فراموش كردي عهد مرا واين وديعت نگاه كردي

حييت سائر هذا البيت كلهم ... الا الرباب فاني لا احييها

امست عروسا وامسي منزلي جدثا ... ان القبور توارين من توبي فيها

وهم چنين بزرگي آورده است كه شهي راه وفاة يافته بود اندر خواب ديدم وبغايه منقبض ومتغير بود ازوي پرسيدم كه حال تو چگونه است واين يكبار گفت بيت

توفي زمان لعبنا به وهذا زمان نا بلعب

وهم چنين آورده اند كه يكي از صلحاء سفين نوري را رحمة الله عليه اندر خواب ديد بعد از وفاة وي واز وي پرسيد كه حق سبحانه با تو چه كرد و حال تو اندر آخر چگونه است او اين متها را انشا كرد **شعر**

ان تعرفي اليوم ذا فقرا ... فقد عرفت ذا هبات رضاي عند ربي

عشت قواما وقد مضي بعجز ... وقد مات قواما ... وقد مضي بعجز

وهم چنين يكي از جمله بزرگان گفته است كه عبد الله مبارك را اندر خواب ديدم وي را گفتم الست قد مت قال بلي قلت فما حالك قال فاز غفري مغفرة حاطت كل ذنب قلت واين سفين النوري قال نخ نخ هو مع الذين انعم الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا

واين سفين نوري از جمله كبار علماء بوده است ومجاهده بغايه نيكو داشته است **حكاية**

واز جمله مجاهدات وي آورده اند كه وقتي رنجور بود وآب ويرا بزديك طبيبي بردند نصراني وطبيب جون بر قارورة وي نظر كرد گفت مرا ببريد پيش آتش رنجور بريد وچون طبيب بزديك وي آمد در حال مسلمان شد وگفت اين آب كه اندرين قارورة است نه بول است بلكه خون است كه از جگر پاره شده است

ومن اندر بعضي از كتب آسماني ديده ام كه اندر امت محمد عليه السلام قوي باشد كه ايشان را از ترس خوف جگر خون شود انگاه بعضي از تلامذة سفين رحمة الله عليه ويرا گفتند از بهر چه اين همه مشقت ومجاهده بر خود نهاده اي وبا اين همه گمان گفت چگونه گمان نكنم كه من چنانم كه اهل بهشت چون اندر منازل خود نشسته باشند وناگاه نوري پديد آيد كه جمله اهل بهشت اندر بجاه افتند وبدانند كه حق تعالي تجلي فرموده است انگاه ندا كند كه سر برآريد كه اين نه آنست كه شما مي پنداريد بلكه اين نوريست از جمله انوار آن كه اندر وي شوهر خود بنشسته ديده است انگاه اين بيتها را انشا كرد **شعر**

ماضر من كانت الفردوس مسكنه ... ماذا تخمار من نور واقمار ... تراه يمشي خلال الروض حافيا

الي المساجد يمشي بين اظمار ... يا نفس ويلك من صبر علي النار ... قد حان ان تفلحي من غار ادبار

وهم چنين سفين بن عيينه گفته است برادر خود را اندر خواب ديدم گفتم خداي تعالي با تو چه كرد گفت كل ذنب استغفرت منه غفر لي وما لم استغفر منه لم يغفر لي **وهم چنين** يكي از بزرگان گفته است زني را اندر خواب ديدم كه نه مرد زنان دنيا بود وبر گفتم زن من باش گفت حصتي اي سيدي وانما لي گفتم مرا بتو چه حاجت است فقالت حبس النفس عن الفواحش **شعر**

ايا من بالله لا تحويه بقال ... ويبدو كله باحوال المحال ... والفيوز رجال كلهم خبث ... وكلهم صفوة لله عمال

ثم الفصل الاول من كتاب المعتبر في علم التعبير

رحمهم الله تعالى وحشرنا في زمرتهم يوم المحاسبة الثاني عشر من شهر ربيع الاول سنة ثلاث وثمانين وستمائة الحمد لله وحده ونسئله الامن في الغد الذي نحن منه على خوف ونعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سيئات اعمالنا ونسئله ان يرزقنا روح رضاه ويجعلنا من عباده الصالحين ويتوفانا على الايمان ويحشرنا في زمرة عباده المتقين ويدخلنا الجنة بفضله ورحمته ويرزقنا النظر الى وجهه الكريم ويسكننا في جواره ويجعلنا من خاصة اوليائه ويرزقنا مرافقة نبيه محمد صلى الله عليه وسلم في اعلى عليين ويتوفانا مسلمين ويلحقنا بالصالحين ويرزقنا مرافقة نبيه محمد صلى الله عليه وسلم في اعلى عليين ويتوفانا مسلمين ويلحقنا بالصالحين ويرزقنا مرافقة نبيه محمد صلى الله عليه وسلم في اعلى عليين ويتوفانا مسلمين ويلحقنا بالصالحين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين وصلواته على سيد المرسلين وامام المتقين محمد خاتم النبيين وآله اجمعين

اغاز سخن اندر فن دوم از كتاب المعتبر في علم التعبير وهذا الفن تجري مجري الفروع لهذه الاصول المذكورة وخاصت مقالها يراد كنيم اندرين كتاب برين ترتيب مخصوص انگاه شروع كنيم اندر مقاصد آن بدانكه جمله موجودات ازدو قسم بيرون نيست ازيرانك مرجع موجودست يا محق لذاته است يا غيري ومراد از محق بالذات باري تعالي جل جلاله وصفات وي ثم يتعلق بهذا القسم ذكر رؤية العرش والكرسي واللوح وذكر الانبيا والكتب المنزلة والمتعبدات والمتعبدات وذكر الملايكة والصحابة ومن في معناهم وذكر القيمة والبعث والحشر والحساب والصراط والميزان وما يتعلق بذلك وذكر الجنة والنار وما يتعلق بهما ثم نعقب ذلك بذكر القلم والدواة والقراطيس والصحف والكتب والشعر والكتابة وما يناسب ذلك واما آخر دون حق است يا چيزي باشد كه بصنع ربنة علو وميا يا ادراك يا بصنع ميار سفل دارد ومراد از قسم اول فلك است وشمس وقمر وديگر كواكب وما يتعلق بذلك من الضيا والظلمة والليل والنهار والسحاب والرياح والرعد والبرق والصاعقة وما يتولد من ذلك كالمطر والثلج والبرد وتذكر فيه كل ما يمطر من السما ثم نعقب ذلك ذكر الجن والشياطين والدجال وآخر باحوالهن تعلق دارد واما آخ بصنع ميار سفل دارد آن نيز دو قسم باشد از يكي آنكه يا حيوان بود يا غير حيوان وحيوان نيز دو قسم باشد يا انسان بود يا غير انسان اما انسان وآن نيز يا مرده باشد يا زنده وسخن اندر آن زياده منشعب شود بحسب اختلاف اعمار واحوال واعراض وي واما قسم حيوان ومراد از آن جمله آن چيزها است كه ويرا حيوة نبوده است وآن نيز يا خير باشد يا شر واندر ذكر خير جمله آن چيزها كه از آن جاي استفادة كنند يا دكنيم چون از صباكه آنرا اندر ذكر حيوانات ايراد كنيم وشر نيز يا معمور باشد يا غير معمور ومراد از معمور جمله انواع عمارة زمين است مثل شهرها وقلاعها وقري وما يتعلق بها من الزروع والبساتين وما يتولد منها كالحبوب والثمار وغير ذلك على اختلاف اجناسها وانواعها وانواعها وطعومها وغير ذلك ومراد از غير معمور هم چون بيابانها وكوهها وفاندان آنست ونورد فيه

ذكر ما يخرج من معاد نما على اختلاف انواعها بس ترتيب موجودات برين طريق از هفت قسم بيرون نيست اكنون كا اين فن را از كتاب مرتب كرد ايديم بر هفت مقالة مقالة اول اندر ذكر رؤية حق وما يتعلق بذلك مقالة دوم اندر ذكر آن چيزها كه بصنع ميار علو دارند مقالة سوم اندر ذكر رؤية انسان في حالتي حيوته وموته مقالة چهارم اندر ذكر ديگر حيوانات مقالة پنجم اندر ذكر رؤية خير وما يتعلق بذلك مقالة ششم اندر ذكر رؤية زمين آنچ معمور است ازان وما يتعلق بذلك مقالة هفتم اندر ذكر رؤية آنچ غير معمور است از زمين وآنچ بدان تعلق دارد وهر مقالتي را ازان مبني كرد ايديم بر ابواب وفصول بقدر احتياج كه ذلك تسهيلا على الطالب لهذا النوع من العلم والله الموفق

مقالة اول اندر ذكر رؤية حق

اندر رؤية عرش وكرسي ولوح محفوظ ودين انبيا عليهم السلام وكتب منزله ودين عبادات ومتعبدات بحسب اختلاف ملل وأديان

اندر رؤية دين ملايكة وصحابة ومن في معناهم واندر رؤية دين قيمت وبعث وحشر وحساب وميزان وصراط وآنچ بدان تعلق دارد واندر رؤية دين قلم ودواة وداغ وصحف وكتاب وشعر خواندن ونوشتن وچيزي نوشتن وآنچ بدان تعلق دارد وان مقالت هشتم است برده باب

باب اول اندر

اندر رؤية دين حق جل وعز واندرين باب سه فصل است وبدانكه ماشا ازين اندر فن اصول مناقات دليل بر جواز رؤية حق تعالي اندر خواب يا ذكر ديم وبيان كيفيه رؤية وي نيز ياذكر ديم پس اندرين باب ايراد مسايل آن ديكنيم بر طريق اجمال وتفصيل امّا فصل اول وآن متضمن مسايل ان باب است بطريق اجمال بدانكه معتزلي ودير علما اتفاق كرده اند كه چون كسي دعوي كند كه من حق را جل جلاله اندر خواب ديدم وآن رؤية متضمن توصيفي باشد كه خطاب عالي تعالي وتقدس آن من ذات قبل ظلم وجور وبيغ حشو وقبايحه يا بر وصيفي بود كه آن از خواص جسام ومحدثات باشد چون اكل وشرب ونوم وحركة وما نوزان آن نه بوده باشد بلكه آن خطاي وخللي باشد كه اندرين واعتقاد بينا افتاده بود

وي وبر او توبه بايد كردن **قال الله تعالى** قل ان الامور بيد الله افتقولون على الله ما لا تعلمون **وقال** ليس حسابه شيء الجبير **واما** آنكه بر او موصوف شود بصفات كمال آن هم بر سبيل آنكه حق تعالى روزي كنار او ميرا خير و بيناق و سعادت دو جهاني بنثار و ديدار خود باشار رحمها و ستار زهر بلا يفكه باشار آن دلالت كند بر شمول خير مر جمله آن قوم را **ودانيال** عليه السلم گفته است كه اگر بيند اين خواب از عوام مسلمانان باشار آن دلالت كند بر خير و فتح و استقامت امور و زيادة رزق و من و قبول طاعت و اگر از خلفا و سلطين باشار آن دلالت كند بر عدل و انصاف و خوف ايشان بر رعايا و اگر بيند از غازيان باشار و بر رويه تنها واقف شود در آنچه حق تعالى بر او عاه فتوحي يا غنيمتي دهد آن دلالت بر شهادة وي كند و اگر بيند او عاه كند خيري از بهر جان باشار و اگر رايي از قضاة و علما باشد آن دلالت كند بر عدل و استقامت طريقت و متابعت شريعت و حسن سيرة ايشان و اگر بيند او شغول باشار تعالى آن دلالت كند بر توبة كردن وي و اگر بيند او كافر باشار و بر او ميرا مسلمان شود و اگر رايي غمگين بود يا محبوس باشد آن دليل خلاص و فرج باشد و اگر بيند او باشد آن دلالت كند كه از آن كردد

فصل دوم

اندر ديدن حق سبحانه بر طريق تفصيل و سخن اندرين فصل مبني است بر سه قسم **قسم اول**

اندر ديدن حق سبحانه بيناق بدانكه عرش كه اندر خواب بيند كه حق تعالى و بر او بنشاه داد بمعرفة يا بدر خول جنة يا بيند كه بصرتي لطف و رحمت با وي سخن كفت يا بيند كه يد قدرة بر سر روي يا بر او يا بيماري بيمار كه حق تعالى و بر او بر سه كرد آن همه حق باشد كه ديده باشد و هر چيزكه وعاه كرده باشد از خير دنيا و آخرة آن بوي رسد و بيمار در دنيا صحت و عافيت باشد **قال الله تعالى** ان الله لا يخلف الميعاد **وقال** وعد الله لا يخلف الله الميعاد

حكاية يكي از ايشان كفت در خواب جنان ديدم كه حق تعالى با وي سخن كفت و با وي وعاه كرد كه ترا از شكيبها برهانم و اين خواب را بر خير عرضه كرد خير كفت آن هم جنان باشد كه ديده اي از بهر آنكه حق تعالى اندر توراية فرموده است كه انا اخرجناكم من ثقال المصريين و خلصكم من خادمتهم و اگر بيند كه حق تعالى بر ديدار خويشتن خواند يا و را بجاي فرمود كردن آن ديدار قربت حق باشد **قال الله تعالى** واسجد واقترب و اگر بيند كه حق سبحانه چيزي بوي دهد اگر آن چيز از متاع آخرة باشد آن دلالت كند بر سعادة خاتمت

وي و دخول بهشت و اگر جنان بيند كه حق تعالى جامه اندر وي پوشانيد آن دلالت كند كه آن شخص مادام كه اندر دنيا باشد راحت جسماني نيابد و هميشه اندر بلا و فتنه باشد و عاقبت وي بسعادة بود و مستحق بهشت شود

حكاية آورده اند كه يكي از بزركان اندر خواب ديد كه حق تعالى دو جامه در وي پوشانيد و آن خواب را بر ابن سيرين عرضه كرد ابن سيرين كفت استعد للبلاء يعني ساز تحمل بلاكن كه بلا خواهد رسيدن و عن قريب آن شخص بعلة جذام مبتلا كشت

حكاية و از جمله بزركان يكي بوده است كه ديد كه فردا قرد سخي كفتاري شبي اندر خواب جنان ديد كه حق تعالى و ديد كه كفت از من حاجت بخواه او كفت الهي حاجت من آنست كه مرا بيامرزي حق تعالى فرمود كه ترا آمرزيدم و اين را بر ابن سيرين بكفت و ابن سيرين همين جواب داد كه يازديم و فرقد عن قريب مفلوج شد و تا آخر عمر مفلوج ماند و اگر بيند كه حق تعالى و بر ا بنام خويش خواند يا بنامي ديكر كه آن نام محمود بود آن دلالت كند بر علو رتبة وي و بر آنكه وي اندر ميان خلق مشهور كردد و اگر بيند كه اندر حضرة حق استاده بود و در حق تعالى نظر همي كرد آن دلالت كند بر رحمت و بشارة **قال الله تعالى** وجوه يومئذ ناضرة الى ربها ناظرة و اين در حق كسي باشد كه صاحب خواب از اهل آخرة باشد و اما اگر بيناه كافر بود يا فاسق بود و بر از عقوبة حق بر خوردار يابد بود **قال الله تعالى** يوم يقوم الناس لرب العالمين و اگر بيند كه با حق تعالى مناجات كرد آن دلالت كند بر قرب حق و بيدار ياست و محبت خلق **قال الله تعالى** وقربناه نجيا و اكر اندر خواب نوري بيند كه اندر آن متحير شود و از دراك آن عاجز كردد آن دلالت كند كه وي اندر دنيا متحير كردد و از نفس خود منفعتي نبيند و اگر بيند كه حق تعالى با وي سخن كفت بي حجابي آن دليل خطاي اندر دين وي **قال الله تعالى** وما كان لبشر ان يكلمه الله الا وحيا او من وراء حجاب و اگر بيند كه از آن سوي حجاب با وي سخن كفت آن دلالت كند بر حسن دين و امانت وي و بر نعمت و حكم كه نزديك باشار بدرجة سلطنت و خلافت و اگر بيند كه چيزي از نعمت دنيا بوي دادي و لحظه فلان اندر بيداري ناكاه بيابد و بي رنج منتظر و ولايه و ملك باشار و از آن خيال اندر دين وي بيفزايد و اگر بيند كه حق تعالى بر وي سلام كرد آن دلالت كند بر ايمن شدن باشار از رنج دنيا و آخرة **قال الله تعالى** سلام

قوام من رب رحیم و اگر ستاره حق تعالی ویرا داری فرموده و ویرا خیری نمی کرد آن اندیشه داری هم جهان باشد و اگر بیند که ویرا وعده کرده که تو احساب خواهی آن هم جهان باشد و دلالت کند بر خیر دنیا و آخرت

قال الله تعالی ان الله یرزق من یشاء بغیر حساب و اگر ستاره با وی حساب کرد و ستکار شد و رنجی بوی نرسید آن دلالت کند بر فرج و نجاة و سرور قال الله تعالی فسوف یحاسب حسابا یسیرا و ینقلب الی اهله مسرورا و اگر ستاره مسافر باشد آن دیدار رجوع نمود با سلامت و غنیمت و اگر ستاره حق تعالی ویرا وعظ گفت و بیدار داد آن دلالت کند که ستاره از هجه رضا حق ایشان باشد بر هیز کند و اگر بیند که حق تعالی ویرا گفت من از تو راضی ام یا من از تو راضی شدم آن دیدار نجاة دنیا و آخرت بود و اگر حق را اندر صورة یکی از قوبای خود بیند منال بود و بوادی یا اندر صورة یکی از صدقای خود بیند آن دلالت کند بر فضل و منة و عنایة حق تعالی اندر حق ستاره خواب تعالیٰ و تقدس عن الصور و الاشکال و آن صورة تنبیه باشد بر انکه عنایة و شفقة حق بر وی اندر امور وی هر چون شفقة آنکس باشد حق را اندر صورة وی دیده است

قسم دوم اندر رویة حق تعالی بر سبیل انذار

بدانکه اگر کسی اندر خواب بیند که حق تعالی و العیاذ بالله از وی اعراض کرد یا بیند که بر سیاف قهر و غضب نظر وی می کرد آن دلالت کند بر معصیت که بیننده خواب بدان مشغول باشد و نزدیک کفر باشد و نیز دلالت کند که قادر و بدبیننده بر وی خشمناک باشد هر چند انکه اگر بیند که بزرگ و ماذر وی بر وی خشم گرفته بود ندان دیدار خشم حق باشد

قال الله تعالی ان اشکر لی و لوالدیک و نیز گفته اند که دلالت کند از جلو عالی اندر افتد هر چند انکه اگر ستاره از جای عالی اندر افتاد هنان آن که ستاره از آسمان یا از کوهی بزرگ اندر افتاد آن دلالت کند بر غضب حق تعالی

قال الله تعالی و اگر سد که اندر حضرة حق ایستاده بود و حق تعالی با وی هیچ خصامی نکرد و نظر وی نکرد آن دلیل غضب و سوء خاتمت باشد

قال الله تعالی فی حق من یشاء لرحمته اولئک لا خلاق لهم فی الاخرة و لا یکلمهم الله و لا ینظر الیهم و اگر کسی صورتی یا مثالی اندر خواب و ویرا کو بیدار من خاری توام یا ستاره جان داد که آن ذات حق است تعالی و تقدس آن یا طل باشد و از جمله خوابها شیطانی باشد

و دلالت کند که صاحب خواب تقربی کند یا طل بنزدیک آنکس که آن صورة بدو منسوب باشد و اگر بیند اندر خواب ستاره که حق را همی خواند و حق تعالی دعای وی قبول نمی کند آن دلالت کند که آن شخص ادای حقوق ارحام نکرده باشد

حکایة

یکی از مشایخ آورده است که اندر همسایه من شخصی بود که مالی عظیم جمع کرده بود بعد از فقر و مقاساة بسیار و روزی گفت دوش حق را اندر خواب دیدم و چنان دیدم که نوری عظیم بر من افتاد چنانکه از ادراک آن عاجز شدم و گفتم یا مقیل العثرات انگاه حق تعالی فرمود که آن وقت طلب منک الیسیر بس ما ویرا گفتیم مر کر تو ادای زکوة مال نمی کنی گفت همچنین است گفتم اکنون حساب کن و آنچ اندر ذمة تو لازم تازه است ادا کن آن شخص چون حساب کرد دو سال زکوة در ذمة وی بود و آن قدر مال اندر نظر وی بسیار نمود و نداد و همر اندر آن روز یا روز دیگر وفاة یافت

و اگر کسی اندر خواب بیند که حق تعالی بر وی خشم گرفت یا گفت من ترا یا مرد زم و آنچ بدن داند حمله دیدار غضب و دوری باشد از رحمت حق و بیمار گر بود نعوذ بالله

قال الله تعالی و من یلعن الله فلن تجد له نصیرا

حکایة

یکی از مشایخ نقل کرده است که اندر همسایه من شخصی بود عشار و من گاه گاه ویرا بدر ادای وی رفتمی تا حال وی بکرم چون مرا بدید بگریست و گفت دوش اندر خواب چنان دیدم که شخصی مرا گفت

ان اجرام سماویین معاذ الله عصیان و قال لست منی ان بحقت و در حال وفات یافت و آن مرد را
باحق سبحانه محاربت کرد مسلمانی را باحق بگذارد ان مرد این معنی بدین وجه اندر حدیث پیغمبر آمده است علیه السلام
و اگر جنان بود که حق تعالی اندر خشم بود اگر بیتوان این خواب نه از اضغاث باشد آن تعلق بوی دارد و توبه
باید کردن و اگر بیتوان اصلحی باشد تاویل آن محتمل سه وجه باشد یکی میل قاضی آن ولایت و دیگر علما اندر
احکام شریعت و دوم ظلم سلطان بر رعیت و سوم آنکه دنیا بسیار بر قحط و فتنه باشد بدان شهر و بدان
ولایت بسبب فسق و ظلم عموم آن خلق و بقیت سخن اندرین مسایل اندر ذکر قیامت یاد کرده شود سوال
اگر تو گویی که شما بیان کردید که رویت حق تعالی بواسطه ممکن است و جایز است و اندرین
قسم یاد کردید که اگر کسی گوید من حق را اندر صورت خواب دیدم آن باشد باشد و از قبیل مناامات شیطانی
بود پس از سخن متناقض باشد جواب بدانکه میان این هر دو قضیه
هیچ تناقضی نیست زیرا که اندر آن جایگاه که رویت حق را جل و علا بواسطه صورت جایز داشتیم نه
مراد آنست که آن صورت ذات حق است که ذات حق منزه است از صور و اشکال بلکه آن صورت مثالی
باشد مجازی معینی از معانی ذات حق و آن صورت اندر حقیقت صورت صفت است نه صورت ذات و اندرین
خبر که خلق آدم علی صورته اشارت بدین معنی است باری عز اسمه نوع انسان را مجبول کرد ایشان است بر وجهی که اعم معقولات و معلومات
بدیگری مستفاد از آلت ادراک است و مراد از آلت ادراک عقل است مگر اندر نوم و بیماری هرچه مدرک جز بواسطه صورت ادراک نتواند کردن و این جمله را بآلت عقل
ادراک کند اندر نوم و بیماری هرچه مدرک جز بواسطه صورت ادراک نتواند کردن و این جمله را بآلت عقل
بی احسن صورت اشارت بمقام عظمت است از بهر آنکه معلومست که حسن و قبح از مدرکات عقل است
امتیاز داده باشد که حق تعالی بذات مقدس خود تجلی فرماید و اندر حالت این تجلی آلت ادراک اندر
تجلی حق مغمور و مضمحل گردد و بنهایت مبهوت و مستغرق جمال آن تجلی گردد و ذات حق را حق
تعالی ادراک کیفیت به پندارد و اشارت اندرین آیه که لا تدرکه الابصار و هو یدرک الابصار
بدین معنی است و هم چنین این حدیث که رسول علیه السلام فرموده است که کنت سمعه الذی
یسمع به و بصره الذی یبصر به اشارت باین معنی است و عبارت ازین رویت آنکه شعر

رق الزجاج و رقت الخمر فتشابها و تشاکل الامر فکانما خمر و لا قدح و کانما قدح و لا خمر

و اندرین مقام آنانیه شخص اندر هویه حق محو گردد و از غایت اشراق جلال عبارت ازین عاجز آید
زیرا که هرچه که مطلوب ظاهرتر عبارت از وصف آن قاصرتر بود و ادراک آن صعب تر باشد
بر مثال خفاش با نور آفتاب و این ذوقیست اندرین معنی گفته اند شعر

قد رابنی فما خفی عنی احد الا بما اکمه لا یبصر القمرا
لئن بحثت بما اضمرت محتجبا فلیت یعرف من بالعرف استترا

و بدانکه رویت آخرت بدین طریق خواهد بود و اندر دنیا اندر حالت بیداری این طریق را جایز
نداشته اند و اشارت اندرین خبر که الموت قبل لقاء الله بدین معنی است یعنی این رویه اندر یوم که
انموذج موت است جایز داشته اند و خواص بنده را اتفاق افتاده است و سر این باب آنست که
هر چیز که جسم ادراک آن اندر آخرت بتواند کردن روح اندر خواب که از شواغل جسمانیات و کدورات
بدنی خلاص یافته است همان چیز را ادراک تواند کردن از بهر آنکه روح اندر دنیا همان صفا دارد
که او را اندر آخرت حاصل خواهد شدن و ازین جمت است که اجسام انبیا علیهم السلام اندر دنیا چون بآخرت
جسمانیات و کدورات بدنی ملوث نشان اند صفا روحانیات ایشان را حاصل شان است و رتبه
اشراق قدسیان یافته اند الا جرم اسرار کاینات از نظر ایشان محجوب نشان است و خفیه این حدیث
آورده اند که کان رسول الله صلی الله علیه وسلم من خلفه کما یری من قدامه این معنی است و اشارت
اندرین خبر که نحن معاشر الانبیا اجسادنا ارواحنا بدین معنی است و ازین جمت مخصوص
گفته اند که پیغمبر علیه السلام جز در جایگاه فرموده است که والذی نفسی محمد بیده و نگفته
است که روح محمد بیده زیرا که نفوس رتبه صفا روحانیات یافته است و بدرجه قدسیان
ترقی کرده است و الله اعلم و اما آنچ اندرین جایگاه گفته بر که چون کسی حق را جل و علا که بصوره
اندر خواب بیند آن خطا باشد مراد ازین صوره ذات است و ذات باری عز اسمه منزه است
از صور و اشکال تعالی عن ان یحیط به العقول و الابصار سوال
اگر تو گوی شما بین
ازین دعوی کردید که شیطان نتواند بصوت حق تعالی کردن و اندرین جایگاه میگوید که چون کسی

خود را اندر صورت خواب ببیند سزد آن خواب تأویلی باشد و این سخن مشعر است بر قول وی پرتو نکرد اندر صورت خود جمع میان این هر دو سخن چگونه توان کردن

جواب

باید دانستن که چون وی دعوی رؤیه میکند علیه السلام اینجا دعوی رؤیه خود را جل و علا اندر خواب یا دعوی رؤیه پیغامبر علیه السلام اینجا که آنرا احوال خاص باشد چنانکه خواص را روح آن بود صادق القول گردد و آنرا متکبر باشد تواضع و انکسار اندر وی پدید آید و آنرا خیانت پاکی تحکم گردد و آنرا بر دنیا و لذایذ آن حریص باشد آن سرد و وی سرد شود و عیال جمله باید که اندر اقوال و افعال بر وفق شریعت و متابعت رسول علیه السلام جای باشد و اندرین بیفزاید و محبت حق و شوق آخرت و استعداد اسباب آن بروی غالب شود زیرا که مکاید شیطان بر بنی آدم اندر کل احوال مبعث است بیشتر باضمار ربوبیت حق تعالی گردد و چون شخص قدرت بیابد بر تغییر آن بر فتنه و ضلالت خلق اسلطه باشد این دانست که یاد کردم اندر وی پدید آید آن خواب از جمله مکاید شیطان بود و باشد که بروی دست یافته بود از بهر آنکه چون در سینه را جان صفا و نور و محبت حق بیابد که شیطان از آن منهزم گردد و از جمله آن بندگان شود که حق تعالی فرماید که إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ هر آینه شیطان خویشتن را اندر صورتی دیدا بوی نماید مخالف آن صورتها که معهود وی باشد و وی را گوید من حق ام و بینداز را قدرت شناختن آن بیابد و بدان مکاید مغرور گردد و امارت این حالت آن باشد که اندر سینه تکبر و تحقیر خلق و حرص بر لذید دنیا و فرح بحسابات پدید آید و همچنین آن سینه را نور قلب و صفا اندرون بقوت باشد امّا آنکه علم باشد بمکاید شیطان و لیکن به اخوان وی هر آینه شیطان دائم مواقب احوال وی باشد اندر حالتی نوم و یقظه و خویشتن را نمودن خواب و بیداری اندر اشکال و صور مختلف بروی عرضه میکند و القا و وساوس اندرون وی میکند و میگوید این حق است تا وی بدان مغرور و وی را ره میکردد نه بدان معنی که وی بمثال حق یا بصورت رسول علیه السلام تواند کردن و مشایخ این را نصر لفته اند که سخن بیکی که شیخ فیشخه ابلیس

والله اعلم

قسم سوم اندر رؤیه حق جل و علا بر سبیل

بدانکه اگر کسی اندر خواب سزد که حق تعالی نزول کرد بر عرش بر جمله دیار قوت اسلام و بسه عدل ملوک و امن و فراخی نعمت و راستی عامه خلق باشد و دیار قهر اهل باطل باشد و اگر چنان سزد که حق تعالی نزول کرد اندر طرفی

مخصوص مثل شهری یا محلتی یا دیهی یا سرایی بکریم آن اهل آن موضع از اهل اسلام و صلاح باشد آن دلالت کند که اندر آن موضع عدل و داد گسترده شود و نعمت فراخ گردد و باشد که ایشان موضع پادشاهی عادل پدید آید و اگر اندر آن موضع خصومتی باشد آن دیار مصلحت بود و اگر آن خصومت میان کافران و مسلمانان باشد آن دیار نصرت و ظفر اهل اسلام باشد و اگر اهل آن موضع مظلوم باشند آن دیار ظفر یابند بر دشمن ایشان باشد و هلاکت ظالمان و اگر سزد که حق تعالی بروی درود فرستاد یا بروی رحمت کرد آن دلالت کند که بینداد را مصیبتی یا صعب زیان رود و وی اندران صبر کند و مستحق ثواب عظیم شود قال الله تعالی اولئک علیهم صلوات من ربهم و رحمة و اما اگر اهل آن موضع از اهل ظلم و فسق باشند آن دلالت بر هلاکت و استیصال ایشان قال الله تعالی هل ینظرون الا ان یاتیهم فی ظلل من الغمام و الملائکة و قضی الامر و اگر کسی اندر خواب سزد که حق تعالی مرده بود اندر موضعی آن دلالت کند که اهل آن موضع دست از حق بداشته باشند و ظلم و بدعت و ضلالت اندران موضع غالب گردد و اگر کسی اندر خواب سزد اندر موضعی که حق تعالی اندر آن جایگاه نماز کرد یا تسبیح کرد آن دلالت کند بر وصول رحمت و مغفرت با اهل آن موضع

فصل سوم اندر دیدن عرش و کرسی و لوح محفوظ

بدانکه دیدن عرش اندر خواب بر چهار وجه تعبیر کنند بر سلطنت و ریاست بزرگ و شرف و رفعة قدر و عزة و اگر کسی اندر خواب سزد که بر عرش بود و اگر بینداد از اهل سلطنت باشد جمله خلق آن صقع مطیع و محکوم وی شوند و اگر بینداد نه از اهل ولایة باشد عزة و مرتبة عالی یابد و دست هیچ دشمن بروی نرسد و بر جمله دشمنان ظفر یابد و اگر بیننده از تجار باشد سود بسیار کند و بر اقران خود بزرگی یابد و علی الجمله بینداد از هر مرتبة و صنعت که باشد از اعلا آن صنعت هیچ کس مرتبة وی نرسد و اگر بینداد فاسق باشد آن دلالت بر فضیحت و مذلت کند و دیدن کرسی اندر خواب دلالت کند بر نعمت و عزة و شرف و علم و وقار و سلطنت و منصب بزرگ و اگر اندر خواب سزد که نصر اندر کرسی همی گردد آن دلالت کند بر عدل و انصاف و یکی عزة و ریاست و اگر بیند که بر کرسی نشسته بود اگر بینداد نه از اهل صلاح باشد آن دلالت کند بر امارت و فضیحت و اگر بیننده از اهل صلاح باشد اندر هر مرتبة که باشد عزة و رفعت یابد و اندر میان خلق عزیز گردد

لوح محفوظ

وبر دست وي خيرات بسيار رود و او جان بسلامت برد كه بر وي مي رفت و كربي بلا كه مي نمود آن دلالت كند بر تزايد ولايت و مرتبه وي و اگر ستاره از كربي فرو افتاد يا از جاي خود بيفتاد آن عالم كه باشد معزول گردد و اگر بيند كه خواب ببرد آن دليل است كه لوح محفوظ مي خواند اگر ستاره اين خواب از اهل صلاح باشد آن دلالت كند بر زيادت تقوي و ورع او و يا فتن علم لدني و اظهار كرامات و مشرف بودن بر خواطر خلق قال الله تعالى و لا رطب و لا يابس الا في كتاب مبين و قال عز من قائل و كل شيء احصيناه في امام مبين و اگر بيند كه از اهل صلاح باشد آن دلالت كند بر نقصان جاه وي قال الله تعالى لقد كنت في غفلة من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد

باب دوم
اندر ذكر رؤيه انبيا عليهم السلام

و سخن اندرين باب مرتب است بر پنج فصل

فصل اول اندر رؤيه جملة انبيا عليهم السلام

بدانكه رؤيه جمله انبيا عليهم السلام على الجمله از دو حالت بيرون نباشد يا متضمن بشارتي باشد يا سبب نذري بود قال الله تعالى و ما نرسل المرسلين الا مبشرين و منذرين و اين خبر حوالت بيشتر بكند كه اگر ستاره اين خواب از اهل صلاح باشد رؤيه وي اين تواند كه اندر اغلب احوال ديانت باشد و اگر ستاره نه از اهل صلاح بود ديدن وي اين تواند كه جمله مقصود از فرستادن ايشان خلق خود تمهيد ايشان است كه تا بشارت مطيعان دهند و انذر عاصيان كنند و ديدن ايشان اندر خواب هم بر دو وجه باشد يحيى آنا ذكر ايشان را موصوف باشد بصفات كمال و همه جمله جايز است كه مناسب حال و مرتبه آن نبي باشد عليه السلام و وجوه رؤيه بيرون وجه اتفاق افتد آن دلالت كند بر صلاح و استقامت حال صاحب خواب و بر نيل مقاصد دنيوي و اخروي و ظفر يافتن بر اعدا و چون ستاره اين خواب از صلحا باشد و آن دلالت كند بر وراثت و روزي كردن توبه موستاره را و نه از اهل صلاح باشد قال الله تعالى و ان كل تمادي را خير مستقيم

وجه دوم

آن باشد كه اين تواند مقبض و عسر گيرد و بر حالي كه نه مناسب ايشان باشد و اين بيشتر آن دلالت كند بر سوء حال بيننده و بر بلا و مشقت و فتنه كه بوي رسد بتواتر آن قبض كه اندر آن نعيد يافته باشد و بشارت كه اثر آن قبض تعلق بعموم خلق دارد و عاقبت آن خير و ظفر باز گردد و حق تعالى آن بلا را دفع

كند از همه خلق عاقبت كار انبيا عليهم السلام بخير و ظفر و قهر اعدا باشد قال الله تعالى كتب الله لاغلبن انا و رسلي و اگر بيننده اين خواب نه از اهل صلاح باشد و ورا توبه بايد كردن و از عقوبت حق بر خطر بايد بودن

حكايه

بروزي بوده است كه ورا احمد بن حسين المصري العنتري گفت وقتي كنيزكي خريدم عجمي كه هيچ زبان من نمي دانست و او نيز زبان من نمي دانست و بر طريق توجمان سخن با وي مي گفتم ناگاه شبي از خواب بيدار گشت و سخن عربي مي گفت بغايت فصيح و گريه بر گرفت و مي گفت يا سيداي علمني فاتحة الكتاب من اين بر سيدم كه حال تو چگونه بود گفت شخصي را اندر خواب ديدم كه خشمناك بود و خلقي از پي وي مي رفتند من بر سيدم كه اين شخص چه كس است عيسي است عليه السلام و شخصي ديگر را ديدم بعد از وي برفتي ضعيف كه بار نشت و گفتند اين موسي است عليه السلام و بعد از ان شخصي را ديدم زيباتر و بيلو تر از ايشان هر دو و خلقي بسيار از پي وي بودند بر سيدم كه اين كس است گفتند اين محمد است عليه السلام و من از پي او برفتم تا بدر بهشت رسيد و در بگشودند و خود و همه كه با وي بودند در بهشت رفتند و مرا من دون ديگر ان نگاه داشتند و گفتند هذا لك فاتحه داند خواندن بر اندر بهشت آيد و آن هر دون فاتحه برخواندند و اندر بهشت رفتند و من نادانسته بر خواندن و باز دادم حمار گفت من عشيقه جعفر بم و ورا فاتحه تعليم كردم و چون آنرا ياد گرفت در حال جان بداد و اگر كسي اندر خواب بيند كه پيغمبري را بگشت آن گفته اند آن بهشت از خيار انبيا باشد و از اهل صلاح باشد آن دلالت كند بر يافتن شرف و مرتبه و نيكي روي انبيا عليهم السلام و اگر نه چنين باشد آن دلالت كند بر نقص عمل و بر معصيتي كه بدان مستحق عذاب شود قال الله تعالى فبما نقضهم ميثاقهم و كفرهم بايات الله و قتلهم الانبيا بغير حق

فصل دوم

اندر ديدن بعضي از مشاهير انبيا عليهم السلام

بر طريق تعجب بدانكه ديدن آدم عليه السلام اندر خواب اگر بيننده از اهل سلطنت باشد آن دلالت كند بر بسيار سلطنت و حاكمي عظيم قال الله تعالى اني جاعل في الارض خليفة و نيز دلالت كند كه بيننده اندر دنيا معصيتي افتد و از آن توبه كند قال الله تعالى فازلهما الشيطان عنها و قال جل ذكره فتلقى آدم من ربه كلمات فتاب عليه انه التواب الرحيم و اگر نه از اهل سلطنت باشد مرتبه بزرگ و رفعت و علم يابد و اگر ورا منقبض و غمگين بيند از مرتبه عالي در افتد و نعمتي از وي زايل شود و دگر بار فرج يابد و نعمت بر وي كه بيننده بخواهد مخدور شود

آدم

بدو باز آید و توبه کند **قال الله تعالی** ثم اجتباه ربه فتاب علیه انه هو التواب الرحیم و نیز گفته اند که دیدن آدم علیه اللام اندر خواب دلالت کند که بیناه بقول زنی ودشمنی فریفته شود و اندر محنت وفتنه افتد و نعمت و منصب ازوی زایل شود و ذلت پیاید **فرج** یابد و اگر اندر خواب بیند که آدم علیه اللام مرده بود آن دلالت کند بر موت عالم ترین خلق آن زمانه **حکایة** ربیع بن سلیمان گفته است اندر خواب جنان دیدم شبی که آدم علیه اللام مرده بود و ویرا دفن میکردند معبر گفت این خواب دلالت کند بر موت عالم ترین خلق و عن قریب شافعی رضی الله عنه وفات یافت و دیدن حوا اندر خواب دلالت کند بر فرح و شادی و اگر بیناه اندر عمی باشد زان فرج یابد و دیدن هابیل اندر خواب دلالت کند بر یافتن رضا حق و تقوی و قبول طاعت ازوی **قال الله تعالی** فتقبل من احدهما الی قوله انما یتقبل الله من المتقین و معبران گفته اند که هر که هابیل را اندر خواب بیند دلالت کند بر فرمان برداری حق و خشنودی حق تعالی ازوی و ویرا از حمت زنی یا خویشی مشفقی رسد و باید که ازیاد ازان برحذر باشد و دیدن قابیل اندر خواب دلالت کند بر ظلم و خسران و سوخاست و متابعت هوا نفس **قال الله تعالی** فطوعت له نفسه قتل اخیه فقتله فاصبح من الخاسرین و دیدن شیث علیه اللام اندر خواب دلالت کند بر سرور و یافتن نعمت و خیر طیبه و دیدن ادریس اندر خواب دلالت کند بر نیل ورع و عفت و حسن عاقبت و بیناه را کیاست و صنعتها خوب و علم نجوم و رمل روزی کرده شود و دیدن نوح علیه اللام اندر خواب دلالت کند بر طول و برفرزندان بسیار از زنی دینیه و بر مشقت بسیار که متضمن ثواب عظیم و ریاست باشد و عاقبت بر دشمنان ظفر یابد و از غمها خلاص یابد و نصاری گفته اند که دیدن نوح علیه اللام اندر خواب دلالت کند بر حج و اجتهاد و فضل و برکثرة عبادة و بر اعمار بسیار و بر ریاست بزرگ که شخص اندر آن مطاع باشد و عاقبت بر اعمار ظفر یابد و دیدن هود و صالح علیهما اللام دلالت کند که بیناه را از قوی جمال سخنی و مقالت بسیار رسد و عاقبت بر بیان ظفر یابد **قال الله تعالی** و لما جاء امرنا نجینا هودا **وقال جل ذکره** فلما جاء امرنا نجینا صالحا والذین آمنوا معه برحمة منا که معبران اسلام گفته اند که دیدن ابراهیم علیه اللام اندر خواب دلالت کند که بیناه را فرمانی بزرگ دهند و حق تعالی ویرا جح روزی کند و بر اعمار ظفر یابد و زنی صالحه صاحب جمال ازو کند و ویرا ازوی فرزندان صالح ایند

نیز بیرون آمد و همی گفت **غفرلی ورب الکعبة** **وهم جنین** یکی از علما گفته است که چون شبغم وفات یافت بعد از وفاة ویرا اندر خواب دیدم که مرا گفت از مرجه نماز بر من نکردی و من ترحمت ترک نماز عزی یاد کردم از گناه قرموذ که او تو نماز بر من کرده بودی تو اسودی عظیم رسیدی و این شبغم از جمله مشایخ بزرگ بوده است و آورده اند که خدای نماز بگزارد که از قیام عاجز شد و دیگر از قعود نماز همی کرد تا از آن نیز عاجز گشت و از گناه بر پشت بار خفته نماز کرد تا از خود وماند از گناه روی سوی آسمان کرد و این کلمات بگفت که **سبحانک عجبا للخلیقة کیف ارادت بک بدلا و سبحانک عجبا للخلیقة کیف استبدلت قولها بذکرک غیرک و سبحانک عجبا للخلیقة کیف انست بسوئک** **وهم جنین** بزرگی بوده است که ویرا عاصم خیاری گفتندی بعد از وفات وی یکی از خویشان وی اورا بخواب دید ازوی بپرسید از که جای تو خالی است اندر آخرة گفت در روضه از روضها بهشت با طایفه از اصحاب خود و هر بامداد و شبانگاه بزدیک عبدالله المزنی رحمه الله دیگر می رسیم گفتم جسم یا بروح گفت هیهات قد بلیت الاجساد و انما تلاقا بالارواح **وهم جنین** عبدالله بن معیث و وی از جمله سالکان بود و عهد کرده بود که هرگز با اختیار خواب نکند و گفتی آلرنده ذوق طاعت بود ذوق من با که نداشتی که اندر دنیا با شهریانه و چون وفات یافت دختر وی اورا اندر خواب دید و بپرسید که حال تو چگونه است گفت خیرات بسیار و منزلتها بزرگ یافتم و بامداد و شبانگاه رزق بی حساب آنرا یافتم بجمله طاعت گفت بصبر و گفت ندانی قرآن **وهم جنین** یکی از صلحا آورده است که مرا بسری بود و آن بسر را شهید کردند و ویرا اندر خواب ندیدم تا آن شب که عمر عبدالعزیز رحمة الله علیه وفات یافت و آن شب ویرا اندر خواب دیدم و ویرا گفتم ای فرزند نه تو وفات یافته بودی گفت من نمرده ام بل که مرا شهید کردند و من بنزدیک حق زنده ام پس من گفتم چه حاجت آمده است گفت امشب اندر جمله اسمانها ندا کردند که هیچ کس نباشد از انبیا و شهدا و صدیقان الا که بنماز عمر عبدالعزیز حاضر شوند و من بر نماز وی امام بودم اکنون آمده ام تا بر شما سلام کنم **وهم جنین** از جمله مشایخ بیکی بوده است که ویرا علی بن الموفق گفتندی وی گفته است که من بخانه وجدج بگردم و ثواب آن حمله برسول علیه اللام و باصحاب وی دادم تا انگاه که بگرج

بازمانده ایشان زوری اهل عرفات را دیدم که حج میکردند و تضرع و زاری بسیار میکردند من گفتم الهی
در میان ایشان کسی هست که حج وی نیست من از بهر حج وی خجلم واندرهمان شب حق را اندر خواب
دیدم جل وعلا که فرمود که یا علی من الموفق علی تنجی قد عرفت اهل الموقف ومسلهم معهم
واضعاف ذلک وشفعت کل رجل منهم فی اهل بیته وجیرانه وانا اهل التقوی واهل المغفرة

وهم حدیث ابو عبدالله مغربی گفته است که رسول را علیه اللام اندر خواب دیدم گفتم یا رسول الله
ان لی الیک حاجة کیف اصل الیها فرمود که من زار قبری وجب له شفاعتی فلیستکثر ویستغفر اربعین مرة
ویشیر باصبعه لا الله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین فانه یستجاب دعوته وهم حدیث
آورده اند که شیخی از ائمه اندر خانه ابوهریره رضی الله عنه حاضر بود وی این حدیث روایة
همی کرد از رسول علیه اللام که ضرس الکافر فی النار یکون مثل احد گفت مردی آنجا یاه حاضر
بود که ویرا ابوعبدالله بن الخیار گفتندی اندر خاطر وی بگذشت که این حدیث دروغ بندد
همانا که این حدیث نشنیده است که از ابوهریره افتاده است گفت همان شب اندر خواب رفتم جنان
دیدم که قرحه بر انگشت من برآمد ومن آنرا نخاریدم وآن بزرگ میگشت تا اکاه مثل احد گشت
گفت من از تو من این بیمار گشتم وخدمت ابوهریره رفتم وتوبة کردم واز آن استغفار کردم

وهم حدیث بزرگی آورده است که من اندر مدینه رسول بودم علیه اللام
وبر ابوزوحه نشسته بودم ناگاه اعرابی را دیدم که از سوی بیابان فراز آمد تا بر در یک
روضه رسید واز حاییاه بایستاد وگفت یا رسول الله قد قال الله تعالی ولو انهم اذ ظلموا
انفسهم جاوک فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحیما وقد ظلمت
نفسی یا رسول الله فاستغفر لی فاکاه این دو بیت بگفت وبرفت

یا خیر من دفنت بالقاع اعظمه ... فطاب من طیبهن القاع والاکم
نفسی الفداء لقبر انت ساکنه ... فیه العفاف وفیه الجود والکرم

من پرسیدم که اندر خانه که اعرابی بر پشت خواب بر من غلبه کرد وخفته که در خواب رفتم پیغمبر علیه اللام
دیدم که فرمود که برو واین اعرابی را بشارت ده که حق تعالی ویرا آمرزید من برخاستم واعرابی هنوز برفته بود ویرا

ویشمان دوست دارد وازجمت طالبی ویرا مشتقی بسازد وعاقبت بروی خیر یابد ویهود گفته اند
که دیدن ابراهیم علیه اللام دلالت کند بر بسیار رفعت وسلطنت ونصاری گفته اند هر که
ابراهیم را علیه اللام اندر خواب بیند سلطنت یابد واگر شاه نه اهل آن باشد اگر فقیر باشد غنی گردد
واگر غنی باشد نعمت وی زیادة شود ودیدن ابراهیم علیه اللام بیرد دلالت کند که شاه را فرزندی آید
صالح اندر سن شیخوخة قال الله تعالی الحمد لله الذی وهب لی علی الکبر اسمعیل واسحق
ورویة ابراهیم علیه اللام بیرد دلالت کند که شاه از نابینائی ایمن گردد ونور چشم وی زیادة شود
واین جمله از رویة وی مجرب است حکایة آورده اند که محمد بن سمیع بخاری
صاحب صحیح اکمه بود وی را در صاحه دانست شبی ابراهیم را علیه اللام اندر خواب دید ویرا
گفت بروکه دعا کردم وحق تعالی بر تو بینا کرد بازگشت جوباما از خواب بیدار گشت بینا شده
بود وهیچ دیدن اسمعیل علیه اللام اندر خواب دلالت کند بر فصاحت وقضا حاجت وبیاریابی وبر اسمعیل
بنیاد خیر وذریت جمیل بعد از وی وروایة ابراهیم علیه اللام بر همین دلالت کند قال الله تعالی
واذ یرفع ابراهیم القواعد من البیت واسمعیل وقال عز اسمه وجعلها کلمة باقیة فی عقبه
ودیدن اسمعیل علیه اللام نیز دلالت کند بر صادق حدیث وبجای آوردن وعده همچنان که
قال الله تعالی انه کان صادق الوعد وکان رسولا نبیا ونصاری گفته اند که رویة
اسمعیل علیه اللام اندر خواب دلالت کند که مشقتی بیند او را از جمت بدروی ونیز دلیل سفر باشد وبیاری منفعت
ودلالت کند که از نساء وی پسری پدید آید که سلطنت یابد ودیدن اسحق علیه اللام اندر خواب دلالت کند
که بیننده را مشقتی وشدتی رسد که از ان بصدر هلاک افتد وحق تعالی ویرا از ان برهاند واگر ویرا اندر گلخن
بینند آن دلالت کند بر ذهاب بصر وی ویهود گفته اند که رویة اسحق علیه اللام اندر خواب دلالت کند
بر نیل ریاست ونصاری گفته اند دیدن وی دلالت کند بر فتنه از قبل بادشاهی بزرگ وحق
تعالی ویرا از شر او برهاند ودنیا بروی فراخ گرداند ودیدن یعقوب علیه اللام اندر خواب دلالت کند
بر یافتن نعمت وبرخورداری بسیار وویرا از جمت فرزندی مشقتی رسد وحق تعالی ویرا از آن فرج
دهد ونصاری گفته اند که رویة یعقوب علیه اللام دلالت کند بر قرب حق بسبب

یوسف

طاعت ۞ و دیدن یوسف علیه السلام اندر خواب دلالت کند بر ظلم و حبس و مشقت که بوی رسد از جهت زنان و بعد از آن عزت و شرف و رتبه علی یابد و اگر بیند که از اهل سلطنت باشد سلطنتی عظیم یابد قال الله تعالی رب قد آتیتنی من الملک ۞ و حمله اعدا محتاج و منقاد وی گردند و بقضاء وی اعتراف کنند قال الله تعالی قالوا تالله لقد آثرک الله علینا و ان کنا لخاطئین ۞ و روایه یوسف علیه السلام اندر خواب دلالت کند بر بستان بهشتان کمیز و باری تعالی مرآة وی ظاهر گردد ۞ و اگر بیند که بستان معتبر شود و بهتر خود خرج کند بصدقه وی قال الله تعالی ۞ و قالت امرأة العزیز الآن حصحص الحق انا راودته عن نفسه و انه من الصادقین ۞ و دیدن یوسف علیه السلام اندر خواب دلالت کند که باری تعالی بستان را علم تعبیر روای کند قال الله تعالی ۞ و لنعلمه من تاویل الاحادیث

حکایه

و ابن سمیر گفته است که من اندر خواب جان دیدم که اندر مسجدی رفتم و سه مرد کهل را دیدم که اندر آن مسجد نشسته بودند و جوانی را دیدم که جامه نشسته بود من برفتم و نزدیک وی بنشستم و از وی پرسیدم که ایشان چه کسانند گفت ایشان یاران من اند ابرهیم و اسحق و یعقوب علیهم السلام گفتم و من یوسف ام گفت مرا چه یارای آن بود ۞ و یک دهن باز نشود و گفت بدرگاه جد من گناه کردم زفان وی دیدم کرمان دهن باز نشود و فرمود که بدگر من نظر کردم و دل ویران دیدم حکایه گفتم دل تو امید بیند ۞ انگاه فرمود که برو و خوابها تعبیر میکن و مردمان را خبر حسن ابرهیم کردانی اندر خواب دیدم که یوسف علیه السلام بیرامن خویشتن را اندروی بوستانها و انارستان باب مختلف کشت و ازین نوع از نشانها فراوان بسیار دیدم ۞ و غرض از ایراد این شمه آنست که ترا معلوم شود که معظم ان علم عطایی است و کرامات و الهامات ربانی است ۞ و بمجرد کسب و سعی میسر نشود

موسی و هرون

۞ و دیدن موسی و هرون اندر خواب علیهما السلام دلالت کند که بر دست بنیاد خلقی بزرگ هلاک گردد

حکایه

۞ و آورده اند که کثیری از ان سعید بن مسیب رحمة الله علیه موسی را علیه السلام اندر خواب دید که عصای اندر دست داشت ۞ و اندر شام بر روی آب همی رفت و کثیر که این خواب را بر سعید بن مسیب عرضه کرد سعید گفت اگر چنان که این خواب راست است عبد الملک بن مروان مرده است از بهر آنکه حق تعالی ورا از بهر قهر جبابره فرستاده است ۞ و اندرین ایام جبار تر از وی

داود و سلیمان

کس نیست و آن هر چنان بود که وی تعبیر کرده بود ۞ و نصاری گفته اند دیدن دلالت کند بر نصرة اهل حق و قهر اهل باطل ۞ و اگر کسی را عزم جهاد بود و یکی را ایشان اندر خواب بیند ظفر یابد ۞ و رویه موسی علیه السلام بر دلالت کند کاری بنیاد را خوف و مشقت و غربت بیش آید ۞ و اگر غربت بسبب سخن و استقامت و ریاست باشد قال الله تعالی یا موسی لا تخف انک من الآمنین ۞ و دیدن داود و سلیمان علیهما السلام اندر خواب دلالت کند بر نیل سلطنت و ریاست و نعمت و خدم و زنان و فرزندان بسیار و بر نیل علم و حکمت قال الله تعالی فقد آتینا آل ابرهیم الکتاب و الحکمة و آتیناهم ملکا عظیما فیل ردده داود و سلیمان علیهما السلام اندر باب العظیم کثرة النساء ۞ و رویه ایشان نزد دلالت کند بر بنیاد و آیه قضا یابد حون علان بیند قال الله تعالی و داود و سلیمان اذ یحکمان فی الحرث ۞ و دیدن داود علیه السلام بر دلالت کند که بر دست بنیاد خللی روی دهد و بسبب زنی اندر فتنه افتد و زان باز گردد و توبه کند قال الله تعالی فاستغفر ربه و خر راکعا و اناب ۞ و بیرا باشد که بنیاد آن زن نکاح کند و ویرا از آن زن فرزندی آید صالح صاحب ریاست ۞ اذ کان سلیمان علیه السلام من تلک الفتنة التی فتن بها داود علیه السلام ۞ و دیدن داود علیه السلام بر دلالت کند بر نیل فصاحت و ابداع صنعتها غریب قال الله تعالی و آتیناه الحکمة و فصل الخطاب و قال عزامیه و علمناه صنعة لبوس لکم من باسکم ۞ و بیر دلالت کند که بنیاد مباشرة لحمها دیا و نعمها خوش کند و صاحب قوة گردد قال الله تعالی و اذکر عبدنا داود ذا الایاد انه اواب ۞ و بطیر محشورة کل له اواب ۞ و رویة سلیمان علیه السلام بر دلالت کند بر فهم و ذکای از قرین خود برسر آید قال الله تعالی ففهمناها سلیمان ۞ و دیدن دانیال علیه السلام اندر خواب دلالت کند که بنیاد معتقد گردد اندر علم تعبیر و مشهور گردد بعلم و حکمت و بداند که ویرا از حق تعالی زمان حمیت دشمنی و معهود گفته اند که دیدن دانیال علیه السلام دلالت کند که بنیاد منصب قاضی یابد و وزارت یابد ۞ و دیدن عیسی علیه السلام اندر خواب دلالت کند بنیاد شیخی مبارک دیندار خیر باشد و خصوص را خذ خود یابد و ویرا فرزندی آید بدین صفت قال الله تعالی و جعلنی مبارکا اینما کنت قال عزوجه و برا بوالدتی ۞ و دیدن وی بر دلالت کند بر کثرة سیاحت و غربة از خلق ۞ و نصاری گفته اند که مرکب عیسی را علیه السلام اندر خواب سفر دلالت کند که ویرا اندران سال حج میسر شود و بقی

داود و سلیمان

دانیال

عیسی

نوشته

و اگر بیند این خواب مشتغل شود جلوب اندران ظاهر گردد و رویه علی علیه السلام بزد دلالت کند که بیند را
اعدا و حساد بسیار باشند و قصد اهلاک وی کنند و بروی ظفر نیابند قال الله تعالی وما قتلوه
وما صلبوه ولکن شبه لهم و دیدن میم اندر خواب دلالت کند بر نیاز جاه و منصب و ظفر بر اعدا
و کرنیچ اندر خواب بیند آن زن را نسبی آید و عالم گردد و مبارک و خیر باشد و آن زن شاه
یا بد قال الله تعالی اذ قالت الملائکة یا مریم ان الله یبشرک بکلمة منه و اگر آن زن را تمنی
منسوب کند حق تعالی مر آن وی را ظاهر کرداند اندر میان خلق و رویه وی بزد دلالت کند بر نیکی
و لشکر عبادة و عفت و بسیار رزق که وی را بود و رنجی بوی نرسد قال الله تعالی حکایة عن امهما
انی اعیذها بک و ذریتها من الشیطان الرجیم ثم قال عز اسمه فتقبلها ربها بقبول حسن و انبتها
نباتا حسنا کلما دخل علیها زکریا المحراب وجد عندها رزقا قال یا مریم انی لک هذا قالت هو
من عند الله ان الله یرزق من یشاء بغیر حساب و دیدن خضر علیه السلام اندر خواب دلالت کند
بر طول عمر و بر فراخی نعمت و سیاحت و بر معاونة کردن خلق و دیدن الیاس نیز هر چنین باشد
و نیز دلالت کند بر امر معروف و نهی منکر کردن قال الله تعالی وان الیاس لمن المرسلین اذ
قال لقومه الا تتقون اتدعون بعلا و تذرون احسن الخالقین و دیدن یونس علیه السلام اندر خواب
دلالت کند بر ضیق خلق و بر مشقت و حبس و کاری که آن ندانست یابد و مغلوب گردد
قال الله تعالی و ذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر علیه و قال جاذلره فاصبر
فکان من المدحضین و بسبب کثرة عبادة و استغفار وی حق تعالی وی را از آن خلاص دهد و منصب
و ریاست روی کار قال الله تعالی فلولا انه کان من المسبحین للبث فی بطنه الی یوم یبعثون
و دیدن ایوب علیه السلام اندر خواب دلالت کند بر کثرة نعمت و مال و ملک و خواسته و فرزندان
بسیار و دلالت کند که دشمنی بروی ظفر یابد و بروی شماتت کند و نعمت از وی زیادت شود و بعد
از آن حق تعالی وی را نصرت دهد و دعای وی اجابت کند و صحت و عافیت دهد و نعمت بدو باز
آید و از آن زیادت کردد قال الله تعالی و ایوب اذ نادی ربه انی مسنی الضر و انت ارحم الراحمین
له اهله و مثلهم معهم رحمة من عندنا و دیدن شعیب علیه السلام اندر خواب دلالت کند

خضر و الیاس

یونس

ایوب

شعیب

بر کثرت عبادة و فصاحت و بر مال و خواسته بسیار و بر فرزندان فاضله و دلالت کند که بیند امر
بمعروف و نهی منکر کند قال الله تعالی قالوا یا شعیب اتامرک ان نترک ما یعبد آباؤنا او ان نفعل
فی اموالنا ما نشاء و دیدن زکریا و یحیی علیه السلام اندر خواب دلالت کند بر ورع و تقوی و کثرت مال
و نیاز یادت و دیدن یحیی نیز دلالت کند که بیند اندر غلبه وفات منقبض باشد و از خلق عزلت گزیند
و بصلاح و صدق و عفت مشهور گردد یا بیند را فرزندی آید بدین صفت و نیز دیدار فهم و زهد و دیانت
بود قال الله تعالی یا زکریا انا نبشرک بغلام اسمه یحیی و قال جاذلک یا زکریا انا نبشرک
بیحیی مصدقا بکلمة من الله و سیدا و حصورا و نبیا من الصالحین و قال عز اسمه یا یحیی خذ
الکتاب بقوة و آتیناه الحکم صبیا و دیدن زکریا نیز دلالت کند بر نیاز پناه و بر اجابت دعا و بر آنک
حق تعالی بیند را اندر سن کبر فرزندی نرینه کرامت کند صاحب علم و صاحب ریاست قال الله تعالی یا زکریا
نبشرک بغلام اسمه یحیی و قال کذلک الله یفعل ما یشاء و دیدن کعبه نیز دلالت کند بر آنک حق تعالی
وعاء فضایل و خصال ایشان ممکن نیست اما ضبط تمام اندرین باب آنست که هر پیغمبری را که اندر
خواب بیند معجزه یا بدی که بکرده معجزه وی جه چیز بوده است و خوی وی بنسبت با غار و اندر جلوه
بوده است و اندر زمان آن نبی بکرده که خبر غالب بوده است و حصار وی اندر حلم و ناز و غنی و فقر
و حاجة و غضب جلوه نموده بوده است و وظیفه که ممیز است میان آن نبی و میان دیگر انبیا علیهم السلام
خصب آن تعبیر کند و بیابد که اندر آن تعبیر کردن مراتب منازل آن کس داند اندر صلاح و فساد و علو همت
و برزندی منصب و غیر آن چنانکه شرح آن یاد کرده شد و اگر جایی بیند که همه پیغمبران علیهم السلام اندر
موضعی جمع شده بودند آن دلالت کند بر نصرة الحق و قمع دین و بر قهر عدو یا فضل و نیز بادشاه جمع شدن
ایشان اندر موضعی دلالت کند بر موت بهترین اهل آن زمانه

فصل سوم اندر رویه

شخص له حوبیشتن بصفت پیغمبری شاه بود اگر کسی اندر خواب بیند که خویشتن بصفت پیغمبری شاه بود آن دلالت کند
که بینداند این خواب از جمله صلحا و ابدال باشد و آن پیغمبر از جمله مشاهیر انبیا باشد آن دلالت کند بر حسن دین
وی و متابعت شریعت و محبت انبیا علیهم السلام و دعوت خلق بدین حق بر مقدار منزلت آن پیغمبر و اگر خویشتن
بصفت یکی از انبیا بیند آن همین حکم دارد نیز اگر هر دو خواب دلالت کند بیننده را خاصیتها و مشقتها و شرایط

زکریا و یحیی

حسب آنچه بدان خاصیه بشارت داده است که سنة احدی عشرة ایشان علیه السلام بخت برخ و مشقت
مبتلا شوند امتا عاقبت بنصرة و ظفر و قهر اعادی باشار قال الله تعالی حتی اذا استیئس الرسل و ظنوا
انهم قد کذبوا جاءهم نصرنا و قال سنة من قد ارسلنا قبلک من رسلنا و قال اخر ثمه
کتب الله لاغلبن انا و رسلی و قال و لقد سبقت کلمتنا لعبادنا المرسلین انهم لهم المنصورون
و هر حسن الوجه که یکی از حماه صلوها و علامات شده بود یا جوه یکی از یاران بود ان متضمن رنج و مشقت
باشد حسب آنچه باران شخص دیده باشار و عاقبت آن راحت و نصرت باشد باشار قال الله تعالی
للمتقین و امتا آنکه بیاض ابن بود از علامات قدار صلحا باشار آن کنز و سرور باشد ان رنج و مشقت و متضمن
خیر و نصرت باشار قال الله تعالی لا یحزنهم الفزع الاکبر و بشارهم الملائکة و بشاری که گفته اند که آنکه ابن خواب که شخصی
بیند که خویشتن را بدر زمان پیغامبر علیه السلام دیده است و مسلمان شده و بدر یافتن عزة و شرف و ریاست و سلامت
بود مقال او موجب بشارة است و امتا آن زمان که ابن باشد آن از جمله علامات شیطانی بود و نیز باشار که دلالت
کند که مغی و باشش ستاه اندر خانه خسب جاروب باشد که آن شخص باشد که دستاه خویشتن را بصورة و یکدیگر
ستاه این خواب که گفته اند خویشتن را چون ستاه نماز صلی باشد دلالت کند که وی بزودی بدرجتی کمال و خلق را بدان درجة
کمال و خصوص خواب آن قوم را بسزا باشد قتلا یا حتی یا ترک خاطئی یا ابا شهم ظلمی یا فیئی قال الله تعالی
قل ان الله لا یامر بالفحشاء و یا کذا حال این خواب در حق مردان آنست که در خانه باشد که درخت زیتون و درخان آنست که
هیچ بیغمبر زن و بیاه نبوده است و اما آنچه اندر خواب سزاید خویشتن بیغمبری بود نه بدان معنی که یکی از جمله بیانات
بیند و بخان داند که وحی بوی میاید و اظهار معجزات می کرد آن خواب اندر زمان ما جمله نه محمود باشد و از
جمله مکاید شیطان باشد غالبا و خصوص که ستاه نه از صلحا باشد از بهر آنکه این زمان نه زمان نبوت است
قال الله تعالی ما کان محمد ابا احد من رجالکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین
و همچنین آنچه خویشتن را بجنابة حق ستاه یا جان داند که حق بود
این خواب اگر جه اخبار آن دارد که ویرا رتبه بس نست بیناه مخلوق و متصف شود با وصاف حق
جل الطف و لم یا کویاه محمول است بر آنکه حق تعالی ویرا محبتی عظیم اندر دل خلق نهاده باشد و خصوص که
ستاه از صلحا باشد و ان صورة صورة معنی آن خلق و محبت است امتا عظیم خطر است و از تلبیسات

شیطان

شیطان ایمن نتوان بود زن باید که شخص از امثال این منامات محترز باشد و بناه حق برد و استرجع می کرده
کر تعبیر آن بر وجه که یاد کرده بر خاطر شود فبها و نعمت و اگر نه معلوم شود که آن از جمله کاید شیطان
بوده است و الله اعلم فصل چهارم اندر رویة مصطفی علیه السلام خاصة بدانکه
ما معنی از حدیث که رسول علیه السلام فرموده است که من رانی فقد رانی فانه لا ینبغی ان یتخیل لی بیشتر این
بیان کرده ایم و نیز فرموده است صلی الله و سلم که من رانی فی النوم فسیرانی فی الیقظة و هم چنین آنچه گفته است
که من رانی فقد رای الحق و نیز فرموده است که ما یدخل الشیطان من رانی فی المنام باید دانست که حق
سبحانه محمد مصطفی را علیه الصلوة و السلام از همه رحمة عالمیان فرستاده است قال الله سبحانه و ما ارسلناک
الا رحمة للعالمین بس خدای تعالی که بر او اندر حالت حیوة بدید و متابعت وی کرد که سعادة دو جهان
یافت هر آینه و خدای تعالی که بر او توفیق رویة و اتفاق افتاد اندر خواب که از برکه اشراق نور بقبر وی
اکر بیننده مدیون باشد حق تعالی دین وی بکزارد و اکر بیمار باشد شفا یابد و اکر مظلوم باشد منصور کردد و اکر
فاسق باشد توبة کند و اکر کافر باشد اسلام و هدایت بود و اکر حج نکرده باشد حج کند و اکر اندر
زمین فتحی باشد نعمت فراخ کردد و اکر اندر آن موضع خوف و فتنه بود امن و سلامت بدید آید و اکر در
اندر موضع خراب بیناه معمور کردد و جمله مسلمانان این خویشتن را دیدند و خبر به کردند و همچنین وقع شاه
قال الله تعالی و ما کان الله لیعذبهم و انت فیهم و ان جمله فضیلة رویة وی است که ایشان و بر اندر خواب
ستاه و رسول علیهما السلام و بر بشارت خدای تعالی آن ستاه عام بود مر جمله امت را آن صرف قال علیه السلام حلمی علی
الواحد حلمی علی جماعتهم و این جمله آنست که و بر اندر صورتی و هیئتی ستاه که مناسب منصب علی وی باشد
و هر حالة که و بر اندر صورتی و هیئتی زیباتر و تمام تر ستاه آن دیانة دین و اسلام بیناه باشد و امتا اکر و بر
منقبض و غمکین ستاه یا بیمار ستاه یا عضوی از اعضای وی ناقص بیناه یا و بر الاخر و ضعیف بیناه یا جان
ستاه که جامه خلق بوشیده بود و مانا این باید دانستن که این جمله دلالت کنند بر نقصان حال بیناه
و بر ظهور بدعت و فساد اندر آن موضع و فساد و عناد آن قوم بدرجه که دانش ما بیش از بیان کردیم
که وجود بیناه خواب بر مثال آینه است که محاکات مرئیات اندر کمال و نقصان بحسب کمال و نقصان
ذات خود کند بس چون ستاه که رسول علیه السلام بیمار بود آن دلالت کند بر ضعف اسلام بیناه و اکر بیناه

ازاهل صلاح باشد آن تعلق ضعف ایشان را هم از آن موضع دارد ۞ و اگر جنان بیند که رسول علیه السلام بیمار بود و شفا یافت آن دلالت کند بر صلاح دین آن قوم بعد از فساد و بر توبة بعد از فسق ۞ و اگر او را خسته بیند بیمار آن مرجنین دیار ضعیف اسلام باشند ۞ و اگر او را ایستاده بیند آن دلالت کند بر استقامت امور دین و خصوص بر آن بیننده خواب ۞ و اگر او را خفته بیند آن دلالت بر طمانینت و فراغت احوال ایشان کند و خصوص جون بر نبشت خفته بیند ۞ و اگر او را راکب بیند آن گفته اند دلالت کند که بیننده زیان قرض کند راکبت ۞ و اگر او را پیاده بیند زیان قرض کند ۞ و اگر بیند که خون رسول علیه السلام باز خورد از سر محبت خفیه آن معبر آن گفته اند دلالت کند که بیننده شیر کرد اندر راه خدای تعالی ۞ و این اگرچه محتمل است اما اولیتر آن باشد که شرب خون او بنوشی او خمار بر آن کنیم که رسول علیه السلام خویشتن فرموده است و آن آنست که گوید شربت دمی و دم دلالت کند بر قوة ایمان بیننده ۞ و بر سلامت عاقبت وی ۞ و بر محبت رسول علیه السلام ۞ و شرب خون وی دلالت کند بر صحت جسم ۞ و ذهاب علة و محبت رسول علیه السلام از بهر آنکه ابو طیبه حجام جون حجامة رسول علیه السلام بکرد خون وی باز خورد ۞ و رسول علیه السلام فرمود که لا یمسه النار بطنک ابدا بطنک ابدا ۞ و اما ایمن بول وی باز خورد رسول علیه السلام فرمود که لن تلج النار ببطنک ابدا ۞ و نیز شاید که همه این خواب بر آن کند که بیننده ارتکاب چیزی منهی کند شرعا از بهر آنکه رسول علیه السلام فرمود که لا تعذب الدم کله حرام ۞ و اما ایمن بیرون وی او را وی سه بار خورد از آن جمت که وی بداشت که آن ظرف ظرف آبست ۞ و رسول علیه السلام از بهر تسلیت خاطر وی این حدیث فرمود ۞ و اما اگر بیند که باشکار آنه از محبت خون وی باز خورد آن دلالت کند بر نفاق بیننده ۞ و بر آنکه وی اندر خون یکی از اقارب بیت وی سعی کند ۞ و اگر بیند که گوشت رسول علیه السلام همی خورد ۞ اگر بیننده از اهل صلاح باشد آن دلالت کند بر غایة جمال و کوشش وی اندر متابعت شریعت و طلب سنة وی ۞ و اگر بیننده نه از اهل صلاح باشد آن هم جنان باشد که اندر خون خوردن وی باشکار یاد کردیم و نیز دلالت کند که بیننده غیبت خاندان رسول کند علیه السلام ۞ حکایة ۞ آورده اند که ثابت بزاز ابو حنیفه رحمة الله علیه اندر خواب جنان دید که ابو حنیفه اندر سن طفولیة اندر قبر رسول رفت علیه السلام و استخوانها و تیوا جمع کرد و بیرون آورد و این خواب را ابن سیرین عرضه کرد ابن سیرین گفت وی علم رسول را علیه السلام جمع کند

و متابعت سنة وی کند ۞ و اگر بیند که آب دهن رسول علیه السلام فرو برد آن دلالت کند بر فصاحت و بدخت و قوی حفظ و مشهور گردد بعلم و ورع ۞ حکایة ۞ آورده اند که شافعی رضی الله عنه پیغمبر علیه السلام اندر خواب دید که آب دهن خود بگرفت و اندر دهن وی یا اندر شافعی رضی الله عنه گفته است که بعد از آن هیچ چیز فراموش نکردم و اندر سخن لحن نکردم ۞ و اگر بیند که رسول علیه السلام اندر جای پاک نماز گفت اگر آن موضع معمور باشد عمارة آن زیادة کردد ۞ و اگر خراب باشد معمور شود قال الله تعالی وَاِذْ بَوَّأْنَا لِاِبْرٰهِیْمَ مَکَانَ الْبَیْتِ اَنْ لَّا تُشْرِکْ بِیْ شَیْئًا وَّطَهِّرْ بَیْتِیَ لِلطَّآئِفِیْنَ وَالْقَآئِمِیْنَ وَالرُّکَّعِ السُّجُوْدِ ۞ و تمکه اندر آن وقت خراب بود و خلق اندر آن جایگاه جمع شوند و عمارة کردند ۞ و اگر بیند رسول علیه السلام نماز خوفرا آن گفته اند که دلالت کند که بیننده را یاد آرزوی هجی فرا یابد ۞ و اگر اندر خواب جنان بیند که وی فرزند رسول بود علیه السلام آن دلالت کند بر موجودی وی و سلامت عاقبت و محبت خلق در خوی ۞ و اگر جنان بیند که بدوی بود آن گفته اند بر ضد آن باشد که یاد کردیم الا آنکه بدوی بر کفر مرد ۞ و شاید بود که گوسفند از صلبی باشد آن دلالت کند بر محبت رسول علیه السلام و کمال شفقت در حق وی ۞ و اما اگر بیند که از اهل صلاح باشد و بر او خشم گیرد و اگر جنان بیند که پیغمبر علیه السلام او را دوست داشت یا حق را جل و علا دوست داشت آن دلیل متابعت رسول باشد اندر دین و دلیل محبت حق باشد در حق وی قال الله تعالی قُلْ اِنْ کُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِیْ یُحْبِبْکُمُ اللّٰهُ ۞ و اگر جنان بیند که یکی از ایشان دشمن داشت یا یکی از ملایکه دشمن داشت آن دلیل نفاق بود و بدعت و ری وی موافق وی نبود باشد و خوف بود از سوخاتمت قال الله تعالی مَنْ کَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِکَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِیْلَ وَمِیْکَالَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْکٰفِرِیْنَ ۞ و اگر جنان بیند که از نبی رسول علیه السلام همی رفت آن دلالت کند بر متابعت وی و خلق باخلاق وی بر آنکه عمر بیننده هم جنان عمر وی شود و بر محبت حق تعالی لقوله عز و جل قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی ۞ و اگر جنان بیند که اندر پیش رسول علیه السلام همی رفت یا او از بلاد اندر خضر وی میداشت آن نه محمود بود و دلیل سوء ادب ۞ و تکبر و ریا باشد اندر دین ۞ قال الله تعالی یا ایها الذین امنوا لا تقدموا بین یدی الله و رسوله الآیه ۞ و بعضی جماعه مر نعلی که اندر حضرت وی اندر حالت جیهه نه بایق منصب وی باشد ۞ و مقتضی بود سوء ادب رویة آن اندر خواب هم نه محمود باشد ۞ و بیننده را آن استغفار باید کردن از بهر آنکه برخلاف مقتضا شریعت و عادة دین است ۞ و اگر بیند که رسول علیه السلام مرده بود گفته اند دلالت کند که یکی از خاندان رسول علیه السلام بمیرد ۞ و نیز دلالت کند بر فساد اعتقاد

بیند و چون نه از عوارض باشد و کوشش و اضطرابی در آن کار بر خود نهاده و بدرجت آمدن موضع و بر مخالفة
سنة رسول علیه السلام و باشد که اندک جایگاه قوی مرتد شوند یا قوی منع کنند از آن بر آنکه بعد از وفاة
رسول علیه السلام جماعتی مرتد شدند و جمعی منع زکوة کردند و فتنها ظاهر گشت و باشد که عالمه بر خلق آن زمانه
وفاء یابد و گوید از رسول علیه السلام شنیدم که گفته بود در آخر زمان بر مصیبتی بزرگ بمیرم که همه خلق و گو
شد که باجازه وی بروفت تا وی را دفن کردند گفته بود آن شخص مبتدع گردد و گو شد که زیارة قبر رسول
را علیه السلام گوسفند جهنمی یا سیه باشد خلاص باشد یا بد و مال یابد و گوید محبوس باشد آن گفته بود دیار
یا فتن ملخ خصیب بود و گوید در خواب شد که با رسول علیه السلام عتاب همی کرد یا با وی مناظره همی کرد
آن دلالت کند بر مخالفت کند بدین و مخالفت سنة و حقیر شریعت و خصوص چون ستاره این خواب
نه از علماء صلاح باشد **حکایة** آورده اند که از جمله بزرگان یکی اندر خواب خان دیدکه
بای بر روی رسول علیه السلام علیه السلام و ایشان بغایة بتوسیار و منقبض گشت و بنزدیک بن میرن رفت و این
را با وی بگفت ابن میرن گفت دو تن یا موی خفته بود ی گفت یکی گفت مونه از بینی بیرون کن چون
مو را از بینی بیرون کرد دری اندر زیر پای وی افتاده بود و این کلمه بران جایگاه نبشته بود که عمار
رسول الله و بیاید دانستن که ذات شریف رسول علیه السلام مقصود و متجلی است باقصی الکمالات جملگی
اندر جنس مخلوقات هیچ ذات کامل تر از ان وی نیست و بر همان این سخن نه لایق این فن است
از علم نبی اشراق نور یقین بر هر محالی که اتفاق افتاد اندر خواب و بیداری آن موجب تکمیل آن محال باشد
بشرط آنکه آن محال قابل تربیت باشد بدرجه کمال و چون محال قابل نباشد ترقی هم محالی نیز بر مقدار استعداد و
پیش نباشد از بهر آنکه تاثیر موثر اندر هر چیزی بر مقدار انفعالیت و قابلیت آن محل باشد مثال آنکه
باری تعالی چون آفتاب را سبب تربیت اجسام ارضی گردانیده است تاثیر وی اندر اجزای آن هر یکی بر مقدار
انفعالیت و قابلیت آن اجسام باشد و تفاوت اندر میان این اجسام ارضی از شرف و دنائت این
جهت افتاده است پس همچنین ذات شریف رسول علیه السلام که مربی طایفه اهل تکلیف است تاثیر
وی اندر هر یکی از اشخاص این طایفه حسب قابلیت ایشان بود و از بن جهت فرمود رسول
علیه السلام که **خبر** ما اوحی الی شیء الا و قد رایته فی صلاتی گفت این اشارة کمال استعداد

نواست

وی است و قابلیت انوار و اسرار الهی از مطلع نبوة بر دو یه وی اندر نوم تاثیر اندر مرتبه بر مقدار قابلیت و استعداد
وی باشد زیرا که رویه وی اندر خواب برتر از حالت یقظه خواهد بود چه بی محال بران حالت
چون فطرة نه بر وجه استعداد و انفعال افتاده بود رویه وی اندر ایشان هیچ تاثیری نکرد
بر که سبب بعد و زیادة ضلالت بود و نظر ایشان تجاوز از ظاهر جسمیة وی پیش نکرد چنانک حق تعالی
فرموده است اندر تنزیل آسمانی که **وقالوا مالهذا الرسول یاکل الطعام و یمشی فی الاسواق**
و اشان اندر بن آیه که **یضل به کثیرا و یهدی به کثیرا**
بدین معنی است و ازین جهت محققان گفته اند اندر حق جود که **لجود اعطا الکمالین**
یلیق بدرک **فصل پنجم** اندر کدام انبیا اندر خواب و اندر اعطا ایشان و از آن کدام اولیا
بر انکه هر سخن که از یکی از انبیا علیهم السلام یا از یکی از کبار اولیا بشنود و هر خبر که یکی از ایشان باز دهد
از امور غیبی آن حق بود و هر چنان واقع شود زیرا که سخن مرده خود حق باشد و خصوص قایل ایزد
طایفه باشد زیرا که ایشان داعی مصالح عالمه خلق اند و هر چیز که ایشان یکسی دهند
اگر آن چیز اندر جوهر خود نیک باشد و دلالت کند بر بسیار خیر و فتوح و شادی مثال طعامها و شربها و لباسها آنا
که قوام بدن نوع انسان بدان است و همچنین دیگر آلات و جواهر و حیوانات و هر چیز که رویه آن
بی ذاته محمود باشد آن هر چنین باشد و دلیل نصرة و غنی و مال حلال باشد و اگر آن چیز اندر جوهر خود نه
محمود باشد مثل خرمزه که غایة زرد باشد و طعامها ناموافق و لباسها خلق آن دلالت کند بر فقر و مرض
و مشقت که به سبب آن رسد و عاقبت از آن خلاص یابد **حکایة** یکی از جمله مشایخ
بود که ویرا ابو عبد الله بن الجلا خواندندی گفت من اندر سایه رفتم علیه السلام و بغایه مضطر بودم و هیچ
چیز را نیافتم و بنزدیک روضه رفتم و گفتم یا رسول الله مهمان توام و آن جایگاه بشتر در حال خواب
بر من غلبه کرد چون در خواب رفتم رسول را علیه السلام اندر خواب دیدم که بیامد و یکقاقان بدست من داد
و من یکنیمه از آن بخوردم و از خواب بیدار گشتم و چون از خواب بیدار گشتم آن نیمه دیگر
هنوز اندر دست من بود **حکایة** آورده اند که ابو عبد الله بالجلا رحمة الله اندر خواب جان
داد که دیدار پیغمبر علیه السلام بر لذتر جویندگان نشانه بود و ویرا پیرده بر سر دیوار بنشاند و وی زنده

گشت و ابو عبد الله را لطف تو اینان باد اگه تو از جمله ورثهٔ انبیا شاری و وی از جمله کبار ایمهٔ تعبیر گشت

حکایة آورده اند که وقتی دقوقی بمراعی خواست از شیخی و آن شخص خود را بیرون کرد و بدان درویش داد آن درویش بر وی دعا کرد و این کلمه گفت ابرکک الله لباس الانبیاء پس آن مرد که بمراعی خشمناک بود چون اندر خواب رفت دیدان مغبر را علیه السلام اندر خواب دید که بدست خود عسل اندر دهن وی می مالید چون بیدار گشت علم المترین لها نداند بود اندر فن تعبیر و اما اگر چنان بدی که بمغبری خیری از وی فوت گرفت یا از وی خیری خواست اگر آن چیز اندر جوهر خود ردی باشد آن دلالت کند بر ذهاب دین و مفارقت آن چیز و اگر آن چیز اندر جوهر خود شریف باشد آن دلالت کند که آن نوع اندران صوف کمر شود و لین گردد و اگر چنان بدی که خیری از تمر ان وی خواست یا از وی قوت گرفت آن هر چنین باشد و نیز دلالت کند بر موقوف شدن جواب و این از جمله مناقات مجربه است و الله اعلم

باب سوم اندر دیدن کتابتی و خواندن آن و اندر دیدن مصحف و سخن اندرین باب مرتب است بر هفت فصل

فصل اول اندر دیدن قراءة قرآن بدانکه رویة قرآن اندر خواب نزدیک باشد بر رویة انبیا علیهم السلام بدان معنی که دیدن قرآن خواندن خود صاحب از اهانتو جبار و صلاح بود این دیدار شادی و سلامت عاقبت و خیر دنیا و آخرت بود اندر اغلب احوال قال الله تعالی قل نزله روح القدس من ربک بالحق لیثبت الذین آمنوا و هدی و بشری للمسلمین و قال عز اسمه هدی للمتقین و اگر سلطان از اهل فروضه است باشد رویة قرآن خواندن اندر خواب دلیل خوف و انذار و انتقاض عمر بود قال الله تعالی و انذر هم یوم الحسرة اذ قضی الامر و هم فی غفلة و قال و انذر عشیرتک الاقربین قال عز من قائل فانما یسرناه بلسانک لتبشر به المتقین و تنذر به قوما لدا **حکایة** اورده اند که وفاة یافته بزاد ذوی او را اندر خواب دیدار ذوی بپرسیدار که اندر آخرة کدام عمل فاضلتر و نافع تر است گفت قرآن خواندن گفت کدام سورة فضیلت بیشتر دارد گفت آیة الکرسی و بدانکه این خواب موافق حدیث است رسول علیه السلام فرموده است که خبر من قرأ آیة الکرسی دبر کل صلوة لم یمنعه و بین ان یدخل الجنة الا ان یموت بدانکه

رویة خواندن قرآن اندر خواب دلالت کند بر نیل حلت و یقین و سرور و شرف قال الله تعالی لقد انزلنا الیکم کتابا فیه ذکرکم یعنی شرفکم و قال تعالی قل بفضل الله و برحمته فبذلک فلیفرحوا هو خیر مما یجمعون و قال و یزداد الذین آمنوا ایمانا و قال عز اسمه و لقد جاءهم من الانباء ما فیه مزدجر حکمة بالغة و اگر چنان بیند که از بر همی خواند دلالت کند بر مجادلت خق و ادای امانت و فتق ایمان و خشوع و صلاح و سلامت عاقبت و امر معروف و نهی منکر و محافظت بر اداء صلوات و تعلیم خیر موعاظه خلق را و اندر آنکه رسول علیه السلام فرموده است که خبر من قرأ القرآن و هو ماهر به فهو مع السفرة الکرام البررة و اندر خبر آمده است که ایشان معلمان ملایکه اند قال الله تعالی یتلون آیات الله آناء اللیل و هم یسجدون و آناء به و ضابطه اندرین باب آنست که چون اندر خواب بیند که آیتی یا سورتی از قرآن همی خواند یا اندر دست داشت یا اینی چیزی از قرآن فراوی داد یا او فرا ایشان داد آن گویندان را بیش از آن وقوف نباشد که تو بار اندر خواب چنان دیدم که قرآن همی خواندم آن عیا الجملة دلالت کند بر خیر و شادی و اما اگر آن چیز را از قرآن که داشت یا همی خواند بتعیین داند که کدام سورة یا کدام آیة بود معبر باید که آنرا گاه دارد و بحسب جهات آن تعبیر کند مثال آنکه اگر آن آیة آیة رحمة باشد یا متضمن بشارتی باشد آن دلالت کند بر نیل بشارة و رحمة و نعمتی تعدد آن آیة و اگر آن آیة آیة وعید یا آیة عذاب باشد آن دلالت کند بر انذار و تحذیر یا بسبب معصیتی که از بینان صادر شان باشد یا عزم کردن آن دارد تا ازان باز گردد و توبة کند و این از جملهٔ ارادة خیر باشد از حق تعالی به بینان چنانک رسول علیه السلام فرموده است که خبر اذا اراد الله بعبد خیرا بصره بعیوب نفسه و اگر آن آیة منزل باشد اندر حدیث و اخبار امم ماضیه آن دلالت کند بر اعتبار و اتعاظ و ادکار و اگر چنان بیند که قرآن بر وی همی خوانند یا تلقین وی همی کردند او آنرا ادراک میکرد و معنی آنرا فهم میکرد آن دلالت کند بر زیادة عقل و فهم قال الله تعالی و یبین لکم آیاته لعلکم تعقلون و اگر چنان بیند که قرآن بر وی همی خوانند و وی از دراک آن عاجز گردد یا چیزی از قرآن یا از علوم دیگر بروی میخوانند و او فهم آن نمیکرد آن دلالت کند بر قلت عقل او بر زنجی از جهت سلطان یا بر عقوبتی از حق تعالی قال الله تعالی و قالوا لو کنا

سمع او نخل یا کتابی بخواب بیند تعبیرش آنکه قرآن داند در خواب چنان بیند که قرآن بدانست یا قرآن
فراموش کرده بود دلالت کند بر سوء خاتمت و بد شریعت و خلل در خیرات قال الله تعالی
قال رب لم حشرتني اعمى وقد كنت بصيرا قال كذلك اتتك آياتنا فنسيتها وقال النبي عليه السلام ان الرجل ليس
في جوفه شيء من القرآن كبيت الخرب و اگر بیند که قرآن تحفه یا امور نیکو آن دلالت کند بر ذکر
جمیل و فراخی رزق حلال و رفعت اندر دنیا و آخرت و بزیادت و سلامت عاقبت قال النبي عليه السلام
خيركم من تعلم القرآن وعلمه قال النبي عليه السلام ان احل ما اكلتم من ارزاقكم الخاتم ثم يجاء كتاب الله
او لفظ هذا معناه وقال ان الله يرفع بهذا القرآن قوما ويضع به آخرين و اگر چنان بیند که
آیتی از رحمت همی خواند و چون بآیة عذاب رسید فرو ماند و نتوانست خواند آن دلالت کند بر دوام
فرح و حسن عاقبت و اگر بیند که آیة عذاب همی خواند و چون بآیة رحمت رسید فرو بست شاید آن
دلالت کند بر بسیاری کارها و بی و بر دوام اشتغال بمعصیت و بزیادت بر سوء خاتمت قال الله تعالی ومن
يرد ان يضله يجعل صدره ضيقا حرجا كانما يصعد في السماء وقال عليه السلام فكل ميسر لما خلق له و اگر
چنان بیند که قرآن همی تفسیر کرد آن دلالت کند بر علم باشار یا ارصاد باشار یا زیادت حکمت و دقت
خلق براه حق و بر امر معروف و نهی منکر قال الله تعالی يؤتي الحكمة من يشاء ومن يؤت الحكمة فقد اوتي خيرا كثيرا
یعنی علم القرآن والفهم فيه و نیز دلالت کند که بیند که دایر ثواب آن بوی رسد قال عليه السلام اذا مات
بن آدم انقطع عنه عمله الا من ثلث صدقة جارية او علم ينتفع به او ولد صالح يدعو له و اگر بیند که
قرآن همی خواند تا از اول تا باخر ختم کرد آن دلالت کند بر ثواب عظیم باشار و یا وقتی عمله اندوهها و بعضی معبران
گفته اند که این دلالت کند بر انقضاء عمر بیماره و اگر چنان بیند که قرآن ختم کرد و دگر باره ابتدا کرد
آن دلالت کند بر اتمام کارها و بر مباشرت بعد از عملها قال النبي عليه السلام خير الاعمال الحال المرتحل
قيل وما الحال المرتحل قال الذي يختم القرآن ثم يبتدئ و لفظ هذا معناه
و اگر چنان بیند که همی قرآن تفسیر کرد و بسیار نه اهل آن باشد آن دلالت کند بر خطا اندر دین و بر معصیت
و سوء خاتمت و مشهور شدن بدعت و فساد حق قال الله تعالى ولا تقف ما ليس لك به علم
وقال عليه السلام من فسر القرآن برأيه فليتبوأ مقعده من النار و اگر کسی که نه حافظ باشد اندر خواب چنان بیند

که قرآن حفظ داشت از غم فرج یابد و مراد خود برود و بسیار یابد و خیر و برکت یابد و عاقبت بخیر گردد قال الله تعالى
يؤتي الحكمة من يشاء ومن يؤت الحكمة فقد اوتي خيرا كثيرا و قال كتاب انزلناه اليك
مبارك ليدبروا آياته وليتذكر اولوا الالباب و اگر چنان بیند که قرآن همی خواند و بر هذه بود
آن دلالت کند بر متابعت هوا نفس و اگر بیند که این خواب از صلحا باشد دعوت
خلق کند براه حق و امر معروف و نهی منکر از بهر آنکه اندر عادة عرب مشهور است
جوانی اندر قومی همه کار و جد کوشیدن ها اندیر غریبان و اندر خبر آمده است از سوی علیه السلام
که خیر انما الخیر کله بیر غریبان و اگر اندر خواب چنان بیند که اندر قرآن خللی همی کرد آن نه محمود
بود و دلیل بود بر نفاق باشار و خصوص چون بیند که از صلحا باشار قال الله تعالى في صفة
المنافقين ولتعرفنهم في لحن القول و اگر بیند که اندر دیگری لحن همی کرد آن هم چنین باشار فقد قال
ما كلمة ما فوق بعد نزول هذه الآية كلام الا من فيه و اما غلط خواندن قرآن اندر نماز دلیل کاسد باشار
اندر طاعات و اگر بیند که قرآن همی خورد آن دلالت کند بر روزی از جهت قرآن باشار فتد کاذب و تعلیم آن
و اگر بیند که استماع قرآن همی کرد آن دلالت کند بر نزول رحمت و حسن خاتمت قال الله تعالى واذا قرئ القرآن
فاستمعوا له وانصتوا لعلكم ترحمون و قال عليه السلام من استمع آية من كتاب
الله كتبت له حسنة مضاعفة و خواندن قرآن بر دوات
از بهر سلطان و شرح حاسدان و کاران ایمن شود قال الله تعالى واذا قرأت القرآن جعلنا بينك وبين
الذين لا يؤمنون بالآخرة حجابا مستورا و اگر بیند که قرآن همی خواند و آیتها رحمت بر میداشت و آیتها
عذاب نمی گذاشت یا بر عکس آن چنان باشار که بسیار آیتها رحمت خواند و آیتها عذاب نتوانست
خواندن یا بر عکس و آنرا یاد کرد پیر و اگر استماع قرآن همی کرد و بر هر آیتی اندر آخر فرو آمدن است کار
همی کردان دلالت کند بر بیاری بشارة و هدایت و بر یافتن مراد اندر دنیا و آخرة و بر عقل و زیادت قال الله تعالى
فبشر عباد الذين يستمعون القول فيتبعون احسنه اولئك الذين هداهم الله واولئك هم اولوا الالباب
و بدانکه این جمله گذاردیم اندران بود که صاحب خواب مسلمان باشد و اما اگر صاحب
خواب کافر بود چنانکه گفتیم اندر خواب چنان که قرآن همی خواند آن گفته اند تعبیر این خواب در حق

وي آيات عظمت دليل عظمت دنيا وي بسيار آيات نعمت دلالت كند بر نعمت دنيا و آيات امثال اشتمال دنيا وي بود و آيات عذاب دلالت كند بر فقر و عذاب اندر دنيا و آخرت و الوجان سوختن وي حوالت مشتمال بود كه اندر خواب بيند بر رجيون دلالت كند بر نعمت دنيا وي و يهود لفته اند كه رويت قوة وصلون اندر خواب دلالت كند بر صفا حال و قضاحاجات و نصاري لفته اند كه كسي اندر خواب بيند كه صلاح مصاحف همي كرد يا تاليف كتابي مي كرد آن دلالت كند كه آن شخص امين و صادق القول بود در ميان خلق و نيز لفته اند كه اين خواب اندر كافر دلالت كند بر اسلام و هدايت **قال الله تعالى** ان هذا القرآن يهدي للتي هي اقوم **فصل دوم** اندر ديدن مصحف اندر خواب بدان كه ديدن مصحف اندر خواب مر مسلمان را دلالت كند بر يافتن ميراث و رزق حلال و ادا امانة و اگر سزاوار كه قرآن بر مصحف همي خواند آن دلالت كند بر يافتن خير دنيا و آخرت و ديدار عزت و شرف و ذكر جميل **قال الله تعالى** كتاب انزلناه اليك مبارك و قد علمك ما لم تكن تعلم و حديث الفتنة و المخرج منها **قال رسول الله** فيه نبأ من قبلكم و خبر ما بعدكم و اگر اندر خواب سزاوار كه مصحفي بيافت طلب حكمت كند و بيابد و ما حلال يابد و اگر اندر خواب بيند كه ورقهاي مصحف را همي خورد بيند كه قرآن نو بيند از حفظ و اگر بيند كه دوسه برمصحف همي داد آن لفته اند دلالت كند بر تقصير كردن بر انچ بر وي واجب باشد و اين خواب سزاوار كه سماع نماز صلوة باشد يا آن نماز نماز وي عزيز كرده باشد يا عاده وي نوفته باشد و اگر بيند كه دندان او بيفتاد يا بر مصحف دادن اندر بيند كه سزاوار كه مصحف اندر زير سر نهاده بود يا بر آن خشته بود يا بر آن نيفتاده بود آن دليل بدعت و ترك عمل باشد بقرآن و اگر سزاوار كه مصحفي از دست وي افتاده بود آن دليل كند كه كسي از دين بگردد و كافر شود و اگر سزاوار كه مصحف بسوزد يا بشويد دليل كند كه آن شخص از دين بگردد و كافر شود و اگر سزاوار كه مصحف بدريد يا بشكند دليل كند كه آن شخص امين و صادق القول بود و اگر سزاوار كه مصحف بدريد يا بشكند دليل كند كه آن شخص امين و صادق القول بود و اگر سزاوار كه مصحف بدريد يا بشكند دليل كند كه آن شخص امين و صادق القول بود

مار كردد و توبه كند **قال الله تعالى** ان الذين اتقوا اذا مسهم طائف من الشيطان تذكروا فاذا هم مبصرون و اگر سزاوار آن نماز صلوة باشد آن دليل كند بر عقد و بدعت و ترك عمل باشد بقرآن و ديدار سوختن بود **قال الله تعالى** ذلكم بانكم اتخذتم آيات الله هزوا و غرتكم الحياة الدنيا و اگر بيند كه مصحف **حكاية** ورده اند كه يحيى اندر كنار داشت يا بر سر داشت آن دلالت كند بر يافتن خير دنيا و آخرت سوختن خورد باز خود كه اگر من حمله دنيا اندر كنار نوشم تو بطلاق و باين مسواك را استفتي كردند و علما آن ايام اتفاق كردند كه چون آن شخص مصحفي اندر كنار آن زن خود طلاق واقع نشود **قال الله تعالى** و لا رطب و لا يابس الا في كتاب مبين **حكاية** ورده اند كه زني اندر خواب ديد كه مصحفي اندر كنار داشت و در بچه مرغ بيامد و كتابه آن حمله بر جامه اندامين بيفكند لفت اين زن را دو دختر آيد و هر دو حمله قرآن حفظ كنند و هر دو جان واقع شود و اگر اندر خواب سزاوار كه مصحف همي فروخت آن كس كه ندد التكدر بر جناب از معاصي و اگر سزاوار كه خريد خير و ستاره بسيار و دلالت كند بر منتشر شدن علم و حكمت وي اندر ميان خلق اندرين هر دو صورت و اگر سزاوار كه ستاره از صلاح باشد آن دلالت بر ثمان حق كند **قال الله تعالى** و اشتروا به ثمنا قليلا و اگر بيند كه نقره اندر مصحف همي كرد و سطرها آن كژ ميايد يا معني آن نه هست فهم ميكرد بدعتي اندر قرآن او را پديد آيد و اگر سزاوار كه مصحفي بدريد يا سطرها آن بكسسته بود وي آن را حل همي كرد لفته اند نادان بازردد و از آن آن تمام خواي نيا وزد و اگر سزاوار كه مصحف از وي بازديدند يا بستاندند علم وي از دنيا منقطع شود و اگر سزاوار كه مصحف را همي شورد يا ران دلالت كند بر فساد اعتقاد وي و اگر سزاوار كه مصحف را بر آتش نهاد و همي سوخت منازع كردد و اندر فساد اسلام سعي كند و مغلوب كردد **قال الله تعالى** يريدون ان يطفئوا نور الله بافواههم و يابى الله الا ان يتم نوره و اگر سزاوار كه مصحف يا قرآن خواند اندر دنيا وي نشان فتنه بود كه بواسطه وي دفع شود **حكاية** ورده اند كه شيخي از فقرا اندر خواب جان ديد كه ورقها مصحف را يك يك همي كند و بر آتش همي نهاد و آتش ساكن مي شد معبر لفت عن قريب فتنه از حمت سلطان ساكن شود و از بر قرآن خواندن دفع شود و همو جنان واقع شد كه وي تعبير كرده بود و اگر سزاوار كه مصحفي بزرد خانه وي بود و قيفا بر آن زده بود آن فساد و فاقه دل وي بود و اگر سزاوار كه مصحفي بزرد دست داشت و دست اندران همي مالد آن دلالت كند بر عصيان و قلت خفاوي و بر ترك واجبات شرع **قال الله تعالى** و لو تزلنا

فصل سوم اندر رویه نبشتن قرآن و آداب آن

بدانکه رویه کتبت قرآن چون دیگر چیزها باشد مخیم بر عادت رفته باشد و مراد ما نبشتن قرآن است و ورق و طرازش آن دلالت کند بر بود و خیر و سود و برکت اوست بر حق و اما اگر جان بیاید که قرآن برچه می نبشت که مناسب آن نباشد مثل جوب یا سفال یا ورق آن دلالت کند بر بی بناکی اندر دین و برنشیب آمدن قرآن بر آن خود حکایة اورده اند که حسن بصری رحمة الله علیه اندر خواب جنان دید که کاغذ اندر مصحف می کرد و آن خای بر کلمی می بست و آن خواب را با ابن سیرین بگفت ابن سیرین گفت ترا الله و النفس القرآن بر آید و اگر بیند که قرآن بر دست خود می بست آن دلالت کند بر قوت ایمان وی و برثبات اندر دین و بر نعمت خاصت وی قال الله تعالی اولئک کتب فی قلوبهم الایمان و ایدهم بروح منه و اگر بیند که قرآن بر زمین خوشتن می نبشت آن دلالت کند بر اعتراف خلق و اگر بیند که قرآن می نبشت و معنی آن نیز می نبشت آن معنی را بر وجه راست چنانک هست نبشته باشد آن دلالت کند بر ثبات اندر دین و بر نشر علم و حکمت و بشر عباد الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه و اگر معنی را نه بر وجه خوشتن نبشته باشد که عیب را تغییر و قرار نبشته باشد آن دلالت کند بر کتمان حق و شوخ چشمی و بر آنکه رای وی با موافق رای پیوند قال الله تعالی فویل للذین یکتبون الکتاب بایدیهم الآیه و اما رویه قرآن بر ابریشم دلالت کند بر اصحاب دولت و حشمت و اهل منصب بقاری آن قرة و حفظ و بلوری آوان و طیب صوت و اگر بیند که قوی را قرآن موضع جمع شده بود دلالت کند بر جمع شدن اصحاب دولت و عزة و قرآن جمع جمع شود و رویه بیان و مخالفت کردن با بنان اندر خواب نیز دلالت کند بر خیانت و مخالفت قرا با اصحاب مناصب و بادشاهان عادل و آن که رسول علیه السلام فرموده است که خیر اهل القرآن اهل الله و خاصته نیز فرموده است صلی الله علیه و سلم که خیر من اوتی القرآن فقام آناء اللیل و آناء النهار یتلوه حق تلاوته انه لا یوحی الیه

فصل چهارم اندر رویه سوره قرآن بجای آن بر آنکه آیه

تعبیر اندر هر سوره ای از قرآن چون کسی را اندر خواب رویه قرآن آن اتفاق عادة باشد خیری گفته اند مناسب آن معنی که مقصود آن سوره مشتمل است بر آن و جملتی اسناد آن با حادثیت رسول کرده اند علیه السلام پس ما نیز موافقت ایشان اینجا بجنبیم و نیز موافق آن حدیث است که ما پیش ازین ذکر کردیم که رسول علیه السلام

فرموده است که اذا تکلم علیکم الرویا فخذوا بالاسماء الفاخذ الرکیه اندر خواب بیاید که سوره فاتحه همی خواند آن دلالت کند بر شنوده شدن دعاها و بر یافتن نعمت و سرور و خیر و برکت البقره و خواندن البقره اندر خواب دلالت کند بر برکت خیر و طول عمر و قلت شرور و کرارة و آل عمران اندر خواب دلالت کند بر ازدیاد حاجتها و یافتن خیر و برکت و نیز دلالت کند که از شر محن ایمن شود قال علیه السلام اقرؤا البقره فان اخذها برکة و ترکها حسرة و لا یستطیعها البطلة و البطلة السحرة آل عمران و خواندن آل عمران دلالت کند بر وجاهت اندر میان خلق و بر مجادلت با اهل باطل و ظفر یافتن بر ایشان النسا و خواندن سوره نسا اندر خواب و اندر دیار یافتن میراث بود و نیز مال و فرزند باشد و دلالت کند بر زنان و خدم بسیار المایده و خواندن مایده اندر خواب دلالت کند بر خشوع و تقین اندر دین و بر نیل ولایت و عصمت از خیانت الانعام و خواندن الانعام دلالت کند بر خیر و برکت و یافتن چهارپایان بسیار و بر راه راست الاعراف و خواندن اعراف اندر خواب و بیداری دلالت کند بر توجه و خصومت با معاندان دین و خلق با اخلاق جمیل و میزان نکوهیده صور الانفال و خواندن انفال دلالت کند بر نیل غنیمت و قوی ایمان و تقین و ظفر بر اعدا التوبه و خواندن توبه اندر خواب و بیداری دلالت کند که آخر کار وی بر توبه و تقین و اخلاص بود و دلالت کند بر کثرت اعدا و ابتلا بر رنج و زحمت ایشان و عاقبت ایشان بر ایشان یونس و خواندن یونس اندر خواب و بیداری دلالت کند بر کثرت عادة و تقین و قهر اعدا و تعلم علم نجوم هود دلالت کند بر قهر اعدا و دوام استقامت اندر دین و نجاة از مهالک خصوص از محنت آب یوسف و یوسف اندر خواب و بیداری دلالت کند بر مشقت و بیدار و حبس از محنت دوستان و عاقبت آن خیر و ظفر یافتن و علم تعبیر آموزد و ملک و ریاست یابد الرعد خواندن آن اندر خواب دلالت کند بر حفظ دعوات و نیاز و نشان و بر تجار سفر اری موی ابراهیم دلالت کند بر صلاح و تقیت و یافتن رزق حلال و موضع ماپوس و بر اهل فرزند آوردن پیر سن الحجر و خواندن حجر اندر خواب و بیداری دلالت کند بر ستایش وی نزد یکی خلق و عبادة و حسن عاقبت النحل و خواندن نحل دلالت کند بر علم و محبت اهل بیت رسول علیه السلام و بر مجادلت با مخالفان دین و بر اوفتن رزق حلال بی خاسر اسرا و خواندن خاسر اسرا دلالت کند بر تقوی و ادا عبادة و ظفر بر اعدا و نیکوی کردن با مادر و بیدار و بر آنکه بنده رفیق و نعمتی یابد ناگاه که حاسدان بر وی حسد برند الکهف دلالت کند بر بسیار منی و طول عمر و سفرها دور و خلاص اندر عمر مریم و خواندن مریم اندر خواب دلالت کند بر حیات و مرافقت انبیا علیهم السلام و بر آنکه حاسدان بر وی افتراکنند و خلق خالی بر او ظاهر کنند

وبنیز دلالت کند کله بردست ستاند چیزی خاهم شنود کله علیق ان تحب کنند **طه** وخواندن طه دلالت کند بر معاداة
اهل باطل و برغالب آمدن برایشان **الانبیا** وخواندن آن دلالت کند بر فرج بعد از شدة و برغنا بعد از فقر و برخلاص یافتن
براحتی و براجابت دعا و قبول طاعت **الحج** وخواندن سوره حج دلالت کند بر حج کردن و قربان کردن و برتعلیم
اندردارها **المؤمنون** وخواندن آن دلالت کند بر قوة ایمان و خشوع و خاصیت خیر و کمالات صلحی و عصمت از فواحش
النور وخواندن سوره نور اندر دنیا و یاد دلالت کند کله حق تعالی دل و قبر او را منور گرداند و توبه روزی کند و اگر
کسی بروی افتری کند باری براة وی ظاهر گردون ستاند از صلحا باشد و اگر بیتاب شد از دلالت کند بر
ظلمت و فتنه و نمان در حق وی و بدانکه جمله سور قرآن را هر یکی بنحوی تعبیر باید کردن اگر بیتاب
از صلحا باشد خواب و بر اضافت باآن یاد رحمت و نعمت و قوة و ملک و یقین باید کردن کله آن سوره
بران مشتمل باشد و اگر بیتاب نه از اهل صلاح باشد تعبیر وی برخلاف آن باشد اندر اغلب احوال **الفرقان**
وخواندن فرقان دلالت کند بر عبادة و بر جهاد کردن من حق و بیدار و بر فرزند صالح کله منتظر ذکر جمیل باشد بعد از وی
الشعرا وخواندن آن دلالت کند بر خصومت زنان حریص و قهر اعدا و ظفر یافتن کله منتظر خرق عادة بود **النمل**
وخواندن نمل دلالت کند بر بیدار بیست و ملک و فهم و تعلم لغات مختلف و اظهار کرامات **القصص** وخواندن
آن دلالت کند بر بیدار و خلاص اندر غم و نجاة از مخاوف و قهر اعدا و یافتن منفعت از قبل اعدا **العنکبوت**
وخواندن عنکبوت دلالت کند بر عصمت از بلا و شدة و بر محافظت بر عبادة و بسعت رزق **الروم** وخواندن روم
دلالت کند کله در کفار بر دست وی کشوده شود و بر ثابت حق **لقمن** دلالت کند بر یاطلت و علم
و بر تواضع و خلق با خلق خدای **السجدة** وخواندن آن دلالت کند بر موافقت مقربان و بر خشوع **الاحزاب**
وخواندن آن دلالت کند بر متابعت حق و ادای امانت و محبت خاندان رسول علیه السلم و بر تقوی و اجتهاد
سبا وخواندن سبا دلالت کند بر زهد اندر دنیا و بر یافتن نعمت **الملایکة** وخواندن سوره ملایکه دلالت کند
بر کشوده شدن ابواب نعمت بروی و بر حسن خاتمت **یس** وخواندن یس دلالت کند بر محبت اهل بیت رسول علیه السلم
و بر متابعت حق و راه راست **والصافات** وخواندن والصافات دلالت کند بر فرزندی صالح و نجاة از مضایق
و اگر نعمتی یا ریاستی از وی رفته باشد باز آید **ص** وخواندن سوره ص دلالت کند بر توبه و بر آشتی مسلمان
و بر حاذق شدن بر صنعتی عجیب و باشد که بر پیشه زنی رود و از ان توبه کند **الزمر** وسوره زمر

دلالت کند بر هدایت و بیناء و اخلاص و حسن عاقبت **المؤمن** دلالت کند بر بیدار رفتن و ظفر و قهر اعدا و ثابت شدن حق
وخواندن سوره مؤمن دلالت کند بر معرفت نفس و دعوت خلق براه حق **الشوری** وخواندن آن دلالت کند بر صلح
عمر و ثابت حق و مشغول کردن اندر کارها و برفرزند **الزخرف** وخواندن سوره زخرف دلالت کند بر صدق
اندر قول و قهر اعدا و حسن عاقبت و بیناء غنی و ذکر جمیل بعد از وی **الدخان** دلالت کند بر بیناء غنی و رحمت حق
و قهر اعدا **الجاثیة** وخواندن سوره جاثیه دلالت کند بر خشوع اندر حق و حسن عاقبت **الاحقاف** دلالت کند
بر دیدن عجایب اندر دنیا و بر توبة سوره محمد علیه السلم وخواندن سوره محمد علیه السلم اندر خواب دلالت کند بر حمایت
و بر محبت و موافقت رسول علیه السلم و بر توجه و یافتن رزق بی مشقت **سوره الفتح** وخواندن سوره
فتح اندر خواب دلالت کند بر جهاد اندر راه حق و بر کشوده شدن کارها بروی و بر دیدن **الحجرات** مناجات صادقه
و بر معاونت حق **الحجرات** وخواندن حجرات دلالت کند بر نفقه کردن و کار اندیده حق و بر صلات رحم
ق وسوره ق دلالت کند بر سعت رزق و حسن عاقبة **والذاریات** وخواندن آن دلالت کند بر بیناء زرع
و نبات زمین و بر قهر اعدا **والطور** وخواندن آن دلالت کند بر مجاورة مکه و دیدن دوستان
والنجم دلالت کند بر متابعت رسول علیه السلم و بر فرزند و بیناء رزق **القمر** دلالت کند بر رنج و مشقت
و بجن و خلاص یافتن از آن و بر قهر اعدا و یافتن قوت حق اندر آخر **الرحمن** وخواندن الرحمن دلالت
کند بر بیناء غنی و رحمت حق و دخول جنة و زنان صاحب جمال **الواقعة** وخواندن آن دلالت کند بر خیرات
و حسن عاقبت و موافقت مقربان **الحدید** وخواندن سوره حدید دلالت کند بر صحت بدن و بر بیناء قوی و منفعت
و رحمت حق **المجادلة** وخواندن سوره مجادله دلالت کند بر خصومت کردن با اهل باطل و یافتن ظفر و بر
دوام ایمان و بیناء حق **الحشر** دلالت کند بر موافقت ابرار و روز قیامت و بر خشوع و قهر اعدا **الممتحنة**
وخواندن آن اندر دنیا و بیناء بلا باشد و بیناء باشد بر آن و متابعت سنة انبیا علیهم السلم **الصف** وخواندن
سوره صف دلالت کند بر غزا و نصر و سود اندر تجارة **الجمعة** وخواندن جمعه دلالت کند بر جمع شدن
امور دین و دنیا وی و بر ذکر بسیار **المنافقون** وخواندن سوره منافقون دلالت کند بر اخلاص اندر نفاق و بر عدة
التغابن وخواندن آن دلالت کند بر استقامت اندر دین و راه راست و بر معاونة اهل بیت او با وی
الطلاق وخواندن سوره طلاق اندر خواب دلالت کند بر طلاق دادن زنان و تمام داشتن صلاق ایشان

وبرهدایة ویرون آمدن از تنگ **التحریم** دلالت کند بر زیان صلح و برعصمت از محرمات و برتوبة نصوح **الملك**
وخواندن آن دلالت کند بر بیان ملك و ثروة و رزق حلال و سوء زدلالت کند بر صنعت کاذبة و بلاغت
وبرستکاری از مضایق و برخلق باخلاق پیغمبر **الحاقة** وخواندن آن دلالت کند بر تقرب بحق تعالی بسبب طاعت
وبرسلامت عاقبت **المعارج** وخواندن آن دلالت کند بر نصرة و دوام عبادة و برعصمت از فواحش
نوح وخواندن سورة نوح علیه السلام دلالت کند بر باطل شدن منکرات بردست وی و برنصرة براعدا
واستجابت دعا **الجن** وخواندن آن دلالت کند بر قوی ایمان مطیع و منقاد وی شوند و براستقامت
برراه راست **المزمل** وخواندن آن دلالت کند برقیام شب و قرأة قرآن و قربة حق **المدثر** وخواندن آن دلالت
کند برعزوبة و کثرة حیوانات و برنظافت و معرفة **القیمة** دلالت کند براجتناب از سوگندان و براقرار حق
الإنسان وخواندن آن دلالت کند برترك و ورع و ایثار مساکین برنفس خود و بردکوحیوان **المرسلات**
وخواندن آن دلالت کند بر بیان رحمت و کثرة حیوانات و تقوی **عم** وخواندن آن دلالت کند بر بیان ثنا و ذکر جمیل
والنازعات دلالت کند بر ترك شك و خیانت از دل وی و برخوف و ورع **عبس** وآن دلالت کند براکرام صدقه
وبرنیکی رزق و منفعت از محنت باغ و زمین **التکویر** دلالت کند بر سفر کردن بجانب مشرق و براستقامت
بردین **الانفطار** دلالت کند بر صحبت کاتبین **المطففین** دلالت کند بر وفا و عدل اندر یمانه و برسلامت عاقبت
الانشقاق دلالت کند بر کثرة اولاد و نسل **البروج** دلالت کند بر تعلم علم نجوم **الطارق** دلالت کند بر انعام
تسبیح و تهلیل و برباطل کردن کار اعدا **الاعلی** دلالت کند بر ثنا آخرة بردنیا و کثرة تسبیح **الغاشیة** دلالت کند
برعلم و زهد و بربندگان خدای **والفجر** دلالت کند بر بیان ما وهبیت و برشفقت برمساکین **البلد** دلالت کند
برقیام بحق و امر ضعفا و مساکین و ایتام و آزاد کردن بندگان **والشمس** دلالت کند بر شرم و ذکا و برفلاح اندر
آخرة **والليل** دلالت کند برقیام شب و کثرة حیوانات و تقوی **الضحی** دلالت کند بر رحمت و شفقت برضعفا
و مساکین و برمحبت حق باوی **الم نشرح** دلالت کند بر انشراح صدر و قبول حق و بر اغنی و اجابت دعا و نزع شك
و غل از دل وی **والتین** دلالت کند بر قضاحوائج و سعت رزق و نماء و حسن صورة **اقرا** دلالت کند
بر تعلم علم کتابة و فصاحت و برقرب اعدا **القدر** دلالت کند بر حصول عمر و بسیار ثواب و یافتن شب قدر **لم یکن**
دلالت کند بر راه یافتن قومی از کفار و ضلال بردست وی و برعبادة و اخلاص **اذا زلزلت** دلالت کند

بر بسیار قوت و سلامت عاقبة و برمقادیر **والعادیات** دلالت کند بر شکر و یافتن نشان و برغزا کردن
القارعة دلالت کند بر روح و تقوی **الهکم** دلالت کند بر زهد و ترك دنیا و کفته اند دلالت کند
برجمع کردن کار **والعصر** دلالت کند بر صبر و قبول حق و خسران اندر خانه و یافتن سود بسیار بعد ازان **الهمزة**
دلالت کند برجمع کردن عار و نفقه کردن آن اندر خیرات **الفیل** دلالت کند بر کسر اعدا و بر بیان ظفر و فتوح و امن
لایلاف دلالت کند بر الفت انداختن میان مردم و بر اطعام محتاجان و برعبادة **الماعون** دلالت کند
برظفر یافتن بر مخالفان و بر مواساة باخلق **الکوثر** دلالت کند برظفر براعدا و برکثرة اضحیه و بر بیان مراد
الکافرون دلالت کند بر معاداة با اهل کفر و نفاق و برسعت یافتن از اعدا **النصر** دلالت کند
برنصرة و بیان ظفر و فتح **تبت** دلالت کند بر عداوة اهل کفر و نفاق باوی و وی بر بیان ظفر بایشان **الاخلاص**
دلالت کند بر توحید و قلت عیال و کثرة ذکر جمیل و مطلع شدن بر اسم اعظم و بر استجابت دعا و
بقیت نخل اندرین سورة و اندر سورة **والضحی** و سورة نصر بعد ازین یاد کرده آید **الفلق** دلالت کند بر دفع
شر حساد از وی **الناس** دلالت کند که حق تعالی کیدشیاطین و مکر ایشان بگرداند **والله اعلم**

فصل پنجم اندر رؤیة بعضی از سور و آیات و کتابت آن برای عضا بدانکه

اگر کسی اندر خواب بیند که آیة الکرسی یا خواندن آن بر وی ذکر کرده آید و اگر جان بیند که امن الرسول یا خواند
آن دلالت کند بر موافقت انبیا و اولیا و برقوة ایمان وی و دلالت کند که حق تعالی جمله مهمات وی کفایت کند
و بر اعداء دین نصرة یابد و رسول علیه السلام فرموده که **من قرأ آیتین من آخر سورة کفتاه** آیة الکرسی و آیة
الا خیرة منها و اگر بیند که شهد الله می خواند دلالت کند که حق تعالی و برا علی نافع روی کند و دلالت کند
بر ادای امانت و کواهی دادن بحق و باشاکه دلالت کند بر انقضاء عمر وی و این را بر بن وجه تعبیر کرده اند و
و اگر بیند که این آیة می خواند که **یوم نحشر المتقین الی الرحمن وفدا** آن دلالت کند که وی از جمله متقیان
باشد و موافقت اهل روح و تقوی یابد و بنزدیک سلطان عزیز کردد و اگر جان بیند که ان آیة می خواند که
وانصروا من بعد ما ظلموا آن دلالت کند که بروی ظلم کنند و ستاند بر بیان نصرة یابد **حکایة**
آورده اند که شیخ ابن سیرین اندر و لخت اندر خواب جان دیدم که سورة اذا جاء نصر الله می خواند من
کفت وجیت کن که این خواب بمی دلالت کند بر انقضاء عمر وی از بهر آنکه این آخرین سورة است که از

آسمان فرو آمده است وآن هم چنان بود **حکایة** عمر حسین آورده اند که حسن بن علی رضی الله عنهما اندر خواب چنان دید که سوره اخلاص برمیان هر دو چشم وی بنشته بود واین خواب را با محمد بن سیب رحمة الله تعبیر کرد گفت این خواب دال است بر انقضاء عمر بنده وعن قریب وی وفات یافت

حکایة وهم حسن آورده اند که امیر المومنین حسن رضی الله عنه بعبادان اندر خواب دید که سوره والضحی بر پیشانی وی بنشته بود ومعبر همین جواب داد که یاد کردیم وگفته اند که بعبادان از یک شب دیگر بس این جواب وفات یافت وبدانکه اولیتر آن باشد معبر را که چون جوابی چنین بروی عرضه کند همین آن بر وجهی دیگر کند مثلا بدانکه اندر سوره اخلاص همی آن بر اخلاص وتوحید حمل کند واندر سوره نصر همی بر فتح ونصرت کند وهمانا این واگر همی آن بر آن وجه که یاد کردیم نکند باید که بصریح با بنده نگوید که این جواب دلیل موت است الا که جواب تعلق بغیری دارد یا داند که بنده اندر موتبه است که بدان متاثر نشود وهمی بروی خنده وبشارت زیرا که امثال این تاثیری خصیص دارد وهمه اندر آدمی بغایة موثر است ولکن باشد که اندر ستر آجال بر خلق خود اینست والوکه باید باشد آن بصریح رمز وکنایه بوی رساند وتصریح باز آن البته نکند واگر اندر خواب چنان بیند که این آیه همی خواند که **ان خفتم ان یقیمها حدود الله** وان دلالت کند که حق تعالی حمله مهمات وی کفایت کند ویرا از حمله غموم ومشقتها فرج دهد وهم این از حمله مناسبات مجوبه است وعلی هذا سخن اندرین باب موجب نحویر است وضبط تمام آنست که قرآن آن دیده باشد در تعبیر آن حسب تفسیر وی باشد بر قدر مرتبه بینندگان چنانکه سخن یاد کرده شد والله اعلم

فصل ششم اندر رویة دعا واستغفار کردن واندر رویة خمیدن وبجبار وماننده آن

بدانکه معبران گفته اند که دعا کردن اندر خواب بیدار کردن دو حال باشد یکی آن که اندر خواب بیند که دعا همی کرد آن اندر خواب بیدار نیز دعا کردن باشد بیدار یا نه اگر دعا کردن اندر خواب بیدار نیز دعا کردن باشد بیدار فرض بود آن دعا معروف باشد واگر آن دعا نه معروف بود آن اندر تا بیدار همانا قبله باشد آن دعا مستجاب باشد بزودی حق جل جلاله واگر اندر آن دعا نام حق تعالی باشد اگر ستار از اصلها باشد آن دلالت کند بر تباهی آن نماز سبب فوت شرطی از شرایط آن واگر ستار آن نه از اصلها باشد آن دلالت کند بر نفاق وی وبر کاستن وضو وتقصیر کردن اندر عبادة قال الله تعالی واذا قاموا الی الصلوة قاموا کسالی یراؤن الناس ولا یذکرون الله الا قلیلا واگر چنان بیند که

الدعاء

تنها از بهر خود دعا کرد یا بیند که خفیه دعا کرد آن دلالت کند بر صدق واخلاص وبر آنکه حق تعالی بنده را فرزند ختار صالح **قال الله تعالی** اذ نادی ربه نداء خفیا وخفیه دعا کردن نیز دلالت کند بر محبت وفرمان برداری حق تعالی **قال الله تعالی** ادعوا ربکم تضرعا وخفیة انه لا یحب المعتدین واگر بیند که اندر دعا الحاح همی کرد آن دلالت کند بر محبت حق سبحانه بدوی **قال علیه السلام** ان الله یحب الملحین فی الدعاء واگر بیند که اندر ظلمتی دعا همی کرد آن دلالت کند که حق تعالی ویرا از غمها ومشقتها خلاص دهد واگر بیند که از اهل ریاست باشد ریاست یابد **قال الله تعالی** فنادی فی الظلمات الی قوله جاذکره فاستجبنا له ونجیناه من الغم وهم کردن نیز اندر نا ویارا دلالت کند بر استجابة دعا وقضاء حوائج وانابت حق **قال الله تعالی** ادعونی استجب لکم وفاء بذکرکم دعا ربه منیبا الیه واما اگر جنان بیند که اندر دعا اعتدا همی کرد آن نه محمود باشد ودلالت کند بر تباهی کار ورسوا علیه السلام از آن نهی کرده است وفرموده است که **خبر** الدعاء یکون فی هذه الامة قوم یعتدون فی الدعا والطهور **وقال جاذکره** انه لا یحب المعتدین وبدانکه اندر دعا مخاطب را بالا غذا الجهر ورفع الصوت بالدعا نه واگر اندر خواب بیند که صوت همی خواند اندر آن دلالت کند بر فراخان برداری حق وبرکتها عادة ویابد ثواب عظیم وذکر جمیل **قال الله تعالی** ومن یقنت منکن لله الآیه **وقال جاذکره** امن هو قانت آنا اللیل ساجدا وقائما واگر اندر خواب بیند که ذکر حق تعالی همی کرد آن دلالت کند بر یابد رحمة حق وبرهانشر افضل عبادات **قال الله تعالی** فاذکروني اذکرکم **وقال عز اسمه** ولذکر الله اکبر واگر جنان بیند که ذکر بسیار همی کرد آن دلالت کند بر نصرة یافتن **قال الله تعالی** وانتصروا من بعد ما ظلموا ودلالت کند بر محبت حق سبحانه **قال الله تعالی** یا ایها الذین آمنوا اذکروا الله ذکرا کثیرا قیل الذکر الکثیر ان یذکره بالیاسة بدانکه واگر اندر خواب بیند که استغفار کردن دلالت کند بر مغفرة ویابد یار وفرزند وخدم وباغها وآبهاروان **قال عز من قائل** استغفروا ربکم انه کان غفارا یرسل السماء علیکم مدرارا ویمددکم باموال وبنین ویجعل لکم جنات ویجعل لکم انهارا واگر بیند که استغفار کرد وروی وی قبله بود آن دلالت کند بر اجابت دعاوی واگر جنان بیند که روی وی قبله بود آن دیابد دعا باشد واگر بیند که بی وبرا گفت استغفار کن ونکرد وروی بکرد یابد آن دلالت کند بر معصیتی تردد

الفتوح

الذکر

الاستغفار

که او صادر شود قال الله تعالی واذا قیل لهم تعالوا یستغفر لکم رسول الله لووا رؤسهم و نیز دلالت
کند که بیتها از آن نعمتها که یاد کردیم محروم شود و اگر بیتار که معصیتی کرد و بعد از آن استغفار کرد آن
دلالت کند که حق تعالی ویرا بیامرزد قال الله تعالی ولو انهم اذ ظلموا انفسهم جاؤوک فاستغفروا
الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحیما و اگر زنی اندر خواب شارکه یبی ویرا ویرا گوید
استغفار کن آن زن قصد زنا کند قال عز اسمه واستغفری لذنبک کنت من الخاطئین و اگر جان بیتار
که اندر بحر کاه استغفار کرد آن دلالت کند که وی از اهل بهشت باشد و هم چنین اگر بیتار که وی آن جامه صابران
یا مطیعان جویا از جامه صادقان بود آن هم چنین باشد قال الله تعالی الصابرین والصادقین و
القانتین و المنفقین و المستغفرین بالاسحار و اگر اندر خواب شارکه تسبیح همی کرد آن دلالت کند بر ایمان
و اخلاص وی و بر فرمان برداری حق تعالی قال عز اسمه و یسبحون بالیل و اطراف و اگر بیتار این خواب محبوس
باشد یا اندر غمی باشد فرج یابد قال الله تعالی فلولا انه کان من المسبحین للبث فی بطنه الی یوم یبعثون و اگر جان
بیتار که تسبیح فراموش کرد و بر اغنی بتعار و اگر بیتار که همی گوید لا اله الا الله آن دلالت کند که وی بر شهادت میرد و از
اهل بهشت باشد قال علیه السلام من قال لا اله الا الله دخل الجنة و اگر بیتار اندر بیابانی یا اندر غمی باشد خلاص
و مطیع کرد قال الله تعالی فنادی فی الظلمات ان لا اله الا انت الی قوله فنجیناه من الغم و اگر بیتار که همی
گوید لا اله الا الله آن دلالت کند بر ایمان و یقین وی و بر صفا یافتن بواطن و بر فرمان برداری حق قال الله تعالی و کبره
تکبیرا و اگر بیند که حمد حق تعالی بر کرد آن دلالت کند که وی از غمها فرج یابد قال الله تعالی و قالوا الحمد
لله الذی اذهب عنا الحزن و گفته دلالت کند که بیتار را فرزندی آید صالح اندر سن کبر قال الله تعالی
الحمد لله الذی وهب لی علی الکبر اسمعیل و اسحاق آیة و اگر بیتار که شکر حق تعالی همی کرد آن دلالت کند بر فتح یافتن
از غم و بر یافتن نعمت دنیا و آخرة قال الله تعالی و سنجزی الله الشاکرین و اگر بیند که حق تعالی وی را نعمتی داده
بود و بر آن شکر همی کرد آن موجب زیادة نعمت بود قال جل ذکره و لئن شکرتم لازیدنکم حکایة
آورده اند که بیتی اندر خواب دیده که شکر حق تعالی همی کرد معبر گفت آن بیتار این خواب ذبحی باشد مسلمان گردد
و آن مسلمان باشد مخلص شود و اگر مسلمان باشد با نوری صحبت یابد و اما اخبار نبی علیه السلام بدانکه
رؤیة اخبار رسول علیه السلام اندر خواب تا وی را آن موفق باشد که اندر قرآن یاد کردیم قال الله تعالی ما ننسخ

التسبیح
التهلیل
التکبیر
التحمید
الشاکر

الرسول خذوه و ما نهیکم عنه فانتهوا و قال علیه السلام لقد جئتکم کتاب الله و منها معه بل آن بی اندر
خواب بیتار که چیزی از اخبار پیغمبر علیه السلام میخواند یا اندر دست داشت یا بیافت یا یبی بخرید
یا بفروخت و مانند آن آن همه از جمله بشارت باشد قال رسول الله صلی الله علیه وسلم انی قد خلفت فیکم
شیئین لن تضلوا ابدا ما اخذتم بهما و هما کتاب الله و سنتی و لن یتفرقا حتی یردا علی الحوض پس
معبر باید که بنگرد که آن بیتار مر وی اندر خواب متضمن چه چیز است از اوامر و نواهی و امثال و غیر آن
و بر حسب معنی آن تعبیر کند و ما نمونه اندر قرآن یاد کردیم

فصل هفتم اندر رؤیة دیبا و کتب

منزلة بدانکه اگر یبی اندر خواب بیتار که چیزی از کتب متقدم مثل توریة و انجیل و زبور همی خواند
یا اندر دست داشت اگر بیتار از اهل آن دین باشد و اعتقاد حقیقة آن دارد تعبیر آن بحسب مقتضای
آن باشد بنزدیک ایشان و اگر بیتار مسلمان باشد با اعتقاد بطلان آن دارد آن در حق وی مذموم باشد و دلیل
اظهار بدعت باشد و گفته اند اگر بیتار که آنرا میخواند و معنی آن فهم نمی کرد آن دلالت کند که بیتار تابع مذاهب
قدریه یا جبریه شود قال الله تعالی و انتم تتلون الکتاب افلا تعقلون و اگر مسلمانی اندر خواب جان
بیند که اعتقاد حقیقة آن داشت آن بیتار از صلحا باشد اگر آن اندر حق وی محمود بود بر اعتقاد حقیقة دین آن پیغمبر
که آن کتاب بوی فرو آمده باشد قال الله تعالی لا نفرق بین احد من رسله و اگر بیتار که از صلحا باشد آن دلالت کند
که رای بیتار موافق رای آن قوم شود و بر تهرک اندر اسلام از بهر آنکه اندر خبر درست آمده است که امیر
عمر رضی الله عنه خدمت رسول علیه السلام گفت یا رسول الله انا نسمع احادیث من یهود تعجبنا افتری
ان نکتب بعضها آنگاه رسول علیه السلام فرمود که خبر امتهوکون انتم کما تهوکت الیهود و اقتدار
لقد جئتکم بها بیضاء نقیة و لو کان موسی حیا ما وسعه الا اتباعی و الله اعلم

باب اندر ذکر عبادات و متعبدان و اندر ذکر ملل و ادیان خفا کان او باطلا

و این باب مشتمل است بر دوازده فصل

فصل اول اندر رؤیة اسلام و ما یتعلق بذلک

اگر بیتار که کافری اندر خواب بیند یا بیتار نماز کرد روی فا قبله آورد یا بسی اندر حق وی بیتار آن دلالت کند
که حق تعالی ویرا اسلام روزی کند و خاتمت وی بسعادت گرداند یا از نسل وی کسی مسلمان شود و اگر بیتار که اندر بهشت

رفت یا حلی آخر زشت برخوشتن همی دید یا آن که چنین دید یا اسلام باشد یا نیاید را یا بد را متعلق از وی باشد
که اسلام کم فریبد دیار موت وی باشد از بهر آنکه موت حق است هر چنانکه اسلام حق است و هم
چنین اگر سنار که اندر حصنی رفت آن دلالت کند بر اسلام وی قال علیه السلام یقول الله تعالی لا إله إلا الله حصنی
فمن قالها دخل حصنی و من دخل حصنی امن من عذابی و هم چنین اگر بیند که در حق همی کرد آن دلالت
بر اسلام وی کند قال الله تعالی ما یفعل الله بعذابکم ان شکرتم و آمنتم و هم چنین اگر بیند
که مرده بود و زنده شد آن دلیل اسلام وی بود قال الله تعالی أو من کان میتا فاحییناه و حق تعالی
کفار را مردگان خواند است قوله تعالی أموات غیر أحیاء و هم چنین اگر بیند که اندر کشتی
نشسته بود آن گفته اند دلالت کند بر اسلام وی از بهر آنکه با نوح علیه السلام از مسلمانان اندر کشتی
نشسته بودند قال الله تعالی قیل یا نوح اهبط بسلام منا و برکات علیک و علی امم ممن معک و هم چنین
اگر بیند که توبه کرد و عمل صالح کرد مسلمان شود قال الله تعالی و من تاب و عمل صالحا فانه یتوب إلی الله
متابا و اگر دانی اندر خواب بیند که از دار الکفر بدار الاسلام تا کردن آن گفته اند دلالت کند بر موت
وی از بهر آنکه دار الاسلام دار حق است هر جان که موت حق است و باشد که مسلمان شود و اگر
مسلمانی اندر خواب سنار که اسلام بر گفتار عرضه همی کرد آن دلالت کند بر حسن دین وی و بر عمل صالح و بر دخول
خلق اندر دین حق قال الله تعالی و من أحسن قولا ممن دعا إلی الله و عمل صالحا و قال إنني من المسلمین و اگر بیند
که اسلام بر کافری عرضه کرد و وی بوحدانیت حق ایمان آورد و بنبوة محمد علیه السلام اقرار کرد آن گفته
اند دلالت کند بر بینا شدن شخصی را بعد از آنکه مشغول باشد بانواع معاصی آخر موحد شود و اگر مسلمانی را در خواب
سنار که همی گفت اسلمت آن دلالت کند که جمله امور دنیا و آخرة وی مستقیم شود قال الله تعالی و من أسلم
فاولئک تحروا رشدا و اگر مسلمانی سنار که دکان یا خانه مسلمان شاه بود آن دلالت کند بر توفیق اسلام و اخلاص وی
و بر ایمن شدن از عذاب و آفات

فصل دوم اندر رویه ختنه کردن و مسواک کردن

بدانکه ختنه کردن از جمله آن چیزها است که رسولان علیهم السلام از فطرت خوانده است اگر کسی اندر
خواب بیند که ختنه کرد بود خیری کند که سبب آن از گناه پاک شود و همواره کند بر متابعت سنة
رسول صلی الله علیه وسلم و اگر سنار که خون بسیار از وی برفت از گناه پاک گردد و عار بدر

راه حق نفقه کند و اگر سنار که مردم را خسته همی کرد و سنار نه از اهل این صنعت باشد دعوت خلق کند بر متابعت سنة
اگر سنار از صلحا باشد و اگر سنار نه از صلحا باشد قصد اهل مردم کند و اگر جنبان بیند که خود را خسته کرد و بجای
خون شیر یا عسل بیرون می آمد اگر قامت سنتی کند که متضمن خلاف باشد اندر فوتی و اگر بیند که مردم از ان همی
خورد نیکو باشد قامت سنتی کند و خلق را بدان دعوت کند و اگر جنبان سنار که خسته همی کرد و آن نوعست دلو یا
خای خود باز می آورد یا سنار که قصد کردن می کرد نتوانست طعنی کند و بسیار دیار بر که فعل خلعت بر ین
وجه کلا فعل باشد و اگر خویشتن را جنبان سنار که خسته نکرده است و وی اندر سنار ای محتون باشد آن
دلالت کند بر زیادة دنیا با نقصان آخرة و نیز دلالت کند که بیناه خواب تر و طعنی کند از بهر دنیا و اما
مسواک کردن و آن نیز از فطرة است اگر لیف اندر خواب سنار که مسواک همی کرد آن دلالت کند بر اقامت سنة
بر مقدار آن مسواک کردن و برقرار خصوصا نظافت و دلالت کند بر احسان کردن زیاخویشتن و مردمان و اگر بیند که
نجیزی بلیل مسواک کرد آن گفته اند دلالت کند بر نفقه کردن حرام اندر راه حق و گفته اند اگر اقامت
سنتی کند حرام حرام و اگر سنار که مسواک همی کرد و اندران فارد نار انما وی شکسته همی گشت یا همی فتاد آن
دلالت کند که اندر اهلاک خویشتن خود سعی کند بواسطه شخصی از اهل نفاق و هم چنین اگر سنار که مسواک همی کرد
و خون اندر انما وی همی رفت اندر اتلاف مال خویشتن سعی کند بران وجه که گفتیم و اگر بنا که مسواک همی کرد
و روح زایل نمی شد یا زیادة بیرون شد قصد اقامت سنتی کند حرام و قبول نیابد قال صلی الله علیه وسلم ان الله
طیب لا یقبل الا طیبا یا باخویشتن خود احسانی کند بر بسیار مثال قال الله تعالی لا تبطلوا صدقاتکم بالمن
والاذی

فصل سوم اندر دیدن زخم سه شستن و وضو ساختن و غسل کردن و تیمم کردن

اگر کسی اندر خواب سنار که جزوی از ایمان یا از بدن وی بخسی شاه بود آن دلالت کند که امانتی یا ودیعتی یا شهادتی
یا جزوی که خیانت کردن اندران بوده مذار شود بتروی یا بمال یا مالی حرام کسب کرده باشد و چون سنار که آن خاست
را خویشتن شست یا دران بیرون آید و آن کناه پاک گردد و دست از ان مالی حرام بدارد و اگر بیند که در
شکمی یا نفاقی اندر باطن باشد آن بیرون آید و باری تعالی شکر و نفاق اندرون را خاسته خواهد است قال الله تعالی انما
المشرکون نجس بر چون سنار که نجاست را از خویشتن بشست آن شرک خالص یابد و توبه کند و مصیب گردد
قال الله تعالی و ثیابک فطهر و الرجز فاهجر و اگر اندر خواب سنار که استنجا کرد هر چنین دلالت کند که

الوضو

بینه توبه کند و از گناه پاک شود ۞ بدانکه اگر کسی اندر خواب ببیند که وضو ساخت این برای نماز آن دلالت کند که بینده اندر ایمان حق باشد و از غم فرج یابد و اگر محبوس باشد از حبس خلاص بود و از خشم و خصب بری گردد از بهر آنکه پیغمبر علیه السلام فرموده است که چون خشم بر یکی از شما غالب شود یا بترکه وضو بسازد تا آن خشم از وی زایل شود ۞ و هر چند اگر چنان بیند که دایم بر وضو بود آن دلالت کند بر اخلاص و دوام ایمان وی قال علیه السلام لا یحافظ علی الوضوء الا مومن ۞ و هر چند این خواب دلالت کند که بیننده از کذب و غیبة و سخن چینی و از نظر حرام و سوگند بر دروغ احتراز کند از بهر آنکه رسول علیه السلام فرموده است که خمس ینقضن الصیام و ینقض الوضوء الغیبة و النمیمة و الکذب و النظر بالشهوة و الیمین الفاجرة و رویة وضو ساختن نیز دلالت کند که بیننده از گناه خصمان ایمن گردد از بهر آنک پیغمبر علیه السلام فرموده است خبر الوضوء سلاح المومن حکایة ۞ آورده اند که حق تعالی موسی را فرمود علیه السلام که ۞ اذا خوفت فتوضأ و امر اهلک بالوضوء ۞ و گفته اند اگر کسی اندر شبانی وضو ساخت یا غسل کرد ظفر یابد بچیزی که از وی دزدیده باشند ۞ و گفته اند که وضو ساختن اندر خواب نیز دلالت کند بر ادای امانت ۞ و قضای دین و آشتی کردن ۞ و رسول علیه السلام فرموده است که خبر رأیت رجلا من امتی قد ربط علیه عذاب القبر فجاء وضوءه فاستنقذه ۞ و اگر بیند که وضو ساخت بچیزی بران وضو ساختن جایز باشد شرعا ان گفته اند دلالت کند بیتان از رنجی باشد و انتظار فرج کشد و آن تمام نشود ۞ و اگر کسی اندر خواب بیند که نی وضو نماز کرد آن گفته اند اگر سلطان باشد دلالت کند بر عزم جمعیت لشکر و وفور ری وی ۞ و اگر بازرگان باشد دلالت کند بر عزم راس المال وی ۞ و اگر از محترفه باشد دلالت کند که کار وی مستقیم شود ۞ و اگر ستور از عملی وصلی باشد آن دلالت کند بر خطایی و زلتی که از وی صادر شود ۞ و اگر بیند که نه از اهل صلاح باشد آن دلالت کند بر وقوع اختلاف وی ۞ و اگر بیند که نی وضو انداخت وضعیف نماز کرد که اندر راه خدای نماز را بافساد مثل مؤذن و دیگر مواضع جمله آن دلالت کند بر خیانت اندر کار خلق یا بزر ۞ و وضو ساختن از آب صافی نیز دلالت کند بر علم و حکمت یا بزر و خصوص چون سبب نزول باشد قال الله تعالی انزل من السماء ماء فسالت اودیة بقدرها حکایة ۞ آورده اند که ابو یعقوب ثقفی اندر خواب دید که از جوی وضو ساخت تمام که آب آن جوی اندر خوشی و شیرینی و صفا اندر چون این آب نبود ۞ و چون وضو تمام کرده بود قصد کرد که از آن جوی بیرون آید ۞

الغسل

و نتوانست تا گاه پیری را دید که بیمار و ویرا برنا آورد و اندر کنار گرفت و بوسه بروی داد و گفت تو بشارة بازگه توان حمام معبران شهری ۞ و هر چنان بود ۞ بدانکه غسل کردن اندر خواب سخت نیکو بشارت دلالت کند بر فرج یافتن از بلا ۞ و یافتن مراد ۞ و توبه کردن و بیرون آمدن از گناه ۞ و اگر اندر خواب ببیند که غسل کرد و جامه سفید در بر نیکو تر تصیف آن بیند که مایون باشد در وی کرده شود ۞ و اگر بیمار باشد شفا یابد ۞ و اگر محبوس باشد خلاص یابد ۞ و اگر غمگین زده باشد فرج یابد ۞ و اگر کسی زده باشد راحت کند ۞ و اگر فقیر باشد غنی گردد و شادی یابد ۞ و اگر تاجر باشد و کسب بروی دشوار باشد آسان گردد و غمها از وی برود ۞ و اگر نعمتی از وی زایل شده باشد باز آید قال الله تعالی هذا مغتسل بارد و شراب ۞ و اگر بیند که غسل کرد و جامه بو نیکو در آن کفته اند دلالت کند بر زوال غم و صحت جسم ۞ و اگر چنان بیند که بجای غسل جامه خلق بو نیکو در آن دلالت کند بر زوال غم و بر دروی بشارت ۞ و اگر بیند که غسل کردی بنیة یا وضو ساخت بدانکه صحت و فساد آن شرع مختلف فیه است ۞ اگر بیننده اعتقاد صحت آن دارد تعبیر آن بر همان طریق باشد که یاد کردیم و اگر بیننده معتقد فساد آن باشد آن هر چنان باشد که بیند که نجیری وضو ساخت که شرعا جایز نباشد ۞ و اگر بیند که وضو ساخت و آن را نیز یاد کرد بتر و اگر قریب یا قاضی اندر خواب بیند که غسل کرد آن دلیل اسلام و توبه باشد ۞ و اگر بیند که غسل کردن کرد و غسل تمام کرد آن دلالت کند بر تمام شدن آن کار که بیننده بصدد آن باشد ۞ و اگر چنان بیند که غسل تمام نکرد آن کار تمام نشود ۞ بدانکه معبران گفته اند اگر کسی اندر خواب بیند که تیمم کرد خاک آن دلالت کند بر فرج یافتن از غمها ۞ و اگر بیند که از وی نماز تیمم کرد از جنابت یا از جنابت آن دلالت کند که حق تعالی غم و اندوه از وی بردارد و نعمت بروی تمام کرداند قال الله تعالی فتیمموا صعیدا طیبا و این حکمت آنست که خاک اندر قرآن و یاد خود مذکور نبود چنانک اندر جای خود گفته آید ۞ و نیز نزول آیة تیمم بعد از فتح و اظهار اسلام بوده است ۞ و این عشره که آیة تیمم اندر آن مذکور است مشتمل است بر ذکر رضا و اتمام نعمت قال الله تعالی الیوم اکملت لکم دینکم و رضیت لکم الاسلام دینا و نقص تیمم بخود در اربعت و رخصت در وی حرج است ۞ و الله اعلم

التیمم

فصل نماز

بدانکه معبران گفته اند که اگر کسی اندر خواب بیند که نماز کرد و نوبة یا یک نوبة بانگ نماز و اقامة گفت و نماز فرض گزارد آن دلالت کند که بیننده حج کند قال الله تعالی و اذن فی الناس بالحج یاتوک رجالا و علی

وبیاید دانستن که این خصلت صلاح و فساد بسیار دارد چون بشنود در خواب بیمار که بانگ نماز گفت اگر بیمار
را صحی باشد آن دلالت کند بر بیمار عزّة و رفعت و دولتیار و اگر بنده نه اهل آن باشد یا نه اندر وقت و موضع خود
باشد آن نه محمود بود و دلیل فضیحت باشد قال رسول الله صلی الله علیه وسلم و آورده اند که شخصی بنزدیک ابن سیرین آمد و گفت
اندر خواب چنان دیدم که بانگ همی گفتم ابن سیرین گفت حج کنی پس شخصی دیگر بیامد و همین خواب بگفت ابن سیرین
باز همین گفت نوادست بنوند از وی پرسیدند که فرق میان این هر دو خواب چه چیز است گفت فرق آنست
که در بسیار ستاره خواب اوّل اندر هر وصلاح ظاهر دیدم پس دانستم که تعبیر خواب آنست که حج کند قال الله تعالی
وأذن في الناس بالحج الآیه و اندر بسیار رای دوم اثر حرص و فساد دیدم لاجرم تعبیر خواب وی بر وقصیر کردم
و آن هر دو خواب بر مقتضا تعبیر وی دفع شد قال الله تعالی ثم أذن مؤذن أیتها العیر إنکم لسارقون
و اگر کسی اندر خواب ستاره که بانگ گفت و بینا نه مؤذن باشد اگر مستحق ولایة و ریاست باشد ولایة یابد بر مقدار
بلندی آواز وی و اگر ستاره که بانگ نماز را از جهة خود بگردیند و اندر آن زیادة و نقصان کرد آن دلالت کند بر خیانة
کردن اندر ولایة و ریاست یا بادانشمندان که خیانة کنند بمقدار آن [illegible] ستاره که اندر دین طعن کند
و افترا بر دعوت کند و خصوص چون ستاره نه از اهل صلاح باشد و شعر من اگر ستاره که بانگ نماز با آواز خوش شنوی
همی گفت ان دیار عالم باشد و ذکر جمیل اندر آن دیار ریاست و اگر چنان ستاره که بصوتی ناخوش بانگ نماز دهد ظلم و جور
بود اندر آن ولایة و اگر ستاره که بر قلّه بانگ نماز گفت آن دیار بیماری و آفة باشد از حمّت موذی حجّی و اگر بیند
که بانگ گفت و بینا نه از اهل ولایة باشد بر قوی ریاست یابد و اگر نه اهل آن باشد از جاه یابد که متضمن
صیت باشد بر متواضعان همت خود و اگر ستاره که بر مناره بانگ گفت دعوت خلق کند بدین حق و حج کند و بمعروف
کند و اگر بیند که اندر جامی بانگ نماز گفت آن گفته اند ستاره دعوت قومی کند بسفری دور و اگر ستاره که اندر
میان ده یا اندر بازار یا اندر کاروانسرا بانگ گفت ستاره بین جواب از اهل خیر باشد آن دلالت کند بر بسیار
عزّة و جاه و بر امر معروف و نهی منکر و اگر ستاره از اهل فسق باشد آن دلالت کند بر عزّ و فضیحت
قال الله عز وجل ثم أذن مؤذن أیتها العیر إنکم لسارقون و اگر ستاره که بر سر دیوار ترک
بانگ نماز گفت دعوت مردی نورک بصلح بر متواضعان و نزدیک و محسب جوهر آن دیوار و اگر ستاره که بر بام همسایه
بانگ گفت گفته اند باز وی خیانت کند و اگر بیند که بر بام سرای بانگ گفت گفته اند آن دلالت کند

بر موت اهل آن سرای و اگر ستاره که بر درخانه خود بر خشتی بانگ گفت آن دلالت کند بر انقضا اجل وی و با ستاره که
ریاست یابد جمع ستارگان اهل آن با ستاره و با آن قوم خیر باشد و اگر بیند که اندر چشمه بانگ نماز گفته اند بیمار شود
و اگر ستاره که اندر میان باغستانی بانگ گفت ابن سیرین گوید و اگر بیند که بر افتاب یا ماهتاب یا بر آسمان
یا بر عرش یا بر کرسی و با ستارگان بانگ گفت سلطنتی عظیم یابد و اگر ستاره نه از آن با ستاره از پادشاهی بزرگ
یا از نزدیکی منزلتی عظیم با ستاره و اگر چنان بیند که سر بگون بانگ گفت و بر بر در سلطان نماز بانگ زند و اگر
بیند که بر خری یا بر اشتری بانگ گفت سفری کند و بیاید دانستن که این جمله که اندر بن فصل یاد کردیم در حق
کسی باشد که بیناء نه مشغول با ستاره بصنعت تا دین و امّا اگر بیناء اندر بیماری موذن با ستاره در حق وی اندر خواب
خوار محمول با ستاره بر تذکر نفس اندیشه سابق که بود اندر ان رکنه با ستاره و حکم اندر جمله اهل صنایع چون بیند که
مباشرت آن صنعت بر کرد هم چنین با ستاره و اگر کسی که نه موذن با ستاره اندر خواب ستاره که موذن بود آن دلالت
کند بر مشهور شدن بیناء بصلاح و رفعت و ذکر جمیل و موجاری از بهر آنکه رسول علیه السلام فرموده است
مر ابو موسی اشعری رضی الله عنه اذا کنت بالبادیة فاذن فانه لا یسمع صوتک شجر و لا مدر
الا شهد لک یوم القیمة و اگر ستاره که بانگ نماز شنود اندر بازار آن دلالت کند بر موت اهل آن بازار و ابن
سیرین گفته است که رویة بانگ نماز اندر خواب دلالت کند بر افتاد ن فرقت از شریکی نا موافق
قال الله تعالی و أذان من الله و رسوله الی الناس یوم الحج الاکبر ان الله بری من المشرکین و رسوله و اگر بیند
که بانگ گفت بصریق لهو و باری آن دلیل ذهاب عقل و کفر و بدعت و نافرمانی خود بود و استهزا کردن بدین قال الله تعالی
و إذا نادیتم إلی الصلوة اتخذوها هزوا و لعبا ذلک بأنهم قوم لا یعقلون و اگر چنان ستاره که بی بانگ
گفت وی بدان مشغول گردد یا باری آن هر حسین باشد و اگر ستاره بانگ گفت اندر میان قومی و بایشان بر
اجابت نکردند آن دلالت کند که وی اندر میان اهل ظلم باشد قال الله تعالی فاذن مؤذن بینهم
أن لعنة الله علی الظالمین و اگر ستاره که بر بام کعبه بانگ گفت آن دلالت کند بر افزاد اندر قول و فعل و بدعت
و ارتداد و اگر بیند که اندر بانگ کردن بی بانگ آن دلالت کند بر جاسوسی کردن و اگر چنان ستاره که صیحه بانگ گفت
آن دلالت کند بر ساة حاذر و بازروی از کذب و عصیان باید فتنه علیه علیه السلام و اگر بیند که اندر کرانه
یا اندر مغربه بانگ نماز گفت آن اندر تغییر نه محمود باشد و گفته اند دلالت کند بر غفلت وی و اگر بیند که

بود در رای سلطان بانگ نماز گفت بخش خویش باید کرد و امر معروف و نهی منکر کند چون سلطان از اهل صلاح باشد قال الله تعالی
ومن احسن قولا ممن دعا الی الله وعمل صالحا واگر بیشتر اهل آن دیار اهل صلاح باشند آن دیار خصب و فیضیت باشد واگر بیشتر
اهل آن دیار بانگ نماز گفت و اقامت گفت و نماز تمام کرد آن دلالت کند بر تمام عمری وی و بر حصول مراد و بیضی گفته
اند آن دلالت کند بر دو تو اجری وی و اندوه وی از خواب شدن کند که بانگ نماز عمی گفتن او هر جایی باشد که از نماز کردن
وی یاد کردند و اگر شنود که در بیابانی بانگ نماز گفت آن ابر شتاب از اهل صلاح باشد دلالت کند بر حسن سیرت و اخلاص
وی بر دلیل حدیث ابو سعید خدری و اگر شنود که مؤذن از وقت بانگ نماز گفت ان اگر در شب باشد آن بیک باشد
و دلالت کند بر معاونت و خوبی خلق بر عمل خیر و اگر بروز باشد آن نه محمود باشد و دلیل بدعت و فضیحت بود
و اگر بیند که اندر مناری بانگ گفت که بانگ گفتن نه مشروع باشد از وی منافق فاجر و نمازها عیار آن دلالت
کند بر خوبی مردم بر اقامت صلوات و امر معروف چون بیند که از اهل صلاح باشد

فصل پنجم

در تعبیر اندر دیدن نماز و آن نماز که دیده باشد یا فرض بود یا سنة یا تطوع و دیگر یا جماعة دیده باشد
و مسفر و معلق به دنیا الامام و جمعت الصلوة و مخیر اندرین فصل مرتب است بر شش نوع نوع
اول اندر دیدن نماز فریضه بدانکه اگر کسی اندر خواب شنود که نماز عمی کرد آن عمل الجمله نیکو باشد و
دلالت کند بر نیاز و اینه و حصول مراد و ادای امانت و قضا دین و گزاردن فریضه و اگر اندر خواب بیند
که نماز پیشین گزارد آن گفته اند اگر اندر روز صحو باشد و صحیح ابر بیاشان آن دلالت کند بر شغلی
باشد که منفعن عزت و رفعت بود بجهاد صفا آن روز و اگر آن روز روز غیم بود آن دلالت کند که آن عمل متضمن
هموم باشد بود نماز پیکی و اندوه آن روز و نیز دلالت کند که آن عمل به نحه ریا آن باشد و اگر شنود که نماز پیشین
گزارد آن دلالت کند که آن عمل که شنود بدان مشغول است آن بیشتر که شنه باشد و اگر شنود که نماز پیشین اندر وقت
بپیشین گزارد آن دلالت کند بر قضا دین پیش از وقت و اگر شنود که یک نماز از پنج نماز اندر میانه قضا کرد
آن دلالت کند که یک نحه دین بگذارد یا نحه از مهر زن ادا کند و نحه نگزارد قال الله تعالی
فنصف ما فرضتم و اگر شنود که نماز شام گزارد گفته اند آن دلالت کند بر مشغول شدن بامر عیار
و قیام نمودن وی بار ایشان حسب کار و نقصان آن نماز باشد و اگر شنود که نماز خفتن گزارد گفته اند آن
دلالت کند بر قیام نمودن وی بامر عیاری بازاخ ابتنا خوش آید حسب کار و نقصان آن نماز و اگر بیند که

المغرب
العشا
الصبح

نماز بامداد گزارد آن دلالت کند بر ابتدا کردن کاری که عاقبت آن راجع باشد بصلاح معاش بینان و اگر شنود که نماز
قصر کرد سفر گزارد و گفته اند اگر شنود که زنی باشد حایض شود و اگر بیند که نماز از نشسته کرد بیناری
عیما کند و غیر مخبون و اگر شنود که نماز بود دیر صحت یابد و اگر شنود که از خفته نماز گزارد نماز شود و اگر بیند که سلام
از دست راست داد و از دست چپ نماز آن دلالت کند بر صلاح بعضی از اعمال وی و اگر بر عکس بیند گفته
اند که آن دلالت کند که کارها بروی مشوش گردد و اگر شنود که جماعتی عمه سوار نماز کردند اگر آن قوم
اندر جنگ باشند ظفر یابند و اگر نه اندر جنگ باشند و نه زمان خوف بود آن نه محمود باشد و دلالت کند
بر خوف و خیبة و اگر شنود که اندر زمینی گشته نماز کرد گفته اند از آن زمین قضا دین کند و اگر بیند
که اندر بنایی نماز کرد گفته اند استعفا کند و اگر بیند که اندر مسلخ کوبانه نماز کرد از کاب چیزی کند منهی
و اگر شنود که نماز از وی فوت شد و جای نیافت که قضا کند آن دلالت کند بر تقصیر و خیبة اندر دین و اگر بیند
منتظر شیخ باشد آن شفاعت شود و اگر شنود که بقصد نماز کرد تا فوت شد آن دلالت کند بر اسخاف کردن
باحوال شریعت و اگر فایت نماز ببیند باشد آن دلالت کند بر نقصان مال و اهلیت وی قال علیه السلام
من فاتته صلوة العصر فکانما وتر اهله وماله و اگر بیند که اندر میانه نماز عسار خورد یا زن صحبت کند اندر میانه
دون و اگر شنود که نماز تمام گزارد و از مسجد بیرون رفت نعمت یابد و خصوم چون آن نماز بیند باشد قال الله
تعالی فاذا قضیت الصلوة فانتشروا فی الارض وابتغوا من فضل الله و گفته اند دلالت کند بر انقضا
عمروی و اگر چنان شنود که شروع در نماز کرد و رکوع نکرد تا وقت نماز دیگر گذشت گفته اند منع زکوة
کند و اگر شنود که اندر نماز دعا استفتاح خواند همه کارها وی بگشاید و متابعت رسول کند علیه السلام و اگر
بیند که نشسته بود و تشهد میخواند گفته اند از عمر بیرون آید و حاجتها وی گزارده شود

دوم اندر رویة نماز هاسنة

بدانکه دیدن نمازها سنة اندر خواب محمود بود
چون کسی اندر خواب شنود که نماز سنة همی گزارد آن دلالت کند بر ذکر جمیل و استقامت امور وی دنیا و دین
و بر متابعت سنة رسول علیه السلام و بر شفقت بر خلق و بر تعظیم امر شریعت قال الله تعالی

لقد کان لکم فی رسول الله اسوة حسنة

و بنج سنة عرباي كه سنارك في كرد دلالت كند برهمان چيزكه فرض آن دلالت كند اما درجه
آن بدو صوة سنة تا آن تبود **و نوع سيوم** اندر ديان نماز تطوع بدانكه
اكر كي اندر خواب سنارك نماز تطوع في كرد آن دلالت كند بر روزي موسع و كمال مروه و شفقت
و صايحت رسول عليه السلام و يافتن نعمت برمقدار آن فاضله اندر قلت و كثرة و كمال و نقصان **قال الله تعالى**
و من الليل فتهجد به نافلة لك **و قال عز اسمه** تتجافى جنوبهم عن المضاجع اندر قوله فلا تعلم
نفس ما اخفي لهم و اكر سنارك نماز تراويح كزارد نفسه اندر قيام نماز يا در خير ي سكون نجاح جوانيان
يا آن خير بود و اكر اندر خواب بيند كه نجاه كرد از بهر حق تعالى آن دلالت كند بر توبة و طول
عمر و يا مرد و ذكر جميل و قيام نمودن بامر شريعت و ظهار حق و برخلاص از مخاوف و يافتن قربة
حق **قال الله تعالى** انجاه و اقترب **و قال تعالى** له و من اهل الكتاب امة قايمة يتلون آيات الله آنا
الليل و هم يسجدون الآية و اكر سنارك بركوهي نجاه كرد بر بزرك خطر يابار و اكر جان سنارك اندرين
قوه نجاه كرد از جهت بزرك تواضع كند و اكر سنارك بر تلي يا بر ديواري يا بر قلعي نجاه كرد از بهر بزرك
خضوع كند و اكر جان سنارك بنجاه مي كرد نه از براي حق آن دلالت كند بر بدعت و بر عدم حصول مقصود
و اكر سنارك اندر جنكي باشد يا و برا بايد خصومتي باشد اندران مغلوب كردد و اكر سنارك از نجاه باشد و برا زيان
افتد و اكر سنارك بر آتش نجاه كرد از بهر پادشاهي خام تواضع كند و اكر سنارك بر دريا يا بر روزخانه
بزرك نجاه كرد از بهر اصحاب اموال و ارباب دنيا تواضع كند **و نوع چهارم** اندر ديان
نماز تراويح بدانكه اكر بيند اندر خواب كه بجماعت نماز كزارد با قومي
و صفها ايشان راست آن دلالت كند بر راستي خواطر آن قوم با هر ديكر و برجماد كردن ايشان با اقرا
دين و بر ديار محبت حق **قال الله تعالى** ان الله يحب الذين يقاتلون في سبيله صفا كانهم بنيان مرصوص
و اندر تورية آمده است اندر صفت اين امة كه صفوفهم في القتال كصفوفهم في الصلوة و نيز
دلالت كند بر كثرة ذكر و تسبيح و خير آن قوم **قال الله تعالى** و انا لنحن الصافون و انا لنحن المسبحون
و اكر بيند كه قومي بجماعت نماز كزاردند و وي تنها نماز كرد آن دلالت كند راي وي موافق راي جويج
شود و هم چنين اكر سنارك قومي همه نماز به تنها مي كزاردند آن دلالت كند كه آن قوم خارجي كردند و

و اكر قوم تاجر باشند يا تاجري اندر خواب بيند كه مردم همه نماز جماعت كزاردند و وي بتنها نماز كرد آن دلالت كند
بر خسران بسيار اندر تجارة **و نوع پنجم** اندر ديان امامت كردن بدانكه اكر بيني اندر خواب
كه امامت همي كرد و بيشتر اندر سنارك نه امام باشد آن اكر سنارك سزاي ولاية و سلطنت باشد
دلالت كند بر بسيار سلطنت بحسب قلت و كثرة آن قوم كه از پي او نماز كرده باشند و بحسب تمكين وي اندران
امامت يا ويراني ديي آيد بدان صفت و اكر سنارك نه از اهل سلطنت باشد عزة و شرف و مرتبه بزرك يابد
قال الله تعالى و جعلنا للمتقين اماما و اكر سنارك اين خواب نه از صلحا باشد بر وي ضماني لازم آيد از بهر آنك
رسول عليه السلام فرموده است كه **حبر** الايمة ضمان و اكر سنارك بدان قوم نماز تمام كرد و وي
فاقيها داشت آن دلالت كند بر تمام شدن آن ولاية سنارك و اكر سنارك اندران نماز تغيير كرد مثل
زيادة و نقصان آن دلالت كند بر ظلم و جور اندر رياست و نيز دلالت كند كه آن رياست تمام نشود
و سنارك درويش كردد اكر مقيم باشد و اكر مسافر باشد لقمه نان بروي دشوار زيابد و اكر سنارك آن
نشسته امامت كرد آن كرجان داند كه ضعاري بود آن دلالت كند بر تقصير كردن وي در خويشتن
و اكر بيماري باشد سنارك بر ديان زيادة يابد از بهر آنك بيغمبر عليه السلام اندر آخر عمر اندر مرض امامت كرد
از نشسته و قوم از ايستاده نماز كردند و امما اكر جان سنارك كه وي ايستاده بود و قوم نشسته
بود نماز ايشان اندر فرمان برداري وي تقصير كنند و اكر جان بيند كه آن قوم همه از نشسته نماز كردند
امام و دا هوم آن دلالت كند كه آن قوم را نجتي رسد مثل خوف و فقر و مرض چون نخاري بيمار و اكر
آن امام والي باشد معزول كردد و اكر سنارك بقومي نماز كرد كه بعضي نشسته بودند و بعضي ايستاده آن
دلالت كند كه وي قيام نمايد بامر اغنيا و فقرا و اكر جان سنارك كه زنان را امامت كرد بامر ضعفا قيام
نمايد و اكر سنارك زنان و مردان را امامت بامر ضعفا و اقويا قيام نمايد و توسط و اصلاح كند ميان خلق
و اكر بينان از اهل علم باشد ولاية قضي يابد و اكر لايق سلطنت و رياست باشد بيابد و اكر سنارك ان خفته
امامت كرد و جامها سفيد و بيشان و اندر موضع مجهولي بود و اندر نماز چيزي خواند وي ميرد و بروي نماز
كنند و هم چنين اكر زني كه مردان را امامت كردان هم چنين باشد ان بر انك وي نه از اهل امامت است
و اكر سنارك امامت كرد و چيزي نادانست خواندن طلب رياستي كند و نيابد و اكر سنارك بر سجي بانك كرد

گفته اند با قومی بنگی کردن فرض و صادقه و سبب آن ذکر خواهد آید و اگر بیند که قومی در طعام خوض
کنند دلالت کند بمیرت یابند قال الله تعالی فجعلهم ایمة و نجعلهم الوارثین و اگر بیند که اندر نماز
سنة یا تطوع امامت کرد دلالت کند بر صلاح قومی کثیر و در ایشان ضرری نرساند و اگر بیند که با مرحق
تعالی یا به موسوم علیه السلام امامت کرد مقتدا خلق گردد اندر دین قال الله تعالی و جعلناهم ایمة یهدون
بامرنا و اگر بیند که پیغمبر را علیه السلام امامت کرد دلالت کند بر اذان و وی کردن باسلام حسن گردد و اگر بیند
وی بود دلالت کند بر صلاح باشد و دلالت کند بر تکبر و خوف بسبب صلاحت و خوف عاقبه باشد
و بفسق مشهور گردد قال الله تعالی یا ایها الذین آمنوا لا تقدموا بین الله و رسوله و اگر بیند که فاسق
باشد و دلیل الله گردد سوخاشت بود

حکایة

آورده اند که مردی از جمله حفاظ اندر
خواب چنان دید که اندر حضرت رسول علیه السلام امامت کرد و این آیه همی خواند که یا ایها الذین آمنوا لا تقدموا
بین یدی الله و رسوله و چون این خواب را بر معبر عرضه کردند معبر گفت مبتدع این خواب از دین برگردد
و من قریب آن شخص مرتد گشت نعوذ بالله من الضلالة بعد الهدایة و اگر مرده را اندر خواب بیند که امامت
جماعتی بر ذمه گیرد آن گفته اند دلالت کند بر نیکوی حال آن مرده اما دلالت کند بر قرب اجل آن زنده اگر
چون آن مرده مجهول باشد و اگر آن مرده معروف باشد آن دلالت کند که آن زنده آن متابعت سیرت آن
مرده کند و نیز دلالت کند که آن زنده آن سنن وی بر سنها اندر خیر و اگر بیند که امامت جماعتی مردگان
کرد آن دلالت کند بر نیکوی حال آن زنده نزدیک حق تعالی و برگزیدن کردن او را آخر تا بقول و اعمال
وی و اگر بیند این خواب آن را علم و صلاح باشد آن دلالت کند که قومی از اهل کفر و فسق بر دست وی
مسلمان و توبه کنند و گفته اند دلالت کند بر دنو اجل بیننده و اگر بیند اندر خواب بیمار که بخ رد زخم
یا بخ دیمار یافت آن گفته اند دلالت کند بر محافظت کردن او بر نمازها بخ کانه و اگر بیند که
بخ جیران بدید جنبش کرد بخ نماز از وی فوت نشود

حکایة

آورده اند که شخصی
خدمت رسول علیه السلام علیه السلام در خواب چنان دید که پشت و جمار درخم بیافتم و بیشتر درخم
آن گم کردم و جمار باز فارغ رسول علیه السلام فرمود که تو بین نیابی گرای و بیش خلافت نیابی دری
و این جمله آنست که هم بعد فرمودن است که نماز خلافت بر نماز منفرد بیست و جمار فضیلت دارد و نوح شیم اندر

رویدی جماق صلح بدانکه هر که اندر خواب بیند که نماز کرد و وی فاضله آورده بود منفرد یا
جماعت آن علی الدوام دلالت کند بر استقامت حال آن شخص و بر ثبات وی اندر دین و فرمان بر داری حق
و اگر چنان بیند که روی سوی مشرق کرده بود آن دلالت کند بر زیادة و وهن اعتقاد وی و گفته بهتان
و دلیری بر معاصی از بهر آنکه مشرق قبله نصاری است وقد قال جل ذکره فی شأنهم أنظر کیف یفترون
علی الله الکذب و قال عز اسمه و قالت النصاری المسیح ابن الله و اگر چنان بیند که روی سوی
مغرب کرده بود آن دلالت کند بر اظهار بدعت و کتمان حق و اشتغال معاصی و بهتان و بر تشبیه و معاد
اعاذنا الله منه و حیات و اصابه مذلت و لزوم غرامت قال الله تعالی و قالت الیهود عزیر ابن الله
و قالت الیهود ید الله مغلولة و قال و ضربت علیهم الذلة و المسکنة و قال و لتجدن
اشد الناس عداوة للذین آمنوا الیهود و قال و اسألهم عن القریة التی کانت حاضرة البحر قال
حتی یعطوا الجزیة عن ید و هم صاغرون و اگر بیند که پشت بر قبله نماز کرد آن دلالت کند بر ردت
از اسلام و ارتکاب معاصی و سوگند بدروغ خوردن و باک نداشتن از فواحش قال الله تعالی

وما جعلنا القبلة التی کنت علیها الا لنعلم من یتبع الرسول

و کسه اند اگر بیند که فاغیر قبله نماز کرد و جامها سفید او را نظیف پوشیدن بود و قرآن همی خواند اندرین
نیز حسن آن دلالت کند که بسیار حج کند قال الله تعالی فاینما تولوا فثم وجه الله و بدانکه تحقیق
اندرین باب آنست که گوییم چون کسی اندر خواب بیند که نماز فاغیر قبله همی کرد بنگریم اگر سبب آن
دانیم که نماز فاغیر قبله همی کرد آن نه محمود باشد و بر مقتضای آنچ یاد کردیم تعبیر باید کردن و اگر ببینیم
غیر آن حالت دانیم که او را باشد مثال کون المصلی مقیما او مسافرا و کون تلک الصلوة فریضة او نافلة
اگر آن نماز فرض بود و مصلی مقیم بوده باشد آن همچنان باشد که یاد کردیم و خصوص که بآن قرین بد بود
مثل کون المصلی فاسقا او لابسا للزنار او العسلیة و غیر ذلک زیرا که او فریضه فاغیر قبله رو بنشست اندر خلاف
اختیار و ما اندر فرق اول ازین کتاب بیان کردیم که هر چیز که بر خلاف مجاری شریعت بیند آن نه محمود
باشد و اما اگر آن نماز نافله بوده باشد اندران خللی نباشد و خصوص که مصلی از صلحا باشد یا مسافر باشد

اندرمیان نکه کرا بدین نماز قبله جایز است و معهود است و نه برخلاف مجاری شرع است و هم چنین اگر بی نماز فریضه بوده باشد اما معیّنی آن در کشتی باشد از آن خالی نباشد زیرا که شخص اندر کشتی اختیاری نیست و ادای نماز فرض خسته بیمار کشتی جایز است و اگر سنّت کرده وی نماز را قبله کرد و دیگران را خبر نه آن دلالت کند که وی بحق باشد از میان آن قوم و اگر ندانسته قبله را نشناخت یا طلب کرد و نیافت آن دلالت کند بر خیرات اندرین و اگر بینا که خلق همه جهات مختلفه نماز کردند و هر قومی یا هر شخصی روی فا جهتی داشتند آن نیز دلالت کند بر رخصت و جایز بی عصیبة اندرمیان آن خلق و بدانکه معنی این حدیث مطلق برد کرده اند علما و بیان است که تو بچه بگویی را کو آن قوم اندر مسجدی روی باشند یا اندر شهری از شهرها مسلمان بوده باشند این حکم چنین باشد و دلالت کند بر تخییر بعضی مر بعضی را و برخصة بعضی مر بعضی را قال الله تعالی وقالت الیهود لیست النصاری علی شیء وقالت النصاری لیست الیهود علی شیء وهم یتلون الکتاب و اما آنکه قوم اندرمیان باشند یا اندر شهرها گفته اند این خلی نباشد و دلالت کند بر فرق دین و جهاد ایشان اندر عبادة زیرا که اندر اماکن این مواضع این خلف جایز است بحسب اختلاف اجتهادات خلق قال الله تعالی ولله المشرق والمغرب فاینما تولوا فثم وجه الله یعنی قبلة الله و آیه نزلت فی المسافر یشتبه علیه القبلة فیتوجه حیث ادّی إلیه اجتهاده و هم چنین اگر این حالت اندر اندرون کعبه دیده باشد اندر آن خالی نباشد زیرا که جمله جهات کعبه خود قبله است و اگر سنّت که خلق روی قبله داشتند راست و وی تاری آن میان کرده بود اگر این حالت اندر جمله دیده باشد یا اندر بعضی آن دلالت کند بر خطا اندرین و مخالفة سلمانان و اگر اندر مواضع دیگر باشد اگر بینا که از علما باشد آن هم چنین بود و اگر بینا که از علما باشد آن دلالت کند بر جواز و اجتهاد وی اندر دین و طلب صواب کردن اندر عبادة والله اعلم

فصل شستم اندر دیدن زکوة دادن و صدقه دادن و خیرات کردن

بدانکه اگر وی اندر خواب بیند که ادای زکوة کرد چنانک اندر شریعت مأمور است آن بر بینده نیکو باشد آن دلالت کند بر زیادة شدن مال وی و بر اخلاص و تزکیة نفس قال الله تعالی وما آتیتم من زکوة تریدون وجه الله فاولئک هم المضعفون و قال فی آیة اخری قد افلح من زکّیها و اگر بیند این از فقرا باشد آن دلیل اخلاص و قوة ایمان و تزکیة نفس و معاونة خلق باشد

و اگر بیند که زکوة بپاصدقه بر سول یا باهانیت وی همی داد آن نه محمود بود و دیدار خیر ایشان باشد و عمل نیکو که قبول نیاید الا که بیند بر سیار دفع بد و همی ریا بیند ایشان باشد و دلیل بکون و معفرة و سلامت عافیت باشد قال الله تعالی خذ من اموالهم صدقة تطهرهم و تزکیهم بها و صل علیهم ان صلوتک سکن لهم و اگر بیند که تسلیم زکوة بر سول علیه السلام همی کرد و وی قبول نکرد آن دلالت کند که آن شخص بر نفاق باشد از بهر آنک تعلبه چون منع زکوة کرد بعد از آن بیامد شراد و دلوة خدمت رسول آورد علیه السلام و قبول نکرد و فرمود که ان الله منعنی ان اقبل منک صدقة و هم چنین بر ابو بکر و عمر و عثمان رضی الله عنهم عرضه کرد و هیچ کس قبول نکرد و تعلبه بر نفاق بمرد و این آیت در حق وی فرو آمده است که ومنهم من عاهد الله لئن آتانا من فضله الی قوله فاعقبهم نفاقا فی قلوبهم و اگر بیند که تسلیم زکوة بحق تعالی همی کرد آن نیک باشد و دلیل توبه و معفرة باشد قال الله تعالی اولم یعلموا ان الله هو یقبل التوبة عن عباده و یاخذ الصدقات و ان الله هو التواب الرحیم و اگر بیند که زکوة باغنیا همی داد و بفقرا نمی داد آن دلالت کند بر عملی که قبول نیاید یا اداء دینی کرده بود که ذمّة وی بری نشود و اگر اندر خواب بیند که صدقه همی داد آن اگر بیننده مسلمان باشد دلالت کند بر زیادة ولایة و حکم و خیرات وی و اگر از علما باشد آن در حق وی دلیل تعلیم باشد و اگر از تجار باشد سود کند و هر کرا که با وی مبایعت کند از وی منفعت یابد و اگر از محترفه باشد دلالت کند که از صنعت وی قومی از وی بیاموزند و اگر بیند که مسکینی را طعام داد از غمها فرج یابد و متضمن ثنا و ذکر جمیل باشد و دلالت کند بر سلامت عافیت و محبت و یافتن امن قال الله تعالی ویطعمون الطعام علی حبه مسکینا و یتیما و اسیرا اما آیت و اگر بیند که یتیمی را یا اسیری را طعام داد آن هم چنین باشد و اگر بیند که دانه بر طعام داد معاونة دشمنی کند و اگر بیند که ادای زکوة قصور کرد آن دلالت کند بر ترکیة نفس و کثرة تسبیح و قضا دین و دلالت کند بر شتاب اندر خواب رمضان آن سال را در یابد از بهر آنک اندر خبر آمده است که زکوة الفطر طهرة للصائم و اگر بیند که منع زکوة کرد آن دلیل شرک بود قال الله تعالی فویل للمشرکین الذین لا یؤتون الزکوة و هم بالاخرة هم کافرون و ادای زکوة فطر نیز دلالت کند بر بیان سرور آن مهنا که وجوب آن مخصوص است بایام سرور و شادی و اگر بیند که اهانتی یا اهمال قلبی یا اهمال کسی از جانب او طعام داد نیز

یا کسوف دادند یا با هم دیگر صلت رحم کردند یا ذکر حق کردند آن دیار خروج باشد و دلالت کند بر امن
و استقامت و ذکر جبال و اگر بیند که حوضیست یا اهل آن موضع خبر ایمن خواهند شد آن دلالت کند بر سعادة
خاصة ایشان و بر یمن بودن از عذاب قال الله تعالی فمن الله علینا ووقینا عذاب السموم انا کنا
من قبل ندعوه انه هو البر الرحیم و اگر بیند که ممر حق تعالی هموار شد میراث یابد قال الله تعالی

وقالوا الحمد لله الذی صدقنا وعده واورثنا الارض الآیه

فصل هفتم اندر دیدن روزه داشتن بیمار انکه

اگر کسی اندر خواب بیند که روزه داشت آن دلالت کند بر استقامت دین وی و بر خروج از هموم و
محنت تا آن وقت که از بیماری اگر بیمار بود و اگر شاد اندر تنگی باشد از چیزی آن چیز
بروی گشوده شود و نیز دلیل یافتن نعمت بود و اگر بیمار فاسق باشد آن دلیل توبه باشد و اگر بیمار
امی باشد دلالت کند بر حفظ قرآن قال الله تعالی شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن هدی للناس و
بینات من الهدی والقرآن وقال علیه السلام و بعضی گفته اند که دیدن رمضان اندر خواب دلالت
کند بر تنگی طعام و اگر شاد که اندر ماه رمضان نفس الافطار کرد بطریق تحود استخفاف کند بعضی
احکام دین و اظهار بی رغبتی کند و اگر اعتقاد وی آن باشد که روزه واجب است و وی اندر افطار اثم
است یا چنان داند که بطریق سهو افطار کرد و در ضمیر وی آن باشد که قضا خواهد کردن یا روزه
خود باطل نیست آن دلالت کند که رزقی ناگاه بوی رسد و گفته اند اگر بیند که اندر ماه رمضان
افطار کرد آن دلالت کند که وی بر فرض باشد و گفته اند دلالت کند بر سفر اندر رضای حق تعالی
و گفته اند هر کس که اندر خواب بیند که اندر ماه رمضان بعمدا افطار کرد خوبی یابد حق تعالی هر چنانک
اگر شاد که بقصد خون بشق کرد گفته اند روزه ماه رمضان خورد و این نیز خصب نسق و صلاح بیشتر
بکردد و اگر بیند که روزه ماه رمضان خورد و قضا ادا کرد آن دلالت کند که بیماری جنان پیر شود که روزه
از وی ساقط شود قال الله تعالی وعلی الذین یطیقونه فدیة طعام مسکین یعنی لا یطیقونه
او کانوا یطیقونه ثم عجزوا عنه لکبر هرم کما فسروه و اگر بیند که دو ماه پیاپی روزه داشت از بهر

قضا یا از بهر قضا رمضان آن دلالت کند که بیماری توبه کند قال الله تعالی فصیام ثلثة ایام متتابعین توبة
من الله و نیز دلالت کند که ستاره از خواب اندر ماه رمضان بر خیزد باز وی آید یا مسافری را انتظار بکشد
از بهر آنکه اندر هر دو صورة دو ماه روزه داشتن بیانی واجب است بدلیل آن آیه ی یاد کردیم
و نیز دلالت کند که بیماری در وی نرود زیرا که روزه اندر هر دو صورة در وی جایز است و اگر بیند
که اندر روزه دو ماه از بهر چه چیز گذشت آن هم بدین جنس باشد و اگر بیند که روزه تطوع داشت آن
حسن دین و سلامت عاقبة بود و دلالت کند که بیمار اندر آن سال رنج نیابد قال علیه السلام صوموا
تصحوا و اگر بیند که صایم الدهر بود اگر اندر ضمیر وی آن باشد که آن روزه از بهر ریا همی داشت اجر
چیزی کند و آن چیز را نیابد و اگر اندر ضمیر وی آن باشد که از بهر دین و اخلاص داشت آن دلالت بر حسن
دین و اجتناب از معاصی کند و نیز دلالت کند بر سلامت عاقبت و نعمت بسیار قال الله تعالی انما
یوفی الصابرون اجرهم بغیر حساب قال هم الصائمون و اگر بیند که صوم دهر عادة کرده بود اندرین
خواب جنان بیند که بروز افطار کرد دلالت کند که غیبت مردم کند یا سخن چینی کند یا دروغ زن کردد یا نظر
بشهوة کند بغیر محارم یا سوگند بدروغ خورد قال علیه السلام صوم یوم من الصیام الغیبة والنمیمة و الکذب والنظر
بالشهوة و الیمین الفاجرة و نیز دلالت کند که بیمار شود و محتاج کردد بافطار و اگر آن شخص صایم الدهر
اندر خواب جنان بیند که وی را روزه بیمار بود خاصة آن دلالت بر دنو آجال وی کند و اگر بر عکس بیند آن دلالت
کند که عامة خلق آن جانب را شاد زار و وی از آن محروم بود و اگر کسی اندر خواب بیند که روزها
بیمار یا اندر ایام التشریق روزه داشت آن نه محمود بود و دلیل بدعت بود و عملها نادرست مقبول زیرا که
روزه اندرین ایام حرامست و بر خلاف مقتضا شریعت است و اگر اندر خواب بیند که روزه داشت و ندانست
که آن روزه فرض بود یا تطوع آن گفته اند دلالت کند بر اقتضا ندری باید کردن و نیز دلالت کند بر طول
سکوت قال الله تعالی فقولی انی نذرت للرحمن صوما فلن اکلم الیوم انسیا و اگر اندر ضمیر بیننده این
بین خواب آن بود که آن روز عمه ساله بود آن دلالت کند که وی هر کز زن نکند زیرا که اندر خبر
آمده است که و من لم یستطع فعلیه بالصوم فان الصوم له وجاء یعنی من لم یستطع الباه و اگر اندر خواب
بیند که روزه بود از بهر صحت بدن آن گفته اند دلالت کند که وی از شری محترز باشد و بر از آن ضرری نیابد

وحق تعالی شان جبرآ ازوی دفع کند قال علیه السلام الصوم جنة و اگر اندر خواب بیند که بروی نذری واجب بود گفته اند آن دلالت کند که بروی روزه واجب باشد

فصل هشتم اندر دیدن حج کردن و غیره کردن و ما یتعلق بها من ذکر القربان و الطواف و غیرهما

قال الله تعالی لقد صدق الله رسوله الرؤیا بالحق لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله آمنین یعنی عام الحدیبیة و آن چنان بود که رسول علیه السلام اندر خواب دید که با اصحاب اندر مکه رفتند ایمن حج کردند و هیچ کس متعرض نشد و حق تعالی آنرا بحقیقت رسانید هر خواننده دیده بود بیدار که اگر کسی اندر خواب بیند که حج کرد و ارکان و شرایط آن چنانچه مأمور است بجای آورد آن دلالت کند بر صلاح و استقامت دین وی و بر نیل ثواب و غنی و امن اندر دنیا و آخرة و بر توبه و خروج از گناه و بر حصول مقصود قال الله تعالی

فیه آیات بینات مقام ابراهیم و من دخله کان آمنا

و قال علیه السلام من حج بیتا فلم یرفث و لم یفسق رجع کیوم ولدته امه و اگر اندر خواب بیند که قصد حج کرد اندر موسم حج آن اگر بیمار باشد حج نکرده باشد حج کند و اگر بیمار باشد مه یون باشد قضا دین کند و اگر خایف باشد ایمن شود و اگر درویش باشد غنی گردد و اگر تاجر باشد سود کند و اگر معزول باشد از کاری آن کار بدو باز آید و اگر خایف یا محبوس باشد ایمن و خلاص یابد قال الله تعالی و اذ جعلنا البیت مثابة للناس و امنا و اگر بیند که قصد حج کرد و از وی فوت شد تعبیر آن بر خلاف باشد که یاد کردم و نیز دلالت کند که اگر بیمار باشد عمر دراز یابد و اگر بیند که حج و عمره هر دو تمام کرد آن دلالت کند بر صلاح و استقامت امور دین و دنیا و بر نیل مقصود و قربان پذیرفتن حق سبحانه قال الله تعالی و اتموا الحج و العمرة لله و رویت عمره بجای اوردن حج گفته اند بر همان چیز دلالت کند که رویت حج بجای اوردن آنکه آن معنی اندر صورت عمره کمتر باشد و اگر بیند که کرد خانه طواف کرد گفته اند دلیل نیل ولایت بود از جهت بعضی ائمه و اشراف و اگر چنان بیند که کرد بر کرد مکه طواف کند گفته اند دلالت کند بر هتک محارم و اگر بیند که اندر اندرون کعبه طواف کرد عبادتی نادر به بروجهی شرعی و اگر بیند که اندر حرم تلبیه همی گفت بود من طاعتها بر وی ایمن شود و اگر چنان بیند که بروی حج واجب بود و نکرد کفر نعمت کند و در اعانت خیانت کند

اقاربوه و قربان کردن

بدانکه اندر خواب بیند که قربان خرد یا چیزی که شرعا جایز باشد مثال اشتر و گاو و گوسفند آن دلالت کند بر نیل ثواب و فوز ایمان و اخلاص و تقرب کردن بحق تعالی و اگر آنرا سیمین داند باشد که متضمن بلایی باشد و بعد از ان خلاص یابد و بشارة یابد قال الله تعالی و فدیناه بذبح عظیم الی قوله و بشرناه باسحق نبیا من الصالحین و قال جل ذکره اذ قربا قربانا و اگر زنی حامله اندر خواب بیند که قربان کرد و پسری آید صالح و هر جنین که زنی حامله باشد یا زنی حامله اندر خواب بیند که دو گوسفند بخشت از بهر صدقه یا از جهت عقیقه آن دلالت کند که وی را پسری آید و اگر چنان بیند که یکی گوسفند کشت و برادختری آید از بهر آنکه این بر همین وجه مأمور است اندر شریعت و لذته ضحایا نگفته اند دلالت کند بر کثرت عتق بندگان و اگر بنده اندر خواب بیند که قربان کرد آزاد شود و اگر بیمار باشد خلاص یابد و اگر مدیون باشد ادا دین کند و اگر خایف باشد ایمن شود و اگر حج نکرده باشد حج کند و اگر اندر خواب بیند که گوشت قربان قسمت کرد از غمها فرج یابد و شرف و عتق یابد و اگر بیند که قربان کرد و قسمت نکرد گفته اند از غمها فرج یابد و همه خیرای تعالی کند و اگر بیند که چیزی از قربان بدزدید گفته اند دلالت کند که وی بر حق تعالی دروغ گوید و اگر بیماری اندر خواب بیند که قربان کرد بعضی از معبران گفته اند آن دلالت کند بر موت وی از بهر آنکه انجمنده متضمن اراقت دم است و بعضی گفته اند آن دلیل شفا باشد از جهت آنکه بیمار محتاج باشد باراقت دم از بهر صحت و نیز شاید که آن قربان کردن وی اشارتی باشد باخراج فدا قال الله تعالی و فدیناه بذبح و اگر بیند که قربان کرد و حق تعالی آنرا قبول نکرد آن دلالت کند که موت آن شخص نه بر ایمان بود قال الله تعالی فتقبل من احدهما و لم یتقبل من الآخر قال انما یتقبل الله من المتقین و اگر اندر خواب بیند که قربان کرد نه بروجهی شرعی یا چیزی که قربان کردن آن شرعا جایز نباشد مثال حیوانات محرمه یا بیند که از هر چیزی قربان کرد که شرعا روا نباشد عبادت و ما نند آن

آن دلالت کند بر خشم حق تعالی و نصاری گفته اند اگر سنگ که قربان خود را قربان کرد آن دلالت کند بر ریاست و سلطنت و همچنین گفته اند اگر سنگ که قربان کرد و آتشی بیامد و آنرا بخورد آن دلالت کند بر رضا حق و اگر چنان سنگ که آتش آنرا بخورد آن دلالت کند بر قطع رحم و خون ناحق والله اعلم

فصل اگر در رویه جماد برانکه ابریکی اندر خواب بیند که بجماد می رفت آن دلالت کند بر بیمار رفت و ذکر جماد و نعمت و غلبه بر اعدا والله تعالی و فضل الله المجاهدین علی القاعدین اجرا عظیما

حکایه آورده اند که بزرگی بود که ویرا عبد الغافر می گفتند وقتی عزم جماد کردم و روی جوانمردی می رفتم ناگاه خواب بر من غلبه کرد و چون اندر خواب رفتم نوری عظیم دیدم چون نظر کردم ریحی دیدم بر خیی نشسته که من هرگز مثل آن صورتی ندیده بودم از وی پرسیدم که تو از کیستی گفت من از آن علج ام و در حاز غایب گشتم و من متفکر گشتم که علج چه گفت و چون بیدار گشتم تفکر رفته بود و من همانا اندر عقب لشکری می رفتم ناگاه سواری روی دیدم که می تازد و چون بنزدیک من رسید در حال زنار قطع کرد و مسلمان شد و اندر عقب وی دیدم که بازو برادران با لشکری می آمدند اندر طلب وی و چون ایشان بمن رسیدند این جوان باز گشت و با ایشان جنگ کرد و اکثر ایشان بکشت و بس و بیشمار کرد نا بس سوار معلوم نگشت مراد از علج این سوار روی بود و نیز گفته اند آنچه اندر خواب بیند که جماد می کرد او با مرغیبال قیام نماید از بهر آنکه پیغمبر علیه السلام فرموده است که الکادح عیاله کالجاهد فی سبیل الله و رویه جماد نیز دلیل یافتن خیر و سعت نعمت و غنیمت باشد قال الله تعالی ومن یهاجر فی سبیل الله یجد فی الارض مراغما کثیرا و سعة و رویه جماد نیز دلالت کند بر امر معروف و نهی منکر قال الله تعالی جاهدوا فی الله حق جهاده ولا تخافون لومة لائم و اگر بیند که اندر جماد بود و بشت بازداد آن دلالت کند بر غضب حق و قطع رحم و تقصیر کند اندر امر غیبال قال الله تعالی فهل عسیتم ان توتیم ان تفسدوا فی الارض و تقطعوا ارحامکم و قال عز اسمه ومن یولهم یومئذ دبره الایه و اگر بیند که جماد خلق همه جماد کردند آن دلالت کند بر فرح مر عموم خلق را و دلالت کند بر رضا و قربة حق سبحانه قال الله تعالی وجاهدوا فی الله حق جهاده هو اجتبیکم

عبارة لعبه

و اگر جان بزرگ که خویشتن تمام جذا کرد بر اعدا ظفر یابد و امر معروف و نهی منکر کند و اگر سنگ که ظفر یافت گفته اند اندر بخانه سود کند و همچنین اگر سنگ که اندر بخانه سود کرد ظفر یابد و اگر بزرگ که غنیمت یافت یا غارت کرد مال حلال یابد قال الله تعالی احلت لکم الغنائم و لم تحل لاحد قبلکم و اگر سنگ که اندر غزا کشته شد آن دلالت بزیارت رزق حلال و فرح و شادی و سلامت غایت قال الله تعالی و لا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون فرحین الایه

فصل در رویه متعبدات و آن مرد و قسم است زمان است و مکان قسم اول اندر رویه مواضع برانکه اشرف مواضع عبادة اندر روی زمین کعبه است قال الله تعالی ان اول بیت وضع للناس للذی ببکة مبارکا و هدی للعالمین و قال علیه السلم صلوة فی مسجدی هذا افضل من الف صلوة فیما سواه الا المسجد الحرام برانکه رویه کعبه اندر تا و یا امام اعظم بود زیرا که وی مرجع کل خلق است همچنانکه کعبه مرجع همگان است و نیز گفته اند که باشد کعبه اندر تا و یا امیری نزرگ باشد یا وزیر و گاه باشد که رویه آن دلیل ترویج از آن روی که این چیزها هریک بقاید آن یرجع الیه و لس باشد که چون اندر خواب بیند که اندر کعبه رفت آن درجوی همان دخول باشد بعینه و این اندر قسم منامات ظاهر باشد مثل آنکه اندر خواب پیغمبر علیه السلم یاد کردم چون کسی اندر خواب بیند که قصد کعبه کرد قصد یکی از بن قوم کند یاد کرد پیر و این نه بحسب مرتبه شخص بگردد و اگر بیند که اندر خانه کعبه چیزی یافت که آن چیز اندر جوهر خود چیزی باشد از پیش آن شخص که قصد وی کرده باشد مقصود خود بیابد و اگر آن چیز اندر جوهر خود نه محمود باشد ستاره را از جهت آن شخص مکروهی رساند بقدر زیادت جوهر آن چیز و دخول کعبه اندر تا و یا بیند دلالت کند بر یافتن خیر و بنیاد و ظفر بر اعدا و بر سلامت عاقبت قال الله تعالی ومن دخله کان آمنا و اگر سنگ که اندر کعبه نماز کرد از تردد با ناکس که کعبه بروی دلالت کند بر عزة یابد و متمکن شود و اگر سنگ که اندر کعبه خفته بود آن هر چیز دیر یافتن تمکن و سکون باشد و اگر سنگ که اندر کعبه قرآن خواند بزرگ یا ناکس که کعبه بروی دلالت کند بحق حق گوید و امر معروف و نهی منکر کند و عزة یابد و اگر سنگ که چیزی از کعبه بازدید هرگز محارم نکند و اگر بیند که اندر کعبه حارث بزرگ امام یا صاحب خواب را مصیبتی رسد

وهر چیزی هر زیادة و نقصان کلی اندر کعبه بیند آن تعلق بامام دارد یا دان شخص را که مقدار آن زمان باشد و منفعة و مضرة آن راجع باشد بعموم خلق و اگر مثلا که کعبه خراب شده یا بر موت یکی از ایشان که یاد کردیم و اگر اندر خواب بیند که والی مکه بود اندر شعار سلطان اقرار و اگر سنان سریر خلافت و امامت باشد خلافت یابد و اگر بیند که اندر مکه بود درمیان مردمان و نشان وبرائی نویسانند و سوال کنند او را ایشان این خواب تعبیر کرد و اگر بیند که اندر حرم مکه بود یا اندر حاکه رفت از جمله دشمنان شود قال الله تعالی اولم یروا جعلنا حرما آمنا و یتخطف الناس من حولهم و اگر بیند سرای وی کعبه بود یا کعبه اندر سرای وی بود دلالت کند که بیند همیشه اندر عزت و حلم و ریاست و سلامت و جاه الا آنکه اگر اندر آن حالت اندر کعبه خللی بیند که خاص تعلق بوی دارد و اگر بیند که کعبه را خراب کرد یا خلق را از دخول آن منع کرد آن دیدار کذاب معاصی بود و دلالت کند که وی اندر قفا امام مسلمانی سعی کند و دیدار سوء خاتمت بود قال الله تعالی ومن یرد فیه بإلحاد بظلم نذقه من عذاب الیم و اگر بیند که کعبه را بسم آن یار خلوها الا خائفین لهم فی الدنیا خزی و لهم فی الآخرة عذاب عظیم و اگر بیند که کعبه را خراب کرد و باز ساخت دلالت کند که بر دست بیتاری ظلم بسیار رود و خون ناحق ریزد از بهر تقرب این فعل بحاج بوسه کرد و اگر بیند این خراب به اندر مرتبه آن باشد که تعلق بحاکم آن وقت دارد و اما اگر بیند که کعبه خراب شده بود وی آنرا باد آن کرد احیا سنتی عظیم کند و خلق را بران دارد و اگر بیند که اندر مکه یا اندر کعبه مجاور بود آن دلالت کند بر توبه و طول عمر و این شاذ است و اگر بیند که کعبه را زیادت کرد یا کرد وی طواف کرد آن دلالت کند بر تقوی و صحبت وی و رغبت کردن بشرف بوی و اگر اندر خواب بیند که دست بر حجر الاسود همی سابد از آن گفته اند اندر تا و یارد دلالت کند بر متابعت کردن بیتاری مر امامی را از ائمه حجاز و مانند که بیتاری این خواب حج کند و اگر اندر خواب بیند که حجر الاسود را فرو برد آن گفته اند دلالت کند که بیتاری از مردم سوال کند و اگر بیند که با حجر الاسود مصافحه کرد حج و مردم و بر او دست دارند قال النبی علیه السلام الحجر الاسود یمین الله فی الارض فمن صافحه صافح الله و اگر اندر خواب جان بیند که انوار از بیشتر

خویشتن برداشت یا بیند که خلق آنرا کعبه کرده بود زیارت و آنرا باز یافت و باز موضع خود نهاد آن اندر تا و یار زجر باشد و دلالت کند بر بدعت و عجب و ضن بار خلق **کعبه** و ورده اند که شخصی بیزدیک ابن سیرین آمد و گفت اندر خواب چنان دیدم که حجر الاسود را از جای خود برگرفتم و از بهر خویشتن برداشتم ابن سیرین گفت تو اعتماد بدیر عتی کرده ای که اندران کس موافق تو نیست و آن گفته اند هم چنان بود که تعبیر کرده بود **کعبه** و همچنین شخصی دیگر اندر خواب دید ان بود که خلق حجر الاسود را کعبه کرده بود زیارت و آنرا باز یافت و باز جای خود نهاد ابن سیرین گفت این شخص چنان اعتقاد دارد که همه خلق بر باطل اند و او بر حق است و اگر اندر خواب بیند که از آب زمزم همی خورد یا از آن وضو ساخت یا غسل کرد یا جامه شست آن دلالت کند بر زیارت مراد و یافتن خیر و اگر بیند که این خواب بیمار باشد شفا یابد و اگر اندر زندان باشد فرج یابد قال النبی علیه السلام ماء زمزم لما شرب له و اگر بیند که اندر چاه زمزم حارث کرد یا انوا بینا شت و ما نند آن ان دلالت کند که وی اندر افساد رزق مسلمانان سعی کند و مشهور کردن دیار عتی و خوردن آب زمزم و رسیدن باران بیزدیک دلالت کند بر یافتن چیزی بیتاری را بدان طمع بنوده باشد و بهر یافتن رزق حلال و برالفت کردن خلق با وی از بهر آنکه سبب عمران و آبادانی مرکه آن آب بوده است چنانکه اخبار آن مشهور است قال الله تعالی

ربنا انی اسکنت من ذریتی بواد غیر ذی زرع

و اگر اندر خواب بیند که اندر مقام ابرهیم علیه السلام حاضر شده بود یا اندر آن جایگاه نماز کرد ان دلالت کند بر قوة ایمان وی و فرمان برداری حق و بر حفظ امور شرع و نیز دلالت کند که بیتاری این خواب حج کند و وقوف یابد بر آثار انبیا علیهم السلام و ذکر جمیل و طول عمر یابد قال الله تعالی فیه آیات بینات مقام ابرهیم الآیه و بر کردن آن از جای خود و کم کردن و باز یافتن هم چنان باشد که اندر حجر الاسود یاد کردیم و اگر اندر خواب بیند که حجر الاسود یا مقام ابرهیم را قسمت کرد میان آن دلالت کند که بیتاری حج کند و از بهر خود مسلمانان دعا کند و مستجاب کردد و اگر اندر خواب بیند که اندر موسم حج خطبه کرد و نماز کرد و خلق استماع وی کردند و متابعت وی کردند

آب زمزم

مقام ابرهیم

حجر الاسود

ان اگر بیننده از اهل ولایت و ریاست باشد سلطنت و ریاست یابد و خلق مطیع وی شوند و ذکر وی بصلاح اندر میان خلق منتشر گردد و اگر بیننده نه اهل ولایت باشد آن تعلق بکلی از قبیله وی دارد و اگر اندر قبیله وی کس نباشد بدین صفت آن یکی از اولاد وی باز کردد یا بتصیر و سمی وی باز کردد و بعضی گفته اند آن دلالت کند بر دیدن جان بیمار که آن خطبه و نماز تمام کرد آن دلالت کند بر تمام شدن آن حکم و ریاست و اگر جان بیمار که تمام نکرد آن تمام نشود و اگر بیننده نه بر دین اسلام باشد عن قریب یا بمیرد یا مسلمان شود و اگر زنی اندر خواب بیمار که خطبه کرد و منبر دکان حاضر بود دلالت کند بر نیل ریاستی که متضمن خطبه باشد فصیحت کردد و اندر میان خلق قرار و گفته اند دلالت کند بر نیل ریاستی که متضمن شر و شغب باشد در حق وی و اگر آن سخن مناسب خطبه باشد چون سخن حکمت و موعظه و بیمار که با تمام رسانیدن آن دلالت کند بر فوت جاه و سلطنت قیحر وی و اگر آن زن جامه باشد و بر ابشری آید بدین صفت که یاد کردیم بدان که رویه منبر اندر خواب دلالت کند بر سلطنت و ریاست و عزة و رفعت و خضوع عرب را بر حسب مرتبه بیننده اگر کسی اندر خواب بیمار که بر منبر بود و سخن حق و حکمت همی گفت و خلق از استماع همی کردند آن بیننده از اهل سلطنت و ریاست باشد بیمار باز و اگر بیننده نه از اهل سلطنت باشد اندر میان خلق مشهور کردد بخیر و نکو حیال و اگر اندر خواب بیمار که وی را بفقر از منبر فرو آوردند یا خوشتن فرو آمد بیش از اتمام سخن یا سند که از منبر اندر افتاد آن اگر بیننده خداوند سلطنت و ریاست باشد آن دلیل عزل و زوال ولایت بود و اگر بیننده را حکمی باشد آن راجع بود بکسی از متعلقان وی یا بکسی که بیننده اندر تخت حکم وی باشد و اگر اندر خواب بیمار که منبر شکسته شد یا سوخته شد آن دلالت کند بر موت سلطان یا رئیس آن موضع یا خطیب آن مسجد و اگر منبر که بر منبر بود و بیننده نه از اهل آن باشد آن دلیل صلب بود و این بر بیان این نوع چنین تعبیر کرده است

حکایة آورده اند که شیخی بنزدیک جعفر صادق رضی الله عنه آمد و گفت اندر خواب چنین دیدم که بر منبر بودم جعفر گفت رضی الله عنه که صفت توجه چیز است گفت همی جعفر گفت عن قریب سلطان تو را صلب فرا یاد کردن و همچنان بود و اگر زنی اندر خواب بیمار که بر منبر بود آن گفته اند دلالت کند که آن زن اندر میان خلق فصیحت کردد اما اگر چنان

منبر

بیمار که سخن بر و حکمت گفت اندر ان فصیحت کم بود باشد و اگر آن زن کافره باشد آن گفته اندر مسلمان شود و بعد از آن زود وفات یابد

حکایة ازان سیرین پرسیدند که زنی اندر خواب چنان دید که بر منبر بود و سخن همی گفت و مردان خرد وی نشسته بودند ازان سیرین گفت این زن فصیحت کردد و عن قریب آن زن فرزندی آورد از حرام بدانکه رویه مسجد اندر زنا و یار دلالت کند بر مردی که خداوند علم و ریاست و سلطنت باشد خصوص بزرکی و عمارة مسجد و درهم مسجد اندر زنا و یار علما باشد یا قیمان مسجد و زیادة و نقصان اندرین حرفها بدین قوم باز کردد و گفته اند اگر مسجدی اندر خواب بیمار معمور آن اندر زنا و یار مردی باشد عالم از اهل صلاح که صلحا بنزدیک وی جمع شوند از بهر ذکر و عبادة **قال الله تعالی** و مساجد یذکر فیها اسم الله و بنا کردن مسجد و عمارة کردن آن دلالت کند بر اصلاح دین و اقامت صلوة و اخلاص و جمعیت مسلمانان **قال الله تعالی** انما یعمر مساجد الله من آمن بالله و الیوم و اقام الصلوة و آتی الزکوة و لم یخش الا الله تعالی و لیک آن باکونه من المهتدین و نیز دلالت کند بر مطلع شدن بر چیزی که بروی پوشیده باشد **قال الله تعالی** و قال الذین غلبوا علی امرهم لنتخذن علیهم مسجدا یعنی طلعوا و وقفوا علی احوالهم و قصتهم و خراب شدن مسجد و خراب کردن آن دلالت کند بر موت حاکم آن موضع یا بر موت شیخی موصوف باین صفات که یاد کردیم و بر تفرقه شدن مسلمانان و اگر اندر خواب چنان بیند که مسجدی تمام کشته بود یا بیند که اندران خرم و اشتران اندران خایه نهاده بود آن دلالت کند که شیخی که بعفت و صلاح و امانت مشهور باشد مرتجب فسق شود و هر چند دلالت کند بر ضعف اسلام و بر ظهور فسق و مناهی اندر میان آن قوم و اگر چنان بیند که حمامی یا خانه دیگر یا حمام خانهای خلق مسجد شده بود آن دلالت کند بر توبة و انابة و صلاح دین اهل آن موضع و بر ظهور شیخی که دعوة خلق کند باین حق و ایشان مطیع وی کردند و اگر بیند که مسجدی را مقبره ساختند آن دلالت کند بر ضعف و فساد دین آن قوم و اگر چنان بیند که مقبره را مسجد ساختند آن دلالت کند بر توبه کردن ایشان و سعی بردن اندر دین بعد از فساد و اگر بیند که شیخی مجاهل اندر مسجدی نماز کرد و ایام آن مسجد بسیار باشد وفاة یابد و هر چنین اگر بیند که

محراب

ست ... حاجی ... و رویه محراب مرد یا زن مرد عالم باشد یا پارسا در موضع بلند یا در مقام مسجد باشد و محراب شهر محراب دیار موتی یکی بین قوم باشد و اگر بیند که امیر محراب نماز می‌کرد و پیرو او شد ... قال الله تعالی فاذا نقر فی الناقور و هو قایم یصلی محراب ... که ... بشارت دهد بیننده را که ... خیری باشد که بیننده را ... بوس شاه یا بزرگ بر مقتضای این قصه و اگر جان بیند که آن نماز نه در وقت خود بود آن شاه تعلق بعقب وی دارد و اگر بیند که اندر محراب بوالحکم یک قصه یا دو قصه آورده است دلالت کند که بیننده را ... و زری یا صلح و جبه خلعت و اگر جان بیند که محرابی ... بلند بود و بر او مرد ... شد دلالت کند بر ظاهر شدن عالمی در آن موضع یا امام آن مسجد را فرزندی یا وی خلعت کرد بدانکه رویه مناره بزرگ یا مرد یا بزرگ را اعانت صلاح مصلح خلق

مناره

مردم را جمع کند و با عمر صلح فرماید و مطلع باشد بر اخوال خلق و محرم ... مناره اندر زمین فرو بردن ... اندر زمین فرو شدن آن شخص باشد و غرقه آن جماعت و گفته اند مناره اندر دنیا و یا صاحب بریاط باشد و زیادت و نقصان که اندر مناره پدیدار آید راجع باشد و مناره اندر دنیا و یا نزد امام آن مسجد باشد و چیره و شهر آن بدو باز گردد و گفته اند اگر اندر خواب بیند که از مناره فرو افتاد از جاه و مرتبه ... فتاد و اگر بیند که از مناره اندر فتاد و اندر جای فتاد آن گفته اند دلالت کند که بیننده را خواب زنی سلیطه را خواستگار باشد که ویرا ... صاحب جمال یکوسیرت اندر نکاح باشد و دولت از وی بزاید و اگر بیند که مناره را بنیاد کرد خیری کند که نفع آن راجع باشد بعموم خلق یا تربیت عالمی کند

حکایه

آورده اند که مهندسی اندر خواب جان داد که بر مناره بزرگ بود راجب و باید ... گفت معبر گفت ترا رفعتی و پایگی عظیم خواهد بود از آن ... منصب نفاق باشد و عن قریب آن شخص والی بلخ شود و تا گفتن زمان نیز دلالت کند بر دعوت خلق براه حق و بصلاح مشهور گردد قال الله تعالی و من احسن قولا ممن دعا الی الله و عمل صالحا و اگر جان بیند که مناره اندر ری وی بود آن دلالت کند بر یار رفعتی یا ویرا فرزندی آید و علم گردد

مارپیچ

و اگر بیند که مناره از سرای سلطان بیرون آمد و اندر سرای وی رفت آن گریبان مشغول باشد بعلمی دیگر از عن قریب بجای وی نصب کنند بدان عمل و ویرا معزول کنند و اگر بیند که اندر عمل باشد و ویرا بشغلی نصب کنند از جهت آن سلطان بدانکه رویه مناره رسول علیه السلام دلالت کند بر من بعد از خوف و اگر اندر خواب بیند که اندر مناره رفت باشد که اندر جایگاه ساکن بود آن گرستان اندر خوفی و محنتی باشد آن دلالت کند بر جاه و ایمن شدن از خوفها و صفا یافتن بر غار و دنیا بروی فراخ گردد و در امن و لطف و سعت مسلمانان بعد از محنت ظاهر گشت و اگر بیند که اندر مناره باشد آن دلالت کند بر تنگی و قلت رزق و رویه مناره نیز دلالت کند بر محنت از وحشت و تنهایی از مردمان کناره گرفتن و نیز دلالت کند بر طیب عیش از بهر آنکه از جمله بامها آن بلندتر است و بشارت که رویه مناره نیز دلالت کند بر حساب و جزا از حمت لفظ مناره قال الله تعالی فلولا ان کنتم غیر مدینین ترجعونها یعنی غیر مجزیین و لا محاسبین و رویه ست المقارس و رفتن اندر آن جای دلالت کند بر یافتن میراث قال الله تعالی فهب لی من لدنک ولیا یرثنی و یرث من آل یعقوب و اگر مسلمانی اندر خواب بیند که نماز فاست المقارس می‌کرد آن دلالت کند که رای وی موافق رای یهود شود در جبر و اگر در خمر وی آن باشد که نماز فاقبله نصاری می‌کرد رای وی موافق رای نصاری شود اندر فاریز و اگر بیند که اندر بیت المقارس وضو ساخت گفته اند بشارت مال اندر عمارت آن جایگاه نفقه کند و اگر بیند که اندر آن جایگاه جراغ افروخت گفته اند دلالت کند که بروی نذری واجب بود

فصل دوم اندر رویه متعلق بزراعت و کاری

عرفه

بدانکه اگر کسی روز عرفه اندر خواب بیند اگر بیننده را کسی غایب باز آید یا حصول مقصود و اگر بیننده فاسق باشد توبه کند از بهر آنکه گفته اند که این روز را از بهر آن عرفه خوانند که خلق اندرین روز گناه معترف شوند و اگر بیننده این خواب را کسی از وی

بریده باشد رحمت کند و اگر با بی خشوعت دارد ضحک کند از بهر آنکه آدم علیه السلام حوا را در این روز باز یافت و لقمه اندر این روز از این عرفات خورد و دیدن عرفات نیز همچنین باشد و بیدار دلالت کند بر مقصود و آنچه از دست وی رفته باشد بدو پیوندد از بهر آنکه آدم حوا را در عرفات باز یافت و لقمه اندر آن موضع را عرفات خوانند و اگر اندر خواب بیند که اندر عرفات کوه آرد دلالت کند بر سعادت عاقبت و رضای حق و تمام شدن کارهای دین و دنیا و قبول طاعت و عبادت از بهر آنکه صحت حج و وقوف عرفات حاصل می شود و دیدن روز عرفه نیز همچنین باشد از بهر آنکه این آیه اندر عرفات روز جمعه فرو آمده است که می فرماید که

اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَرَضِيتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِينًا

و دیدن روز عاشورا اندر خواب اگر بیننده از اهل بیت رسول باشد آن گفته اند دلالت کند که وی را مصیبتی رسد و اگر بیننده مخالف ایشان باشد آن دلالت کند بر نیکی این باشد و دیدن روز عید فطر اندر خواب دلالت کند بر عود شر و مر عامه خلق را و خروج از غمها و دلالت کند بر قبول توبة و بیدار رزق و باک شدن از گناه و بیدار غنی بعد از فقر و سود کردن اندر کار بعد از خسران و روزه عید اضحی نیز هم چنین باشد و نیز دلالت کند بر نجاة از مهالک از بهر آنکه نجاة اسمعیل علیه السلام اندر این روز بود است از ذبح قال الله تعالی وفدیناه بذبح عظیم و اگر اندر خواب بیند که روز جمعه بود حق تعالی دعاها و نیز همه جمع کند و شادی یابد و غنی یابد بعد از فقه و بعضی گفته اند که دیدن روز جمعه دلالت کند که بیننده ضن خیر دارد بچیزی که اندر آن خیری نباشد و اگر بیند که نماز جمعه نگزارد سفهی کند که متضمن مال و سود نباشد قال الله تعالی فاذا قضیت الصلوة فانتشروا فی الارض وابتغوا من فضل الله و اگر اندر خواب بیند که بر نماز جمعه یا بر دیگر نمازها محافظت کرد از حق تعالی عزة و کرامت یابد و از دین هر چیز که صلوة بر تمام خواهد خواند و اگر اندر خواب بیند که بقصد ترک نماز جمعه کردن عاری آن دلالت کند بر ارتکاب معاصی و بسیاه شدن دل از آن و سیاه شدن دل بسبب ترک نماز جمعه اندر خبر آمده است از رسول علیه السلام بدانکه هر که بی اندر

عاشورا

عید

جمعه

نیابة الغار

خواب بیند که شب قدر بود آن دلالت کند بر طول عمر و بر رفعت قدر و شرف و حفظ قرآن و یافتن نعمت بسیار و اسبی نیک و دلالت کند که جمله حاجتهای وی روا شود و دعای وی مستجاب گردد و خصوص چون بیند که بدعا و تضرع مشغول بود و اگر بیننده این خواب اندر شکی باشد از چیزی آن چیز بروی منکشف شود قال الله تعالی شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن هدی للناس و بینات من الهدی والفرقان و نزول آن اندر شب قدر بوده است و اگر بیننده این خواب کافر باشد او را بیدار اسلام باشد و باشد که دلالت کند بر موت وی و اگر اندر خواب بیند که شب نیمه شعبان بود آن چون بیننده از صلحا هم چیز باشد که یاد کرده شود و نیز دیدار نزول رحمت و برکت و ثبات باشد اندر حق وی و عموم خلق آن موضع چون از اهل اسلام باشند قال الله تعالی انا انزلناه فی لیلة مبارکة و اگر بیننده این خواب چیزی بوشیده شان باشد از امور دین یا دنیا آن بروی ظاهر شود قال الله تعالی فیها یفرق کل امر حکیم و اگر بیننده این خواب نه از صلحا باشد یا از اهل آن موضع نه از اهل صلاح باشد آن دلالت کند بر نزول بلا و خراب و انقضا آجال ایشان قال الله تعالی انا کنا منذرین فیها یفرق کل امر حکیم

شعبان

فصل یازدهم اندر دیدن سلام کردن و مصافحه

و الله اعلم سلام کردن و اندر رویه مجالس ذکر و ما یتعلق بذلک و اگر علما بدانکه اگر کسی اندر خواب بیند که قومی سلام بر هم دیگر همی کردند و اندر هیئت جمال و لباسها خوب بودند آن دلالت کند بر دوستی و محبت ایشان با هم دیگر و بر مودة میان ایشان و بر حسن حالت ایشان و دلالت کند که ایشان را هیبت باشد قال الله تعالی

دعویهم فیها سبحانک اللهم وتحیتهم فیها سلام

و اگر اندر خواب بیند که سلام بر شخصی کرد و آنگه جواب نداد آن گفته اند اگر میان ایشان عداوتی باشد سلام کننده را از آن کس خیری رسد و از شر و عداوة هر دیگر ایمن شوند و اگر میان ایشان دشمنی باشد سلام کننده بروی ظفر یابد و از شر وی ایمن شود و اگر آنکه سلام بروی کرده است پیری باشد معروف آن دلالت کند بر وفات فاکهة بیاورد و اگر صاحب جمال قال الله تعالی لهن فیها فاکهة و لهم ما یدعون سلام قولا من رب رحیم و اگر آن پیر مجهول باشد گفته اند

دلالت کند بر آنکه بستاند از غائب یمن کند و ارجان بیند که سلام بر جوانی مجهول کند از شر دشمنان ایمن شود
و اگر بیند که سلام بر کسی کند و سلام کننده را نشناسد آن بیند که از آن شخص کیسی زن نکاح چون دختر و خواهر اگر جان
بیند که وی جواب سلام باز داد اجابت وی کند اندر آن مناکحت و اگر جان بیند که جواب وی باز نداد
اجابت وی نکند و آن نکاح تمام نشود و اگر بیند که با وی قرار معامله باشد ان هر دو چنین باشد
و اگر بیند که دشمن بر وی سلام کرد طلب صلح کند از دشمنان فان الله تعالی وان جنحوا للسلم فاجنح لها
و رویان گفته اند اگر بیند که سلام بر تخت یا کرسی داشاه داغم رسد و ارجان بیند که هر کس را که وی دید سلام بر وی
می کند یا هر کس را که میدید طعام می داد یا بیند که نماز شب می کرد آن دلالت کند بر قوت ایمان وی و بر متابعت
سنة و دلالت کند که بنیان از اعادی بشت باشد قال النبی علیه السلام اطعموا الطعام وافشوا السلام
وصلوا باللیل والناس نیام تدخلوا جنة ربکم بالسلام و اگر اندر خواب بیند که وی مجهول بر وی سلام
کردند یا بیند که اندر بیابانی یا اندر موضع خوفی بود و بر وی سهمگین گردد یا بیند که از همه جانب او را سلام می رسد
آن دلالت کند که بنیان از اعادی بشت باشد قال عز من قائل لا یسمعون فیها لغوا ولا تاثیما الا قیلا
سلاما سلاما و اگر اندر خواب بیند که با شخصی مصافحه کرد یا معانقه کرد اگر آن شخص دوست بیند
باشد آن دیدار زیاده محبت و الفت باشد و اگر آن کس دشمن وی باشد میان ایشان الفت و محبت پیدا
شود و صلح گردد فان علیه السلام المصافحة تزید فی المودة و اگر بیند که شخصی مجهول یا قومی مجهول بر وی
سلام کردند آن دلالت کند که از بهر وی هدیه فرستند از بهر آنکه پیغمبر علیه السلام فرموده است که
تهادوا تحابوا و معانیان گویند که مصافحه متضمن محبت است سخن اندر مجالس ذکر
و دیدن علما و قصاص و مذکران اگر اندر خواب بیند که اندر موضع مجلس ذکر بود و خلقی اندر
آن جایگاه ذکر می کردند مثل تسبیح و تهلیل و دیگر دعوات یا بیند که قرآن می خواند یا بذکر انبیا و اولیا
و صلحا مشغول بود یا بذکر تفسیر و تحقیق احکام مشغول بودند یا انشاد اشعار زهدیات و حکمیات
می کردند آن جمله دلالت کند بر عمارت آن موضع اگر اندک و کثرت آن و خوبی صحبت و فصاحت آن
قراءة و دلالت کند بر ثبات آن قوم و تعیین ایشان و نزول رحمت بر ایشان بر آن موضع و بر مغفرت آن قوم قال الله تعالی
وتطمئن قلوبهم بذکر الله الا بذکر الله تطمئن القلوب وقال علیه السلام ما اجتمع قوم فی بیت

العالم

المذکر

مصافحه

خبر

او مسجد یذکرون الله ویتلونه الا نزلت علیهم السکینة وغشیتهم الرحمة وحفت بهم الملائکة و ارجان
بیند که اندر آن قرآة حسن بود یا اندر آن اذکار نیکو و غلط نبود عمارت آن موضع تمام شود و اگر بیند که اندر آن
مجلس انشاد اشعار غزلیات و حکایات می کردند آن دلالت کند بر میل وی بباطل و اما رؤیته علما بدانک
رؤیة عالم اندر خواب اندر تا ویل طبیب دین باشد و وجه مناسبة این اندرون اول بیان کرده ایم
و خصوص چون بیند که بتعلیم کسی مشغول بود از علوم منتفع به مثل قرآن و حدیث و معانی
آن و فقه و دانستن آن جمله دلالت کند بر فضل آن معلم و صحت دین وی و متابعت شریعت و دلالت
کند حاذقت وی و دلالت کند که بنیان نصیحت خیر کند و اندر خبر آمده است که ان الله وملائکته واهل
السموات واهل الارض لیصلون علی معلم الناس الخیر و مذکر اندر تا ویل مردی ناصح باشد که خلق را
دعوت کند باین حق و منفعت رسانند مر عموم خلق را و اگر آن شخص از کجا باشد مردم را از خسرت
و منفعت رسانند قال الله تعالی وذکر فان الذکری تنفع المؤمنین و اگر بیند که از یکی از کفار تکفیر گفت
آن دلالت کند بر موت وی و اعتراف گناه و باشد که مسلمان شود یا حلم آن راجع باشد یکی از عقب
وی و اگر بیند که تکبیر همی شنید از آن او میدار اسلام و توبة باشد و اگر بیند که زنی تذکیر کند آن اگر
بطریق سفر و نقلی باشد دلالت کند بر صلاح و عفت وی و بر قوة دین وی و از آن قبر وی و اگر
زن حامله باشد و بر او فوز نماید آید باین صفت و اگر او را بصریفی باشد که مناسب حال زنان باشد اگر آن
ان از صلحا باشد ان راجع بود بقبر وی یا بیکی از مردان قبیله وی یا بر او فوز نماید آید باین صفت و اگر
نه از صلحا باشد ان نه محمود باشد و دلیل فضیحت باشد و اگر کسی اندر خواب بیند که تذکیر گفت و نه اهل
آن باشد آن گفته اند دلالت کند که وی بیمار شود و تضرع کند بحق تعالی پس اگر آن سخن او وی
گفته باشد سخن حق بود شفا یابد از آن مرض و دعای وی مستجاب شود و همچنین اگر بیند که از ایستاده
و نشسته و خفته ذکر می کرد آن دلالت کند بر قبول طاعت و اجابت دعا قال الله تعالی الذین
یذکرون الله قیاما و قعودا وعلی جنوبهم الی قوله فاستجاب لهم ربهم و اگر آن سخن نه سخن حق بوده
باشد آن قایل مشهور کردد بخیری که مردم بر وی خندان کنند و اگر بیند که یکی از حمله علما بزرگ یا از حکما
یا از اکابر بزعم او صلحا زنان نداند بود آن دلالت کند بر فرح مر عموم خلق آن جایگاه و بر فرج یافتن

العالم

المذکر

القاص

اندر خواب دلالت کند بر نصرت اهل حق و صلاح حال وی در آن موضع ❁ و رویت قاص اندر خواب دلالت کند بر مردی خوش مخبر خوب سخن که مردم را بر روایت وی فرح آید ❁ و اگر اندر خواب بیند که قصه همی گفت آن گریستن نیز اهل آن دلالت کند که وی در پیش گیرد و از خلق سؤال کند و کار اضطرار خود بر بیان عرضه کند ❁ و اگر بینند اهل آن باشد آن دلالت کند که قاص تنبیه مردم کند از غفلت و سخن ناخوب گوید ❁ و نیز بیم مردم کند و نیز دلالت کند بر بخل و از خوف و بیم ریاست قال الله تعالی نحن نقص علیک احسن القصص ❁ و قال عز اسمه الم یأتکم رسل منکم یقصون علیکم آیاتی و ینذرونکم لقاء یومکم هذا ❁ قال فلما جاءه و قص علیه القصص قال لا تخف نجوت من القوم الظالمین

قصاری

یهود

ذکر دیگر ملل و ادیان

باران که بعضی از معبران گفته اند که رویت یهود اندر خواب دلالت کند بر هدایت و توبه ❁ قال الله تعالی انا هدنا الیک ❁ و رویت شیخ از یهود اندر تابوت یا مار دمی باشد قاریه که اراذت وی اهلاک خصم باشد قال الله تعالی لتجدن اشد الناس عداوة للذین آمنوا الیهود ❁ عبدالرزاق یهودی اندر خواب نیز دلالت کند بر تخصی حاسد دروغ زن که گمان حق کند و حمله خلق ذمیمه در وی باشد ❁ و اگر جان بیند که خود از یهود بود دلالت کند که اخلاق در وی ظاهر شود قال الله تعالی لم تحسدون الناس علی ما آتاهم الله من فضله ❁ و نیز گفته اند اگر مسلمانی اندر خواب بیند که بر دین یهود بود دلالت کند بر اکتساب معاصی و اقتراف کردن و اصرار نمودن بر آن ❁ و گفته اند علم از الذین اعتدوا منکم فی السبت ❁ و نیز دلالت کند که ویرا مشقت و درویشی و ملالت رسد ❁ و بروی غرامتی لازم شود قال الله تعالی ضربت علیهم الذلة و المسکنة ❁ و قال ازکن حتی یعطوا الجزیة عن ید و هم صاغرون ❁ و اگر اندر خواب بیند که کسی ویرا یهودی خواند و ویرا آن خوش آمد آن هر چند باشد که یاد کند پیر و مشهور گردد بفساد و بدعت ❁ و اما اگر جان بیند که آن سخن را کراهیت داشت و جامه سفید بر تن وی بود و اندر هیئت جمال بود آن گفته اند دلالت کند بر تعب و مشقت و عاقبت آن خیر و نجاة باز گردد قال الله تعالی انا هدنا الیک قال عذابی اصیب به من اشاء و رحمتی وسعت کل شیء ❁ و اگر یا مار خواب بیند که اندر کنیسه یهود بود آن دلالت کند بر موافقت کردن وی اهل آن را اندر معاصی و بدعت ❁ و اگر بیند که سر آن وی کنیسه یهود بود قول وی شبیه قول یهود گردد اندر بدعت و تشبیه و سر آن وی مجمع اهل هوا و بدعت شود ❁ و رویت نصاری

نصاری

اندر خواب گفته اند دلالت کند بر نصرت اهل حق و صلاح حال وی در آن موضع ❁ و رویت شیخ نصرانی اندر تابوت یا مار دمی باشد که از شر وی ایمن باشد قال الله تعالی و لتجدن اقربهم مودة للذین آمنوا الذین قالوا انا نصاری ❁ و اگر بیند اندر خواب بیمار که خود نصرانی بود قول وی موافق قول نصاری شود اندر بدعت و قال ❁ و اگر بیند که زنار اندر میان داشت گفته اند بر ابتری آید ❁ و گفته اند اگر بیند که از اهل سلطنت است باشد که بازشاهی یابد ❁ و اگر بیند که ویرا ندا نخواند و ویرا آن خوش آمد و شاد گشت بدان آن هر چند باشد که نصرانی شود ❁ و اگر جان داند که با کراهیت داشت و جامه سفید یا سبز بوشیدن و اندر هیئت جمال خود گفته اند ایمن شود ❁ و اگر اندر خواب بیند که سر آن وی بیعه نصاری بود یا بیعه نصاری اندر سر آن وی بود مذهب وی موافق مذهب ایشان شود و سر آن وی مجمع اهل اهوا گردد ❁ و اگر بیند که اندر بیعه نصاری رفت یا مقیم آن جایگاه بود آن دلالت کند بر فساد دین و از کتاب معاصی و بدعت ❁ و دیدن ناقوس اندر تابوت یا مار مردی باشد که از اب فتنه ❁ و اگر سر آن که ناقوس همی زد آشکارا خبرها دروغ کند ❁ و خریدن ناقوس اندر تابوت یا مار دلیل استماع باشد و یار باطل قال الله تعالی و من الناس من یشتری لهو الحدیث الآیه ❁ و فروختن و خیشان آن مردم را دلالت کند که وی خلق را بر خبرها باطل دارد ❁ و دیدن راهب اندر تابوت یا مار مردی باشد صاحب بدعت غلو کنان اندر بدعت ❁ و اگر جان بیند که وی از جمله رهبانان بود آن دلالت کند بر افراط اندر بدعت قال الله تعالی و رهبانیة ابتدعوها ما کتبناها علیهم ❁ و نصاری گفته اند اگر کسی اندر خواب بیند که رهبان یا قسیس شده بود آن دلالت کند بر بیداد تا و ذکر جبار و اسباب معاش بر وی تنگ شود و این بحسب اعتقادات خلق بگردد ❁ و دیدن حبر اندر تابوت یا مار هم چنین دلالت کند بر مردی صاحب بدعت که دعوت خلق کند بر باطل و منع حق کند ❁ و گواهی بدروغ دهد ❁ و حق را بپوشد ❁ و اختیار دنیا بر دین کند ❁ و مردم اندر شک اندازد قال الله تعالی الذین آتیناهم الکتاب یعرفونه کما یعرفون ابناءهم الآیه ❁ و قال عز اسمه و اشتروا به ثمنا قلیلا ❁ و رویت شیخ مجوسی اندر خواب دلالت کند بر دینی مفرط اندر عداوت ❁ و اگر اندر خواب بیند که بر دین مجوس بود گفته اند آن دلالت کند که سبب کثرت معاصی دست از اسلام باز دارد ❁ و چون این خواب بروی شود وی تابع مجوس گردد ❁ و خصوص که اندر آن تشبه بایشان بیند ❁ و اگر بیند که دست وی هزار کشته بود بدست کسری یا بدست یکی

راهب

حبر

مجوس

بیعه

ناقوس

از خبایث آن دلالت کند که بر دست وی هم زود از ظلم و عار که بر دست آید باز ایستد و اگر آن جبار زنان باشد بیشتر از حمیت وی زود یا باز و اگر بیند که در باده متحول گشت بار خود زود رفت توبه کند و اگر یکی از مجوس اندر خواب بیند که اندر دین یهود یا اندر دین نصاری بود از حالی بحالی دیگر بهتر از آن نشان کند مقدار فضل آن یهودیة و نصرانیة بر دین مجوس و متضمن زیادة کفر و ضلالت و جهل است و چنان نوروز مجوس را وقتی دانند که معتقد آن باشد هرچند دیدن عبد باشد در حق مسلمانان واجب باشد لکن ضرری نباشد هم از آنکه سنت که با قرار و تعظیم چیزی از ایام یا صباح هیچ کردند یا خوشتن اظهار آن هم کردن دلالت کند بر ضعف اسلام و فتور بافت و دیدن کنیسه اندر یا ویران کند بر فرقة اگر بیند که کنیسه اندر میان بسته بود اگر بیننده از اهل صلاح باشد آن گفته اند دلالت کند بر نصرة دین و اگر جنان بیند که با آن جامها نو تنظیف بوشیده بود و یا فرمان دهی اید صالح و اگر سنت که آن کنیسه منقطع شد آن دیار موت آن فرد یار باشد و اگر بیننده این خواب از اهل صلاح باشد آن نه محمود بود و خصوص چون با آن جامها شوخن بوشیده بیند یا تشبیه مجوس کرده بیند آن دلالت کند که رأی موافق رای مجوس کردد اندر قرار و گفته اند اگر سنت که کنیسه اندر بر جامه بسته بود آن دلالت کند بر نفاق اندر دین و اگر بیند که با آن جامها گفته بوشیده بود آن دلالت کند بر فساد دین وی و اگر مسلمانی اندر خواب بیند که زمزمه همی کرد گفته اند اعتقاد یا عنی اندر و دیدن آن مجوس را نیک باشد و دلالت کند بر یافتن رزق و دیدن ناووس اندر خواب اگر مرده اندر آن باشد دلالت کند بر نیکی حال او و اگر مرده اندر آن جایکاه نباشد آن اندر یا ویرانی باشد نیز اعتقاد که آنها معاصی و ضلالت نیز دیدار وی کردد آید و اگر اندر خواب بیند که اندر آتش نیکو بود آن دلالت کند که رأی وی موافق رای مجوس شود و اگر بیند که آتش کنه اندر سرای وی بود و او از ارامی بر ستیار عجمی از اعمار پادشاه بیابد و اندر آن خلل کند و اگر بیند که خانه وی آتش کنه کشته آن همین حکم باشد و اگر سنت که از دیدن آتش یا از دیدن چیزی حالشان چون بنشت و اشارت آن بجای کرد آن دلالت کند که بنیاد تقرب کند بیاطل نیز دیک آنکه آن چیزها اندر یا ویرانی منسوب باشد و باشد که متضمن فساد دین باشد و رویة کفر اندر خواب بعضی گفته اند دلالت کند بر غنی چون بیند که کافر شان بود غنی کردد

و منتهی طغیان باشد قال الله تعالی ان الانسان لیطغی ان رآه استغنی و نیز دلالت کند بر مرضی که فا بار ماده باشد قال الله تعالی سواء علیهم انذرتهم لم تنذرهم و نیز دلالت کند بر ظلم قال الله تعالی والکافرون هم الظالمون و نیز دلالت کند بر کتمان حق و گفته اند از بهر آنکه اصل کفر ستر است قال الله تعالی لئن شکرتم لازیدنکم و لئن کفرتم ان عذابی لشدید و هم چنین اگر سنت که مشرک بود و باحق تعالی انباز گفت کنای و ظلمی از وی در وجود آید که بزرگتر از آن نباشد و ارمنیه علی در افتر قال الله تعالی ان الشرک لظلم عظیم و قال جل ذکره و من یشرک بالله فکانما خر من السماء فتخطفه الطیر اکه و رویة کفر کفار لفته اند دلالت کند بر کثرت عیال و رویة شیخ کافر اندر یا ویارغاه و قریه باشد و رویة فساد دین اندر یا ویار دلالت بر سفاهت و بی خردی کند و هم چنین سفاهت کردن اندر یا ویار دیار فساد دین بود قال الله تعالی و انه کان یقول سفیهنا علی الله شططا و اگر جنان سنت که دین وی فاسد گشت اندر میان خلق گفته اند آن دلالت کند بر شهادة زور اندر میان خلق و دشمنی شان اندر میان ایشان بدانکه رویة خیر اندر دین اندر جمله دینها مذموم باشد و دیدار محمود باشد و بسته شان کارها بروی و اگر کسی اندر خواب سنت که دین خود نشناخت یا قبله خود نشناخت آن دلالت کند بر خیر اندر دین و اگر سنت که طلب موضع کرد که نماز کند و نیافت بهر کار که شتافت کار از امور دین و دنیا آن کار بروی بسته شود و متعذر کردد و اگر سنت که هر زمان از دینی بدینی دیگر نقال یا هر اهل دینی که همی دیدار وی موافقت همی کرد آن دلالت کند بر خیر و نفاق اندر دین قال الله تعالی مذبذبین بین ذلک لا الی هؤلاء و لا الی هؤلاء بدانکه فراعنه جمله اندر یا ویارغار و دین باشد اگر کسی بعضی از فراعنه مذمومه بر حالی نیکو بیند اندر خواب سنت آن دلالت کند بر بدی حال امام مسلمانان و بر بدی حال پادشاه آن جایت و بر ضعف حال پشتیبان و دیگر مسلمانان و هم چنین دلالت کند بر ضعف حال هر جنان که بدی حال ایشان دلالت بر نیکوی حال امام و پادشاه و پشتیبان و دیگر مسلمانان کند و دیدار قوة اسلام باشد و اگر جنان بیند که خوشتن متحول گشته بود بصورتی بعضی از فراعنه آن دلالت کند بر فرقة دنیا وی و فساد دین و وی در روی سیرت آن شخص کند که خوشتن را بصورت او دیدار باشد و خوف باشد که موت وی بر غیر دین اسلام باشد و اگر اندر خواب بیند که یکی از جمله فراعنه مرده یا یکی از جمله پادشاهان کافر

صنم

یا مسلمان ظالم یا عادل زنان شاه بود آن دلالت کند بر خطا هر کشتن سپاه و عادت آن پادشاه اندران موضع
واین از جمله مجربات است و اگر جان بیند که متحول گشته بود صوت یعنی از آبنای دنیا آن هر چنین دلیل
قوة دنیا باشد و ضعف امور آخرت بقدر غلبه آن شخص از امور آخرة و دلالت کند که بینماه نخلوی بسیار
آن شخص گذار اندر اقوال و افعال بدانکه بت عشاق است باطل است و رویه ان اندر خواب
دلالت کند بر مردی نیکو روی غدار که مردم را مغرور کند و ببیروی اندر باطل افتد و دلالت کند که آن
مرد را هیچ قدرة نباشد بر رسانیدن نفع و ضر بمردم قال الله تعالی لم تعبد ما لا یسمع ولا یبصر
و یغنی عنک شیئا و اگر اندر خواب بیند که بت می پرستد بر حق تعالی دروغ گوید و ظلم کند قال
الله تعالی فمن اظلم ممن کذب علی الله وکذب بالصدق و طلب رزق کند از کسی که نیابد قال الله تعالی
ان الذین تعبدون من دون الله لا یملکون لکم رزقا و هر چنین جمله نمایان اندر تا ویل دلالت کند بر
چیزها باطل پس اگر جان بیند که بت را همی شکست آن دلالت کند بر قوة ایمان و توحید و اخلاص و بیرون شدن
مشقتی بسیار و عاقبت ظفر یابد و دروغی گوید که بر آن ماخوذ باشد قال الله تعالی فجعلهم جذاذا الا کبیرا
لهم الی قوله قال بل فعله کبیرهم هذا و اگر جان بیند که آن بت را که همی پرستید از آن
چوب بود آن دلالت کند که صاحب آن خواب تقرب کند بباطل بنزدیک پادشاهی زاهد و نفاق
و اگر آن بت آهن بیند دلالت کند که آن مرد که بدو تقرب کند مردی دل سخت باشد و اگر
جان بیند که از نقره بود آن دلالت کند بر پناه شدن دین وی بزنی یا کنیزکی عجمی و اگر جان
بیند از زبرجد آن دلالت کند بر بسیار دنیا و فساد دین و بر ظلم قال الله تعالی یا قوم انکم ظلمتم
انفسکم باتخاذکم العجل و بت سیماری گفته اند رویه صنم اندر تا ویل دلالت کند بر سفری دور
و خطا میاورس گفته است که رویه نمایند اندر خواب تا ویل آن فرزندان صاحب خواب باشد
و دلالت کند که آن فرزندان بر وفق اراده و شهوة وی باشند و اگر جان بیند که آن بت از آهن بود
یا از صفر یا از زبرجد و مانند آن از جواهر آن گفته اند جماعتی از معبران که آن دلالت کند بر بسیار خار
و تمتع این جهانی و بعضی گفته اند که رویه نمایند اندر تا ویل زنان باشند و خیر و شر و خوشی
و زشتی و شرف و رذالة و غنی و فقر آن زنان بر مقدار شرف و رذالة جوهر آن نمایند باشد و اگر بیند که

تمثال از کی بازدید یا بسته آن گفته اند با زنی حرام نشیند و گفته اند اگر صورت خار خاش
بخرید از آن شخص خاسر گردد و اگر بیند که صورتی بساخت و با آن صورت بازی همی کرد گفته اند
مولع شود بملاعبت و جماعی کردن با زنان سخن اندر رویه تغلب کردن از دار الاسلام بدار الکفر
بدانکه اگر کسی اندر خواب بیند که از دار الاسلام تغلب کرد بدار الکفر آن اگر بینماه کافر باشد آن
دلیل زیادة کفر باشد و با شد که مسلمان شود و کرباه مرتد گردد و اگر بینماه مسلمان باشد آن دلالت
کند که وی از اسلام تغلب کند بکفر و مرتد گردد اللهم الا آنکه بینماه را عادة رفته باشد بدین
دیار رفتن بر سیل تجارة و رسالة و غیر آن نگاه باشد که اندران ضرری باشد و محو باشد بیدار گشتن
آن احوال سابقه را والله اعلم تنبیه بدانکه این جمله که یاد کرده ایم از خلاف
و ادیان باطله چون کسی اندر خواب که مباشرة آن کرد مثل عبادة بت و مجاورة آتش و ترسا بادیان
باطله و مباشرة معاصی و پشت بر قبله نماز کردن و آنچ بدین ماند هیچ چیز از بینها شخص را از درجه
اسلام بیرون نبرد و حکم بر کفر وی نشاید کردن اما خوف عاقبت باشد و دلالت کند بر وهن اعتقاد
و توبة باید کردن و بر خطر بایاد بودن و خصوص که این چیزها اندر خواب بروی مکرر شود و
خصوص که بینماه نه از اصل باشد و هر چند چون کافری اندر خواب بیند که کلمه توحید گفت
یا عبادة اظهار اسلام کرد یا تشبه کرد بشعار مسلمانان مجرد رویة آن حکم بر اسلام وی نکند اما امید
خیر و سعادت خاتمت باشد و ما ختم این باب حکایة خواب مختصر بگیریم که اروی تفاءل
کرده اند حکایة آورده اند که مختصر اندر خواب حنان دیار که بتی عظیم بر پای
ایستاده بود و چنان دیار که سر آن بت از زبرجد بود و سینه آن از نقره بود و شکم وی از صفر بود
و هر دو ران وی از آهن بود الا قدری از آنکه از سفال بود و سنگی بزرگ دیدار که بر آن بت
آمد و بر او بشکست و خورد کرد و آن سنگ بر جای بت بپایستاد و هر چند که وهی عظیم کشت
انگاه دانیال پیغمبر علیه السلام آن خواب را تعبیر کرد و فرمود که سر آن بت اندر تا ویل که از زر
بود آن نوی و مملکت تو است از بهر آنکه مملکت تو آن جمله ملوک عظیم تر است و سینه
آن که از نقره بود دلالت کند که بعد از تو پادشاهی بپاشود که مملکت کمتر از آن تو باشد بر مقدار

تفاوت زیاد نقع و بود آن دلالت کند بر دشمنی دیگر بیدار شود که ملک وی کمتر از آن اول باشد و اگر خسب تفاوت میان نقع و صفیر بسیار باشد که دولت وی کاه کاه قوت گیرد و آن دشمن وی کاه کاه ضعیف شود و مدتی بسیار و معبرین گفته اند که مراد ازین مرد دیگر از امت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم است و آن مرد که آن بت را بشکست و بجای وی بایستاد و بزرگ گشت آنست که بسیار کار وی ضعیف باشند و قوم وی قومی باشند ضعیف نیز خانه و بسیار آن قوت گیرند و مستولی گردند و اندر روی تمکن شوند مثل آن خانه بزرگ و همه دینها آن بود زند ثبت الله دولت الاسلام و جعله ظاهرا علی جمیع الادیان

باب نجم — ان رأی انه یراه ملائکة علیهم السلام

و این باب شش راست بر دو فصل **فصل اول ان رأی انه یراه ویزوره بعض العلوم** بدانکه اگر بیند خواب سازکه معنی از ملائکه علیهم السلام اندر موضع فرو آمدند و سلام ازیشان همی شنود یا ایشان را بصورت بصر و بشارت میداد آن دلالت کند بر خیر و خوب و فتنه اندر آن موضع و بر هلاکت قومی از اهل عصیان و خصوص چون اهل آن جایگاه نه از اهل صلاح باشند **قال الله تعالی** یوم یرون الملائکة لا بشری یومئذ للمجرمین و همچنین نزول ملایکه از آسمان بر مردمان خود دلالت کند بر هلاکت ایشان **قال الله تعالی** ما ننزل الملائکة الا بالحق و ما کانوا اذا منظرین و **قال الله تعالی** یمددکم ربکم بخمسة آلاف من الملائکة مسومین و اگر اندر خواب سازکه ملایکه از بهر وی همی فرو آمدند خاصة یا از بهر شخصی معین و بایشان سخن خیر و بشارت بود از بهر صاحب خواب آن دلالت کند که صاحب این خواب اندر دنیا عزت و مرتبت یابد و عاقبت موت وی بر شهادت باشد و همچنین اگر بیند که بایشان صفقها قاسمه بود و وی بر بشارت همی داد ندان دیار رفعت باشد اندر دنیا و دلالت کند بر موت وی بر شهادت باشد و همچنین که صاحب خواب را وجعت عظیم زخمی باشد از دیار نفض و قوم علاج چون مخالف دین باشد **قال الله تعالی** فقولوا یا لوط انا رسل ربک لن یصلوا الیک فاسر باهلک بقطع من اللیل

و اگر اندر خواب سازکه ملایکه با وی مصافحه کردند یا بروی سلام و بوسه کردند آن دلالت کند بر بسیار شرف و عزة و رفعه و بصیرة اندر دین و بر سعادة خاتمت وی و کرامنزلة وی بنزدیک خالقه و اگر بیند که ملایکه از بهر وی سجود کردند یا رکوع کردند تا تواضع کردند آن دلالت کند بر قضاحاجات وی و بر فلاح و ذکر جمیل اندر دنیا و قومی از اشراف منقاد وی گردند و دلالت کند بر حسن خاتمت وی و اگر بیند که ملایکه وی را نشان دادند به بهشت و براهبری آید از اهل صلاح **قال الله تعالی** واذ قالت الملائکة ان الله یبشرک بکلمة منه اسمه المسیح عیسی بن مریم و **قال عز اسمه** فنادته الملائکة وهو قائم یصلی فی المحراب ان الله یبشرک بیحیی و اگر اندر خواب بیند که ملایکه سلاح وی بستدند آن دلالت کند بر غلبه قوم و حجة و اگر بیند که رایهای وی باشد مغلوب گردد و اگر بیند که آن سلاح را بوی باز دادند یا سلاحی دیگر بوی یا ابتدا بیند که ملایکه چیزی از سلاح فرو وی فرستادند آن دلالت کند بر زیادت قوة و حجة و نصرة و ظفر بر خصوم و اگر بیند که ملکی اندر سرای وی رفت آن گفته اند دلالت کند که زنی اندر سرای وی رود از جهت که گناه داشتن زن دشمن باشد همچنانک مال گناه توان داشتن و این خسب صلاح و فساد اهل خانه بگردد و اگر بیند که با ملکی مجامعت کرد یا ملک با وی کرد آن گفته اند دلالت کند بر انقضاء عمر وی نزدیک احتمال باشد که اندر وقت مفارقت باشد از دنیا و اگر بیند که ملایکه را بصورتهای زنان همی دید بیتاع این خواب بر حق تعالی رجوع کند **قال الله تعالی** فاصفیکم ربکم بالبنین و اتخذ من الملائکة اناثا الآیة و اگر بیند که بامدادیکه می پرید و با آسمان رفت و باز نگشت آن گفته اند دلالت کند بر نیل شرف و منزلة بزرگ اندر دنیا و بر موت بر شهادة و اگر بیند که ملایکه بروی صلوات فرستادند یا از بهر وی استغفار کردند آن دلالت کند بر سعادة خاتمت وی

حکایة

اورده اند که اسمعیل بن عبد وی اندر خواب جنان دید که ملایکه بروی صلوات همی دادند و چون این خواب را بر معبر عرضه کرد معبر گفت این خواب همی دلالت کند که حق تعالی ترا السلام روزی کناد از بهر آنکه حق تعالی فرموده است که **هو الذی یصلی علیکم و ملائکته لیخرجکم من الظلمات الی النور** و عمر قریب اشتیاد یافتن شد و اگر بیند که ملایکه اندر سرای وی فریاد و نوحه کردند آن دلالت کند که آن سرای خراب شود و بانشانه بموت ایشان باشد یا دیار فسق و فساد ایشان باشد و اما اگر بیند که ملایکه اندر سرای وی

خرمي كه در خانه آن دلالت كند بر فرح و سرور اهل آن خانه و بر قوة ايمان و اخلاص ايشان و بر عمارت آن موضع و انبيار كه بوي نعمت كردن آن دلالت بر وفور دين و اعتقاد وي كند و اگر ستاره كه ملايكه اندر وي يا در شهري يا در محلتي هستند و آمدن ايشان دلالت كند بر آن كه اندر آن موضع عالمي باشد و فاة يابد از جان ملايكه ايشان را بعينه نشناخت يا اشاري ايشان نداند و نيز دلالت كند كه مسافري را باشد از جاي بكشد و اگر صانعي اندر خواب ملايكه صنعتي وي مي كند نشان آن دلالت بر انتفاع و نفاق آن صنعت كند و اگر جنان بيند كه ملكي بر آفت اقرا كابك آن كه بيند ان صلحا باشد دلالت كند بر يافتن دينار و نيار شود و اگر نه از صلحا باشد آن دلالت كند بر دنو اجاوي قال الله تعالى اقرا كابك كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا و اگر ملايكه را اندر موضعي بيند كه سوار بود نشان از جاي او جاري هلاك شود و اگر خود را بيند اندر خواب مرده و اعيان ايشان نشناسد لفته اند ايشان اهل نار يا ويار ملايكه باشند و آن دلالت كند بر نصرة اعداي حق و بر استقامت ايشان اندر آن موضع و رويه ملايكه بصور اطفال لفته اند آن اهل نار يا ويار زمان مستقيم باشد آن بيمار و رويه ايشان بصور نسوان نيكو حال بيمار باشد و چون بصور شيوخ بيند آن زمان ماضي وي باشد و اگر خود را بصور فلان بيمار آن دلالت كند بر تبديل فرح و قلة و زيادة رياست و سلطنت و از اذي او بيمار باشد و بر شفاء او بيمار بود و اگر بيمار كه نصور اندر ملايكه عمي كرد آن بيمار كناه و مصيبت و سوخاست باشد قال الله تعالى يوم يرون الملايكة لا بشري يومئذ للمجرمين اين جاي باشد كه بيمار نداند صلحا باشد و اما اگر بيمار او صلحا باشد آن دلالت كند بر فرح و بشارة و حسن خاتمت قال الله تعالى ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملايكة الا تخافوا و لا تحزنوا و ابشروا بالجنة و اگر بيند كه با ملكي كشتي گرفت آن لفته اند دلالت كند بر زوال جاه و قدرة و نعمت و فقري باشد زيان كه ملكه او بيشتر غالب كشت يا مغلوب كشت ان ربك لذو قوة على كل انسان نازل شد از ملايكة و نصاري لفته اند رويه ملايكة اندر خواب دلالت كند بر نيل عز و ثروة و شادي اما دلالت كند كه اندر آخر عمر نقصان و تراجي بسبب غماري يا بسبب تباهي نوي رسد و نيز دلالت كند بر گهانت و اگر بيند كه اين خواب بيمار را شايان دلالت كند بر موت وي

فصل دوم اندر رويه

بعضي از ملايكه مسخر بر خير و شر تفصيل

بيمار كه اگر بيند كه جبرئيل را عليه السلم اندر خواب

بيمار كه روي كشاده بود و نه غمكين بود و با وي سخن لفت مثل موعظة و وصيت و بشارة و اخبار از غيب و آن بدان ماند كه آن حال محمود باشد و دلالت كند بر مافتن عزة و شرف و قوة و بشارة و اگر بيند كه آن مظلوم حضور كردد و ظفر يابد و اگر خايف باشد ايمن كردد و اگر اندوهكين يا حبسي بيند فرج يابد و اگر نكرده باشد حج كند و دلالت كند كه موت وي بر شهادة باشد و هر سخن كه ايشان كويند از بشارة و اندار حق باشد و اين جمله آنست كه ايشان را اهل صلاح باشد و اما اگر ايشان نه از اهل صلاح باشد آن دلالت بر دنو اجل وي كند قال الله تعالى ما ينظرون الا ان تاتيهم الملايكة الآية و اگر جنان بيند كه طعامي يا شراب با لبي بوي داد آن لفته اند دلالت كند كه بيمار از اهل بشت باشد و اگر بر اعمكين و منقبض بيمار آن دلالت كند بر نزول عقوبت و خوف اندر آن موضع از بهر آنكه وي موكل است بتعاذيب عصاة و اگر بيند كه جبرئيل يا ميكايل يا يكي را از ملايكه دشمن داشت آن دلالت كند كه اجل وي موافق بود شود و دروغ زن كردد و مخالفت كند و از عقوبت حق و سوخاست بر خالد يابد بود قال الله تعالى من كان عدوا لله و ملايكته و رسله فان الله عدو للكافرين حكاية آورده اند كه ابو بكر صديق رضي الله عنه رنجور شد و بغايت مرض بر وي غالب كشت و رسول عليه السلم به برسيد وي رفت و منقبض باز كشت از شدة مرض وي و چون رسول عليه السلم باز كشت در حال كه وي خانه رسيد را بكر اندر عقب وي بيامد و صحت يافته بود و رسول عليه السلم را جو وي را بديد تعجب كرد و از وي حال و سبب را بوبكر كفت يا رسول الله در حال كه تو باز كشتي جبرئيل را ديدم كه بيامد و چيزي در بيني من انداخت و من از آن رنج هيچ چيز در خود نيابم و اگر بيند كه ميكايل را عليه السلم اندر خواب سزاي آن دلالت كند بر سعة رزق و بسيار مال اندر دنيا و آخرة چون بيند كه از اهل صلاح باشد و بر او خوش دل بيند و اگر بيند كه از اهل صلاح باشد يا و بر او منقبض بيند از عقوبت حق بر هيز بايد كردن و اگر بر او اندر دنيا يا اندر شهري بيند آن دلالت كند بر بارش باران و سعة رزق اندر آن موضع و اگر جنان بيند كه ميكايل را با وي سخن كفت يا چيزي بوي داد كه آن اندر جوهر خود نيك باشد آن دلالت كند بر يافتن نعمت و سرور و وصول عمر و نصاري لفته اند اگر كه اندر خواب بيند كه ملكي اندر وي وي خشم كرفت آن دلالت كند بر نيل نعمت و عافيت و اگر بيند كه بجريت آن بر خلاف اين باشد كه يادكرديم و اگر كه اسرافيل را اندر خواب بيند بر طريق بشارة آن دلالت كند بر

عزرائیل

نیل سرور وطول عمر و اگر ببیند کافر جان میدهد که نشان صورت میباشد و اندر ضمیر وی جنان باشد که جزو
از وی کس نمی شود آن دلیل موت وی باشد و خصوصاً که منادی بیان بود و اگر اندر ضمیر وی آن باشد که دیگران
می شود دلیل آن دلالت کند بر وقوع موت و وقوع عام اینجا موضع قال الله تعالی ویوم ینفخ في الصور ففزع
من في السموات ومن في الارض و روایة نفخ صور نیز دلالت کند که میان بنی اسرائیل و میان جالوت واهل
بیت وی قطیعت رحم واقع شود الا که بینی از اهل بیت رسول باشد علیه السلام قال الله تعالی
فاذا نفخ في الصور فلا انساب بینهم یومئذ ولا یتساءلون و قال علیه السلام کل سبب ونسب ینقطع في
ذلك الیوم الا سببي ونسبي و بیرلفت نیز آنست که روایة نفخ صور دلالت کند بر ضرر و غرب و انصاف
اندران موضع و بوهلاک متدین اهل ظلم قال الله تعالی لا ظلم الیوم و بعضی از معبران گفته اند که شنیدن
او از صور دلالت کند بر وقوع خوف و فزع از جهت سلطان یا عظیم و اگر جان بیند که آن صوت حمله آن خلق
شنیدند و وی نشنید آن دلالت کند بر صلاح دین وی خاصه و اگر جان بیند که هیچ کس نشنید الا وی آن دلالت
کند بر تباهی دین وی و روایة ملک الموت علیه السلام اندر خواب جون نه منقبض و غمناک باشد دلالت کند بر
سلامت عاقبت بنده و بر موت بر شهادة اندر آخر عمر و اگر وی براختناک بیند آن دلالت کند بر دنو اجل
و بر موت بر غیر توبة و اگر بیند که با ملک الموت کشتی گرفت و خویشتن یافت از آن دلیل موت وی باشد
و اگر جان بیند که بیفتاد زرخ خود شود سخت و شفا یابد و اگر جان بیند که وی ملک الموت را بینداخت
آن هم دلیل موت وی باشد زیرا که آدمی را انداختن و غالب گشتن بروی ممکن نیست و اگر بیند که ملک
الموت بروی سلام کرد آن دلالت کند که بینا از اهل بهشت باشد قال الله تعالی

تحیتهم یوم یلقونه سلام و آخر دعواهم ان الحمد لله رب العالمین

قیل اراد به تحیة ملک الموت حین یقبض روح عبد من عباد الله تعالی و هر چیز که ملک الموت
خبر باز دهد از آن خواب سعادة و شقاوة و وصول عمر و دنو اجل و امثال آن آن همه هر جنان باشد
و نصاری گفته اند رویة ملک الموت اندر خواب دلالت کند بر طول عمر حکایة
آورده اند که حسن مقری رحمة الله علیه ملک الموت را علیه السلام اندر خواب دید و سؤال کرد بروی

ایام التشریق

نماد که حال من نزدیک حق سبحانه چگونه است گفت نیک است و علامت آن آنست که موت تو
بشهر حلوان باشد و هر جنان بود و رویة ایام التشریق اندر خواب دلالت کند بر بیمار فرح اندر دنیا
و آخرت و سلامت عاقبت اگر بیمار از عمار صلاح باشد و اگر بیمار نه از صلحا باشد آن دلالت کند بر خوف
و عقوبت حق الله تعالی قال الله تعالی کراما کاتبین یعلمون ما تفعلون و دیدن حاملان عرش
اندر خواب دلالت کند بر نصرت و بیمار عنی و یافتن مراد و ظفر بر اعدا قال الله تعالی
الذین یحملون العرش ومن حوله یسبحون بحمد ربهم ویؤمنون به ویستغفرون للذین آمنوا

حاملان عرش و مقربان حق تعالی

باب ششم

ان الابدال من اصحابه رضی الله عنهم وهم بالشام رحمهم الله

قال النبي صلی الله علیه وسلم اصحابي کالنجوم بایهم اقتدیتم اهتدیتم بدانکه
دیدن همه صحابه از زن و مرد و دیدن بعضی از ایشان و ابدال صلحا و شهدا و ابرار معروف
و مجهول همه دلیل خیر باشد و دلالت کند بر بیمار عز و شرف و امن و استقامت احوال و هر چیز که ایشان
فرا کسی دهند ان همه دلیل خیر و فتوح باشد اگر آن چیز اندر جوهر خود زیان باشد و اگر آن چیز اندر جوهر
خود زری باشد ستان را مکروهی زیان و هر خبر که ایشان باز دهند از خیر و شر آن هم جنان باشد و اگر
کسی را از ایشان زنان بیند یا بنده که یکی از ایشان زنان گشت آن دلالت کند بر جیون احکام اسلام و سنت
و زنان شان کارها بستان خواب و اگر جان بیند که خویشتن یکی از صحابه یا یکی از اولیا یا شهدا را بوسه
آن گفته اند دلالت کند که ستان را مشقتی رسد حسب منزلت آن بزرگ و حسب آن مشقت که
بوی رسیدن باشد و بعد از آن ظفر یابد و اگر این خواب دیگر شود آن دلالت کند بر قلت معیشت
وی و بیمار ثواب اندر آخرت بر مقدار مجاهدان که آن شخص که ستان ممتاز بصوت وی بود ایشان باشد
و اگر جان بیند که یکی را از صحابه یا از اولیا یا شهدا را ستان کرد آن دلالت کند بر احیا سنة و طریقه وی
و بر مداومت کردن سیرت وی و هر جنین اگر بیند که یکی را از سلاطین و ملوک ماضی عادل یا خاص زنان
کرد آن دلالت بر احیا سیرت و عادة وی کند اندران موضع و اگر بیند که مرافقت انبیا یا اولیا یا شهدا
می کرد آن دلالت کند بر رضا حق و بیمار مراد و حسن خاتمت و هر جنین اگر بیند که فرمان

برداري حق تعالى و رسول عليه السلام كردن دلالت كند بر حسن خاتمت و با نفس مرافقت انبيا و اوليا و شهدا
و صالحان در جنان عالى قال الله تعالى ومن يطع الله والرسول فاولئك مع الذين انعم الله عليهم من النبيين
والصديقين والشهداء والصالحين و بدانكه هر چيزكه زوال اين بر آن دلالت كند از خير دنيا
و آخرت آن بر مقدار مرتبه آن شخص مرئى باشد در صحو و لزوم و شجاعت و سخاوت و كثرت دنيا و قلت آن و كفت بعضى
گويند كه بوبكر صديق رضى الله عنه زيادت از دلالت كند بر ظهور رحمت و شفقت و صداق در ميان خلق آن عمر و بركت خير و نعمى و نصرت مسلمانان و مغلوب
شدن اهل بدعت و اگر عمر رضى الله عنه و دلالت كند بر صلابت و قوت شدت در دين و خلق
را رغبت افتد بامر معروف و نهى منكر و اظهار دين و اگر عثمان رضى الله عنه زيادت بيند آن دلالت
كند بر كثرت خير و صدقه و جمع و بيفزايد احسان بر ظاهر شوند و مردم را رغبت افتد در
قرآن خواندن و علم آموختن و باخويشان احسان كردن و اگر على رضى الله عنه زيادت بيند
آن دلالت كند بر تمسك حق و قيام هر يكى باجل و رغبت خلق بتعلم علم و جهاد و سخا و شجاعت و جهاد و دهار
و اندر ميان مردمان آن جانب خصومت بسيار پديد آيد و عداوتها هر يكى را اندر ميان دين كه و بر زبان شدن
بسيار دلالت كند بر ظهور آن چيزكه در وى و اندر زمان وى غالب بوده است از عدل و انصاف و اخلاق و خوب

حكايت

و آورده اند كه حسن بصرى رحمة الله عليه اندر خواب ديد كه صوفى بوشياه
بود و كستيجى اندر ميان بسته و قيام بر پاى داشت و صليبانى بر افراخته بود و بر سر مزبله ايستاده
بود و پشت بكعبه بازكرده بود و طنبور اندر دست داشت و مى زد و اين خواب را بابن سيرين بگفتند
اين سه نعت آن صوف اندر تابيدار نفاق وى است و كستيج قوت و صلابت وى است اندر دين و
طيلسان محبت قرآن است و تفسير آن و قيام ثبات وى است اندر دين و تابيدار آن كه بر سر مزبله
ايستاده بود آنست كه وى دنيا را اندر خت قوام آورده است و زدن طنبور نشر علم است و دعوة
و آنكه پشت بكعبه بازكرده بود آنست كه وى اينجا خلق كرده است

حكايت

و هم چنين
آورده اند كه حسن بصرى اندر خواب جنان ديد كه پيرى كليدى فراوى داد و او آنرا در بوشيد و عن قريب
همه عورت بعلم تعبير

حكايت

و نيز آورده اند حسن اندر خواب جنان ديد كه اندر

باب هفتم

اندر آنچه از آيات قيامت و متعلقات آن مثل حساب و ميزان و صحايف و ضراط و اهوال آن

و سخن اندرين باب مشتمل است بر شش قسم

قسم اول اندر آنچه از آن در ويه قيامت بيارد كه آن چيز اندر
ميان قيامت برخاسته بود اندر موضع آن اندر تا و بيارد كه از اهل صلاح و اسلام باشند آن دلالت كند بر بسط
عدل و انصاف اندران موضع و دلالت كند بر استقامت حال ايشان و اگر آن قوم اندر غنى يا خوفى باشند
آن دليل فرج باشد و اگر مظلوم باشند منصور گردند و اگر خايف باشند امان يابند آنكه روز قيمه روز
عدل و انصاف و امن است بنسبت با اهل صلاح قال الله تعالى لا يحزنهم الفزع الاكبر قال ابن عباس و
لا خوف عليهم و لا هم يحزنون و قال عز اسمه اليوم تجزى كل نفس بما كسبت لا ظلم اليوم و قال عز قايل

وضع الموازين القسط ليوم القيمة فلا تظلم نفس شيئا

و هم حسن اگر بيند كه چيزى از امارات قيمه پيدا شده بود مثل خروج دجال و دابة الارض و طلوع آفتاب
از مغرب و اجتماع شمس و قمر و خروج ياجوج و ماجوج اين همه اگر چه دليل وقوع ظلم و نشويش باشند
بر الجمله امارات دلالت كنند كه عن قريب عدل و انصاف پديد آيد و لكن اگر اهل آن موضع از اهل ظلم و كفر باشند
آن دلالت كند بر هلاكت و استيصال آن قوم و بر سوخاعت ايشان و بر ناكاه رسيدن بلا و محنت و اگر ديار
از اهل ظلم باشد نه آن قوم آن تعلق بوى دارد قال الله تعالى هل ينظرون الا الساعة ان تاتيهم بغتة
فقد جاء اشراطها هل ينظرون الا ان ياتيهم الله فى ظلل من الغمام و الملائكة و قضى الامر و قال يوم
يوم ياتى بعض آيات ربك لا ينفع نفسا ايمانها لم تكن آمنت من قبل و اگر آن قوم اندر بلا باشند
مثل قحطى و فتنه و حوبى اين جواب در حق ايشان دلالت كند بر طول مدة آن تا قال الله تعالى فى يوم كان

مقدار او خمسین الف سنة و بیرد یا رقه باشد در حق آن قوم قال الله تعالی انما جیمعونا فرادی کما خلقناکم اول مرة و ترکتم ما خولناکم وراء ظهورکم و اگر بیند که قیامت از بهر وی تمام برخاسته بود یا آن من اهل الجزاء و الثواب یا آن العارف که یاد کرد بجوی کس نادیده آن دلالت بر موت وی کند از بهر آنکه رسول علیه السلام فرموده است که حسب من مات فقد قامت قیامته و اگر بیند که قیامت برخاست و وی بر آن مطلع شد و بر احوال آن واقف گشت و در بهان ساکن شد و دنیا و ما فیها از خاطر او زایل گشت آن دلالت کند بر خمود ظلم بعد از عدل در قومی که از ایشان توقع آن ظلم نبوده باشد و لفته اند این خواب دلالت کند که بیتاب معصیتی مشغول باشد یا طالب چیزی باشد از محالات یا مصر باشد بر دروغ گفتن و از توبه کردن تاخیر کند قال الله تعالی و لقد جئتمونا فرادی کما خلقناکم اول مرة و ترکتم ما خولناکم وراء ظهورکم

قسم دوم از رویه حشر یا انکه اگر بیند اندر خواب بیمار که روز حشر بود و مردم از قبرها بیرون آمده اند حکم آن هر چنان باشد که اندر رویه قیامت یاد کردیم و اگر بیند که جمله خلق عرصه دار آن دلالت کند بر خمود کفر و بدعت و ضعف اسلام و قلت علم اندر آن موضع قال الله تعالی اموات غیر احیاء و اگر بیند که او همه کس را بر حشر کرد نار یا آن همه وی اندر بهشت رفت یا اندر حق شخصی معین بیند آن دلالت کند بر بدعتی که صاحب این خواب معتقد آن باشد از بهر آنکه رسول علیه السلام فرموده است که حسب اول من ینشق عنه القبر و قال علیه السلام انا اول من یقرع باب الجنة و اگر بیند که با یک کس دیگر حشر کرد نار آن لفته اند دلالت کند که بیتاب این خواب از اعمال ظلم باشد قال الله تعالی احشروا الذین ظلموا و ازواجهم و نیز لفته اند که رویه قیامت و حشر اندر نار و یا دلالت کند بر سفر

قسم سوم اندر نار و یا رویه حساب اگر بیند اندر خواب نار که بر احساب کاه بر دنار ناکاه دنی رویه قیمة و حشر و مقدار آن آن دلالت کند که بیتاب از خیرات و خواب آخرة غافل باشد و از آن اعراض کرده باشد قال الله تعالی اقترب للناس حسابهم و هم فی غفلة معرضون

و اگر بیند که بر احساب می کرد نار یا خود ایشان دلالت کند بر خسران اندر جان و زیان اندر مشقت و بر عقاب حق تعالی قال الله تعالی و کاین من قریة عتت عن امر ربها فحاسبناها حسابا شدیدا و عذبناها عذابا نکرا فکان عاقبة امرها خسرا و نیز دلالت کند بر سوء خاتمت و عذاب آخرة قال الله تعالی و عذبناها عذابا نکرا و قال علیه السلام من نوقش فی الحساب فقد هلک و اگر بیند که ویرا با کسی حساب کرد اندر آن دلالت کند بر نیل فرح و سعادة خاتمت و اگر بیند که آن خواب ویرا با محبوس باشد اندر رنجی باشد خلاص یابد و یا بیتاب مراد بر وفق خود زیادت قال الله تعالی فسوف یحاسب حسابا یسیرا و ینقلب الی اهله مسرورا و اگر بیند که ویرا حساب اندر بهشت بود دلالت کند بر کثرت محاسنات وی و بر استقامت دین او و بر اثابت حق و حسن خاتمت و بیارزق حلال قال الله تعالی ان الله یرزق من یشاء بغیر حساب و اگر چنان بیند که ویرا لفته اند که تو حساب خلق بکن آن دلالت کند بر استقامت طریقت وی و بر نیل و اینه قضا و احتساب و امر بمعروف و نهی منکر و دلالت کند بر مطلع شدن بر غمار مردم و اگر بیتاب نه از اهل مروءة باشد تا و یا زن رجع باشد یکی از متعلقان وی یا بیکی از اکابر آن زمان

قسم چهارم اندر نار و یا رویه میزان بدانکه رویه میزان که باز آن اعمار خلق وزن خواهند کرد اندر خواب دلالت کند بر خمود علم و استقامت قال الله تعالی و انزلنا معهم الکتاب و المیزان لیقوم الناس بالقسط و اگر بیند که میزان اندر دست وی بود و اعمار خلق را وزن می کرد آن چنان باشد که یاد کردیم اندر آن سوره که بیتاب له حساب خلق همی کرد و اگر بیتاب خواب نه از اهل صلاح باشد آن دلالت کند بر غیبت خلق و تتبع اعمار مردم کند و اگر بیند که اعمار وی وزن کردند و حسنات راجح گشت بر سیات آن دلالت کند که بیتاب مشغول باشد بطاعتی بزرگ که موجب ثواب عظیم و حسن خاتمت باشد قال الله تعالی فمن ثقلت موازینه فاولئک هم المفلحون و اگر چنان بیند که سیات راجح گشت تعبیر آن بر ضد این باشد که با شادی یاد کردیم و بستان را از سوء خاتمت بر حذر باید بود و توبة باید کردن قال الله تعالی و من خفت موازینه فاولئک الذین خسروا انفسهم

و اگر جنان بیند که عمر جنان و بیان هر دو متساوی آمدند آن دلالت کند بر اخلاص در گناه و بر توبه کردن
و عاقبت آن خیر باز کردد قال الله تعالی و آخرون اعترفوا بذنوبهم خلطوا عملا صالحا و آخر سیئا عسی الله
ان یتوب علیهم ان الله غفور رحیم **فصل پنجم** اندر نادیدن رویه کتب و اگر کسی اندر
خواب بیند که دیر نامه بدست وی دادند آن دلالت کند که بیماری آید اما بمدت باشد قال الله تعالی
و اما ان کان من اصحاب الیمین فسلام لک من اصحاب الیمین الآیه و اگر بیند که دیر نامه بدست چپ
یا از پس پشت دادند آن بر ضد آن باشد که یاد کردیم و توبه باید کردن و خصوص چون بیند که معصیتی
مشغول باشد و بیرد دلالت کند بر انقضاء عمر قال الله تعالی و اما من اوتی کتابه وراء ظهره فسوف
یدعو ثبورا و یصلی سعیرا و هر که بیند که ملکی دیر اکتب اقرأ کتابک ان کرسیه از اهل صلاح بود
دلالت کند بسیار بر روح خیر یافت و اگر نه از عاصیان باشد آن دلالت کند بر خوف و فوت خیر قال الله تعالی
اقرأ کتابک کفی بنفسک الیوم علیک حسیبا **فصل ششم** اندر نادیدن رویه صراط اگر کسی اندر خواب
خواب بیند که بر صراط راست زیر پای وی همی رفت تا بر جوانی آن دلالت کند بر حسن سیرت و استقامت
طریقت وی و هدایت دادن وی بر راه راست و اگر بیند که بر صراط بگذشت آن دلالت کند که بسلامت این خواب
از جمله مخاوف ایمن کردد و از جمله رنجها خلاص یابد و دلالت کند بر سیادت خاصه و بر دوام نعمت اندر دنیا و آخرت
بهر آنچه خاطر بدان رجحان دارد قال الله تعالی لا یغادر صغیرة و لا کبیرة الا احصاها و ما ضروا
منها تخویف و اگر جنان بیند که بر صراط نتوانست کذشتن یا از صراط اندر افتاد از راه حق بیفتاد و در خطا
و زلت افتاد و دیار صوفیان بود و از مرتبه بلند که توقع وصول داشته باشد بدان اندر افتد و اگر بیند که
این خواب قیمة که یاد کردیم بروی بگذشت وی همی خواب یافت بود این جمله دیدار خجاة و سرور و نیل نعمت
باشد و دوام خیر اندر دنیا و آخرت قال الله تعالی وجوه یومئذ مسفرة ضاحکة مستبشرة و اگر بیند
که اندر این موقف که یاد کردیم رو و ماناه بود یا همی کریست آن بر ضد این باشد که یاد کردیم قال الله تعالی
و وجوه یومئذ علیها غبرة ترهقها قترة الآیه **فصل هفتم** اندر نادیدن رویه آورده اند که شخصی بخرد یک
بن سیرین آمد و گفت اندر خواب چنان دیدم که قیامت بود و خلق را بر حق تعالی عرضه همی کردند و چون
مرا بیاوردند شمشیری اندر دست داشتم و شکسته شد این سیرین گفت زیرا که آن شمشیر زبان تو است بفرومانده آن شخص از رحمة

بر ده بودی چون حق آمد لاجرم شکسته کشت و شکسته شدن آن شمشیر اشارت است بفرومانده آن شخص از رحمة
و بر بطلان هر عملی که نه خالص الوجه از شخص در وجود آید و اگر جنان بیند که اندر بهشت رفت یا اندر بهشت بودی رویة
قبة و صراط و حساب و میزان و دیگر احوال قیامت آن دلالت کند بر حسن سیرت وی بر خاة و سعادة خاتمت و دلیل
یا دشن بعقبی باشد و اسطه تعب و مشقت قال الله تعالی و هم الیات و من یوق الیات یومئذ فقد رحمته و ذلک هو
الفوز العظیم

باب هشتم اندر رویه دوزخ و احوال آن نعوذ بجهول الله منها

بدان که معبران گفته اند که اگر کسی اندر خواب بیند که ملکی با صبه وی در آمد و وی را اندر دوزخ انداخت
آن دلالت کند بر مفارقت دختری که بوی دارد و اگر بیند که بر اه دوزخ می رفت آن دلالت کند که وی بکناه مشغول بود
و نه بر راه حق باشد و دلالت کند بر ظلم و سوء خاتمت قال الله تعالی احشروا الذین ظلموا و ازواجهم و ما کانوا یعبدون
من دون الله فاهدوهم الی صراط الجحیم و اگر بیند که بدوزخ باز رفت و هیچ ضرری بوی نرسید آن دلالت
کند بر تقوی و خاة وی اندر دنیا و آخرت قال الله تعالی ثم ننجی الذین اتقوا و گفته اند این خواب منعم مشفق
دنیا باشد و اگر بیند که بنزدیک دوزخ رفت گفته اند آن دلالت کند بر شادی و محنت از حمت سلطان
که بیمار باشد که آن خالص نیابد قال الله تعالی و رأی المجرمون النار فظنوا انهم مواقعوها الآیه و اگر
بیند که اندر دوزخ رفت و اندر آن جای بماند آن گفته اند دلالت کند بر مال حرام که موجب خطر
باشد و دلیل مذلت و فضیحت باشد و توبة باید کردن قال الله تعالی و الذین لا یدعون مع الله الها
آخر الی قوله و خلد فیه مهانا الا من تاب و رویة این خواب نیز گفته اند دلالت کند بر مرد وم
غرامت قال الله تعالی ان عذابها کان غراما و رویة دخول النار نیز دلالت کند بر فضیحت قال الله
ربنا انک من تدخل النار فقد اخزیته و اگر بیند که شخصی در آتش درد رنج برد آن کس را بمصیبت
و فواحش فرماید و بیماران مصیبت وی شود قال الله تعالی و قالوا ربنا انا اطعنا سادتنا و کبراءنا فاضلونا
السبیلا و این جمله و مانند این از نوع هنامات همه مناامات مذمومه است و سبب آن آنکه لازم توبه
باشد و انابت بحق و استغفار از آنچ شیطان بدان مشغول باشد از اعمال و افعال و بعضی از معبران گفته اند
که چون کسی اندر خواب بیند که اندر دوزخ رفت اندر همه روز و این از آن گفته اند که تعبیر آن خب

اصرار دین طایفه غالب بود است **تنبیه** و باید دانستن که رویه دوزخ و دخول آن و انداختن اندران
و آخ بدین ماند آن علی الجمله نه محمود باشد و خصوص چون با آن دیگر احوال قیامت دیده شود شدائد نفخ صور و فزع
و سوال و ماند آن اما اگر ستاره از اهل صلاح باشد و برا او مرد نجاة باشد و محاسبت نفس خود باید کردن و استغفار
باید کردن و از جلسای سوء محترز باید بودن و خصوص چون بیننده از تردیکان سلطین باشد یا اندر عمارت ایشان
باشد **قال جل ثناؤه** واتقوا فتنة لا تصيبن الذين ظلموا منكم خاصة و اما اگر ستاره آن نماز صلح باشد
آن دلالت کند بر خوف و اندار از معاصی و بیمر باشد از سوء خاتمت و توبة باید کردن و خصوص چون با آن
مآرب اهل شقاق دین باشد مثل سواد وجه و رقة عین **قال الله تعالى** يعرف المجرمون بسيماهم فيؤخذ
بالنواصي و الاقدام و اگر اندر خواب بیننده که خازن دوزخ را روی نماده و با خلق خوش و صوت خوش همی دید
آن دلالت کند که ستاره را از نکی را صحاب سلطان که صاحب عذاب باشد مثل جلاد و سیاف و مانند
ایشان رخبری زشت و اگر بیننده این خواب از صلحا باشد آن دلالت کند بر سعادة خاتمت وی و گر جنان
بیننده که خازن دوزخ بروی سلام کرد آن هم چنین باشد از بهر آنکه ایشان سلام بر اهل دوزخ نکنند
و اگر ستاره که دوزخ باوی سخن گفت آن گفته اندر دلالت کند که پادشاهی قاهر غضوب باوی
سخن گوید پس اگر آن سخن بطریق لطف باشد بستاند از شر آن پادشاه ایمن شود و اگر آن سخن بطریق
وعید و تهدید باشد بیننده را از عذاب وی احتراز باید کردن و اگر ستاره که اندر دوزخ رفت و هیچ
خرد یا زن را دلالت کند بر ارتکاب معاصی و فرح بنعیم دنیا و اگر پیرزن که از کون برخاست باقوی
وجثمها ایشان ازرق بود و بطریق سر باهم دگر سخن همی گفتند آن دلالت کند که بیننده و آن قوم
همه از اهل دوزخ باشند **قال الله تعالى** و نحشر المجرمين يومئذ زرقا يتخافتون بينهم
ان لبثتم الا عشرا و اگر ستاره که اندر دوزخ بود و روی وی سیاه شده بود گفته بیننده
این خواب مصاحبت کند با آنکه دشمن خدای و رسول باشد و همچنین اگر اندر خواب بیننده که
روز قیامة بود و روی وی سیاه شده بر حق تعالی دروغ گوید **قال الله تعالى**
و يوم القيامة ترى الذين كذبوا على الله وجوههم مسودة

و دیدن روی سیاه نیز دلالت کند که ستاره از اسلام برگردد و مرتد شود **قال الله تعالى** فاما الذين اسودت وجوههم
اكفرتم بعد ايمانكم و اگر بیننده که اندر دوزخ بود و مانند دخول وی را معلوم بود آن دلالت کند که بیننده
همیشه تا اندر دنیا باشد خشمگین و دردمند باشد و ترک صلاح کند و اگر ستاره که بر آتش عمی گفت آن
گفته اندر دلالت کند که بیننده با ارباب محافل بای برمزدم نماند و اگر ستاره که با شمشیری آخیرن اندر آتش آن
شکسته اندر دلالت کند که وی مردی فحاش باشد و اگر ستاره که از حمیم و زقوم دوزخ همی خورد گفته اندر دلالت
کند بر زن مستوجب عذاب شود و گفته اندر دلالت کند بر خون ناحق و گفته اندر دلالت کند بر طلب
علمی که بران نگذارد و وبال او باشد و گفته اندر دلالت کند بر خوردن مال یتیم و همچنین اگر بیننده
که آتش دوزخ همی خورد مال یتیم خورد **قال الله تعالى** ان الذين يأكلون اموال اليتامى ظلما انما يأكلون
في بطونهم نارا و سيصلون سعيرا و اگر ستاره که درخت قوم اندر خانه وی بود یا وی از آن همی خورد
یا دست اندر آن زده بود آن گفته اندر دلالت کند که ستاره این خواب ظلم کند **قال الله تعالى** انا جعلناها
فتنة للظالمين انها شجرة تخرج في اصل الجحيم و اگر ستاره که اندر فتنه افتد آن بیمر آتش باشد
قال الله تعالى ذوقوا فتنتكم هذا الذي كنتم به تستعجلون و اگر جنان ستاره که درها
دوزخ گشاده بود و خازن از وی همی بر سیدار که بر بیدار استفهام که بیننده بر آن خازن **قال الله تعالى** نادى
بشما نار و آیا تمام خازن بر شما خوانند بر بیدار بر خاست بود **قال الله تعالى** حتى اذا جاؤها و فتحت ابوابها و قال لهم خزنتها

باب اندر دیدن بهشت و نعیم و حور و قصور آن و ما یتعلق بالکل

بدانکه رویة بهشت و نعیم آن و دخول آن و هر چه از آن جایگاه بیننده آن علی الجمله نیک باشد و اگر
چه مراتب آن مختلف باشد اگر کسی اندر خواب بیند که بهشت را همی دید آن دلالت کند بر یافتن
بسبب خیری که از وی اندر وجود آمده باشد یا نیة آن کرده باشد و نیز دلیل خوبی باشد بر زیادة علم صالح
و گفته اند هر کس که بهشت اندر خواب بیند جمله آرزوها خود بیابد **قال الله تعالى**
و فيها ما تشتهيه الانفس و تلذ الاعين و انتم فيها خالدون

رویة جنت

واگر منار که دخول بهشت کرده و بیرا آن منع کردند و بیرا آنچه یا از آنچه ما در آن منار عزم بر آن یا از توبه
کردن ناوردا رکاهی بنیاد بر آن مضمر باشد یا ویرا با فوائی باز دهاند فرو مایه و وی مطیع ایشان شود
و اگر بنیاد که ویرا گویند هرگز تر اندر بهشت نهیم یا گویند بهشت بر تو حرام است
آن دلالت کند که بنیاد ان خواب بوشرک میرد قال الله تعالی ومن یشرک بالله فقد حرم الله علیه
الجنة ومأویه النار و اگر بنیاد که دری از دره ای بهشت بروی بسته شد یا در باز روی وفاه یابار و اگر
ویرا بدر وها در بنیاد دری از دره ای خیر بروی بسته شود یا خیری که بنیاد آن مشغول باشد و موجب بوی
دست آن باز دارد و اگر منار که دو در بسته شد از ما در و باز روی هر دو میرد نه و بای هر چنان باشد که یاد کردیم
و اگر منار که در بهشت همی زد و نمی شنود آن دلالت کند که پدر و ما در از وی رضی باشد و از سخط حق تعالی حذر
باید کردن و توبه باید کردن قال النبی صلی الله علیه وسلم رضی الله فی رضی الوالد وسخط الله فی سخط الوالد قال
علیه السلام الوالد اوسط ابواب الجنة فان شئت فاضع علیه وان شئت فضیع و اگر بنیاد که اندر بهشت
رفت از هر در که خواست آن دلالت کند بر رضا حق تعالی و رضا ما در و پدر و معبران الدین خلاف
کرده اند بعضی گفته اند که هر کس که اندر خواب بیند که اندر بهشت نعیم آن خواب همان باشد و دلالت
کند بر سعادت خاتمت وی در خواجه و بعضی گفته اند در خواجه دلالت کند بر توبه کردن و اگر جنان
بیند که نخیی ویرا اندر بهشت برد بر دست آن کس توبه کند یا از وی علمی نافع آموزد یا وی بنیاد بعملی خیر
فرما یا که مقتضی ثواب و در خواجه باشد و بعضی گفته اند این خواب دلالت کند بر انقضاء عمر
وی و بعضی گفته اند این خواب دلالت کند بر بسیار مراد بعد از تعب و مشقت بسیار قال علیه السلام
حفت الجنة بالمکاره و بعضی گفته اند دلالت کند بر موافقت بزرگان و اتقیا زیرا که بهشت
جای اهل تقوی است قال الله تعالی تلک الجنة التی نورث من عبادنا من کان تقیا و نیز دلالت
کند بر وفاق و میراث بدلیل این آیة قال الله تعالی فاولئک مع الذین انعم الله علیهم الآیة و بدانکه
این خلقان حسب مرتبه شخص گردد اگر بنیاد آن نعم از اهل صلاح باشد یا از فرمانبران آن در حق وی
دلالت کند اما بر توبه و اسلام و اما بر نقض عمر و اگر بنیاد از اهل صلاح باشد آن در حق وی بعافیة
نیک باشد و دلالت کند بر در خواجه و بنیا مراد اندر دنیا و آخرت و از جمله مخاوف و مشقتها ایمن شود قال الله تعالی

ادخلوها بسلام آمنین وقال جل ذکره لا یمسهم فیها نصب وما هم منها بمخرجین و اگر بنیاد که بر آستار
اندر بهشت رود و نرفت آن دلالت کند که بنیاد مشغول کاهی یا بدار عتی و امتناع نماید از توبه کردن
قال الله تعالی ولا یدخلون الجنة الآیة و اگر منار که از طعام و شراب بهشت خواست و منار ان آن
دلیل یار باشد و خوف بود و دلالت کند بر موت بغیر سلام و خصوص چون بنیاد نماز صلی ما شار یا با آن
آمادت بر دیان باشد قال الله تعالی ان الله حرمهما علی الکافرین و اگر بنیاد که شی ویرا گفت که اندر
بهشت خواهی رفتن گفته اند میراث یابد قال الله تعالی وتلک الجنة التی اورثتموها بما کنتم
تعملون و اگر جنان بیند که اندر فرودین بود آن دلالت کند بر بسیار غنی و علم و هدایت و اگر بنیاد که
اندر بهشت رفت خندان آن دلالت کند که بنیاد ذکر حق تعالی بسیار کند و اگر بنیاد که شمشیری اندر
دست داشت و در بهشت رفت آن دلیل امر معروف و نهی منکر بود و مستحق نعمت و ذکر جمیل و ثنا
و ثواب عظیم باشد و اگر جنان بیند که اندر ریاض بهشت بود آن دلالت کند بر اخلاص اندر دین و حضور
مجالس ذکر و سلامت خاتمت بسبب آن و قد جاء فی الخبر الصحیح ان النبی علیه السلام قال ان لله ملائکة سیاحین فی الارض
فاذا رأوا حلق الذکر وقفوا وهو لهم قال فاذا تفرقوا عن الذکر رجعوا عنهم فیسألهم ربهم وهو اعلم بهم کیف
ترکتم اولیائی وجاءتم عبادی یقولون ای رب وجدناهم یمجدونک ویوحدونک ویکبرونک ویحمدونک فیقول الرب
جل جلاله اشهدوا انی قد غفرت لهم ومن استمع الیهم ومن حضر معهم فقول لیلة ای رب هو لم
یکونوا من الذاکرین فیقول الله تعالی هم قوم لا یشقی بهم جلیسهم ذکره البخاری فی حدیث اطول من هذا بلفظ
قد معناه و اگر منار که از میوها بهشت خورد آن دلالت کند بر علم و حکمت و صدق و غنی و آن میوه
که خورده باشد و همچنین اگر منار که از طعام یا از آب یا از خمر یا از شیر و ما نان بهشت خورد آن دلالت کند بر
غنی و علم و حکمت باشد و اگر منار که اندر بهشت رفت و هیچ چیز از ثمار و نعمت آن نخورد آن بشارت بر
اگر حوشی خوردن نکند یا دیر منع کند یا خود خوردن آن تر سیدن آن دلالت کند که بنیاد بیماری حاصل کند
و از آن خوشش تمتع نیابد و اما اگر از آن بهشت خورد که ویرا منع کردند یا بویرا گفتند خود و خورد آن
گفته اند دلالت کند بر فساد دین وی و موقف بر شرک و آن دخول وی محمول باشد بر سلامت که آن
زمان موجود بود و خوردن آن نعمت محمول باشد بر ترک اسلام بعد از آن قال الله تعالی انه من یشرک

بالله فارحوم الله عليه الحنة الابدية واگر ستاره كه جزوي از ثمار بهشت برجيزد وخورد يكي داد آنكس را
علم آموزد يا وصيتي خير كند يا بقدر آن ثمر كه خورد وي داده باشد وآنكس بر آن علم يا ستاره منفعت يابد لما
امور ذكر شده دلالت آن ثمر كه خورد منفعتي باشد واگر جان بينا كه اندر بهشت بود وبيرون آيد اندر جاي بيرون آيد معصيتي كند
كه بسبب آن از مايه خود اندر افتد واگر بينا نه از صلاح باشد ستاره شود ومعشت بروي حرام گردد و
چون بينا از صحا باشد آن گناه توبه وعاقبت وي خير باز گردد ونعمت بدو باز آيد ودليل اين هر دو
حكايت قصه آدم است عليه السلام واز آن ابليس واگر ستاره كه اندر بهشت بود فرا نمايد كه آن اندر آن
جاي رفت آن دلالت كند بر دوام نعمت وسرور وعزة اندر جمله عمر وي واگر ستاره كه بهشت را اندر
دوخ اندازد معبر آن نعمت نماند دلالت كند كه ستاره اين خواب باغي بفروشد وثمن آن بخورد وباشد
كه اين شخص مالي حلال اندر معصيت نفقه كند كه بدان مستحق عذاب شود واگر ستاره كه دوخ را اندر
بهشت اندازد مال اندر راه آخرة نفقه كند و توبه كند از معصيت واگر ستاره كه اندر بهشت رفت
وادراك نبيند نمي تواند كردن از خوني ورفعت قدر آن آن دلالت كند بر صلاح وحسن خاتمت وي
قال الله تعالى فلا تعلم نفس ما اخفي لهم من قرة اعين جزاء بما كانوا يعملون وقال عليه السلام
قال الله تعالى اعددت لعبادي الصالحين ما لا عين رأت ولا اذن سمعت ولا خطر على قلب بشر وروبة
درخت طوبى اندر خواب دلالت كند بر طيب عيش وحسن ذكر وي واگر ستاره كه اندر سايه درخت طوبى
نشسته بود آن دلالت كند بر يافتن مراد وخير دنيا وآخرة وسعادت خاتمت قال الله تعالى طوبى لهم
وحسن مآب واگر اندر خواب بيند كه كليدها بهشت را بوي دادند آن دلالت كند بر يافتن علم وحكمت
ونعمت دنيا وآخرة وبرگشوده شدن كارها بروي ودلالت كند كه سلطان امين گردد اندر ميان خلق واگر
بيند كه درها بهشت را باز كشود جمله كارها گشوده شود واگر ستاره كه آن درها را باز كشود ومردم را
اندران جاي مي برد مال خود را اندر راه حق صرف كند واگر بيند كه از علما باشد تعليم مردم كند وخلقي
بسبب وي ره يابند وشكر از اندرون خلق بردارد وخلق بر راه حق دعوت كند قال الله تعالى

ادع الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة

خازن

واگر بيند كه كليد از اندر دست داشت ودرها از بهشت همي بستد وتوانست گشودن آن ديد بايد كه خازن
كارها باشد بروي واگر ستاره از علما باشد بر علم خود كار نكند واظهار بدعت كند واگر بيند كه اين خواب نماز صلحا
آن ديد نماز وي توبه بود وبيمار از آن باز آيد خازن بهشت اندر خواب دلالت كند بر فرح وروح
وطيب عيش وگشودن كارها وسلامت از بلا وفتنه وخصوص چون ستاره كه خازن بروي سلام كرد
كه آن ديد سعادة خاتمت باشد زيرا كه ايشان سلام جز بر اهل سعادة نكنند قال الله تعالى وسيق
الذين اتقوا ربهم الى الجنة زمرا الى قوله وقالوا الحمد لله الذي صدقنا وعده وقال لهم خزنتها سلام عليكم وهم چنين
اگر ستاره كه اندر بهشت بود وملايكه بروي سلام همي كردند آن ديد سعادة خاتمت باشد يا
قال الله تعالى والملائكة يدخلون عليهم من كل باب سلام عليكم بما صبرتم وروية

الكوثر

خازن نيز اندر تا ويار ديد صادق باشد با خزانه دار سلطان وهر سخن كه از خازن بهشت
ودوخ واز ديگر ملايكه شنود خير اندران او نزد آن همه حق باشد وهم چنان وقوع شود
وروية كوثر اندر تا ويار هم چنان باشد كه روية بهشت واگر چنان ستاره كه از آن جاي آب خورد
آن دلالت كند بر ديانت وظفر بر دشمن وبرسيدن بعبادة قال الله تعالى انا اعطيناك الكوثر
الآية ونيز دلالت كند بر نيل غنى جان بعد از آن فقر اشارة قال عليه السلام من شرب منه شربة
لم يظمأ بعدها

ن

بحر

واگر اندر تا ويار روية حور وقصور وخيام ووادي
والي يا از تعلم ارد اگر اندر خواب بيند كه اندر قصري از قصرها بهشت بود
لقته اند رياست يابد يا زني صاحب غنيه را زن كند قال الله تعالى حور مقصورات
في الخيام واگر ستاره كه زني از زنان بهشت را يافت يا زن كرد جمله امور دين وي مستقيم گردد
بقدر جمال وهيئة آن زن وروية حوريان نيز دلالت كند بر جاه وچشمداد بيننده اندر دين اگر بيننده
از صلحا باشد واگر نه از صلحا باشد آن ديد رسيدن زلال وفتنه باشد

حكاية

آورده اند كه يكي از جمله بزرگان گفت كه روزي بيرون بودم وگرد آب بر درجه نهاده بودم
تشنه شدم وبازان افطار كنم پيش از افطار خواب بر من غلبه كرد چون اندر خواب رفتم
چنان ديدم كه جمعي از حوريان نزديك من حاضر شدند ومن از يكي ايشان پرسيدم كه تو از كيستي

گفت من از آن عبد الواحد بن زید دعا خواستم از ایشان سوال میکردم و ایشان هر یک نسبت خویشتن بزرگی
میکردند تا یکی باز داند از وی بر سیارم که نوا از آن کیستی گفت من از آن آنکس که از بهر افطار آب
سرد نکمار من گفتم اکواست نیکوی آن آب که اندر آن کوزه است برین او دست بزد و آن کوزه را
بینداخت چون از خواب بیدار گشتم آن کوزه شکسته شده بود و آب ریخته حکایه
آورده اند که حجاج یوسف اندر خواب جان میداد که دو تن از حوریان آسمان فرود آمدند و یکی در حال
باز گشت و آن دیگر ماند و در کار حجاج افتاد و حجاج بازان شاد شد و پنداشت که آن خوابی نیک است
بین آن خواب را با ابن سیرین عرضه کرد ابن سیرین گفت آن اندر دنیا و یار دوخته است که حجاج یکی
زان در دنیا یابد و آن دیگر اندر دنیا باز و آن هم چنان بود و اگر بیند که حور و علمان کوه وی همی گشتند
آن اگر بیمار از بیماری صحت یابد و اگر نه از اهل سلطنت یابد و اگر نه از اهل سلطنت یابد نروه و نعمت یابد
و کارهای وی مستقیم شود چون بیند از اهل صلاح باشد و اگر نه از صلحا آن دیار سعت دنیاوی او
باشد قال الله تعالی یطوف علیهم ولدان مخلدون و هر نقصان که اندر نعمت بیند مثال آنکه
خانه را از آن خراب بیند یا درختی را ثمره بیند یا جوی از آن خشک بیند آن اگر اندر ضمیر بیمار
از آن شخصی معین باشد آن دلیل نقصان حال آن شخص باشد و تقصیر وی اندر طاعت و دلیل وهن اعتقاد
وی باشد و از کتاب معاصی و اگر در ضمیر وی نه آن باشد که از آن شخصی معین بود آن دلالت بر نقصان
حال بیمار کند و تقصیر کردن وی اندر عبادة و هر زیادة و نضارة اندران بینند مطلقا یا از آن شخصی
بعینه آن بر خلاف این باشد که یاد کردیم و اگر بیند که اندر بهشت نماز کرد یا روزه داشت این جمله
دلیل حال دیندار و اجتهاد وی با شد اندر عبادة و دلالت کند بر نیاز شب و ذکر بسیار و ثواب عظیم و متقبل
و حول جنة باشد زیرا که آن جایگاه نه موضع تکلیف است بس رویة عبادة اندران جایگاه محمول باشد بر
احوال بقیة حال اندر دنیا و اگر بیند که اندران جایگاه برد و سبحان الله گفت بالحمد لله گفت آن دلالت کند که
وی از اهل بهشت باشد ان شاء الله تعالی دعویهم فیها سبحانک اللهم و تحیتهم فیها سلام و آخر دعویهم ان الحمد لله رب

باب دهم اندر دیدن قلم و دوات و نقش و مداد و کاغذ و شعر و نثر و کتابة

قلم

و آنچ بدان تعلق دارد از فصاحت و بلاغت و بالسنه مختلفه سخن بدانکه رویة قلم اندر خواب
علی الجمله نیک باشد و آنرا بر چند وجه تعبیر کنند یکی آنکه گفته اند که اگر اندر خواب بیند که قلمی
بدست گرفته است و بدان چیزی از علم بیاموزد و خصوص علم کتابة فان الله تعالی علم بالقلم علم الانسان
ما لم یعلم فیما هو علم الکتابة و اگر بیند که بدان قلم چیزی نبشت نوعی از علم که مناسب آن مکتوب
باشد بیاموزد و دوم آنکه گفته اند که رویة قلم دلالت کند بر تعلم علم کتابة و سوم آنکه
رویة قلم دلالت کند که بیمار با پندار کسی کند و بسبب خیر و ذکر جمیل یابد قال الله تعالی و ما کنت
لدیهم اذ یلقون اقلامهم ایهم یکفل مریم رویة قلم نیز گفته اند دلالت کند بر قدوم غایبی

حکایه آورده اند که شخصی بزد یک ابن سیرین آمد و گفت اندر خواب چنان دیدم
که قلمی بزد یک من نهاده بود و من آنرا بر گرفتم و چیزی نبشتم و قلمی دیگر بدست راست من نهاده
بود و آنرا نیز برداشتم و بدان چیزی همی نبشتم ابن سیرین گفت ترا برادری غایب است و عن قریب
باز آید و هم چنان بود و اگر بیند که قلمی یاد و انی اندر دست داشت آن گفته اند دلالت کند که بیمار
از فقر ایمن شود بصنعت خویشتن و شادی و اگر بیند که جمله آلات کتابة بیافت گفته اند
بیمار اندران صنعت ریاست یابد مر اهل آن صنعت را و هر چنین هر اهل حرفتی که باشد چون بیمار
که چیزی از آلات آن صنعت بیافت از فقر ایمن گردد بدان صنعت و اگر بیند که جمله ادوات آن
صنعت بیافت اندران حرفت ریاست یابد و رویة کاردقلم اندر نماز یار فرزندی باشد نرینه کاردقلم
کیرکه تدبیر امور اهل بیت خود کند و از خانه ای نیکی باشد و صاحب حاجة باشد و شکسته
شدن و کم شدن آن دلیل موت آن فرزند باشد و هر چنین هر زیادة و نقصان که اندر آن
کارد بیمار آن بدان وزن بار کردد و اگر اندر خواب بیند که دواتی بیافت کرمانی گفته است دواة
رویة دولة اندر نماز یار دلیل عمارة باشد با خویشان و اگر اندر یافتن آن حالتی باشد که دلیل
خیر باشد آن گفته است دلالت کند که بیمار زنی از خویشان زن خواهد و بیشتر معبران
گفته اند رویة اندر نماز یار دلیل زن باشد و اختیار ابن سیرین نیست و گفته اند اگر اندر خواب
بیند که دواتی بیافت زنی نر کند یا کنیزکی خرد و اگر بیند که بی دواتی بوی داد زنی را بدهی

بوی یا لینوفر یا بوی خشار یا کاوین زنخدان آنینه کی خنزر و اگر سند که از آن دواة چیزی بشت و بیرا از آن زن فرزندان نرینه و بعضی گفته اند اگر بیند که دواة و یرا دختری آید و بدانکه خلق و احوال آن زن که دواة باو منسوب بود خوب شرف و دواة جوهر آن دواة بگوید الوان دواة اگر چه باشد آن دلالت بر نفاق آن زن کند و اگر از آهن باشد آن دلالت کند که آن زن داعیا بزرگ باشد صاحب فتنه خلق ایشان منفعة یابند و اگر از صفر باشد آن نزدیک باشد باهن و گفته اند صاحب نعمت باشد الا آنکه منافع آن کمتر از آن آهن باشد و این جای باشد که لغة صاحب خوب نه لغة عرب بشارت و اگر صاحب این خواب عربی باشد آن دلالت کند که آن زن در دین باشد آن دین اندک صفر اندر لغت ایشان دلالت بر خلوتی کند جنانکه پیش ازین یاد کردیم و اگر آن دواة از مس باشد آن دلالت کند که آن زن صاحب دیب باشد از مانده از قومی شریف باشد و نیز دلالت کند بر دواة خلق آن زن و اگر آن دواة از نقره باشد آن زن زنی صاحب جمال صاحب دین و دنیا باشد و اگر از زر باشد آن دلالت کند که آن زن از اجیاء شریف باشد صاحب نعمت که منافع وی بعامه خلق رسد اما او بر امرض و علة بسیار بود از حمت ضعیف بود و اگر لغة شناسی این خواب عرب باشد آن زن زود از وی بگروز یا بمیرد و اما بصلف از بهر لفظ ذهب و اگر ان بیرون باشد آن دلالت کند که بیشتر از حمت آن زن نعمت و ظفر یابد و اگر ان مرد باشد آن شوهر چنین باشد و نیز دلالت کند که دشمنان بنده بسبب آن زن مقهور شوند و نور کردند و اگر از لعل یا از یاقوت و مروارید و مانند آن باشد آن دلالت کند بر شرف اصل آن زن و بر جمال و غنا و محبت وی و نیز دلیل صلاح دین وی باشد والله تعالی اعلم

فصل فی اللؤلؤ والیاقوت والمرجان

و اگر از بلور باشد گفته اند زن صاحب ورع باشد و اگر آن دواة را بوی خوش باشد ان دلالت کند بر نیکوی خلق وی و اگر آن را بوی ناخوش بود آن دلیل رداة خلق و سلیطگی وی باشد و اگر آن دواة از سنگ باشد آن دلالت کند که آن زن زنی دلسخت بی منفعت باشد و سنگدل مشتمل آن دواة دلیل موت آن زن بود و هر چیز هم زیادة و نقصان که اندران

دواة بیند آن راجع باشد باران زن و اگر خان سند که هر مرواریدی که اندران دواة بیند بگرد جمله بر وی آهار و اندران جایگاه نمی بیند بر وی روایة خالی و شکستگی که اندران یابد آن دلالت کند که و یرا از آن زن هر گز فرزند نیاید والله اعلم و اما روایة نقش اندر خواب و بشتن از آن آن دلالت کند بر نیاز فرح و عشرت و شرف مادام که جامه و باران خویشتن باران او زد نیند و اما اگر جان بیند بدن یا لباس وی بدان لوذه شاره بود آن گفته اند دلالت کند بر اصابت برص و اگر سند که شخص جامه یا بدن وی بدان لوذه کرد یا بیند که خویشتن کسی را بدان لوذه کرد یا بیند آن دلالت کند که فاعل مفعول را منسوب کند بعیبی که آن عیب اندر فاعل باشد و براة آن شخص ظاهر کردد و وبال آن عیب بدان عیب کننده باز کردد از بهر آنکه از جمله معانی نقش یکی آنست که کسی دیگری را عیب کند و بروی لعب بار نهاد و کس باشد که چون بیند که بدن یا لباس وی بدان لوذه شاره بود آن در خوی اندر بیازاری همان باشد بعینه و خصوص چون بنشان و صنعت آن باشد و روایة مداد اندر خواب و بشتن آن دلالت کند بر مدتی بادوام از بهر آنکه اشتقاق مداد از مداد است و حق تعالی آنرا اندر چیزهای خیر استعارة کرده است قال الله تعالی یمددکم ربکم بخمسة آلاف من الملائکة مسومین و قال جل ذکره و امددناکم باموال و بنین و اما تلطخ جامه بمداد و بدان از آن خویشتن و از آن دیکری آن همان حکم دارد که اندر نقش یاد کردیم و دیدن قرطاس اندر خواب چون اندر جوهر خود باقی باشد نیک بود و دلالت کند بر بیداشتن کارها ملتبس قال الله تعالی قراطیس تبدونها و تخفون کثیرا و اگر سند که سلطان یا یکی از اشراف کاغذی فراوی داد آن دلالت کند بر قضاء حاجت وی از قبل آن بزرگ و بسیار خیری بوی و اما اگر آن کاغذ اندر جوهر خود باقی باشد چنانک سند که امکان کتابة نداشت بران یا کتابت بران ظاهر نی لخت آن معلوم باشد و دلیل بسته شدن کارها باشد و هر چیز بنشتن چیزی بر کاغذ بعضی از موم داشته اند و گفته اند آن دلالت کند بر اکار حق قال الله تعالی قال الله تعالی و لو نزلنا علیک کتابا فی قرطاس فلمسوه بایدیهم الآیة و بدانکه تعبیر این خواب خوب دانست و حقیقة آن مانوب بگردد و ما پیش از این بیان کردیم که کتابة قرآن اندر تابوت یا دیبا عبادة

باشد وثبات اندر دين بسزا وبه كه بنا به قرآن واخبار رسول عليه السلام ومعاني آن سخن گفت وموعظه ووصايا
واخ باران كند آن هر شب كه بيند چون بيند مسلمان باشد دلالت كند بر ثبات وداشت وي اندر دين و
اظهار نصيحت اندر ميان خلق واگر بيند كه از اهل اسلام باشد آن دلالت كند بر خوي اما بر موت
واما بر اسلام وتوبة واما بر احياء اندر طلب معاش زيرا كه معاش دايم تا وي احياء باشد ولما اگر
اندر خواب بيند كه دعوات همي گفت آن دلالت كند بر رفع حاجات بر حق تعالى وبر احياء اندر طلب
رزق پس آن خان بيند كه آن دعوات مشتمل بود بر ذكر حق اجماعي گزارده شود واما اگر
خان بيند كه آن دعوات از ذكر حق تعالى خالي بود آن دلالت كند كه آن حاجت برنيايد قال الله تعالى

أدعوني أستجب لكم

وهو چنين اگر بيند تعويذها را همي نبشت وبمردم ميداد آن دلالت كند بر احياء اندر طلب رزق
واگر بيند اين خواب از صلحا باشد آن دلالت كند بر نصيحت كردن خلق وگاه داشتن ايشان از وسوسه
شيطان واما اگر آن مكتوب نه اين چيزها باشد كه يادكرديم يا خوذ نداند كه چه چيز نبشت آن
بحسب آن شخص وبحسب جوهر آن مكتوب بگردد اگر سلطان آن از سلاطين يا از وزراء يا از امرا
بزرگ باشد آن دلالت كند بر بخار كردن با رزاق خلق كه محكوم وي باشد وبر اجوا ارزاق ايشان
واگر بيند كه از علماء وقضاة وصلحا باشد آن دلالت كند بر نشر علم ونصيحت وثبات بر آن واگر از اهل
ديوان باشد آن دليل وي دلالت بر نفس ها بت كند واشتغال بصنعت خويشتن واگر بيند كه از عوام
باشد يا امي باشد آن دلالت كند بر احياء اندر طلب رزق واگر اندر خواب بيند كه اشعار نبشت
از آن شعر از فن حكميات وزهديات باشد وسزا آن صلحا باشد آن همچنين دليل بر نشر علم وحكمت و
نصيحت خلق باشد واگر بيند كه نه از اهل صلاح باشد يا آن شعر از فن غزليات وماننده آن باشد آن
دلالت كند بر تهتك وبر متابعت هوا نفس وقلت عبادة حق قال الله تعالى

والشعراء يتبعهم الغاوون

واگر بيند كه جلسان وسحريات نبشت آن اگر بيند از صلحا باشد آن دلت كند بر قضاء حاجت وحذاقت
وتبيين حق قال عليه السلام ان من البيان لسحرا واگر بيند نه از صلحا باشد آن دلالت كند بر كار حق
ومتابعت باطل قال الله تعالى واتبعوا ما تتلوا الشياطين على ملك سليمان الآية واگر بيند كه علم
نجوم يا حساب نبشت يا آموخت آن دلالت كند بر حذاقت وبيان حال واندر كتابت نجوم وآموختن
آن دلالت كند كه بيننده تتبع احوال اشراف كند وعمل ايشان كند واگر بيند كه از صلحا باشد
مشهور شود بدروغ گفتن واگر بيند كه خيرها را همي نبشت واندر آتش همي انداخت يا اندر آب همي انداخت
مباشرة عمل سلطان كند واگر بيند كه نامه بروي نبشتند واو آن مكتوب نداشت گفته اند
سلطان اندر عرضي از فرايض حق تقصير كند قال الله تعالى وكتبنا عليهم فيها ان النفس بالنفس
واگر بيند كه نه كاتب باشد اندر خواب چنان بيند كه كاتب بود آن دلالت كند كه اگر بيننده در علمي باشد
باري تعالى طريق خلاص وي را الهام كند واگر نه اندر علم بود طريق معاش بروي گشوده شود واگر
كاتبي اندر خواب بيند كه امي بود آن اگر بيننده غني باشد دليل فقر باشد واگر بيننده عاقل باشد مجنون
گردد واگر متدين باشد اندر بدعت واحداث افتد واگر بيننده صاحب حيلتي يا صنعتي باشد آن
عاجز گردد واگر پيغمبر را عليه السلام اندر خواب بيند كه چيزي همي نبشت بر وي دروغ نويسد قال الله تعالى

واكتتبوا من قبله من كتاب ولا تخطه بيمينك

وروية كاتب اندر خواب دلالت كند بر مردي صاحب حيلت واگر چنان بيند كه خط بار نبشت آن
حيلت وملايمة توبة كند يا عاجز شود واين جمله اندر آن است كه خط بار است راست نبشت اما
اگر بيند كه بار نشت چيزي نبشت آن بعضي گفته اند دلالت كند كه ويرا فرزندي آيد از زنا
وبعضي گفته اند دلالت كند بر نيازمندي وفروتي از بهر آنك از جمله نامها دست چپ بسيار است
وبيم آن اندر لغة تواند كري باشد واين در حق كسي باشد كه وي نه معتاد بود بكتابت كردن
بدست چپ اما اگر بيند كه معتاد باشد بار نشت چپ كتابت كردن آن در حق وي هم چنان
باشد كه ديگران چون كتابت كردن بيمار بدست راست واگر بيند كه امي باشد يا عجمي باشد

فملكت

اندر خواب چنان بود که بزبان عرب سخن گفت و فصیح شود آن دلالت کند بر یافتن شرف و عزت و غنی و ریاست و هلاک حاسد و بر امان از آن نظیر باشد و اگر ستاره از خواب سلطان باشد هلاک و سلطنت وی زیادة شود و اگر تاجری باشد نعمت وی زیادة کردد و اندر زمان تجار هلاک گردد و همچنین اهل صنعتی که باشد اندر نقص نظیر کردد اندر آن صنعت و اگر کبیی او فصیح و عربی زبان باشد اندر خواب چنان بیند که آنرا فراموش کرده بود و اندر بعضی فرو ماند تعبیر آن بر ضد آن باشد که یاد کردیم و اگر ویرا با کبیی هما زی باشد مغلوب کردد و خصم وی غالب شود و اگر اندر خواب بیند زبان خویشتن فراموش کرده بود و بزبانی دیگر سخن تواند گفتن حال و صنعت وی مبارک کردد خصب تفاوت میان آن هر دو لغت اندر شرف و زیادة التکلم باللغات المختلفة و اگر کبیی اندر خواب بیند که وی را زبانها سخن بلغت یاد است گفتن آن ستاره این خواب از سلاطین باشد یا اهل سلطنت باشد مناجی عظیم یابد بر اصناف خلق و شهرها مختلف اندر تحت حکم وی آید و اگر نه از سلاطین باشد همچنین امری عظیم از امور دنیا اندر دست وی آید و خلق بسیار تابع وی کردند و محتاج وی شوند و ذکر جمیل یابد اندر میان خلق قال الله تعالی حکایة عن یوسف علیه السلام قال اجعلنی علی خزائن الارض انی حفیظ علیم قیل کان یحسن من کل لغة و قیل کان یعرف من اللغات المختلفة فقد قیل انه کان علیه السلام یعرف التکلم بستین لغة و الله تعالی اعلم بدانکه رویة کتاب اندر خواب اگر آن کتاب چیزی معروف باشد و بینان را معلوم باشد که آن از کدام نوع بود از انواع علوم مثلا قرآن و حدیث و آنرا خود یا دکرد یا بیش ازین و اما اگر از دیگر انواع علوم باشد مثلا تفسیر و فقه و طب و حکمت و شعر و نجوم و حساب و سحر و غیر آن تعبیر آن همه بر حسب معنی و خاصیة و منفعة آن علم باید کردن مثل آنکه رویة کتاب فقه اندر تا و یا دلالت کند بر تدین و استقامت وی اندر دین و بر آنکه حق تعالی بار و خیری خواسته باشد و خصوص چون بینان بر معنی آن کتاب واقف بوده باشد اندر خواب قال علیه السلام من یرد الله به خیرا یفقهه فی الدین و رویة کتاب حکمت همچنین دلالت کند بر بیار حکمت و حلاوت و تعمق اندر امور و استقامت طریقت و حسن سیاست و کتاب تفسیر دلالت کند بر تری روی کردن قرآن و تعلم حکمت و رویة کتاب طب دلالت کند که

الکتاب

بینان از همه علما کردد و خلق نصیحت و مدارا و کتاب حساب دلالت کند بر استقامت طریقت وی و راستی وی اندر معاملات و کتاب نجوم دلالت کند بر تعلم علم نجوم و همچنین کتاب تعبیر دلالت کند که بینان از جمله ایشان تعبیر کردد یا چیزی از علم تعبیر بداند و کتاب سحر و طلسمات دلالت کند بر مخالفت حق و تلبیس بر خلق و رویة کتاب شعر مغزان اندران خلاف کرده اند بعضی گفته اند که رویة کتاب شعر اندر خواب دلالت کند بر کذب و افتری و لهو و باطل از بهر آنکه این صنعت ازین چیزها خالی نباشد و خصوص مجالس شعر دلالت کند بر مجالس باطل و بعضی گفته اند که دیدن شعر اندر خواب و خواندن و گفتن آن همه دلالت کند بر تعلم علم و رویة شعر دیدار رویة علما باشد و همچنین حضور مجالس ایشان دیدار حضور مجالس علما باشد از بهر آنک اصل شعر علم است و شعور ادراک باشد اندر لغة و جاهلیت را شعر نباشد قال الله تعالی و ما علمناه الشعر و ما ینبغی له ان هو الا ذکر و قرآن و مراد از شعر همه آن شعر است که رسول علیه السلام فرموده است که ان من الشعر لحکمة و انشاد شعر اندر حضرت وی کرده اند علیه السلام و خوشش فرموده است انشاد آن و همچنین بیشتر صحابه رضی الله عنهم و علما و مشایخ کبار انشاد آن کرده اند پس خصوص از بهر آنست که اکثر شعر از قبیل زهدیات و نصایح و حکمیات بوده باشد آن از قسم دوم باشد و اکثر از نوع غزلیات و امثال آن باشد آن از قسم اول باشد و اگر ماهیة آن شعر بر بینان بر نشان باشد که از کدام قبیل بود آنرا بحسب قبایل و بحسب بینان اندر صلاح و فساد تعبیر باید کردن اگر قبایل آن یا بینان از صلحا باشد آن از قسم دوم باشد و اگر ایشان هیچ یک نه از صلحا باشد آن از قسم اول باشد و اما اگر بینان بر حقیقت آن کتاب واقف نباشد آن جمله بیکار باشد و دلیل فتن و صارف باشد قال الله تعالی یا یحیی خذ الکتاب بقوة و قال جل ذکره و اذکر فی الکتاب ابرهیم انه کان صدیقا نبیا و اگر بینان را با کبیی خصومتی باشد آن دلالت کند بر قضای آن خصومت و بیرون دلالت کند بر بینان و هدایة و زوال هموم و خروج از شک قال الله تعالی و نزلنا علیک الکتاب تبیانا لکل شیء و هدی و رحمة و بشری

قال الشیخ

و لقد جئناهم بکتاب فصلناه علی علم

فاتحه

بدانکه رویة نامه اندر خواب تعبیر آن نیز بحسب مضمون آن نامه باید کردن اگر بیند که نامه از سلطان فرا کوفت مثال منشور قضا یا امانت و ریاست و وزارت و مانند آن اگر بیننده اهل آن باشد دلالت کند بر ما فتن خیر و حصول مراد و باشد که همان عمل را بیابد بعینه و اگر بیننده نه اهل آن باشد ویرا از جهت سلطان برخوردار باید بودن و اگر نامه را اندر دست داشت آن اندر تاویل نامه باشد شکار که بوی رسد و اگر آن نامه مختوم بود آن خبری مستور باشد و اگر آن نامه اندر دست غلامی بیند آن دلیل بنان باشد و اگر آن نامه اندر دست دختری بیند آن دلالت کند که وی منصوفرخ باشد بحسب قرب وی بیلوغ و دیدن نامه منشور اندر دست زن منصب صاحب جمال دلالت کند بر خبری که متضمن ذکر جمیل باشد و اگر آن زن را بوی ناخوش باشد آن دلیل خبری باشد که متضمن خوف و شناعیح باشد و اگر بیند که نامه مختوم یکی فرستاد و آنکس آن نامه را هر جنان مختوم بار فرستاد آن دلالت کند که بیتاب لشکری را بجای فرستاد و آن لشکر منهزم باز کردند و اگر بیتاب این خواب را طمع یا حاجتی باشد آن کرا رده نشود و هر چیز اگر زنی از یکی خواهد اجابت وی نکند و اگر بیتاب تاجر باشد زیان کند و اگر دختری را برنی یکی داده باشد پیش از دخول ویرا طلاق دهد و اگر بیتاب سخنی بشنود یکی فرستاد کس بر آن سر وی واقف نشود و اگر بیند که صحیفه اندر دست یا صحیفه همی نبشت و آنرا ندانست خواند آن گفته اند دلالت کند که بیتاب میراثی یابد قال الله تعالی ان هذا لفی الصحف الاولی و اگر بیند که نامه اندر دست داشت آن گفته اند دلالت کند که کارها بروی آسان شود و این کردار از ظلم قال الله تعالی فمن اوتی کتابه بیمینه فاولئک یقرءون کتابهم ولا یظلمون فتیلا و اگر بیند نامه بدست راست از شخصی فرا گرفت گفته اند عزیزترین چیزی ازوی فرا گیرد و نامه مختوم اندر نا و یار دیار یافتن کرامت باشد قال علیه السلم کرم الکتاب ختمه و رویة نامه مختوم نیز دلالت کند بر قبول حق بدلیل قبول بلقیس نامه سلمان را علیه السلم و گفته اند از بهر آن گفت که انی القی الی کتاب کریم که آن نامه مختوم و رویه نامه بسنوان دلیل قوی باشد اندر دیر و ما فتن مراد و وظیفه بر حضیر قال الله تعالی

الختم

الخنوان

انه من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم

واین عنوان نامه سلیمان بود علیه السلم بنزدیک بلقیس و اگر بیند که صحیفه بوی دادند و رقعه اندر درج وی بیجیده بود ویرا آگهی خشم راجاه و اگر بیند که نامه دارا ن زوی که نبشته بود همی خواند آن گفته اند میراث یابد و اگر جان ستد که از نبشت آن نامه را همی خواند گفته اند دین بروی کرد آید و اگر بیند که نامه خود همی خواند گفته اند ذکر قال الله تعالی واکتب لنا فی هذه الدنیا حسنة و فی الآخرة انا هدنا الیک و اگر جان ستد که خویشتن را اندر صنعت کتابت و قراءت سخت حاذق دید آن دلیل بیار و ایة باشد و گفته اند اگر بیند که کسی از بهر وی نامه نبشت انگشتری وی بیر آهنی دوزد از بهر آنکه کتابت بمعنی دوختن آمده است و اگر بیند که نامه اندر دست جب داشت یا نامه بدست جب وی داد دلالت کند بر بیشمان شدن از کاری و اگر بیند که نامه ضایع کرد گفته اند چیزی از کسوة خویشتن ضایع کند و نیز دلالت کند بر فرو ماندن اندر اسباب معاش و اگر بیند که بر دست خود یا بر عضوی از اعضا خود چیزی نبشت حیلتی کند که عاقبت آن ندامت و خواری باشد و اما رویه در دین نامه اندر خواب معبران اندر آن خلاف کرده اند بعضی گفته اند رویة تمزیق نامه اندر خواب دلالت کند بر استغنا از جیل و بر بیمار فرخ از بهر آنکه اصل کتابت حیلت است از بهر آی خروج از هموم پس تمزیق آن دلالت کند بر استغنا از آن حیلت و بعضی گفته اند تمزیق نامه دلالت کند بر زوال غنی و ریاست و سرور و بر کاری از بهر آنکه کسری چون نامه رسول علیه السلم بدرید رسول علیه السلم فرمود که خبر مزق کتابی مزق الله ملکه و ملک از خاندان ایشان برافتاد و بر آنده شدند قال الله تعالی و مزقناهم کل ممزق و جماعتی از مفسران گفته اند مراد این تمزیق ملک ایشان است و این نیز بحسب صلاح و فساد ایشان باز گردد چون ایشان از صلحا باشند تغییر بر وفق قول اول باز کردن و اگر نه از صلحا باشند تغییر ایشان بر حسب قول دوم باشد والله اعلم

تمزیق الکتاب

مقالت دوم

اندر رؤیا و دلایل ما

او بطبع علوی دارد مثل اسمانها و افتاب و ماه و کواکب دیگر

رویة انچ و ما یتعلق

بذلک من الضیاء و الظلمة و اللیل و النهار و السحاب و الریاح و الرعد و البرق و الصاعقة و قوس قزح و ما یتولد من ذلک کالخسف و الزلزلة و المطر و الثلج و البرد و الجمد و الوحل و کل ما یظهر من الشمار ثم تعقب ذلک ذکر النیرین و الشمع و السراج و الدخان و ما یتبع ذلک من اتقاد النار و ذکر الحطب و الفحم و غیر ذلک من مواضع النار و غیرها ثم ختم هذه المقالة بذکر الجن و الشیاطین و الغیلان و الدجال و ما یتعلق بهما من أحوالهما و نحن الآن مرتبون هذه المقالة مرتب است بر نهج باب

باب اول

اندر دیدن باران آسمانی و برشدن بر آن بجایها

و فروآمدن و باز دیدن آفتاب و ماهتاب و ستارگان و روآیت و اندر ذکر رویة هوا و آنچ بدان تعلق دارد و این باب مشتمل است بر شش فصل و بدین جانمه

فصل اول اندر تاویل رویة آسمان و آنچ بدان تعلق دارد و این فصل مشتمل است بر سه حکایت

اورده اند که شیخی بزرگ ابن سیرین را آمد و گفت سه شب است تا من خوابی دیدم و من اینرا تاویل نمیدانم و آن سه کس یکی بر آسمان رفت و باز بر زمین آمد و آن دوم قصار بود رفتن گرد و وی را اندر میان زمین و زمین باز داشتند و آن سوم هم اندر زمین در بجاه افتاد ابن سیرین گفت آن شخص که دیدی که بر آسمان رفت و باز بزمین آمد آن امانت است که از میان خلق بر داشتند و آنکه اندر میان آسمان و زمین باز ماند آن رحم است یعنی مواصلت یا خویشان که منقطع شده است و آن سوم که اندر زمین در بجاه افتاد آن نماز است که تا آخر این امة خواهد بودن بدانکه معبران اندر رویة صعود آسمان خلاف کرده اند بعضی گفته اند اگر کسی اندر خواب بیند که بر آسمان رفت آن دلالت کند که اجل وی نزدیک رسیده باشد و تعالی این سخن از دانیال کرده اند علیه السلام و بعضی گفته اند اندر دین این خواب دلالت کند بر نیل شرف و عزت و منصب بزرگ و حصول مراد و تحقیق اندر بن باب آنست که رویة صعود بر آسمان بحسب مرتبه بیننده و بحسب کیفیة آن صعود بگردد اگر کسی اندر خواب بیند که بر آسمان رفت و باز در جایگاه باز ماند و باز بر زمین باز آمد آن دلالت کند بر توانگری و خصوصا چون بیننده این خواب نه از اهل صلاح باشد و اگر بیننده از اهل صلاح باشد آن دلالت کند در حق وی بر یافتن شهادة و کرامات اندر جوار حق جل جلاله و اما اگر بیند که بغار رفت

دگر باره باز زمین آمد آن دلالت کند بر بیماری سخت که بیننده از آن بشرف هلاک رسد و آن شفا یابد و اما اگر بیند که از زمین صعود کرد و بعنان آسمان رسید و اندر آسمان نرفت یا خویشتن را بر آسمان ندانست بر زاویه صعود این جمله دلالت کند بر نیل کرامت و عزت و شرف و منصب و ذکر جمیل اندر دنیا و اگر بیند که این خواب از اهل سلطنت باشد حکم و ریاست و پادشاهی یابد و دلالت کند که موت وی بر شهادة باشد و اگر جه عمر وی دراز بگذارد و دیگر بین سخن آنست که اندر امثال و اشعار عرب و عجم مشهور است که چون کسی بغایت بزرگ رسیدن باشد و اندر جاه و منصب منزلتی عظیم یافته بود گویند فلان قد بلغ عنان السما و بلغ السما و کذا فان کن بآسمان رسیده است یا عنان آسمان رسیده و این بیت هم اندرین معنی است نابغه جعدی اندر حضرت رسول علیه السلام

بیت

بلغنا السما مجدنا و جدودنا و انا لنرجو فوق ذلک مظهرا

یعنی رسول علیه السلام فرمود که الی این یا بنی قیل اوقفت الی الجنة بر رسول علیه السلام فرمود که ان شاء الله و اگر بیند که این خواب نه از اهل صلاح باشد آن دلالت کند بر نیل شرف و عزت و منصب و ذکر جمیل اندر دین و اما اندر دنیا خصب مرتبة شخص و اگر جان ستاند که نردبانی بست تا بآسمان رسید و خلق بالا رفتند تا آن نردبان بشکست و بیفتاد آن دلالت کند بر آنکه مرگ وی بشهادة باشد و اگر بیند که بر آسمان رفت و بر دیوار آن بنشست و دیوار بر وی بشکست

واگر بیند که نظر اندر آسمان همی کرد اگر بیمار باشد از خواب او صلاح باشد از حمیت بازشاه مراد خود بیابد قال الله تعالی

قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً

واگر بیند که از صلاح باشد از دلالت کند بر فرخ و خیر و فرومانده‌ی قال الله تعالی قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ وَقَالَ جَلَّ ذِكْرُهُ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ و نظر کردن اندر آسمان نیز دلالت کند بر رویه بازشاهی بزرگ و لفته اند اگر بیند که نظر اندر آسمان میکرد بسوی مشرق یا بسوی مغرب آن دلالت کند بر سفر کردن بدان جانب و اگر سترده این خواب آن سالخوردگان باشد از ایشان صوفی یا ملکی بر دست وی کشوده شود و اگر بیند که باران از آسمان بارد یا از دریا بسوی خود آن گفته اند دلالت کند که بیمار مضمحل باز زند و بدست زن بازآید و اگر بیند که اندر آسمان طوف کرد و آنگاه بزیر آمد آن دلالت کند بر تعلم علم نجوم و دیگر علوم غامضه و مدقه که اندر میان خلق و اگر اندر خواب جنان بیند که آسمان سبز بود آن دلالت کند بر فراخی نعمت و کثرت زروع اندر آن سال و اگر جنان بیند که سرخ بود آن دلالت کند بر خون ریختن اندر آن سال و اگر بیند که زرد بود آن دلالت کند بر بیماری بسیار اندر آن سال و اگر بیند که سیاه و تاریک بود آن دلالت کند بر قحط و کثرت ظلم اندر آن ناحیت قال الله تعالی فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ و اگر بسیار بود آن دلالت کند بر ظهور عدل و قوت اسلام و اگر بیند که جوهر آسمان از جنس جوهر بود از جواهر صلب مثل آهن و صفر و ارزیر و سنگ و قلع و زر و نقره و جوب و مانند آن این همه دلالت کند بر قحط و قلت مطر اندر آن سال و اگر اندر خواب بیند که آسمان مانند رنجه زند یا فرو افتاد آن اندر تاویل اهل جنان باشد که اندر رویه قیامت و مقدمات آن یاد کرده اید قال الله تعالی يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ و اگر جنان بیند که آن طی آسمان جز از وی کس نیارد آن دلالت کند بر انقضا عمر وی چنانک اندر رویه قیمة یاد کرده اید و اگر اندر خواب سنگ که آسمان مانند شکافته شد نی رویه خوف و فزع آن دیار یا فتن سرور و نعمت باشد اگر اهل آن ناحیت از اهل صلاح باشند و اگر اهل آن طرف اهل کفر و فسق باشند آن دلالت کند که ایشان ظلم کنند و بر حق تعالی دروغ گویند و افتری کنند

جوهر آسمان

کلی آسمان

انشقاق آسمان

و اگر بیند که کوهها همی افتاد یا زمین تکافته می شد آن هر چنین باشد قال الله تعالی كَادَ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا و اگر بیند که آسمان تکافته و دیبی از آن جایگاه بیرون آمد آن دلالت کند بر بسیار فوج و قوت بخت بیننده و بر فراخی نعمت و آمدن باران اندر آن ناحیت و اگر بیند که جوانی بیرون آمد از اهل آن ناحیت داد شجاعی یاد کرده شود و اگر بیند که از آن جایگاه موصوف بیرون آمد از آن ناحیت غیبت یابد و امن و فراخی و اگر بیند که اشتران بیرون آمدند از آن دیار آمدن بسیار باشد اندر آن موضع و اگر بیند که استر یا خر بیرون آمد از اهل آن موضع سفر کنند و اگر بیند که اسبان بیرون آمدند آن دلالت کند که آن سال اندر آن موضع تروبخ بسیار رود و اگر بیند که گاوی بزرگ بیرون آمد از آن دلالت کند بر خرمی و بازشاهی اندر آن موضع که سبب فراخی نعمت باشد بر مقدار فربهی آن گاو و هر چنین اگر بیند که گاوان بسیار بیرون آمدند اگر آن گاوان فربه باشند آن دیار فراخی نعمت باشد و اگر لاغر باشند آن دیار قحط بود و تنگی اندر آن موضع و اگر بیند که زنان بیرون آمدند آن دلالت کند بر فراخی نعمت و فتوح اندر آن طرف و اگر بیند که مرغان بیرون آمدند اگر بینا آن مرغان را شناخته باشد آن اندر تاویل مادیگه باشد و اگر آن مرغان را شناخته باشد آن دلالت کند بر دیدار مسافران اندر آن جایگاه و بر کثرت سفر که اهل آن موضع را اتفاق افتد و اگر بیند که دزدان بیرون آمدند آن دلالت کند بر وقوع ظلم و ظهور بازشاهی ظالم اندر آن جانب و اگر بیند که روباه بیرون آمد از دیار ظهور دروغ و حیلت اندر آن موضع

حکایه

دیدکه روباه بسیار از آسمان همی فرو آمدند معبر گفت این خواب دلالت کند بر کثرت دروغ و حیلت اندر آن سال

حکایه

آورده اند که یکی پیش ابن سیرین آمد و گفت اندر خواب دیدم که مرغی از آسمان فرو آمد و اندر سرای من آمد و یک شاخ شاهسپرم برکند و بر پرید ابن سیرین گفت مردی فاسق کنیزکی از آن تو بفریبد و هر چنان بود

حکایه

و هر چنین شخصی از ابن سیرین بر سید که اندر خواب چنان دیدم که بربطی شکسته بودم و آن بط اندر هوا همی پرید و آنگاه آتشی بیامد و هر دو را بسوزانید ابن سیرین گفت ترا از دست کنیزکی ملاکی شد و عاقبت وی آن چنان بود که آن شخص بر کنیزکی از آن حجاج یوسف عاشق شد و حجاج از حال اینان خبر یافت و هر دو را بکشت

بستن درهای آسمان

واگر بیند که آسمانها بازشدند دلالت کند بر مصیبت و محنت بعضی اقربا و بر نقصان خارجی و نیز دلالت کند که بیماری یا خشم گیرد از پادشاهی یا رئیسی و اگر اندر خواب بیند که درهای آسمان بسته شده بود آن دلالت کند بر تنگی نعمت و قلت مطر و بسته شدن درهای آسمان بر اهل آن موضع اگر از اهل صلاح باشند و نیز دلالت کند که اندران قوم فسق ظاهر شود و دست از تقوی بازدارند و تکذیب خویشتن کنند قال الله تعالی ولو ان اهل القری آمنوا واتقوا لفتحنا علیهم برکات من السماء مثال آن در هاکه آن درها از بهر وحی بسته شده بود یا اهل آن موضع نه از اهل صلاح باشند آن دلالت کند بر توبه کردن و نیز دلالت کند بر خوف عاقبت و توبه باید کردن و نیز دلالت کند بر بسته شدن ابواب معاش بر ایشان و نیز دلالت کند بر انقضاء عمر و منقطع شدن امل و چون در ضمیر بیمار آن باشد که آن درها از بهر وحی بسته شده بود یا اهل آن موضع نه از اهل صلاح باشند آن دلالت کند بر توبه کردن قال الله تعالی ان الذین کفروا بآیاتنا واستکبروا عنها لا تفتح لهم ابواب السماء و اگر اندر خواب بیند که درهای آسمان بگشوده شده بود آن دلالت کند بر کثرت باران و فراخی نعمت و طیب عیش اهل آن موضع اندران سال قال الله تعالی ولو ان اهل القری آمنوا واتقوا لفتحنا علیهم برکات من السماء و اگر اهل آن موضع نه از اهل صلاح باشند آن دلالت کند بر نزول عذاب و اندن سیل مغرق قال الله تعالی ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر وفجرنا الارض عیونا فالتقی الماء علی امر قد قدر

کشودن درهای آسمان

تنبیه بدانکه مراد از آخر ما تو بیم که آن قوم را وعده کرده اند از هلاک یا غیر اهل صلاح باشند نظر بر اکثر خلق آن موضع باشد و باقی تابع ایشان باشند و اگر صلاح و استقامت دین ایشان را قائمت شعار اسلام است بقاء و ترک بارعت و ترک کبایر و مراد از عدم صلاحیت ایشان ظلم این چیزها است و اگر اندر آن آسمان سوراخها بسیار بیند آن همچنین دلیل سعت رزق و کثرت باران باشد و بارانکه از بین یاد کرده بیم که اگر بیند اندر خواب بیند که اندر آسمان بود آن دلیل عز و رفعت و منصب باشد بس بیاید دانستن که باری جلت قدرته اندرین هفت آسمان در هر یک کوکبی آویخته است و آنرا مجعول گردانیده است بر سیرتی و خاصیتی مخصوص که دیگر کواکب را در آن خاصیت شریک نیستند بس هرگاه که بیننده خود را اندر آسمانی بیند معتبر باید که بنگرد که صاحب

آن فلک کدام کوکب است ازین کواکب هفتگانه و حسب بین و خاصیتهٔ آن کوکب را تعبیه کند و بر حسب احوال و مرتبه بیننده و بدانکه اسمان اول را فلک قمر خوانند و دوم فلک عطارد و سوم فلک زهره است و چهارم فلک شمس است و پنجم فلک مریخ است و ششم فلک مشتری است و هفتم فلک زحل است و سیره تصور یک از ین کواکب این چیزها است که یاد کرده بیم و اگر کسی خویشتن را اندر اسمان اول بیند اندران دلالت کند بر بیمار رفعت و حشمت و جاه و وزارت اگر بیند اهل آن بیمار شود و دلالت کند که تعبیر آن خواب باشد زود بیمار شود از بهر آنکه اسمان اول را اسمان دنیا خوانند و معنی دنو قرب باشد و اگر خویشتن را اندر اسمان دوم بیند آن دلالت کند بر بیمار علم و ادب و ذکا و صنعت کتابت و ریاست و اگر اندر اسمان سوم بیند آن دلالت کند بر زن کدن و بنا جوازی و زیورها و نعمت و سرور و اگر اندر اسمان چهارم بیند آن دلالت کند بر بیمار مملکت و ریاست و سلطنت یا بر یاران خاص سلطان و قربه وی بر مقدار مرتبه شخص و اگر خویشتن را اندر اسمان پنجم بیند آن دلالت کند بر نکوهی و خوی و استعلا و خصومت و منازعت و آخ بنه درها باز کردن و اگر اندر اسمان ششم بیند آن دلالت کند بر زهد و عبادت و احتیاط اندر کارها و آموختن فقه و بیمار منصب قضا و بامثار که خارجی بادشاه یابد و اگر خویشتن را اندر آسمان هفتم بیند آن دلالت کند بر بیمار املاک و دقیقت و طراعیر و آخ بامور زراعة باز کردن و اگر حال بیننده مناسب این چیزها باشد که یاد کرده بیم آن را تبع باشد اما بیکی از غیب و خویشان وی و اما از ذی و نظیر وی و اما بیشوا و حاکم آن موضع و بامثار که عیالدار را آن بیمار شود به بیمار باز کردن و اگر چیزی وی در خود آن مرتبه باشد اندر وقت رویة و امثال این از اتفاقات نادره باشد

فصل دوم

اندر زنا و بار رویة و اندر زنا و بار بنا کردن اندر زهره و اندر اسمان

بدانکه آنچه اندر خواب بیند که اندر میان اسمان و زمین ایستاده بود آن از روی ظاهر دلالت کند بر بیمار عز و رفعت و جاه اما من حیث التحقیق آنرا ثباتی و دوامی نباشد و متضمن خطر باشد و بامثار که دلالت کند بر دو تجارت و این بر دو وجه مختلف است و هر چیز که اندر هوا بیند همچنین حرکت و نشستن و بنا کردن و امثال آن اما همچنین ثباتی بود و اگر بیمار که اندران حالت سخن گفت آنرا سخن اندر جوهر خود محمود بوده باشد آن بیمار عز و رفعت و نعمت

الثانیة
الثالثة
الرابعة
الخامسة
السادسة
السابعة
وثمانیة

سمآء الدنیا

وذکر جمار باشد ۞ واگر آن نخل قبیح باشد از دلالت کند بر اقرار کاره‌ا خاطر ۞ و اگر بیند که اندر روی هوا عیبی رفت
آن دلالت کند بر زیان سلطنت و ریاست اگر ستاره اعلا آن باشد ۞ و اگر بیند که اعلا آن باشد سفر کند ۞ و اگر بیند که
اندر هوا عیبی پدید آن همچنین باشد ۞ و اگر بیند که اندر هوا بوی و هوا مختری بود بر شراب یا جامه‌ای
دیگر آن دلالت کند بر فربهتر شدن کاری که آنرا ضایع باشد ۞ و منصف رفعت و منصب باشد ۞ و اگر
ستاره که از میان آسمان و زمین او خسته بود آن دلالت کند که دلی متعلق باشد بشیخا ۞ و نیز دلالت کند که بیننده
اندر آن شغال متحیر باشد ۞ و اگر بیند که از هوی فرو افتاد آن دلالت کند بر سقوط از جاه و منصب یا نومیدار
شود از سروری که صبح بوی داشته باشد ۞ و اگر ستاره از جانب اندر عمی باشد یا خاطری متعلق جهتی
باشد یا اندر کاری متحیر شده باشد از آن فرج یابد ۞ و آن شغال کرده شود اگر با آن افتاد زن دلیر خیره بوده باشد ۞
و اگر اندر جانب جنوبی تاریک و ظلمانی بود آن اندر تاویار دی باشد و دلالت کند بر ظلم و تسلط کارها
و اگر هوا روشن و صافی بیند آن برخلاف این باشد که یاد کردیم ۞ و دلالت کند بر خیر و سرور مر عموم خلق را
و خصوص مسافر انرا قوی را که خیری کرده باشد یا قصد اظهار شیخا دارد که دین روشنی هوا و صفای
درخشیدن کسان نیکو باشد و دلالت کند بر حصول مقصود ۞ و امن راهها و عود باز وطن و حوشیتن یابد مراد
و هر چنین بیمار را رویه هوا صافی و روشن دیدار شفا باشد ۞ و دیدن هوا تاریک در وقتی که قصد اخفا عملی
دارد نیکو باشد و دلالت کند بر حصول مقصود ۞ و اما رویه بنا اندر هوا و اندر آسمان ۞ اگر کسی اندر خواب
بنا که ویرانه بود اندر هوا یا اندر آسمان تعبیر آن خسیس جوهر و صنعت آن بنا باید کردن ۞ و چون
بنا را اندر آسمان بیند هر چیز که تعبیر آن باشد آنرا ثبات و بقا بیشتر باشد ۞ و معنی آن قوی‌تر باشد از آنچ اندر هوا
بیند ۞ پس اگر آن بنا از جواهر نفیسه بوده باشد مثل یاقوت و زمرد و یاقوت و امثال آن ۞ و آن بنا نه
مشابه باین بناها معهود باشد آن اندر تاویار نیکو باشد و دلیل باشد بر فتح و رفعت ۞ و جاه بزرگ بود و باشد
که زنی خواهد صاحب جمال خواند و نیز نعمت خسیس شرف آن جوهر ۞ و اگر از زبرجد آن اندر تاویار کمتر باشد
از جهت صفر لون و از جهت نقطه ذهب اندر لغت عرب ۞ و نزدیک باشد بآن معنی که اندر تاویار رویه
دواة زرین یاد کردیم ۞ و اگر آن بنا را از رخام بیند آن دلالت کند بر زنی صاحب جمال از خاندانی بزرگ ۞ پس اگر
آن بنا را اندر آسمان دیده باشد آن دلالت کند که آن خاندان قومی اصلی باشند ۞ و اگر اندر هوا دیده باشد آن دلالت کند

بر دواة اصل آن قوم ۞ و اگر آن بنا از آهن یا از صفر و ارزیز و مانند آن باشد آن اندر تاویار دی باشد ۞ پس باین جواهر
که یاد کردیم ۞ و دلالت کند بر مردمی صاحب جاه صاحب حال اما جواهر ایشان نه اصلی باشد بر مقدار دواة جوهر
آن ۞ یا زنی باشد باین صفت ۞ و اگر آن بنا از سنگ یا از خشت و گچ و آجر و چیزهایی که آتش اندر آن تاثیر کرده باشد ۞
و بر مثال این بناها معهود باشد آن اندر تاویار دی باشد و دلالت کند بر نفاق و غرور در امور دین ۞ یا دلالت کند
بر زنی صاحب نفاق ۞ و اما اگر آن بنا را از گل و خشت ناخسته بیند آن لفته اندر دلالت کند بر یافتن ریاست
و مال بسیار یا خواستن زنی بآن صفت ۞ و بدانکه رویه بنا اندر هوا اصل است کدر دی باشد آن را که
برخلاف مقتضا طبیعت و عادة است اما آجر جوهر و هیئت آن بنایی ذاته محمود باشد و از جواهر نفیسه
باشد و الوان محمودة آن بر اصل و طبیعت راجع باشد ۞ و بعضی احوال و بعضی اتخاذ ۞ اما جوهر و کار
آن نیز نه محمود باشد آن اندر تاویار مکروه باشد بر مقتضا اصل و طبیعت

تنبیه بدانکه هر چیز که اندر خواب دیده شود و آن چیز را دو طرف باشد چون لون و ذات ۞ و آن یا ردی
باشد و یکی شریف اولیتر آن باشد که تعبیر آن بحسب آن طرف شریف کنند اما بر وفق مرتبه
بینند ۞ مثلا زر و چیزهایی که از آن ساخته باشند رویة ان من حیث الجوهر شریف است
و من حیث اللون ردی است پس اگر لون بیند و مناسب مرتبه وی تعبیر بحسب جوهر
اقتضا کند تعبیر آن بحسب جوهر کند ۞ و اگر مناسب مرتبه بیند تعبیر بحسب لون باشد تعبیر
آن بحسب لون کند ۞ و اگر معبر از این واقف غافل باشد اولیتر آن بود که تعبیر بحسب جوهر
کند ۞ و سخن اندر اسما و ذوات هر چنین باشد هم اندر مثال ما گوید

فصل سوم اندر تاویار رویه افتاب و احوال آن

بدانکه معبر از رویه افتاب را اندر خواب بر چند وجه
تعبیر کرده اند بر امام اعظم و سلطان و امیر بزرگ و رییس و قاضی و عالم و فقیه و مزکی و
یار و ماذون و زن را شوهر و شوهر را زن ۞ و بیشتر محققان این صنعت تعبیر رویة افتاب
را بر پادشاهی بزرگ عادل کند منافع وی عام باشد بر عموم خلق ۞ و ما اندر فصل اول این
کتاب وجه مناسبت میان افتاب و میان پادشاه بیان کرده ایم ۞ و حق آنست که این
وجوه مختلف محمول است بر اختلاف احوال بینندگان ۞ و گفته اند اگر کسی اندر خواب بیند که

بفرخ وزّ آفتاب گشته بود ملکی عظیم پیدا بود شعاع و نور آن اکوشان را فرا گرفت بادشاه و اکونده آمار
آن بادشاه در میان خلق عزیز گردد و خلق را از وی منفعة رسد یا از جمله مقربان بادشاه گردد چنانک هر حکم که
او بکند بادشاه بروی اعتراض نکند و اگر بیند که آفتاب از بروی جای کرد سلطنت و ریاست یابد بر
کرهای آن باشد و اکوشان ندا اهل آن باشد بادشاهی بزرگ مطیع و منقاد وی گردد و بابزرگان و بر امجت
اقتدار و نعمت بسیار یابد و آثار ربانی خلق عزیز و روی شمار گردد قال الله تعالی

والشمس والقمر رأیتهم لی ساجدین

و همچنین اکوشان که آفتاب اندر مجری یا اندر موضع دیگر بجای کرد عمارت و نصف آن اندر آن موضع
ظاهر گردد و آلت آبادانی زده بود از بادشاهی بزرگ یا از رعیتی از اصحاب وی خیر و منفعت
یابد و دولت جوید بزیادتی و اگر اکوشان که آفتاب را بسلسله مقید کرده بروی داده آن رعیتی گفته اند
دلالت کند بر ولایة و سلطنت و توفیق عمارت و نصاف اندر آن و بعضی گفته اند دلالت کند بر عزل
از عمل سلطان و اگر اکوشان که آفتاب بجان روشن گشت که پیشتر روی زمین باید یا از مشرق تا مغرب
بزیادة اگر اکوشان از اهل ولایة و سلطنت باشد بر آن مقام اندر زمین که ادراک آن کرده باشد حکم کند
و اگر نه از اهل سلطنت باشد عالم یا محاب کردد یا صنعتی آموزد که اندر مشرق و مغرب ذکر وی منتشر گردد
و اگر بیند که آفتاب ملک وی بود یا بر آفتاب حاکم شاه بود بزدیک بادشاهی بزرگ مقبول القول
شود و اگر اکوشان که آفتاب صافی و روشن بود و بروی تافت اگر بیند این خواب ملوک باشد آن
اندر عمل و یا ولایة زیادة حکم و سلطنت و شحنه وی باشد و اگر از امرا و دیگر عمال بادشاه باشد آن دلیل زیادة
عنایة بادشاه باشد در حق وی و اگر از علما و حکما باشد آن دلالت کند بر زیادتی علم و قوة اندر آن و مشهور شود
اندر میان مردم و اگر دیگر رعایا باشد آن دلالت کند بر یافتن رزق حلال و برخلاف و عنایة بادشاه
در حق وی و باشد که از نزدیکان بادشاه کردد و اگر بیند که زنی باشد خیر و منفعت باشد از شوهر و اگر عزب
باشد شوهر کند و اگر مردی باشد زنی خواهد صاحب جمال و از وی منفعت یابد و اگر بیند این خواب
مسافر باشد آن دلالت کند بر امن و سلامت و بیابد مراد و رجوع باز وطن خود و اگر بیند که آفتاب اندر سرای

وی فرو آمد و روشن و صافی بود ملکی عظیم یا بادشاه از حمت سلطان یا برادر دختری یا پسری آید صاحب جمال یا زنی
خواهد این صفت و اگر اکوشان این خواب بادشاه باشد و برافروزی آید یا اندر آن خانه کنجی یابد یا کنجی نماز یابد شادی
بزود فرو آید و اگر چنان بیند که آفتاب از سرای وی همی تابید اگر اکوشان اهل منصب و ریاست باشد سلطنت و ریاست
یابد و دنیا بروی فراخ گردد و اگر بیشان نه از ملوک باشد آن نعمت اندر دلالت کند که بیشان بقوالی
یا خیری فریفته گردد قال الله تعالی فلما رأی الشمس بازغة قال هذا ربی فلما أفلت قال لا أحب
الآفلین و گفته اند اگر بیند که از خواب زنی باشد شوهر کند و دنیا بروی فراخ گردد و اگر مردی
باشد زنی کند صاحب جمال و اگر تاجری باشد سود کند بسیار و گفته اند دلالت کند که اندر آن
موضع که آفتاب طلوع کرد کنجی نهاده باشد و اگر بیشان این خواب از علما و صلحا باشد یاران مشهور
کردد و هادی خلق شود یا و برافرزادی آید با این صفت قال النبی علیه السلام

أصحابی کالنجوم بأیهم اقتدیتم اهتدیتم

و اگر بیند که از ضوء آفتاب بانه بیافت کنجی یابد یا مالی عظیم یابد و ضوء آفتاب اندر تاویار عزل
و هیبة سلطان باشد و عطاها وی و زیادة و نقصان اندر ان ضوء تعلق بهیبة و عزل وی
دارد و قوة آن ضوء و انتشار آن اندر تاویار کثرة عطا و بسطة عزل وی باشد و اگر بیند که از
ضوء آفتاب بانه فرا گرفت و خورد از بادشاه مالی یابد و خورد و باشد که بیمار شود و اگر بیند که
شعاع آفتاب بروی یفتاد یا بروی بود و زیان کشت اگر بیشان این خواب اندر عمل باشد از آن معزول
کردد و اگر بر اطمع شیخا باشد از آن نومید کردد و وجد معاش بروی بسته شود و اگر بیشان
از تجار یا از دیگر محترفه باشد و بر اربان رسد و اکسب عاجز شود و اگر زن باشد شوهر وی میرد
یا و بر اطلاق دهد یا در نفقه وی تقصیر کند و اگر بیند که آفتاب را فرو برد گفته اند آن
دلالت کند که عیش بروی منغص کردد و در غم و حزن گرفتار شود و گفته اند اگر بیشان این خواب
بادشاه باشد آن دلیل موت وی باشد و باشد که ملک بادشاهی بگیرد و مال وی خورد و اگر بیند
که آفتاب کرم می شد آن اگر اندر زمستان باشد و حرارة وی بر مقدار معهود باشد آن بیان باشد و دلالت کند

بر ثروة وقوة ونعمت واگر اندر تابستان باشد یا حران وی زیادة از قدر معتاد باشد آن دلالت کند بر زحمت ومرض از حمیت بلغم واگر بیند کہ آفتاب با وی سخن گفت از حمیت سلطان رعیت وحشمت یابد اگر ان سخن بصریح لطف باشد واگر آن سخن بر سبیل قهر وتهدید باشد صاحب این خواب را از پادشاه بر خطر باید بودن واگر آن سخن اخبار باشد از غیب بر امری از امور دین یا دنیا آن حمل بر حق باشد وهر چنان واقع شود وحکم اندر ماه آفتاب ودیگر کواکب همچنین وبدانکه هر تغییر که اندر آفتاب بیند کہ بر خلاف مقتضای وی بود آن نه محمود باشد عام العموم ودلیل تغییر باشد اندر پادشاه وتاثیر وی جمله عام باشد هر بیست یا احداث متفاوت افتد از آن با هر کس بر قدر مرتبهٔ وی باشد پس اگر لون آفتاب را سپید بیند وشعاع آن ناقص بیند آن دلالت کند بر ضعف حال امام وسلطان واگر لون او را زرد بیند از آن دلالت کند بر کثرة مرض اندر آن سال واگر سرخ بیند آن دلالت کند بر رخ خون واگر لون او را سیاه بیند وتاریک آن اندر تاویل زردی باشد عموم خلق را ودر حق ملوک دلیل ضعف وفرومانده‌گی وهزیمت وذهاب ملک باشد ودر حق اهل دیوان دلیل عزل وذهاب جاه باشد ودر حق بعضی خلق دلیل بطالة ودرست تنگی باشد ودر حق بعضی دلیل مرض سوداوی وسرسام باشد ودر حق بعضی دلیل کوری ودرد چشم باشد ودر حق علما وقضاة دلیل رسوایی وجور باشد اندر احکام واگر کسی اندر خواب بیند کہ آفتاب اندر جامه خواب خود پیچان گرفته اند دلالت کند بر شاه مرض والتهاب بدن وباشد کہ بیننده این خواب زن صاحب جمال را زن کند جون اهل آن باشد واگر زن وی حامله باشد ودختری آید بدین صفت واگر بیننده این خواب زنی باشد آن دلالت کند کہ ویرا پادشاه زن کند یا ویرا پسری آید وریاست یابد وتاریک شدن آفتاب در حق کسی کہ خواهد کہ مختفی شود یا قصد اخفاء عملی دارد نیک باشد ودلالت کند کہ کس بروی واحوال وی واقف نشود وهمچنین اگر بیند کہ آفتاب متلاشی شد ونیست شد آن دلیل نشر باشد در حق عموم خلق چنانک یاد کرده ایم ودلالت کند بر موت نزدیک از اهل سیاه خواب یا بر موت پادشاهی بزرگ واما آنچه کہ قصد اخفاء عملی کند در حق وی دلیل فضیحت باشد وهمچنین اگر بیند کہ آفتاب چیزی بوی داد یا چیزی از وی فرا گرفت این خواب را نیکو دانسته اند جمله‌ئی از آنچه تعبیر کہ عطای آفتاب

دلالت کند بر بسیاری نفقه ومشقت وفراگرفتن آن دلالت کند بر تلف شدن آن نوع از مال وبدانکه تغییر اندر فراگرفتن وی موافق است اما اندر عطا دلیل ندارد بدین وجه تغییر کہ ایشان کرده اند وقیاس اصول متقارم اقتضا آن میکند کہ آنچ وی داده باشد اندر جوهر خود شریف باشد آن دلالت کند کہ از پادشاهی کہ آفتاب بدو منسوب بود خیری بوی رسد واگر آن چیز ردی باشد اندر جوهر خود یا خلاف معهود نه محمود باشد مر عامهٔ خلق را وخصوص ملوک را واشراف خلق را ازیرا کہ نفع وضر هر کس اندر قدر مرتبهٔ او باشد

وهمچنین اختلاف مطالع بر

شبیه بدانکه اجتماع آفتاب بر خیر عموم خلق دلالت کند بر دیدن آفتاب آنست کہ ستاره آفتاب باضوء تمام از مطلع معهود بر آید وهیچ قصان بروی طاری نشود واگر چنان ستاره آفتاب اندر موضعی معین جون شهری یا دیهی یا سرای طلوع کرد آنرا بر کسر پیر اگر بر حاله طبیعی خویشتن باقی باشد آن دلالت کند بر یافتن خیر وبرکت وسرور ونعمت اهل آن موضع را ودلالت کند بر زیادة عنایة پادشاه بآن قوم خاصة یا اندر آن موضع فرزندی اندر وجود آید وعالم گردد یا ریاست یابد یا پادشاهی اندر آن موضع فرو آید واما اگر آفتاب را متغیر ستاره وظلمانی وسرخ یا ردی آن دلالت کند بر فتنه وریختن خون ووبا وظلم وجور کہ اندر آن موضع واقع شود وهمچنین اگر ستاره آفتاب اندر موضع معین چنانک یاد کرده ایم فرو رفت آن دلالت کند بر ذهاب دولت وجاه اهل آن موضع یا بر موت رئیس آن قوم واگر ستاره آفتاب از مغرب بر آمد آن علی العموم نه محمود باشد از بهر انک این حرکت بر خلاف حرکت طبیعی وی است واین جمله علامات قیامت است وخصوص در حق ستاره کہ در حق وی دلیل موت وفضیحت جون در ضمیر وی آن باشد کہ عملی مخفی کند یا چنان داند کہ آنرا جز از وی کس نبیند وهمچنین اگر اهل آن موضع نه از اهل صلاح باشند آن در حق ایشان ردی باشد ودلالت کند بر انحسام اجل ایشان وبر استیصال ایشان وبر موت بر غیر توبة قال الله تعالی

یوم یاتی بعض ایات ربک لا ینفع نفسا ایمانها

وهو طلوع الشمس من مغربها كما ذكره اكثر المفسرين ورواه ابو سعيد الخدري رضي الله عنه مرفوعا **وهم چنين**
فرو رفتن آفتاب پيش از مغرب معهود آن وقت نه محمود باشد ودليل موت پادشاه بود يا دليل موت
كسي يا آفتاب منسوب باشد بنسبت با بينندهٔ خواب **وهم چنين** رويه سير كردن برحسب سير آفتاب
وماهتاب نه محمود بود اگر كسي اندر خواب بيند كه با آفتاب يا با ماهتاب همي رفت وچون آن فرو رفت
او نيز غايب گشت با ايشان وباز نيامد آن دليل انقضاء اجل وي باشد **واگر** بيند كه باز آمد بجاي از غيبت بيمار
شود بحمد وبعد از آن شفا يابد **وهم چنين** اگر بيند كه آفتاب بر دست راست وي بود و
ماهتاب بر دست چپ وستارگان از پس وپيش وي همي رفتند آن دلالت كند بر موت وي وايزد خواهاتر
مجرب است **واگر** بيند كه با آفتاب يا با ماهتاب همي رفت حسب سير وي نه بر رويه غروب
آن نشانه اند دلالت كند بر آنكه امير پادشاهي گردد كه آن كوكب بار ومنسوب باشد **وهم چنين** رويه
محجوب گشتن آفتاب بزير ابر نه نيكو باشد ودلالت كند بر مرض سلطان **اگر** بيند كه از زير
ابر بيرون آمد وروشن گشت آن دليل شفا وي باشد از آن مرض **واگر** بيند كه هم چنان بوشاح فرو رفت
وي هم اندر آن مرض فرو رود **وخصوص چون** بيند كه بيشتر از مغرب آن زمان فرو رفت **واگر** بيند كه
از مغرب معهود اندر گذشت هم چنان محجوب آن بيماري دير بگذارد **وهم چنين** اگر بيند كه
آفتاب اندر زير ابر باز ماند وهيچ حركت نكرد آن دلالت كند بر موت پادشاه **وباشد** كه اين
خواب دلالت كند بر موت يا ارتعاع **ونصاري** گفته اند بوشاح شدن آفتاب بسحاب
دلالت كند كه پادشاه آن موضع از سلطنت بيفتد بسبب ظلم **وهم چنين** بيرون آمدن
آتش از آفتاب نه محمود باشد ودلالت كند بر خشم وجور سلطان **وخصوص چون** بيند كه
كسي را بسوزانيد **واگر** بيند كه از آفتاب آتش بيرون آمد وماهتاب ودگر كواكب بسوزانيد پادشاه
وزير ودگر عمال خود را معزول گرداند **وباشد** كه بعضي را از ايشان بكشد **ونصاري** گفته اند
اگر كسي اندر خواب بيند كه رخ اندر آفتاب همي كرد وآفتاب روشن وتوانا بود اگر سلطان از هفت
سلطنت با ستاند پادشاهي يابد **واگر** نه اهل سلطنت باشد رياست يابد يا محلتي يا برقومي **واگر**
چنان بيند كه آفتاب بر يكي موضع همي تابيد وبر بعضي نمي تابيد **اگر** اندر آن موضع حرب وخصومت

باشد تعالى آن جايگاه كه آفتاب بر آن جايگاه نمي تابيد غالب گردد **واگر** اندر آن موضع حرب وخصومت نباشد
آن لشكر كه اندر ايشان را مكروهي رسد **وباشد** كه آن دليل زيادة انعام وعنايت باشد در حق اهل آن موضع كه
آفتاب بر آن جايگاه نتابيد **واگر** بيند كه آفتاب مختار بر اندر موضعي اهل آن موضع را بشارتي رسد **واگر**
چنان بيند كه آفتاب بگريست آن بر خلاف اين باشد **وباشد** كه اندر آن موضع عالمي بزرگ يا يكي از
صلحا وفات يابد **وسخن اندر دين كردن** اسمان وزمين هر چنين باشد **قوله** قيل الله تبكي السما والارض عليهن
اربعين صباحا چنين فرموده خلاف الكافرفانها لا تبكيان عليه **قال الله تعالى**

فما بكت عليهم السماء والارض

وروي عن النبي عليه السلام ايضا **واگر** كسي اندر خواب بيند كه آفتاب ويرا بشارت داد يا وصيت آن جمله
سخن حق باشد **واگر** بيند كه آفتاب متحول گشت بصورت مردي جوان آن دلالت كند بر ضعف حال
مردم آن موضع وبد خلقي پادشاه **وبيان اشان** عداوت اندر ميان ايشان **واگر** بيند كه بصورت مردي
كهل بود يا بصورت پيري بود آن دلالت كند بر تواضع نمودن سلطان از حق تعالى **وبرعدل كردن**
وي با رعيت **وبركت** خيرات وقوة اسلام **واگر** بيند كه بصورت زني بود آن دلالت كند بر فراخي
نعمت ورسيدن بشان بصاحب خواب **واگر** بيند كه بصورت پسري بود لمود اقبال آن موضع را بشارتي
رسد بود از جمله آن شخص **قال الله تعالى** وقال يا بشرى هذا غلام **واگر** اندر خواب بيند كه
آفتاب از آسمان فرو افتاد آن دلالت كند بر موت خليفه يا سلطان يا قاضي يا عالمي بزرگ يا كسي
از ماذر وبذر ايشان **واگر** بيند كه با آفتاب حرب كرد بر پادشاهي بزرگ خروج كند **واگر** بيند كه
اهل آن باشار آن راجع باشد يكي از متعلقان وي يا راجع باشد نبي ونظير وي **وگفته اند** آن دلالت
كند كه كار بر ايشان اشفته گردد ومغلوب شوند **واگر** بيند كه ستارگان با آفتاب گردند **وآفتاب**
را از موضع خود زايل كردند آن دلالت كند كه رعيت بر پادشاه خروج كنند **وملك** از وي بستانند **واگر**
بيند آفتاب بدو نيمه شد **ويك** نيمه بر جاي خود باستاد ونيمه ديگر زايل شد يك نيمهٔ ملك از پادشاه
آن موضع برود **واگر** بيند كه آن نيمه رفته در مقابله آن باقي بايستاد وهر دو نيمه را نور وشعاع يكسان

خود بود کی بر سلطان از آن موضع خروج کند و یک نیمه ملک از وی بستاند ۞ و اگر بیند کی آن نیمه کی بر جای خود باقی بود از آن نیز برفت و با آن نیمه رفته منضم شد تا آن نیمه رفته بیامد و این باقی را ببرد ۞ و هر دو نیمه با هم منضم شد و قرص آفتاب درست گشت ملک از آن سلطان زایل شود ۞ و حمام آن خارجی را مسخر گردد ۞ و اگر بیند کی آن نیمه رفته بار جای خود آمد و با آن باقی منضم شد ۞ و قرص آفتاب درست شد ملک آن بادشاه حمام با وی رسد و اگر بیند کی هر نیمه از آن آفتابی درست گشت گفته اند یکی از حمام خادمکان آن بادشاه بروی خروج کند و هم چنان آن ملک کی آن بادشاه را باشد آن شخص را مسخر شود ۞ و اگر بیند کی آفتابی دیگر از میان آفتاب معهود بیرون آمد بادشاه آن موضع را بشری آید و سلطنت یابد ۞ و اگر بیند کی این آفتاب آفتاب معهود را از جای خود زایل کرد یا بیند کی از فرزندان یا از اقربای آن بادشاه بروی خروج کند و ملک از وی بستاند و اگر بیند کی بقیه از آفتاب بیرون آمد و کواکب و بسوزانید آن بادشاه را بشری آید و رعیت آن ملک بر دست وی هلاک شوند ۞ و اگر بیند کی آن آفتاب را بسوزانید آن بادشاه بر دست آن فرزند بر دست وی هلاک شود ۞ و اگر بیند کی آفتاب از سر وی طلوع کرد کاری بزرگ یابد و ملک عضد بوی رسد ۞ و اگر بیند کی از قوم وی طلوع کرد معیشت بروی فراخ گردد از جهت ثمار و زراعت ۞ و اگر بیند کی از شکم وی طلوع کرد از آنکه بجامه وی رسید و خلق بر آن مطلع شوند از آن گفته اند دلالت کند کی بیننده بیمار شود ۞ و باشد کی بیننده این خواب را فرزندی آید و ریاست یابد یا عالم گردد ۞ و گفته اند اگر بیند کی آفتاب بر سینه وی تابید و بر دو جشم تنابید هر چه زین بیمار شود ۞ و اگر بیند کی شکم وی شکافته شد و آفتاب اندر شکم وی تابید آن دلالت کند بر موت وی ۞ و اگر زنی اندر خواب بیند کی آفتاب اندر کنیسان وی فرو رفت بادشاهی را زن کند ۞ و اگر بیند کی اندر کنیسان فرو رفت و از دهان بیرون آمد از آن بادشاه یک شب باوی بیشتر بنماند و اگر بیند کی آفتاب از فرج وی بیرون آمد بادشاهی یا عالمی بزرگ از وی اندر وجود آید ۞ و اگر آفتاب را بسیار را اندر خواب بیند آن گفته اند بیمار را دلیل شر است مرض و موت باشد و مسافر را دلیل خیر و بیمار مراد بادشاه و اما رویة کرفته شدن آفتاب اندر تابیدن و دلالت کند بر موت خلیفه و سلطان و قاضی و عالمی بزرگ و اگر جان بیند کی آفتاب همه کرفته شد و ستارکان متفرق شدند بادشاه آن موضع بمیرد و رعایا برآکنده شوند ۞ و اگر بیند کی آفتاب دکر بار روشن کشت و صافی و نورانی شد بعد از آن بادشاهی عادل بنشیند

الکسوف

و سیرت وی نیک صفا نور آن آفتاب بود و باشد کی این بادشاه دوم همه از بادشاه اول باشد و این همه بر آن تقدیر باشد کی آفتاب همه کرفته بیند ۞ اما اگر آنرا بعضی کرفته بیند یا اندر وی تیرکی بیند از آن دلالت بر ظلم و جور و نقصان حال بادشاه باشد و اندر آن دیار موت نباشد ۞ بدان کی رویة سایه اندر تابیدن و بر کرفته اند مردم را هر باشد بر حلیم یا عالم یا حافظ قرآن ۞ اگر بیند کی با سایه هم صحبت بود یا از وی چیزی یافت از یکی از این قوم یاد کرد بر چیزی یابد یا وی صحبت کند ۞ و اگر بیند کی اندر آفتاب بود و کرمای آفتاب در وی اثر کرد و از آن رنج و زحمت یافت و بسایه رفت از غم فرج یابد و از ختم بادشاه ایمن کردد ۞ و باشد کی از عمل وی توبه کند ۞ و اگر بیند کی اندر سایه بود و سرما یافت و اندر آفتاب نشست غنی کردد ۞ و از فقر ایمن کردد از بهر آنکه سایه فقر است بنسبت با آفتاب و باشد کی آن غنی از جهت عطا بادشاه باشد یا بواسطه عمل وی بود ۞ و این همه جایی باشد کی مزاج بیننده بسلامت بود ۞ اما اگر بیننده این خواب بیمار باشد تا وی را آن محمول باشد بر شدت مرض و تغیر مزاج اندر اغلب احوال ۞ والله اعلم

فصل چهارم

اندر نا ویدار رویة ماهتاب

و احوال آن بدانکه رویة ماهتاب را اندر خواب بر چهار وجه تعبیر کرده اند بر سلطان ۞ و وزیر ۞ و عالم ۞ و رئیس ۞ و تبر ۞ و بیرک ۞ و خواهر ۞ و مولا تاجر ۞ و کشتی اندر آنک بدرکی سیر خسب سیر ماهتاب کند ۞ و بر سفر از بهر دوام حرکت وی ۞ و بر بازرکان بیمار قصه یوسف علیه السلم ۞ و زن را شوهر ۞ و مرد را زن ۞ و بر امیر جابر ۞ و بر مرد کذاب ۞ و بدان کی این وجوه خسب مراتب بیننده و باختلاف احوال وی بکردد اما خون ماهتاب را اندر موضع خود بیند و اندر آن تغیری بنا شد بر خلاف طبیعت وی آن نیک باشد ۞ و دلالت کند بر سلطان و وزیر ۞ و عالم و اشراف خلق اندر اغلب احوال و دین زیادة و نقصان و خیر و شر اندر آن بدیشان باز کردد

حدیقه

رضی الله عنها اندر خواب چنان دید کی سه ماهتاب اندر حجر وی افتادند ۞ و این خواب بر ابوبکر رضی الله عنه عرضه کرد ۞ ابوبکر گفت اندر آن حجر سه کس را دفن کنند کی ایشان بهترین خلق باشند ۞ و اگر بیند کی ماهتاب از آسمان بر زمین افتاد آن دلالت کند بر موت بادشاه یا وزیر یا عالمی بزرکی یا یکی از ماذربادشاه ۞ و اگر بیند کی ماهتاب اندر کاروی افتاد یا اندر دست وی افتاد یا اندر خانه وی افتاد اکر بیننده این خواب را نیز ولایة و ریاست باشد ولایة یابد ۞ و اکر نه اگر آن باشد را کر

بنشاه مرد باشد زن کند وحمل آن زن خجسته شود ونور آن ماهتاب باشد واگر شاه زن باشد شوهر کند واگر اندر آن خانه کسی بیمار باشد وفات یابد

رویه ششم آورده اند که صفیه دختر حیی بن اخطب اندر خواب دید که ماهتاب اندر کنار وی افتاد پیش از آنکه پیغمبر علیه السلام فتح خیبر کرد بمکه اندر صفیه رضی الله عنها این خواب را شوهر خود مرحب بگفت شوهر طپانچه بر روی وی زد چنانک روی وی برابر بود گردانید وگفت تو همی آرزوی آن باشی که زن این شخص باشد که همی دعوی پیغمبری کند وعن قریب رسول علیه السلم خیبر را بگشود وامیر المومنین علی رضی الله عنه شوهر صفیه را بکشت وپیغمبر علیه السلام وی را از کرد واگر زنی اندر خواب بیند که قمر اندر خانه وی افتاد ووی بالا از آن برگرفت واندر خرقه بیچید نگفته اند ویرا پسری آید وزود بمیرد واگر زنی اندر خواب بیند که ماهتاب اندر کنار بیان وی افتاد شوهری کند منعم صاحب پایه است یا ویرا پسری آید بدین صفت وحضور چون آن زن حامله باشد واگر بیند که ماهتاب از فرج وی بیرون آمد ویرا پسری آید صاحب دولت بزرگوار شعاع ونور آن ماهتاب

واما رویه طلوع القمر

واما دیدن ویرا مآن ماهتاب دلالت کند بر ابتدا کار صاحب خواب ورویه طلوع شمس ودیگر کواکب هم چنین باشد ورویه غروب آن دلالت کند بر انتهای کار بینناه واگر سنار که نظر اندر قمر همی کرد چون اندر آینه ومنار روی خود اندر آن جایگاه میدید آن نگفته اند دلالت کند بر موت ونظر اندر افتاب هم چنین باشد وباشد که از حمله مرغزبان بادشاه کرد ذحون سنان اهل آن باشد یا ویرا پسری آید واگر سنار که دست اندر ماهتاب زده بود نگفته اند از حمت بادشاه ویرا خیری رسد یا از حمت وزیر واگر سنار که خویشتن ماهتاب بود وزارة یابد وعدل وکرم وذکر جمیل بر مقدار نور واضاءة وی باشد اندر عالم واگر خان سنار که خویشتن ماهتاب بود واز مشرق تا مغرب روشن کرد اند تا بیند که ماهتاب چنان روشن گشت که وی آن حمله بابد اگر سنار این خواب لایق سلطنت باشد ملکی عظیم بیابد یا حرفتی آموزد وذکر وی اندر آن مقدار زمین که دیار باشد یا روشن کرد اینان باشد سنت گردد واگر سنار که ماهتاب منتبار گشت بآفتاب نگفته اند خیری از حمت بنده بیناه یا از حمت زن وی بوی رسد وبا شار که وزیر بر بادشاه خروج کند وملک از وی بستاند واگر بینار که نظر اندر ماهتاب همی کرد وماهتاب تاریک گشت وبیناه از ملوک باشد رعیت باوی

عصیان کنند واگر اندر خواب چنان بیند که صورت خویشتن را اندر ماهتاب همی بیند اگر بیناه را فرزند باشد یا زن وی حامله باشد آن دلالت کند که وبرا فرزند آید واگر بیناه از روساء باشد یا از خیار باشد آن نگفته اند دلیل تواند کرد ومار بسیار باشد مر اگر شاه را قصد اضطراری کنند یا باشد آن وبرا موافق افتد وآن عمار زود ظاهر گردد واگر قصد اخفا چیزی دارد آن نه محمود باشد در حق وی وآن چیز بوشیناه نشود واگر سنار این خواب بیمار باشد یا اندر دریا باشد آن دلیل هلاک بود واین خواب در حق بیمار دلیل عاة استسقا باشد زیرا که قمر بطبع رطب است واگر سنار که ماهتاب یا افتاد را هم خورد آن دلالت کند بر خورد ن اموال ملوک واشراف ووزرا واگر سنار که از ماهتاب یا آن افتاد یا دیگر کواکب آویخته بود از حمت ملوک واشراف رفعت ومنزلت یابد واگر سنار که جزئی از ماهتاب یا از افتاب یا اریکا از دیگر کواکب آن نگفته اند نه محمود باشد وویرا مار وهی زیان سبب طلب خیری مقدار آن که قصد نمود اگر فتن روشنایی از حای کرده است که معهود ومعتاد وی نیست واز طامیر اورس نگفته است که شخصی این خواب را بدید وتعبیر وی آن بود که آن شخص نابینا گشت وبدانکه این خواب نیز بحسب احوال بیناه واختلاف تعبیر آن کواکب بگردد مثلا اگر این کواکب را تعبیر بعلما کنیم وبیناه طالب دین وعلم باشد آن در حق وی دلیل تعلم علم وادب باشد وبدانکه هر چیز که آفتاب بر آن دلالت کند از خیر وشر ماهتاب نیز بر همان چیز دلالت کند اما مدلول ماهتاب کمتر از آن آفتاب باشد بحسب نقصان مرتبه ماهتاب از آفتاب واگر اندر خواب بیند که دو ماهتاب یا سه ماهتاب طلوع کردند وباهر یکی از بیشان ستارگان بودند آن دلالت بر ظهور ملوک کند بعدد آن ماهتابها وهر چند خصومت وصلح واجتماع وقرب وبعد وزیادة ونقصان وغلبة وهزیمت وعلو ومنزلت وغیر آن که اندر آن ماهتابها آن راجع باشد باز آن ملوک وهم چنین رویه خسوف آفتاب وماهتاب باهم دیگر دلالت کند بر وقوع حرب میان دو بادشاه ودلالت کند که آن بادشاه که آفتاب بود منصور بود بر خصم باشد وظفر یابد ودیار بیابد وقد قال الله تعالى

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ الآية

الهلال

واما رویة هلال اندر خواب چون اندر وقت خود باشد آن اندر تا ویار دلالت کند بر فرزندی مبارک نزیده و بزیاد و رویة و سود بسیار چون ستاره از نجار باشد و اگر ستاره که آن هلال سرخ گشت گفته اند زن وی بچه نیارد اند و اگر ستاره که هلال بر زمین افتاد یا اندر زیر زمین بود شیان ستاره آن دلالت کند بر موت فرزندی یا بر موت مردی عالم و گفته اند دلالت کند بر نیاز دیاستی یا خصومت و اگر ستاره که هلال یا جمار جمع شده بود نار آن گفته اند دلالت کند که ستاره حج کند یا بروی ادای دینی لازم شود والله یعلم

وقد نهی عن الاهلة قل هی مواقیت للناس و الحج و جاء فی سبب گفته است که اگر اندر خواب ستاره که هلال طلوع کند بر دشمن ظفر یابد و اگر بیند که مردم طلب هلال کنند و لکن نیابند دلالت کند بر موت زنی و همچنین گفته است اگر چنان بیند که همه کس بیند الا وی آن دلالت کند که وی اضعیف و زار از همه بصر یا دلالت کند که وی را بیمی غایب باشد و باز نیاید و اگر اندر خواب بیند که هلال از مطلع خویشتن طلوع کرد و تمام برآمد و روشن بود آن گفته اند دلالت کند بر فرزندی غایبی یارب یا زن بازرگانی عادل بود یا بشارتی بزرگ یا خبری که بیننده بآن شاد شود و اگر بیند که هلال از جایی طلوع کرد نه مطلع هلال باشد آن دلالت کند بر خبری منکر و اگر بیند که دگر باره غایب گشت آن چیز باطل گردد و تمام نشود و بدانکه رویة بازار اندر تا ویار چون بر مقتضا طبیعت خود باشد دلالت کند بر سلطان یا وزیر یا عالمی بزرگ و هر زیاده و نقصان که اندر ان ستاره بدیشان باز گردد اگر ستاره که بانگ مجوب گشت بسحاب آن دلالت کند بر خروج مرض بیکی از ایشان و دیر شفا یابد و شاید و خفت آن مرض بحسب کثافت و ظلمت آن سحاب باشد و گفته اند که خوف موت گمانتر باشد الا که ستاره که هم چنان مجوب فرو رفت و جاماسب گفته است که اگر بیند که این خواب اندر عملی از اعمال سلطان باشد معزول گردد و نصاری گفته اند که این خواب اگر بیننده غنی باشد دلیل ذهاب مال بود و بدانکه رویة کوکب ها آفتاب اندر تا ویار هر چون کوکب قرین آفتاب باشد نسبت با انکه آفتاب بازو منسوب باشد بحسب اختلاف احوال آفتاب اما تاثیر ان کمتر باشد بحسب اضافت با آفتاب الا که دلیل موت باشد والله اعلم

فصل نجم

اندر دیدن کواکب علی العموم بدانکه رویة کواکب علی الجمله چون بصفت و حلیة

البازر

الخسوف

طبیعی خویشتن باشند آن دلالت بر صلاح حال مولود و اشراف و برسکون و استقامت ایشان و اجتماع کواکب اگر اندر آسمان بیند آن دلالت بر اجتماع امور ان بزرگان کند و بر رفعت قدر ایشان بحسب نور و شعاع آن کواکب و اگر اندر زمین بیند اشارت بود یا اندر خانه یا اندر شهری یا در محلتی آن دلالت کند که اندر ان جایها اشراف و علما جمع شوند و عمارت و فراخی نعمت اندر ان جایها پدید آید و هر زیادة و نقصان در حال که اندر آن کواکب بیند آن بدین قوم باز گردد مثال آنکه رویه حمره و فوح اندر کواکب دلالت کند بر فوح و سرور ان قوم و کریه کردن و نوحه کواکب دلالت کند بر غم و مصیبت ایشان و همچنین سرخ گشتن کواکب دلالت کند بر بیماری و رنجوری و خون ریختن اندر میان این قوم و همچنین سیاه و ظلمانی شدن کواکب دلیل نکبت و زوال نعمت و منصب این قوم باشد و زردی کواکب دلیل مرض این قوم باشد و ضعف نور و شعاع کواکب دلیل ضعف حال اشراف باشد

تنبیه

بدانکه نسبت کواکب علی العموم با حاد اشخاص نوع انسان کرده اند بدانکه ستاره تا مادام که کواکب محمول باشد بر علما و صلحا زیرا که قدر مشترک میان کواکب و میان این طایفه ثابت تر و یقین تر است اندر رویا و راه نمودن و افاضت نور و این چه رسول علیه السلام فرموده است که اصحابی کالنجوم ایشان بدین معنی است بس هر ستاره که آن کوکب مضیء بزرگ تر باشد و شعاع و نور وی بیشتر و زیاده تر بود آن دلالت بر شخصی کند که رتبة وی عالی تر و خصایل وی بسیار تر باشد با اضافت با دیگر اشخاص نوع انسان مثال آنکه از ستارگان حین دلالت کند بر بزرگ ترین ایشان و از علما و صلحا دلالت کند بر اعلم این صنف از نوع انسان اندر آن طرف بستارگان خواب باشد و از عامه خلق دلالت کند بر اعقل و تواناتر ایشان بس اگر کسی اندر خواب بیند که ستارگان اندر آسمان بر اگنده شده اند یا نور ایشان منطمس شده یا فرو ریخته شده آن دلالت کند بر فساد حال اشراف و علما و بر اگندگی شان ایشان چنانکه یاد کردیم و نصاری گفته اند اگر کسی اندر خواب چنان بیند که ستاره را بدید با نور و شعاع فرح و سرور و مردم منقاد وی شوند و اگر کسی اندر خواب بیند که ستاره یا ستارگان بسیار مر ملک وی شاه بودند یا بر یشان دست یافت بعد از آن کواکب اشراف مطیع و منقاد وی شوند و اگر ستاره که ستارگان اندر خانه وی جمع شاه بودند فرح و نعمت یابد و اشراف اندر ان جایگاه جمع شوند بسبب فرح وی اگر ان کواکب را نور و شعاع بوده باشد و اگر انوار و شعاع دیگر باشد و یا مصیبتی رسد و اشراف آن جایگاه جمع شوند بسبب آن مصیبت وی و جمع شوند

کواکب اندر خانه وی نیز دلالت کند بر کثرت زنان صاحب خواب و دلالت کند بر یافتن رتبه اشراف و علما مر ایشان
و اگر مشتری که کواکب اندر زیر سقف خانه وی بود زنان باجنان سرا که سقف مانع وی نبود نزدیکتر آن
کواکب آن دلالت کند بر خواب شتن آن خانه اگر نه آنکه سقف خواب نشود کواکب را اندر آن جایگاه
تواند دید و ارجا بزرگ و رسن گفته است آن دلالت کند بر موت صاحب خواب و اگر اندر خواب
سرکه کواکب را همی خورد آن دلالت کند بر خوردن مال مردم و بر هلاک کردن ایشان و نیز دلالت کند بر سب
صحابه و غیبت کردن ایشان از جهت تشبیه بیغمبر علیه السلام صحابه را بکواکب و اینچه یاد کردیم اندر کار
کواکب جایی باشد که ستاره نه از علامت صلاح باشد و اما اگر ستاره از علامت صلاح باشد آن دلالت کند بر جاه و اعتماد وی
اندر حاجت و متابعت ایشان و اگر ستاره که ستارگان را فرو میبرد دنی خاییدن آن گفته اند دلالت کند
بر اشراف بر خواص و سرای وی مقلع شوند و خصوصا چون ستاره را مضرت خفا نیز باشد و گفته اند این
خواب نیز دلالت کند بر سب صحابه رضی الله عنهم و اگر بیند که کواکب را همی میبلعد از تعلم علم کند از علما و مهار
یابد از اقبال اشراف و ارجا بزرگ و رسن گفته است رویه اکل کواکب اندر ما و اردی باشد الا در حق کسی که عمار
وی تعلم علوم باشد و تعرف احوال افلاک که رویه در حق وی دلالت کند بر رقی آن صنعت و حذاقت
و کثرت عمر وی اندر آن و اما در حق دیگران دلیل رفعت بینش باشد و اگر اندر خواب بیند که
چیزی از کواکب بزرگ بدو آن گفته اند دلالت کند بر رسیدن بدان چیزی از آفت منجمان و ارجا بزرگ
گفته است که باشد که دلیل باشد بدی آن چیز بکند و هلاک کند از هر سر تا کفاست کواکب نصاب
فعل و قول انسان گفت و گفته اند دلالت کند که بیند این خواب چیزی بزرگ که آن را باری عظیم
بلند بر دوش او نهاده اند و اگر کسی اندر خواب سر که خوشتن شاه کشته بود آن دلالت کند
بر نیاز عزت و شرف و رفعت بر مقدار نور و شعاع آن ستاره و دلالت کند که خلق محتاج وی گردند
اندر بعضی از مشکلات و خصوصا چون آن ستاره یکی از جمله آن ستارگان معروف باشد که مردم
بدان زده کنند اندر سود و خیر و دلالت کند که هیچ خصم بدی ظفر نیابد و اگر سر که دست
بر آسمان کرد و ستاره را فرا گرفت و بیش خوشتن بنهاد عزت و رفعت و اگر سر که نیکی وی
کواکب همی کرد نیکی سنت رسول خدا علیه و آله صحابه را علیه السلام اجابی و انجح و اما رویه

اگر سر که کواکب

سر که کواکب

خوابیدن

شنیدن کواکب

افتادن کواکب از آسمان دلالت کند بر موت ملوک و اشراف و علما خصوصا منجمان آن کواکب و نیز دلالت کند بر وقوع
حربی که بعضی از لشکریان و امرا بزرگ اندر آن کشته شوند و اگر ستارگان از آسمان فرو افتاد و بروی
افتاد و ویرا بسوزانید آن دلالت کند که ویرا مصیبتی سخت رسد قال الله تعالی
فاتبعه شهاب ثاقب

فصل ششم اندر دیدن کواکب

معروفه و آن کواکب هفت گانه است شمس و قمر و زحل و مشتری و مریخ و زهره
و عطارد و غیر آن ستارگان و بنات النعش و ثریا و شعری و بروج دوازده گانه و سخن اندر نامها
یاد کرده شد و اما رویه دیگر کواکب که بر شمردیم بعضی از معبران آن رویه ایشان را اندر خواب تعبیر
بر مردمان اشراف و علما کرده اند چنانکه پیش ازین یاد کردیم و اما رویه عموم کواکب و بعضی خصب اختلاف
تأثیرات آن کواکب خصب اسما و احوال ایشان را تعبیر کرده اند همان گفته اند که گفته اند رویه
زحل اندر ما و یا دلالت کند بر صاحب عذاب سلطان و مشتری صاحب بیت المال وی باشد و مریخ صاحب
حرب وی بود و عطارد کاتب و صاحب دیوان باشد و زهره زنی باشد صاحب جمال که مردم بسبب
وی دوسته افتند و گفته اند که آن از جمله آن چیزهاست که ویرا مسخ کرده اند و هر زیادت و نقصان
که اندرین کواکب نمایان بینی دم باز کردد که یاد کردیم و اگر ستاره که زهره بروی نمایان دیگی کند صاحب
جمال خانه اندر نعمت و رفعت یابد از نعمت زنی باشد صاحب نعمت یابد و اگر بیند که مشتری بروی
نمایان ملک و نعمت یابد تا باخر عمر یا اقبال مردی باشد صاحب نعمت یابد و اگر اندر خواب بیند که
خویشتن کوکبی ازین کواکب سبعه بود که یاد کردیم یا کوکبی از آن بوی داده اند یا نمایان وی بود آن
دلالت کند که شاه یا یکی از متعلقان یا از نزدیکان وی باشد از آن چیز که آن کوکب بدان تعبیر کرده شود
کردد فلان که اگر آن کوکب مشتری باشد وی صاحب بیت المال سلطان کردد و نعمت یابد
و اگر عطارد باشد کاتب و صاحب دیوان وی کردد و همچنین قیاس و اما رویه نمایان اندر خواب
گفته اند دلالت کند بر بسیار کشتن کار بسیار و اگر نمایان اندر خانه یا اندر شهری یا محلتی بدان جایگاه
خراب شود از بهر آنکه وی اندر موضع معمور طلوع نکند و بیشتر طلوع وی اندر موضع
خراب و بی سکان باشد و اویرا از جمله مسخ کرده اند گفته اند وی مردی عشار بوده است

سر که کواکب

خوابیدن

شنیدن کواکب

وشايد كه رويه شمشير را در خواب من حيث اللفظ تغيير كنند وبرين تقدير رويه وي دلالت كند بر سعد

بنات النعش

واسان شدن كارها بيشان و خصوص كه لغة بيشان لغة عرب باشد ورويه بنات النعش اندر خواب

دلالت كند بر مردي عالم شريف نفاع از همه آنكه آن از جمله ان كواكب است كه خلق بدان راه اندر بر و بحر

و الوان بيشان اين خواب حامله باشد و بيارد دختري آيد و همچنين هر شان كه مردم بدان راه كنند يا بدان اشارت

السعدي

كنند بر اوقات صلوة آن تدبير را و يار مردي باشد بدين صفت كه يادكرديم واما رويه سعدي اندر خواب گفته

الشريا

اند دلالت كند بر امري محمود از بهر آنكه وي از جمله آن كواكب است كه بيارد ون خير بر ستيان اند و هر معبود كه دون

خير بود آن محمود باشد ورويه ثريا اندر خواب دلالت كند بر مردي صاحب رفعت حازم و بيش بين اندر كارها

و افتادن آن گفته اند دلالت كند بر موت جماعتيان و تلف ميوها و فراگرفتن آن و خويشتن را بر

جاي وي ديدن و خويشتن را بصورت وي ديدن دلالت كند بر موت صاحب خواب از بهر لفظ ثري

و ثري نام خاص بود اندر لغت عرب و ثريا تصغير ثرا است و اين را بعضي از معبران بر دو وجه تقرير كرده

اند واولتر آنست كه اندر آن تقاضاي ديانت باشد و باشعاع و نور تمام ديانت باشد تعبير آن بركت و مال

و غني كثير از بهر آنكه اصل ثري كثرت است اندر لغة و نيز دليل رفعت و عز باشد از بهر آنكه اندر مثال مشهور

است كه جوز ليي رفعت و عز و نعمت تمام يابد كو بيارد اهل آن كس ثريا رسيده است و يقال بلغ الثريا

اذا ارتفع قدره و يقال ايضا اثري فلان اذا كثر ماله

حكاية

و رده اند كه زني بنزديك

ابن سيرين آمد و گفت اندر خواب چنان ديدم كه قمر اندر ثريا رفت و اين سيرين بدان خورد شغل بود

و در حال ويرا درد شكم پديد آمد و دست از نان خوردن بداشت خواهر وي از وي بپرسيد كه تو را چه افتاد

گفت اين خواب كه اين زن ديده است دلالت كند كه تا هفت روز ديگر وفات يابد و همچنان بود

و همچنين اين سيرين گفته است كه افتادن ثريا اندر تا ويار دلالت بر موت خليفه كند و اين از همه آنست

كه خسوف كواكب ستارگان بگردد و رويه ثريا نيز دلالت كند بر اجتماع امور صاحب خواب از جهت

هيئة اجتماع آن و بر اكثار شدن ثريا دلالت كند بر براكندگي امور اشراف و خصوص آن بيشان

بروج دوازده گانه

بدانكه اين جمله رويه تعبير اندر رويه اين كواكب دوازده گانه در هر يك منصف باب

وي يادكرده اند و گفته اند رويه حمل اندر تا ويار دلالت كند بر نيل غنيمت و رويه ثور اندر تا ويار دلالت

بادشاه باشد و جوزا علم داروي بود و سرطان اندر تا ويار صاحب سر بادشاه باشد و اسد اندر تا ويار دليل

بزرگ باشد و سنبله اندر تا ويار يا فقيه مار بود و ميزان قاضي و محتسب شهر باشد و عقرب اندر تا ويار دشمن

ضعيف باشد و قوس سفها را باشد و جدي اندر يا و زير بادشاه بود و دلو اندر تا ويار بخت و حيلت باشد

حوت خزانه دار بادشاه باشد و هر زيادة و نقصان كه اندرين كواكب بيند آن باين قوم و باين چيزها كه ياد

كرديم باز گردد و اگر چنان بيند كه چيزي از اين كواكب مالك وي بود يا آن را بوي داد يا اندر سراي وي بود يا وي

بحمل گشت بصورتي كه از آن آن معني كه اندر رويه آن كوكب يادكرديم بوي رسد والله اعلم

وما التوفيق خاتمه اندر حلم معلق در تا ويار رويه نجوم يادكرديم باز انكه معبران اندر

تاويل رويه كواكب اين چيزها يادكرده اند و اندرين باب اين قدر كافي نيست اما سخن اندر تفصيل آن

موجب تطويل است و كتاب از شرط اختصار خارج مي گردد اما از اشارتي خفيف بر قواعد كلي ناگزير

ست بيايد دانست كه خلق عالم با كثرة و اختلاف مذاهب و آراي ايشان اندر باب نجوم بر سه طايفه

اند

طايفه اول

قومي اند ظاهريه كه ايشان كواكب را هيچ اعتباري نهند اندر تدبير و تاثير

بر رويه ايشان اندر خواب چون ستاره از بن طايفه باشد اعتباري زياده نبود الا از آن جهت كه ايشان

اجسام روحاني اند و اندر ايشان ظلمتي و كدورتي نيست پس از اين جهت شايد كه ثبت ايشان بصلاح و علا

گستره

طايفه دوم

جماعتي اند از اهل ضلالت كه ايشان تدبير و تاثير

كه اندر عالم واقع مي شود جمله از ايشان داند و مدبر حقيقي الشانرا بندارند و اين مذهب هر چند سبب كفر

و ضلالت است اما اين قوم را رويه كواكب اندر خواب نيكو باشد و نزديكتر بود برويه حق بيش از حق

اندر امور دنياوي از بهر آنكه موظف اين علم تابع معتقدات و آراي خلق است و اين جهت

متفرق و متبدد است و اندر ضبط و حصري نتوان آورد

طايفه سوم

قومي اند كه ايشان

احكام كواكب را معتبر دارند و تاثير ايشانرا اندر بعضي امور اعتبار كنند اما نه بر طريق استقلال

و استبداد بل كه بتقدير فاعل مختار و مدبر تركيبات چنانك تاثير مغنوبا و دكر اندر رويه اندر اسماء

و تاثير نان اندر اشياع و تاثير آب اندر ري و ذكر اسباب اندر رسيدن و ظواهر قوت

حزين جايگاه اشانه بدين معني فرموده است و اضافت افعال بايشان كرده است

واجتماع آن نقطه بوسط است عليه السلام وشبيه بيعقوب عليه السلام بمنزله ماه ويوسف بشمس وقمر و بواندران وبرا
بجواب و ابدست ازتعبير خالقي و اما معنوي ميان مشبّه و مشبّه به و معلومست كه ميان اثنان
صحيح نشود حقيقي نيست بل انهم ايشان تا مراد معنوي باشد و سخن ازميان آن مشتاق
تعبير است و شمه از آن در فوق كفته آمده است اندر مناسبت بادشاه بآفتاب و اندر فضلها ايزباب
عمر خطاب رضي الله عنه كرده شود و هم حسين حق تعالى مي بروايتي وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَ
القمر كل في فلك يسبحون نسبت سباحت ماه آنرا كه قمر است بفعال ياد كرده است وَقَالَ اندر
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ
واشتمال اين اندر وي اسمي ديدار است وچون اين معلوم كشت بدرخه تاءثير و تفعال
اين صفاتي نيست والوهيت ايشان عاريت اندر كه بيرون ايشان موجودست و بعضي
خسف و تغيير هر يكي ازين معنى ها پيوندد و هر يكي ازين وقت قوي تر باشد و در بعضي
ضعيف تر باشد و تغيير حسب قوت و ضعف ايشان كردد و هم حسين معاذية رضي الله
عنه ايشان بانحاس ياد كردند و هم حسين صانع رحمه الله مشتي منسوب ميكند اين كوكب
صفت كه بس كوكبي كه اندر حوت بود كه صانع وي بود و منسوب بشود آن كوكب
اندر شرف باشد و مجموع باشد تعبير آن در حق بيشه بهتر بود و بقوي تر بود و اكر آن كوكب آن زمان
اندر وبال باشد آن مرد و مايه محمود نباشد و هم حسين آن كوكبي را كه اندر حوت بود كه صانع او
نه بود منسوب باشد نفع و خير آن بدو كمتر راجع باشد و هم چنين هر طبعي ازين هفت سبعه
كه منسوب ست بجملكي اين كواكب عقدكنه و اقران قوي بود چون آن كوكب را بيشتر آن در
حق ايشان بهتر باشد از كوكبي ديكر و هم چنين بعضي از كواكب آنست كه در بعضي اقاليم بود در
بعضي وقت صلح شي كند چون نيك بس روايه آن اندر آن موضع كه صلح آن نورن جايكاه نه
محمود باشد يا نه اندر زمان صلح وي باشد آن نه محمود بود و هم حسين روايه كواكب
توبنه اندر تعبير بهتر باشد و هر اول آن ثابت تر و بارورتر باشد از آن ستارات و سخن اندر تغيير

ابن در ازاست وغرض آنست كه معبر بايد كه ازين قاعده غافل نباشد و هم حسين بعضي ازين كواكب آنست كه خلق
بآن زاده يابند اندر بر و بحر و روايه آن اندر خواب على العموم نيك باشد اما كي كه معتاد بآب
بسفر اندر دريا و مفاوز كه آن در حق بعايه بسيار بآن بود و دليل صواب مراد باشد قال الله تعالى
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ و هم حسين بعضي ازان آنست كه آنرا دون
حق مي بر ستند و روايه آن ها حق را نه موافق باشد و آن قوم را كه آنرا مي بر ستند نيك نباشد اندر امور دنيا
و اكر جه سبب زيادة ضلالت باشد والله اعلم **فصل هفتم** اندر روايه بعضي از
مناماتي مجربه اندرين باب و اندر روايه بعضي از مجاربه انسان و اندرين باب و اندر روايه
دعوة كواكب و اندر دريان بجا آوردن ايشان از روي ترتيب يا بي ازين اثبات و اندرين باب و اندر روايه
اجتماع بيرانث و آنچ بدان تعلق دارد **حكايه** آورده اند كه شخصي اندر خواب ديد كه
ماهتاب از آسمان اندر افتاد و وي جوي بر لوفت و آنرا همي زد ابن سيرين كفت اين شخص را غمي هست و آن
غم وي نيرد و شادي بدو نرسد آن وي بدو باز كردانند و هم چنان بود **وهم چنين** شخصي اندر خواب ديد كه
نظر اندر ماهتاب همي كرد و كرد بر كرد ماهتاب ستاركان بود ند و ماهتاب هر زمان حمله بدان
ستاركان همي برد و كرد باد باز جاي خود همي آمد ابن سيرين كفت بيننده اين خواب را مال تلف شود
و درويش كردد و بعد از آن شخصي دكر همين خواب بار ديد ابن سيرين كفت اين مرد معتبري يابد
بر سيار ندا كه فرق چه چيز است ميان ايشان با آنكه خواب هر دو يكي چيز است كفت فرق
آنست كه بيننده اول خواب اندر وقت نقصان ماه ديده بود و اندر آن وقت ماهتاب را قوتي نباشد و زمان
كاهش است و بيننده دوم اندر وقت افزايش ماه ديده بود **وهم چنين** آورده اند كه مادر شافعي رضي الله
عنه اندر آن زمان كه بوي حامله بود اندر خواب چنان ديد كه مشتري از وي بيرون آمد و آنكاه بان
بان شد و اندر روي زمين بر اكنده شد و هر بان از آن اندر شهري و اندر ديي همي افتاد معبران كفتند ازين
زن عالمي در وجود آيد كه علم وي اندر روي زمين منتشر كردد خسب انتشار بارهاي آن ستاره **وهم چنين**
آورده اند كه بازيزيد جمهر بيش از ولادت بزرجمهر اندر خواب چنان ديد كه ماهتابي از خانه وي بيرون
آمد و بر آسمان رفت و در برج حمل اندر رفت و كرد باد از آن جايكاه بر فت و اندر برج ماهتاب رفت

واز آن جایگاه همی تابید و روی زمین از وی منور و روشن گشته بود و بعد از آن مرتفع برفت و وبرا از آن جایگاه بیرون کرد معبر گفت این خواب دلالت کند که ترا پسری آید و کاتب آموزد و سلطان وبرا وزاره دهد و عاقبت وبرا عدالت کند و هر جان بود **وهم چنین** اورده اند که رستم زال شبی اندر خواب چنان دید که ماهتابی سخت روشن طلوع کرد خیره از ماهتاب معهود و از گاه ستاره روشن از میان آن ماهتاب بیرون آمد و در گیتی از نور آن ستاره روشنی گشت و دید که این ماهتاب معروف منکسف گشت و رستم از آن خایف گشت و هراسان شد و از هیبت از خواب بیدار گشت و کاهنان و منجمان را حاضر کرد و این خواب را بدیشان عرضه کرد و ایشان تعبیر خواب وی نادانستند تا گاه بادشاه از روزگار این خواب را تعبیر کرد و گفت منکسف شدن ماهتاب مشهور از خوف است که در تاثیر کرده است و طلوع کردن آن ماهتاب خود از این ماهتاب معهود آنست که اندر آخر الزمان مردی پیدا شود و دینی ظاهر کند که جمله دینها بدین وی باطل گردد و خلق مطیع وی گردند و اما آن ستاره که از میان وی بیرون آمد آن مردی باشد از اهل بیت که وبرا منزلت بزرگ باشد و خلق بعد از موت وی بنی وی این شخص کنند و ایشان اندر روی زمین مستولی گردند و معبر آن گفته اند مراد از این مرد که اظهار دین کرد مصطفی است علیه السلام و مراد از آن شخص که از اهل بیت وی بود امیر المومنین علی رضی الله عنه بس بدانکه این خواب برحسب این تعبیر دلالت آن کند که میان دین خواب و میان پیدا شدن اثر آن زمانی معین نیست و اثر آن اگر چه دیر بگذارد ظاهر شود زیرا که از زمان رستم تا بعثت پیغمبر علیه السلام زیادت از دو هزار سال بوده است

وهم حین خواب مختصر که پیش از این یاد کردیم بر دلالت همی کند بر سخن و امثال این مناسبات بسیار است که اهل تعبیر آنرا احکام بر پیغمبر کرده اند و از وقت رویت آن تا بزمان بعثت وی مدتی معین کشته است و امّا

دعوت کواکب اگر کسی اندر خواب بیند که دعوت کواکب همی کرد اگر ستاره این خواب از صلحا باشد آن دلالت کند بر حق وی و بر دعوت خلق بدین حق و تربیت کردن ایشان و عموم و خصوص آن دعوت حسب عموم و خصوص آن دعوت کواکب باشد و اگر ستاره نه از اهل صلاح باشد آن دلالت کند بر اظهار بدعت و تقرب کردن بباطل بنزدیک اشراف

رصد اگر که ستاره منجم باشد که از حرکات و تعدی وی از آن صنعت واگر اندر خواب بیند که رصد کواکب کرد آن در حق منجم هر چنان باشد که یاد کردیم و در حق دیگران دلالت

سحاب

دلالت کند بر طمع کردن در کردار اشراف و باشد که بیند این خواب علم نجوم آموزد و اگر اندر خواب بیند که ابر کواکب بجای کرد یا توصیع کرد اگر ستاره از صلحا باشد دعوت و تربیت اشراف کند و اگر نه از صلحا باشد معتقد بدعت شود و تقرب کند بباطل نزدیک اشراف و از کاسب معاصی کند و طلب چیزی محال کند اگر در ضمیر وی آن باشد که آن بجای ابر تعظیمی کرد از بهر آنکه هر موجود که دون حق باشد آن محال باشد و باطل باشد

قال الله تعالی

لا تسجدوا للشمس ولا للقمر واسجدوا لله

احتمام بر اشراف

واگر بیند که کواکب از بهر وی بجای کردند ملوک و اشراف منقاد وی شوند و مراد خود یابد و اگر ستاره که آفتاب و ماهتاب و دیگر کواکب جمع شان بود ملوک و ملک وی بود یا مطیع وی بود و ایشانرا نور و شعاع گاه خود بود پیش بادشاه و اشراف مقبول القول شود و اگر ستاره این خواب از ملوک باشد بادشاهان مطیع وی گردند و اگر ایشانرا نور و شعاع نباشد و اثر آن مصیبت عام بود و اگر ستاره که آفتاب و ماهتاب هر دو بروی تابیدند آن دلالت کند که ماذر و بازار وی راضی باشند و اگر ایشانرا نور نباشد آن دلالت کند بر سخط ایشان کردار وی و اگر بیند که آفتاب و ماهتاب هر دو پیش وی جمع شدند بود آن دلالت کند که وبرا عمی رسد که مقصود شود بکرختن

قال الله تعالی

وجمع الشمس والقمر يقول الانسان يومئذ اين المفر

واگر بیند که آفتاب و ماهتاب و نجوم جمله اندر موضع اندر آسمان جمع شدند با نور و شعاع آن اگر بینان از اهل مملکت باشد ملک و ریاست یابد و حاکم گردد و اگر ایشانرا نور نباشد آن دلالت کند بر دمار وی و بر خاستن قیامت وی و خصوص چون بینان نه از اهل صلاح باشد که آن در حق وی دلیل انتقام خواستن باشد از وی و باشد که اجتماع بزرگ اندر او یاد دلالت کند بر اجتماع ملوک و اشراف از بهر مشورت و یهود گفته اند رویت اجتماع شمس و قمر رویت دلالت کند که بینان را دو فرزند آید از اهل عز و شرف و ارطامیدورس گفته است که رویت اجتماع شمس و قمر نه

محمود باشد لاله کواکب را مقهور سیارات نگاه دارد که ستاره اعدا خود را قهر کنند اما اگر ستاره که ستارگان
بر آفتاب غلبه کنند دشمن بروی ظفر یابد و اگر ستاره کواکب بروی تنگ کرده باشد یا اندر روی وی خانه
کردند آن هر چند باشد که اندر کرده و منزله کردن آفتاب و ماهتاب یا کوکبی دیگر و اگر ستاره که خیری از نیر
بروی ثنا گفتار یا بروی صلوات فرستاد از آن دلیل بیاید عزت و رفعت و ذکر جمیل باشد و حسن خاتمت
و اگر ستاره که ایشان بروی نعمت کرد نه یا سخن فصیح گفتن از آلت وی آن بر ضد این باشد که یاد کردیم والله اعلم

باب اندر آثار و انوار رویه شب و روز و تاریکی و روشنایی و اندر رویه ابر و رعد و برق و باران و برف و تگرگ و باد و مه و قوس قزح و خسف و زلزله و آنچ بدان ماند و اندر رویه رد و این همه مشتمل است بر پنج فصل

فصل اول اندر رویه شب و روز و تاریکی و روشنایی

بدانکه معبران اندر تاویل رویه شب خلاف کرده اند بعضی گفته اند دیدن شب اندر
خواب دلالت کند بر سکون و آسایش قال الله تعالی وهو الذي جعل لكم الليل لتسكنوا فيه
و بعضی گفته اند که شب ظلمة است و ظلمة اندر تاویل مرض علت و نبی را نشاید قال الله تعالی
الله ولي الذين آمنوا يخرجهم من الظلمات الى النور و بر آنکه اختلاف شب مرتبه پیشاه
وضمیر وی و هیئة شب بگردد اگر پیشاه از صلحا باشد و دیدن شب اندر ضمیر وی متضمن سکون باشد
و آرامش را از رعد و برق و خوف و خبر و امثال آن خلق بسیار آن در حق وی محمود بود و دیدن سکون
و آرامش بر نشان چنانک یاد کردیم و همچنین کسی که قصد را خفا عجیبی دارد رویه شب در حق وی
نیکو باشد و اما اگر ستاره نه از اهل صلاح باشد یا رویه اندر رویه ان مشقتی بوده باشد یا با آن
تاریکی زیادة از حد یا رعد و برق و زلزله و مانند دیده باشد یا رویه قصد اظهار عجبی باشد آن نه
موافق باشد و دلالت کند بر ظلم و نبی را نشاید و نصاری گفته اند اگر کسی اندر سرای
خویش ظلمت بیند سفری دور کند و اگر اندر خواب چنان بیند که زمان همه شب بود و هرگز
روز نبود و ماهتاب و ستارگان گرد آسمان نمی گردیدند آن دلالت کند که از جهت وزیر یا از جهت یکی
از اهل قلم ظلم عام شود و دلالت کند که حق تعالی آن ظلم را از ایشان دفع کند قال الله تعالی قل ارایتم

اللیل

ان جعل الله عليكم الليل سرمدا الى يوم القيمة من اله غير الله يأتيكم بضياء و اگر اندر خواب چنان بیند که در بر شب
بود وی آن را دفع کرد و روز پیدا کرد وی سبب دفع آن ظالم شود و اگر بیند که خویشتن شب بود آن هر چنین مبنی
باشد بر صلاح و فساد وی و دیدن روز اندر خواب دلالت کند بر نور و راه راست و بیمار مرد و بر نوا گشتن
از تهمت وجود نور و بر ین وجه شب دیدن فقر باشد از تهمت عدم نور و اگر کسی اندر خواب بیند که شب بود
و صبح بر آمد آن دلالت کند بر یافتن فرج و سرور و راه راست قال الله تعالی ليخرجهم من الظلمات
الى النور و اگر بیند که از خواب خایف باشد راحة یابد و نعمت یابد و دیدن خاتمت باشد قال الله تعالی
الا ان اولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون و چون بیند که در روز بود آن دلالت کند بر روم
سرور و نعمت و امن و باشد که متضمن مشقتها اندر بعضی احوال قال الله تعالی

الآية

قل ارايتم ان جعل الله عليكم النهار سرمدا الى يوم القيمة

و رویة نور ها جمله اندر تاویل محمود باشد عموم خلق را و دلالت کند بر راحة و راه راست و امن از خوف
و بر حسن خاتمت **حکایة** و رده اند که امنه بنت وهب مادر رسول علیه السلام
اندر آن زمان که برسول علیه السلام حامله بود اندر خواب چنان دید که نوری از وی جدا گشت که بدان
نور قصور شام را بدید و من قریب رسول علیه السلام اندر وجود آمد و مراد از آن خبر که پیغمبر علیه السلام
فرموده است که انا بقية دعوة ابي ابراهيم و رويا امي ليست **حکایة** آورده اند که شخصی از نصاری
اندر خواب چنان دید که اندر ظلمتی عظیم گرفتار بود و از جایگاه بیرون آمد و بنوری رسید معبر
گفت حق تعالی ترا اسلام روزی کند لقوله تعالی الله ولي الذين آمنوا يخرجهم من الظلمات الى النور
و من قریب آن شخص مسلمان شد **حکایة** و همچنین آورده اند که بادشاه ترکستان
شبی اندر خواب دید که آتشی عظیم پیدا شد و روی هوا گرفت و بعد از آن نور از جانب حجاز
پیدا شد و هر کس که مطیع وی گشت آن نور و برا از آن آتش نگاه می داشت و هر کس که مطیع نگشت آتش و برا
می سوزانید و چون از خواب بیدار گشت محزون و مغموم ناحاضر کرد و تعبیر آن خواب از ایشان بپرسید
ایشان گفتند این از قبیل اضغاث احلام است و تعبیری ندارد و اندر حال پادشاه شهری بود دانا بعلم تعبیر

الثمار

گفت ای پادشاه تعبیر این خواب آنست که شهی را حجاب حجاز را شود بعد ازان که عالم کفر گرفته باشد که دین از نور وی برگردد ۞ و هر کس که مطیع وی شود در دنیا و آخرة سلامت یابد و هر کس که مطیع وی نشود ویرا شمشیر هلاک کند و اندر آخر مستوجب آتش شود ۞ و دیدن آبله اندر تاو یار نیز دلالت کند بر اندک آن کار که پیشه صدر دان باشد ۞ و نیمه روز دلالت کند بر نیمه رسیدن آن کار و آخر روز دلالت کند بر انتهای آن کار ۞ و اگر بیند که دیواجه گرفته شود از شب دیگر روز یا بازیافت آن دلالت کند که دیواجه بر غریم لازم شود بشهادة شهود بعد از انکار غریم قال الله تعالی وقوان الفجر ان قوان الفجر کان مشهودا ۞ و اگر بیند که زمان عمه روز بود و آفتاب کرد آسمان صاف کرد یا آن گفته اند دلالت کند که پادشاه آن حجاب مستتر از شود برای خود و با اهل مملکت مشورت نکند

فصل دوم

اندر تاو و یار و دیدن ابر بدانکه دیدن ابر اندر خواب بر چند وجه تعبیر کرده اند بر سلطان و مرد عالم و حکیم و رحمت و فرج و عذاب و قحط و بلا و فتنه و مال و حکمت و اختلاف از اختلاف مراتب بینایان و هیئة ابر افتاد از نقص رویة ابر و حسب اوقات رویة نیز بگردد چنانک اندر بیان تحت اذکرده آید پس اگر اندر خواب بیند که باران ابر یافت و باآن هیچ لمعان نبود حکمت یابد بقدر آن ابر ۞ و همچنین اگر بیند که باران ابر خورد حکمت آموزد یا ملکی حلال یابد ۞ و مخالطت با ابر کردن اندر تاو یار دلیل مخالطت کردن باشد با علما و حکما یا با اغنیا و چون بیند که با ابر مخالطت کرد و آزان چیزی بر گرفت با این قوم مخالطت کند و ازیشان حکمت آموزد یا مال یابد ۞ و اگر بیند که با ایشان مخالطت کند و ازیشان منفعتی یابد ۞ و اگر بیند که بر ابر سوار شده بر مثال اسب یا بر نشسته بود مهتری یابد بفضل و حکمت ۞ و اگر بیند که ابر مسخر وی شده بود بازیچه یا چیلی مطیع وی شود یا سلطنت یابد چون بینداهل آن باشد ۞ و اگر بیند که باران ابر در دست داشت و آزان مشک باران بارید سزای حکمت و علم آموزد و مردم آزوی علم آموزند و منفعت یابند ۞ و اگر بیند که خویشتن ابر بود و از وی باران بارید یا چیزی که مردم ازوی منفعت یابند یا چون سایه بر مردم عمی بود آن همچنین باشد و اگر بیند که این خواب ملوک باشند دیار عدل و احسان وی باشند در رعیت ۞ و اگر بیند که خانه بر ابر بنا کرده بود نعمت و حکمت یابد ۞ و اگر بیند که قصری بنا کرده بود گفته اند از گاه بر هیز کردن سبب حکمت ۞ و دیدن ابر سیاه با باران اندر تاو یار پادشاهی عادل باشد مبارک

سخی که خلق عالم و خاص ازوی منفعة یابند و ابر سیاه اندر تاو یار پادشاهی بیداد خداوند سلطنت و سیادة و ابر بی باران اندر تاو یار اگر سفید باشد دلالت کند بر جور ملوک و خیانت خدام و خواص ملک و اگر سیاه باشد آن دلالت کند بر بلا و فتنه و اگر با وی رعد و برق باشد آن دلالت کند بر خشم و جور پادشاه و بدانکه ابر سیاه سفید چون بی باران باشد و یه ان بنسبت با مسلمانان موافق تر باشد و اندر خبری بیاید که سیاه راحت و آسایش بود و خصوص چون بینا اندر مستقبلی باشد یا اندر سفر باشد قال الله تعالی

وظللنا علیکم الغمام وانزلنا علیکم

و اگر شاه یا اهل آن موضع نه از اهل صلاح باشند آن دلالت کند بر بلا و عذاب و فتنه و استیصال قال الله تعالی فلما رأوه عارضا مستقبل اودیتهم الی قوله فیها عذاب الیم ۞ و همچنین جو ابر بر خلاف طبیعت خود آن نه محمود باشد ۞ و دلالت کند بر قحط و فتنه مثال آنکه آنرا سرخ یا زرد بیند و باظلمت و خوف باشد ۞ و حسن رویة ابر جون در غیر وقت معتاد باشد اندر موضعی که اندر بیضه وقات اندران جایگاه ابر نه معتاد بود آن نه محمود باشد و خصوص چون آن ابری باران بود یا با رعد و برق و ظلمت باشد و از هر آخوفناک زیرا که این جمله اندر بن صورة دلالت کند بر خلل و جور و فتنه و خشم پادشاه ۞ و اگر چنان بیند که باران ابر بیاشامد و بر شهری یا دیهی یا محلتی یا سرای منادی بانگ بایستاد اگر اهل آن موضع از اهل صلاح باشند آن دلالت کند بر نیل خیر و برکت و امن و سعت نعمت قال الله تعالی وظللنا علیکم الغمام الآیة ۞ و اگر اهل آن جایگاه نه از صلحا باشند آن دلیل عذاب و فتنه و استیصال باشد قال الله تعالی فلما رأوه عارضا مستقبل اودیتهم الآیة ۞ و اگر بیند که ابر بر آمد و زن بروی یا بارانی گفته اند زن جاهل ادب آموزد و خلق با مور دنیا دارد ۞ و اگر بیند که چیزی از جواهر نفیسه بارانیدن مثل لعل و یاقوت و زمرد و نقره و آنج بدان ماند آن همچنین باشد و دلیل بنا فتوح باشد و مانند آن دیبا و زن کنان یا کنیزکان خرد ۞ و الوان چیزها بر وجه خود روی چون حریر و میوها بغایة زرد رنگ ان دلیل مرض باشد اندر جایگاه ۞ و اگر اندر خواب بیند که سلاحی از ابر فرو افتاد یا سلاحی از ابر اندر دست داشت و فصیح کرد و فتحة غلبه کند ۞ و گفته اند ابر سیاه با باران اندر تاو یار

دلالت کند بر پیادگی و پیاست و اگر بنوشت دلالت کند بر بانگ و چنان است و اگر ببیند که ابر بسیار آمد و باران عام بیارانید لشکر پادشاه باران حایب او بود فرستاده عادل و باشد که تا و بال آن باران بدان پادشاه بیند و اگر ببیند که آن سیاه رعد و برق و بوذ آن اندر تا و بال هیبت پادشاه باشد و تهدید خلق و باد بیاران آتش از بر اندر تا و بال دلیل ظلم عام باشد از جهت پادشاه بحسب عموم آن آتش و باریدن طعام یا جو نان کام و جو و نان و اخ بدان دلیل نعام پادشاه باشد بر رعیت و دلیل فراخی نعمت و ریسیدن آن انعام از پادشاه خلق بمؤنه آن طعام باشد تا بوقت آنکه صلاحیت خوردن اندروی حاصل شوذ و باریدن خاک جون باوی غبار باشد دلیل فراخی نعمت باشد و باریدن آن چیزها که آن عذاب قومی بوده است جون سنگ و کل آن نه محمود باشد مخصوص جون بدان هلاک مردم بسیار یا اهل آن موضع نه اهل صلاح باشند قال الله تعالى

وَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودَةً غَارَ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ فِي الْمُشْرِفِينَ

و باریدن ریاجین اندر تا و بیار اکوتان باشد آن دلالت کند بر فرح و سرور و عیش خوش و اندر آن سیار و فرزندان نرینه بسیار اندر وجود آیند زیرا که رسول علیه السلام فرموده است در حق حسن و حسین رضی الله عنهما که هما ریحانتای من الجنة و اگر آن ریحان خشک و پژمرده باشد آن دلیل غم و حزن عام باشد و دلیل موت اطفال باشد و باریدن حیوانات از بر اندر تا و بیار دلالت کند بر کثرت آن جنبرنده آن نوع از حیوان بر آن دلالت کند چنانک اندر جای خود یاد کرده آید تفصیلا هر یک مثل آنکه باریدن مار و دیگر سباع دلالت کند بر ظهور غارت و اغار آن قوم و باریدن کوسفندان دلالت کند بر کثرت غنیمت و نعمت اندر آن سال و باریدن آدمی اگر جوان باشد آن دلالت کند بر ظهور اغار آن قوم و اگر پیر باشد آن دلالت کند بر ظهور نخت و قحط آن قوم و باریدن برگ درخت دلیل کثرت مار و نسل جمله رباییان باشد اندر آن سال و عیاذا تعبیر هر چیز که سنگ ابر هی یابد خصب شرف و ردائت جوهر آن چیز باشد و الله اعلم

فصل سوم

اندر تا و بیار رویه الرَّعْد

رعد و برق و صاعقه و قوس قزح بدانکه معبران اسلام گفته اند که رویه رعد اندر خواب جونی باران باشد دلالت کند بر خوف از حمت سلطان و جون باران بوذ

دلالت کند بر قضا و دین و شفا یافتن بیمار و خلاص یافتن از حبس و رویه رعد و برق و باران بی مر صافر را دلیل خوف باشد و مقیم را طمع باشد قال الله تعالى هو الذي يريكم البرق خوفا و طمعا يعني خوفا للمسافر عن نزول المطر و طمعا للمقيم في مجيء المطر و نصاری گفته اند شیطان آواز رعد و دیگر آوازها بیارد دلالت کند بر موت فجاءة و برفتنه و قتال و خصومة و خسران اندر مال و اگر آواز رعد اندر وقت خود شنود و با آن باران باشد و اندر آن زمان مردم بیاران محتاج باشند آن دلالت کند بر فراخی سال و معبران اسلام گفته اند که رویه برق اندر خواب دلالت کند بر خوفی که از آن خوفی بنا شاید و عاقبت آن امن باشد قال الله تعالى يكاد البرق يخطف أبصارهم و بعضی گفته اند برق اندر تا و بیار خزان پادشاهی بزرگ باشد و گفته اند اگر سنار که برق بار یافت کیسه و بر اعمال خیر فزاید و نصاری گفته اند رویه برق اندر تا و بیار دلالت کند بر نیاز منفعة و سرور و موضع دور و هرمسین گفته اند که رویه برق اندر خواب دلالت کند بر که ستاره اندر آن سال از موت ایمن باشد و اگر بینا و آن بیمار باشد بمیرد و هرمسین گفته اند اگر سنار که صاعقه جامه وی بسوزاند اگر زن بیناه بیمار باشد بمیرد و اگر نه بیمار باشد بیمار شوذ و اگر بیار که صاعقه از آسمان همی آمد و خلق را همی بسوزانید آن دلالت کند بر وقوع بلا و فتنه و قحط اندر آن موضع و خشم سلطان بر رعیت و اگر جنان سنار که صاعقه وی را بسوزانید اگر ستاره این خواب ارسفا باشد آن دلالت کند بر فقر و شدت اندر اسباب معاش و اگر ستاره نه از اهل صلاح باشد آن نه محمود باشد در حق وی و دلالت کند بر انکار حق و بر مجادلت و مخاصمت کردن باطل اندر دین قال الله تعالى

وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ

و این خواب نیز گفته اند دلالت کند بر موت صاحب خواب قال الله تعالى فأخذتهم الصاعقة بظلمهم و بعضی گفته اند که اگر ستاره این خواب غنی باشد فقیر گردد و اگر فقیر باشد غنی گردد از بهر آنکه صاعقه جون بموضع محصول ستاره مشهور بگذرد و اگر بموضعی معمور ستاره خراب شوذ و نیز هر که صاعقه بوی ستاره بوذ مشهور شوذ بس غنی هر چیز جون

الصاعقة

فوس فرح

فرح شود و پیشرفت غنی کردد زود بآن صفت شنوده یابد ۞ و اکر بیند این خواب بنده باشد محبوس باشد آزاد شود و خلاص یابد و اکر بیند که ساعقه و برابسوزاند کس را در وی حکمی باشد ۞ و رویه این خواب نیز لفته اند دلالت کند بسوت فرزندان بیند ۞ و بزوج فراق میان ستاه و میان زن وی از بهر نک زن و فرزند فرج بیند ۞ و هم چنان که هر کاه که صاعقه بار رحتی زند و بر اخشال کردد و فروع و اغصان وی بسوزد ستاه نیز از زن و فرزند جدا ماند ۞ و هتره و وجع کردد ۞ و بر آنکه رویه قوس فرح اندر خواب کرد نک وی سرخ باشد آن لفته اند دلیل خون رختن بود ۞ و اکر زرد باشد دلیل مرض بود و اکر سیاه و ظلمانی باشد آن دلیل ظلم و فتنه باشد و اکر سبز باشد دلیل امن و فراخ نعمت و ظفر باشد ۞ و اکر بر حسب طبیعت خود باشد یا الوان مختلفه آن دلیل ازدکردن باشد در حق بیننده ۞ و ارطامیدورس لفته است اکر قوس فرح را بر مقتضا طبیعت خود بیند و بر دست راست آن دیار خیر و سرور باشد ۞ و اکر بر دست چپ بیند آن زدی باشد و اکر سر آن قوس فرح بیفتاد اهل آن موضع را عمی رسد ۞

قضا جمد ازم

اندر تاویل رویه باز ها بدانکه تعبیر رویه باز حسب اختلاف احوال آن بکردد ۞ اکر کسی اندر خواب بیند که باز همی جست اکر ستاه باشد آن دلالت کند بر ذهاب دولت ۞ قال الله تعالی وارسلنا الریاح مبشرات ولیذیقکم من رحمته ۞ و اکر باوی دیار شتر بیند مژاحمه و غبار و زعار و برق و خوف آن دلالت کند بر ذهاب برکت و بروز فتنه و شاه و عذاب قال الله تعالی وارسلنا علیهم الریح العقیم ۞ الآیه و لفته اند اکر بیند که باز را اختیار همی بکذارد یا خاتمان را همی جواب کرد و هر چیز که بروی همی آمد آنرا همی باز کرد پادشاه بر خلق آن موضع خشم کیرد ۞ و اکر اهل آن موضع نه از اهل صلاح باشند آن بغایه مکروه باشد و دیار نزول غرایب و استیصال ایشان باشد و توبه باید کردن ۞ قال الله تعالی وسخرها علیهم سبع لیال و ثمانیة ایام ۞ الآیه و اکر جان بیند که بازی خوشی آمد و ستاه را اندر آن سایه بود و اندر آن هیچ رنجی نبود و ناکاه از وی برکشت آن دلالت کند بر ذهاب دولت ۞ قال الله تعالی وتذهب ریحکم ۞ یعنی دولتکم و نصرتکم ۞ و اکر جان بیند که باز اندر حکم وی و مسخر وی بود اکر ستاه از آن خواب از اهل سلطنت باشد ملکی عظیم یابد و باشد

فوس فرح

السموم

الصبا

الدبور

الشمال

الجوائح

که بر جمله روی زمین حکم کند بدلیل قصه سلیمان علیه السلام ۞ و اکر ستاه نه از اهل سلطنت باشد اکر از صلحا باشد و نعمت و حشمت و رفعت و دولت و ذکر جمیل یابد قال الله تعالی وبخروا له الرحیم خرین یا قوم الی قوله هذا عطاؤنا فامنن او امسک بغیر حساب ۞ و اکر بیند که از صلحا باشد از آن دلالت کند بر غرور و زیادة فساد و سبب حبس و زوال نعمت باشد ۞ بازیاب مسخر سلیمان علیه السلام ۞ و اکر ستاه بر باد نشسته بود و باز منتاری وی بود آن هر چیز که باشد ۞ و دیدن باز سموم اندر تابستان دلالت کند بر بیماری از حرارة و سرسام ۞ و دیدن باز سرخ و زرد و سیاه هر چیز مرض و شاه و فتنه باشد ۞ و اکر بیند که باز سموم ملازم وی بود دایما آن دلیل دوام مرض و شاه باشد ۞ و اکر ستاه این خواب نه از صلحا باشد آن نه محمود باشد ۞ و دلالت کند بر موت بر غیر توبة قال الله تعالی

واصحاب الشمال ما اصحاب الشمال فی سموم وحمیم

و دیدن باز شمال دلالت کند بر راحت و شادی و فرح و شفا یافتن از بیماری و ذکر لذة بازنشیند اندر اشعار بسیار ماهست و رویه باز صبا اندر رحمة و نصرة باشد و خصوص بستاه از صلح باشد و اکر اندر حرب دشمن باشد ظفر یابد و باز دبور دلالت کند بر هلاکت مخالفان دین قال علیه السلام نصرت بالصبا و اهلکت عاد بالدبور و قال علیه السلام الصبا رحمة و لفته اند باز دبور خون ریخت باشد آن زنان را و یاران ناخوش بود و باز جنوب لفته اند دلالت بر وبا و بیماری و لفته اند دلالت کند اندر سالی باران بسیار آید و دلالت کند بر نیاز و فراخی سال

وجائین الخبر

ان نفح الریح الجنوب و بعضی از علما لفته اند که ماهبت ریح الجنوب الا و بتعفت و رویه باز شمال اندر ما و یار راحت و آسایش باشد و دلالت کند بر برکة نتاج جهار پایان و رویه باز لواقح و آن باز پی بود درخت را بستن کند دلالت کند بر بشارة و رحمت و برکة میوها و آبها و فراخی نعمت اندر آن سال و دلالت کند بر برکة نتاج جهار پایان قال الله تعالی

وارسلنا الریاح لواقح فانزلنا من السماء

الشمال

واگر سنار که باذ ویرا برگرفت و از موضعی بموضعی دیگر برد آن لفته اند سفر کند و از آن سفر باز نیاید لقوله تعالی
او تهوی به الریح فی مکان سحیق ٭ و لفته اند دلالت کند بر نیل قوت و سلطنت ٭ و این خصب
صلاح و فساد بیناک بگردد ٭ و رویة باذ صرصر اندر تاریک دلالت کند بر ظلم و جور پادشاه
و خشم و جوری بر مقدار سختی و تری آن باذ بود ٭ و رویة باذ عاصف همچنین باشد ٭ و اگر بیناک این
خواب اندر کشتی باشد بحر غرق بود ٭ قال الله تعالی فیرسل علیکم قاصفا من الریح فیغرقکم ٭ و باذ
عاصف و قاصف اندر معنی متقارب اند ٭ و هی التی تقصف ما اتت علیه ای تکسره ٭ و اگر بیمار
که اندر اشکوکابی بود و باذ سخت همی جست اندر آن اشکوکاه آن دلالت کند بر هلاک اهل آن اشکوکاه
و اگر باذ نرم و خوش باشد آن دلیل دولت و نصرة باشد ٭ و اگر باذ شامی قصد حرب کند و اندر خواب بیمار
که باذ اندر او بر وی همی آمد نصرة یابد ٭ و اگر خان بیمار که باذ از بن بشت وی همی آمد آن دلیل هزیمت
وی بود ٭ و لفته اند اگر اندر خواب سنار که باذ برخاست و یک درخت خرما از بن کند رعیت
آن موضع پادشاه را هلاک کنند ٭ و لفته اند دلالت کند که پادشاه ستاره را هلاک کند ٭ و لفته
اند اگر خان بیمار که درختها خرما بسیار بر کند آن دلالت کند بر هلاکت و استیصال آن قوم قال الله تعالی

و قتر ترهقهم فیصرعی کانهم اعجاز نخل خاویة

و اما رویة باد سخت که با وی غبار و ظلمت و رعد و برق ٭ و گرمی هوا باشد آن بر اهل موصل
ملزوم باشد و دلیل خوف و قبض و سختی باشد ٭ الا در حق بیماران و اصحاب خوف و اضطرار که در حق
ایشان دلالت کند بر ازدیاد و خلاص از بیماری باشد ٭ و سریع الزوال باشد و هوا
در عقب آن زود صافی گردد ٭ و اگر سنار از بن قوم باشد در ضمیر وی این باشد که این خانه دایر خواهد
بود زیرا که دلالت کند بر دوام ظلم و جور پادشاه و عمال او و مانند وی اندر بندی و حبس ٭ و اگر خان سنار که باذی
سخت بود خانه را بنیاد بزرگ بر بکند و باذ سخت پادشاه آن موضع را هلاک زیان رساند و باشد
که وفاة یابد و الله اعلم

فصل پنجم اندر تاویل رویة خسف و زلازل

بدانکه اگر کسی اندر خواب بیند که زمین همی لرزید و بعضی از آن بزمین

فرو رفت و بعضی فرو نرفت آن دلالت کند بر ظلم و جور پادشاه با اهل آن موضع ٭ و لفته اند دلالت
کند بر بیماری سخت ٭ و لرزیدن زمین نیز دلیل زلزال خان پادشاه بود ٭ و اگر سنار که زمین بلرزیدن
و کوهی را از زمین بر کند و بانداخت یا غبار گشت و اندر هوا برفت آن دلالت کند بر شدة کار پادشاه و
باشد که از مکان بمقدار یا بیرد ٭ و نیز دلالت کند بر کثرة مکر و ظلم وی قال الله تعالی و ان کان مکرهم
لتزول منه الجبال ٭ و اگر سنار که آن کوه دکان او قرار گرفت آن ثبات و بقا از وی زیادت کردد و ملک نروی
قرار گیرد ٭ و دیدن زلزله اندر تاریک دلیل ظلم پادشاه باشد بر رعیت ٭ و رضا بهاذورس گفته است که رویة
خسف و زلزله عام العموم نه محمود باشد ٭ و دلالت کند بر هلاکت و ظلم و تلف اموال الا در حق مسافر
و کسی که اندر شب باشد یا بروی دینی واجب باشد که در حق این طایفه و اشباه ایشان دلیل فرج
باشد از بهر آنکه حرکت زمین و خسف و امثال آن دلیل تغیر حال شخص و انتقال از حالت
بحالت ٭ و اگر خان سنار که خویشتن تنها بزمین فرو رفت آن گفته اند دلالت کند بر موت وی
و اگر سنار که خود با سری و اموال در زمین فرو رفت آن هر چنین دلیل بی باشد و دلالت کند له وی
از اهل ظلم باشد و منع حقوق در بر کند قال الله تعالی فخسفنا به و بداره الارض ٭ و اگر سنار که زمین
همی جنبید نی رویه خسف و نی تغیر هوا و اضطراب آن گفته اند دلالت کند بر حرکت دولت
و اقبال بیناک خواب و روی فاکردن نعمت و خوشی عیش بوی و نجاة از مکروه ٭ و الله اعلم

باب سوم
اندر تاویل رویة باران و برف و تگرگ و سیل و سرما و تخ و دخان و نی ذیر
کل ما یتطور من السماء

و این باب مرتب است بر دو فصل

فصل اول اندر تاویل رویة چیزها معهوده چون باران و برف و غیر آن

المصر

بدانکه اگر کسی اندر خواب بیند که باران عام باید اندر موسم باران ٭ و اندر ان زحمتی نبود و از مادرات مادموزه خالی بود آن دلالت کند که
بیناک خواب را کاری مرده زنده کردد و نعمت و شادی یابد ٭ و دلالت کند بر فرح و نعمت
در حق عامه خلق آن موضع را قال الله تعالی فاحیینا به بلدة میتا و قال عز اسمه فیحیی به
الارض بعد موتها و قال جل ذکره فاذا اصاب به من یشاء من عباده اذا هم یستبشرون ٭ و اگر

این خواب را چیزی از دست رفته باشد و از آن نومید گشته باشد دلالت کند که آن چیز باز و باز رسد قال الله تعالی
وهو الذی ینزل الغیث من بعد ما قنطوا و اگر ستاه اندر غمی باشد یا مدیون باشد فرج یابد و دین بگزارد و اندر آن
خیر و برکت بیابد قال الله تعالی و نزلنا من السماء ماء مبارکا و اما رویة باران خاص مثل آنکه
اندر خواب ستاه اندر خانه ی یا اندر دیهی یا اندر محلتی مخصوص یا اندر شهری معین باران بارید نه بر سیار
عمهم آن بعضی معین گشته اند دیار آن باشد باران بر همان موضع و بعضی گفته اند باران
خاص دلیل خیر خاص باشد و باران خاص دلیل خیر خاص بود و این سر بر گفته است و رویة مطر دلالت کند
بر عذاب بدین سبب که حق تعالی لفظ مطر را اندر جایها باستعمار کرده است و لفظ غیث و ما اندر معنی آنها
بیک رحمت استعمار فرموده ست مثال آنکه و امطرنا علیهم حجارة من سجیل و امطرنا علیهم
مطرا فساء مطر المنذرین و مثال آنکه و جعلنا من الماء کل شیء حی و هو الذی ینزل الغیث من بعد
ما قنطوا پس جوشن اندر خواب ستاه باران بارید نه آنکه لفظ مطر را کی شبنم یا اندر حیم وی بود
آن دلیل خیر باشد چنانکه یاد کردم و اگر اندر آن لفظ مطر شنود یا اندر حیم وی باشد آن نه محمود بود و دلیل عذاب
باشد و بدانکه این خصب صلاح و فساد هر آن موضع بگردد زیرا که حق تعالی لفظ مطر را
اندر خواب استعمار فرموده است جهت باکنار است و هم چنین خصب قرآن باران نیز بگردد
اندر باریدن مثل نرمی و لطف و ظهور منفعة و احتیاج خلق بدان و خشم و قهر و خرابی کردن و هم چنین
خصب غنة بینند نیز بگردد و اگر کسی اندر خواب بیند که باران همی بارید نه بر طریق معهود مثل آنکه
بیند که آب از آسمان همی رخت و درختها و بناها را خراب همی کرد آن دلالت کند بر عذاب از جهت پادشاه
و اگر باران از هوا نیز هیچ نبیند باشد اندران ضرری نبود و دلالت کند بر فراخی نعمت و سعت رزق
آن قوم چون از هوا صلاح باشد آید و اگر ستاه را سقط باران بارید بر طریق معهود اندر آن خلل نباشد
قال الله علی کل شیء قدیر و نیز بعضی از مفسران گفته اند که باران خود از آسمان همی آید نه از ابر و بعضی گفته
اند که این خواب دلالت کند که رزقی به بیند از جایی که وهمی بدان طمع نداشته باشد و آهن
چون اندر خواب ستاه بارید خیر و غم بود و اندران ضرری نابد باشد نیز دلالت کند بر ضرر و باز شاهی عادل که نفع
آن عام باشد و بسی و اما آنکه چون اندر خواب ستاه باران تخمیر بارید بر بعینه بدان رسته

التنبیه

رویة برف اندر خواب بحسب اختلاف احوال آن برف بگردد اگر اندر خواب بیند که برف بارید برف باران بود
یا نمی بارید اگر آن برف بر مقدار معهود باشد و اندر وقت و موضع خود باشد آن نیک باشد و دلالت کند بر
سعت رزق و فراخی نعمت آن قوم چنانک اندر تا و یاران یاد کردیم و اما آن برف بسیار باشد زیاده
از قدر معتاد یا نه اندر وقت و موضع خود باشد آن دلالت کند بر نزول عذاب از جهت سلطان و بر
ملاک مواشی ایشان و بسیاری لشکر یکانه باران موضع و سکان مال ایشان و خصوص چون
اهل آن موضع نه از اهل صلاح باشند که آن در حق ایشان بغایة مذموم بود قال الله تعالی

وان یسلبهم الذباب شیئا لا یستنقذوه منه

و بعضی از مفسران گفته اند مراد آن ذباب اندرین موضع برف بوده است و هم چنین رویة برف
خفتن و نشستن و ایستادن بی حرکت دلالت کند بر حبس و قید و هم چنین اگر بیند که سرما یافت از جهت
برف اندر زمستان و تابستان دلیل فقر باشد و رویة برف بسیار نیز دلیل مرض باشد و اگر اندر خواب
بیند که برف همی خرید اگر اندر تابستان باشد آن محمود باشد و دلیل یافتن مالی باشد که متضمن آسایش
بود و اگر اندر زمستان باشد آن دلیل قبض و اندوه و فروختن آن همه تر باشد از خریدن و دلیل خروج
باشد از غمی و اندوه و هم چنین هر چیز که آن اندر جوهر خود روی باشد فروختن آن همه تر باشد
از خریدن و اگر بیند که برف بر وی یا ریاد یا بر زمین بارید و در حال گداخته شد آن اندر تا و یاد
اگر غم باشد و اگر فرح زود زایل شود و ثباتی ندارد و اگر اندر زمینی که اندر آن کشت کرده باشند
برف بیند آن هر چون باران باشد و حاجب گفته است که دیدن برف اندر خواب دلیل
قحط باشد و اگر بیند که برف بر وی بارید دشمن بر وی ضعیف یابد و اگر جنان بیند که اندر برف
هلاک شد اندر دست دشمن هلاک گردد و دیدن تگرگ اندر خواب معبران اسلام
گفته اند که اگر بیمار باشد و خارج از عادة بود آن دلالت کند که سلطان رعیت را عذاب کند
و مال ایشان بستاند و ضرب ایشان کند و نیز دلیل هلاک گشتن باشد

الجراد

قال الله تعالی

ویرسل علیها من جبال فیها من برد فیصیب به من یشاء

ذکر الله من یشاء فی هذه الآیة ثلث مرات فالاولی ابتداء الغایة والثانیة للتبعیض والثالثة بمعنی

واگر بسیار که از قدری معاود و بیافت مادر باید بقدر آن ۞ و گفته اند بعدد آن مرد و زن باید یا باید و اگر بسیار که
چند عدد آن کم کرد تعبیر آن بر عکس این باشد که یاد کردیم ۞ و نصاری گفته اند که دیدن تگرگ چون
نه اندر وقت خود باشد دلالت کند بر بیماری بسیار ۞ و اگر بیند که چیزی از آن بر جامه وی افتاد بعضی از مال وی
الجمار برود ۞ و دیدن تخم اندر تابوت گفته اند دلالت کند بر غم و عذاب و بتیمی گدارها ۞ اما که بیند که اب
البرد اندر ظرفی کرد و بسته شد اندر ان جایگاه انگاه گفته اند دلالت کند بر مال خالص مجموع ۞ و دیدن برها
اندر تابوت یا در دیار فقر باشد ۞ و اگر بیند که با تش گرم همی شد محتاج شود بغم ۞ و متضمن خطر باشد و اصابت ورس
گفته اند که دیدن برف اندر تخت اندر خواب چون اندر وقت خود باشد از اهیچ تعبیر بد
نباشد ۞ و متضمن مضرتی نباشد و راجع باشد بصفت آن زمان ۞ و محمول باشد بتمام کردن نفس احوال آن ایام
واما در غیر وقت خود دلالت کند بر افعال نامناسب ۞ و در حق مسافر و کسی که قصد سفر دارد
السيل دلالت کند که آن سفر تمام نشود ۞ و نیز دلالت کند بر ظاهر شدن چیزها بر بوشیدگان ۞ واما رویه سیل
اندر خواب دلالت کند بر دشمن ناگاه هم چنانک دشمن ناگاه اندر تابوت یا در میان باشد ۞ و اگر بیند که چیزی از سیل
فرا گرفت که آن چیز اندر جوهر خود نه محمود باشد یا اندر ضمیر بینان از آن کراهیتی بوده باشد آن دلالت
کند که ویرا رنجی رسد از جهت مرض یا از جهت دشمن یا از جهت سفر قال الله تعالى فان كان
به كم اذى من مطر او كنتم مرضى ۞ و اگر آن چیز اندر جوهر خود نیک باشد یا اندر ضمیر وی از آن امنی
و خوشی بوده باشد از دشمن خیری بوی رسد ۞ و اگر بیند که سیل با غها آن موضع را خراب کرد و خانها
آن درختها میوه خار و درختهای نو رسته شد اگر اهل آن موضع از اهل صلاح باشند
آن قوم بر دست دشمنی هلاک گردند ۞ و قومی را نفعی منفعة اندر آن موضع پیدا شوند ۞ و اگر اهل
آن موضع نه از اهل صلاح باشند از حق تعالی بر ایشان خشم آید و عذاب فرستد از قبل دشمن قال الله تعالى

وَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ

و اگر بسیار که وی سیل را دفع کرد از خانه یا از شهری یا از محلتی دشمن را از آن موضع دفع کند
و اگر بیند که سیل بر مواضع بلند همی رفت که رفتن سیل بر ان جایگاه نه معتاد باشد آن دلالت کند بر

جور پادشاه و رسیدن رنجت بیرکان آن موضع از پادشاه ۞ و اگر بیند که آن قصابی بود بر و خانه بزرگ
یا بدریا آن دلالت کند بر دشمنی از جهت پادشاهی بزرگ ۞ و اگر بیند که آن سیلی باران همی آمد آن مخوف
تر باشد اندرین معانی که یاد کردیم ۞ و اگر چنان بیند که آن سیل نه آب بود بلکه چیزی اگر
آن چیز اندر جوهر خود محمود باشد مثل شیر و عسل و نشکر آن دلالت کند بر مال غنیمت و فراخی نعمت
اندران موضع و اگر آن چیز در جوهر خود مکروه باشد مثل آتش و خون و مانند آن دلالت کند بر وقوع
قتال عام و ریختن خون اندر آن موضع ۞ وهم چنین اگر اندر خواب بیند که میزابها
خون و مانند ان روانه شده بود اندر شهری یا اندر دهی یا اندر محلتی آن اندر تابوت یافته عام
و ریختن خون و ظلم باشد ۞ وهم چنین اگر بیند که میزابها اب روانه شده بود نی باران بارید
آن دلیل خون ریختن باشد و اگر چنان بیند که اب از ان میزابها بر سر وی آمد آن دلالت کند که وبرا
عارضی و مشقتی رسد ۞ وهم چنین اگر بیند که وی از ان میزابها اب کوفت آن دلالت کند که وی
مبتلا شد آن فتنه شود ۞ و اگر بیند که باران بارید و میزابها روان گشت آن گفته اند ان را تابوت
نیک باشد ۞ و دلالت کند بر فرج از غمها و فراخی نعمت و بسیار سرور و دولت بمقدار آن میزاب اندر قلت
و کثرت ۞ و اما رویه فعل اندر خواب بغایة مذموم باشد ۞ و دلالت کند بر غم و اندوه و قبض و مرض ۞ الوحل
و رفتن اندر میان وحل دلیل سختی و فتنه باشد بر مقدار سختی و آسانی اندر رفتن اندران جای ۞ و اگر بیند
که اندر وحل فرو ماند اندران غم و مرض گرفتار شود ۞ و خلاص یافتن وی از ان غم و مرض بحسب
رویه خلاص باشد از ان وحل ۞ و اگر بیند که چیزی از لباس او یا چیزی اندران جایگاه گم کرد و برا زیانی رسد
و مال اندران مرض نفقه کند ۞ و اگر بیند که زر یا مروارید اندران وحل گم کرد قرآن و حکمت اندران
مرض فراموش کند ۞ و هر چند که آن وحل زیاده تر باشد ۞ و فرو ماندگی وی اندر سختی تر بود از ان غم
و مرض سخت تر و بیشتر باشد ۞ و اگر بیند که وحل از بدن و لباس او همی شست آن دلیل معالجت
کردن باشد از ان مرض ۞ و شفا یافتن وی از ان مرض بحسب رفتن آن وحل باشد از بدن و لباس وی ۞ الجذام
و نصاری گفته اند که رفتن اندر وحل دلالت کند بر نقصان اندر دین ۞ و دیدن لوبیا اندر
خواب و رفتن اندران و خوردن آن و حل هر چنین دلیل غم و مرض باشد ۞ اما متضمن سیاری بد کر

باشد از در سواد لون وی

فصل دوم اندر یاد آن چیزهای غیر معتاد

بدانکه اگر کسی بیند که چیزی از آسمان یا زمین آن چیز نه معتاد باشد آن بر دو قسم باشد

قسم اول آنست که آن چیز اندر جوهر خود یا باشد مثل خون و ملح و دندان و امثال آن که آن جمله دلالت کند بر نزول عذاب و قتل و مال حرام و فتنه قال الله تعالی وارسلنا علیهم الطوفان و الجراد و القمل الآیه و خصوصا چون آن قوم نه از اهل صلاح باشند و اگر بیند که مار یا عقرب یا سگ یا خاک یا خربزه یا میوه که لون آن زرد باشد چون مشمش و مانند آن حکم آن هم چنان باشد که اندر یابد این چیزها از بر یاد کرده بود و اگر بیند که روباه یا بر یا شتر مکروه و جلت باشد اندر آن ناحیت و عمارها هر چیز که آن اندر جوهر خود زردی باشد یا رنگ آن از آسمان مکروه باشد

قسم دوم آنست که آن چیز اندر جوهر خود نیک باشد مثل آنکه بیند که عسل یا شیر یا بید یا پیروزه یا زمرد یا مروارید و مانند آن یا بیند که آن را تکند بر غنیمت و رزق حلال و نصرت و شادی یا نان یا بید یا جو یا بید یا گندم یا بید یا چیزی که منافع وی عام باشد یا میوه یا بید که رویه آن اندر تاویل محمود باشد آن دلالت کند بر سعت رزق و صحت بدن بیننده و او اهل آن موضع را و یا بیدن شیر گفته اند دیدار ملک است و یا دشمنی عادل بود و نفع

باب اندر تاویل رویه آتش و شمع و چراغ و قندیل و دود و جمازه و هیزم

و آتش دارو آنچه بدان تعلق دارد و این باب مشتمل است بر دو فصل

فصل اول اندر تاویل رویه آتش و متعلقات آن

بدانکه چون بیننده بیند که آتش را اندر خواب بر جنبد و جهد تعبیر کند بر حرب و فتنه و فساد دین و شغب و خصومت و سخنان ناخوش و راه راست و منع زکوة و خشم سلطان و عقوبت و معصیت و فزع و طاعون و فضیحت و مال حرام و برسام و آبله و بینی و روشنایی و علم و حکمت و ماجند مسئله اندر تفصیل آن یاد کنیم و بدانکه حاصل سخن معبر اندر این باب با کثر اختلاف ایشان راجع است بدانکه رویه آتش اندر خواب بر دو نوع باشد نوع اول اندر تاویل آن به وجه منفعت آنکه بیند اندر خواب سندیه آتش افروخته بود و آن آتش روشن بود و از دود و دیگر ضرر خالی بود و مردم

از آن همی منفعه یافتند آن اندر تاویل دلالت کند بر پادشاهی عادل که خلق از وی منفعه یابند و اگر بیند که با قومی بر دیگ آتش نشسته بود با شعاع و نور و از شر آن ایمن بود آن کرستان را ملوک با شان زیاده قوة و سلطنت و در غیر پادشاه دیدار یافتن نعمت و شادی و امن و ره راست و قربة و عمل پادشاه باید و از خطر آن پادشاه ایمن باشد قال الله تعالی ان بورک من فی النار و من حولها و اگر بیند که بر در خانه پادشاه آتش فروخت گفته اند فرزندان ملک فوت یابند و اگر آن آتش باد نوزد و خلمت باشد افروزنده عوام مردم گرد بر دیگ آن پادشاه و هر چنین اگر بیند که شعله آتش اندر دست دست حکم و ریاست یابد بقدر بزرگی و نور و شعاع آن شعله و اگر چنان بیند که آتش بسیار بود و زیانه همی زد آن اندر تاویل سلطنتی باشد متضمن حرب و خصومت و هر چنین اگر آن آتش از هامون باشد آن اندر تاویل پادشاهی باشد با شغب و خصومت و اگر بیند که بر سر راهی آتش افروخت یا جای که کدخدای خانیان باشد معتاد باشد تا مردم با زنده یابند اگر بیند که این آتش صلحا باشد یا از هاء علم باشد آن اندر تاویل علم و حکمت باشد و دعوت کردن خلق بدان و اگر بیند که آتش را اعمال صلاح باشد آن دلالت کند بر سخا و کرم با خلق و خرض سلطان آن صیت و ریا باشد و اگر بیند که آتشی بر افروخت و بدون آن از مشرق تا مغرب بر یابد اگر پادشاه بر خواب از سلاطین باشد آن مقدار از زمین که دیده باشد مسخر وی گردد و اگر از علما باشد یا از صلحا و آن علم و بخاری وی اندر مشرق و مغرب منتشر گردد و اگر از عامه خلق باشد آن دلالت کند امانت و برائت و بر انبری آیند بدین صفت اندر علم یا اندر عمارت و اما آن راجع باشد بیکی از متعلقان وی یا بیکی از علما و ملوک آن جانب یا سلطان صنعتی آموزد و کردی بدان صنعت اندر عالم منتشر گردد و اگر بیند که آتشی روشن بی دود اندر سرای وی بود یا اندر آن جایگاه افتاد خیری یا آتشی بدین صفت از سرای وی بیرون همی آمد یا بیند که آتشی بدین صفت از سروی بیرون آمد اگر پادشاه این خواب زان حامله باشد و برائت و بر انبری آید صاحب ریاست و اگر سلطان این خواب بیند سود کند اندر خان آن زیاده قوت و سلطنت وی بود و اگر از علما باشد آن زیاده علم و حکمت وی باشد و نشر و تعلیم از خلق را و اگر از عوام خلق باشد نعمت و فراخی یابد و این خواب اندر حق هر کس مختصر گردد یعنی باشد قال الله تعالی نحن جعلناها تذکرة و متاعا للمقوین الآیه

ولفته اند اگر سنار که شعاع آتش یا شعاع نور بر در سرای وی بود خیر کنار و اگر شعاع آن اندر میان سرای خود سنار زیان کنار و بسبب وی شادی یابد و اگر جان سنار که اندر شب از دور آتشی روشن همی دید آن دلالت کند بر نیل قوة و ریاست و سلطنت و قربة بادشاهی عظیم و برخفر و برحصول مقصود و خصوص چون ستاره اندر سعد باشد که در حق وی این خواب بغایة محمود باشد و مقاصد وی زود برآید شود قال الله تعالی اِنِّی آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّی آتِیکُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَی النَّارِ هُدًی حکایت موسی علیه السلام و هل اتیک حدیث موسی اذ رای نارا فقال لاهله امکثوا انی آنست نارا لعلی آتیکم منها بقبس او اجد علی النار هدی

ولفته اند اگر اندر خواب بیند که اندر شب تاریک بر سر رای آتش افروخت تا خویشتن یا دیگری بدان راه یابد اگر بینای ارصلی باشد و آن راه معهود باشد آن دلالت کند بر نیل علم و حکمت که خلق از آن منفعة یابند و اگر بینا نه از اهل صلاح باشد یا آن راه نه راهی معهود باشد آن دلالت کند که بینا معتقد بدعت و ضلالت شود و دعوة خلق کند بدان و خصوص چون آن آتش بادوده و شرر باشد و هم چنین اگر بیند که اندر بیابانی آتش افروخت اندر شب و اندر ضمیر وی آن بود که خود و مردم بدان راه یابند آن نیل علم و حکمت بود اگر بینا از اهل صلاح باشد و اگر اندر ضمیر بینا آن باشد که زور بود و نه از اصلی باشد آن دلالت کند بر اعتقاد باطل و دعوة خلق بدان و اگر سنار که آتش افروخت تا بدان راه یابد و آن آتش باز مرد آن دلالت کند بر نفاق بینا و توبة باید کردن قال الله تعالی

كُلَّمَا اَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَاِذَا اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا

و معبران گفته اند که اگر اندر خواب بیند که چیزی از آتش بلباس یا بدن وی رسید اگر کسی باوی وعده کرده باشد بدان وعده وفا کند قال الله تعالی النَّارُ وَعَدَهَا اللهُ الَّذِينَ كَفَرُوا و اگر بیند که در میان آتش نشسته بود و نسوخت اگر بینا این خواب از اصلی باشد آن دلالت کند بر صدق و یقین وی و بر یافتن نعمت و سلامت از جمله گبرها و اگر بینا نه از اصلی باشد آن دلالت کند که وی قربة بادشاهی یابد و از شر وی ایمن باشد و این خواب در حق اهل صلاح نیز دلیل ظفر و قهر اعدا و حسن خاتمت باشد قال الله تعالی قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى اِبْرَاهِيمَ و اگر بیند که آتش اندر دکان وی افتاد و فاشه

را بسوزانید و دکان را نیز اضرری نرسید از آن دلالت کند بر رواج متاع و آن تاجر که از متابوی رسد حرام باشد و اگر بر عکس بینا آن متاع کاسد شود و اگر سنار که آتش اندر بازار افتاد آن دلالت کند بر نفاق بعضی از حرفتیان متاع کفشگری و درزی و مانند آن و اگر سنار که آتش افروخت تا بران گوشت بپزد یا بریزد آن گفته اند دلالت کند که ستاره اندر طلب رزق و مال و ریاست باشد و تمام شدن آن خواب محسب تمام شدن آن غرض باشد و بقیه آن سخن اندر جای خود گفته شود و گفته اند اگر سنار که آتش افروخت تا بازار دیگ رساند و اندر آن دیگ هیچ طعام نبود شخصی را برای مکروه دارد یا بر سخنی باطل و اگر سنار که بازاند آتش همی اندر طلب رزق جاروب و توشش نماید و اگر ستاره اندر خواب نه از اصلی باشد فتنه انگیزد بنزدیک بادشاه و نصاری گفته اند که اگر اندر خواب بیند که بر سر وی آتش افروخت آن دلالت کند که بتاره توبه کند و جمله حاجتها وی روا شود و اگر بیناه مسافر باشد بسلامت باز وطن خود رسد و جاماسب گفته است که اگر اندر خانه خویشتن آتشی بیند و شنود دود آن دلالت کند که وی را خیری رسد از جایی که وی را از آن طمع نبوده باشد

حکایة

آورده اند که تخصی همی اندر خواب دید که اندر میان آتش نشسته بود و آتش بر وی نسوزید معبر گفت بادشاه ترا از جمله مقربان خویشتن گرداند و تو صاحب سر وی گردی و اگر بر وی چیزی مشکل شود تو وی را راه نمونی کنی و عن قریب بادشاه وزارة بدان شخص تفویض کرد

نوع دوم

اندر نار و دیدن وی آتش بر بسیار مضرة بدانکه اگر بیند که آتش اندر موضعی افتاد شهری یا دهی یا سرای و همه را بسوزانید آن نه محمود باشد و دلالت کند بر ظلم و خشم بادشاه بر آن قوم و اگر چنان بیند که آتش آن جمله را بسوزانید و قومی بیامرزند و خاکستر آن موضع را برداشتند آن موضع بسبب قحط و غلا خراب گردد و اگر بیند که بعد از آن قومی بیامرزند و آن جا را آباد کردند آن جایگاه دگرباره معمور گردد بواسطه فرزندان ایشان و اگر بیند که آتشی از آسمان فرود آمد و هر چیزه که بدان می رسید آن را بسوزانید بادشاهی بزرگ بر اهل آن موضع غالب گردد و ایشان را از وی ضرر و خوف رسد و اگر اهل آن موضع نه از اهل صلاح باشند آن دلیل نزول بلا و عذاب بود و اگر با آن آتش دود و باد و ظلمت باشد ادبان خوف و ظلم و غضب بیشتر باشد و دلیل وقوع حرب و محنت

وافروختن آتش اندر صحرا دلیل حرب و فساد بود و خصوصاً که ستاره نه از اهل صلاح باشد قال الله تعالی

كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ

واگر اندر خواب بیند که حوالی آتش بوی رسیدی اگر اندر تابستان باشد ستان را خیری رسد و هم چنین اگر در زمستان باشد و حوالی آن خالی از عادة بوی ریحان باشد و اگر بیند که آتش از آسمان فرو آمد و وی را بسوزاند اما هیچ اثر از آن بروی نماند ستان خصمی گردد نزدیک پادشاه و وی را از آن ضرری نرسد و گر چنان بیند که آتش آن سوختنی بروی نماند بود آن پادشاه مال وی بستاند و لشکری اندر سرای وی نزول کنند و اگر بیند که اندر موضع خراب آتش افروخت کشمکش اندر مردم پدید آید و ضلالت خواند و اگر بیند که آبتنی تا بر زیر زمین پیدا شد و بر امر ضی رسد از جهت حرارة و سرسام و اگر بیند که اندر میان مجمع آتش افروخت جدل و خصومت و عداوة اندر میان آن قوم پدید کند و خون آن آتش بالا رود و ظلمت باشد آن اندر تاریکی آن خصومت بیفزاید و اگر بیند که جمعی از آتش اندر میان آتش بر گرفت از جهت سلطان مالی حرام یابد و اگر بیند که شکری بر کافران و آتش اندر شکری بود یا آتش اندر شکری رخنه یافتن یا بیند که آتش همی خورد آن همه دلالت کند بر خوردن مال یتیم قال الله تعالی إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا و اگر بیند که خانهٔ آن وی یا آن دیگری بسوخت آن خانه خراب شود و اگر بیند که خانه بر از آتش بود نیمی بسوخت پادشاهی خام اندر آن جایگاه فرو اید یا مال حرام اندر آن خانه جمع کنند و اگر بیند که آتش وی را بسوزانید از پادشاه بر خطر باید بودن و اگر بیند این خواب نه از اهل صلاح باشد آن دلالت کند بر سوء عاقبت و توبه باید کردن

قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ اللَّعْنُ فَرَأَيْتُ اللَّهَ وَرَّقَ وَهُمْ فِي النَّارِ

و اگر بیند که آتش آشتی با وی همی سوزانید آن دلالت کند که کابین خام باشد و اگر وی کابین نداند معاونی تخمی کند بدین صفت و هم حرفته کند اندر آن ظلم کند و این خواب درخور بیخی دلیر نابینایی باشد

حکایة اورده اند که شخصی نزدیک ابن سیرین آمد و گفت اندر خواب دیدم که آتش از آسمان فرو آمد و مرا بسوزانید و هیچ اثر از آن بر وی نماند و آن همه جان بود و اگر بیند که آتش از آسمان فرو آمد و وی را بسوزانید و خاکستر وی بر زمین پراکنده شد و آن همه جان بود و اگر بیند که آتش از آسمان فرو آمد و وی را بسوزانید و خاکستر وی را همی خورد آن خان باشد که یاد کردیم و اگر بیند که آتش از آسمان وی را فرو خته شان بود و وی را از آن ضرری نبود و اگر ستان این خواب نه از اهل صلاح باشد آن همین حکم دارد و هر جا که دود و ظلمت و شرر آن آتش بیشتر باشد آن دلیل زیادة ظلم وی باشد و اگر ستان از اهل صلاح باشد کسب حلال کند یا کتابت علمی کند منتفع به و اگر بیند که آتش از دهن وی بیرون همی آمد غمازی مردم کند و اگر بیند که آتش از کف دست وی همی سوخت کفته اند دلالت کند که وی زرگری خاین باشد یا معاونة تخمی کند بدین صفت و اگر بیند که آتش از بالای وی همی سوخت اندر مساجد برای برکردن مردم نماز و اگر ستان نه از اهل آن وقت بود نماز بر مردم و نجاها معصیت و بیرون آمدن از زمین دیگر سورفته و خط باشد

حکایة آورده اند که ابو عمرو خثعمی خادمت رسول آمد علیه اللعن و گفت یا رسول الله اندر خواب جان دیدم که آتشی از زمین بیرون آمد و میان من و میان پسر من جدایی انداخت و این آواز همی داد که لظی لظی بصیر و اعمی و اکماه رسول علیه اللعن فرمود که حیة تلک ستة تکون فی آخر الزمان یقتل الناس امامهم و حسب المرئ انه محسن و دم المومن عند المومن احل من شرب الماء و سوختن از بهشت و مهلو و بیشانی دلیل منع زکوة باشد خصوص که بر اندام باشد و آتش باقی ماند بیند و خصوص که ستان این خواب نه از اهل صلاح باشد قال الله تعالی

فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ

حکایة آورده اند که شخصی اندر خواب جان دید که هر دو سوی خود را با آتش کرم همی کرد و یک پای آن اندر آتش افتاد و سوخته شد و آن دیگر هم بدان سوخته شد و چون این خواب را بر معبر عرضه کرد معبر گفت ستان این خواب را اندر زمین فارس جهاد یا آن هست شد و یک نیمه از آن تلف شده است و قدری از آن نیمه دیگر هم تلف بوده است و هم چنان بود که وی تعبیر کرده بود و رویة شر را آتش اندر تا و یا رختها تا فرجام باشد

الشرر

واگر سرد که شرر آتش بیرون بخانه وی رسد از خشم قبیح شود از پادشاهی یا از امیری و اقتدار ایشان ۞ واگر بیند
که شرر آتشی فرو خفته شد از خشم در میان خلق منتشر گردد ۞ و خوردن شرر آتش تو دیک باشد خوردن
آتش اندر تابه ویار ۞ واگر اندر خواب بیند که آتشی خصومت را باز نشاند فتنه را باز نشاند ۞ و دفع خصومت
و عداوت کند از میان خلق ۞ واگر سرد که اندر سری وی یا اندر بستان وی آتشی افروخته بود ۞ و ایشان از آن
همی منفعت یافتند و آن آتش ناگاه باز نشست آن دلالت کند بر موت قیم آن موضع ۞ و اگر این آتش را
که باز نشست اندر شهری یا اندر دیهی یا اندر محلتی بیند آن دلیل موت رئیس آن جایگاه باشد ۞ و عیاذا هذا هر
آتش که رویه آن اندر تابه ویار منقطع باز کردد باز نشاندن و باز نشستن آن دلیل دفع آن ضرر باشد از وی ۞
و هر آتش که رویه آن دلالت کند بر یار منتفعی باز نشستن و باز نشاندن آن دلالت بر زوال آن منفعه کند
یا بر موت آن شخص که صاحب آن منفعه باشد ۞ و اما دیدن دود اندر خواب معبران گفته اند آن
دلالت کند بر ترس و عقوبت از حمت حق تعالی و بر خوف از قبل پادشاه قال الله تعالی فارتقب یوم
تاتی السماء بدخان مبین یغشی الناس هذا عذاب الیم ۞ و اگر جان بیند که از سری یا از دکان وی یا
دود بیرون آمد نعمت و فراخی یابد بعد از خوف و فضیحت ۞ و اگر سد که از آتشی که اندر زیر دیک
گوشت بود دود بوی همی رسید گفته اند دلالت کند بر یافتن نعمتی بعد از خوف ۞ و اگر بیند
که آن دود از بوی خوش همی برخاست فتار عود و مانند آن دلالت کند بر نیل ثنا و ذکر جمیل بعد از خوف
و حزن ۞ و اگر سد که دود شار ایلی یا مثار خیمه بر سر وی ایستاده بود گفته اند بیننده را ثابت
گردد لقوله تعالی وظل من یحموم ۞ و چون سد که آن دود از مفارقت تاریک شد از وی مفارقت
نکند مگر یا وقتی حرارت از دود اندر تابستان و زمستان دلالت کند بر عمر و اندوه ۞ و اگر سد که روی
زمین همه دود بود یا آتش بود یا خون بود یا آب بود یا قیح بود آن دلالت کند بر ظلم و فتنه
عام و بر قحط و غلاء شدید و خراب شهرها ۞ و دیدن هیزم اندر خواب دلالت کند بر خیر جستن قال الله تعالی

وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

و گفته اند اگر اندر خواب بیند که دو جوب هیزم یا سد جوب بر آتش نهاد تا از آن آتش

اطفاء النار

الدخان

و اگر سد که آتش بیرون بخانه وی رسید از خشم قبیح شود از پادشاهی یا از امیری و اقتدار ایشان ۞ و اگر بیند
که شرر آتشی فرو خفته شد از خشم در میان خلق منتشر گردد ۞ و خوردن شرر آتش تو دیک باشد خوردن
آتش اندر تابه ویار ۞ و اگر اندر خواب بیند که آتشی خصومت را باز نشاند فتنه را باز نشاند ۞ و دفع خصومت
و عداوت کند از میان خلق ۞ و اگر سد که اندر سری وی یا اندر بستان وی آتشی افروخته بود ۞ و ایشان از آن
همی منفعت یافتند و آن آتش ناگاه باز نشست آن دلالت کند بر موت قیم آن موضع ۞ و اگر این آتش را
که باز نشست اندر شهری یا اندر دیهی یا اندر محلتی بیند آن دلیل موت رئیس آن جایگاه باشد ۞ و عیاذا هذا هر
آتش که رویه آن اندر تابه ویار منقطع باز کردد باز نشاندن و باز نشستن آن دلیل دفع آن ضرر باشد از وی ۞
و هر آتش که رویه آن دلالت کند بر یار منتفعی باز نشستن و باز نشاندن آن دلالت بر زوال آن منفعه کند
یا بر موت آن شخص که صاحب آن منفعه باشد ۞ و اما دیدن دود اندر خواب معبران گفته اند آن
دلالت کند بر ترس و عقوبت از حمت حق تعالی و بر خوف از قبل پادشاه قال الله تعالی فارتقب یوم
تاتی السماء بدخان مبین یغشی الناس هذا عذاب الیم ۞ و اگر جان بیند که از سری یا از دکان وی یا
دود بیرون آمد نعمت و فراخی یابد بعد از خوف و فضیحت ۞ و اگر سد که از آتشی که اندر زیر دیک
گوشت بود دود بوی همی رسید گفته اند دلالت کند بر یافتن نعمتی بعد از خوف ۞ و اگر بیند
که آن دود از بوی خوش همی برخاست فتار عود و مانند آن دلالت کند بر نیل ثنا و ذکر جمیل بعد از خوف
و حزن ۞ و اگر سد که دود شار ایلی یا مثار خیمه بر سر وی ایستاده بود گفته اند بیننده را ثابت
گردد لقوله تعالی وظل من یحموم ۞ و چون سد که آن دود از مفارقت تاریک شد از وی مفارقت
نکند مگر یا وقتی حرارت از دود اندر تابستان و زمستان دلالت کند بر عمر و اندوه ۞ و اگر سد که روی
زمین همه دود بود یا آتش بود یا خون بود یا آب بود یا قیح بود آن دلالت کند بر ظلم و فتنه
عام و بر قحط و غلاء شدید و خراب شهرها ۞ و دیدن هیزم اندر خواب دلالت کند بر خیر جستن قال الله تعالی

وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

و گفته اند اگر اندر خواب بیند که دو جوب هیزم یا سد جوب بر آتش نهاد تا از آن آتش

الدخان

و اگر سد که آتش اندر هیزم افتاد دلالت کند که ارسلان سخی صادر شود و آن سخن اندر تواند باشد ۞ و اگر سد که آتش اندر هیزم
همی زد گفته اند سعایه کسی کند نزدیک پادشاه ۞ و اگر بیند که خود با هیزم شاه بود از دیار وی بود قال الله
تعالی کانهم خشب مسندة ۞ و اگر سد که معبران اندر دیدن خشم اندر خواب خلاف کرده اند
بعضی گفته اند رویه خشم اندر تابه ویار رزقی باشد از جهت پادشاه ۞ و بعضی گفته اند خشم اندر تابه ویار غالی
باشد حرام ۞ و بازیدن خشم از آسمان گفته اند دلالت کند بر حرب از جهت سلطان

الرماد

و گریه

اورده اند که شخصی از ملوک عرب اندر خواب دید که آتشی از آسمان فرو آمد و متفرق گشت اندر شهرها
و هر جا که از آن اندر سرای همی افتاد و خرمنی نماند معبر گفت تعبیر این خواب آنست که لشکر حبشه
بر ان شهر غلبه کنند و هر چندان بود ۞ و اندر تابه رویه رماد هیزم خلاف کرده اند جماعتی
گفته اند که رویه رماد اندر نوم طلی حرام باشد ۞ و بعضی گفته اند که زیان رزقی باشد از قبل سلطان
و نیز گفته اند که رویه رماد دلالت کند بر شادی عمال سلطان کند و ویرا از آن خیر نصیب و مشقت حاصل نیاید قال الله تعالی

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ

و باریدن رماد از آسمان اگر اهل آن موضع از صلحا باشند دلیل فراخی و سعت رزق باشد
ایشان را و اگر نه از اهل صلاح باشند دلیل قحط و حتم پادشاه بود ۞ و اگر اندر خواب بیند که دم آهن
گران یافت یا دمی از ملک وی بود یا کسی دمی بوی داد ریاست و سلطنت یابد اگر اهل آن باشد و اگر
نه اهل آن باشد خیر و منفعت یابد و میان آن دلالت کند بر قوت و سلطنت ۞ و رویه تنور
و فروختن آن همچنین باشد الا در حق کسی که صنعت وی خود آن باشد و در حق وی آن ممدوح باشد
بوند کر نفس آن عمل و احوال او را در حق وی تعبیری نباشد ۞ و اگر جان بیند که آن دم از جوب بود گفته
اند آن دلالت کند بر زوال جاه و منزلت و ملک اگر سلطان از اهل منصب و سلطنت باشد ۞ و رویه تنور
اندر خواب دلالت کند بر نیل منصب و ریاست و سلطنت اگر سلطان از اهل آن باشد ۞ و اگر سلطان از خواب
از صلحا باشد و اندر زحمتی و خوفی یا حبسی باشد ان دلالت کند بر نجاة از عذاب و مشقت ۞ و خوف و حبس
و دلالت کند بر اجابت دعا قال الله تعالی حتی اذا جاء امرنا و فار التنور قلنا احمل فیها من کل زوجین

الرماد

و گریه

التنور

و اهل الکبر و الاثوی

الآیة

واگر اندر خواب بیند که تنور همی بایید آن دلالت کند بر ظهور کارهای مشکل و برنیاوردن و سود کردن اندر تجارت
چون بیند تاجر باشد و گفته اند اگر بیند که اندر سرای سلطان تنوری نهاده بود آن سلطان بر دشمن
ظفر یابد و کارهای مشکل بروی روشن گردد و گفته اند اگر بیند که تنوری بیافت زنی را زن کند که اندر
وی خیری باشد و اگر بیند که از تنور آب بیرون همی آید و اندروی زمین منتشر میشود آن دلالت کند که اندر آن موضع
مردمان حق باشند و وقت هلاک ایشان نزدیک رسیده باشد قال الله تعالی حتی اذا جاء امرنا و فار
التنور الایه و هر زیاده و نقصان که اندر آن بود بیند بدین چیزها باز کرده که یاد کرده پیر و خراب شدن
تنور دلالت کند بر موت زن صاحب خواب بدانکه رویه آتش دان اندر تنها ویران گفته اند دلالت کند
که شوهر این خواب زنی کند از خاندانی مترک صاحب قوه چون آهن باشد و اگر از صفر باشد گفته
اند دشمنی کند از خاندانی باشد از اهل دنیا و اگر از چوب باشد دلالت کند بر نفاق آن زن
و اگر کج باشد آن زن از خاندانی باشد از اهل تکبر مثال و اعزه و اگر از گل باشد دلالت کند که خاندان آن زن
خداوندان دین و امانت و نعمت باشند و معبر آن گفته اند که اگر از کانون از آتش خالی بیند آن
دلالت کند بر نیاز دولت و منصب و اگر اندران آتش بیند دلالت کند بر عطله و بی کاری از بهر آنک موضع
قربان بنی اسرائیل بر مثال کانون بوده بی آتش و دولت ایشان اندر آن بود و چون آن خراب شد از ایشان
برگشت و از طاعت و رسش گفته است که دیدن آتش اندر کانون و تنور چون بنده که زبانه همی زند
و روشن بود آن اندر تنها ویا در زندان صاحب خواب باشند و دیدن تنور منقار اندر خواب دلالت
کند بر زن کردن و دلالت کند آن زن خداوند نعمت باشد و از اصل بزرگ باشد و صاحب منفعت و ریاست
و سوخته شدن و شکسته شدن آن دلیل موت آن زن باشد و هر چنین هر زیادة و نقصان
که اندر آن بود بدان اندازه که یاد کردند و اگر آن تنور منقار از چوب باشد آن زن خداوند نفاق که
زود وفات یابد و اگر اندر خواب بیند که آتش زنه از سنگ و آهن که بدان مخصوص است آن گفته اند دلالت
کند بر تفتیش کردن کارها بوشیده از که ظهور آن متضمن خصومت باشد و اگر بیند که آتش زنه تابدان گرم شود
استعانة کند بر وکیل از عدیدان امور پادشاه اندر طلب منفعت و دفع ضرر که یکی از ایشان مردی
صاحب قوه باشد و آن دیگر مردی داهی باشد و تلف شدن آن آلت دلالت کند بر موت این دو

الکانون

الوتد

الزند

اندر آنک سنگ اندر تنها و یا مردی باشد داهی باخت و آهن مردی باشد صاحب قوه و آتش پادشاه بود و اگر زنی
اندر خواب بیند که آتش انداخت از سنگ و آهن و آن آتش روشن گشت گفته اند آن زن را پسری آید و اگر
بیند که دو سنگ را بر هم دیگر همی زد تا از آن آتش بیرون آید گفته اند آن اندر تنها و یا در مرد باشد دلیل
سخت که بحضور قومی با هم دگر حرب کنند و اگر بیند که قصد آتش زدن کرد از سنگ و آهن و از آن آتش
بیرون نیامد طلب حاجتی کند از دست کس بآن صفت که یاد کردیم و بیشان حاجت و برنیارند و اگر بیند
که از وجوب آتش انداخت از دست کس از اهل نفاق منفعت یابد و اما رویة داغ کردن اندر خواب
معبر آن اندر رویه آن خلاف کرده اند بعضی گفته اند که اگر اندر خواب بیند که کسی را داغ کردن
دلالت کند که وی منع زکوة کند و بعضی گفته اند دلالت کند بر یافتن گنجی و نفقه کردن آن اندر
معصیت حق تعالی و خصوصا چون آن داغ را بر پشت یا بر بینی یا بر پیشانی بیند قال الله تعالی

الذین یکنزون الذهب و الفضة و لا ینفقونها

و گفته اند رویة آن دلالت کند بر خار صاحب خواب و گفته اند دلالت کند بر تخت تخت
که اندر خواب بیند که آتش انداخت از سنگ و آهن آن داغ را اثر گفته اند دلالت کند بر تزوج یا ولادة و این به
حسب احوال شاه بگردد و نصاری گفته اند که اندر خواب بیند که یکی از رکهای
وی را داغ کردند یا زانوی وی را داغ کردند یا خویشتن داغ کرد و یا دختری آید یا زنی کند یا مزد
غریب نصرانی زن وی کند و گفته اند رویة داغ کردن دلالت کند که پیشه عمل پادشاه
کند و اندر آن بر خلاف سنة رود و رویة داغ کردن نیز دلالت کند که شاه را علتی رسد و از
مداوات آن عاجز آید از بهر آنکه پیغمبر علیه السلام فرموده است که

فصل دوم اندر رویة چراغ و شمع و قندیل و مشعله و آنچ بدان تعلق دارد

بدانکه دیدن چراغ اندر خواب و شمع و قندیل و مانند آن که بر چند وجه تعبیر کنند بر سلطان و
قاضی و مرد عالم و ولایة و مهتری و شادی و عروسی و علم و مرد را زن
و زن را مرد و کنیزک و عیش خوش و گفته اند دیدن چراغ اندر خواب

الکانون

الوتد

الزند

السراج

دلالت کند بر قوت دین و نور قلب و نیل مراد و مسرجه اندر تاویل قیر خانه باشد و هر زیاده و نقصان که اندر سراج و مسرجه سزد آن بدین جمله باز گردد که یاد کردیم و اگر اندر خواب سزد که کسی یابد اندر چراغی میرا میابد تا آنرا باز نشاند اندر ابطال کار کسی سعی کند که وی بر حق باشد و آنرا باطل تواند کردن و کار آن کسی بد تر و تمام تر کردد قال الله تعالی یریدون ان یطفوا نور الله بافواههم ویابی الله الا ان یتم نوره و اگر بیند که بر وز بر وشنایی چراغ یا شمع یا مشعله می رفت آن دلالت کند بر قوت دین وی و بر راستی وی اندر آن و بر سلامت عاقبت قال الله تعالی ویجعل لکم نورا تمشون به ویغفر لکم و اگر سزد که بشب بر وشنایی چراغ می رفت آن نیکو بود اگر سزاوار صلحا باشد آن دلالت کند بر قوت دین وی محمول باشد بر کثرت تهجد و قیام اللیل و اگر بیند که از صلحا باشد آن دلالت کند که وی اندر ظلمتی و شکی باشد و از آن بیرون آید و براه راست یابد از جایی که ویرا بدان طمع نبوده باشد و توبه کند از معصیت بر لیل این آیه که یاد کردیم و اگر بیند که اندر ظلمتی بود و یی چراغی بوی داد بنیاد بر دست آن کس توبه کند یا از وی علم آموزد و اگر سزد که چراغی اندر دست داشت که نور وی مثل نور آفتاب بود آن دلالت کند بر حفظ قرآن و دانستن تفسیر آن یا ویرا بصری بدین صفت و مقتدا کردد اندر دین و اگر بیند که این خواب کافر باشد مسلمان کردد و اگر فاسق باشد توبه و اگر از ملوک باشد ملکی عظیم یابد یا ویرا بصری آید و سلطنتی عظیم یابد و اگر سزد که بضوء چراغ جمله عالم را همی دید یا بعضی از آن بدید آن هر چند آن باشد که اندر آفتاب یاد کردیم و اگر بیند که چراغی روشن اندر خانه وی نهاده بود و بصری آید مبارک و باشد که باعلم کردد و مردم از علم وی منفعت یابند یا از تجارت شود و مار اندر راه حق صرف کردد و باشد که اندر آن خانه عالمی یا زنانی فرو آید اندر آن خانه و اگر بیند که چراغها از انکشتان یا از دیگر اعضای همی تابید جمله کارها بر وی روشن کردد و اگر اندر معصیتی باشد از آن توبه کند و باشد که ویرا مردمان آیند بعد از آن بخواهها از اهل صلاح و اگر سزد که از اهل علم باشد آن در حق وی مردمان باشند یا نیاز آن که از وی علم آموزند و علی الجمله این خواب در حق همه کس محمود باشد و خصوصا چون بیند که مردم از آن منفعت یافتند الا در حق کسی که قصد اخفای عیبی دارد که در حق وی نه موافق افتاد و دیار خود را بور آن جه باشد و اگر سزد که چراغی اندر خانه وی بود یا اندر دست داشت یا مشعله یا شمع و باز نشست آن علی العموم نه محمود باشد الا در حق کسی که قصد اخفای عیبی دارد و اگر بیند

النار

القنديل

الشمع

المشعله
الفتيله

این خواب اندر عیبی باشد معزول کردد و اگر تاجر باشد زیان کند و اگر از صلحا باشد دست از ان صلاحیت باز دارد قال الله تعالی ذهب الله بنورهم و باز مردن چراغ بنزدیک دلالت کند بر موت و زندان از مناکحات مجربه است و حکم شمع و مشعله هر چون چراغ باشد اندرین احکام که یاد کردیم و اگر سزد که بر وشنایی چراغ دیگران می رفت آن علی العموم دلیل راه راست و نیل مراد بود الا در حق کسی که قصد اخفای عیبی دارد و دیدن چراغ بپای اندر تاویل گفته اند که خادم خانه باشد و هر زیادت و نقصان و صلاح و فساد که اندر آن سزد ان تعلق بدان خادم دارد و اگر آن موت آن خادم باشد و سر چراغ بپای اندر تاویل پسر خادمان باشد و دیدن قندیل گفته اند دلالت کند بر فرزندی نوبنیاد خداوند جاه و رفعت و قندیل را چون افروخته سزد آن گفته اند اندر تاویل قیم سرای باشد و هر زیادت و نقصان که اندران سزد بدان قیم باز گردد و گفته اند قندیلها اندر مساجد اندر تاویل قرا و علما و اهل صلاح باشد و چیزوشتر آن قندیلها بدیشان راجع باشد و دیدن شمع اندر خواب گفته اند دلالت کند بر فرزندی محبوب روشناس یحیی و هر زیادت و نقصان که اندران شمع سزد آن تعلق بدان شخص دارد و اگر چنان بیند که آن شمع جمله سوخته شد یا باز مرد آن دلالت کند بر موت آن شخص و رویة مشعله اندر خواب همچون رویة شمع و چراغ باشد جنانک یاد کردیم و رویة فتیله اندر خواب دلالت کند بر زنی که کار فرمای خانه باشد و اگر سزد که فتیله جمله سوخته شد آن دلالت بر موت آن زن کند و اگر چنان بیند که آن فتیله روشنای نمی داد آن دلالت کند بر خلل آن زن و هم چنین هر زیادت و نقصان و صلاح و فساد که اندر آن فتیله بیند آن تعلق بدان زن دارد و اگر مردی اندر خواب سزد که فتیله اندر چراغ نهاد و آن فتیله روغن خود نمی گرفت آن مرد زنی کند نازینده والله اعلم

باب نا و بار رویة جن و شیاطین و غول و دجال و آنچ باحوال جن ایشان باز گردد

بدانکه رویة جن اندر خواب دلالت کند بر قومی که ایشان اصحاب حیل و صنایع غریبه باشند اندر امور دنیا و اگر اندر خواب سزد که خویشتن یکی از جنیان بود یا سزد که متحول کشت بصورت ایشان کید و حیلت وی قوی کردد و رویة کره از جن اندر تاویل خول باشد و غول ساحر باشد و دیدن حکیم و عالم و زاهد و کافر و مسلمان هر چون رویة این قوم باشد اندر خواب

الجن

الشيطان

واگر بیند که قوی از یشان بیش وی ایستاده بود آن لفته اند دلالت کند بما ترسد از اندوخانه واما بر آنکه بر بیناه نزدیک واجب باشد وبدان وفا کرده باشد واگر بیند که جن اندر خانه وی رفتار لفته اند قوی از اعدا یا از دزدان اندر خانه وی رونده واگر بیند که جنیان منقاد وی بودند یا بیند که قوی را از یشان علم وحکمت آموخت حکم وریاست یابد قال الله تعالی قل اوحی الی انه استمع نفر من الجن الایه وارطامیدورس لفته است که رویة جن نرینه ومادینه هر جن رویة ملدیکه باشد وقوة ایشان کمتر باشد از آن ملدیکه وهر چیز از خیر وشر که رویة جن بر آن دلالت کند اثر آن نسبت با ملدیکه نازلتر باشد بدانکه رویة شیطان اندر دنیا ویار دشمن باشد مختار فریبنده آنکه قصد دین کند وگاه باشد که خویشتن را بطریق محبت ومودة اظهار کند واگر اندر حواب بیند که شیطان را وسوسه وی کرد دشمنان وی قصد وی کنند واندر اهلاک وی سعی برنند وباشد که بیناه بقوی از دشمنی فریفته کردد واندر معصیت افتد وجاه ومنصب از وی برود قال الله تعالی وقاسمهما انی لکما لمن الناصحین واگر بیند که ستاره از آسمان شیطان همی رفت آن لفته اند دلالت کند که اندران موضع زندیقی باشد واگر بیند که شیطان ویرا بانداخت یا ویرا بجست کردانیدن دلالت کند که وی ریا خورد قال الله تعالی ان الذین یاکلون الربا لا یقومون الا کما یقوم الذی یتخبطه الشیطان من المس واگر جان بیند که خویشتن یکی از شیاطین بود آن دلالت کند بر مکر وحیات وی وبر معاده وی با اهل حق واگر بیند که با شیطان دشمنی کرد یا حرب کرد یا ویرا دشنام داد یا با وی فحش وی کرد این جمله دلالت کند بر اخلاص وقوة ایمان وی وبر متابعت حق قال الله تعالی

ان الشیطان لکم عدو فاتخذوه عدوا

واگر بیند که شیطان جامه از وی برکنار یا ویرا اندر فته انداخت آن لفته اند دلالت کند که بیناه از آن عمل که اندر آن باشد معزول کردد واز جاه ومنصب خود اندر افتد ولفته اند جیزی از ملک وی چون سرای وباغ از دست وی برود قال الله تعالی یا بنی آدم لا یفتننکم الشیطان کما اخرج ابویکم من الجنة واگر بیند که شیطان ویرا بزد یا ضرری بوی رسانید از آن لفته اند دلالت کند یکی از اعدا زن ویرا بزنی بیاز ولفته اند دلالت کند بر فرج یافتن از غم وشفا یافتن از مرض وعلت قال الله تعالی

واذکر عبدنا ایوب اذ نادی ربه انی مسنی الضر وانت ارحم الراحمین الی قوله فکشفنا ما به من ضر واگر بیند که شیطان بدروی بود دشمنی درحق شفقت کند واگر بیند که شیطان بمسری بود دشمنی را تربیت کند واگر بیند که شیطان بردست وی مسلمان شده بود آن اگر بیناه نه از اهل صلاح باشد فریفته شود بدشمنی مهیب تلبیس وی واگر بیناه از صلحا باشد آن دلالت کند که از مضرت دشمنان ایمن شود وسعادت یابد وباشد که یکی از اعدا دین بردست وی مسلمان شود واگر بیند که بی روی شیطان همی کرد از ارتکاب معصیت ونافرمانی حق کند قال الله تعالی ومن یتبع خطوات الشیطان فانه یامر بالفحشاء والمنکر واگر بیند که شیطان از پی وی همی رفت دشمن وبدرا بفریبد وبروی ظفر یابد ویعبر باشد که دین بروی تباه کردد قال الله تعالی فاتبعه الشیطان فکان من الغاوین واگر بیند که شیطانرا بزد کرد بردشمن نصرت یابد واگر بیند که بر شیاطین حاکم بود وایشان مطیع وی بودند حکم وریاست یابد واعدا را قهر کند قال الله تعالی ومن الشیاطین من یغوصون له ویعملون عملا دون ذلک واگر بیند که وی محلوم شیطان بود دشمن بروی ظفر یابد واندر امور آخرت هم نه محمود باشد قال الله تعالی

ان عبادی لیس لک علیهم سلطان

واگر بیند که شیطان ویرا همی ترسانید ووی ترسیدار آن دلالت کند بر اخلاص دین وی وظفر بر اعدا قال الله تعالی انه لیس له سلطان علی الذین آمنوا واگر بیند که وی از شیطان همی ترسید آن اندر دنیا ویار دی باشد قال الله تعالی انما ذلکم الشیطان یخوف اولیاءه واگر اندر خواب جنان بیند که شیطان شادمان بود یا کسی را کوید من از تو راضی ام آن دلالت کند بر کثرت معاصی اندر روی زمین وخصوص اندران موضع که این خواب دیده باشد وخصوص از آن شخص که وی از وراضی بود واگر شیطانرا غمکین بیند یا جنان بیند که شیطان از وی نه راضی بود نا ویار برعکس این باشد که یاد کردیم واگر بیند که شیطان بروی فرو لفد یا بیند که با شیطان دوستی کرد مرتکب معاصی شود وبرضی

الدجار

دروغ گوید و با دشمان دین دوستی کند قال الله تعالی هل انبئکم علی من تنزل الشیاطین الآیه والوبیل که با شیطان راز گفت باد شوم شوند کمار وقصار وی بدان مضمر مسلمانی باشد ودیث دجال اندر خواب دلالت کند بر مردی مکار ساحر جیت متحیر دشمن دین ناقص خلقت وعیبا جمله دیده اندر خواب نزدیک باشد برویه شیطان اندرین مسایل که یاد کرده شد ومن اندرنا ویار زویه یاجوج وماجوج وما نمایشان بعد ازین یاد کرده شود اکنون شروع کنیم اندر ذکرنا ویار آن چیزها که او بطبع میا نمادارد

آنار اندر تعبیر رویة انسان وسخن اندرین مقاله مرتب است بر دو قسم

مقالهٔ سوم

قسم اول آنار اندر رویة انسان واحوال اندر حالة حیوة وی

وسخن اندرین قسم از احوال انسان متفرق ومنتشر است وما آن مقالها را احوال وی که از آن کتب بنا شان ابواب کنیم بر سبیل اختصار اندر هجده باب والله الموفق للصواب

باب اول اندر آنار اندر رویة آدمی پیر وجوان نریه وما ابنعلق بذلک

الرجل

بدانکه دیدن مرد اندر خواب اگر آن مرد معروف باشد آن اندرنا ویار همان شخص باشد بعینه یا یکی از متعلقان وی باشد یا یکی باشد که سمی یا نظیر یا شبیه وی باشد وهر خیر وشر که اندر وی دیده باشد آن بران مرد بار کنند اگر جمان بیند که آن مرد جیزی بوی داد یا ستاند جیزی از وی فرا گرفت اگر آن اندر جوهر خود شریف باشد بیننده را از وی خیری رسد واگر بیننده را بوی طمع جیزی بوده باشد آن جیز بوی رسد یا حاجتی از آن بیننده برآید یا بیننده روی سخنی خوش شنود یا از وی بشارتی به بیننده رسد واگر بیند که آن شخص بیر اهنی بوی داد بیننده از جمت آن شخص ولایة یابد یا بشارتی یابد واگر بیند که چیزی از وی فرا گرفت بیننده با وی عهدی کند واگر آن چیز اندر جوهر خود ردی باشد آن دلالت کند بر غم واندوه وبیماری حسب رداءة جوهر آن چیز واما ان مرد مجهول باشد بنکیر اگر پیر باشد یا کهل باشد آن گفته اند اندرنا ویار خفت صاحب خواب باشد ومعنی

الشیخ

لخت تواند بر حق تعالی است یعنی چون حق تعالی نواید کرد بنده را که خیری یا بشارتی بکیرد رسد آن معنی را بصورتی آن شخص ممثل گردانند وبه بیننده نماید تا وی ادراک آن بکند وسبب بشارت وی شود وصول آن خیر بوی بس هر چند که آن پیر نمیری مجهول یا آن کها را قوة وحسن وبها زیادة تر باشد آن دلیل زیادة قوة بخت وی باشد وهر ضعف ونقصان که اندر آن شخص بود آن ضعف بخت وی باشد واگر اندر خواب بیند که پیری از نای وی همی رفت آن اندرنا ویار بخت ودولت وی باشد واگر بیند که وی از نای آن پیر همی رفت آن دلالت کند بر یافتن سرور ونعمت وگفته اند اگر اندر ضمیر بیننده نباشد که آن پیر از بیننده بوذ آن اندرنا ویار دوستی با شد درشت خوبی واگر جمان داند که آن پیر نزدیک بوذ آن دوستی استوار تر وفا بیشتر جمان داند که وی کافر بوذ بیننده را از شر آن پیر خلاص باید بوذ واگر جمان داند که مسلمان بوذ بیننده از شر وی ایمن باشد واگر آن پیر دیلم باشد آن دوستی با وفا نباشد واندر خواب بیند که پیری را بیننده وبیننده وبیرا دشمن داشت آن پیر اندرنا ویار دوستی باشد ناصح که بیننده نصیحت وی قبول نکند واگر جمان داند که وی را دوست داشت بیننده نصیحت وی قبول کند واگر جمان بیند که قومی بسیار اندر موضع جمع ایشان بودند وی نزدیک که ایشان همه بودند یا بوذن در ما جز بروی نشوذ وخواهد واگر بیننده را با کسی خصومتی باشد فصل آن خصومت بر وجه حق وصواب کرده

الا الله فحینئذ

قل تجمع بیننا ربنا ثم یفتح بیننا بالحق

الشاب

واگر جوانی اندر خواب بیند که متحول گشت بصورت پیری آن دلالت کند بر حلم وادب وتواضع وزیادة وقار وی ورویة مرد جوان اندر خواب ان چون معروف باشد ان همه جمان باشد که یاد کرد پیر واگر مجهول باشد آن اندرنا ویار لفظ اند دشمن بیننده باشد وچون آن جوان ترک باشد آن دشمنی باشد بی وفا وخائن واگر کاوما نداز شر وی بر خود بیند بوذن واگر دیلم باشد آن دشمنی باشد امین با وفا واگر آن جوان برنگ سیاه باشد آن دلالت کند که ودشمنی باشد مستور صاحب دین واگر اسمر باشد آن دشمنی غنی باشد واگر برنگ سیاه باشد آن دشمنی باشد خداوند ریاست وسیادة بزرگ وباشد که کافر بوذ

ومرقوه وضعف كه اندران جوان سال آن تعلق بشاة وضعف عارضه وي دارد واگر بيند كه ازان جوان
چيزي بستاند يا آن جوان چيزي فراوي دهد اگر آن چيز اندر جوهر خود محمود باشد بيننده را ازجهت دشمن
خبري رساند واگر آن چيز اندر جوهر خود زدي باشد ويرا ازدشمن مضرتي رساند بقدر زيادة جوهر آن چيز
واگر بيند كه ازني جواني همي رفت برد شمن ظفر يابد واگر بيند جواني ازني او همي رفت دشمن برويي
ظفر يابد واگر سلار كه جواني رابديد وويرا دشمن داشت آن دلالت كند كه آن دشمن مردي مبغوض باشد اندميان
خلق واگر خان سالار كه بيند كه ويرا دوست داشت آن شخصي محبوب بود اندر ميان مردم واگر سلار كه جواني
برسر وي ايستاده دشمن برويي ظفر يابد واگر بر علي بيند وي برد شمن ظفر يابد ونصاري گفته اند
كه جواني اندر خواب بيند كه پيري كشته بود يا پيري بيند كه جوان كشته بود آن دليل نقصان وي باشد اندر
هردو صورت وارسامه اودر گفته است كه اگر جواني اندر جواني اندر خواب سالار كه پير كشته بود آن
دلالت كند بود نو اجاوي ومعبران اسلام اندرين خلف كرده اند بعضي گفته اند كه ان دلالت كند
كه پيشاه را يا جماعتي از اجناد عذاب افتد وبعضي گفته اند كه آن دلالت كند برحرص وطول امل

وَاللهُ عَلَيْهِ اَلَم الشيخ شاب في حب الاثنين في حب كثرة المال وطول العمر ورويه پير كه جوان گشته
بود پير دلالت كند بر سناهت وي خوردي اندرخ بعضي ودرخ بعضي دلالت كند بر نيل قوة وباشد
كه پيشاه اين خواب زني جوان را زن كند وگفته اند جماعتي كه ان خواب دلالت كند بر اقبال امور
وتجدد سرور پيشاه وبعضي از معبران گفته اند كه ديدن مرد پير اندر خواب دلالت كند بر يافتن مال
وبعضي گفته اند كه ديدن جوان مجهول اندر خواب هم بر خت پيشاه باشد اندر تاويل واين حسب
قواين آن خواب بر جوذ

حكاية آورده اند كه پيرزني جوان ديد كه اندر خواب همي گفت پيشاه را كه
خواب جان ديدكه جواني خوب روي تمام خلقت وجامها زيبا بوشيده وتاجي پيلوي برسر نهاده
وحلقها زيبا برحويشتن بياراسته بنزديك وي آمد وبنشست همي گريد وپيرزن جهر را گفت ترا بشاة باد
كه من بخت توام وكار تو بالا گرفت وعز قوبت نوشروان پيرزن جهر را وزارة داد بس بعد
از مدتي چون وقت انقضاء دولت پيرزن جهر نزديك پيشاه بود روزي نوشروان خفته
بود وسر بر ران پيرزن جهر نهاده بود وپيرزن جهر نيز هم جان نشسته اندر خواب رفت ناگاه

پيري را اندر خواب ديد ضعيف دوتا گشته اندر خلقي قبيح ولباس خلق پوشيده وعصاي شكسته اندر
دست گرفته ومنقبض وعبوس پيش پيرزن جهر آمد وگفت من بخت توام وكار تو بر گشت پيرزن جهر
ازان بخن بخار يد حنانكه نوشروان ازخان وي بيزار گشت وازپيرزن جهر پرسيد كه ان پيرچه
خر يدي هيچ عيب بر من ديدي كه موجب خذلان بود پيرزن جهر فرو ماند وهيچ جواب نتوانست گفت
پس نوشروان پيرزن جهر را حبس كرد وبكشت بدانكه رويه زنان جوان اندر خواب

معبران گفته اند كه بهترين نشان زنان عربي باشد كه زن فربه بود متقاد معتاد واگر پير صفت
باشد ومجهول باشد آن اندر تاويل بغاية محمود باشد وخصوص اندر امور دنياوي واگر آن زن معروف
باشد آن نيك بود واصل تاويل اندر رويه زنان پير وچيز باز دهد بسال وبامور دنياوي وتعبير
آن حسب اختلاف اوصاف وحركات آن زن بگردد اگر آن زن فربه باشد آن دلالت كند
بر ياوتن نعمت وفراخي سال واگر آن زن لاغر باشد آن برخلاف اين باشد واگر بيند كه زني روي
وي كرده بود يا اندر خانه وي بود آن دلالت كند بر روي فراكردن شادي ونعمت وبشت
بر كردن آن زن وبيرون رفتن وي از خانه برعكس اين باشد كه ياد كرديم واگر آن زن را بخت خراب
جمال بيند آن اندر تاويل مالي باشد كه آن تواند اين باشد ان بر آنكه جمال سريع الزوال باشد وباندك
سببي متغير گردد وديدن كنيزك اندر خواب دليل بسيار ان خيري باشد به بيشاه اگر

اندر خواب بيند كه كنيزكي را بيافت باخريد يا آنيي بوي خوشتر از آن اندر تاويل اين خبري خوش باشد
كه بوي رساند واگر كنيزك سرخوشيان باشد آن اندر تاويل خبر بوشيان باشد واگر وي بر هنه باشد
آن خبري ظاهر بود منتشر واگر آن كنيزك محجوب باشد واراسته باشد آن دليل رسيدن آن خبري
خوش باشد از جايي كه بيشاه او پندار نداشته بود واگر آن كنيزك را بر هنه بيند آن گفته اند
دلالت كند بر خسران اندر تجارة واگر آن كنيزك پاآن زن را بگويند آن گفته اند دلالت كند
كه بيشاه زميني يا ضياعي يابد كه آن غله حاصل آيد واگر آن كنيزك را توش روي ومنقبض بيند
آن دليل رسيدن خبري ناخوش باشد واگر ويرا فربه بيند آن دلالت كند بر يافتن مال وغني

واگر ويرا لاغر بيند آن دلالت كند بر غم وفقر وديدن زن پير اندر خواب اگر بيشاه را بر خواب

مرد یا سلطان درخوی دلالت کند بر زیادی دنیا اما دلالت کند که آن زیادی بصلاح زوال باشد ۞ و اگر آن زن پیر را برهنه بیند آن نیز دنیا قوی تر باشد ۞ و اگر وی را سر پوشیده بیند آن نعمت اندک دلالت کند بر کاری که متضمن زیادتی باشد ۞ و اگر وی را منقبض بیند یا ترش روی سزد آن دلالت کند بر ذهاب جاه و دنیا ۞ و اگر وی را زشت بیند آن نعمت اندک دلالت کند بر تغیر احوال بنزدیک ۞ و اگر وی را برهنه سزد و پر از صحتی سزد از جهت دنیا ۞ و اگر سندکه زنی پیر از پختی وی همی رفت آن دلیل قوت دنیا وی باشد ۞ و رفتن وی از پختی زن پیر دلیل ذهاب دنیا باشد ۞ و اگر آن زن پیر کافره باشد آن دلالت کند بر یافتن حرام ۞ و اگر مسلمان باشد آن بر عکس این باشد و اگر آن زن پیر مجهول باشد آن اندر تاویل بمدتو باشد زن معروف ۞ و اگر سندکه زنی پیر اندر سرای وی رفت آن دلالت کند بر روی فاکردن دنیا بوی ۞ و اگر جنان بیندکه زن پیر از سرای وی بیرون رفت آن دلیل ذهاب دنیا باشد ۞ و اما اگر بیننده این خواب باشد تعبیر آن درخوی وی همچنان باشدکه مرد جون مرد را اندر خواب بیند حرفا لخرف اندر پیر و جوان مثل آنکه زن جون زن جوان را اندر خواب سزد آن اندر تاویل دشمن وی بود ۞ و آن زن را که دیدن باشد پیر باشد آن اندر تاویل بخت وی بود ۞ و دیدن زن مرد را اندر خواب همچون دیدن سرد باشد زن را اندر جمله مسایل که یاد کردیم ۞ و اگر زنی پیر اندر خواب بیند که جوان شده بود یا زنی جوان سزد که پیر گشته بود آن همچنان باشد که اندر حق مرد یاد کردیم ۞ بدانکه معبر ان گفته اند که دیدن خود را نرینه اندر خواب دلالت کند بر دشمنی ضعیف که اظهار محبت خود کند ۞ و بعد از آن اظهار عداوت کند ۞ و گفته اند اگر کسی اندر خواب بیند که خود را نرینه را برداشته بود آن دلالت کند که وی را ابتلایی رسد ۞ قال الله تعالی

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ

واگر جنان سزد که وی را کودکان بسیار بودند آن اندر تاویل دلیل غم بود بر مقدار قلت و کثرت ایشان از بهر آنکه تربیت اطفال متضمن باشد بس اگر آن اطفال نرینه باشند عاقبت آن غم بفرح و سرور بدل کردد ۞ و اگر ما دینه باشند از آن اندر تاویل فرحی باشد که عاقبت غم و حزن باشد ۞ و اگر مردی اندر خواب سزد که کودکی خورد شده بود یا کسی در حق وی چنین بیند

الطفل

آن دلالت کند بر ذهاب جاه و منصب و دلیل خفت عقل باشد ۞ و احتیاج بکسی که تربیت وی کند ۞ و اگر بیننده اندر غمی باشد یا در شدتی یا گناهی مشغول باشد آن غم فرو یابد و توبه کند تا جنان از گناه باک کردد که آن زمان که طفل بود ۞ و اگر جنان سزد که کودک گشته بود و اندر مکتب بود ۞ اگر آن چیز که ما موختن از مشغول اندر تاویل محمود باشد چون قرآن و سخن حکمت از گناه توبه کند ۞ و اگر آن چیز نه محمود باشد حال وی منقلب کردد و آن علم بجهل یا زکردد و دلیل تزلزل جاه و منصب باشد ۞ و اما رویت تهر بالغ اندر خواب اگر کسی اندر خواب سزد که وی را تهری بود بالغ بود آن دلالت کند بر زیادتی عزت و قوت ۞ و اگر بیند که وی را بهر ذری بالغ بود آن اندر بیند عزت و قوت و نصرت قوی تر باشد و دلیل قهر اعدا باشد و بیند ریاست

الابن البالغ

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ

۞ و اگر زن یا مادر ستاه ابن خواب حامله باشد از آن پسری آید و خبر بلوغ رساند ۞ و همچنین اگر زنی اندر خواب بیندکه وی را پسری بالغ بود آن درخوی وی بقوت تر باشد و باشدکه شوهر کند ۞ و اگر جفتی اندر خواب بیندکه خود را سیر آب بود آن دلیل قوت وی باشد و مساعدت حال مادر و پدر ۞ و ارحام او را و هر گفته است که اگر شخصی فرزندی خوار باشد ۞ و اندر خواب بیندکه آن فرزند بالغ شده بود آن دلیل موت بینده باشد ۞ و گفته اند که دیدن امرد اندر خواب دلالت کند بر سیادت بینده ۞ و هر چندکه آن امرد کوچکتر و لطیف تر و طراوت وی زیادتر باشد آن بشارت بقوت تر و نزدیک تر باشد ۞ قال الله تعالی

العبد

قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ ۞ و اگر بیند که بنا بالغ اندر خواب بیندکه بالغ شده بود آزاد شود از بهر آنکه آزاد چون بحد مردان رسد کسی را بروی حکمی نباشد ۞ و اگر بیننده بالغ باشد گفته اند او را پسری بیاید و بالغ شود ۞ و اگر سلطان پیر باشد وفات یابد ۞ و اگر مشتغل باشد بکاهی مخفیه آن دلیل فضیحت باشد ۞ و اگر جنان بیندکه بالغ شاه بود و از اری بروی انداخته بودند گفته اند اگر آن ازار سفید باشد زنی آزاد را زن کند ۞ و این خواب در حق آن زید دلیل زن کردن باشد ۞ و اگر جنان بیندکه آن ازار سیاه بود گفته اند سیاه خود را زن کند ۞ و اگر کسی اندر خواب بیندکه بنا را خربنا ویرانی رساند ۞ و اگر سندکه بنا را بفروخت غمی از وی زایل شود ۞ و اما دیدن خود را دینه اندر خواب

الصبية

كفته اند دلالت كند بر يافتن نعمت بعد از درويشي و رويت دختر عذراء الجمال كفته اند نيك باشد وجون
در ضمير وي آن باشد كه بجوبود كفته اند دلالت كند بر مباشرت حرفتي كه كبي آن حرفت نكرده
باشد جوان بيتاب و رويت كودك مجهول كه نداند كه نرينه بود يا مادينه مكروه باشد از جهت
آنكه متضمن مشقت تربيت باشد **حكاية** آورده اند كه شخصي بنزديك
ابن سيرين آمد و گفت اندر خواب جنان ديدم كه كودكي اندر كنار من بود و نعره مي زد ابن سيرين گفت **قال الولد**
از خالي بترس و جدي من و آن شخص معترف شد و گفت كبي اندر خواب سر كه فرزندي را از فرزندان
خود بكشت ان گفته اند اگر شخص مسلمان باشد دلالت كند بر نيل رزق حلال **قال الله تعالى**
ولا تقتلوا اولادكم خشية املاق نحن نرزقهم و اياكم و اگر بيتاب اين جواب نه از اهل صلاح بود
يا كافر باشد آن ديدار باشد اندر دين و ديدار زياده كفر و ضلالت باشد **قال الله تعالى** ان قتلهم كان **الخصي**
خطأ كبيرا **و قال عز اسمه** وكذلك زين لكثير من المشركين قتل اولادهم بدانكه معبران
گفته اند كه رويت مرد خصي اندر خواب چون مجهول باشد و اندر جمله جميل باشد و سخن وي
سخن حكمت و موافق حق باشد آن اندر تاويل ملايكه باشد از بهر آنكه اندر ملايكه شهوت
نيست پس رويت خصي چون اندر تاويل ملايكه باشد دلالت برهمان چيز كند كه ملايكه بر آن دلالت كنند
چنانك اندر جاي خود ياد كرده شد و امّا رويت خصي معروف و رويت خنثي و مخنث و امتار اندر خواب
آن مكروه باشد از بهر آنكه ايشان بطبع نه زن باشند و نه مرد و اگر كبي اندر خواب
بيند كه مخنث شده بود آن دلالت كند كه ويرا غمي و خوفي زمان رسد و همچنين اگر خويشتن را خصي
كرده بود يا كبي ويرا خصي كرده بود آن دلالت كند كه ويرا خشمي و عداوتي رسد و دشمن بروي ظفر يابد و باشد كه
زنرا طلاق دهد و نسل وي منقطع شود و اگر بيند كه خود خنثي بود و آلة مرد و زن هر دو داشتي ان
همچون مخنث باشد و اگر بيتاب زن حامله بود آن دلالت كند كه ويرا پسري و دختري آيد يك تنگ و الله اعلم

باب دوم اندر زنا و رويت اختلاف الوان انسان

بدانكه اصل اندرين باب آنست كه هر شخصي را از نوع انسان بر آن عرض بيتاب كه مقتضاي

طبيعت خويشتن بيند از اعراض مخالفه و چون چنين باشد آنرا خوب لون تعبير كني باشد و وجيه خير و شر
متعلق آن بود و اما اگر كبي را بر خلاف مقتضاي جبلت خود بيند آن بعضي محمود باشد و بعضي بترك كردن **السواد**
و ماجند مساله اندر تفصيل آن ياد كنيم بدانكه اگر كبي اندر خواب بيند كه جامه بتن وي سياه بود
آن بحسب احوال صاحب خواب بگردد اگر بيتاب آن از سر باشد دلالت كند بر بيماري و زيادة و اگر
بيتاب نماز اهل صلاح باشد آن همچنين باشد امّا متضمن معصيت و خوف عاقبت بود و اگر جان
بيند كه روي وي سياه شده بود و جامها سفيد بوشيده بود عمي كند كه متضمن ندامت باشد و اگر
بيتاب زن حامله باشد و پسر دختري آيد و اين تعبير مجرب است برين وجه خيانك اندر فن اول ياد كرده
شد و اگر بيند كه با آن جامها آشوخكن بوشيده بود آن نه محمود باشد عمي العموم و دلالت كند بر كثرت
معاصي و موت بي توبه و بيمار باشد و خصوص چون بيتاب نه از صلحا باشد و باشد كه بر حق
تعالى دروغ گويد **قال الله تعالى** ويوم القيمة ترى الذين كذبوا على الله وجوههم مسودة **و قال**

فاما الذين اسودت وجوههم اقرم بعد ايمانكم

و گفته اند اگر شخصي دلير اندر خواب بيند كه روي وي سياه شده بود دليل كند و رويت
زن سياه مجهول اندر خواب دلالت كند كه آن چيزي كه مجهول وي است متضمن سيادة او غني باشد
و باشد كه رويت زن بدين صفت متضمن فتنه و مرض باشد و بيتاب بدان آن زن ديدار ذهاب
آن فتنه و مرض باشد از بهر آنكه اندر خبر آمده است كه رسول عليه السلام فرمود كه اندر خواب
جنان ديدم كه زني سياه از مدينه بيرون رفت و بجحفه فرو آمد و تعبير آن آنست كه وبا
از مدينه بجحفه نقل كرد **حكاية** آورده اند كه شخصي بنزديك ابن سيرين
رفت و گفت شخصي را اندر خواب ديدم كه يك نيمه بدن وي سياه بود و يك نيمه سفيد و آن شخص
معلق بود ميان آسمان و زمين بسلسله و ويرا ذنبي بود مشابه بذنب حمار ابن سيرين گفت آن شخص معلق
ميان آسمان و زمين منم و آن يك نيمه بدن كه سياه بود آن اورادمن است و آن يك نيمه ديگر كه
سفيد بود آن عبادة روزاست و آن سلسله ذكر و اوراد من است كه دايم بر آسمان مي روند و آن ذنب

که دیدی چون زنب خمار آن زن که برمن جمع شود و بعد ازمن با زماند و هم چنان بود غفر الله لنا و له و ذکر دین وی بعد ازین یاد کرده آید و کف نه آنکه سواد وجه چون باقه خیزران باشد اندران بیموت باشد بر کفر و کف نه آنکه سواد وجه چون خاک اندود بود بزرد یا رموت باشد و اما اگر کسی اندر خواب ستاره وی وی یا آن دیگری سفید روز سفیدی محمود آن اگر بستان از صلحا باشد دلالت کند بر توفیق ایمان وی و بر سلامت عاقبت و نیل عزت و جاه و اگر بستان اندر عجم باشد یا از آن هج ندانی ترسد و اگر با آن جامها سفید یا سبز پوشیده بیند آن بفوز تر باشد اندرین معانی و باشد که ریاست یابد قال الله تعالی و اما الذین ابیضت وجوههم ففی رحمة الله هم فیها خالدون و اگر بستان این خواب نه صلحا باشد آن کف نه اندر حق دلالت کند بر خوف و ضعف و سستی و باشد که از گناه توبة کند و اما دیدن روی که سرخ بود بیضی از معبر آن کف نه اندر آن دلالت کند بر عزة و وجاهت و بدانکه اگر آن سرخی روشن باشد و مشرق باشد آن هم چنین باشد و هم جنس اگر چنان بیند که آن سرخی با سفیدی می زد آن دلالت کند بر جاه و عزة و اما اگر آن سرخی سیر باشد یا با سیاهی یا زردی آمیخته بود آن نه محمود بود و دلالت کند بر ظلم و مرض و محالة حسب احوال بنیان و اگر چنان بیند که جمله بدن وی سرخ بود مثل خون آن نه محمود باشد و دلیل فقر باشد و دلیل آن که مرد باشد و آن پیری شهم باشد چنانک بنداری که خاک بیان نشسته است و آن اندر جمله بدن ماروه باشد و اندر روی مادموم تر باشد اندر حق عموم خلق بدن اگر کسی روی خود را یا آن دیگری بدین صفت بیند اگر صاحب این خواب از صلحا باشد آن دلالت کند بر قبض و اندوه و فرومانده‌ی اندر اسباب معاش و امور دنیا وی و اگر بستان نه از اهل صلاح باشد آن اندر حق وی بحسب مادموم باشد و دلالت کند بر ارتکاب معاصی و بر مذلت و خوف سوء خاتمت باشد قال الله تعالی والذین کسبوا السیئات جزاء سیئة بمثلها و ترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم کانما اغشیت وجوههم قطعا من اللیل مظلما اولئک اصحاب النار هم فیها خالدون و اما حکایة آورده اند که جوانی اندر خواب چنان دید که سرخی بر روی خود کرده بود هم چنانکه عادة زنان باشد اندر میان خلق نشسته بود و عن قریب آن شخص را بزنا کردن بگرفتند و فضیحت کشت و اگر کسی اندر خواب ستاره روی وی یا آن دیگری زرد بود آن دلالت کند بر بیماری و ندامت و بعضی گفته اند که اگر کسی اندر خواب بیند که

الباب الخامس والعشرون

الحمرة

الکدرة

الصفرة

روی وی سخت زرد بود و روشن نبود چنانک بر قی زند آن دلالت کند که آن شخص اندر آخر جمله مقهور باشد و الله اعلم

باب السادس والعشرون اندر تاویل روية اعضاء آدمی گمان گمان

البشرة

بدانکه بشرة آدمی اندر تا ویل دلالت کند بر دو چیز بر ستر و توکه وی بعد از موت و هر زیادت و نقصان و خیر و شر و قوت و ضعف آن بدین دو چیز تعلق دارد و اگر اندر خواب ستاره که بر پوست از وی همی بازکنند آن دلالت کند بر موت وی و این را از جمله مناقات مجوبه آورده اند و این از جمله آنست که شخص اندر حالة مفارقة روح مثل این الم یابد و باشد که سلاح غیبت انگیزد که بر پوست وی همی گند و کشف ستر وی کند و چون ستاره که بر پوست از وی باز کند و نخورد میراث وی نخورد و اما دیدن سر اندر خواب بدانکه روية سر اندر خواب اگر از بان جدا کرده بیند آن اندر باب روية قتل و حرب یاد کرده شود در حق عموم خلق و سخن اندرین موضع اندر آن حالت است که سر را بر بدن بیند و هم چنین سخن اندر تا ویل سر امام اعظم و سلطان بعد ازین یاد کرده شود و سر رئیس جمله بدن است پس روية سر اندر تا ویل دلالت کند بر ریاست و راس المال و بخت و رئیس که بنیان اندر بخت حکم وی باشد و بر سید در حق بزرگان و بر قیم در حق اطفال و مانند ایشان و هر زیادة و نقصان و خیر و شر و صلاح و فساد و حسن و قبح که اندر سر ستاره آن بدین چیزها باز کردد که یاد کردیم و اگر اندر خواب ستاره که سر وی بزرگ شان بود اگر ستاره این خواب تواند کر باشد اگر از اهل صلاح باشد آن دلیل زیادة غنی و ریاست باشد و اگر وی از روسا باشد آن دلیل زیادة حکم و فوق وی بود و اگر بنیان نه از اصلحا باشد آن هم چنین بود و بیر دیگر تکبر و خشم باشد و اگر بنیان از جنایان باشد آن کف نه اندر دلالت کند که بر امشقت رسد یا دلیل زیادة حکم حاکم وی بود و هم چنین کف نه اندر اگر بنیان بنان باشد دیر آزاد شود و اگر بنیان درویش باشد نعمت بسیار یابد و بدان مشغول کردد و اگر سر خود را یا آن دیگر کوچک از مقدار صبیح بیند آن بر علو این باشد که یاد کردیم و اندر جمله تا ویلات و اگر کسی اندر خواب ستاره که وی را سر ها بسیار بود اگر بنیان ها لشکری باشد ظفر یابد بر اعدا و اگر ان فقرا باشد ملکی و نعمتی عظیم یابد و اگر ان اغنیا باشد آن دلیل زیادة مال

وخدم باشد وفوريدن آن مبارك * وارطاميدورس گفته است كه ديدن اين خواب درحق غني دلالت كند
بر اقربا وي باوي مضادة ومخالفة بسيار * واگر بيماران مصاب باشند آن درحق وي دلالت كند بر غلبه
بودن وي بر اغيار خود * واگر بينان بنا باشد آن ديدار انتقال بود از ديدار ودينار آذر شود * واگر بيناه
اين خواب غريب باشد زن كند ومراد يابد * واگر ان تعاسق باشد با قومي بسيار كردد *
واگر اندر خواب سنا كه سرنگون آويخته بود آن دلالت كند بر تغير حال بروي وبر طول عمر با عيش
منغص بدليل قصه هاروت وماروت * واگر خويشتن را نگون سار بيند بخدوية آويختن آن دلالت
كند بر اعتراف گناه وبر توبة كردن از آن ودلالت كند بر طول عمر ان شاء الله تعالى

ومن نعمره ننكسه في الخلق

وگفته اند اگر جان بيند كه اندرين حاله درميان خلق بود ومردم ويرا
ميبويند يا نيز ديك سلطان بود آن دلالت كند كه ويرا بكيرند بجرمي * وخواهد كه از آن توبة كند
وقبول نيايد قال الله تعالى ولو ترى اذ المجرمون ناكسو ارؤسهم عند ربهم * آيده وارطاميدوري
گفته است كه اگر بيناه اين خواب از تجار باشد ويرا زيان رساند * واگر بستاه را قصد سفري
باشد كسي ويرا منع كند * واگر ويرا طمع خيري باشد آن چيز بوي نرسد * واگر بيناه اندر سفر باشد
آن ديدار رجوع بود از حصول مراد * وي هود گفته اند كه اگر كسي اندر خواب سر خود را
برهنه بيند آن دلالت كند كه بستاه عاصي شود اندر حق تعالى * واگر سر خود را بپوشيده بيند
اگر بيناه از بني اسرائيل باشد ويرا مصيبتي رسد از بهر آنكه عادة ايشان چنانست كه اندر مصاب
سرها خويشتن را بپوشانند * واگر از غير ايشان باشد آن محمود بود ودليل امن وفرح باشد *
خصوص كه بستاه را قصد اخفاء عيبي باشد * وزنا نواسر برهنه ديدن مكروه باشد على كل
حال الا كسي كه عادة ايشان بدان رفته باشد * وارطاميدورس گفته است كه سر اندر
تاويل بدر باشد * وهر زيادة ونقصان كه اندر آن بيند بدر وي باز كردد يا بكسي كه او بيناه را عزيز
بدر باشد بدان كه اگر كسي اندر خواب بستاه كه سروي همچون سر پيل يا شير يا كرك يا

التغيير في الامراض

الدماغ

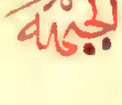
الجمجمة

الحاجب

العينان

بلنك وماند ايشان چيزي بود آن دلالت كند بر خوف اعدا از وي * وغلبه كردن او بريشان وبر نيا قوة
ومنفعت ورياست * واگر بستاه كه سروي همچون سر سك بود آن دلالت كند بر سفاهت باخلق وبر خبث
طبع * واگر بيناه كه همچون سر اسب يا استر يا خر يا اشتر يا گوسفند بود داخ بدان باذن الله دلالت كند
بر مذلت وزيردستي بقدر منزلت ان حيوان اندر ميان آدميان اندر عزة ومذلت * وبر دلالت كند بر لطف
وعنف وي حسب لطف وعنف آن حيوان باشد * واگر جان بيند كه سروي همچون مرغي بود
از جمله مرغان آن دلالت كند كه هميشه اندر سفر واستقرار باشد از وطني بوطني ديكر * واگر بستاه كه همچون
سر هاروت يا سر ماروت يا سر ابليس بود آن دلالت كند بر خبث وغدارة باعموم خلق * ودماغ اندر
تاويل مال مستور باشد وكثرة قلت آن بدان مقدار كه كردد * ودماغ اندر بيني خربنده خوار باشد وتمكين
آن ديدار فقر باشد * ودماغ بيني گفته اند اندر تاويل ديدار غفلي باشد * وقلت دماغ ديدار قلة غفلة بود
وكثرة آن ديدار كثرة غفلي باشد از بهر آنكه دماغ گفته اند محل غفلة وفكر است * واگر جان بيند كه
بيني دماغ بود آن دلالت كند بر تمكن وي * واگر بستاه كه دماغ خود را همي خورد مال خود خورد * وهر چيز
كه بستاه كه استخواني از استخوانهاي خود را همي خورد آن ديدار خوردن مال خود باشد * ونصاري گفته
اند كه اگر اندر خواب بيند كه آدمي را همي خورد خويشاه زود وفاة يابد * وروية جمجمة اندر خواب
دلالت بر جاه وهيبة شخص كند * وزيادة ونقصان اندر آن تعلق بجاه ومنصب وي دارد * وگفته
اند ديدن زيادة جمجمة دلالت كند بر فرزندي كه رياست يابد بر اهل بيت خود * وارطاميدورس
گفته است اگر كسي اندر خواب بيند كه جمجمة وي از سنك بود يا از آهن يا از صفر يا از چيزي ازين
جواهر صلب بود آن بستاه بازاري يا غرطي يا خمار باشد آن درحق وي دلالت كند بر قوة
عمل وي * واگر بستاه از اهل كرم باشد آن مكرمة بود درحق وي * ودلالت كند كه ضد افعال اهل كرم
ومروة از وصادر شود * ودين ابرو اندر تاويل گفته اند دلالت كند بر جاه وحسن دين وجمال
صاحب خواب * ودين زيادة ونقصان اندر ابرو بدين چيزها باز كردد كه يادكرديم * وهر چيز هر حسن
وزينة وكمالي كه اندر ابرو بيند آن راجع بدين ومنصب وي * وروية هر دو صدغ اندر تاويل گفته
اند دو بسر باشد از اهل شرف * وهر زيادة ونقصان وخير وشر كه اندر آن بيند آن بدان هر دو

بسر دارد و یک صدغ تعلق بیک بسر دارد و دیدن روی اندر تا ویل تعلق بجاه و منصب و دین شخص دارد
و هر حسن و قبح و خیر و شر و زیادة و نقصان که اندر روی بیند آن بجاه و دین وی باز گردد و اگر بیند
که غبار بر روی وی نشسته بود اگر بیند این خواب از صلحا باشد سفر کند و اگر بیند نه از اهل
صلاح باشد آن دلالت کند بر کفر و فجور و خصوص با آن جامها شوخ کن بر شیران بیند یا سواد و جبه
و زرقه عین بیند و الله تعالی وجوه یومئذ علیها غبرة ترهقها قترة اولئک هم الکفرة الفجرة
و اگر سندک و براده روی بود اگر بیند از صلحا باشد آن دلیل زیادة جاه و منصب باشد و اگر زن وی
حامله باشد و برابری آید و اگر بیند نه از اهل صلاح باشد آن دلالت کند بر نفاق وی و خجیج کردن
و اگر سندک که وی را روی بخت کاده بود و بشاش و خندان آن دلالت کند بر نیل فرح
و خیر جامعت و خصوص چون بیند خواب از اهل صلاح باشد و الله تعالی

وجوه یومئذ مسفرة ضاحکة مستبشرة

و اگر بیند که بر روی وی موی رسته بود جای که راست موی بر آن جایگاه نه معتاد باشد آن
دلالت کند بر جمع مال از دین بر وی و بر نقصان جاه و کس باشد که همین خواب در حق وی
بعینه دلیل مافتن مال باشد و اگر سندک که گوشت بر روی وی نبود آن دلالت کند بر لثوة
سؤال از خلق و بر قلت حیا در حق بعضی و خصوص چون بیند آن باشد بدانکه
چشم اندر تا ویل دین و بصیرت شان باشد و هم چنین دلالت کند بر فرزند و برادر و پدر و شوهر
و زن و مادر و پیر و امثال ایشان و هر زیادة و نقصان که اندر چشم سندان تعلق بدین قوم دارد
و اگر اندر خواب سندک که بر اندام وی چشمها بسیار بود آن دلیل صلاح دین و دنیا وی باشد و اگر
بیند که دل بر اجم چشم بود یا چشمها بسیار بود آن دلالت کند بر صحت دین و قوت بصیرت وی و اگر بیند که
بر اجمار چشم بود آن دلالت کند بر نیل فرح و شیدان سخن خوش و باشد که بر ابعاد آن چشمها
فرزندان اید یا فرزندزادگان یا بجهها را درجه فرزندزادگان خود را دریابد و اگر جان سندک مردم عرکس
را چهار چشم بود و برادر و بود آن دلیل فرح باشد در حق عموم خلق اما اگر سنان را نقصان اخفا عجیبا باشد

العین

ان در حق وی نه محمود بود و دلیل ظهور آن چیز باشد و لفته اند اگر اندر خواب بیند که شحم و پرانبه کافور
و اندر باطن وی چشمها بسیار بود آن دلالت کند بر وهن در وی و لفته اند دلالت کند که وی زندیق بود
و تمسک بدین آیة کرده اند که حق جل و علا فرموده است که ما جعل الله لرجل من قلبین فی جوفه و اگر
سندک نقر اندر تخمی همی کرد آن دلالت کند که سنان اندر کار وی نظر کند و تعهد و تفقد احوال وی کنند و اگر جان
بیند که نقر بر تیز در وی همی کرد یا کسی بدین صفت در وی همی کرد آن دلالت کند که زنهره کنان آن شخص
را دشمن دارد و اگر بیند که چشم وی چشم شخص دیگر بود آن لفته اند اگر آن شخص مجهول باشد آن
دلالت کند که سنان نابینا کردد و کسی قاید وی کند و اگر آن شخص معروف باشد سنان دخنر
وی را از کنار وی خیر یابد و اگر سندک که مسمار اندر چشم وی کوفته بود ند اندر زنی عقیقه نصر
حرام خورد و اگر سنک که چشم وی بخت روشن شان بود آن دلالت کند بر غنی و فرح و نیل جاه و منصب
و باشد که وی را بسری آید که سبب فرح باشد در حق انکه فرزند نوید راقرة العین خوانند قال الله تعالی

ربنا هب لنا من ازواجنا وذریاتنا قرة اعین

العین

و اگر بیند که چشم آدمی یا از آن بهیمه بزلف دست نماذه مالی یابد نقار و اگر سندک که چشمها مردم
را می کند و میخورد مال مردم خورد بناحق و چشم سیاه اندر تا ویل گفته اند دلیل فرق دین باشد و چشم
شهلا دلیل مخالفة دین بود و چشم ازرق دلیل ارتکاب بدعت باشد و چشم سبز دلالت کند
که صاحب آن متدین شود بدینی که مخالف جمله دینها باشد و اگر سندک که نظر اندر چشم کسی کرد و بخت
زیبا غوذ بیش وی آن گفته اند دلالت کند که بنیان مباشرة عجیبا کند که تعلق باین دارد و اگر
سندک که چشم بخن همی گفت وی بشنود و بگوش همی دید گفته اند دختر خویشتن را بمعصیت
فرماید و قوادی کند و ارطاسیمار در س گفته است که رویة حقة بصر بغایة محمود باشد
علی العموم و دلالت کند بر نیل مراد و ضعف بصر دلالت کند بر محتاج شدن بمال و اگر بیند که
چشم وی از آهن یا از خیزی بود مانند آن اگر جان بیند که بدان چشم همی دید و اندر رویة نقصانی بود آن
دلالت کند بر وقاحت و قلة حیا و فضیحت و اگر در ضمیر وی آن بود نی دید از چشم و برا عجلة رسد که فابار

مداراة باشد واگر اندر خواب بيند كه نور شاه بود آن تعلق بود فرزند دارد خصوص جشم راست وگوري اندر خواب نيز دلالت كند بر وهاب جاه ومنصب ومار ودرخت بعضي دليل وهاب عيني باشد ودرويش كشتن ونيز دلالت كند بر موت فرزند يا برادر يا شوهر يا زن يا سپاه يا رئيس واشال ايشان وبقيه سخن اندرين باب اندرباب رؤية علل وعاهات يادكرده شود

الجفن

وگفته اند اگر بيند كه از خواب مسافر باشد يا محبوس باشد آن دلالت كند كه وي آن حال زود باز بيند ورؤية جفن اندر خواب چون بسلامت باشد آن على العموم نيك باشد ودلالت كند بر سلامت دين وجاه ومنصب واگر جفن بيند كه بر آن موضع گوشت نبود يا درين شاه بود آن دليل غم واندوه باشد وافتادن آن دليل ذهاب

الأهداب

جاه بود ووهن اندر دين واهداب اندر تا ويار وقايه دين بود يا وقايه فرزند وجاه وهرچنين هر چيز كه تعبير عين بدان كنند اهداب اندر تا ويار وقايه آن چيز باشد وهر زيادة ونقصان كه اندر آن بيند آن تعلق بدان وقايه دارد وگفته اند اگر بيند كه اهداب وي جمله فرو ريزد يا خود نبود ترك احكام شريعت كند واگر بيند كه كيسه اهداب ويرا مي كنند آن كس سلطان را بمعصيت فرمايد ونقطع رحم واگر بيند كه اندر سايه اهداب نشسته بود اگر بيمار صاحب علم ودين ورع باشد آن دلالت كند بر شنيدن خوش اندر سايه علم ودين خود واگر سلطان را قصد اخفا يعي باشد يا بفتنه مشغول باشد دلالت كند كه كس بر آن حيز واقف نشود واگر سلطان مار يوز باشد آن دلالت كند بر ستدن حال از مردم وبر كوختن از ايشان وتجسس شان واگر بيند كه از اعيا باشد آن دلالت كند بر عيش خوش وآسايش بار خود وگفته اند اگر بيند كه كيسه اهداب ويرا بكند آن دلالت كند كه آن شخص دشمن وي باشد وخصوص اندر دين وبر افتيحت كند

الوجنة

واين سيرين گفته است كه فرو ريختن اهداب اندر تا ويار دلالت كند بر موت اولاد پيشه ودين هر دو سوي رخ اندر تا ويار دلالت كند بر خير وفراخي نعمت چون بر جمله مراد وصف آن بيمار باشد وتقويت واگر بيند كه بر اخاي گاه گوشت نبود آن دلالت كند بر رنجا بيدن مردم بياحد وبر كثرة سؤال از ايشان

الأنف و

تا احتياج ورؤية فرزندي اندر آن دليل وجاهت وكثرة نعمت باشد ودين سني اندر تا ويار فرزند باشد وجاه ومنصب شخص وگفته اند كه بيني اندر تا ويار حمار شخص باشد وگفته اند كه آن اندر تا ويار

دلالت بر اقربا بيناه كند وهر زيادة ونقصان كه اندر بيني وي پيدا شود آن بدين چيزها بازگردد كه يادكرديم واگر بيند كه وي را بيني نبود آن دلالت كند كه ويرا هيچ وي رنجه نباشد واگر باشد نماند واگر بيند كه بيني وي متغير خصوص يا نبود آن دلالت كند بر فوت حسب وي واگر بيند كه ويرا دو بيني بود يا سه آن دلالت كند كه ويرا با قوياخود منازعت افتد واگر بيني خوب باشد زن كند يا ويرا فرزندي آيد واگر بيند كه بيني خوش بوي راعي بيمار اگر سلطان باشد زن حامله باشد ويرا فرزندي آيد مبارك واگر زن وي نه حامله باشد ويرا شادي رسد از جهت فرزندي يا خويشي يا دوستي واگر آن چيز را بوي ناخوش باشد آن اندر تا ويار فرزندي خبيث باشد كه آفكار وي متضمن ذكر قبيح باشد واگر بيند كه داروي ناخوش اندر بيني وي ريخت آن دلالت كند بر فوت خشم واگر بيند كه بوي هيچ چيز از مشمومات اندري يافت از فرزندان وخويشان خود هيچ منفعت نيابد واين اندر تا ويار گفته است كه سلامت بيني اندر تا ويار دلالت كند بر فوق ذكا وفطنة وذكر ورؤية نقصان اندر بيني دليل نقصان باشد اندرين چيزها واگر بيند كه دو ناه موي يا سه يا فوري معاود بر بيني وي رسته بود آن گفته اند كه دلالت كند كه سلطان معتقد بدعتي شود بعاد آن موي يا ويرا بعاد آن فرزندان آيند

الشفة

يا فرزندزادگان واگر آن موي بيمار باشد آن دلالت كند بر جمع شدن دين بروي ودين لب اندر تا ويار دوستي باشد كه نيك خواه سلطان بود وقايم مقام فرزندان وخويشان وي باشد ولب بالا گفته اند كه دوستي باشد كه سلطان اندر كل احوال اعتماد بروي كند واگر بيند كه لب وي بريدند يا بيفتاد ودندانها وي بيمار شد آن دلالت كند كه شخصي معين ومحبي خويشان سلطان باشد بميرد يا بكشند وخويشان وي ضايع ماندند

الفم

بدانكه دويه دهن اندر تا ويار مفتاح وخاتمت كار سلطان وصلاح وفساد كار وي حسب اختلاف احوال آن باشد وهر چيز كه سزد كه اندر دهن وي بيرون آمدن آن اندر تا ويار سخن باشد وحسن وقبح آن سخن حسب جوهر آن چيز باشد وهر چيز كه سزد كه اندر دهن وي رفت آن اندر تا ويار رزق وي باشد وحرامي وحلالي آن رزق حسب جوهر ووصف آن چيز باز گردد مثلاً اگر آن چيز را بوي خوش بوده باشد آن دلالت كند بر حلالي آن رزق واگر آن چيز را بوي ناخوش بوده باشد آن حرامي آن رزق باشد واگر بيند كه دهن وي بسته بود يا ففار بر دهن وي زده بودند يا مهر بر دهن وي نهاده بودند يا بيند كه دهن باز نكشودن تواند آن دلالت كند بر كفر وجحود وفاقه

اللسان اندر جثه بحسب احوال بيننده قال الله تعالى اليوم نختم على افواههم بدانكه زبان مر برامور
تخمي است و ترجمان وي است از آنچ اندر ضمير وي باشد و رويه آن اندر جواب دلالت كند بر كسي كه مدبر
امور بيننده باشد و زيادة شدن آن اندر طول و عرض دلالت كند بر انبساط اندر سخن و بر قوت و ظفر بر خصوم
و لكنته اندر نيز دلالت كند بر نيازي غني از بهر آنكه درويش اندر سخن انبساط نكند و اگر بيننده اين جواب
از علما و صلحا باشد آن لكنته اندر دلالت كند بر ثنا و ذكر جميل اندر حاله حيوة و بعد از موت وي قال الله تعالى

واجعل لسان صدق في الآخرين

يعني ذكرا جميلا بعد موتي و اگر بيند كه اندر وقت خصومت و مناظره زبان وي دراز
شده بود اگر بيننده را بايسي خصومتي باشد يا از علما باشد آن دلالت كند بر قوت دين وي بر غلبه كردن
بر اهل باطل و قهر خصوم و اگر بيننده نه از علما باشد آن دلالت كند بر بند زباني وي و سخن ني گفتن
و اگر جان بيننده كه ويرا دو زبان بود اگر بيننده از صلحا و علما باشد آن دلالت كند بر استفاده علم
و حجتي نو و اگر بيننده نه از اين طايفه باشد آن دلالت كند بر سخن چيني و نفاق وي و اگر بيننده موي
بر زبان وي رسته بود لكنته اندر آن كان موي را سياه بيند آن دلالت كند بر شري زود وي
رسد و اگر آن موي سفيد باشد آن شر دير بوي رسد و اگر جان بيننده كه ويرا زبان نبود يا زبان
ببريده بيند جان بزرگ شده بود كه سخن نتواند گفتن آن جمله روي باشد و دلالت كند بر
فصيحت و قوم و مانديكي اندر سخن و در رويشي الا كه بيننده زن باشد كه در حق دلالت كند بر حيا و ستر
و سازگاري و همچنين اگر بيند كه زبان وي بسته شده بود آن زن را نيك باشد و مرد
را دليل مرض و فرومانديكي باشد و لكنته اندر اين خواب دلالت كند كه زن يا خواهر بيننده
زنا كند و لكنته اندر دلالت كند كه از بيننده سخني صادر شود كه بسبب آن فضيحت شود
و اگر بيننده كه نهاده وي و آنرا ملائكه خوانند بزرگ شده بود چنانك بيم بود كه خلق وي بسته شود
آن دلالت كند بر حرص و جمع مال و نگاه داشتن نفقه بر نفس و متعلقان خود و لكنته اند
آن دلالت كند بر دنو آجال وي بدانكه دندانها اندر تا و يار اهل بيت و قرابة شخص

باشند و تشبيه انسان باهل است و اقربا از وي بتواضع و تلاصق تر اند و اعانة بعضي مر بعضي را بر مثال
توافق آن خاندان با هم در يكدگر و دندانها بالا اندر تا و يار مردان انسان باشند و دندانها زير زبان باشد
و ثنايا بالا هر دو اندر تا و يار پدر باشد و عم از جانب راست پدر باشد و از جانب چپ عم و اگر دو برادر
و عم باشد آن اندر تا و يار دو برادر باشد يا دو پسر يا دو دوست متفق و ثنايا زير اندر تا و يار مادر
باشد و خاله همچنين ترتيب كه يادكرديم و همچنين رباعيات بالا اندر تا و يار عم باشد و پسر عم يا دوستان
باشند از ان ستاره كه مشابه بنيان باشند اندر محبت و رباعيات زير عمه و دختر عمه باشد
و اگر اينان نباشند آن اندر تا و يار دختر آن يا خواهران ستاره باشند يا كسي باشد از زنان قايم مقام
ايشان باشد اندر محبت و نصيحت و علماء هر دندان كه بنيا نزديك تر باشد آن خويشان
نزديك تر باشند پدري و هر چه دور تر باشد آن اندر تا و يار خويشان دور باشند و هر زيادة و نقصان
و خير و شر و حسن و قبح و فتق و ضعف كه اندر دندانها حادث شده بنيا آن بدان قوم باز كردد
كه بدان دندان منسوب باشد و اگر بيند كه دندانها وي ارهم و يكي متفرق بود چنانك مماست
و تلاصق ميان ايشان برخاسته بود آن دلالت كند بر خصومت اقربا وي و منازعت
ايشان با هر يكي رحم از هر دگر و اگر بيند كه دندانی از ان شخصي بر كنار و آن شخص ببيند دندانی از ان
ستاره باز كنار آن دلالت كند كه ستاره از آن آن شخص كسي را كه بدان دندان منسوب باشد
بكشد و آن شخص از بيننده قصاص بازخواهد يا بيننده بر انكر جنايتي كند كه موجب قصاص باشد قال الله تعالى
والسن بالسن و اگر بيند كه دندانی از دندانها وي مي جنبيد از خويشي از آن وي كه بدان دندان
منسوب باشد رنجور كردد و شفا و موت آن شخص حسب ثبات و زوال آن دندان باشد
بعد از جنبيدان و همچنين اگر بيند كه دندانی از دندانها وي بيفتاد يا كم و باز نيافت
آن اندر تا و يار موت آن شخص باشد كه بدان دندان منسوب بود يا غيبت آنكس باشد بر وجهي
كه ديكران با هم دگر نرسند و اگر بيند كه آن دندان كم كرده را باز يافت آن كس از آن غربة
رجوع كند و اگر بيند كه بعضي از دندانها خود يك دندان يا دو يا سه بقصد بر كنار آن لكنته
اندر دلالت كند كه بيننده مال خود نفقه كند با كراهت نفس و لكنته اند كه قطع رحم كند از آن

اللهم
الآسنان

شخص کم بنان دندانها منسوب باشد و اگر بیند که دیوانه شد یا بیرون آمدن بعضی از آن بیرون آمدن بود آن
دلالت کند بر تباهی اهل بیت بیننده و بر کثرت نسل ایشان و هر چه چنین بیند که دندانها وی دراز
و بسیار شده بود و زیبا گشته بود اندر جوهر خود آن دلالت کند بر زیادت شدن جاه و منصب و مال اهل
وی و اگر بیند که اندر دهان وی دندانها راست شده بود نیکو گشته اند آن دلالت کند بر موت بیننده و اگر بیند که
دندانها را بر هم میزند با اهل بیت خود خصومت کند و اگر بیند که دندان سیب بعضی شکسته شد یا بعضی بیفتاد
از آن کسی که دندان از دهان منسوب بود قطع رحم کند و با شاید کسی را از ایشان بکشاند و اگر بیند که دندانها خود را بر کند
و دهان خود کرد اندر اهل و خویشان سعی کند و قطع رحم کند بر وجهی که فایدا صلاح نباشد و اگر بیند که
جمله دندانهای وی بیفتاد و وی آنرا بر گرفت و اندر راستین دهان یا اندر کنار خود نهاد آن دلالت کند
بر طول عمر وی تا آن زمان که دندانهای وی جمله افتاده شود و اگر بیند که آن دندانها بیفتاد و از نظر وی
غایب گشت جمله خویشان وی پیش از وی وفات یابند و گفته اند اگر بیند که دندانها بآله وی جمله افتاده
شد بکریم اگر چنان بیند که اندر دست وی افتاد آن دلالت کند بر زیادت مال و اگر چنان بیند که
اندر کنار وی افتاد آن دلالت کند که وی را فرزندی آید قال الله تعالی
وکلم الناس فی المهد قیل معناه فی الجزء و اگر چنان بیند که اندر زمین افتاد آن دلالت
کند که ستاره را مصیبتی رسد از جهت خویشاوندان قال الله تعالی

منها خلقناکم وفیها نعیدکم

و اگر بیند که دندانهای وی جمله بیفتاد و وی آنرا همی خورد میراث جمله خویشان خود خورد و اگر بیند
که جمله دندانهای وی بیفتاد و وی آنرا اندر زیر خاک بنهان کرد آن دلیل موت اقربای وی بود و اگر بیند که
دندانهای وی سخت باریک و ضعیف شده بود آن دلیل فقر و ضعف حال خویشان وی باشد و اگر چنان
بیند که قوی و محکم شده بود آن دلیل غنی و قوت و کثرت نعمت ایشان باشد و هم چنین اگر بیند که
اندر دهان وی بوی خوش همی آمد آن دلالت کند بر ثنا و ذکر جمیل ایشان اندر میان خلق و اگر چنان بیند که
آن بوی ناخوش بود آن بر ضد آن باشد و نصاری گفته اند که اگر بیند که دندانی از دندانهای وی

شکسته شد یکی از اقربای وی بمیرد یا بیمار شود و بیم هلاک باشد و بعضی از مفسران گفته است که دهن
اندر تأویل عبارت خانه است و دندانها عبارت از مردان خانه اند و دندانهای جانب راست مردان باشند
و دندانهای جانب چپ زنان باشند و هر زیادت و نقصان که اندر آن بیند آن بدین چیزها باز گردد و هم چنین
گفته اند که دندانها اندر تأویل امور و تدبیرات ستاره باشد و دندانها پیش کارها ظاهر باشد اندر تأویل
و دندانها پس کارهای مخفی باشد از همه خلق و آن دندانها که اندر بعضی احوال پیدا شود و اندر بعضی نشود
آن کارهای باشد که بعضی خلق را بر آن اطلاع باشد و دیگران را نباشد و هم چنین گفته است که
اگر کسی که مدیون باشد اندر خواب ببیند که دندانهای وی بیفتاد آن دلالت کند بر قضای دین و قضای آن دین
بحسب اختلاف احوال آن دندانها باشد اندر افتادن اگر چنان بیند که همه بیک بار بیفتاد آن دین
بیک بار کند و اگر بیند که علی التدریج یکی از آن بر همان سیاق کند و اگر بیند که یک دندان وی بیفتاد دین یک
شخص ادا کند و هم چنین اگر بیند اندر خواب سر که دندانهای وی از جای شود و گفته اند در مناسبت
این آنست هم چنانک از دندان افتاده عمار خود بیاید از آزاد خدمت بندگان بیاید و هم چنین گفته
است که افتادن دندانها را اگر با رویه خون و درد بیند آن دلالت کند بر معطل شدن از کاری و اگر
با درد یا با خون بیند یا بیند که چیزی از گوشت با آن افتاده شد آن دلالت کند که چیزی از متاع
خانه وی تلف شود و هم دندانکه خون بیفتاد و اندر حین کفتن تأثیر بکند افتادن
آن اندر خواب دلالت کند بر عطلت و فرومانده کی و تلف مال و اگر بیند که دندانهای وی جمله
بسلامت بود امّا بدان چیزی خوردن متعذر بود آن دلالت کند که وی را از خویشان خود هم منفعتی
نباشد و اگر بیند که بر قفای دندانها خود همی کند می اندیشد کار بر اهل بیت خود
تباه کند بواسطه سخنی که از وی صادر شود و اگر بیند که بدندان قفای خود را همی خاید خویشان
وی کفران نعمت وی کنند یا ستاره کاری که متضمن ندامت بود و هم چنین اگر بیند که
بدندان قفای خود را باره همی کرد وی اندیشد آن دلالت کند بر مباشره عیبها یا سخنی که عاقبت
غایة ندامت باشد و اگر بیند که دست خود را بدندان همی خاید از آن هم چنین باشد
و اگر بیند که دندانهای وی بیفتاد و در کربان باز رست تغییر رسای وی متغیر و متبدل گردد و تفاوت

میان شعاع اول و دوم بحسب تفاوت باشد میان دندانها اول و دوم اندر حسن و قبح و قوت و ضعف و تلاصق
و تباعد و دیگر اوصاف و بباشد که قطع رحم کند از خویشان و دیگر با صلت رحم کند و اگر بیند که هر گاه
که قصد بحر کنن کرد دندانهای وی جنان می کشت که بحر کنن نمی توانست خویشان وی کار وی تباه
کنند و قصد افساد جاه و منصب وی کنند و اگر بیند که دندانهای وی از زر بود اگر سلطان از اهل علم
و مناظره باشد آن دلالت بر قوت احوال وی و اگر سلطان نه از این طایفه باشد آن دلیل بیماری باشد و کفته
اند دلالت کند بر آنچه که اندر معترک سلطان افتد و اگر بیند که دندانها نقره بود آن کفته اند دلالت کند بر خسران
اندر مال و اگر بیند که از چوب بود یا از آبکینه بود آن دلالت کند بر موت و اگر بیند که از کل بود آن
هم چنین باشد و اگر بیند که از آهن بود آن دلالت کند بر قوت اصل اهل بیت وی و اگر بیند دندانها جواهر دیگر
بود مثل لعل و پیروزه و مانند آن نه محمود باشد از آن روی که برخلاف طبیعت است و آکل اشیا بدان
متعذر است اما اگر جوهر شریف باشد شرف آن دفع ضرر وی باشد و باشد که کند بر غنا اهل بیت وی
و اگر بیند که دندانها وی خوردی شد و هر چند خاک فرو ریخته می شد آن دلالت کند بر وهن کار خویشان
وی و باشد که دلالت کند بر موت سلطان بدانکه لثه اندر تاویل آن کوشت بن دندان
است دلالت کند بر شخصی که معین و ملاصق خویشان بیتان باشد و هر زیادت و نقصان و خیر و شر که اندران
بیند آن بدان شخص راجع باشد و دقن اندر تاویل دلالت کند بر شخصی که مدار کار خویشان بیتان بر وی باشد
و سیاه اهل بیت و مجمع قبیله باشد و هر زیادت و نقصان که اندر دقن حادث شود بیتان بدان
شخص باز کردد بدانکه بیشتر معبران تعبیر کوش بدان کرده اند و دختر وی
و اگر بیند که کوش وی از وی جدا شد زن او طلاق دهد یا دختر وی بمیرد و اگر بیند که از کوش وی انکشتری
آویخته بود کفته اند دختر وی شوهر کند و از وی پسری آید و اگر بیند که کوش خود را کنده بود
یا انکشت یا خرقه یا جبه یا جز این از آن اگر بیتان خواب نه از صلحا
باشد آن دلالت کند بر نفاق و هر واعراض از حق

قال الله تعالی

جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ

اللثة
الدقن
الاذن

وهم حسین اگر بیند که کسی قرآن می خواند یا سخن حق می کفت و وی جامه اندر سر کشیده بود آن دلیل بود بر معاصی و خوف و خیانت بود قال الله تعالی واستغشوا ثیابهم الآیه و اگر بیند که هری شنید
انرا فهم نمی کرد یا حق نمی توانست کفتن یا نمی توانست دیدن آن دلیل العموم ردی باشد و دلیل نفاق و کتمان
حق بود قال الله تعالی صم بکم عمی و اگر بیند صلی الله علیه و سلم که کوش خود را کنده بود آن دلالت
کند که وی از هر چه حادثون حق باشد احتراز کند و اگر بیند که بیراسه کوش بود آن اندر تاویل زنی باشد
دو دختر و اگر بیند که جمازه کوش بود آن اندر تاویل جمازه زن باشد یا جمازه دختر یا دو زن و دو دختر
و کفته اند دلالت کند که آن دختران را مادر نباشد و هر زیادت و نقصان و خیر و شر که اندران کوش بیابند
آن راجع باشد بدان زنان و دختران و نیز دلالت کند که بینان این خواب بر عیب خود واقف نشود و اکر
کسی وی را نصیحت کند نشنود و اگر بیتان این خواب از طالبان علم باشد یا مستر خبری باشد اندر حق
وی دلالت کند بر حصول مقصود و اگر بیند که وی را یک کوش بود آن دلالت کند بر موت یکی از اقربا وی
یا بر موت یک زن یا یکی از دختر وی و اگر بیند که وی را یک نیمه کوش بیش نبود آن کفته اند دلالت کند که
زن وی بمیرد و زن دیکر از کند و اگر بیند که وی را کوشها بسیار بود آن بعضی کفته اند
که دلالت کند بر اغراض از حق و متابعت هوا مخالفه و کفته اند اگر بیتان این خواب از اغنیا
باشد آن دلالت کند بر شنیدن از خبرها خوش اگر آن کوشها را اندر هیئت و شکل خوب بیند و اگر انرا
اندر هیئت قبیح بیند آن شنیدن از خبرها ناخوش باشد و اگر بیتان این خواب از بندکان و زیردستان
باشد آن دلالت کند بر فرمان بردار وی و بعضی از معبران کفته اند که کوش اندر تاویل
دین شخص باشد و هر زیادت و نقصان و خیر و شر که اندران بیند آن بدین وی باز کردد بدانکه
معبران کفته اند که رویه کردن و قعا اندر تاویل موضع امانت باشد و هر خیر و شر که اندر آن
بیند آن با امانت وی باز کردد و خوردن کردن اندر تاویل دلالت کند بر خیانت کردن
اندر امانت و اگر بیند که ماری بشکل طوقی اندر کردن وی بود مع زکوة کند قال الله تعالی

العنق والتقا

سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

وهر چیزکه انرا اندر کردن خود سازد آن اندر تاویل راجع باشد بعمل وی از خیر و شر قال الله تعالی وکل انسان الزمناه طایره فی عنقه و اگر سازکه کودن وی کوچک یا باریک شاه بود اندر ادای امانت تقصیر کند و خصوص اندر چیزی که بحقوق زنان تعلق دارد و اگر سازکه کودن وی دراز شاه بود و اندر رعیة جبار بود و اگر بیناه اندر عمل صلاح باشد آن دلالت کند که بیناه موذی کفار و دلالت کند بر کثرت اتباع وی و اگر بیناه نه از اهل صلاح باشد لفته اند اندر مال مردم طمع کند و اندر اغتمار دنیا وی و اگر سازکه کودن وی جبان سست شاه بود که سر و برا نمی تواند داشتن آن اگر بیناه زیردست کسی باشد و برا عجلها فرا باید که خمار آن تنفاند کودن و اگر بیناه نه زیردست کسی باشد آن عام العموم نه محمود باشد و نیز باشد که دلالت کند بر موت بیناه و اگر سازکه کله از هر دو زرک کودن وی خون کشاده شاه آن دلالت کند بر موت وی یا بر ذهاب مال بر مقدار قلة و کثرة آن خون و اگر بیناه که کسی چیزی بر کودن وی زد لفته اند کار وی بر زیر آن موضع اشفته شود و اگر بیناه که قفا وی قوی شاه آن دلالت کند بر قوة وجد وی اندر ادای امانت و بر خمار کارها بزرک و نیز دلالت کند بر قوة زیر آن موضع و بدانکه رویة عاتق اندر تاویل دلالت کند بر شخصی که دوست سلطان باشد و قایم مقام وی باشد اندر تدبیر امور وی و اندر خمار مشقت و کلفت اندر تاویل زن باشد و هر زیادة و نقصان و خیر و شر و حسن و قبح که اندر آن سازان بدان دوست و بدان زن باز کردد و اگر بیناه یا محبوس یا کسی که اندر مشقتی باشد اندر خواب سازکه عاتق یا کودن وی بزرک شاه آن دلالت کند بر طول حبس و احتمال مشقت و دیکر انواع دلالت کند بر قوة عمل وی و دیدن نشست اندر تاویل فوق شخص باشد یا فوردی که معتمد بدان باشد و دیدن زیادة و نقصان اندر آن بقوة و فوردی باز کردد و اگر سازکه نشست وی دوتا شاه بود و برا مضیق رسد و لفته اند دلالت کند که بیناه بغایة پیری برسد و اگر سازکه باز پس کودن بر نشست داشت اگر بیناه را جوهران یار معلوم باشد آن دلالت کند بر خمار رخ و مشقت اندر امور دنیا وی و اگر جوهر آن و برا معلوم نباشد آن دلیل کاه مادر و حصور بیناه نه صلح بود قال الله تعالی

وهم بحمولها و ازارهم عاتقهم ظاهر علیهم

العاتق والمناکب

الظهر

الصلب

وديدن نشست دوتا اندر تاويل دليل اعراض و علاقه بود و رويه نشست دشمن ديدار من باشد از مكروهي و رويه نشست زن بهر ديدار بر كشتن دنيا باشد و ديدن نشست زن جوان ديدار تاخير مرد باشد و رويه نشست مانه اندر تاويل عقار صاحب آن باشد و فرزند و هر زيادة و نقصان و خير و شر و قوة و ضعف كه اندر آن بيند آن اندر تاويل راجع باشد باين دو چيز و لفته اند رويه نشست مانه اندر تاويل دلالت كند بر شخصي كه معتمد صاحب خواب باشد و خلق استماد بروي كنند و اكر سازكه نشست مانه وي روانه شده بود و مي رفت از وي آن لفته اند دلالت كند بر ذهاب عقار و سقوط قوم و انقطاع نسل وي و باشد كه ديدار كشن نسل وي باشد خون سازكه كلي منقطع نشود و اكر سازكه نشست مانه وي ظاهر شده بود نيز رويه زفتن وي الم و رنج و برحالت طبيعي بود و مردم اندر آن نظر ميكردند يا از آن بوي دش يعدم مي رسيد آن دلالت كند كه آن مرد بغاية نكس شود يا ويرا فرزندي آيد مبارك نافع كه مردم ازوي منفعت يابند بعلم و ديني و متضمن ذكر و ثنا جميل باشد و بدانكه رويه قامت شخص اندر خواب چون برحالت طبيعي باشد يا نزديك آن شاه بود اما از حد اعتدال خارج نبود آن محمود باشد و دلالت كند بر استقامت امور وي و دوتا شدن قامت اندر تاويل دلالت كند بر مصيبت و فرومانديكي و اكر سازكه طول و عرض آن از حد اعتدال كذشته بود آن لفته اند دلالت كند بر نوا جل وي و بر ذهاب جاه و هم چنين رويه كوتاهي قامت چون خاج از عادة باشد دلالت كند بر كوتاهي عمر و ذهاب جاه و اكر سازكه قامت وي شصت كز بود و اندر هيئة و لباس چنان بود آن دلالت كند كه وي از اهل بهشت باشد ان شاء الله و هم چنين اندر خبر آمده است كه اهل بهشت برين مقدار باشند و اكر اندر خواب سازكه قامت وي ارجب بود آن دلالت كند بر نفاق وي و اكر بيناه كه ارسنه يا ابن هن بود ان كفته اند دلالت كند بر انقضا عمر وي قال الله تعالى

قل كونوا حجارة او حديدا

و اكر بيناه ان خواب از اهل صلاح باشد ان دلالت كند بر قوة وي و اكثر

سند که از نقره بود زنی کند صاحب جمال خداوند نعمت و اگر سند که از زر بود یا از رعنا یا از بیرون یا از مرد بود
یا جان بنات که از صفر یا از زیو و مانند آن بود این جمله دلالت کند بر نیل ملک و نعمت و رخی
بقدر شرف صاحب بسبب زیادتی جواهر و بر مقدار مرتبه و بیشی و اندران صنوف که از ایشان متضمن مرض باشد
و اگر سند که از گل بود آن دلالت کند بر موت وی قال الله تعالی منها خلقناکم وفیها نعیدکم
السمن و اگر کسی اندر خواب سند که بدن وی فربه شده بود اگر حال سند که اندر هیئة مذمومی بود و قوی آن
از حال گذشته بود و متغیر بود و زردی یا سرخی و مانند آن بروی غالب شده آن نه محمود باشد و دلیل
مرض و علتی سخت باشد و اما اگر آن قوی بر حد اعتدال بیند و اندر هیئة جمیل باشد و رنگ آن بر جمله
صحیح باقی باشد آن سند لایق سلطنت باشد حکم و ریاست و سلطنت یابد و اگر نه سزای سلطنت بود
الصدر و نعمت و رفعت و توانگری یابد و اگر سند از صلبا باشد آن دلیل قوت دین بود بدانکه اندر
تاویل علم و معرفت و سخا و ایمان شخص باشد و هر زیاده و نقصان که اندران سند آن بدین چیزها باز گردد
و اگر اندر خواب سند که سینه وی فراخ شده بود و اندر نفس خود فرح و انشراح می دید آن دلالت کند بر
راه راست و حلم و سخا و خیر دنیا و آخرت و خصوص که بینان از اهل صلاح باشد قال الله تعالی
فمن یرد الله ان یهدیه یشرح
و اگر بیند که سینه وی تنگ شده بود آن بر ضد این باشد که یاد کردیم قال الله تعالی
ومن یرد ان یضله یجعل صدره ضیقا و نیز دلیل قبض و اندوه باشد قال الله تعالی فلا یکن
فی صدرک حرج الآیه و دیدن جنبر کردن اندر تاویل دلالت کند بر فرزند و بر دوستی که معتمد
شخص باشد و زیادة و نقصان اندران بدینسان باز گردد و شکسته شدن آن دلیل موت یکی از بنیان
باشد و اگر اندر خواب سند که وی را جنبر کردن نبود اگر بینان مردی باشد آن هر چند بین باشد
و اگر زنی باشد آن دلالت کند بر انقطاع نسل وی از بهر آنکه محل منی زن که ماده فرزند است این
موضع است و اگر مردی بیند که وی را بشت مانده نبود آن هر چند بین باشد قال الله تعالی
خلق من ماء دافق یخرج من بین الصلب و الترائب

الثدی بدانکه ذویه بستان اندر تاویل زن باشد و دختر و هر صلاح و فساد و زیادة و نقصان و جمال و قبح که اندر
بستان بیند از ان زن و دختر باز گردد و اگر زنی اندر خواب سند که وی را بستان آویخته بود زند
دلالت کند که آن زن نهاکند و باشد که فرزندی آورد از زنا قال النبی علیه السلام و
رأیت امرأة معلقة بثدییها فقلت یا جبرئیل من هذه قال هذا فعلها یعنی الزنا و اگر اندر
خواب بیند که شیر اندر بستان وی بود اگر سلطان مرد باشد بکریم اگر غریب باشد زن کنار
و وی را فرزندی آید و اگر سلطان جوان باشد و زن دارد گفته اند آن دلیل طول عمر باشد و اگر بینان
غنی باشد گفته اند آن دلیل فساد دین باشد و ذهاب حال و اگر فقیر باشد آن بعضی گفته اند
دلالت کند بر فساد دین وی و بعضی گفته اند دلیل غنی باشد و اگر سند که شیر از بستان وی
روانه شده بود یا سند که عسل از بستان وی روانه شده بود و مردم از آن همی خوردند آن
دلالت کند بر انفاق مال و روسایان از منفعة بعموم خلق و اگر بجای آن شیر و عسل خون بیند
آن دلیل انفاق مال حرام باشد و اما اگر بینان زن باشد اگر پیر باشد گفته اند دلیل فقر بود
و اگر جوان باشد و را فرزندی آید و اگر و را شوهر نباشد شوهر کند و و را فرزند آید و هر چند این
اگر آن زن بکر باشد و را وقت شوهر باشد شوهر کند و فرزند آرد از بر آنکه شیر
نی صحبت مرد بنا شود اندر اغلب احوال و اگر آن زن صغیر باشد آن گفته اند دلیل موت وی باشد
و اگر سند که از یک بستان وی شیر همی آمد و از یکی خون یا شیر با خون آمیخته همی آمد آن دلالت کند آن زن
با وجود شوهر حلال مرتکب فواحش شود و اگر سند که از بستان وی آتش بیرون همی آمد آن هم خیر
ردی باشد و دلیل ارتکاب فواحش باشد و باشد که طفلی را شیر دهد که وی از ملوک ظلمه باشد
و اگر سند که از یک بستان وی شیر همی آمد و از یکی عسل و بر او فرزند آید خداوند دین و دنیا یا دو
فرزند را شیر دهد بدین صفت و باشد که آن دو فرزند یکی عالم باشد و یکی طبیب و اگر سند که بستان
وی دراز شده بود چنانک بزمین همی رسید آن گفته اند دلالت کند بر متابعت هوا نفس
و گفته اند دلالت کند بر موت او یا بینان و اگر و را فرزند نباشد آن گفته اند دلالت
کند بر فقر و غم و اندوه و خصوص بینان زن باشد و اگر بینان حامله باشد و را دختری آید

واما اگر سند که بستان وی بزرگ شاه بود و احد معتاد تجاوز نکرده بود و اندر هیئة جمیل بود آن دلالت کند بر فرزند
و یافتن حامله در زن رمد و حمله و گفته اند ظهور اثر آن در بیرنگ شد و اگر صوری اندر خواب سند که زنی
شیر همی داد گفته اند آن مرد رنجور شود و اندر آن دیر باز ماند و اگر زن وی حامله باشد و پسری آید
و بستان تربیة وی کند و اگر بستان این خواب زنی بابند و برادختری آید و بعضی از معبران گفته اند
که اگر زنی اندر خواب بیند که بستان وی بزرگ شاه بود آن دلالت کند بر فسق و فجور وی و بعضی گفته
اند که اگر زنی اندر خواب بیند که کیسی را شیر همی داد آن دلالت کند که فتوح دنیاوی بر نشان هرد و بسته شود
از بهر آنکه اندر حالت شیر دادن وی زدن تردد و حرکت میسر نشود و اگر شاه حامله باشد بسلامت
وضع حمل کند و اگر زنی اندر خواب سند که بستان وی از سنگ یا از چوب یا از آهن یا از چیزی مانند آن بود
آن دلالت کند که آن زن هرگز نزاید و الله اعلم بدانکه رویة شکم اندر تاویل
مال باشد و فرزند و خواله و قبیله و هر زیادة و نقصان که اندر آن سند آن بدین چیزها باز گردد و اگر
اندر خواب سند که شکم وی بزرگ شاه بود آن دلالت کند بر کثرة مال و فرزند و قبیله و اگر سند که
شکم وی کوچک شاه بود آن بر ضد این باشد و بعضی گفته اند که رویة صغر بطن اگر نه از سنگی
سند بعینه آن همچنین باشد که یاد کردیم و اگر با کوشکی سند آن دیر حرص باشد و یا فقر مال عقاب آن کوشکی
و گفته اند بر یکی شکم اندر تا ویل دلالت کند بر خوردن ربا و اگر اندر خواب سند که بر شکم همی رفت
آن گفته اند دلالت کند بر اعتماد کردن بر مال یا بر فرزندان یا بر قبیله خود و اگر سند که شکم وی از چوب
بود آن نفاق باشد و اگر سند که از سنگ آن دیار قساوة قلب بود و اگر سند که از آهن بود آن دلیل قوة
و صفقت اقلیت وی باشد و اگر بیند که از صفر بود آن دلیل قلة مال بود از جهت لفظ صفر و اگر بیند که
از چیزی از جواهر نفیسه بود چون بیرون و مانند آن دلالت کند بر کثرة متاع خانه و اگر سند که شکم
وی هم چون طیاشه بود و او را ضطراب همی آورد آن اگر بستان از ملوک و اشراف باشد دلیل شامه
و کثرة اتباع باشد و اگر بستان از احاد خلق باشد آن نه محمود بود و دلالت کند که وی مردی نی معنی
باشد و فقر که اظهار چیزی کند که در وی نباشد و باشد که آن شخص را حمله مطوبان کردند و رویة
ناف اندر تا ویل گفته اند زن بستان باشد یا کنیزک یا همت وی و هر خیر و شر و زیادة

و نقصان که اندر ناف خود بیند از آن تعلق بزن و کنیزک و همت وی دارد بدانکه قلب مالک بدان
است و قیام است بتدبیر امور وی و صلاح و فساد بدن تابع صلاح و فساد وی است و دیدن دل اندر خواب
بر خذلان و جمع تغییر کرده اند بر مال و شجاعت و ریاست و بر خواندار و برادر و ریاست
و بزرگ و دین و حرص و قوة و شهوة و ستر نهانی و این اختلافات اندر رویة قلب اختلاف احوال
سندگان بگردد و هر زیادة و نقصان که اندر سند آن بدین چیزها باز گردد که یاد کردیم و اگر
بیند که وی از شکم بیرون آمده بود آن اگر سلطان باشد گفته اند دلالت کند بر حسن دین وی و اگر
سلطان را زن حامله باشد و بر امیری آید و اگر سلطان نه از اهل صلاح باشد آن دلالت کند بر آشکار شدن سیرت
وی و اگر بیند که دل وی بیرون آمد یک خلق سیرة بود آن دلالت کند بر غایة شقاوة و بر موت
و اندر هر یوم آمد زقوم اذ القلوب لدی الحناجر و اگر بیند که فتح از دل وی بر خاست آن دلیل یافتن راه
راست باشد و سلامت خاتمت اگر سلطان از صلحا باشد و اگر سلطان نه از صلحا سند آن دلالت کند بر توبه و سوختن
حتی اذا فزع عن قلوبهم قالوا ماذا قال ربکم الحق و قال احادلکم و
لا یامن مکر الله الا القوم الخاسرون و بعضی گفته اند که رویة
قلب اندر خواب زن سلطان باشد از بهر آنکه زن مدبر امور خانه است همچنان دل مدبر احوال بدن است
و اگر سند که دل وی مرده بود آن دلیل موت زن باشد یا بسر و نیز دلیل ارتکاب معاصی بسیار باشد خصب
احوال سلطان و اگر سند که دل وی همی لرزید آن دلیل خوف و بددلی باشد اگر سلطان نه از اهل صلاح باشد و اگر
سلطان از صلحا باشد آن دلیل قوة ایمان و هدایت و رزق حلال باشد قال الله تعالی انما المومنون الذین
اذا ذکر الله وجلت قلوبهم الآیة و اگر سند که برادر بود آن همچنین دلیل موت زن یا فرزند باشد
و رویة مرض قلب اندر تا ویل دلالت کند بر کفر و نفاق و ارتکاب معاصی قال الله تعالی فی قلوبهم مرض
و رویه سواد قلب همچنین باشد و اگر بیند که وی وسخ بود یا سخت شاه بود آن اگر سلطان نه از صلحا
باشد همچنین بود و اگر از اهل صلاح باشد آن دلیل خلل و آفت شفقت باشد و اگر سند که دل وی سخت نرم
شاه بود آن دلیل نیل عطایه باشد و دلیل کرم و سخا و سفقت باشد در حق عموم خلق و اگر بیند که دل خود را

الكبد

بكي داد پريي عاشق شود يا پاكيي دوستي و محبت ورزد و اگر نداند كه ويرا دوست دارد يا نه دانند آن فرزندان آيند و اگر ستاره نه از نحسي باشد آن دلالت كند بر نفاق و بخل جيني كردن و خورد زدن اندر تا ويار خوردن كارها مدفون باشد و نظر كردن در دل بر مثال آينه و ديدن روي خود اندران جاي دليل موت بود و باشد كه ويرا فرزندي آيد يا زن كند بدانكه جاي محل حيوت و نجاعت و عفت است و ديدن ضعف و هم اندر جاي دليل ضعف و خوف از چيزها باشد و لفته اند جاي اندر تا ويل فرزند باشد و حيوة و هموم بسيار بود و خير و شر اندران تعلق بدين چيزها دارد قال النبي عليه السلام اولادنا اكبادنا و اگر اندر خواب بيند كه ويرا جگر نبود آن اگر ستاره از صلبي باشد آن دلالت كند بر فرزند بر قرن شهوه و غضب و منصف شدن خلم و رحمت و نجابت و اگر ستاره نه از صلبي باشد آن دلالت كند بر موت فرزند و اگر ستاره كه نظر اندر جگر خود كند بر مثال آنكه نظر اندر آينه كند آن دليل موت بيناه باشد يا ويرا فرزندي آيد و اگر ستاره كه خود يا از دگري مي خورد مالي مدفون بيابد و بخورد و اگر بيند كه جگري از گوسپندي بيرون آمده بود يا جگري يافت مالي مدفون يابد و كبدها بسيار اندر تا ويار دلالت كند بر كنجها كه بيابد و فرقي نباشد اندرين خواب ميان خسته و خام و زنان آدمي و غير آدمي قال النبي عليه السلام تخرج الارض افلاذ كبدها يعني كنوزها و صغر و كبر جگر اندر تا ويار دين چيزها باز كردد يا كردد پير و ركِ دل اندر تا ويار چيز بيناه باشد و رويه ضعف و قوة اندران خصوص وي باز كردد و همچنين دراز شدن آن ديار طول عمر باشد و كوتاه شدن آن ديار كوتاهي عمر باشد و همچنين قوي شدن آن ديار طول عمر باشد و منقطع شدن آن ديار موت بيناه باشد و ديدن سبزي اندر خواب جوز بر حالت طبيعي باشد دلالت كند بر فرح و نشاط از بهر آنك سبز موضع ضحك است و فساد سبز ديار قبض و اندوه باشد و قيي شدن آن دلالت كند بر نيل فرح و مال و اگر ستاره كه ويرا سبز بود آن ديار دوم عمر باشد و اگر بيند كه سبزي يافت فاخ حالي يابد و ارطاميدورس گفته است كه ديدن زقوم اندر خواب دلالت كند بر غضب و بذة و بخل و صلاح و فساد آن هم اندران بدين چيزها باز كردد و اگر بيند كه شخصي زقوم وي بدان ببريد و وي اندران عبور آن دلالت كند كه آن شخص با وي عداوت ورزد و ويرا هلاك كند و لفته اند اگر بيند كه از جاي خون بيرون آورد قاطع مال آن شخص خواهد ورد جمل و شتر موضع

الكبد

الوتين

الطحال

المرارة

الرية

الكلية

روح حيواني است و صلاح و فساد آن اندر تا ويار دالت بر طول عمر كند و قصر آن و اگر جان بيند كه ويرا شش بود آن دلالت كند بر انقضاء عمر وي بدانكه معبران اسلام گفته اند كه كرده موضع غني است و محل خطا و صواب است و رويه صلاح آن دلالت كند بر غني و صواب و همچنين اگر بيند كه كرده وي بزرگ شاه بود آن ديار كثرة مال باشد و فساد اندر كرده ديار فقر باشد و خصاء ارطاميدورس گفته است كه رويه كردها اندر تا ويار سواد اندران باشد و ديگر اقربا و صلاح و فساد اندران بدشان راجع باشد و ديدن معا اندر خواب و ديگر آلات شكم اندر تا ويار مال باشد و اگر بيند كه معا خود يا از آن ديگري بيرون خورد مال خود يا از آن بخصم خورد و اگر بيند كه معا يا ديگر آلات شكم وي ظاهر شاه بود مالي مدفون بروي ظاهر شود يا ايمن از عداوت وي ظاهر شود كه سيادة يابد و گفته اند اندر خواب دلالت كند كه ايمن دختر ويران كند و اگر اندر خواب بيند كه شكم وي بشكافت و آلات وي بيرون آوردند و خوردند مال ويرا خورند و اگر بيند كه آن آلات داشتند و باز جاي نهادند آن دلالت كند كه شاه توبه كند و موت وي اندر رضاي حق باشد و مقصود دنيا و آخرة بيابد و بخلاف آنست كه بيند كه فرقي نباشد ميان آنكه بيند كه آن آلات باز جاي خود نهادند يا نهادند و اگر بيند كه چيزي از شكم وي بيرون آمد آن گفته اند دلالت كند كه وصيتي اندر دست وي باشد و اگر بيند كه بادشاهي شكم رعيتي مي شكافت و آلات شكم ايشان بيرون مي داشت مال ايشان بستاند بظلم و ارطاميدورس گفته است كه امعا اندر تا ويار فرزندان باشد و هر چيز و شتر كه اندران بيند آن بديشان باز كردد و اگر بيند كه شكم وي بشكافتند و آلات آن هر يك اندر موضع طبيعي خود بود آن گفته اند اگر شاه را فرزند نباشد آن دلالت كند كه ويرا فرزند آيد و اگر شاه فقير باشد توانگر و اگر بيناه توانگر باشد ويرا رنج رسد و اگر بيناه را قصد خديعتي يا اخفا حيلي باشد آن در حق وي نه محمود باشد و دلالت كند بر افتضاء آن چيز و اگر بيند كه شكم وي بشكافتند و اندر شكم وي آلات و ديگر آلات نبود آن دليل فقر و انقطاع نسل باشد بدانكه دين ضلع جمله اندر تا ويار زنان باشد و هر زيادة و نقصان و خير و شر كه اندر آن بيند كه آن بدان زنان راجع باشد و اگر بيند كه مملوي راست مي كردانيد هر چيز كه باشد

الضلع

که اندرکسر این یاد کرد یعنی قال النبی علیه السلام المراة صالح عوجاء فان استمتعت بها استمتعت بها عوج
فان ذهبت تقومها کسرتها وکسرها طلاقها واگر بنده که بهلوی راست زنی دارد زنی
زن حامله باشد ویرا دختری آید بدانکه دست محل کسب است وسبب معیشت وقوی شخص
است وسبب احسان واساءت است اگر کسی اندر خواب بیند که دست راست وی دراز شده بود یا بزرگ
شده بود آن اگر بیننده از ولاة باشد دلالت کند بر زیادة قوة ونعمت وی وبر ظفر یافتن او بر اعدا وبر انقیاد رعیة
ویرا واگر بیننده از تجار باشد آن دلالت کند وبر ابر سود بسیار ونیل مراد واگر از اهل سوق باشد دلالت
کند بر کثرت وبافتن مراد وبزرگ شدن دست راست نیز دلالت کند بر کرم وسخا وکثرت خیرات وصدقات
زیرا که استعانت حول ید بر کرم وسخا مشهور است واین را اندر فن اول بیان کرده ایم واگر بیننده این خواب
محبوس باشد یا متهم بود آن دلیل فرج وخلاص بود وطول ید اندر تاویل نیز دلالت کند بر طول عمر
ودراز شدن دست چپ نیز دلالت کند بر غنی ونیل مال از جهت آنکه نام وی یسار است ویسار
غنی باشد وبیاراید جهان دست راست را تعبیر بذکور اقارب بیننده کرده اند ودست چپ
را تعبیر باناث ایشان کرده اند وبعضی دست راست را تعبیر به برادر کرده اند خاصة وبعضی به پسر
کرده اند ودست چپ را تعبیر بخواهر ودختر کرده اند پس اگر کسی اندر خواب بیند که دست ویرا ببریدند
تا بیفتاد اگر از دست راست باشد آن دلالت کند بر موت پسر یا برادر یا یکی از خویشان از ذکور واین
خواب اندر موت پسر مجرب است واگر از دست چپ باشد آن دلالت کند بر موت خواهر
یا دختر یا یکی از زنان اقرباوی یا یکی از بندگان وبعضی روایة دست راست را تعبیر بسبوکرده اند
واین از جهت آنست که عادة عرب آن بود که چون سوگند خوردندی دستها راست را بر هم زدندی
وان را یمین خواندندی واگر بیند که دستی دیگر راست بر دست راست وی رسته
بود هذا آنچه اندر ملک وی باشد از مال ونعمت وریاست وسلطنت هرچند از دکور
یابد یا وی پسری یا برادری دیگر در وجود آید واگر وی را غلامی باشد رجوع کند واگر بیند که
بدست هر جان میراید که چشم ملامسه بیند که بروی حرام باشد واگر بیند که وی را دستها
راست بود یا آن دلیل غنی وکثرة نعمت باشد واگر بیند که کارها همه بدست چپ کرد وی را

راست نتوانست کرد زلت وته اندکارها بروی دشوار گردد وباشد که این خواب دلالت کند که جمله کارها بروی
آسان گردد از جهت نقصی یابد واگر بیند که دست راست وی از زیر بود آن دلالت کند بر موت پدر یا کسب
یا دلالت کند بر موت برادر یا پسر یا بود که اندر آن از جهت نقص رغبت وهر چنین اگر بیند
که از صفر بود آن دلالت کند بر خلو بیدر از مال وبر درویشی اگر بیننده از عرب باشد واگر از غیر ایشان باشد دلیل
یابد ودلیل بر وجع صنعت باشد چنانکه اندر فن اول شرح این بیان کرده شده است واز جمله دلایل
آنکه روی به صفر وروی به دست که از صفر بود دلیل فقر وخلو باشد اندر لغة عرب آنست که پیغمبر
علیه الصلوة والسلام فرموده است که خیر ان الله یحیی اذا رفع الجبار الید الیه
ان یرد منها صفرا واگر بیند که دست چپ وی از زیر بود آن همچنین دلالت کند بر موت زن
یا بر موت شریک یا یکی از زنان اقربا وی یا یکی از بندگان یا بر رفتن مال یکی از ایشان واگر بیند که
دستها وی از نقرس بود نعمت یابد یا زنی صاحب جمال از زن کدام جهت شاه عرب باشد واگر
بیند که از بد کینه بود ان دلالت کند بر موت وی واگر بیند که اورا آهن بود آن دلالت کند
بر قوة ونیل منفعت مر انکس را که آن دست بدو منسوب باشد واگر بیند که از چیزی بود از جواهر
نفیسه مثل لعل ویرونه وزمرد وماننده آن دلالت کند بر نعمت وفراخ دستی وی وبر وزیدن
دوستی بآن کس که آن جوهر بدو منسوب باشد ودلالت کند بر قهر دشمن چون بیند که از مرد بود و
چون بیند که از بیرون بود آن دلیل ضعف باشد وقبض یدان در با ویار دلیل خجل باشد وبسط ان دلیل خجل
باشد وهر چنین اگر بیند که دستها وی باکردن بسته بود ند یا دست راست وی باکردن
بسته بود آن دلالت کند بر تمام ودلالت کند که بسیار مستحق توبیخ شود قال الله تعالی

ولا تجعل یدک مغلولة الی عنقک

وهو کنایة عن البخل واگر بیند که دست راست وی با وی بخن گفت اگر ان بخن
نیکو بوده باشد آن دلالت کند بر حسن معاش وی واگر بیند که دست چپ وی با وی بخن گفت
آن دلالت کند بر تکرر کردن اقارب وی از وی چون آن بخن نیک بوده باشد واگر ان بخن نه

راست شده

محمود باشد آن دلالت کند بر شکایت کردن ایشان از وی و گفته اند اگر کسی که دستاویزی باو بطریق توبیخ سخن گفته آن دلالت کند بر افعال قبیح که از وی صادر شود و اگر کسی که بر او دست خود می زند اندر بعضی از امور اعتماد بر برادر و خویشان خود کند و اگر سر که دست اندر زیر بغل خود برد و جون بیرون آورد انوار و شعاع بود آن بینا را از علما یا ستارا اندر علم ریاست یابد و اگر از ملوک باشد آن دلیل زیادت فتح و سلطنت باشد و غالب شدن وی بر مخالفان دین و اگر سنان از خار و اهل سوق باشد ریاست و ذکر جمیل یابد و اگر بیند که جون بیرون آورد آتش از وی همی سوخت بی دود آن دلالت کند بر غلبه و شجاعت اندر هر عمل و صنعت که باشد و اگر کسی که دود از آن بی بساعت آن دلالت کند بر ظلم کردن و اگر بیند که دست وی دست یکی از علما یا حکما یا مشایخ باعلوک بود آن دلالت کند که بر دست بیناء همان چیز رود که بر دست آن کس رفته باشد از خیر و شر و اگر بیند که دست وی از جوب بود آن نفاق و خیانت باشد و اگر بیند که از سنگ بود آن هر چنین خیانت و قلت خیر باشد و اگر سر که از کل بود آن دلیل هوی و بی ایمانی باشد و رفتن جون از دست بی رویه جراحت دلیل ذهاب مال بود و اگر سر که ویران شده قومی بود آن دلیل انفاق مال حرام باشد اندر راه خیر و رفتن شیر و عسل و مانند آن جون اندر جوهر خود محمود باشد دلالت کند بر رسیدن خیر و منفعت بعموم خلق و منضم در تعبیر باشد و رویه باز و اندر تاویل بر اذرباشد یا بسری که خدمتکاران بسیار باشد و سبب قوت بیناء باشد و هر صلاح و فساد و خیر و شر که اندر بازوی حادث شود بنیاء از بدن دلکس باز کردد و الله اعلم

سبنشال عضادک یا خیدک

الساعد و شکسته شدن یا زوال صوت یکی از بیناء باشد و رویه هر ساعد اندر تاویل دو خویش موافق باشد یا دو دست و یک ساعد اندر تاویل یکی از بیناء باشد و هر زیادت و نقصان که اندر ساعد سنان آن بدن و تن باز کردد و اگر اندر خواب بیند که زنی مجهوله مرد ساعد خود را بوسه کرده بود آن اندر تاویل دیانت باشد قال النبی علیه السلام رایت لیلة

الکف المعراج امرأة حاسرة الذراعین فقلت یا جبریل من هذه فقال هی الدنیا و در بدن کف دست

اندر تاویل گفته اند قوت شخص بر فی و صلاح و فساد او نقوت وی باز کردد و قبض کردن کف دست اندر تاویل قبض دنیا باشد و بسط آن بسط دنیا باشد و در بدن کف دست بنزدلالت کند بر شخصی که مدارا و ملجا خویشان و اقربا بیناء بروی باشد و هر خیر و شر که اندر آن سنان راجع باشد آن شخص و در بدن انگشتان اندر تاویل فرزندان بر اذر باشد چون دست تعبیر بر برادر کنیم و چون دست را تعبیر بر فرزند کنیم انگشتان اندر تاویل فرزندان وی باشد و رویه نقصان عدد اصابع دلیل نقصان عدد اشان باشد و زیادت شدن عدد اصابع زیادت عدد ایشان باشد و اگر بیند که انگشتان خود را اندر هم دیکر کذاشته بود آن گفته اند بعضی از معبران که دلالت کند بر قبض و دست تنکی و اندوه از بهر آنکه بعضی از اعضا متصل جنین کفته اند و بعضی گفته اند دلالت کند که بیناء بشغل اعداست و فرزندان بر اذر مشغول شود یا ایشان را بشغلی فرماید که ایشان از آن باشار و ایشان متفق شوند بر دفع آن خوف از خود و بدانکه بین خواب نیز دلالت کند بر توافق اعداست و اقربا وی با هم دیکر و باشد که با هم دیکر وصلت کنند از بهر آنکه رسول علیه السلام مثال توافق را بر بن فعال یاد کرده است قال النبی علیه السلام نحن بنو فعال و این فعال نیز حسب قوی آن حالت بکردد که خواب دیده باشد و اکر سنان این خواب را کسی بیمار باشد آن دلالت کند بر موت وی و بعضی از معبران کفته اند که انکشتان دست راست را جون مجرد بینند از کف آن اندر تاویل نماز های کانه باشد اقسام اندر تاویل نماز بامداد بود و سبابه نماز پیشین باشد و وسطی نماز دیکر بود و بنصر نماز شام باشد و خنصر نماز خفتن و جون آن انکشتان را کوناه تر از حالت طبیعی خود بیند یا کژ بیند یا باریک شده و اخ بدان داند آن دلالت کند بر تقصیر کردن وی اندر کیفیة ادا آن صلوات و اکر انکشتی را از آن نقصان نماز آن دلالت کند که آن نماز را که بدان انکشت منسوب است ترک کرده باشد و اکر سنان که سبابه وی اندر موضع وسطی بود آن دلالت کند که وی نماز پیشین را اندر وقت دیکر کزارد و باقی هر چنین قیاس و اکر سنان که او بدان انکشت وی شیر همی خورد او را عسل و زیتی دیکر خون یا قیح و وی از آن همی خورد آن گفته اند دلالت کند بر مخاصمة کردن با مادر یا با خواهر زن و اکر سنان که انکشتان خود را همی خورد آن دلالت کند بر خوردن مال فرزندان

اخر ماکویل

وفرزند زادگان و برادرزادگان پادشاه

حکایة

از ابن سیرین پرسیدند که شخصی اندر خواب جنان دید که از سر و دست و معدی و زیر شکم و پشت و پای و انگشتان هر دو دست خویشتن همی خورد ابن سیرین گفت خوردن سر اندرنا و یار دلیار خوردن سرمایه خود باشد یا خوردن کار پیش خود و خوردن دست دلیار خویش کار برادر باشد یا از کسب خود یا خوردن کار انباز باشد یا از آن پناه و خوردن پشت اندرنا و یار کار نیز باشد و خوردن معدی دلیار خوردن کار از آن بود و خوردن شکم خوردن کار باشد از کسب خود و خوردن پای دلیل سفر باشد و یا فتن سود اندر آن و خوردن انگشتان اندرنا و یار خوردن کار برادرزادگان یا خواهرزادگان پادشاه و اگر بیند که هر دو دست یا یک دست وی از وی جدا گشت و دگرباره باز جای خود رفت آن دلالت کند که پادشاه برادری یا پسری غایب شود و از آن سفر رجوع کند یا ترک صنعت خود کند و دگرباره باسر آن رود و اگر جان بیند که آن دست را باز ندید آن شخص از سفر باز نیاید و اگر ترک صنعت خود کند باسر آن نرود

حکایة

آورده اند که شخصی اندر خواب جنان دید که هر دو دست وی را ببریدند و دگرباره آن هر دو دست وی باز جای خود رفت و دستها وی درست گشت ابن سیرین گفت این شخص یک جفت دست از پیشه خود بدارد و دگرباره باز سر آن رود و هر جنان بود

حکایة

آورده اند که هرون الرشید ملک الموت را علیه اللعنة اندر خواب دید و از وی بپرسید که عمر من چند باقی مانده است ملک الموت پنج انگشت را بدو داشت و برفت هرون الرشید از خواب بیدار گشت تخت منقبض شد و خایف گشت و بر احجامی بود مشهور بعلم تعبیر این خواب را از وی بپرسید احجام گفت یا امیر المومنین بدانکه معنی این حرکت آنست که اشارت بدان آیة همی کند که پنج چیز است که جز حق تعالی کس ندانند قال الله تعالی

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ

هرون الرشید از این جواب بشنید شاد گشت و خوف از وی برخاست بدانکه دیدن ناخنها اندر خواب دلالت کند بر قدر شخص و گفته اند در رویة ناخنها را چون بر مقدار معتاد بیند

الاظافیر

الذکر

ان دلالت کند بر صلاح دین و دنیا و اگر آنرا سفید یا سیاه یا سرخه فام و فوق حد

و اگر اندر خواب بیند که ناخنها وی دراز شده بود اگر آنرا اندر هیئة جمال بیند و آن شکسته شدن بیند

آن گفته اند دلالت کند بر یافتن کسوة و بر ساختن سلاح از بهر خصم و دفع دشمن و اگر بیند که

چنان دراز شده بود که ان شکستن همی تواند آن گفته اند دلیل افراط باشد اندر قدرت و یا شدت که

افساد کار خود کند بدست خود و اگر بیند که ناخن خود همی چیند اقامت سنتی کند و گفته

اند اداء زکوة فطر کند قال النبی صلی الله علیه وسلم و اخذ الاظافیر من السنة و ذکروا اندر

سنة بدانکه رویة ذکر اندرنا و یار دلالت بود و چیز کند بر فرزند و بر ذکر اندر میان خلق

و هر زیادة و نقصان و چیر و شر که اندر ذکر سازد آن بدین دو چیز باز کردد گفته اند بزرگ شدن ذکر

اندرنا و یار نیز دلیل زیادة شدن کار و جاه باشد و اگر سر که ویرا دو ذکر یا سه یا بیشتر بود آن دلالت

کند که ویرا بعد دان ذکرها فرزند آن نرینه آیند یا کار بیشتر یابد یا مشهور شود اندر میان خلق

و اگر بیند که ذکر خویشتن اندر دست داشت و از موضع خود جدا شده بود گفته اند دراز

عمری وفاة یابد و امّا اگر سر که از موضع خود جدا شده بود آن دلالت کند که سلطان اظهار غنا

کند یا طلب شهرة کند و اگر بیند که ذکر باز موضع خود رفت و بر ابصری دیگر آید یا ما

لها از دست وی رفته باشد باز آید و هر چه بین منقطع شدن ذکر و باز نان شدن آن دلالت

کند بر موت فرزند یا بر منقطع شدن ذکر وی و اگر بیند که ذکر وی قوی شده بود یا در شده بود

چنانکه ببیند یا بیاوی همی رسیدن آن دلالت کند بر قوت و ارتفاع ذکر و یار و کار و اگر

بیند که ذکر وی قایم شده بود و وی اندر میان خلق بود و شرم نمی داشت و بعملی مشغول بود آن

گفته اند دلالت کند که بنیاد اندر طلب عیبها باشد و آن چیز بر او میسر شود و کار وی بالا گیرد

و بر دشمن ظفر یابد و امّا اگر چنان بیند که ذکر خود را بقصد قیام همی کرد و قیام نمی شد طلب شیء باشد

و آنرا نیابد و اگر ویرا او میدار فرزندی باشد و بوا فرزند نیابد و اگر سلطان این خواب اندر میان قومی

دیده باشد خود آن دلالت کند که وی دعوی چیزی کند که بدان نتواند کردن و اندر میان از قوم

رسوا کردد و اگر بیند که ذکر وی اندر شکم وی رفت آن گفته اند دلالت کند بر کتمان شمارة

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ

الی قوله و اما جاودکر یقال للمراد بالجاودی الفروج و اگر سند که ذکوخود را کوه بر
زده بود آن گفته اند دلالت کند که عیش بر وی تنگ شود و باشد که زن نگذارد از دو پیش
و اگر شاخ از ها بینی وعفت باشد آن دلیل باشد بقوت ذن و عفت وی و اگر سند که ذکوی
خصی بود شاه بود یا خوار از ذکوی می آمد یا ذکوی بان بان فرو رخته می شد آن گفته
اند دلالت کند که ویرا فرزندی آید ناتمام و این تعبیر اندر فرو رختن ذکر مجوب است و اندر
بیرون آمدن خون از ذکر گفته اند دلالت کند که بشاه باز صحبت کند اندر زمان حیض
و اگر سند که ذکوی از چوب بود یا از سنگ بود یا از صفر و خار و مانند آن از چیزی بود که وطی کردن
بدان ممکن باشد آن دلالت کند که شاه را بعد از ان فرزند نیاید و اما چون سند که از آهن بود آن دلیل
قوت بشاه و فرزند آن وی باشد و اگر جان سیاه که از کل بود آن دلالت کند بر موت فرزند یا بر موت
شاه و اگر سند که از چیزی بود از جنس جواهر نفیسه چون بیرون و مانند آن از هر چیز نه محمود
باشد اندر باب فرزند آمدن آما دلالت کند بر نعمت یافتن شاه و فرزندان وی و بر نصیق و مشهور
شدن ایشان اندر میان خلق بحسب شرف و عزة آن جوهر و اگر سند که ذکوی سفید شاه بود آن دلیل
ضعف و سستی باشد اندر صحبت کردن و اگر سند که سرخ شاه بود آن دلیل قوة باشد اندر ین باب
و اگر سند که زرد شاه بود آن دلیل مرض فرزند باشد یا اران شاه و اگر سند که سیاه شاه بود آن اندر دلیل
نهد سیاه باشد که بفرزندان شاه باز گردد **تنبیه** بدانکه هر چیز که مدلول آن
اندر تغییر فرزندان و متعلقان بشاه خواب باشد چون ویرا آن متعلق نباشد تا ان فرزند نباشد
آن تغییر از خیر و شر راجع باشد به بشاه یا بینی و بصر وی و اگر اندر خواب سند که خندانکه صحبت
میکرد ذکوی سست نمی شد آن دلالت کند بر حرص بر اذیت دنیا وی چون زن و مال و فرزند **قال الله تعالی**

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ

والو سند ل

الی الجلیل

واگر سند که هر چند که وطی میکرد و بر انزال نمی بود آن دلالت کند که وی مردی عقیم باشد و اگر
شاه را فرزند باشد بعد ازان و بر افرزند نیاید و بعضی گفته اند که دراز شدن ذکر اندر نا و یا چون
زیادة از معتاد باشد دلالت کند بر غم و اندوه و ارطامیدورس گفته است که رویة اجلیل ذکر اندر
بر حذر از چیز دلالت کند بر ماذر و بذل و فرزندان و بر شهوة وزن و خواهران و برادران و بر دیگر
اقارب و بر بخت گفتن و برد رویتی و توانگری و هر زیادة و نقصان و خیر و شر که اندران پیدا
آن بدین چیزها باز گردد که یاد کردیم **واگر** کسی اندر خواب بیند که اجلیل خود را بوسه می داد اگر
ویرا فرزند باشد گفته اند فرزند را بوسه **واگر** بر افرزند نباشد آن دلالت کند که ویرا فرزند نیاید **واگر**
فرزندان وی غایب باشند ازان غیبت رجوع کنند **واگر** سند که از اجلیل خود طعام یا شراب همی خورد
آن بعضی گفته اند دلالت کند بر موت شاه خواب از بهر آنکه تناول طعام و شراب اندر آن
موضع نه معتاد است بس دلیل آن باشد که ویرا موضع طعام و شراب نیست گردد و باشد که ان خواب
دلالت کند که شاه مال از کسی خورد که اجلیل اندر نا و یا ویرا منسوب باشد **و** فراخ شدن اجلیل بر مقدار
معتاد دلالت کند بر فراخی عیش و قوة شهوة و تنگ شدن آن بر خلاف این باشد **واگر** جان سند که ویرا اجلیل
نبود آن دلالت کند که ازوی فرزند نیاید **و** هر چنین اگر سند که ویرا ذکر نبود آن دلالت کند بر انقطاع
ذکوی **و** دیدن فرج زن اندر خواب دلالت کند بر یافتن فرج از غم **واگر** سند که چیزی غیر از ذکر
اندر فرج زنی برد چون انگشت و مانند آن گفته اند دلالت کند که از جهت آن زن شادی یابد
که متضمن نقصان باشد از بهر آنکه بر خلاف معهود است **واگر** زنی یا مردی اندر خواب جان بیند
که محافظت فرج خود کرد از حرام آن دلالت کند بر رستاری **و** دفع مذمت از خود **و** بر حسن عفت
واگر سند که اندر نماز بود و اندر آن بخشوع بود یا سند که بر نماز محافظت کرد یا از لغو و محرمها
ناقوام اعراض کرد این جمله همین حکم دارد **قال الله تعالی**

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ

و دیدن فرج عجوزه گفته اند دلالت کند بر یافتن فرج اندر امور دنیا وی **و** دیدن فرج ایزگ

الفرج

دالت کند بر یافتن خیر و شادی و دیدن فرج طفل را دیده همچنین باشد و اگر سندکه فرج از وی کوچک شاه
بود لفته اند آن دالت کند که ستاه بر دشمن ظفر یابد و اگر سندکه بزرگ شاه بود لفته اند آن
برعکس این باشد و اگر بیند که دست بر فرج زن خود نهاد و چنان دید که آن از صفر یا از مس یا از چیزی مانند
آن بود لفته اند آن دالت کند که هرگز از آن زن فرزند نیابد و بعضی لفته اند آن دالت کند که بیناه
از زن طلب چیزی کند و از آن نو میز گردد و اگر زنی اندر خواب سند که قفلی بر فرج خود زده بود آن دالت
کند آن زن را اشتمام مردان نباشد و اگر و بر اشوهر نباشد شوهر نکند و اگر زنی اندر خواب بیند که
آب در فرج وی می رفت لفته اند ویرا نسبی آید و اگر سندکه هر آب مرد که اندر فرج وی می
رفت اندر فرج وی فرار نمی توانست و بیرون نمی آمد آن دالت کند که از آن زن فرزند نیابد و باشد که افتا
سترمرد کند و اگر سندکه فرج وی منسان شان بود آن همچنین دالت کند از وی فرزند نیابد و وجه
معاش جوی بسته شود و اگر سندکه ویرا فرج نبود آن ضم همچنین باشد و اگر ستاه این اندر غمی باشد
از آن فرج نیابد و اگر بیند که فرج زن وی مبتلا گشته بود و کوچک شان بود آن دالت کند که خلق
وی بگردد و سلیطه و بدزبان شود و اگر بیند که فرج زن را همی مالید از آن لفته اند دالت کند
بر نیافرحی اندرک که آنرا بقایی نباشد و اگر زنی اندر خواب بیند که فرج وی از بن بشست
بود آن لفته اند دالت کند که وی طمع حبت دارد بکسی که عاقبت آن بعداوت باز گردد
و اگر مردی بیند که زن ویرا ذکری بود همچون ذکر مرد آن لفته اند که اگر آن زن
حامله باشد ویرا نسبی آید که سیادة یابد بر اهل بیت خود و اگر مردی اندر خواب سند که ویرا فرجی
بود همچو فرج زنان اگر اندر ضمیر وی آن باشد که ویرا ذکر بود آن دالت کند بر نیافرج از غم امّا
متضمن ضعف و مذلّت باشد و باشد که از وی فرزند نرینه نیاید و اگر اندر ضمیر وی آن باشد
که ویرا ذکر نیز بود آن دلیل فرج یافتن باشد از غم و خصومت چون بیناه اندر غمی باشد
اندرتا ویل کفته اند دالت کند بر قوة و فرزند و اگر اندر خواب سند که خصیه وی بزرگ شان
بود لفته اند دالت کند که وی مهتری منیع باشد و دشمن بر وی نیابد و اگر سندکه خصیه
ویرا ببرید نه آنکه از وی جدا شد و نی اینی که بسیار آن لفته اند دالت کند که زشمن

الخصية

بروی ظفر یابد و اگر بیند که خصیه خود را یکی خشیار و از وی جدا گشت لفته اند شخصی را فرزندی آید
و آن فرزند را بواهب نسبت کنند و خوردن خصیه اندرتا ویل خوردن زر فرزند باشد و اگر سندکه خصیه وی
از سنگ یا از چوب یا از هن یا از چیزی مانند آن بود آن همچنان باشد که اندر ذکر یاد کردیم و اگر بیند که
خصیه ویرا قطع کردند یا بکشیدند آن دلیل موت فرزند باشد و نیز دالت کند که از بیناه فرزند یابد
و اگر سندکه خصیه وی اندر دست شخصی بود آن شخص بر بیناه ظفر یابد و اگر آن شخص جوانی مجهول بوده
باشد دشمن بروی ظفر یابد و زار وی بستاند و اگر سندکه ویرا خصیه نبود آن همچنان باشد که اندر
رویة عدم ذکر و اخیلا یاد کردیم و اگر بیند که ویرا ذکر بسیار بود یا یک ذکر بود و خصیه نبود ویرا بعد

الدبر

آن ذکرها فرزندان آید نرینه و دختر از وی نیاید و اگر برعکس این بیند تعبیر آن برعکس این باشد و رویة دبر
اندرتا ویل دالت کند بر ادبارکارها و اگر اندر خواب سند که نظر اندر دبر شخصی می کرد لفته اند
اگر آن شخص جوانی باشد بیناه اندر ادبار امور وی سعی کند و بر دشمن ظفر یابد قال الله تعالی

سیزدهم و الجمع و یوون الادبر

و اگر آن شخص پیری باشد آن همچنین باشد اگر معروف بود و اگر آن پیر مجهول باشد آن لفته
اند دالت کند بر ادبار کار بیناه از جای که وی ندارند و اگر سندکه نظر اندر دبر خود همی کرد خیری کند که
سبب ادبار امور خود وی باشد و اگر سندکه با کسی وطی کرد اندر دبر طلب شیخی کند نه از آن حرمت که باید
طلبید زن و از آن خیری نیابد و اگر سندکه ویرا دبر نمی شمردند لفته اند آن دالت کند که بیناه

العجز

مضطر و بیچاره گردد و رویة عجز اندر خواب حال زنان باشد اندرتا ویل و صفر و کبر اندرتا ویل
بقلة و کثرة حال آن زن باز کردند و اگر چنان سندکه عجز خود دید بزرگ شان بود آن لفته اند
دالت کند بر تبدیل سیادة بمادون و اگر سندکه ویرا عجز نبود یا سخت کوچک شان بود زنی درویش

الفخذ

را زن کند بدانکه دیانت آن اندرتا ویل اهانت بیناه باشد و عز زیادة و نقصان
که اندر آن بیناه آن راجع باشد بدان قوم و اگر سندکه ران وی از وی جدا گشت از اهانت خود
جدا گردد امّا بموت و یا بغربت و نا زنده با ایشان نباشد و اگر سندکه آن زن دگر باره باز

بروی خطر

الرُّكْبَة باز جاي خود رفت و درست گشت ❁ و بدان زانوي اندر تا ويل تعلق بمضغ كد و معيشت دارد ❁ و هر زيادة و نقصان كه اندر آن سنان معيشت وي باز كردد ❁ و ار طاميرا و رسن گفته است كه زانو اندر تا ويل قوة بدن باشد ❁ و هر قوة و ضعف كه اندر آن سند آن تعلق بقوة و ضعف بدن وي دارد اندر عمر ❁ و اكر سندكه بوست از زانوي وي رفته بود آن دلالت كند كه ويرا مشقتي رسد ❁ و اكر سندكه بوست آن قوي شده بود كار بابد بعد از مشقت ❁ و اكر بيماري اندر خواب سنان كه زانوي وي درد همي كند آن گفته اند دلالت كند بر موت وي ❁ و اكر سندكه بزانو براه همي رفت آن دلالت كند بر سير از مشقت باشد اندر طلب معاش ❁ و كوچك شدن زانو تا ويل دليل ضعف و قلت معاش بود ❁ و بزرك شدن آن بر عكس اين باشد ❁ و كوچك شدن زانو اندر تا ويل دليل قلت عيال و اهل بيت باشد ❁ و بزرك و قوي شدن آن دلالت كند بر قوة و فراخي حال ❁ و

واگر بیند که بیک پای براه همی رفت آن دلالت کند بر تفرقه میان برادران یا میان آنکس پای بدو منسوب باشد

المساجد السبعة بدانکه رویت مساجد هفتگانه اندر تا ویل عصمت حق تعالی جوید تا بسلامت بیند و ان پیشانی بیت و مردوست و هردو پای و هردو نوی و بینی و اگر بیند که بسجود کرد و بعضی ازین عضا را بزمین نهاد آن تعلق بنقصان عصمت وی دارد و هم چنین هر زیادة و نقصان که اندر آن بیند آن

العقب تعلق بنقصان وی دارد و رویت عقب اندر تا ویل عقب و نشاریدان خواب باشد و هر زیاده و نقصان که اندر عقب خود بیند آن نشان وی باز کردد و اگر بیند که بر اعقب بود آن دلیل انقطاع نسل وی باشد

الکعب و گفته اند اگر اندر خواب بیند که با شنه وی شکسته شده بود کاری کند که منضمن ندامت باشد و رویت کعب اندر خواب گفته اند فرزندی باشد قمار باز و هر زیادة و نقصان که اندر کعب بیند آن

القدم بدان فرزند باز کردد و شکسته شدن گفته اند دلیل موت آن فرزند باشد و گفته اند دلالت کند بر عجز که بهیچ نهاد زمان و رویت قدم اندر خواب گفته اند دلالت کند بر قرار و زینة و عملها خیر

الاصابع و بر هیچ که معتمد ایشان باشد اندر کارها و هر زیادة و نقصان و خیر و شر که اندر آن بیند آن بدین چیزها باز کردد که یاد کرده بیم و دیدن انکشتان جای اندر تا ویل گفته اند دلالت کند بر وزیران

العصب باشند و هر زیادة و نقصان که اندر ان انکشتان بیند که ان بدین قوم باز کردد و بریدن شدن و افتادن شدن انکشتان وی دلالت کند بر موت ایشان و رویت عصب اندر تا ویل شخص باشد که بسیار قوم

والعروق باشد و مجمع و مدار ایشان باشد و هر خلل که اندر عصب بیند بدان شخص باز کردد و منقطع شدن اعصاب دلیل باشد بر موت آن شخص باشد و بر اکندکی شدن آن قوم و بیدار بودن رکها بدن اندر تا ویل اهانت

شخص باشد و هر زیادة و نقصان که اندر آن رکها بیند آن بدان اهانت وی باز کردد و گسسته شدن هر یکی از آن دلالت کند بر موت شخصی از اهانت وی و مناسبت آن شخص باد کر اشخاص اهانت وی

العروق برحسب مناسبت آن رک باشد باد کر رکها و منقطع شدن از جمله رکها دلالت کند بر موت جمله اهل بیت وی و اگر جان بندکه اندر رکها وی خون نبود آن دلیل درویشی آن قوم باشد اما رویه عروق

العروق اندر خواب و عروق بدن جمله بدان است آدمی و روی و از ان مردان زنان نابرانوی برجون کسی اندر خواب بیند که عروق وی برهنه بود آن گفته اند دلالت کند که بینایی وی زیاده شود و اگر

والرئة

واگر بیند که برهنه شاه بود و از مردم شرم نمی داشت و نه بعلی مشغول بود آن گفته اند دلالت کند که از وی

الذنب کاری صادر شود و فضیحت کردد و دشمن بروی ظفر یابد بدلیل قصه آدم علیه السلام و هر چیزی که

اظهار آن اندر یاری قبیح باشد رویة آن اندر خواب هر چنین گفته اند قبیح باشد و بدانکه این

الخاصرة اندر حق بعضی خلق این چنین باشد و اما اگر بیند ان صلحا باشد و با آن ارکاب منهیات چیزی ندیده باشد

آن دلیل تجرد باشد از دنیا و هر چنین اگر بیند که اندام وی برهنه بود بالغوق آن دلیل توبة بندد

القرن و تجرد از دنیا و گفته اند اگر اندر خواب بیند که در موضعی برهنه شده بود فتنه ای یا محنتی

آن دلالت کند که بر اندان موضع دشمنان باشند و وی با ایشان مخاصمت کند و بر ایشان ظفر یابد

و اما اگر بیند که بقصد برهنه شد و کشف عورة کرد آن گفته اند دلالت کند بر ارتکاب فعلی

که مقتضی سلب مروة باشد و ترک نماز کند و خصوصی از ضمیری آن بوده باشد بوی آن وقت

وقت نماز بود که آن دلیل ترک نماز باشد و ارتکاب مناهی قال الله تعالی

یا بنی آدم خذوا زینتکم عند کل مسجد

الذنب و اگر اندر خواب بیند که ویرا ذنب بود مثل ذنب حمار یا بان آن اندر تا ویل اتباع وی باشد

و قلت و کثرة ایشان بحسب قلة و کثرة موی آن باشد و ذنب اندر تا ویل نیز دین باشد که بر بینای

الخاصرة جمع شود و اگر بیند که ذنب وی چنان سنکی شده بود که نمی توانست رفتن آن اندر تا ویل

کثرة دیون باشد که بروی لازم شود و اگر بیند که ویرا سم بود مثل سم اسب و استر و مانند آن

القرن آن دلیل سفر باشد و خیر منتظرها و گفته اند دلیل یافتن مال بود و هم چنین اگر بیند

که بای مثل بای اشتر بود یا هم چون مخلب خیر بود و یا بر مقدار بود چون مقدار مرغ این جمله

دلیل سفر باشد و ارطامیدورس گفته است که اگر کسی اندر خواب بیند که ویرا

الالية سر و بود هر چون سر وکاو و آن دلالت کند بر خیر و نماء مشقت

و قتال بوسیله شهوانی و انک عادة اندرین حیوانات چنین رفته است و باشد که دلالت کند

بر دفع خصم و قهر اعدا از بهر آنکه سر و آلة دفع است و اگر بیند که ویرا دنبه بود

مثل دنبه کوسفند آن دلالت کند که ویرا فرزندی آید فراخ روزی و بدانکه هر زیادتی که اندر بدن خود بیند
مثل سلعه و آبله و دمامیل و آنچ بدان ماند آن جمله دلالت کند بر یافتن مال بعد از قلت و گفته اند
و اگر بیند که یک پاره گوشت از بدن وی قطع کرده اند که سنان را از آن رنجی بوده باشد و از آن خلاص
یافته آن دلالت کند که آن شخص خنجر سنان را باز کند و اگر چنان بیند که از آن خون روان شده
بود و درد همی کرد آن دلالت کند بر ذهاب بعضی از مال وی مقدار آن که گوشت و خون و درد
و اگر چنان بیند که گوشت جمله اندام وی باز کردند جمله مال وی بازگردد و لله اعلم

باب اندر تاویل دیدن موی سر و ریش و بروت و اخوات آن جمله

سخن اندر تاویل موی سر بدانکه جماعتی از معبران گفته اند که رویه موی سر اندر تاویل دلالت
کند بر نیل و طول عمر و هر زیاده و نقصان که اندر آن بیند بر این دو جنس باز گردد و بعضی گفته
اند که موی اندر تاویل دلیل غم بود الا که بیند از اهل سلاح باشد که در حق وی دلیل نیل نیکو باشد
و اگر کسی که موی وی جعد باشد اندر خواب بیند که موی وی تنک شده بود آن گفته اند دلیل نقصان
مال باشد و اگر برعکس بیند آن دلیل زیادت نعمت باشد و اگر بیند که موی وی تا بناگوش بود آن اگر
سنان توانگر باشد آن گفته اند دلیل زیادت حال بود و اگر درویش باشد آن دلیل دین باشد
و اگر بیند که موی دیگری با موی خود پیوسته بود آن مرد حسن دین باشد و این جایی
باشد که آن موی را بر مقدار معتاد دیده باشد و اگر آنرا دراز بیند و خارج از حد معتاد باشد
آن دلیل دین و غم باشد و اگر بیند که چنان مرد سنان بود که اندر زمین همی کشید آن دلیل موت
وی باشد و امّا تاویل سفیدی موی بدانکه ابن سیرین سفیدی موی را کراهیت
داشته است جون نه اندر وقت خود باشد و تعبیر آن بر غم و اندوه و درد و پیشی کرده است
و عجب آنست که آن موی سفید را تر و دراز تر و زیادة تر و دور تر از وقت خود باشد آن
غم زیادة تر باشد و بعضی از معبران گفته اند که رویة موی که سفید از سنان بود
پیش از وقت خود دلیل حبس و فرج [illegible] الله تعالی بها ما یجعل الولدان شیبا و بعضی گفته اند

آن دلالت کند بر طول عمر قال الله تعالی ثم لیکواشیوخا و بعضی گفته اند اگر جوانی در خواب بیند که
موی سر وی سفید از سنان بود آن دلالت کند بر قرار و غنای و بعضی گفته اند آن دلالت
کند که سنان این خواب را فرزندی آید نرینه قال الله تعالی واشتعل الرأس شیبا الآیة و امّا اگر
سفیدی موی را اندر وقت خود بیند آن دلالت کند بر زیادتی جاه و وقار و اگر سنان که موی خود رجیه
سفید بود همی خضاب کرده اند سنان این خواب حالتی سنة کند و مشایخ را توقیر بکند و اگر پیری
اندر خواب بیند که موی وی سیاه شده بود آن اهل سلاح را محمود باشد و دلالت کند بر قوت و کسر اعدا
و دیگر مراد دیدار حرص باشد و سقوط از مرتبه خود و امّا المرأة و اگر زنی اندر خواب بیند که موی
سر وی سیاه بود و از رهینه جدید بود آن دلالت کند بر استقامت امر او و شوهر نیکوی را و امّا
بر دوست داشتن شوهر ویرا و اگر اندر خواب بیند که موی سر وی جمله سفید از سنان بود آن گفته اند
دلالت کند بر فسق شوهر و آن زن را نیز غم رسد و اگر شوهر وی از صلحا باشد گفته اند خیر زن خود و آن
زن را غیرت آید و اگر ویرا شوهر نباشد او را غمی رسد و گفته اند اگر زنی اندر خواب بیند که موی سر
خود را برهنه کرده بود شوهر وی غایب شود و اگر چنان بیند که دایم سر برهنه بود همیشه شوهر
وی از وی غایب بود و اگر ویرا شوهر نباشد شوهر نکند و اگر بیند که موی وی سخت سیاه بود
آن دلالت کند بر دوام غنی حال شوهر و امّا دیدن گیسو بدانکه دیدن گیسوی اندر خواب
مرد را گفته اند دلالت کند بر فرزندی نرینه مبارک و افتادن و بریدن آن
دلیل موت این فرزند باشد و اگر سنان غریب باشد گفته اند بود هر گیسوی از آن خنیری خرد
صاحب جمال و اگر سنان زن باشد دیدن گیسوی ویرا گفته اند دلالت کند بر فرزندی صاحب
ریاست و نیز گفته اند دلالت کند بر فراخی سال و گفته اند اگر زنی اندر خواب بیند که
موی سر وی بسیار شده بود و مردم اندر آن گاه بی خبر دنبال فضیحت شود و گفته اند اگر
کسی اندر خواب بیند که ویرا بر میان سر گیسوها بود ویرا بتعداد هر یک از آن فرزندی آید و امّا رویه
سترون موی و اگر مردی اندر خواب بیند که اندر موسم حج بود و وی اندر آن حالی
موی سترون آن دلالت کند بر فتح و نصرت و قضاء دین قال الله تعالی لتدخلن المسجد الحرام الآیة

رویه خلق اندر غم موسم هوس حسن باشد امّا اثر آن کمتر باشد از آن که خلق اندر آن زمان غمناک است
و قبض کردن وی و بوی از آن هر چون خلق باشد و بعضی از معبران گفته اند که رویه خلق اندر غیر
موسم محمود باشد و اندر خلق غیبا و اهریمنا که در خانه آن زمان دلها خوش و نفسها فارغ بود و هر حسن در خلق
اندر سلاح دیدن مجرب باشد و گفته اند اگر سر خود را تراشیدن بیند اندر رویه خلق بر دشمن ظفر یابد
و گفته اند هر حرب را رویه خلق دیدن شمارد بود و ما مثل این اندر فن اول یاد کردیم و بعضی گفته
اند رویه خلق کسی را که عادة بود نیک باشد و دلالت کند بر فرح و قضاء دین و کسی را که عادة نرفته
باشد مکروه بود و دیدار ذهاب جاه و عار باشد **وَأَمَّا اگر بیند که زنبار** آن گفته اند
دلالت کند که شوهر وی وفات یابد یا وی را طلاق دهد و اگر اندر خواب بیند که شوهر وی موی را بپرید
یا بتراشید زن آن گفته اند حالت حرام بیند و با آن شخص نزدیکی کند که دلالت بر نیکوی کند
شوهر قضاء دین وی کند یا مالی که اندر دست وی باشد از آن خرج کند و اگر اندر غیر حرام باشد
زن دلالت کند که شوهر وی را اندر آن منزل که باشد رحمت کند هر جا که مرغ که چون پر و پرا
برکند از بهر فن عاجز ماند و گفته اند دلالت کند که شوهر وی بیمار شود و اگر بیند که کسی وی را دعوی
کرد بسر تراشیدن باطل شود بیذن آن دلالت کند که شوهر وی را دعوی کند بر خواستن زنی دیگر
و بسیار گفته اند که اگر زنی اندر خواب بیند که کسوی وی بریده بود زن هر گز نزاید **الْعُرْفُ**
و دیدار شعر اندر خواب گفته اند دلالت کند بر نیک کار و عزّ خصب هیبة ان ضعیف و بعضی
گفته اند رویه طره اندر تاه یار دیدار زن کاذب باشد و خمار آن زن خصب جمال آن زن ما شمار و اگر بیند که آن
باشد شوهر زنان **بِنَاءُ الشَّعْرِ** بدان که فروختن موی اندر خواب عامّا جمله نه محمود
باشد و دلالت کند بر ذهاب جاه و غضب و زوال دیدار و مرض و غم و اندوه باشد و اگر بیند که موی
پیش سر وی فرو ریخت آن دلالت کند بر ضرری که زود وی رسد و اگر بیند که موی پس سر وی
فرو ریخت آن اندر تاه یار رسیدن ضرر باشد اندر زمان مستقبل و گفته اند اندر زمان پیری بسی
رسد و فرو ریختن موی جانب راست سر غمی باشد اندر تاه یار که بسوی آن قرابه وی رسد و فرو ریختن
موی جانب چپ اندر تاه یار غمی باشد که بقرابه وی رسد و اگر ببیند قرابه بنا شد آن ضرر عاید باشد بوی

وکر ماني

وکر مانی گفته است که فرو ریختن موی سر اندر تاه یار ذهاب جاه بود اگر توانگر بود و اگر بیمار اندر غمی
باشد یا مانند آن دلالت کند بر فرج و قضاء دین و اگر بیمار باشد دلیل شفا بود و اصحاب اگر اندر خواب
بیند که میان سر وی موی بر آمده بود دلیل بود بر زیادت **بَيَانُ الشَّعْرِ عَلَى الْمَوَاضِعِ غَيْرِ الْمُعْتَادَةِ** و اما دیدن
موی بر بیشانی و روی و دیگر جای که در تن موی بر آن عادة نباشد آن نه محمود باشد
و دلالت کند بر نقصان دین و جاه و لزوم دین و بعضی از معبران گفته اند که دیدن موی بر جای که معتاد
باشد مانند کف دست و ناخن و بیشانی و مانند آن اندر زیادت و یار یافتن مال بود خصوص چون
آن موی را مانند موی گوسفند و اشتر و مانند آن بیند **الْأَهْدَابُ** و اگر اندر خواب بیند
که مژهٔ چشم وی بسیار شده بود آن دلالت کند بر حسن دین وی و اگر بیند که یکی مژهٔ چشم وی همی
کند دشمن وی را فضیحت کند و اگر بیند که مژهٔ چشم وی سفید شده بود آن گفته اند دلیل تواند
مرض باشد اندر تن و تمامی سخن اندر ذکر اهداب اندر جای خود گفته شده است **الْحَاجِبُ** و ابرو
اندر تاه یار زینه شخص باشد اندر جاه و اگر بیند که موی ابرو وی بسیار شده بود آن دلالت کند بر حسن سمت
و زینه از بهر آنکه زنان از بهر زینه تسویه آن میکنند و فرو ریختن آن دیدار ذهاب جاه و هیئه
بود و اگر بیند که یکی از آن را همی بر کنار بر کنار دراز شده جاه وی سعی کند و سفید شدن آن هر چون
سفید شدن اهداب باشد و علی الجمله رویه آن نزدیک باشد برویه اهداب **وَأَمَّا رُؤْيَةُ مُوَيِّ**
بِينِي و بسیار شدن موی بینی و دراز شدن آن نه باشد رویه غم و اندوه بود و کندن
موی دیدار یافتن فرج باشد از غم و بجای آوردن سنة **وَهَمْزُ حَنَكِ** بن رستن موی
اندر کوش چون بسیار باشد دیدار غم بود و سفید شدن موی بینی و کوش هم چنان باشد که
اندر اهداب یاد کردیم **اللِّحْيَةُ** بدان که ریش زینه و جاه و عزّة
مرد است و رویه زیادة و نقصان و خیر و شر اندر آن تعلق بدین چیزها دارد و نیز تعلق بغنی و فقر
سلاح دارد حسب اختلاف هیئة و الوان آن اگر اندر خواب بیند که ریش وی دراز شده بود
بر مقدار موافق و هیئة جمیل آن دیدار زیادتی جاه و منصب و کار بود و اگر بیند که ریش وی تا
ناف رسیده بود گفته اند آن دلالت کند که بیناه بمعصیتی مشغول و هم چنین

اگر سنار که بناف فرود و بیناه بود آن همین حکم دارد و اگر جنان سنار که بناف زیبا نه بود و وی کاه
اندر آن بینی کودا بن سپیدین کفته است که دلالت کند که بیناه این خواب نظر اندر خانها مردم کند
و با نشار که موذی باشد و اگر سنار که جنان دراز نباشد بود که بر میان زیبا نه بود آن دلیل موذی بود قال الله تعالی

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ

و اگر اندر خواب بیند که کنارها محاسن وی دراز نباشد بود نی میان آن کفته اند دلالت کند
بر نیل مالی که غیر بناه تمتع یابد و اگر سنار که میان آن دراز نباشد بود نی کنارها آن مار را خود خورند
و علی الجمله زیادة ساعدین محاسن همه اندر حول و همه اندر عرض و کثرة موی دلیل بکوی و حول عمر
و زیادة مال و منصب باشد و چون از مقدار معتاد تجاوز کرده باشد آن مکروه بود و همچنین
و بدن اندر محاسن چون نه بسیار باشد جنانک اندر عادة قبیح بود آن دلیل نوانکوی و اداء دین باشد و اگر
اندر آن تقصان فاحش بیند آن دلالت کند بر ذهاب جاه و رسیدن مذلت و خواندن اندر میان خلق
و اگر اندر خواب سنار که کوسه مجهول باز وی سخن بنهان از وی کارها بر وی منقوش کردد و از جاه
و مرتبه خود در افتاد از بهر آنکه ابلیس چون وسوسه خواکرد کفته اند بصورت مردی
بدین صفت بود و اگر رنک محاسن وی سخت سیاه بود آن دلیل غنی باشد و اگر جنان سنار که بیاض
آن با سبزی کی زند نعمت و ملکی عظیم یابد و بر اندر حمت دین و سوخامت خوف باشد
از بهر آنکه ریش فرعون بدین صفت بوده است و اگر سنار که رنکش زرد
کی زند آن دلیل فقر و سوخاک و مرض باشد و اگر سنار که نیرخی کی زند اندر دلیل ورع باشد و اگر بیند
که ریش اندر دست کرفت و از یک قبضه زیادة بود کفته اند دلالت کند بر غنا
که ریشها صادر نشود و اگر جنان بیند که ریش خود اندر دست کرفت و در دست وی باز نماند
آن کفته اند اگر جنان بیند که از دست بینداخت طی از دست وی برزد و باز نیاید
و اگر جنان بیند که نه انداخت یا سنار که بعد از آن در کریبان بر کرفت آن مال از دست وی برود
و اگر بیند که ریش اندر دست کرفت و آنج زیاده از یک قبضه بود قطع کرد کفته اند آن دلالت

کند و اگر سنار که ریش مردی کرفته بود و همی کشید از بناه او ی مالی بستاند و بخورد و خصومت چون
چیزی که ریش انکس بدست وی باز ماند و با شد که بناه را بر انکس دینی واجب شود و نیز دلالت
چیزی که فاعل امر مفعول را بکنایی منسوب کند قال الله تعالی

قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي

و دلالت که این جمله که یاد کردیم اندر است که شخص اندر سن آن باشد که ویرا ریش باشد و اما
اکر کسی که نه اندر سن آن باشد اندر خواب سنار که ویرا ریش رسته بود بر کریم اکر سن آن شخص
بر سن محاسن قریب باشد آن کفته اند دلالت کند اما بر تزاید سن و فخار و اندیشه سابق
وی اندر بن باب و اما بر استقلال و استبداد بینا ه بنفس خود و رفع سلطنت دیکران از وی
و اما اکر بینا ه را نه وقت ریش رسیدن باشد ارطامیدورس کفته است که آن نه محمود باشد و دلالت کند
بر موت ان شخل و هم رویه هر چیز که صاحب خواب نه اندر آن مخیا باشد مثال آنکه خیال اندر خواب سنار
که ریش کرد ویش وی سفید از شاه بود یا ویرا دندان بر آمده بود یا سنار که زن کرده بود یا ویرا فرزندی آمده بود
و اخ دین خاندر یابکی و برادر دین صفت بینا ن آن جمله کفته اند دلیل موت وی باشد الا نطق که ان اکر چه
پیش از وقت خود بنماید اندر آن ضرری نباشد اندر اغلب احوال از بهر آنکه آدمی خود بطبع حیوان
ناطق است و نیز نطق پیش از وقت از بعضی خلق صادر شده است و آن در حق بینا ن زیان دارد
دکران دلیل بیوه و بیجان بوده است چون عیسی و صاحب یوسف علیهما السلام قال الله تعالی
و یکلم الناس فی المهد و کهلا و من الصالحین قال عز اسمه و

وَشَهَّرْ شَاهِدًا مِنْ أَهْلِهَا

وَأَمَّا الشَّيْبُ فِي اللِّحْيَةِ و اکر بیند اندر خواب سنار که محاسن وی سفید از شاه بود
آن اکر بینا ه نه اندر سن آن باشد آن نه محمود باشد اندر تا بیار و دلیل غم و اندوه و قبض
و خوف باشد کما الله تعالی بوما یجعل الولدان شیبا و اما اکر بینا ه اندر ان سن باشد

یا کسی که محاسن وی سفیدار باشد اندر خواب چنان بد که سفیدار نوشاد بود آن دلالت کند بر بنا عزت
و وقار و منصب و هر چه بدین ماند و اگر اندر خواب بیند که محاسن وی اشمط بود آن دلیل زیادت جاه و وقار
باشد و کفته اند اگر اندر خواب بیند که محاسن وی جمله سفیدار شان بود و هیچ سیاهی اندر آن
باقی نبود آن دلالت کند بر فقر و اگر پیری اندر خواب بیند که محاسن وی سیاه بود آن دلالت
کند بر حرص وی و اگر شاه این خواب از لشکری و اهل حرب باشد آن دلالت کند بر قوت وی و
غلبه بر اعدا **وَاَمَّا نَتْفُ اللِّحْيَةِ وَقَطْعُهَا وَحَلْقُهَا وَنَتْفُ شَارِبِهَا** و اگر کسی اندر خواب بیند که ریش
خود را همی بر کند یا بتراشید یا ببرید یا آن بنفس خود فرو ریزید این جمله دلیل ذهاب مال و جاه
و عز و منصب باشد و این معانی اندر صورت نتف سخت تر باشد و خصوص چون بیند که بآن خون
همی بیرون آید و کفته اند اگر در ویشی اندر خواب بیند که ریش خود همی کند مالی از کسی بقرض بستاند و بیکزه
دهد بقرض و هر کاه که صاحب مال وی طلب کند سنتاه نیز از آن کس طلب کند **الشَّارِبُ**
و اگر اندر خواب بیند که شارب وی دراز شاه بود خلاف از قرار معتاد آن دلیل فتوة باشد و اندر دین مارقه
باشد و چنان شارب اندر تا بیل اقامه سنة باشد و ستردن و بر کندن آن درویش را مارقه باشد
و دلیل مذلت باشد و غنی را دلیل تلف مال بود **الْعَنْفَقَةُ** و عنفقه اندر تا بیل موی
مزین باشد معین خلق و هر زیادة و نقصان که اندر سار آن بدان شخص باز کردد و افتادن عنفقه
کفته اند دلیل موت شخص باشد یا سقوط از مرتبه خود **حَلْيَةُ الْمَرْأَةِ** و اگر زنی را اندر
خواب بیند که بر اریش بسته بود یا کبی و بر اندین صفت بیند معبر آن اندرین خلاف کرده
اند بعضی کفته اند دلالت کند که ان زنوا هر کز فرزند نیاید و اگر بر ابا کبی خصومتی باشد
ضرری بوی نرسد از ان کس و بعضی کفته اند بیمار شود و نیز کفته اند دلالت کند
بر زیادة شعر اندر مارقه وی و بعضی کفته اند اگر آن زن شوهر باشد شوهر کند و اگر وی را
شوهر باشد اگر شوهر وی غایب باشد حاضر شود و اگر حاضر باشد از وی غایب شود و نیز
کفته اند که اگر ان زن نه حامله باشد آن در حق وی محتمل این وجوه ماشد که یاد کردم و اما
اگر وی حامله باشد آن دلالت کند که ویرا فرزندی آید و خطر مردان بر سار **مُوی دَسْت** و اما

اگر اندر خواب

اگر اندر خواب بیند که موی بر عضد یا بر ساعد یا بر کف دست یا بر پشت دست وی یا بر ناخن
وی رسته بود آن جمله کفته اند دلالت کند بر نقصان دین و ذهاب مال از دست و بر کندن
و تراشیدن موی این مواضع دلیل قضای دین بود **مُوی قَفَا** و اگر اندر خواب بیند که موی
بر قفای وی رسته بود آن کفته اند دلالت کند که ویرا مار باشد و ویرا دینی بکسی باید داد
و ستردن و بر کندن آن موی دلالت کند بر ادای دین و امانت و اگر بیند که بر قفای وی هیچ موی نبود
آن دلالت کند بر افلاس وی **مُوی سِینَه** و اگر مردی اندر خواب بیند که موی بر سینه وی
رسته بود یا بر بستان وی رسته آن کفته اند دلالت کند که ویرا دینی بکسی باید داد
و اگر بیند که این خواب زنی باشد آن کفته اند دلیل جمع شدن دین باشد بر وی و هر موی که روئیه
آن بر اندام مرد مارقه باشد ان کراهیتی در حق زنان زیادة تر باشد و طرد آن بشتر بود **مُوی**
بَغَل و اگر کسی اندر خواب بیند که موی بغل وی دراز شده آن کفته اند دلالت کند بر حسن
دین وی و نیل مراد **قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰی وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ** الآیة و اما اگر بیند که بسیار شده
بود آن کفته اند دلالت کند بر جلادة اندر طلب مال بواسطه علم و تجارة و مقتضی ترک سنة
و مروة باشد و اگر اندر خواب بیند که قمال اندر موی بغل یا اندر دیکر موها ی وی افتاده بود
آن کفته اند دلالت کند بر کثرت عیال وی و کندن موی بغل اندر تا بیل اقامت سنتی باشد
مُوی زِهَار و قلت موی زهار و کندن و تراشیدن آن اندر تا بیل اقامت سنة باشد و
اندر امور دین محمود باشد و اگر سار که موی زهار وی بسیار شده بود یا جنان دراز شده
که اندر زمین همی کشید آن کفته اند دلالت کند بر ثبات مال و ولایة از حمت پادشاهی عجمی و اگر
سار که نظر اندر زهار خود همی کرد و چنان دید که بر ان جایکاه موی نرسته بود کفته اند
دلالت کند که ویرا زیادتی رسد اندر مال یا بروی جمله کشار **مُوی رَان وَ سَاق** و دیدن موی
بر آن و ساق دلالت کند بر جمع شدن دین بروی و قلة و کثرة آن حسب قلة و کثرة آن موی
و اگر اندر خواب بیند که خود یا شخصی دیکر آن موی را همی کند یا می تراشد یا بر کنده دان
دین کند بر حسب هیئة ازالت آن موی اندر جمع و تفریق آن **حِكَايَة** آورده اند

کاشحی بنزدیک ابن سیرین آمده گفت سر دیدم اندر خواب دیدم کاموی دیدم بر سیاق وی رشته بود ابن سیرین گفت برین شخص دین بسیار جمع شود و اندر زندان وفات یابد شنونده گفت ابن خواب را به تو دیده ام ابن سیرین گفت انا لله و انا الیه راجعون و گفته اند ابن سیرین را حمار عزار دیدم قرض افتاد و اندر زندان وفات یافت و شخصی بعذار وی آن دین را بگزارد **موی قلم** و رشتن موی بر قدم و بر زیر قلم و بر اطراف آن آن حمله اندر تاویل لزوم دین باشد و بعضی گفته اند آن دلیل یا فتن مال بود **موی ذکر** و رشتن موی بر ذکر و احیانا گفته اند دلالت کند بر موت صاحب خواب یا بر فسق وی و این هر دو از ان حمله مناجات مجربه آورده اند **موی باران** و اگر اندر خواب بیند که موی بر باران وی رشته بود آن دلیل زیادتی مال و شادی باشد بر مقدار قلت و کثرت آن موی و اگر اندر خواب بیند که موی باران وی دلیل ذهاب مال بود و هم حسین گفته اند اگر اندر خواب بیند که موی باران وی بیاراسته بود وی آن را طی کرده بود آن دلیل نقصان و ذهاب مال بود و اگر بیند که موی باران وی زیادت غم و مشقت بود و اگر بیند که فقیر باشد آن دلیل جمع شدن دین باشد بروی و بعضی گفته اند که این خواب دلالت کند بر ظاهر شدن حمد بن بیشان و اگر بیند که موی بدن وی سفید شده بود آن دلیل بیشان یعنی باشد آن دلالت کند بر خسران و تلف مال و اگر فقیر باشد آن اندر تاویل جمع شدن دین باشد بروی که آن را نتواند گزارد **ان شاء الله تعالی** و اگر اندر خواب بیند که موی وی مثل موی سگ یا خوک شده بود آن دلالت کند بر مذلت و خواری و سفاهت کردن با عموم خلق و دوری از مردم و اگر بیند که مثل موی حیوانی بود از سباع جون شیر و گرگ و پلنگ و مانند آن آن دلالت کند بر خوف و رذالت خلق و ظهور صفت آن در وی و اگر بیند که موی وی مثل موی مرغان شده بود آن دلالت کند بر دوام سفر و اگر بیند که مثل موی اسب یا استر یا خر یا اشتر بود مشقت و بر دستی باشد و اگر بیند که بدن یا سر وی کلا زاد شود و اگر بیند که مثل موی گوسفندان شده بود آن دلالت کند بر حلم و بلندی و حسن خلق و ریاست **والله یعلم**

وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَثَاثًا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ

باب اندر تاویل رویه استعمال کردن روغن اندر سر و اندر تاویل شستن و سر شانه کردن و اندر تاویل شانه و اندر رویه سر تراشیدن و حجامت کردن

و اندر تاویل نظر اندر آینه کردن و اندر دیدن روی آینه و اندر تاویل آهک کار داشتن و استره کار فرمودن

تاویل استعمال روغن بداند که کار داشتن روغن اندر سر و بدن اگر بر مقدار معتاد باشد آن اندر تاویل محمود باشد و دلالت کند بر زینت و غنی و شناجیها و اگر آن روغن زیت باشد آن اندر تاویل مذموم باشد از بهر آنکه پیغمبر علیه السلام استعمال آن بیشتر کرده است و دوست داشته است و اگر آن روغن را بوی خوش باشد آن دلالت کند بر کرامت و خیر و اگر آنرا بوی ناخوش باشد آن بر ضد این باشد و گفته اند روغن کنجد اندر تاویل زنی زانیه باشد یا مردی فاسق و اما اگر استعمال آن روغن زیادت از مقدار معتاد بسیار مثل آنکه سر که روغن از سر یا از ریش یا از بدن یا از لبها سروی همی چکید آن گفته اند دلیل غم و مرض باشد و اگر اندر خواب بیند که روغن بر سر کسی همی مالید یا وی بر سر کسی همی مالید ابن سیرین گفته است که باید که مفعول از فاعل بر خاست و اگر بیند که از شیشه روغن بیرون گرفت و بر سر خود یا آن دیگری همی مالید گفته اند آن دلالت کند که وی مداهن باشد یا مخنث چین باشد یا سوگند بارد و دروغ خورد **قال الله تعالی**

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

وَاَمَّا تَاوِيلُ سَرْ شَسْتَنْ بدانکه اگر کسی اندر خواب بیند که سر همی شست آن اندر تاویل روی خانه یا در جشمه و مانند آن باشد آن نیک باشد و دلالت کند بر صحت و غنی و خروج از هموم و اگر اندر خواب بیند که اندر کرباسه سر همی شست آن بعضی گفته اند که جون سر که در کرباسه سر و تن خود همی شست و سر و تن وی پاک گشت و از کرباسه بیرون آمد آن دلیل توبه کردن باشد که از همه غمها بیرون آید و اگر بیند که سر و تن بشست و بیرون آمد و سر و تن پاک نشسته بود آن دلالت کند که از آن خوف بیرون آید و بعضی گفته اند که اگر بیند که اندر خواب

تن درست باشد و هوا معتدل بود آن دلیل بر غنی باشد و اگر بیمار باشد صحت یابد و اگر بیمار باشد صحت نیابد اندر گرمابه نرود و اما اگر بیمار که همی جنان بیند که بگرمابه یا اندر آب گرم رفت آن دلالت کند بر مرض و اگر بیمار بود دیر شفا یابد و بعضی گفته اند که شستن سر و تن بآب گرم اندر گرمابه و غیر آن دلالت کند بر تب و غم و تو میدار شدن از فرج قال الله تعالی وَآنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ وَاما اگر بیمار که بآب سرد سر و تن شست آن دلالت کند بر شفا یافتن از مرض و خروج از غم و دیدار یافتن مراد بود قال الله تعالی

هذا المعتسال بالبارد والشراب

و اگر بیمار که اندر گرمابه با جامه و خز بیکاران سر و تن همی شست از گفته اند اگر بیمار فقیر باشد آن دلیل مرض بود از بهر آنک فقیر را سر و تن شستن بدین صفت اندر زمان عجز باشد و باشد که این جواب در حق وی دلالت کند بر بی غنی و اگر بیمار از اغنیا باشد آن دلیل صحت و نعم باشد نعمت دنیا و اگر بیمار که تنها سر و تن همی شست آن فقیر را محمود باشد و دلالت کند بر صحت و خروج از غم و غنی دادن دلیل عجز و فقر باشد و گفته اند اگر بیمار که اندر گرمابه رفت و عرق کرد و بیرون آمد از حمیت قرابه از بهر آنک حمام و عرق از شر حمیه باشد و حمیه اندر قرابه استعمال کند قال الله تعالی وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا و اگر بیمار که اندر آن آب که اندر چشمها باشد یا اندر چشمها که آنرا از بهر مداوا و آب کار دارند سر و تن شست آن دلیل صحت باشد و تن درست را دلیل مرض و علت باشد و اما تاویل سر شانه کردن بدانکه حمامی از معبر گفته اند که اگر کسی اندر خواب بیند که سر بشانه همی کرد آن دلیل نیاز نیه باشد و نعمان و بین آن چیز باشد که موی را بدان تغییر کنیم و بعضی گفته اند آن دلیل ذهاب غم بود و نیز گفته اند دلیل سفر باشد و اما حکم اندر تاویل رویه شانه و دیدن شانه اندر خواب بعضی گفته اند دلالت کند بر فرج یک ساعت از بهر آنک اقوی بین وی همین قدر باشد و بعضی گفته اند که شانه اندر تاویل مردی باشد عالم که وی را تبع بسیار باشد و همه متساوی باشند و معین خلق باشند اما ایشان را ایضا بزرگ نباشد و نیز

از اهل نفاق باشد و گفته اند که شانه اندر تاویل نیز دلالت کند بر آذر کوه و اگر آن شانه از آهن باشد آن اندر تاویل مردی باشد شگاف از خاندانی بزرگ صاحب تبع و خداوند آروع و تقوی باشد اما دلالت که همو از آن همت که منفعت رساند منتفعین مضرت باشد از بهر آنک آنچ مقصود است از شانه آن از شانه آهن نادر آید و استعمال آن معجب مضرت باشد و هر حسین که اندر جوهر جواهر نوذ از هر جوهر که سازد آن دلالت کند بر اخلاق و اوصاف و احوال آن مرد که بدان شانه منسوب باشد خب آن جوهر باشد اندر رداه و نفاست و بوی خوش و ناخوش و منفعت و مضرت استعمال آن شانه و شانه اندر تاویل نیز دلالت کند بر مردی مبرز و نیز دلالت کند بر فرزندی محبوب اگر اندر خواب بیند که شانه یافت و زنی حامله باشد و بر فرزندی آید نرینه و گر شانه زرین و شکسته بیند زن شانه دیدار موت آن فرزند باشد تاویل رویه سر که اشیاء و سخن اندر تاویل سر که اندر رویه کرمعانیات یاد کرده شود اگر کسی اندر خواب بیند که سر که اندر چشم همی کشید آن گفته اند اگر بینه بیند آن باشد که اصلاح چشم همی کرد آن دلیل صلاح دین باشد و اقامت سنته و اگر بینه وی بد آن بینه باشد و وی از آیش دین خود کند اندر میان خلق و اگر وی را ضمیر خود معلوم باشد اگر وی را ضمیر خود معلوم باشد آن اندر حق وی محمول باشد بر اصلاح دین و اگر نه از صلاح باشد آن اندر حق وی محمول بود بر آرایش ظاهر و اما اگر بیند که کسی سر که اندر چشم وی همی کشید یا وی اندر چشم دیگری میکشید ابن سیرین گفته است اگر فاعل این فعل از صلحا باشد فاعل مر مفعول را توبت کند اندر دین و اگر بینداند نه از صلحا باشد مفعول را از وی ماکروهی رساند و اگر آن شخص مجرم بود اگر بینی باشد آن داجع باشد بتریب اندر دین و اگر جوانی باشد وی را ماکروهی رساند و اما

شخم اندر تاویل خضاب بدانکه اصل اندر تاویل خضاب آنست که دلالت کند بر پوشیدن غرضی از اغراض بنهان مثل جاه و منصب و مال و سر خود و عیب بر خود اندر خواب سزد که عضوی را از اعضا خود رنگ کرد آن عضو آن رنگ قبول کند آن غرض وی بوشیده ماند و ذکر وی اشکار نشود از بهر آنک خضاب را دوام نباشد و اگر بیند که آن عضو آن رنگ را قبول نکرد آن چیز بوشیده نشود و اگر بیند که موی وی سفید بود

اندر خواب بیند که موی را حنا رنگ همی کرد فتنه اند آن دلالت کند که شاه متابعت سنّت کند و رای او رنگ
تغییر شیب حنا سنّة است و اگر بیند که این خواب ان را بود داشت و برا ما مر می رسد از برای رنگ ایشان
تغییر بر آن نیاهی کنند نه حنا و رسول علیه السلام فرموده است که شما مخالفت ایشان کنید و حنا رنگ
کنید و اگر چنان بیند که موی وی آن رنگ قبول نکرد خواهر که سری از آن خود بپوشد و بوشیاه
شود و اگر بیند که تنها سر خود را رنگ کرد فتنه اند سر رئیس خود را نگاه دارد و اگر بیند که سر
و ریش هر دو را رنگ کرد فتنه اند فقر خود را بپوشاند و طلب جاه کند بزرگ مردم باطل دعی
و اگر جوانی اندر خواب بیند که موی وی سفید شده بود و او آن را رنگ همی کرد چیزی که بنقصان وی
باز کردد بپوشاند پس بپوشیاه شدن آن عیب قبول آن رنگ باشد مر موی وی را و این سیرین
این را همچنین تعبیر کرده است و اگر اندر خواب بیند که بچیزی که بدان رنگ کردن نه معتاد
است موی خود را بدان رنگ همی کرد مثل کدو و سرخ و مانند آن اگر چنان بیند که موی
وی آن رنگ را قبول کرد آن فتنه اند دلالت کند که بپوشاه قصد بوشیدن سر خود کند بچیزی
که محال باشد و اگر بیند که وی آن رنگ را قبول نکرد طلب چیزی محال کند و اگر بیند که بر رنگ سیاهی
موی خود را رنگ کرد از خواب امیری می یابد که دشمان را بر رنگ شر عامه بیابد و اگر بپوشاه از غزاة بود
آن دلالت کند بر شجاعت و اظهار قوّة و جماعتی از علما این را در حق ایشان جایز داشته اند و
هم چنین اگر سلطان از یهود باشد آن در حق وی محمود باشد زیرا که این بیش ایشان
معتاد است و بعضی از معبران گفته اند که اگر کسی اندر خواب بیند که ریش خود را رنگ
کرد مالی یابد از جهت زنان **و اما خضاب دست** و اگر مردی اندر خواب بیند که انگشتان
دست خود را حنا رنگ کرده بود گفته اند تسبیح بسیار کند و اگر سلطان که دست را رنگ
کرده بود گفته اند وی را مشقتی رسد نا دیدنی و اگر زنی که دست راست را رنگ کرده
بود و آن رنگ نه موافق طبع وی بود آن بعضی گفته اند دلالت کند که شخصی بر دست وی
بقتل آید و اگر سلطان که هر دو دست را رنگ کرده بود آن دلالت کند که هر جه که اندر دست وی
از مال و حرفت و غیر آن هم مظاهر شود و اگر سلطان که هر دو دست را نقش کرده بود حنا گفته اند

که بپوشاه

که بپوشاه مضطر و بیچاره کردد و دشمن بروی ظفر یابد و شمانه گوید و مالت یابد از قلت کسب و خفته
و محتاج شود بفروختن آن خانه و اگر بیند که دستها را رنگ کرده بود بوزیا بدان نقش
کرده بود گفته اند حیلتی کند که بسبب آن مال از وی برود و اگر بیند که بنقره کرده بود
از مردان حیلت کند و اما اگر زنی اندر خواب بیند که دستها خود را یا انگشتان خود
را رنگ کرده بود آن گفته اند دلالت کند که شوهر
وی با وی نیاوی کند و اگر چنان بیند که دستها وی آن رنگ را قبول نکرد گفته اند دلالت
کند که شوهر وی را دوست دارد و اخوان آن کنار از وی و اگر بیند که دست خود را نقش کرده
بود گفته اند حیلتی کند اندر دفع تهمتی که او را بدان منسوب کرده باشند و اگر آن نقش رنگ باشد
آن گفته اند دلالت کند بر کثرت فسیح وی و اگر بیند که دست را نقش کرده بود حنا و آن نقش بر خلاف
دیکر مخالط شاه بود گفته اند وی را از جهت فرزندان غمی رسد و اگر بیند که آن نقش بر زر کرده
بود یا دست را بزر رنگ کرده بود گفته اند مال خود را بشوهر دختر دهد و وی را از شوهر شادی رسد

و اما رویه خضاب پای اگر اندر خواب بیند که پای خود را رنگ کرده بود
آن هر چنان باشد که اندر رویه خضاب دست یاد کردیم و چون تعبیر آن بکراهیه باز کردد
آن کراهیة اندر پای زیادة تر باشد و چون تاویل آن خیر باز کردد آن اندر پای کمتر باشد و اگر
بیند که با عار رنگ کرده بود و فرو کستر ایشان بود آن گفته اند اگر شاه مرد باشد دلالت
کند بر موت زن وی و اگر بیند که زن بود دلیل موت شوهر وی باشد و گفته اند اندر خواب
بیند که جامه یا بدن وی خیری از خضاب یا از سرمه یا چیزی که زنان آن را بر زینة استعمال کنند
آلوده شده بود آن اندر تاویل منعی اندک باشد که از جهت زنان بوی رسد **و اما نظر اندر**
آینه کردن و سخن اندر تاویل رویه آینه بدانکه معبران اندر تاویل اینه
خلاف بسیار کرده اند بعضی گفته اند که آینه اندر تاویل مرتبتی شاه باشد و صغر
و کبر و صفا و کدورة آن بقوة و ضعف آن مرتبة وی باز کردد و گفته اند اگر
بیند که نظر اندر اینه همی کرد روی خود را بزرکتر و زیباتر از آنچ بود همی دید آن

دلالت کند بر رفعة وجاه ونیکوی امور دنیا واگر ریش خود را در اینه سیاه وراست ونیکو
بیند واو را در بیاری بر خلاف این صفت باشد نشان بیش مردم عزیز گردد واگر ریش خود را
سفید بیند از دیار ذهاب جاه باشد ورسیدن مکروه بود از شخصی باین صفت وهمچنین
اگر سند که نظر در اینه کرد وبر روی خود موی همی دید بر جای که نه معتاد باشد آن دلیل نقره وذهاب
مال باشد واگر آن موی را سفید بیند آن دلیل ذهاب جاه بود وجمع شدن زر بدست وبعضی
گفته اند که اینه اندر تاریک باشد ونشکستن آن موت آن زن باشد وگفته اند اگر
بیند که نظر در اینه همی کرد اگر بیتان از ولایة باشد معزول شود واگر غریب باشد زن کند واگر
زن وی غایب باشد حاضر شود واگر سنان خار او نشکست باشد آن گشت تلف شود واگر سند
که نظر در پشت اینه همی کرد با زن صحبت کند در موضع مکروه وجمال وخلقة آن زن بحسب صفا
آن اینه باشد واینه اندر تاریک ویا در دستی باشد از آن بیتان که بیتان را بر عیوب خود بینا کرداند
قال النبی علیه السلم المومن مرآة المومن واگر سند که نظر در اینه کرد وصورت جوانی
اندر آن همی دید آن دلالت کند بر شغلی که جای وی بگیرد واگر صورت پیری بیند دوستی را بدید
واگر سند که صورت زنی دیبا آن دلیل آمدن دنیا باشد واگر بیند که فرج زنی دید اگر آن زن وی
باشد یا زنی معروف باشد آن دلیل یافتن فرج باشد از جای معروف واگر آن زن مجهول باشد آن
دلیل یافتن فرج باشد از جای که یاران او میان ندارند واگر بر آن فرج موی بیند آن فرجی باشد که
متضمن غم باشد وعلی الجمله هر چیز که اندر آن اینه دیده شود از اختلاف انواع حیوانات
وجواهر وغیر آن تعبیر آن بحسب اسم ومعنی ورنگ وخاصیة ودیگر اوصاف آن یابد
کردن واگر بیند که نظر در آینه زنگ گرفته همی کرد آن گفته اند دلالت کند بر ذهاب مروة
وبدی حال بیتان واگر بیند که آینه را از زنگ همی زدایید آن دلالت کند که بیتان اندر غمی باشد وطلب
فرج کند وفرج یافتن وی از آن غم بقدر پاک شدن آن آینه باشد وبعضی گفته اند
که دیدن صورت خود اندر اینه وآب وآفتاب وماهتاب وستان واشباه آن
دلالت کند اما اگر بیتان را فرزندی آید که مانند وی باشد واما اگر شخصی که بدین چیزها

مسنون باشد

مسنوب باشد جای وی بگیرد واما اگر یکی از اقربای وی با وی منازعت کند وعاقبت نصرة
از آن بیتان باشد از بهر آنکه آن صورت مرئی بیش از خالی پشتی نطق وی عمل واین خواب نیز
گفته اند دلالت کند که زن برادر دوستی باشد که شوهر آن دوست نبرد یدار آن زن عزیز ومقابل باشد
اندر محبت ونظر اندر اینه نقرس وتب کینه کردن گفته اند دیار ذهاب جاه بود واینه نقره نیز گفته
اند اندر تاریک زن باشد واگر آن اینه از زر بود آن گفته اند دلالت کند بر نیاز غنی بعد از فقر واگر بیرون
لعاب زر مرد وماند آن باشد آن دلالت کند بر نیاز غنی وظفر دیدن دوستان حقیقی واگر مروارید
باشد آن دلالت کند بر زنی صاحب جمال یا بر نظر کردن اندر قرآن یا دلیل یافتن مالی حلال بود واگر
سند که نظر در اینه صافی همی کرد وصورت خود اندر آن ندید آن دیار موت وی بود ونصاری
گفته اند که نظر در اینه کردن مکروه بود ودلالت کند که حق تعالی اندر سر وعلانیة از وی
راضی نباشد وخیر از وی برود واگر سند که نظر در اینه کرد وصورت خود اندر آن بدوی وفاة یابد
وآن شخص بجای وی بنشیند واگر سند که صورت بتان خود اندر آن دید آن دلالت کند که وی عزیز دو بتان زن
وی را زن کند وجای وی بگیرد واما صاحب مدارس گفته است که نظر در اینه کردن جون
صافی باشد وروی خود را اندر آن بنکوی سند آن اگر بتان غرب باشد زن کند واگر غمگین باشد
فرج یابد از بهر آنکه اصحاب هموم نظر در اینه نکنند ویمار را دیدن موت بود از بهر آنکه اینه از جنس
زمین است ومسافر را دیدن رجوع باشد باز وطن خود واین جمله آنست که صورت خود را اندر اینه بشکل
آدمی سند اما اگر اندر خواب سند که نظر در اینه کرد وصورت را بصورت سگ یا خوک یا چیزی از بهایم
دید آن اینه اندر تاریک یا در دستی باشد که عیوب واخلاق ذمیمه بیتان باوی نماید واگر سند که خود را بصورت
خری یا اشتری یا اسبی یا اشتری دید آن اینه اندر تاریک باشد که بیتان عاجز ومحروم
وی شود واگر سند که خود را بصورت چیزی از مرغان دید آن دیار سفر بود وباشد که از سفر
بی اختیار وی باشد واگر سند که خود بصورت آفتاب یا ماهتاب یا دیگر ستارگان دید یا بصورت
ملکی دید آن دلالت کند بر صفا طرف روحانیة وی چون ستان از صلحا باشد واگر ستان از ملوک
اشراف باشد آن دلالت کند بر قرب وشهرة وغلبه کردن وی بر اعادی واگر بر وی خفر یابد از بتان

والكر بيناركه خود را بصورة يغمبري بيارا ن دولت كناد برمتابعة سنة انبيا عليهم السلم والكر سنارکه نقص اندر آينه كرد وهمه زمين پاستنها ن بريد آن اكر بيناك از ملوك باشار كه اندر شمس وقمر يازكرده شار والكر ستاك از صلحا باشار آن دلالت كناد برصفا اندرون وي وبرشرف بودن برخو اطرخلق والكر از غير ايشان باشد صنعتي كند كه بدان مشهور كردد يا وبرا فوريذي آيد وربته يا اين نجوم يا ما نكه يا د كرديم امّا تطوّل دن اندر حجب وزمين وسفار واشال آن وديذن روي خود اندر آن آن نه محمود باشد على العموم ودلالت كناد برموت ستاك يا برموت يكي از افربا وي واما سخن اندر تاويل اهرك كاردا شتن واستن كار فروذن بدا نكه معبران كفته اند كه اكر بيني اندر خواب بينا كه اندر كوما به اهك كاردا شت واهك ازالة آن موي از بدن وي بكروذ وعسار كرد اكر بيناك مزيون باشار دين كذارذ واكر خشمكين باشار فرج يابذ واكر خايف باشار ايمن كردذ واكر بيمار باشد شفا يابد واكر بناه باشد نذر كردذ واكر حج نكرده باشد حج كند واكر توانكر باشار كفته اند درويش كردذ واكر برا قصد شغلي باشد آن شغل تمام نشوذ وستردن موي زهار باستره همين حاكم دارذ وامّا فروريختن آن موي را كراهيه داشته اند وكفته اند دلالت كناد برموت يكي از اقربا وي واكر سنا كه استعمال كرد وآهاك موي از بدن وي نبرد يا استن كاردا شت وموي از بدن وي نتواشيذ آن كفته اند دلالت كناد برعمي كه آن بقاي بنا شد واكر سنا كه مري از ان جمله بدن وي ببرد الا از عورة ابن سيرين كفته است كه اكر سناك اين خواب مسافر باشد با اهل وعورات خود نرسذ واستعمال كردن اهك اندر سرو ريش هوجنان باشد كه اندر ستردن آن يا د كرديم وكفته اند اكر اندر خواب سنا كه استعمال آهك اندر جمله بدن خود بكرد الا اندر روي آن دلالت كناد برموت وهمچنين كفته اند اكر بيناك كه استعمال آهك كرد وهيچ موي از بدن وي نبرد يا ببرد ونه پاك بود آن دليل غم بود والله اعلم

باب ششم اندر تاويل ديدن آدمي كوشت خود را واز ديكر ان

اندر تاويل خوردن آدمي كوشت خود را واز ديكران

واما خوردن آدمي كوشت خود واز ديكران بدا نكه جماعتي از معبران سلم كفته اند كه خوردن آدمي كوشت خود را دلالت كناد برخوردني كه ذخيره كرده باشد وخوردن كوشت ديكري دلالت كناد برخوردني ما نكه كوشت وي خورده باشار چون سنا كه كوشت آنكس خسته يا برشته همي خورد واما اكر سنا كه كوشت وي خام همي خورد كر اندر سناه تاثيري از آن نشان همچنين باشد كه يا د كرديم واكر سنا كه اندر وي هيچ تاثيري نكرد بيناه غيبتة وي كناد قال الله تعالى

ايحب احدكم ان ياكل لحم اخيه ميتا

وبعضي كفته اند كه اندر خواب سنا كه كوشت خود همي خورد مالي بسيار يابد وريا ستي بزرك يابد وهمچنين اكر بيناك كه كوشت مجاز وي يا ابرتي يا مصلوتي همي خورد مالي عظيم يابد وآن مال از وجهي حلال باشار واكر بيناك كه كوشت خود بدندان همي كند ومي انداخت كفته اند آن دلالت كند وي مردي غمازبود وداري كه از آن نالامتي عظيم يابد واكر سنا كه كوشت خود يا از آن ديكري همي خورد آن اندرتاويل خوردن سرمايه صاحب آن سر باشار يا خوردن مال پيش خود واكر سناك كه زفان خود همي خورد اكر سناه دلالت اشار ايشان باشار آن دليل خوردن مال بود از جهت زفان خود واكر سناه متكلم يا واعظ ومانند ايشان باشار آن دلالت كناد برترك كردن صنعت خود وبرمزاولة كردن باخلق ومهر وخوردن خشم وتعود سكوت واكر بيناه از ملوك باشار آن دلالت كناد برخلق وي باخلق جهان وترك آيذ اخلق واكر سناه از عوام باشار آن دليل ندامت بود سبب سخني كه از وي صادر شود واكر سناه زني باشار آن دلالت كناد برساز كاري وي وترك اخلاق ذميمه وكفته اند اكر مردي اندر خواب سنا كه كوشت مردي همي خورد واعلي يا منفعل فساد كناد وبروي غالب شود واكر سنا كه كوشت خفاش همي خورد مالي يابد واكر زني اندر خواب سنا كه كوشت خود را همي خورد زيا كناد يا از اجزن بستان خود خورد واكر سنا كه كوشت زني ديكري همي خورد بروي غالب شود يا با وي مساحقة كناد ونصاري كفته اند كه اكر اندر خواب بيناك كوشت دوزند خود همي خورد خسته يا برشته خيري به فاعل ومفعول ايذ دو

رسد و ارطاميدا در سر كفته است كه خورد ن كوشت خود اندر تا ويار دلالت كند بر خورد ن كسب دست خود و هر حسين كفته است كه مردم بيضي كوشت بعضي مي خورد نا ايشان ازهم دكر منتفعة يا بنار و على الجمله كفته اند خورد ن كوشت مرد مده تر باشد از ان زن و از ان جوان مه تر باشد كه از ان پير و جاماسب كفته است كه ديد ن كوشت آدمي اندر تا ويار دلالت كند كه ستان قادر يا بد بر مراد خلوة كرد ن با مملوك و خورد ن كوشت و بول و خون وي دلالت كند كه بيتان خيري يا بد و اما اذا ويل سخن كفتن اعضا بدا نكه حماعتي از معبران كفته اند كه سخن كفتن اعضا آدمي مثال انست كه كسي اندر خواب بيند كه سر يا بيني يا ران يا دست يا پاي وي مثلا با وي سخن كفت ازين دلالت كند بر فقر و احتياج آن شخص كه بدان عضو منسوب باشد از اقربا بيتان چنانك يا د كرد يم كه يعني اندر تا ويل فرزند باشد و دندانها اهل بيت باشند پس سخن كفتن اين اعضا دليل محتاج شدن و درويشي اين قوم بود و بدانكه اين قاعده سخن اندرين باب كافي نيست از بهر انك سخن كفتن اين اعضا خسب احوال ستان بكردد و هم حسين خسب ماهية آن سخن بكردد و نيز بعضي اعضا خود ذاتست تعبير آن به بيتان تعلق دارد نه بغيري و نيز اكر بيتان را كسي از اقربا باشد نا ويار بعضي از اعضا بدينان تعلق دارد و چون نيز كسي از اقربا با شان تعبير آن به ستان باز كردد چنانكه يا د كرده شد و چون سخن برين منوال جاري است ما اشارتي حفيف بر وفق اصول اندرين معني ايراد كنيم اكنون بيايد دانستن كه سخن كفتن اعضا اندر خواب بر چند وجه صورت بندد يكي آنكه سندكه عضوي از اعضا وي با وي سخني كويد مفهوم ظاهر و آن سخن موافق احوال بيتان باشد مثال آنكه ستان شخصي از اهل صلاح باشد و از آن عضو سخن بر وحكمت شنود يا خبري از اخبار غيبي شنود تعبير آن خواب همان سخن باشد بعينه و محتاج تا ويار و تفسير نباشد از بهر انك چون برين وجه شنوده آن از جمله منامات ظاهره باشد و ما اندر فن اول ازين كتاب بيان كرديم كه منامات ظاهر محتاج تعبير نيست و هم چنين چون ستان ندا اهل صلاح باشد و از عضوي از اعضا خود سخني شنود كه متضمن تحذير باشد يا ويرا كويد كه فلان فعل مكن يا توبة كن و مباشر تعبير اين خواب آن باشد كه ويرا از عقوبة حق بر هيزا يد كردن و بتوبة و انابة مشغول شدن قال الله تعالى يوم تشهد عليهم ايديهم و ارجلهم بما كانوا يعملون و دوم آنكه اندر خواب ستان كه دست و پاي و ديكر اعضاي وي با وي سخن كفت و وي اندر آن حالت بتوان دانست كفتن آن نه غاية زدي باشد و خصوصا كه آن سخن بصرف كه اي باشد يا سخني باشد كه ستان آنرا فهم نكند و آن شخص را از عقوبة حق و سوء خاتمت بايد ترسيدن و توبة بايد كرد و سر و علانية خود با حق راست بايد كردن قال الله تعالى اليوم نختم على افواههم و تكلمنا ايديهم و تشهد ارجلهم و هم حسين اكر بيتان كه بوست وي با وي سخن كفت يا كسي با ن از بوست آدمي فاوي دا ذ يا با ن ازان بيافت اين جمله كفته اند دلالت كند كه فوق تو از بيتان باشد بروي اعتراض كند كه فلان كار را چرا كردي و وي كويد با مو فلان كس كردم يكي كه فوق تو از وي باشد اندر مرتبة قال الله تعالى و قالوا لجلودهم لم شهدتم علينا قالوا انطقنا الله الآية و اما اكر اندر خواب ستان كه عضوي از اعضاي وي خنديد يا بكريست بعيد از ذهن آن خنديدن اندر تا ويار دليل فرح باشد و كريه آن بر عكس آن باشد

وسوم آنست كه بيند كه اعضاي وي سخني كفت

با وي و وي معني آن ندانست يا ستان كه اصوات نامفهومه از اعضاي وي صادر مي شد آن دلالت كند بر فقر و سوء حال ستان و آن آنكس كه بازان عضو منسوب باشد و اما وجه احتلاج اعضا بدانكه علما اندر جستن هر عضو از اعضا ادمي معني را استنباط كرده اند و اندران كتابها مفرد ساخته اند و آنرا قسمي از اقسام فراست نهاده اند و غرض ما اندرين موضع آنست كه بايد كه اهل اين صنعت را معلوم باشد كه جستن اندر خواب بيتان كه عضوي از اعضاي وي بجست تعبير آن خواب همان باشد كه اندر معني جستن آن عضو يا د كرده اند و قرني بنا شد اندرين باب ميان خواب و بيداري مثال آنكه كفته اند كه جستن فرق سر دليل شادي باشد و جستن چشم راست دليل غم و مرض بود و جستن چشم چپ دليل فرح باشد و جستن بستان يا فتن مزكي باشد و جستن ابرو راست دليل فعل قبيح باشد و جستن ابرو چپ شنودن سخني خوش باشد و جستن ساعد راست دليل قبض باشد و جستن ساعد چپ دليل حرفتي باشد و جستن بازوي راست دلالت كند كه زني را در كنار كيرد و جستن بازوي چپ دليل تفكر و انديشه باشد و جستن پاي راست دليل سفر بود و جستن پاي چپ هم حزن باشد و جستن زانوي راست دليل سفر بود و جستن زانوي چپ حزني باشد

وأما سخن اندر تأويل نام كردن اندر خواب

وبعضي از آنچنان كه اندر رفتن خود مسطور است وأما سخن اندر تأويل نام كردن اندر خواب بدانكه اگر كسي اندر خواب بيند كه كسي بنامي برخواند اگر ويرا بنام خود برخواند نيك باشد أو تعبيري نباشد وأما اگر چنان بيند كه ويرا بنامي ديگر يا بكنيتي يا بلقبي ديگر برخواند اگر ويرا بنامي يا بلقبي خوانده باشد كه آن نام بروي عيب باشد آن دلالت كند كه آن شخص معيوب گردد يا از آن عيب مشهور شود واگر آن نام نامي محمود باشد مثل محمد و محمود و أحمد و علي و عبدالله و عبدالرحمن و سعيد و مسعود و ميمون و مبارك و ابوالخير و ابوسعيد و ابوالمبارك و مانند آن آن دلالت كند كه احوال و أخلاق وي مبارك گردد و بوصفي كه متضمن معني آن اسم باشد مشهور گردد و اوصاف نيز همچنين باشد مثل آنكه اگر اندر خواب بيند كه كسي ويرا بخيار خواند يا فاسق خواند و مانند آن آن دلالت كند بر مشهور شدن وي بآن صفت و اگر بيند كه سخي يا كريم يا صالح يا عالم يا زاهد و مانند آن همچنين باشد و اگر فاعل آن سخن مجهول باشد آن اندر تأويل بقوم تو باشد اندرين معني و اگر آن بصوتي هاتف باشد آن بقوم تو باشد و چون سند كه كسي ويرا بكنيت خواند چون ابوسعيد و ابوالخير و ابوعبدالله و مانند آن دلالت كند كه بيماران را فرزندي آيد نرينه و بيماران بسببي مشهور گردد و خصوص چون زن وي حامله باشد

باب هفتم
اندر تأويل رؤيت خلفا و سلاطين و احوال ايشان و متعلقان ايشان مثل وزير و حاجب و قاضي و لشكربان و آنچ بديشان تعلق دارد

مرتب بر بعضي از حروف تهجي و اين باب مشتمل است بر دو فصل

فصل اول
اندر تأويل رؤيت امام مسلمانان و ديگر سلاطين و اندر افعال و هيئت و حركات ايشان

وما ابتدا ذكر ايشان اندر باب مفرد ازبهر آن كرديم كه رؤيت ايشان و افعال و هيئات و حركات ايشان معاني ديگر خلق باشد و خير و شر و زيادت و نقصان اندر احوال ايشان تعلق بعموم خلق دارد بدانكه رؤيت بادشاهان عادل اندر خواب على الجمله محمود باشد وچون آن بادشاه را از خويشتن راضي بيند كه آن دلالت كند بر رضاي حق تعالى و اگر ويرا خرم

وتان رؤيي سزاوار آن ديار تباه بود و اگر ويرا بر خويشتن خشمناك بيند آن ديار خراب باشد و اگر ويرا منقبض و ترش روي سزاوار آن تكفته اند دلالت كند كه سلطان بخيري مشغول باشد كه رضاي حق اندران نبود و تعلق بفساد دين دارد و عمر حسين اگر سزاوار كه نام مسلمانان يا بادشاهي عادل يا ولي از اولياي حق روي ازوي بگردانيد روي آن را سببي نداشت آن همين حكم دارد و اگر اندر خواب سزاوار كه خويشتن خليفه تواند بود يا سلطان تواند بود آن تكفته اند اگر سزاوار از اهل سلطنت باشد يابد و اگر نه اهل آن باشد آن دلالت كند بر مصيبت و تفرق امور و طغيان فتن دشمن بروي و شماتت كردن أعدا بروي و تكفته اند اين خواب دلالت كند بر موت سزاوار از بهر آنك هر كسي كه ميرد كس را بروي حكمي نباشد و اين اندر آن صورت است كه سزاوار نه از اهل سلطنت باشد و اگر سزاوار اين خواب بيند باشد آزاد شود از بهر آنك خليفه و سلطان نه محكوم باشد و اگر سزاوار كه خويشتن يكي از خلفا بود آن همچنين باشد و اما اگر سزاوار كه حق تعالى خلافت بوي داد يا خلق و بر اخلافت نشاندند آن اگر سزاوار از اهل خلافت باشد تكفته اند بي شك خلافت يابد و اگر نه اهل آن باشد آن تكفته اند دلالت كند بر ظهور فتنه كه اهل باطل اندر آن هلاك شوند و اهل خير و صلاح نجاة يابند قال الله تعالى

اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء

و اگر اندر خواب بيند كه وي يكي از جمله پادشاهان بزرگ شاه بود آن دلالت كند بر بيداد دولت اندر امور دنيا و متضمن فساد دين باشد اگر آن پادشاه ظالم بوده باشد و ارطاميدورس گفته است كه اگر سزاوار اين خواب بيمار باشد وفات يابد و اگر تن درست باشد آن دلالت كند بر موت اقربا وي از بهر آنك هلاك مشتركت باشد و نيز دلالت كند بر ظهور خبرها بوشياه آن بر آنك سلطان ظالم است كه مشهور بود و اگر سزاوار را با كسي خصومتي يا منازعتي باشد نصرت از آن سزاوار باشد و اگر بنده باشد آزاد شود و اگر سزاوار از حكما باشد يا از حرافيش بود آن دلالت كند كه هيچ كس اندر آن صنعت فوق او نباشد و اگر اندر خواب بيند كه خليفه را يا بادشاهي بزرگ را بكشت طلب كاري بزرگ كند و بيابد و اگر چنان بيند كه امام يا بادشاهي ديگر با وي سخن گفت اگر آن سخن بغير تلطف

ومجبت باشد یا سخن حکمت باشد آن گفته اند دلالت کند که حاجتها بشاه کرده شود وعزت ورفعت
یابد قال الله تعالی فلما کلمه قال انک الیوم لدینا مکین امین و همچنین اگر سند که خود بطریق حکمت
وصلاح با سلطان سخن گفت یا محاصت کرد آن همچنین دلیل بر ظفر و مراد بود و اگر شاه تاجر باشد
سود کند و اگر وبرا ملکی منازعی باشد بر انکس ظفر یابد و اگر فقیر باشد غنی گردد و در خواب بعضی تا با سخن گفتن با پادشاه همان سخن گفتن باشد بعینه و اگر سند که با امام یا با سلطان برابر همی رفت دران
که باشد برابری کرد اندر سیرت و اگر سند که پادشاه بود برجهاربای وی نخی سیمین آن پادشاه کند یا
نیابت وی کند قال اندر جیون و اما بعد از موت آن پادشاه و اگر سند که امام یا سلطان ردیف وی
بود اگر شاه از علما و صلحا باشد آن پادشاه متابعت سیرت وی کند و اگر ارد یکر قوم باشد وی نا فرمانی
پادشاه کند و همچنین اگر سند که عضوی را از اعضا سلطان همی خاربذ گفته اند نافرمانی
وی کند و اگر سند که با امام نان خورد شرف و رفعت یابد بقدر ان طعام و خب جوهر آن اندر
شرف و رتبه و اگر سند که با امام اندر جامه خواب خفته بود میان ایشان هیچ ستر حایل نبود
آن دلیل عزت باشد و اگر خان سند که امام برخاست یا بیدار گشت و وی هم چنان خفته بود گفته
اند با امام مخالفت کند بر وجهی که امام بروی خشم گیرد و مال از وی بستاند و همچنانک خفته
همچون مرده است و چون کسی بیند که مرده را بیافت آن اندرنا و یاران فتن حال بود و اگر سند که خود
پیش از امام برخاست از آن مخاصمت ایمن گردد از همانک با امام خفتن برابری کردن با تند با وی و
برابری با وی کردن در مخاصمت بود و اگر سند که بر جامه خواب امام خفته نی رویه وی اگر آن
فراش معروف باشد اندر ضمیر شان گفته اند از امام یا از کسی از متعلقان وی زنی را زن
کند یا کنیزکی یابد یا مالی یابد که اندر وجه زنی یا کنیزکی صرف کند و اگر آن فراش مجهول
باشد گفته اند سلطان وبرا اندر سلطنت شریک کرداند یا وبرا اندر بعضی از مملکت خود
حاکم کرداند بقدر بزرگی آن فراش و اگر سند که با حرم امام نشسته بود یا با کسی از ایشان
خفته بود آن گفته اند دلالت کند که بتوان مراد خود بیابد اگر با آن دلیار خیر باشد و اگر
با آن دلیار خیر نباشد بتوان غیبت امام کند و اگر بیند که بر در سرای سلطان تردد کرد یا خدمت

وی تردد کرد بر دشمن ظفر یابد و اگر سند که اندر سرای امام رفت اندر اشغال وی شروع کند و گفته اند
اندر اشغال اهل خود سعی کند و دنیا بروی فراخ گردد و اگر سند که بخانه کان اندر سرای امام رفت ریاست
یابد و جرم از وی عفو کنند قال الله تعالی وادخلوا الباب سجدا الآیه و اگر اندر خواب بیند
که خلیفه یا سلطان چیزی بوی داد از متاع دنیا نعمت و رفعت یابد بمقدار آن عطا و بخسب نفاست
جوهر آن و اگر سند که چیزی از جامه آخر بریا از جواهر سفته بوی داد و برا کنیزکی خشتار یا زنی
از متعلقان بزنی بوی دهند و اگر سند که سلطان اندر سرای خود جای خود را از موضع معهود بگردانید
آن سلطان زنی دیگر کند و باشد که زن وی را طلاق دهد یا بعضی از حرم خود را معزول کند
و اگر سند که سرای سلطان یا بعضی از آن خراب شده بود آن اندرنا و یل نقصانی باشد که اندر مملکت وی
پدید آید یا کسی از اهل بیت وی وفات یابد و اگر بیند که امام وبرا بر بعضی از مملکت خود یا بر طرفی از ثغور
اسلام گردانید بنیابت خود آن گفته اند دلالت کند بر بیار ریاست و شرف و عزت و زر گوهر
بر مقدار نزدیکی آن موضع و خب قرب و بعد آن جایگاه بنشستگاه امام و اگر امام را یا سلطانی بزرگ را
سند که عیادت همی کرد اگر در ضمیر وی آن باشد که بای برهنه بود آن مکروه بود و دلیار مذلت باشد
و اگر نه بای برهنه باشد آن بعضی گفته اند دلالت که وی بر دشمن ظفر یابد یا کتمان سری کند و بلا نکه
این اگر وبرا با حشم و هیبت چیار دیاه باشد این چنین باشد و اما اگر وبرا اندر این حالت تنها دیاه باشد و
اندر رعیت نا محمود دیاه باشد بنسبت با منصب وی از دیار ذهاب دولت و انقضا عمر باشد و این بر بن
وجه مجرب است و اگر سند که رعیت از بر پادشاه بجان گردند از بر وی تواضع کنند و مطیع
وی گردند و اگر سند که رعیت بروی دروغ همی گردند سخنی مکروه بروی براشنوانند و اگر سند که رعیت
سنان بوی همی انداختند آن همچنین باشد و اگر سند که زر بروی نثار همی کردند پادشاه از بشان
سخنی نیکو شنود و اگر بیند که دیار جواهر نفیسه چون بیروزه و مانند آن بروی نثار همی کردند آن اندر
غایه محمود باشد و اگر بیند که چیزی شیرین چون شکر و مانند آن بروی نثار همی کردند آن دلیار
شیرین سخن خوش با ثنا از رعیت و اگر سند که رعیت تیر بوی همی انداختند ایشان بروی دعا
بد کنند مسبب ظلم وی و اگر سند که چیزی تیرها بروی آمد دعا ایشان مستجاب گردد و وبرا بلا رسد

واکر ان پادشاه عادل باشد ان دلالت کند که رعیّة نافوطنی وی کنند و اکر سند که رعیّت وی را مدح کنند
آن نیکو بود ان دلالت کند بوفور ذکر جمیل و احسان وی اندر میان ایشان و بوظیفها و فتن بر اعدا و اکر
سند که رعیّت بروی صلوات فرستادند بروی مدح و ثنا کویند و اکر بیند که وی رعیّت را همی دشنام داد
و قدف کرد نیکو نیست ان دلالت کند بضلالت و مال ایشان بستانند و اکر سلطان را اندر خواب
جنان بیند که در بغرهان زن همی آن دلالت کند بر ذهاب ملک وی و بر حزن طویل از برای آنک آدم
را علیه السلام آن واقعه ان بی فرمان بود زن فرا پیش آمد و اکر سند که امام بر اسب نشسته بود
و سلاح بوی ان دلالت کند بر قوت وی و ظفر با فتن بر اعدا و اکر سند که سلطان اندر خانی یا اندر سرائی
یا اندر جای رفت که رفتن وی اندران جایها معتاد بود یا مناسب ساز وی باشد آن دلالت کند بر زیادت
و شرف و نعمت بر اهل آن موضع را و اکر آن موضع نه مناسب حال وی باشد یا رفتن وی اندر آن جای
نه معتاد باشد اهل آن موضع را خواری و مصیبت رسد و خصوص اهل مناسب و اشراف را قال الله تعالی

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا

و اکر بیند که سب امام از آهن بود آن دلیل غایة قوّت وی باشد و اکر سند که از بیرون بود با ان رنکی سبز
بود آن دلیل ظفر باشد و اکر سند که بر عقاب نشسته بود دلالت کند که وی بر حمله
زمین حکم بکند و عاقبت ملک از وی زایل کردد و بمن وی برخطر باشد چون آن پادشاه نه عادل
باشد بدلیل قصّه نمرود و اکر سند که بنفس خود سلطنت را ترک کردی اکر بی ویرا معزول کند
کفته اند عجب آنرا که متصدّی پادشاهی باشد بدلیل قصّه یونس علیه السلام و اکر سند که ویرا از
پادشاهی معزول کردانند آن خواری و مذلّت باشد و اکر جان سند که ویرا معزول کردند و جهانی را
بجای وی بنشاندند و بر اضرار رعیّت دشمن و اکر سند که بری را بجای وی بنشاندند آن
کفته اند دلیل قوّت وی بود و دیدن بیماری خلفا و سلاطین اندر خواب دلالت کند
بر ظلم آن پادشاه و چون بیند که یکی از ایشان مرده بود آن دلالت کند بر خللی که اندر دین یا اندر ملک وی
پدید آید و اکر پادشاهی را اندر خواب سند که بر کردن زرافه نشسته بود آن دلیل قوّة سلطنت

وی باشد و اکر سند که سلطان مرده بود و رعیّت وی را دفن کردند دلیل ظلمی باشد که بعد از آن او پدید آید صلاح
بود و اکر سند که ایشان وی را دفن کردند از صلاح وی مایوس کردند و اکر اندر خواب سند که امام یا سلطان
اندر بیمارستانی رفته بود دلیل رفت اکر اندر ضمیر ستاره جنان باشد که این فعل از وی عاجزان تواضع صادر
وی شمرد یا آن پادشاه خود بدان معتاد باشد اندران خللی باشد و زیادة شهرة و قوّة و رفعت و تواضع
بود از بهر آنک این فعل از انبیا علیهم السلام صادر می شد عاجزان تواضع و اندر منصب ایشان هیچ خللی نبود قال الله تعالی

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ

و اکر خود را در آن فعل از وی بر سبیل تواضع باشد یا اوبدان نه معتاد باشد آن دلیل انتصاب جاه
و منصب باشد و ما این را اندر فن اول یاد کرده ایم و همچنین اکر بیند که سلطان اکوهیّة
بعضی از خواص بود و قصد وی بدان تواضع بود آن مزید جاه و منصب وی باشد و اکر سند که امام یا سلطا
اندر خواب بیمارکه اندر زندانی همی رفت با حشم و تجمّل محمول اندر هیئة خواص بیش وی باز نهادند و جریی بسیار
اندر کوشش وی تفت یا کبی در حق ایشان بیمار آن دلالت کند بر موت وی از بهر آنک شمار اد عاد
چون قصد بهشت خود کرد ملک الموت را بدین صفت دیدند و جان وی بستد و اکر کبی
اندر خواب سند که بر باز شاهان یا بر حیتان یا بر شیاطین یا بر مرغان یا بر درندکان باز شاهی
یافت اکر شان از اعوان سلطنت باشند ملکی عظیم یابد و اکر وی نه اعوان باشند آن بیمی
از عقب وی باز کردد یا به پادشاه آن موضع باز کردد و این خواب و مانند این هر کس را اتفاق
نیفتاد و اکر سلطان اندر خواب سند که قومی را از کفار اسیر کرفته بود یا قومی را از ایشان
بکشت ظفر یابد بر اعدا و فتح موضعی کند که اندر حکم وی نبوده باشد قال الله تعالی

فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ

و اکر سند که امام یا پادشاهی دیکر از بنی رسول علیه السلام همی رفت اقامت سنّة وی
کند و بنی وی سنّة وی کنند و اکر سند که بعضی از خدمت کاران وی بر او طعام یا شراب داد

فصل دوم اندر اسباب زوایه حشم و متعلقان سلطان

مرتب بر بعضی از حروف تهجی و بدانکه اعتبار حروف اندر بن کتاب بر حرف اول است خواه آن زیاده باشد و خواه اصلی **الف** و امین اندر تا و یار مردی باشد خداوند دین و امانت و دیدن امیر اندر خواب گفته اند نیکبختی باشد حسب مرتبه آن امیر **امین امیر** و زاویه ارباب خراج اندر تا و یار قوی باشد فرمان بردار خدا و نان منافع **الباء** و دیدن بیطار اندر خواب گفته اند دلالت کند بر مردی که ترتیب امور **ارباب خراج بیطار** اشراف کند و تعهد احوال ایشان کند و بواب اندر تا و یار گفته اند مردی باشد خداوند **بواب** سلطنت و امانت و گفته اند اندر حشم سلطان هیچ کس اندر تا و یار بقوت تر از بواب نباشد و بواب بادشاه اندر تا و یا گفته اند مردی پیر کنران باشد و بوقی اندر تا و یار مردی **بوقی** بیهوده گوی باشد محرض خلق بر خصومت و اگر اندر خواب بیند که او ان بوق همی شنید آن دلالت کند که کسی ویرا تحریض کند بر حرب و خصومت و اگر بیند که خود بوق همی زد گفته اند ویرا واقعه صعب افتد و متضمن خوف باشد و بیهوده گوی شود قال الله تعالی

فَإِذَا نُقِرَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ **التاء**

تاء سین کن اندر تا و یار مردی هر لیر باشد صاحب قوت که تحریض مردم کند **التریب** بر حرب و مردم اندر شدید بناه بوی برند الثاء لیس فیه شیء **جیم** بدانکه **جزار** رویه جزار اندر خواب چون بچه ولی باشد گفته اند ایشان اندر تا و یار ملایکه باشند و رویه ایشان دلالت کند بر غلبه و نصرت اهل حق قال الله تعالی وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ و فرو آمدن لشکر اندر موضع ناگاه گفته اند دلیل آمدن باران باشد اندر آن جایگاه و اگر بیند که اندر شهری یا اندر دیهی یا اندر محلتی لشکر جمع شده بود آن هم چنین گفته اند دلالت کند بر هلاک اهل آن ولایت و عترت اهل حق و خصوص چون بیند که یکی از انبیا یا اولیا در میان آن لشکر بود قال الله تعالی فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا و اگر آن لشکر

ف زویه جایگاه آن گفته اند دلالت کند بر طول عمر وی و بر دوام ثنا و حمد وی باشد و اگر غلامی باشد دشمنی و برا مطیع گردد و اگر کنیزکی بود ان ملکی باشد باشاری و اگر ان طعام سیر باشد آن بغایة محمود باشد اندرین معاف که یاد کردیم و اگر جرب باشد آن دلیل زیادة غنی باشد وطول عمر و متضمن ظهور علمی باشد از جهت صفر و اگر ترش باشد آن دلیل شیدان سخی باشد با خویشتن را قهار دوستی و اگر تلخ باشد آن هم چنین بود و اگر سماک که لقمه اندر حلق وی باز ماند اگر در ضمیر وی آن باشد که عاقبت آنرا فرو بود گفته اند دلالت کند بر ایمن شدن وی از جبار دشمنان و اگر در ضمیر وی آن نباشد که آنرا فرو تواند بردن آن دلیل مرگ وی باشد و اگر سماک این خواب رئیسی باشد یا غازی تاجری آن گفته اند دلالت کند بر قوت ریاست وی اندر صنعت خود و بر غلام منازع و گفته اند اگر کسی اندر خواب بیند که اندر شهری رفت که یکی از خلفا بنیاد آن کرده بود ند یا سند که اندر آن جایگاه ساکن بوده باشد یا اندر آن جایگاه کشته باشد از دنیا برود و از نرود تا ریاست نیابد اگر بینای اهل آن باشد و اگر نه اهل آن باشد مراد خود نیابد و زویه خیمه جامه سیاه سلطان نوازیادة قوت باشد و جامه سفید از زیاده حمار باشد و خروج از کاه و اگر آن جامه از نیمه باشد آن زیادة ورع و تواضع باشد و دلیل بیدار امن و قلت اغیار و از صوف دلالت کند که اندر مملکت وی عدل و انصاف پدید آید و اگر از حریر و دیبا باشد اعمال و اخلاق فراعنه اندر مملکت وی پدید آید و اگر بیند که سلطان کلاه از سر بر گرفت یا قبا خود زند یا کمتر از میان زند آن دلالت بر وهن سنتی وی کند اندر امور سلطنت و بوشیدن و بوشیدن این چیزها دلیل جد و قیام نمودن اندر کار سلطنت و اگر سند که سلطان موزه ابریشمین گفته اند دلالت کند بر مستولی شدن وی بر اعداء دولة و در کفاد و اما رویه خلفا و ملاحین گذشته اند در خواب چون یکی از ایشان اندر خواب بیند آن دلالت کند بر ظهور سیرة و افعال وی از جور و عدل اندر آن موضع و هم چنین اگر سند که یکی از ایشان زنده شده آن دلالت کند بر احیا سنة و صریفه وی اندر آن و این خواب نیز دلالت کند بر ظهور بادشاهی از نسل وی یا بر زیادت فرزند آن وی

جمال — واگر آن لشکر اندک باشد واندر هیئت جبان باشد واندر ضمیر ستاره آن باشد که ایشان از بوذندان دیار غربت
جمازه — ایشان باشد قال الله تعالی کم من فئة قلیلة غلبت فئة کثیرة وجمال اندر تاویل مردی
جمازه — بسیار سفر باشد وجمازه دار اندر تاویل مردی تدبیر کننده صاحب خبر وبسیار سفر باشد
سلحفاة — ودیدن جلاد اندر خواب دلالت کند بر مردی دشنام دهنده الحاء
سلحفاة — ودیدن سلحفاة اندر خواب چون بر ایستاده ستاره که آن دلالت کند بر جلد واجتهاد وی
حرب — اندر امور سلطان واگر ویرا شکسته ستاره یا خفته بیند آن دلیل تقصیر وی باشد اندر عمل پادشاه
حرب — ورویه حاجبان پادشاه بیرون دلالت ستاره بر بنان عامه ومحاسب پادشاه اندر تاویل مردی صاحب
حرام — عذاب باشد موذی خلق واگر کسی اندر خواب بیند که با وی حساب کرد بدخوانی وبر اظهری زشت
حرام — قال الله تعالی فحاسبناها حسابا شدیدا الحاء ورویه خادمان اندر خواب چون حجامان باشد
حرام — گفته اند ایشان اندر تاویل ملایکه باشند ووجه این سخن شان این یاد کرده ایم ورویه دیگر خادم
حرام — دیار نیک ایشان را باشد واگر ایشانرا ستاره که اندر خانه یا اندر محلتی فرو آمدند وبا ایشان صحبتها میسر بود
دیوان — گفته اند آن دلالت کند که آن موضع بیماری باشد که بیماری وی دیر کشیده باشد یا شمداری
دیوان — باشد الدال وگفته اند دیدن دیوان پادشاه اندر تاویل رویه موضع بلا وعذاب
دیوان — باشد واگر ستاره که در دیوان کشوذ بود در بلا بروی گشوده شود واگر بینا که در آن دیوان
دیوان — برعکس این باشد واگر ستاره که نام وی اندر دیوان ثبت کرده اینند وستاره اعلان باشد آن دلالت
دیوان — کند که وبراخیری ورزقی جدید رسد که وبا بذان کفایت حاصل شود واگر ستاره نه اعلان باشد
دیوان — نه محمود بود واندر وی مطالبت چیزی کند که بروی لازم نباشد وارطامیدورس گفته است که
دیوان — اگر کسی اندر خواب ستاره که وی از جمله جندیان یکی بود اگر ستاره این خواب بیمار باشد وفات یابد واگر
دیوان — بناء باشد وبراعزیز دارند ودیر آزاد شود ودر حق دیگر خلق دیار عمر وفتنه وسفر باشد و
دیوان — گفته اند اگر کسی اندر خواب ستاره که رزق وی از دیوان بود ولایت شهری یا دیار قال الله تعالی

کلوا من رزق ربکم واشکروا له بلدة طیبة ورب غفور

الذال — الذال لیس فی هاشی الرآء وتاویل رویه اندر ذکر کرده علم یاد کرده شود ودیدبان اندر تاویل
رای — مردی صاحب خبر باشد معین خلق ورویه وی اندر خواب دلالت کند بر شنیدن خبری که سخن بشارة
سباع — واندار هر دو باشد ورویه جاسوس اندر خواب نزدیک باشد برویه دیدبان الزاء لیس فی هاشی السین
سلاح جنس — ورویه ساربان اندر تاویل گفته اند مردی غارتگر باشد زیرک وسایس اندر تاویل زیرکی باشد
سجاف — صاحب قوت که مردم مطیع وی باشد ورویه رایض همچنین باشد وسجان اندر تاویل مردی
شرطی — صورتگر باشد الشین ورویه شرطی اندر تاویل گفته اند ملک الموت باشد وگفته اند
صاحب حبش — رویه وی با اعوان خود دلالت کند بر وقوع غم وفزع وغراب الصاد وصاحب الکو اندر تاویل
صاحب برید — مردی کبیر باشد مهیب ستاره کارها بزرگ ورویه صاحب برید اندر تاویل گفته اند مردی سفاه باشد
صاحب جراید — که مرکس انجا بوی کند قصد هلاک وی کند صاحب خبر سلطان اندر تاویل گفته اند رویه ایشان
صاحب جراید — ستاره مردی قتال واگر بینا ستاره ایشان اندر تاویل کرام کاتبین باشند وصاحب جراید اندر تاویل گفته
صاحب — اند مردی باشد خداوند بلا از مرانک مار پلا وفته است وصاحب عذاب سلطان اندر تاویل
صاحب خوابین — مردی موذی باشد وصاحب خزاین اندر تاویل مردی غنی باشد امین صاحب منفعة درحق عموم
صناج صاحب علم — خلق صناج اندر تاویل مردی مشنع باشد وصاحب علم اندر تاویل قاضی القضاة باشد زیرا که
کتیب — خلق همه نگران وی باشند الضاد لیس فی هاشی الطاء وطبیب اندر تاویل مردی
عارض — عالم باشد متورع هر چند که رویه عالم وفقیه اندر تاویل رایض باشد وتوجیه این سخن اندر فن اول
عارض — بیان کرده ایم ورویه اگر ستاره که طبیبی وبراملاوله کرد آن دلالت کند بر صحت جسم وی ونیز دلالت
عارض — کند که عالمی وبراند دعوة وارشاد وبیمارستان خاص باید الظاء لیس فی هاشی العین وعارض
اعوان — لشکر اندر تاویل مردی باشد که تفقد وتعرف احوال خلق کند وگفته اند اگر اندر خواب ستاره
اعوان — که عارض بروی خشمناک بود آن دلالت کند بر کاهی که از بنیاد صادر شاه باشد واگر ویرا دوست
اعوان — وروی گشاده بیند آن دلالت کند که حق تعالی از وی راضی باشد وگفته اند اگر اندر خواب ستاره که
اعوان — قصد کردند که ویرا عرض کنند ونکردند وی بصدد هلاک آمد وخلاص یابد ورویه اعوان اندر
اعوان — سلطان اندر تاویل قوی باشد وگه معاونة خلق کنند بر باطل واگر اینشانرا بلجاجتها سیفکار بیند

عین — باجامهٔ سبز آن دیار خجاه باشد از غم و مرض و اگر جامهٔ سرخ سازد آن دیار فرح و طرب باشد و اگر
عسس — باجامهٔ سیاه یا زرد سازد آن برخلاف این باشد و جامهٔ سیاه نیز دیار سیادت بود و رویه جاسوس اندر
عریف — تا و بدانسته اند مردی باشد که طلب عورات مردم کند و رویه عسس اندر تا و بدر کشتره باشد مردم
غماز — را از ترک نماز و اگر بیند که از پی وی می رفت و وی می ترسخت اندر تا رحمتش تقصیر کند و عریف
اندر تا و بدانسته اند مردی صاحب بدعت باشد که تتبع احوال مردم کند الغین و رویه غماز اندر
اندر تا و بدر مردی حقود باشد و اگر کسی اندر خواب بیند که غماز شاه بود یا غماز وی می کرد بدانسته
اند آن دلالت کند که وی کاری شاذ شود و هم از آن کار نداشت یابد قال الله تعالی

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ

فهاد — الف و دیدن بوزدار و بازدار و افشار ایشان اندر تا و بدانسته اند قوی باشد که مردم
قلاش — را خویش کند بر کسب کردن و مردم را بالفت فرماید الف قاف و قاید اندر تا و بدر مردی باشد
صاحب فوج صاحب تاریز و اگر بیند که قاید بوزدار ان را شر خیری یابد و مالی بوی رسد و
ارطامیر و رس دانسته است که اگر کسی اندر خواب بیند که قاید بوزد اگر بینان اهل آن باشد خیر یابد
و اندر صنعت خود مقدم گردد و اگر بینان نه اهل آن باشد از دیار موف باشد و اگر بینان بنا
قرمطی — باشد از آذ شود و قرمطی اندر تا و بدر مردی عالم باشد زیرک خیر صاحب دین و دنیا از دی آنک
قاطع — یوسف علیه اللام قرمطی عزیز مصر بود و دیدن قاطع اعضا اندر تا و بدر مردی باشد
که تفرقه اندازد میان دوستان و رویه سیاف همچنین باشد و سیاف اندر تا و بدر نیز مردی
قاضی — باشد که تفرقه اندازد میان رؤسا و رعیت و دیدن قاضی اندر خواب معبران اسلام گفته اند
که اگر کسی اندر خواب بیند که قاضی بود و حکم می کرد و با ران عالم بود اگر بینان این خواب از ملوک
باشد آن دیار عدل باشد و انصاف و اگر تجار باشند آن دیار صدق و امانت و اگر از دیگر
عوام و اهل سوق باشد آن همچنین دیار امانة و راستی باشد اندر قول و فعل و وزن و کیل
و اگر بیند که میان خلق حکم می کرد و ندانست کردن یا جور می کرد آن گفته اند اگر بینان از وکاة

باشد معزول شود و اگر مسافر باشد بروی راه زنان و اگر از دیگر خلق باشد نعمت بروی متغیر شود
و مبتلا گردد و اگر کسی قاضی را اندر خواب بیند اگر آن قاضی معروف باشد آن هم چنان باشد که رویه
دیگر علما و حکما و اگر آن قاضی مجهول باشد هر عصا که وی کند آن هم چنان باشد و حق باشد زیرا که
قاضی حقیقی حق تعالی است و اگر قاضی معروف را بیند که اندر حکم مبالغه کرد یا جور کرد یا رشوه ستاند
اعمال آن موضع اندر کیاست و وزن خیانت کنند و اگر شخصی اندر خواب بیند که ویرا پیش قاضی بردند
وی اندر آن دعوی معترف گشت اندر خصومات منصف شود و اگر بیند که قاضی را وزن کردند
وی راجح گشت آن دلالت کند بر شرف منزلة وی نزدیک حق تعالی و اگر چنان بیند که
کفهٔ وی راجح گشت آن برخلاف این باشد و خوف و خیانت باشد قال الله تعالی

وَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا

کلاب — و اگر قاضی را اندر خواب بیند که دم ردی یا فلوس وزن می کرد اندر حکم جور و خیانت کند
و شهادة زور شنود و بدان حکم کند و اگر کسی اندر خواب بیند که قاضی گشته بود یا یکی از علما
یا حکما و زهاد بود اگر نشان اعمال آن با نشان رفعت و ذکر جمیل یابد و اگر نه اهل آن باشد و بدا بلا رسد
و بروی راه زنان اگر نشان مسافر باشد و نصاری گفته اند که اگر قاضی را شادمان و روی خندان
بیند بشارت یابد و اگر وی را منقبض و خشمناک بیند آن برخلاف این باشد و اگر بیند که بر جای قاضی
نشسته بود یا لباس روی پوشیده بود اگر نشان اعمال آن با نشان رفعت و شرف و ذکر جمیل یابد
و اگر نه اهل آن با نشان اندر فزع و خصومت افتد و ارطامیدورس گفته است که رویه موضع
قضاة و متکلمان و علما که تعلیم سنن و احکام شریعت کنند دلالت کند بر اضطراب
و حزن و تلف مال و بر جمع کردن مردم بر اظهار چیزها بوشیدنی و اگر بیماری اندر خواب بیند که
حکم وی کردند وفات یابد و اگر بیند که حکم از وی کردند شفا یابد الکاف و رد
اندر تا و بدر مردی باشد که با مردم سفله و دشمن مصاحبت کند و ایشان را ادب آموزد و از نشان
منفعت یابد قال الله تعالی مکلبین تعلمونهن مما علمکم الله الآیه اللام لیس فیها

مُنادِي — شي المسم ومنادي كنان اندر خانه و يا مردي باشد افشاء اسرار خلق كند المخلي من السجن ورويه كسي كه ويرا از زندان رها كرده باشد يا كفته اند دريا و يا مردي باشد كه هر كس را انجا بوي كند ويرا معاونه كند ورويه مرد من اندر دنيا و يا مردي باشد كثير الهموم

مَحْبُوس — مكاري ورويه مكاري اندر تاويل زعيم خائن بود ودر زندان محبوس اندر خواب يعني سخي كه ويرا خير زده باشد دلالت كند

مَحْمُود — بر مردي غني الثوب ونقاط اندر تاويل مردي كبد كشاه باشد يا مردم

نُقَّاط — خاسر الدواب وخاسر جمار پاي اندر تاويل مردي باشد كه صحبت اشراف را بر دنيا اختيار كرده باشد

وَزِير — آلها والياس في اية الواو واكر كسي اندر خواب بيند كه وزير پيش وي ايستاده بود بطريق تواضع ولطف آن دلالت كند كه همه كارهاي وي مستقيم شود ومراد خود يابد ور اكه وزير مدبر امور مملكت است واكر سد كه ويرا وزراء داد ند باصلاح امور خلق قيام نمايد واكر سد كه خود وزير شاه بود آن هر چند نيكو باشد اكر سماك اهل آن باشد واكر بيند كه اهل آن باشد ويرا مشقتي رسد واكر بيند كه اين خواب بادشاهي باشد آن دلالت كند بر حق او امابر تفقد و تعهد احوال رعية واما بر انك بادشاهي نرك تر ازوي بروي حاكم كردد وباشد كه كناهي ازوي صادر شود واكر وزير در خواب سد كه ويرا معزول كردند آن دليل تقصير باشد اندر امور مملكت وباشد كه ترك صناعي كند واكر سد كه ويرا معزول كردند بيمه زانجاي وي بنشاندند اكر آن كس جواني باشد دشمن بروي ظفر يابد واكر پيري باشد آن هر چنين باشد اكر آن پير معروف بود واكر وي مجهول باشد آن فوق تخت وي باشد واندران خللي نباشد وايز خواب در حق جمله اصحاب اعمال هر چنين باشد واكر كسي اندر خواب سد كه وزير را اندر بيشت كرده بود اكر بيند از اصلي باشد آن دليل بنياد جاه ورفعت وقوة وذكر جميل باشد واكر بيند كه نه از اصلي باشد آن اندر تا ويل كناه بود مقدار ثقل وخفت آن وزير بقال الله تعالى

وَكَّال — وزير وزراء هم عاظهور ضعف ورويه وكيل اندر خواب مردي باشد امين مدبر معين مردم ونكفته اند مردي باشد كه از نفس خود نكهدارد ين ستاند والله اعلم بالصواب

باب هشتم در رؤية حرب وآلات وأحوال آن

واين باب مشتمل است بر چهار فصل فصل اول در ان ديدن حرب وآلات آن بدانك ديدن حرب اندر خواب اكر ميان دو پادشاه باشد آن دلالت كند بر اضطراب وفتنه عام وبانعوذ بالله من ذلك واكر ميان پادشاه ورعيته باشد آن دلالت كند بر فراخي نعمت واكر ميان زعيته باشد خود خود مثل آنكه سند كه اهل شهري يا دهي با هم ديكر حرب كردند آن دلالت كند بر قحط واكر آن حرب ميان زنان بيند اندر آن فتنه كمتر باشد از آن مردان وايشان اندرين باب ضعيف تر باشند ودين لشكري كه اندر دست وي تازيانه باشد يا تير يا دمان ومانند آن باشد آن دلالت كند بر حسن معاش وي ودين غبار اندر تا ويل كفته اند دليل سفر باشد وكفته اند دلالت كند بر يافتن مال وغنيمت اندران حرب واكر با آن غبار رعد وبرق بيند آن دليل قحط وفتنه باشد واكر سد كه بر اسب نشسته بود وآتشي دوانيد از سر نشاط تا آنكاه كه غبار برخاست رفعت يابد ونعمت اما متضمن بطر وفتنه بود ورويه غبار نيز سببي دليل قحط وفتنه باشد ودين علم اندر خواب كفته اند مردي زاهد باشد يا متعلم كه مردم بزيارت او روند قال الله تعالى

وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

وزن را دين علم اندر خواب شوهر مرد حكاية اورده اند كه زني اندر خواب جنان ديد كه سه عدد علم را بر شست ابن سيرين كفت اين زن را سه كس از اشراف زن كنند وهر سه را بكذرد وهمچنان بود ورويه علم اندر تا ويل نيز دلالت كند بر يافتن راه راست وبر فروغ از غم وشك قال الله تعالى وانه لعلم للساعة واين بيت را اندر مدح وي ورحلية اللهم لك الحمد حتى ترضى وقتي كه بود ودين علم نيز دليل مرد وقتي بود ونيز دليل فرح وطرب باشد وعلم زرد دليل مرض وبيماري باشد اندر الشعر وعلم سبز دليل نصفه وظفر باشد وكفته اند دليل سفري باشد بامنفعت وعلم سفيد كفته اند دليل ايمان باشد

العباد

العلم

وعلم سیاه دلیر سیاده بود وگفته اند دلیر قحط باشد **تنبیه** بدانک این
خصب عادات خلق بگردد زیرا که عادات ایشان اندرین باب مختلف است وهر قومی را که عادة
رفته باشد بر رنگی معین اندر علم وآنرا بفال داشته باشند دیدن ایشان آن رنگ را که بفال داشته
باشند ومعتاد باشد بنزدیک ایشان بهتر باشد از رنگی دیگر و اگرچه آن رنگ که ایشان
بفال داشته اند شر دیگر نه محمود باشد واما رویه این قوم مثلاً رنگی را که مخالف معتاد ایشان
باشد اگر آن رنگ فی نفسه محمود باشد هنار سبز اندران هر ضرری نباشد و اگر آن رنگ نه محمود باشد
هنار زرد وسیاه ان دلیل مرض وغم باشد وحسب زمان رویه آن نیز بگردد مثال آنکه قومی
اندر حرب باشند ومعتاد ایشان رنگ سیاه باشد مثلا اندر علم واندر خواب آن علم را سفید بینند ان
دلیل ضعف باشد ایشانرا واگر معتاد ایشان سفید باشد وآنرا زرد یا سیاه بینند آن دلیل مرض وفته
باشد واگر معتاد ایشان سبز باشد وآنرا سرخ بینند آن دلیل قتال وفته باشد وشکسته شدن
علم دلیل هزیمه باشد وموی حاکم آن لشکر دهم جزء اگر سند که آتش بیامد وآنرا بسوزانید آن خصم
بر دوستان بازگشتن باشد غالب گردد و باشد که حاکم آن لشکر را بکشد وحفیدن علم بر بیدار
شدن دلیل نصرة باشد غضب چون سند که باز پس آمد وآنرا افسرده همی بینند رویه
نیمه در خواب معین شکسته اند که شمشیر اندر تا بیاویزد باشد وقوة وحجة وریاست
وفعل شمشیر وقبیعه آن اندر تا ویا هم فرو رند باشد وهر قوة وضعف وصلاح وفساد که اندر شمشیر
سند آن بدین چیزها باز گردد وآن بر انداختن شمشیر دلیل تقلد ویا بختی بزرگ باشد ودلیل
قوة وغلبه باشد بر خصم ودلیل بر منفعة باشد قال الله تعالی
وانزلنا الحدید فیه باس شدید ومنافع للناس واگر سند که شمشیر وی شکی شاه بود
واو آنرا اندر زمینی کشیده آن دلالت کند بر ضعف وی از خمار آن ودایه نگفته اند
اگر سند که شمشیر بر هنه فراز خود داد یا زن فراوی داد آن دلالت کند که دیر او رندی آید
نرینه واگر سند که شمشیر اندر غلاف فراز داد ویرا دختری آید واگر سند که زن فراوی
گفته اند ویرا ابری آید واگر سند که آن شمشیر را بر کشیده وزنگ گرفته بود آن فرزند نه

التیف

تحریر یافت

خوب باشد واین شمشیر در خواب بر آن اندر تا ویا فرزندی صاحب حمایت باشد واگر سند که از شمشیر اندر
غلاف شکسته شدن آن فرزند را شکم مادر بمیرد واگر شمشیر را از چوب سند آن اندر تا ویا
فرزندی مناقض باشد کوتاه عمر و دیار ضعف حال پیناه باشد واگر صفر یا سند آن گفته اند فرزند
توانگر باشد واگر آهن باشد آن فرزندی شجاع باشد دراز عمر صاحب مقعة واگر از رصاص باشد
گفته اند آن فرزندی مخنث باشد واگر از زر یا سند آن فرزندی صاحب عاهة باشد کوتاه عمر
واگر از بگینه باشد آن فرزند زود بمیرد واگر از نقره باشد آن زن یا دختری صاحب جمال
واگر آن شمشیر از چیزی سند از جواهر نفیسه هنار بهروزی وزر مرد آن اگرچه بر خلاف معتاد
است اما از جمله نفاست جوهر محمود باشد ودلالت کند بر فرزندی مبارک غنی محبوب بنزدیک
همه کس وشمشیر مرصع اندر تا ویا بخت بقوة باشد اندرین معانی شکستن غلاف شمشیر
اندر تا ویا موی زن وشکستن قایمه شمشیر موی بذر یا برادر بود یا کسیکه بنسب با سند قایم
مقام باشد از خویشان وی وبعضی گفته اند که شمشیر اندر تا ویا سخن وفصاحت وصاحب
خواب باشد وغضب وشاه وقوة وی باشد اندر کارها قال الله تعالی

سلقوکم بالسنة حداد

پس اگر بیند که آن شمشیر صافی وبراق باشد آن اندر تا ویا سخن حق باشد شیرین واگر
آن شمشیر زنگ گرفته باشد یا رخنه کرده باشد آن اندر تا ویا سخن قبیح باشد واگر
دو با یکدیگر خصومتی باشند واندر خواب ببیند شمشیری اندر دست داشت آن دلالت کند
که وی بر حق باشد واگر سند که آن شمشیر شکسته شد آن دلالت کند بر فرومایگی وی اندر
سخن واگر سند که اندر میان مسلمانان شمشیر کشیده بود وآن بعین دیدار کار همی بود آن دلالت
کند بر ایذاء عموم مسلمانان واگر بیند که دو شمشیر یا سه اندر یکدیگر انداخته بود ومنقطع شد زنرا
سه طلاق دهد وباری کردن شمشیر دلیل اظهار فصاحت باشد وقوة وسیاست اندر احکام
وآهن اندر تا ویل گفته اند دلالت کند بر فرزند وکوامی خشن وبرزن وبرسقر

الرمح

ویا فتن تیر که باوی ساز نبود نگفته اند هر وقت که باشد که آن تیر اعاریت باشد و شکسته شدن تیر اگر قابل اصلاح باشد دلیل موش آن خورند باشد و خوف موت نباشد و اگر قابل اصلاح نباشد آن دلیل وفات وی بود و گم شدن تیر اندر تا ویل موت نبود باشد یا برادر و اگر اندر خواب ستاره که بر اسب نشسته بود و تیر اندر دست داشت آن دلیل یافتن مراد باشد و عز و قوت و دلیل ناپیدا ریاست و سلطنت باشد اگر بیند که اهل آن باشد و شکسته شدن آن تیر اندر دست وی دلیل ضعف حکم وی باشد یا دلیل عزل باشد و رویه حربه اندر تا ویل هر چون رویه تیر باشد اندرین احکام که یاد کردیم و همچنین رویین هم چون تیر باشد اما آن معانی که مدلول رویین باشد آن که تیر باشد بسبب پاییز و تیر اندر تا ویل رسول باشد و سخن خوب برحسب راستی آن تیر و شکستن آن تیر دلیل فرو ماندن وی باشد اندر سخن یا موت رسول باشد و گفته اند تیر اندر تا ویل مردی باشد که ویرانه بذرخود بر ورده باشد و گفته اند اگر اندر خواب بیند که کمان اندر دست داشت و بران تیر همی انداخت آن کمان اندر تا ویل یار بذر وی باشد و تیر فرو فرستادن وی بلندی و شکستن معبران آن اندکه تیر اندر تا ویل رسول باشد و اگر اندر خواب بیند که تیر همی انداخت و آن تیر بر نشانه آمد آن دلیل قضا حاجت باشد بودست آن رسول و اگر بیند که آن تیر بر نشانه نیامد آن حاجت کار ارده نشود و لرزیدن تیر اندر رفتن دلیل خوف رسول باشد بر نفس خود و اگر چنان بیند که آن تیر را فوق نبود آن رسول نه مردی باحیاط باشد و اگر بیند که آن تیر بیکان نداشت آن بنزدیک زنی رود و رویه بیکان که آهن بود آن رسالتی باشد با قوت و بیکان از رصاص رسالتی ضعیف باشد و گفته اند اگر آن بیکان از صفر باشد آن رسالة از بهتان باشد و بیکان چون از زر باشد گفته اند مأثره باشد و چون از نقره باشد آن رسالة تعلق بزنان دارد و تیر چون از نی باشد آن اندر تا ویل سخنی باطل باشد و تیر چون زن بیند آن در حق وی شوهر باشد و شکسته شدن آن تیر موت شوهر باشد و تیر چون منکوس باشد آن اعراض شوهر باشد از وی یا رسولی باشد نه عمر وی نزدیک باخر رسیدن باشد و تیر نی براندر تا ویل رسولی ضعیف منقاد و اوآز کردن

حربه
مرافق
نبا

تیر اندر رفتن

تیر اندر رفتن دیوار قوت و شغب رسول باشد و نصاری گفته اند اگر سوار که تیری اندر دست داشت و آیه یابد و جاماسب گفته است که اندر تا ویل تیر خبر خوش باشد و انداختن تیر بسوی اسمان دلیل دعا کردن نباشد از دست اهل ظلم و اگر ستاره این خواب از ملوک باشد رسولی فرستد بنزدیک پادشاهی بزرگ تا زخود و شکسته شدن تیر اندر راه دلیل موت رسول باشد اندر راه و بر رها کردن تیر اندر رفتن دلالت کند که بر آن رسول راه زنان و دیدن جعبه اندر تا ویل گفته اند اندر دلالت کند بر یافتن و آیة شهری اگر آن جعبه با تیر باشد و سنان از اهل و آیة باشد و اگر سنان نه اهل آن باشد یا آن جعبه از تیر خالی باشد آن دلیل زن کردن بود یا خزینه زنی و اخلاق و احوال و اوصاف آن زن بحسب جوهر آن جعبه باشد و دیدن کمان اندر تا ویل مرد غریب را فرزند باشد و غیر غریب را فرزند نباشد و گفته اند کمان اندر تا ویل برادر بود و گفته اند سفر باشد بنزدیک مردی بزرگ و دیدن کمان تیر دلیل نیاز و آیة بود چون سنان اهل آن باشد و گفته اند رویه کمان اندر تا ویل دلیل یافتن قربة حق باشد چون سیاه از صلی باشد

جعبه

قوس

قال الله تعالی

وکمان قاب قوسین او ادنی

و کمان اندر تا ویل نیز دوستی باشد صاحب خلیط صاحب نفاق از جهت اختلاف ترکیب وی و از جهت جیب که اندر ترکیب وی است و ضرر و منفعه از این دوست موقوف باشد بمعاونه و دوکردن دیگر از بهر آنک کمان تازه و تیر نباشد از وی منفعه نیاید و دیدن کمان اندر غلاف و شکسته شدن آن اندر غلاف و هوا زن دادن آن و سنان آن از وی همه هم چنان باشد که اندر شمشیر یاد کردیم و گفته اند کمان اندر تا ویل نیرو و آیه باشد و شکسته شدن آن دلیل عزل باشد و اگر بیند که حاضران همه از یک کمان تیر انداختند آن دلیل اتفاق ایشان اندر یک شغل و چون سنان که هر یک از کمانی تیر انداختند آن دلیل تفرق ایشان باشد و اگر سنان که بر یک کمان منازعت کردند آن اندر تا ویل ملکی یا شیخی که اهل آن اندران منازعت کنند و شکسته شدن زه کمان چون تعبیر آن بزن کند دلیل طلاق دادن زن باشد و شکسته شدن کمان موت زن بود

یا صوف فروشد یا شاربا یا برادر یا شریک یا یکی از اقربا بیناید و شکسته شدن کمان و کسسته شدن آن نیز دلیل تواند سفر باشد و اگر بیناید مسافر باشد خوف راه زدن بود سختی کمان اندر تاویل مشقت باشد مسافر را و تاجر را دلیل خسران باشد چون بیند که کمان سخت بود و نتوانست کشیدن دلیل عقوق فرزند باشد و شکستن کمان نیز دلیل سفر بود پس اگر کمان بیند که آن زه کسسته شد از آن سفر باز آید یا بنیل مراد و اگر کمان بیند که زه آن کسسته شد اگر اندر زمان دیدن خواب بدان موضع که متعلق عزم وی بود نرسیده باشد آن سفر تمام نشود و اگر بدان موضع رسیده باشد اندر همان جایگاه اقامت کند و انداختن تیر از کمان نیز دلیل بود حکم بلشکر و دلیل فرستادن باده باشد بازگشت و اگر اندر خواب بیند که خویشتن کمانی همی ساخت کسسته اندر بندد سروری آید صاحب قوت و حکم وی زیاده گردد و اگر اندر خواب بیند که کمان بیرا[ه] بوشته نه آورد از آن دلیل نیل مراد باشد و اگر بوشته را صلاح باشد امر معروف کند و ادا امانت و خطا شدن تیر برخلاف این باشد و کشیدن کمان سخت تیر چون بیند که اندر زمانی دیر میکشد دلیل صداع و بیماری باشد و انداختن تیر بی کمان اندر تاویل رسانیدن ضعیف بود یا طلب کاری کردن نه آن روی نهادن یا دلیل بیرون و روینه کار داندر تاویل کسسته اند اگر با آن سلاحها باشند دلیل نیل قوت و سلامت و بجز با آن سلاحها دیگر بناشد آن اندر فرو رفتن باشد و اندر روینه جمله سلاحها جوشن شمشیر و نیزه و مانند آن چنین گفته اند و دیدن منجنیق و امثال آن اندر تاویل دلیل حیلت باشد و قذف و بهتان و اگر بیند که منجنیق انداخت حصاری از حصارها کفار دعوت قومی کند بر راه خیر یا رسولی فرستاد بزرگ را چنانکه چون بینند از ملوک باشد و اگر آن حصار آن مسلمانان باشد اندر تاویل فرستادن کتاب و سنگ منجنیق اندر تاویل رسولی باشد داعی

قال الله تعالی

ثم و فستقر قلوبكم و نعاذ لك فيكم الحجارة

و اگر بیند که از موضعی بلند سنگی همی انداخت گفته اند سلطان این خواب مملکت یابد و اندر آن ظلم کند و دیدن قلاب سنگ که بدان سنگی بر انداخت گفته اند دلیل دعا باشد که

الوهق کمند

طبرزین دبوس

جوشن

البیضة

السکین

المنجنیق

حجر المنجنیق

المقلاع

براهل ظلم کند و اگر سلطان نه از اهل صلاح باشد آن اندر تاویل قذف و غیبت و دشنام خلق باشد که از وی صادر شود و اگر اندر خواب بیند که [illegible] و کاردان بوی همی نداخت از کسی سخنان مخالف باید بود و روینه گمان اندر تاویل کسسته اند مردی مبهم باشد معین خلق و اگر آن گمان از لیف باشد آن دلالت کند که آن مردی درشت خوی باشد و روینه کوز و مانند آن اندر تاویل بوادری یا قبری یا دوستی مشفق باشد صاحب قوت صاحب خرد و چون بیند که کوزی اندر دست داشت و سلاحها بوشیده بود قوت و ریاست یابد و روینه طبرزین چون بادیگر سلاحها بیند آن نیز عز و ریاست باشد و اگر کسی سلاح بیند آن اندر تاویل فرزند باشد و اگر کسی اندر خواب بیند که زره همی بوشیده بود اگر سلطان را اهل و ولایه و ریاست باشد آن دلیل نیل سلامت یابد و امن از عزل و فوج یابد از خصم و اگر نه اهل آن باشد آن دلیل نیل مراد باشد

قال علیه السلام

من رای ان علیه درعا من حدید فهو حصانة دینه و این خواب درخور حال کار بر سود و دلیل کسب و درخور این خود دین باشد و اگر اهل جهاد و شیرزن دلالت کند بر نیل غنیمت و ظفر و سلامت از کبیر اعدا و قهر خصوم و سلامت عامة

الا الله تعالی

وعلمناه صنعة لبوس لکم

بوشیدن اندر تاویل نیل دلالت کند بر فرزندی مبارک صاحب منفعة و گفته اند اگر اندر خواب بیند که زره همی بافت شهر بحکم بنا کند یا خانه معظم بدین صفت بنا کند و دیدن جوشن و حفتان و مانند آن جامه هر چون زره باشد و آن قوت تر باشد و نصیاری گفته اند بوشیدن جوشن اندر تاویل دلالت کند که بنده زنی کند صاحب قوت محب فقرا اما مکار باشد و بوشیدن خفتان اندر تاویل زنی باشد صاحب جمال شهوت غنیمة و دیدن جوشن دست و پای دلالت کند بر قوت آن کس که آن عضو بدو منسوب باشد و دیدن جوشن که بر سر نهاده بود گفته اند دلیل امن باشد از دشمن و دلیل قوت و بس سنان باشد و امن و گفته اند اگر آن خود جزیی قیمتی باشد زنی کند صاحب جمال غنیمة و اگر آن را قیمتی نباشد ان اندر تاویل

سپر

زني قبيحه باشد درويش و سپر اندر تاويل مستظهر باشد صاحب قوت يا دي دهقان خصوم خلق و كفته اند سپر اندر تاويل مردي اديب باشد صاحب دين و ورع و سپر ابنون باسلاحها ديگر سلاح آن اندر تاويل قوت و امن و رياست باشد و اكر آن سپر سياه باشد آن اندر تاويل مردي باشد خداوند ورع و تقوي و اكر آن سپر سفيد باشد آن مرد خداوند دين و امانه باشد و اكر زرد باشد آن مرد ايماري بسيار باشد و اكر سرخ باشد آن مرد خداوند لهو و سازي بود و اكر سياه باشد آن مرد خداوند زهد و عبادة باشد و اكر آن سپر رنكها مختلف باشد آن اندر تاويل مردي صاحب تجارت بود و سپر اندر تاويل دولت كه اندر مردي كه اندر وي نفاق باشد از حمت خويش كه اندر غليب وي باشد و اكر آن سپر آهن باشد آن مرد خانه اي بزرك باشد صاحب منافع و رويه سپر اندر تاويل زني كشته اند و زيدي باشد كه حاجي بدر خويش بود و كفته اند سپر اندر تاويل مردي باشد كه سوكند بسيار خورد و اكر سپر كه اندر خواب بيند كه اندر دكان زرگاني يا نزديك متاع وي سپري نهاده بود يا خورد قال الله تعالى

جنة فصل اول من سيبة

و كفته اند هر كه در خواب بيند كه دستي سلاح تمام بوي داد يا خود

واندر ميان قومي كه ايشان سلاح بندد پيشوا بود يا سلطان بر آن قوم رياست يابد و اكر آن قوم جوانان باشند ايشان اندر تاويل اعدا وي باشند و بروي ظفر نيابند و اكر پير باشند ايشان اجتماعي باشند و شيدن آواز طبل اندر تاويل مردي باشد دروغ و ملوك را شيدن آواز طبل ديار بيكانه بود و در حق ايشان طبل كفته اند ديار موت صاحب خبر باشد و باشد كه موت حاكم آن موضع باشد و اكر آن قوم اندر جند باشند آن ديار هريمة باشد و زدن طبلها سياه بود سراي سلطان ديار نكبت و مصيبت وي باشد و اين مجرب است و كفته اند كه طبل اندر تاويل مردي باشد كه در كل احوال حمد خداي تعالى كند و صنج اندر تاويل كفته اند قومي باشند خداوندان دنيا و تكبر و مدح و اهل حيث و شرة باشند و اكر

سپر

طبل

صنج

سندكه بر درسراي وي صنج همي زدند ولايه يابد و شيدن آواز صنج كفته اند دلالت كند كه وبر كاري خواننده مثل حرب و مخاصمت و اكر آن بوق زرين باشد آن كفته اند دلالت كند كه وي خادمي يابد صاحب رياست و آواز بوق نيز اندر تاويل مردي دروغ باشد ان ها نك بوق اندر لغة دروغ و باطل باشد يقال باق الرجل يبوق بوقا اذا اتى بالكذب و الباطل قال حسان بن ثابت

الا الذين تمقطوا بوقا و لم يكن وبوقي اندر تاويل مردي دروغزن باشد

فصل دوم

اندر رؤية مبارزة و قتال و حصار و جراحات و خون و بند و غل و اسر و ديكر آنچ بدان تعلق دارد

و اما رؤية مبارزة بدانكه رؤية مبارزة اندر تاويل كفته اند كه دلالت كند اما بر زني غيبة و اما بر مخاصمت و اما رؤية شمشير زدن و نيزه زدن بدانكه اكر اندر خواب بيند كه شمشير يا نيزه اندر دست داشت و بر تيغي همي زد آن كفته را اندر خيم ستاند آن ستاند كه مر مردي را كه او بود ستاند و ياري يابد و اكر نيزه وي زدن نيزه بدان دشمن را ستاند كه بيند كه مسلمان بود ضارب غيبة مضروب كند و تا بيران سخن اندر حق او بيران بود

و اما رؤية جراحات و اكر اندر خواب بيند كه پيكي بر او جراحة كرد و خون بيرون نيامد اكر آن جراحت بر دست راست باشد آن كفته اند دلالت كند بر وفات يكي از مردان اقارب و اكر بر دست چپ بيند آن وفات زنان اقارب و كفته اند بيرون آمدن خون از دست راست دلالت كند كه بر سلطان دين كار نم شود و رؤية جراحت بر پاي راست كفته اند بيند كه او را نوعي از حمت سفر و بر پاي چپ بيند كه او را نوعي از حمت تكشت و بر عقب بيند كه او را شد قرار زرند و رؤية جراحت كه از آن خون روان شود دليل فراخي حال باشد بود آن خون الا اندر سر كه آن كفته اند اكر اندر خواب بيند كه بر سر وي جراحت كردند و خون روان كشت مال يابد و اثر آن بروي ظاهر شود و كفته اند اكر اندر خواب سندكه پيكي بر او جراحت كرد و خون بيرون

یا مداجح در خوی بخی و بیهم کوید و ویرا جواب آن بیاشد و اکر اندر خواب بیند که کافوی راجراحت
وخون روانه شد ازو

وقتل خود و کفته اند اکر اندر

روز ماه مضان خود را بیمار و کفته اند دلیل بیرون آمدن باشد از عمر قال الله تعالی وقتلت
نفسا فجیناک من الغم و کفته اند توبه کند از کناه قال الله تعالی فتوبوا الی بارئکم فاقتلوا انفسکم
و کفته اند اکر اندر خواب بیند کسی را بظلم بکشت بروی غرامتی لازم شود بر وجهی که اورا
اندران هیچ اختیاری نباشد قال الله تعالی ومن قتل مظلوما فقد جعلنا لولیه سلطانا و هم چنین
اکر اندر خواب بیند کسی را از فرزندان خود بکشت کناهی عظیم کند و مستوجب ملامت شود قال
الله تعالی ان قتلهم کان خطأ کبیرا و اکر بیند که این خواب از صلحا باشد امید باید قال
الله تعالی خیر برزقهم و بأکم و اکر بیند که مسلمانی را بعمد بکشت نی چنین
و بیند که از اهل صلاح باشد ویرا از سوء خاتمت باید ترسید از آن قال الله تعالی

وامّا اکر اندر خواب بیند که تن خویشتن را بکشت کاری کند که مختص زمانت باشد و وبال آن بوی
باز کردد و بعد عذاب آخرة باشد قال النبی علیه السلام من قتل نفسه بشی عذب به یوم القیمة
و کفته اند اکر اندر خواب بیند که خود را بکشت توبه کند و خیری یابد قال الله تعالی فتوبوا
الی بارئکم فاقتلوا انفسکم ذلکم خیر لکم و کفته اند اکر بیند که کسی ویرا بکشت
و ویرا سر بریدن مقتول را از قاتل خیری رسد و اکر بیند که صیفا را بکشت و بریان کرد و آن
بخشته خشار کفته اند بر بندان ضرر و خلل کند و اکر بیند که بخشته خشار آن هم چنین تعلق
دارد که آن ضرر از من ضرر باز کردد بعد از بلوغ وی و اکر بیند که با چاپ
شود چنان که از کفته اند آن با خشار مقتول بهم کند و بیند
بود صحبت بنه که با مقتول آن خشار بروی و اکر بیند

وامّا اکر اندر خواب بیند که سر خویشتن از بدست داشت بروغن چرب
کرده آن را مالت کند سر قوه بخت وی و اکر بیند که سر صاحب مردم بریان اندر دست وی بود یا پیش
وی نهاده بود قوی منفاد وی شود و باشد که روسا اندر آن موضع جمع شوند و اکر بیند
که بوی داد و وی بداند که آن سر از آن که بود کار یابد مقارد به سری و این خواب نیز
دلالت کند بر قاریان و خصوص چون بینان از ملوک و اشراف باشد و اکر اندر خواب بیند
که سر آدمی می خورد خام از رسیی بلی یابد و خورد یا وی بوا غیبه کند و اکر آن سر بخشته
باشد اکر صاحب آن معروف باشد بینان مال وی خورد و اکر مجهول باشد سر خود خورد قال الله تعالی

وان تبتم فلکم رؤس اموالکم

گفته اند اگر بیند که سر خود یا سر دیگری اندر دست داشت دلالت کند بر آنکه مقدار ده یا
ادی باشد و گفته اند این خواب بیند دلالت کند بر آنکه مقدار او میان
شخصی که ستاند را بروی دین نثار ضایع افتد قال الله تعالی و لیس
و اما دیدن جدا کردن سر از بدن بی رویه کردن و اگر اندر خواب بیند که سر وی از
بدن جدا کنند اگر با آن خویشان باشد آن دلالت کند که میان او با رئیس خود تفرقه افتد و اگر
با آن خویشان باشد آن دلیل تفرقه باشد با ذهاب مال و آنرا که سری یا سرها بسیار بریده
بینند کرده بودند یا بریده بودند آن دلالت کند بر آن نفاق دار و رسا و خون بریده
بینند سلطان منضم نفاق ایشان باشد و گویند که سری از بدن جدا است یا جدا کردند و آنرا
نظر می آن دلالت کند بر موت رئیس وی و اما رویه بدن بی سر و دیدن بدن بی سر اندر
تاویل گفته اند دلالت کند بر موت رئیس و هر چنین رویه بدن بی سر اندر تاویل دلالت
کند بر قومی که ایشان را سر دار نباشد یا بر قومی که سرمایه ایشان تلف شده باشد و گفته
اند اگر اندر خواب بیند که سر کسی اندر ظرفی نهاده بودند و آن ظرف خون آلود شده بود آن
دلالت کند که او اندر آن جایگاه دروغ گوید و اگر بیند که سری از بدن جدا کردند و او آنرا برگرفت
و از جایی بجایی نهاد و سری دیگر گشت آن گفته اند دلالت کند بر فتنه اندر راه خلق شده شود قال الله تعالی

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

و اما رویه خون بدانکه خون اندر تاویل مال
حرام باشد و گناه بزرگ و اگر بیند که در میان خون و غلیان مال حرام یابد یا کاهی بزرگ
کند و هر چنین اگر بیند که خون کسی می خورد و هر چنین اگر بیند که اندر جایی یا در رود
خانه از خون افتاده بود آن هیبت حکم دارد و گفته اند اگر بیند که رود خانه از خون
روانه شده بود بیناک بقتال آید و اگر بیند که خون کسی برگشته و رها کرد تا خون وی
جمله برفت مال وی جمله بستانند و هر چنین اگر بیند که با رئیس خود خون از رعیت

خود می گرفت [illegible] بستانند و بیند که سر که جامه وی خون آلود شده بود و دانست که حرام آن
چگونه بود گفته اند بر سلطان دروغ گوید قال الله تعالی وما
و اگر جان بیند که آن خون از آن شیر بود و شاهی بروی دروغ گوید و اگر خون گربه باشد
دزدی بروی دروغ گوید و اگر خون گوسفندی باشد مسودی غنی بروی دروغ گوید و
همه انواع حیوانات اگر بدوست منسوب باشد و اگر بدشمن آن دروغ از جهت آن کس باشد آن
حیوان بدو منسوب بود و تفصیل ذکر حیوانات اندر موضع خود یاد کرده شود

وَالسُّلْحُ اندر تاویل رویه صلح

بدانکه معبران اسلاف گفته اند که اگر کسی اندر خواب سلاح که ویرا آموخته بودند
آن دلالت کند بر نیل عزت و شرف و رفعت و ریاست و سلطنت حسب مرتبه شخص و
خصوص چون بینان از صلحا باشد که آن بقوت تر باشد و دلیل قربه حق بود اما دلالت کند
که سلطان را حاسدان بسیار باشند و ویرا از کید ایشان محذر باید بودن و ایشان بروی دست
نیابند و مغلوب گردند و کار بر ایشان آشفته گردد قال الله تعالی

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ

و اگر بیند که ویرا مرده صلب کرده بودند آن دلیل رفعه دنیاوی باشد با سداد
دین و اگر بیند که ویرا کشته صلب کرده بودند آن رفعت بر وی دروغ
گفته اند که اگر کسی اندر خواب بیند که ویرا از سور شهر او کشته بودند و خلق دروی
نظر می کردند سلطنت یابد و خلق آن جایگاه جمله زیر دست وی گردند و اگر بیند که اندر آن
حالت خون از وی می رفت رعیت از وی منتفعه یابند و اگر بیند که او را بیاک از سوران
دین یا بیکی از خلفا و سلاطین و امثال ایشان بهم او خته بودند آن دلالت کند که بیناک
رفعت و شهرت یابد و جمالی شهره که آن شخص یافته باشد بستاند یابد و اندر هر جایگه

حکایة

ذکر آن شخص منتشر شاه باشد خیر و شر آن بیننده نیز منتشر شود
آورده اند که شافعی رضی الله عنه اندر خواب چنان دید اندران وقت که اندر حبس هرون الرشید
بود که وی را امیر المؤمنین علی رضی الله عنه صلب کرده بودند معبر گفت کار بیننده این خواب
رفعت یابد و جاه اندوزد که امیر المؤمنین منتشر شاه است ذکر او نیز منتشر شود و عز قریب وی را
بامر حسن مناصر افتاد اندر حضور هرون الرشید و قضا و ذکر منتشر گشت و وی روی رفعت یافت

و اما رویة سلسله اگر کسی اندر خواب بیند که سلسله بر دست و پای وی بود آن
گفته اند دلالت کند که بیننده اندر معصیتی باشد قال الله تعالی انا اعتدنا للکافرین
سلاسل الآیة و اگر بیننده این خواب صالح باشد و مرا باقوی که از خاندانی بزرگ باشد
وصلت افتد و گفته اند اگر بیند که وی را بسلسله بر درخت بسته بودند وی را تعمیر بسیار
امتداد حال و امتداد در زمان مستقبل و اگر بیند که سلسله اندر کردن کرده بودند زنی بدخلق
را زن کند **و اما رویة غل** و گفته اند اگر کسی اندر خواب بیند که مرا بگرفتند و غل
بر کردن نهادند مقید کردند آن دلالت کند که بیننده کاری باشد یا دین وی فاسد شود
و مراد عوق کند یا سالم یا وی را بختی عظیم رسد مناسب و مانند آن قال الله تعالی

حدیث و فعلوه ثم الجحیم صلوه

و اگر بیننده این خواب مسلمان باشد وی را مشقتی عظیم رسد **و رویة غل** بر کردن اندر تابد
نیز همچون سلسله و اگر آن غل از چوب ماشد آن مقتضی نفاق باشد و اگر بیند که دست وی
با کردن بسته بودند آن گفته اند دلالت کند بر اجتناب از معاصی و گفته اند
ملکی یابد و حق خدای تعالی ادا کند قال الله تعالی فاجعلوا یدک مغلولة الی عنقک
و اما رویة حبس بدانکه دخول حبس اندر تاویل علی الجمله نه محمود باشد و دلیل
مرض و زمانه و فقر و طول حزن و مرذلت باشد و اگر بیننده زن باشد آن دلالت کند
بر عفت و تعفف وی **و اما سخر اندر با و یلد رویة قید** بدانکه رسول علیه السلام

فرموده است

فرموده است که اجتنبوا القید و اگر بیند که الغل القید ثبات فی الدین شود و معبران خیر را اندرین باب باصل
سه معنی اند احتمال آنست که این خبر همی دلالت کند بر ثبات و دوام بیننده بر آن حال که اندران
باشد طاعة کانت او معصیة و مضمون سخن معبران هر راجع است باین معنی و گفته
اند اگر بیند که وی را قیدی بر پای بود از جنس آن دلالت کند بر ثبات بیننده اندر دین و تمسک
کردن بقرآن قال الله تعالی و اعتصموا بحبل الله جمیعا و اگر آن قید از رصاص باشد آن
گفته اند دلالت کند بر ثبات بیننده بر کاری مکروه و اگر آن قید از پیرون یا از زنگ بود باشد
آن دلالت کند بر دوام فرح و ظفر و اگر آن قید از آهن باشد آن هم معنی که حدیث زند باشد اندرین
معنی تقوی تر باشد و منافع و مضار آن زیادت تر باشد مثل آنکه اگر بیننده محبوس باشد
رویة قید که بر پای وی بود چون آهن باشد آن دلیل دوام حبس باشد و اگر بیننده بند باشد آن
دلیل دوام رق بود و اگر مسافر باشد آن دلالت کند بر ثبات وی بر آن سفر و بقای وی اندر آن
و اگر بیننده اندر ولایتی و عیشی خوش باد مجاهده و عبادتی باشد آن دلیل ثبات و
بقا باشد بر آن حالت

تنبیه

بدانکه این جمله گفته آمد اندر رویة یا دیدن هیچ جای باشد که با آن هیچ چیز از قرین خیر و شر نباشد اما اگر با آن
چیزی از اقران اتفاق افتاده باشد آن دلالت کند بر دوام آن معنی که اندر آن چیز باشد
مانند بود اندر رویة حمام

بوسیران بود و قید بر پای داشت آن دلالت کند بر دوام عبادت وی و حفظ امانة و جهد
با اعادی دین و نصح و امر معروف و نهی منکر و اگر بیند که اندر میان حاضران خانی بود
مجهول که خروج آن جای کاه میسر نبود و مرا و قید بر پای وی بود آن دلالت کند بر دوام حبس
اندر دست اعدا و همچنین اگر بیند که مرا برای حبس کرده بودند و قید بر پای داشت آن دلیل
دوام مرض و مذلت و فقر باشد و اگر سر که مرا و اخته بودند و قید بر پای همی دید بر آسمان
یا بر کوهی بود و قید بر پای داشت آن دلیل دوام رفعت و سلطنت باشد خصوصا بر این
وجه بر این قیاس و الله اعلم و گفته اند اگر بیند که آهنی بر وی نهاده باشد آن دلالت کند بر ثبات وی

بر امور دین و اگر سرخ باشد آن دلیل لامت وی بود بر لغو و ضرب و اگر بر نکها مختلف باشد آن دلالت
کند بر دوام خلط وی و اگر اصفر باشد آن نرسته اند دلیل دوام سقم باشد و اگر ازرق باشد آن
دلیل تباه بود و ضرب وی و اگر در رسالکسته اند دلالت کند که بیمار انتظار ال بود
که از دست وی رفته باشد و اگر اجوف باشد آن دلیل ثبات وی باشد بر نفاق و اگر دلیل خیط
باشد یا از حروف آن دلالت کند بر شغل که بسته اند آن باشه یا طالب آن نام آن انواع آلتی بود و اگر
سنان حواب اندر عجم و مشقق باشد رمح و فوج باید و اگر بنان باشد روز از شود و اگر اندر نعمتی
باشد آن را ثباتی نباشد و اگر سنان کوه و بیابان یا نخلی دیگر هم قیاس کرده بود اندر آن دلالت
کند بر مقام بیمار و خصوص که بنان نه از اصلی باشد و الله تعالی اعلم

وَيَرَى الْمُجْرِمُونَ عَمَلَهُمْ مُقَدَّمِينَ

و اگر سنان که و بر اندر شهری مقیم کرده بود اندر آن دلیل اقامت وی باشد اندر آن جایگاه
و اگر بینی که اندر خانه و بر امقیم کرده بود اندر آن نسته اند دلالت کند بر دوستی وی
و بر مهلت شان بر زنی و هر چند که آن قدر تنگ تر باشد آن مشقت زیادت تر بود و اگر بیند که
و بر اندر راه خوف مقیم کرده بود اندر آن نسته اند دلالت کند بر مهلت شان سنان با مر عیال
و اگر بیمار را بنان یا آلتی اندر عجم باشد اندر خواب سنان که شهری بر بیل وی بود و یکی دیگر
بر آن زیادت کردند آن بیمار را دلیل موت بود و دیگر اصحاب علل اعضا را دلیل بسته
شدن آلت و اصحاب فرج و خصیه را نشانه وعلی هذا جمله یاد کرده بر رویه قیاس دلالت کند بر ثبات
نفاق حشمه که بنان اندر بن باشد و دلیل عورتیها همه بر این قیاس بدان حاجت نباشد و بر
و دوم آن حاجت خصم خود را بر آن کرده و بر اندر بن دلالت کند بر حرب باشد
و اگر سنان را زن حامله باشد و بر ادختری آید و نسته اند اگر بیند که با آن قبیر حامی
سفید یا سبز هو شیده بود آن دلالت کند بر ثبات اندر علم و امور دین و اگر

آن حامله زن باشد آن دلیل طول عمر بود و اگر سرخ باشد آن دلیل لامت و ضرب باشد و اگر سنان که و بر اندر
قصبی از آبگینه مقید کرده بودند آن نسته اند دلالت کند بر دوام مصاحبت با زنی بزرگ

وَأَمَّا وَيْلُ رَوِيَّةٍ فَهُوَ نِعْمَتْ

با آنکه دیدن هر نعمت و خوف و لرختن اندر تاویل جمله نسته اند دلیل ظفر باشد
قال الله تعالی وهم من بعد غلبهم سیغلبون و قال عز من قائل ولیدل الذین من
بعد خوفهم امنا و نسته اند فرار از خوف دلیل بیرون باشد قال الله تعالی ففروا الی الله انی
لکم منه نذیر مبین و نیز نسته اند که لرختن از خوف دلیل امن باشد قال الله تعالی
قل لن ینفعکم الفرار ان فررتم من الموت او القتل و نسته اند اگر بیند که استظار خوف می کرد
آن دلیل فنا باشد قال عز اسمه فاذا جاء الخوف رایتهم ینظرون الیک الآیه و اگر بیند که از
نعمت اندر شهری رفتار نسته اند اگر آن شهر از اهل عدل باشد ظفر یابد و اگر از اهل ظلم باشد
آن دلیل ایمان باشد قال الله تعالی بشناد ما هنالک نمزموا من الاحزاب و اما رویة السر
و اگر اندر خواب بیند که اسیر کسی شده بود و بر اعمی بحث زند و مسیر شد اندر تاویل نزدیک
باشد خلس و آن یاد کرده شد و رویة اسر نیز دلیل بیل روزی باشد و اگر بیند که مسکین یا یتیم
شده بود آن هم چنین باشد قال الله تعالی و یطعمون الطعام علی حبه مسکینا و یتیما و اسیرا
و اما رویة نصره بدانکه رویه نصره یافتن و غلبه کردن و فتح کردن جمله قوة
اسلام باشد چون سنان مسلمان بود و دلیل یافتن نعمت و عز بود بشناد و قهر اعدا باشد قال الله تعالی

إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا الآية

رویة نصره و فتح و غلبه کردن و حق تعالی تعبیر آن بر ضد آن باشد که دیده
باشد و اما رویة صلح کردن و صلح کردن اندر تاویل نسته اند دلالت کند له

بیننده را جهت زمستان الله تعالی والعیاذ بالله و اگر بیند که لباس دیبا و ابریشم پوشیده است دلیل آن شهر را براه راست خواند و نهی کردن از صلح دلیل منع خیر باشد و اگر بیند که میان مردم صلح انداخت امر معروف و نهی منکر کند **فصل سوم اندر تاویل رؤیه خروج خارجیان** بدانکه اگر کسی اندر خواب بیند که قومی از مسلمانان بر امام خروج کردند و باوی کارزار کردند و تا فرمانی کردند آن دلالت کند که آن قوم نافرمانی حق کنند و اندر جانب فساد و بدعت بیفزایند و عقوبت قوت و شوکت آن قوم و مانع مغلوب کردند و امام بریشان ظفر یابد قال الله تعالی والعاقبة للتقوی و اگر بیند که ترک یاجنه خروج کرده بودند و با مسلمانان حرب همی کردند دلیل ضعف اسلام باشد و اگر بیند که مسلمانان بجنگ ایشان رفتند و روبه خروج بریشان آن دیار قوت اسلام و اسیلا اهل آن باشد اما منهزم عصیان باشد اندر دین و رسول علیه السلام فرموده است که اترکوا الترک ما ترکوکم و دعوا الحبشة ما دعوکم و اگر بیند که یاجوج و ماجوج خروج کرده بودند آن دیار غم و قحط باشد در حق عموم خلق و اگر بیند که خویشتن را از ایشان بود آن دلالت کند بر ضعف دین وی و بر آنک رای وی مخالف حق باشد و گشتن یاجوج از ایشان دلیل قوت دین و قهر اعدا و یافتن نعمت باشد و همچنین هر اهل بدعت و ضلالت را که بینند که غالب شدند آن ضعف اسلام باشد مثل ازدجار و مانند آن و مغلوب شدن ایشان بر ضد آن باشد و اگر بیند که یکی از مسلمانان را کشتند آن دلالت کند بر ضعف و تلف مال باشد اندر آن سال و گفته اند اگر بیند که روم خروج کرده بودند آن دلالت کند بر فراخی نعمت **فصل چهارم اندر تاویل** [illegible] و سهو اندر تاویل رؤیه بدانکه تاویل یانه زدن و کوی بازیدن و آنچ بدان تعلق دارد بدانکه رؤیه همه کنار اندر تاویل گفته اند دلیل باشد بر مجلس و مجمع و مانند آن و رؤیه سند که شما کنار یافت یا کسی بوی خشیار زنی کند یا کیری یابد بدین صفت و شکستن و ضایع شدن آن موقوف بر زن باشد و همچنین هر زیاده و نقصان که اندر آن سند آن راجع باشد بدان زن و گفته اند اگر بیند اندر خواب سند که بر بشما کنار نشسته بود از بطالت توبه کند و رؤیه زین اندر خواب گفته اند زنی باشد عفیفه خداوند مال و حسب و جمال وی بود تا از زینة

الأكاف

الأنضاج

اندر زین بازی

اندر زین باشد و اگر بیند که بر اسبی نشسته بود زنی کنار بدین صفت که یاد کردیم و سنج باید و رؤیه زین اندر تاویل نیز گفته اند دلیل بر قوت و ولایة باشد و گفته همه اند که زین چهارپای نر بود باجهار پای و گفته اند نشستن بر اسب بازنی دلیل باشد بر [illegible] و رؤیه زنی باشد منافقه یا ولایتی باشد که متضمن نفاق باشد و چون از قوم باشد آن اندر تاویل یار ناخصاب جمار باشد و زین چون از زر باشد آن اندر تاویل یار زنی عفیفه باشد صاحب علة و بیزویر بتای باشد و از اهل زنی باشد از خاندانی بزرگ اصحاب منافع و همچنین زین و دیگر آلت را از هر جوهر که بیند یا بیند که آنرا بجوهری دیگری خلیه کرده بودند یا مرصع کرده بودند اندر خاصیة آن جوهر نظر باید کرد زین خشب آن خاصیة تعبیر کردن و جای که باشد تعبیر خشب زنگ آن جوهر بقوت تر باشد از خاصیة وی از آنک زنگ سبز بغایة محمود باشد اندر تاویل و اگر جوهر آنرا قیمتی باشد و همچنین خشب عنق آن جوهر نزدیک آن قوم که سنان از ایشان باشد تعبیر مختلف شود زیرا که رغبات و عادات خلق اندرین باب مختلف است و بعضی گفته اند که این جمله یاد کردیم اندر تاویل زین و بشما کنار و دگر آلات جای باشد که آنرا جداگانه نیز از جمار پای لما اگر آنرا بر جمار پای بیند اندرین صورت تعبیر از آن جمار پای باشد و آن آلت تابع وی باشد و آنرا منفردا تعبیری نباشد و دیدن رکاب اندر تاویل یار وزیری معتمد باشد بر زین و دین اندر هر دو صورت و در اندود و مرصع دیدن آن دلالت کند بر غنا آن فرزند و ابتنا اذ کروی اندر میان خلق و رؤیه آلت که مرصع بود دلالت کند بر ظاهر آن [illegible] و دیدن لگام [illegible] اندر تاویل یار تدبیر و قوم نفس و جاه و مال تحت باشد و بدل یاست و انقیاد مردم ان را بوی و خشب بوی و ضعف آن لگام و هر زیاده و نقصان که اندر لگام بیند اندر چیزی باز گردد که یاد کردیم و اگر بیند که لگامی بر سر وی کرده بودند اگر سنان را صلحا باشد اگر با آن دیار خیر باشد آن دلالت کند بر حسن سمت و کثرت صوم و اجتناب از منهیات و اگر با آن دیار خیر نباشد آن دلالت کند بر کتمان علم و شهادة و سنج حق و اگر بیند که نعال صلحا باشد آن دیار مذلت و خواری باشد و محکوم و عاجز شدن و بر بند اندر تاویل یار دلالت کند بر ضبط امور دین و دنیا و خشب قوة و ضعف آن

الزكاب

اللجام

اللبب

القرآن الحرام السوط

وتنگ وباردم اندر تا ويار دلالت كند بر قوام كار او بمقصان كه اندرين آلات سنار آن زدن چيزها
بازكردد كه ياد كرديم و رويه تازيانه اندر تا ويار دلالت كند بر سلطنت ورياست بزرك جون بار دوال باشد
واكر نى دوال باشد آن لفته اند دلالت كند بر حاكم شدن بر جمعى از عملها ضعيفان و لفته اند
اكر سنار كه تازيانه بر كسى همى زد آن اندر تا ويار سخنى قبيح باشد كه مضروب ازضارب بشنود و شكسته
شدن وضايع شدن تازيانه اندر ضرب وغير ضرب دليل عزل باشد از عمل و زوال سلطنت بود و شكافته
شدن تازيانه دليل قوة وزيادة سلطنت ورياست باشد و لفته اند رويه تازيانه را كه بر جماز تا
همى زد دلالت كند كه سنار اندر همه امور ذكر حق كند و يافتن تازيانه اندر تا ويار لفته اند دلالت كند
بر توصل كردن بسلطان وعمى كه از حشم سلطان باشد و فرو آمدن رويه تازيانه از سنار دلالت
كند كه حق اندران موضع باذشاهى ظالم بدرا كند و اكر اهل آن موضع از اهل ظلم باشد ربن خواب
درحق بغاية نا محمود باشد و دلالت كند بر نزول عذاب قال الله تعالى

وحاق بآل فرعون سوء العذاب

و لفته اند اكر اندر خواب سنار كه يكى را تازيانه همى زد اكر مضروب راست نه بيند يا اندر اخته
آن دلالت كند كه ويرا مذلت وخوارى رسد و اكر اين چيزها خلل سنار آن دلالت كند كه ضارب
مر مضروب را بند دهد پس اكر سنار كه آن ضرب ويرا بر نج آورد يا اندرويى تاثير كرد ان بزرا زا زوى
قبول كند و اكر جنان نبيند كه آن ضرب اندرويى هيچ تاثير نكرد آن سنار را قبول نكند و اكر
سنار كه از ضرب وى خون روانه كشت از مضروب آن دليل ظلم باشد از ضارب بر مضروب
و نمازى از وى و لفته اند دليل خسران باشد ضارب را مر مضروب را و اكر جنان بيند كه خون
بيرون نيامد آن نيكى حق باشد كه از ضارب بمضروب رسد و اكر سنار كه خون از وى بضارب رسيد
از مضروب ملامى حرام بوى رسد و رويه عائشه رضى الله عنها اندر تا ويل لفته اند نيكوكارى بود
بازنى يا خادمى و لفته اند رويه عائشه اندر تا ويل نه محمود باشد وخصوص كه اكر
بسيار سنار خارج از عادت يا سنار كه از آسمان بزمين بازيد مخصوص كه اهل آن جانب نه ازهل صلاح باشد

عائشه

كه اندر حق

الوضاح

تا آن در حق ايشان بمعنى نزول عذاب باشد قال الله تعالى افامنوا ان تاتيهم غاشية من عذاب الله
و زمام اندر تا ويار دليل خضوع وانقياد باشد و اكر اندر خواب بيند كه مهارى بر سر وانى نهاد و وى اندر
دست داشت و آن حيوان منقاد وى شد بود اكر آن حيوان انسان باشد كه معروف بود همان شخص
بعينه يا يكى از متعلقان آن شخص مطيع بيمان كردد و اكر مجهول باشد اكر بيرى بود آن دليل بيار مراد
باشد و نوفان بر داري و قوة بخت وى و اكر جوانى باشد دشمنى مطيع وى شود و همچنين اكر سنار
كه بر سر پيل از ديبان و مانند ايشان كرده بود دليل مطيع سنار بود دشمنى مطيع وى كردد و اكر
آن حيوان غير انسان باشد شخصى از نوع انسان كه بدان حيوان منسوب باشد مطيع وى شود
و هودج اندر تا ويار زن باشد و هر زيادة و نقصان كه اندران سنار بدان زن باز كردد و جوكان
اندر تا ويار لفته اند مردى منافق باشد و لفته اند مورندى باشد كثر طبع و شكسته
شدن جوكان موت آن مرد يا آن فرزند باشد و كوى اندر تا ويار مردى باشد قليل الاسكان
لفته اند كوى اندر تا ويار دل انسان باشد و جوكان رفاق وى باشد و مرضلاح و فساد
كوى و جوكان بدين جيزها نمودد و لفته اند كوى بيابان دليل بيار خصومت

الوضاح

الهودج القوافل الكرم

باشد پس اكر سنار كه وى غالب كشت ظفر يابد و اكر سنار كه ديكرى بروى غالب شد بر خلاف اين
باشد و بر عكس اين لفته اند و رسيدن كوى بسر ميدان دليل بيار مراد و تمام شدن
كارها باشد در حق عاقل و اما اكر اين خواب را باذشاهى بيند اكر اندر ملك وى تزلزلى و منازعتى
باشد آن همه حسن دليل ظفر و استقامت و حصول مقصود باشد و اما اكر ملك وى مستقيم
اين خواب در حق وى دلالت كند بر دو نوع اجر وى و اين مجرب است و الله اعلم

باب اندر تا ويل رويه اختلاف افعال انسان از نهم الالف

بدانكه خوردن طعام را اندر خواب تعبير بحسب نقاسة و ردائة جوهر ان طعام اكر ان طعام
اندر جوهر خود شريف باشد مثل عسل و حلاوى زن دليل صحت و طول عمر و نيل ارزاق حلال باشد

الاكل يا زدودن

واگر آن طعام زدی باشد آن بر ضمار این باشد که یاد کردیم • وخوردن طعام با مداد آسته اندر دلیل سفر باشد • وخوردن طعام پیشین دلیل دیر زیستن بود • وخوردن طعام شب دلیل مکر و خدیعة باشد • واگر ستاره که بر سر او طعام شب همی خواند خواننده قصار فریفتن وی باشد • رویه اجانه اندر تاویل دلالت کند بر دیر زیستن مستاجر صاحب ان را • وجون خزانه دار فریفته شود در آن شخص از وی برگردد • و دیدن استراق اندر تاویل دلیل کذب و سخن چینی باشد قال الله تعالی یلقون السمع واکثرهم کاذبون و نیز دلالت کند که بیننده را عذاب و مکروه رسد از جهت سخن قال الله تعالی انا ارسلنا الشیاطین علی الکافرین تؤزهم أزا • وجون بیننده نه از صلحا باشد اندر آن خوف زیادة تر باشد • ولفته اندر اب را استراق سمع کردن دلالت کند بر عزل باشد قال الله تعالی انه کان فریق من عبادی یقولون ربنا آمنا فاغفر لنا وارحمنا وانت خیر الراحمین • واگر بیند که سخن خلق همی شنود و متابعت هر جه نیک بود همی کرد آن نیک باشد • و دلالت کند بر نیل بشادی قال الله تعالی

فبشر عباد الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه

الإخبار

واگر اندر خواب ستاره که اندر میان قومی مختار شاه بود و او را ان قوم را اخیار کرده بود زیادت یابد • واگر ستاره که خویشتن جزی را اختیار کرده بود تعبیر آن خویشتن جوهر آن چیز باشد • و دیدن آنکه ستارگان ملوک و اشراف کسی را اختیار کرده بود نیز دلالت کند که او را بلا و سختی رسد و عاقبة آن خیر باز کردد قال الله تعالی واختار موسی قومه سبعین رجلا لمیقاتنا

الإخراج

الآیة • واگر اندر خواب ستاره که او را از وطن خود بیرون کردند • بیننده از صلحا باشد آن دلیل آن باشد که او را خانه بود و خصوص که ستاره اندر رحمتی و مشقتی باشد که آن دلیل خانه و نصرة و قهر اعدا باشد قال الله تعالی فما کان جواب قومه الا ان قالوا اخرجوا آل لوط من قریتکم انهم اناس یتطهرون فانجیناه واهله • واگر بیننده این خواب نه از صلحا باشد آن دلیل هلاک و زوال نعمت و حکم باشد قال الله تعالی

فاخرجناهم من جنات وعیون آیة

واگر اندر خواب

واگر آن طعام زدی باشد آن بر ضمار این باشد که یاد کردیم • وخوردن طعام با مداد آسته اندر دلیل سفر باشد • وخوردن طعام پیشین دلیل دیر زیستن بود • وخوردن طعام شب دلیل مکر و خدیعة باشد • واگر ستاره که بر سر او طعام شب همی خواند خواننده قصار فریفتن وی باشد • رویه اجانه اندر تاویل دلالت کند بر دیر زیستن مستاجر صاحب ان را • وجون خزانه دار فریفته شود در آن شخص از وی برگردد • و دیدن استراق اندر تاویل دلیل کذب و سخن چینی باشد قال الله تعالی یلقون السمع واکثرهم کاذبون و نیز دلالت کند که بیننده را عذاب و مکروه رسد از جهت سخن قال الله تعالی انا ارسلنا الشیاطین علی الکافرین تؤزهم أزا • وجون بیننده نه از صلحا باشد اندر آن خوف زیادة تر باشد • ولفته اندر اب را استراق سمع کردن دلالت کند بر عزل باشد قال الله تعالی انه کان فریق من عبادی یقولون ربنا آمنا فاغفر لنا وارحمنا وانت خیر الراحمین • واگر بیند که سخن خلق همی شنود و متابعت هر جه نیک بود همی کرد آن نیک باشد • و دلالت کند بر نیل بشادی قال الله تعالی

فبشر عباد الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه

الإخبار

واگر اندر خواب ستاره که اندر میان قومی مختار شاه بود و او را ان قوم را اخیار کرده بود زیادت یابد • واگر ستاره که خویشتن جزی را اختیار کرده بود تعبیر آن خویشتن جوهر آن چیز باشد • و دیدن آنکه ستارگان ملوک و اشراف کسی را اختیار کرده بود نیز دلالت کند که او را بلا و سختی رسد و عاقبة آن خیر باز کردد قال الله تعالی واختار موسی قومه سبعین رجلا لمیقاتنا

الإخراج

الآیة • واگر اندر خواب ستاره که او را از وطن خود بیرون کردند • بیننده از صلحا باشد آن دلیل آن باشد که او را خانه بود و خصوص که ستاره اندر رحمتی و مشقتی باشد که آن دلیل خانه و نصرة و قهر اعدا باشد قال الله تعالی فما کان جواب قومه الا ان قالوا اخرجوا آل لوط من قریتکم انهم اناس یتطهرون فانجیناه واهله • واگر بیننده این خواب نه از صلحا باشد آن دلیل هلاک و زوال نعمت و حکم باشد قال الله تعالی

فاخرجناهم من جنات وعیون آیة

واگر اندر خواب

واگر اندر خواب بیند که اقامت برهان و حجة همی کرد بر چیزی آن گفته اندر دالت کند او را بر

إقامة البرهان

خصومتی افتاد با کسی و وی اندر آن غالب کردد قال الله تعالی فاتوا برهانکم • واما اگر اندر

الإقامة

خواب ستاره که اندر موضعی اقامت کرد مثل شهری یا دیری و مانند آن اندر جایگاه ساکن کشت آن دالت کند بر ساکن شدن او با امن وی خصب و فراغیت و امن و کثرت نعمت اندر آن موضع • و هر حرکتی که ستاره که اندر موضعی اقامت کرده بود تغایر کرد بموضع دیگر و آن جایگاه اقامت کرد آن دالت کند بر تبدل احوال بیننده و تفاوت میان حال اول و دوم اندر خیر و شر خسب تفاوت باشد میان آن دو موضع اندر خیر و شر و امن و فراغیت و تفاوت اندر اسما • و اگر ستاره که از سفر همی باز کشت آن دالت کند بر

الإیاب

الإحیاء

واجب باشد و باشد که توبة کند • و اگر اندر خواب ستاره که مرده را زنده کرد کاری بزرک بر دست وی برود که تعلق بخیر عموم خلق دارد خسب مرتبة ستاره یا قصار آن کسی عفو کند قال الله تعالی

الإستئناس

ومن احیاها فکانما احیا الناس جمیعا • و اگر ستاره که بقفا باز گشته بود آن دلیل باشد بامن و فوج

الإقرار

وعز و دولت و فراغیت احوال حاضر باشد • و اگر بیند که او را خصمی اقرار کرد که او را بر باوی دشمنی کند اگر بیند که او را اقرار کرد بلزوم حتی دالت کند بر ادای حق • و اگر بیننده نه از اهل صلاح باشد آن دلیل اعتراف باشد بکناه • و اگر ستاره که کناه اعتراف کرد آن دلیل زیادة جاه و منصب باشد • و دلیل توبه باشد از کناه چون ستاره از صلحا باشد بدلیل قصة آدم و حوا علیهما السلام

الإعتراف

و اگر بیننده نه از صلحا باشد یا مرده را بیند که کناه معترف شد آن نه محمود باشد • و دلیل بر ملامت بود قال الله تعالی فاعترفوا بذنبهم الآیة قال الله تعالی فاعترفنا بذنوبنا فهل الی خروج من سبیل • و اگر ستاره که اقرار کرد بکشتن شخصی اگر بیننده نه از صلحا باشد دلیل خرامتی او بود اگر بیننده از اهل صلاح باشد و آیة یابد دلیل مغفرة باشد • و خروج از غم بدلیل قصة موسی علیه السلام فاغفر له انه هو الغفور الرحیم • و قال رب انی ظلمت نفسی فاغفر لی فغفر له • و قال عز اسمه وقتلت نفسا فنجیناک من الغم • و اگر بیند که او را حریق بعارة یکی داد یا او را کسی

الإعارة

سوزد محمود باشد آن را • و اگر ستاره که از حبس خلاص یابد بشادی حبس کسی که او را رغبت باشد

واگر اندر خواب

الإرصاد — جنرانند جوهر خود نه محمود باشد ستانای راغی رسانند محمود بدین صفت آن بود آنک عاریته داده وی بستانند ولما

الإمداد — رویة شیر دادن و شیر خوردن اندر دکر اعضا یاد کرده شده است واکر اندر خواب سنار که شخصی را عملت

داد اندر اداء حقی اکر آن شخص از صلحا باشد سنای معاونة وی کند واکر وی نه از اهل صلاح باشد

الإشباه — آن دلیل مرض و سخط بود باشد فالله تعالی امهلهم رویدا واکر بینان را حاری اندر صلاح

وفساد معلوم بنا شد استدلال بهیئة و شعاری باید کردن وخب آن تعمه کردن واکر اندر

خواب جنان سنار که از خواب بیدار کشت آن دلیل عمل و حرکت و توبة باشد از کناه واکر جنان بیند که

الإهداء — از خواب بیدار کشت آن نه محمود باشد و دلیل اضطراب و تشویش باشد واکر جنان

سنار که بیدار کشت و همجنان بر بستر خفته بود آن نفسه اندغنی را دلیل غیر بود و فقیر را دلیل

خیر و آسایش باشد واکر سنار که خفته بود و خواب نمی رفت آن دلیل مرض و خوف

هدیه بکیسه و کیسه بوی دلالت کند که فرستنده دختر یا خواهر یا کیسه ارا قربای وی انتمای کند

تا وی را زن کند و تمام شدن آن نکاح خب قبول ورد آن هدیه باشد وفرستادن هدیه

نیز دلالت کند بر ظهور صلح میان ایشان هردو واکر آن چیز اندر جوهر خود محمود باشد

یک باشد میان ایشان خصومت پیدا شود وفرستادن هدیه بهم دیکر نیز دلیل محبت باشد

الإساءة — قال النبی علیه السلام تهادوا تحابوا واکر اندر خواب سنار که کاری بدی کرد

آن نه محمود باشد و دلیل عصیان و هلاکت و انکار حق باشد و خصوصا چون نه از اهل صلاح

الإنفاق — بود و بنا شده بر ضرار انفاق افتاد و نیکوی کردن چون سنای از صلحا باشد و روية نفقه کردن

در اندر دیکران حق تعالی اندر توبه و اجابة نفسه بینند اندر دلالت بر دیدن اخروی قال الله تعالی

وانفقوا مما رزقناکم من قبل ان یاتی احدکم الموت و اندر اباحیب نفس و خوش را

نفقه کرده باشد آن دلالت کند بر وصول عمر و یافتن خیر قال الله تعالی وانفقوا خیرا لانفسکم

وهمچنین اکر بیند که از هرچه مذر بود از مال وی یا از هرچه خوشتن آن را دوست میداشت

نفقه می کرد آن دلیل صلاح و یافتن خیر و حسن خلقت باشد قال الله تعالی لن تنالوا البر

حتی تنفقوا مما تحبون واکر سنار که از هرچه وی کراهیة داشت آن را نفقه میکرد آن نه

محمود باشد

محمود باشد — جنرانند جوهر خود نه محمود باشد ستانای راغی رسانند محمود بدین صفت آن بود آنک عاریته داده وی بستانند ولما

الإحسان — رویة شیر دادن و شیر خوردن اندر دکر اعضا یاد کرده شده است واکر اندر خواب سنار که شخصی را عملت

داد اندر اداء حقی اکر آن شخص از صلحا باشد سنای معاونة وی کند واکر وی نه از اهل صلاح باشد

البیع — آن دلیل مرض و سخط بود باشد فالله تعالی امهلهم رویدا واکر بینان را حاری اندر صلاح

وفساد معلوم بنا شد استدلال بهیئة و شعاری باید کردن وخب آن تعمه کردن واکر اندر

خواب جنان سنار که از خواب بیدار کشت آن دلیل عمل و حرکت و توبة باشد از کناه واکر جنان بیند که

از خواب بیدار کشت آن نه محمود باشد و دلیل اضطراب و تشویش باشد واکر جنان

سنار که بیدار کشت و همجنان بر بستر خفته بود آن نفسه اندغنی را دلیل غیر بود و فقیر را دلیل

خیر و آسایش باشد واکر سنار که خفته بود و خواب نمی رفت آن دلیل مرض و خوف

هدیه بکیسه و کیسه بوی دلالت کند که فرستنده دختر یا خواهر یا کیسه ارا قربای وی انتمای کند

تا وی را زن کند و تمام شدن آن نکاح خب قبول ورد آن هدیه باشد وفرستادن هدیه

نیز دلالت کند بر ظهور صلح میان ایشان هردو واکر آن چیز اندر جوهر خود محمود باشد

یک باشد میان ایشان خصومت پیدا شود وفرستادن هدیه بهم دیکر نیز دلیل محبت باشد

البیعة — قال النبی علیه السلام تهادوا تحابوا واکر اندر خواب سنار که کاری بدی کرد

آن نه محمود باشد و دلیل عصیان و هلاکت و انکار حق باشد و خصوصا چون نه از اهل صلاح

الانفاق — بود و بنا شده بر ضرار انفاق افتاد و نیکوی کردن چون سنای از صلحا باشد و روية نفقه کردن

در اندر دیکران حق تعالی اندر توبه و اجابة نفسه بینند اندر دلالت بر دیدن اخروی قال الله تعالی

وانفقوا مما رزقناکم من قبل ان یاتی احدکم الموت و اندر اباحیب نفس و خوش را

نفقه کرده باشد آن دلالت کند بر وصول عمر و یافتن خیر قال الله تعالی وانفقوا خیرا لانفسکم

وهمچنین اکر بیند که از هرچه مذر بود از مال وی یا از هرچه خوشتن آن را دوست میداشت

نفقه می کرد آن دلیل صلاح و یافتن خیر و حسن خلقت باشد قال الله تعالی لن تنالوا البر

حتی تنفقوا مما تحبون واکر سنار که از هرچه وی کراهیة داشت آن را نفقه میکرد آن نه

الإحسان — محمود باشد و دلیل ملامت باشد و دلیل توقع خیری باشد که سبب آن زوی در وجود نیاید قال الله تعالی

البغض — وتجعلون رزقکم انکم تکذبون الآیة واکر سنار که مار بر عیال او فرو خزند

یا خود نقته

الإحسان — البیع

حرف الباء — بدانکه

وبروی دزدی و دیکر

قال رضی الله عنه الم منین الآیة

واکر سنار که با فاسقی یا کافری بیعت کرد اعانة اهل فسق و مخالفان

دین کند و خوف باشد از سوء خاتمت واکر اندر خواب سنار که کسی وی را دشمن داشت

از مسلمانان یا وی ایشان را دشمن داشت آن علی العموم نه محمود باشد و دلیل عداوة

و تفرقه و وهن دین باشد واکر سنار که کافری یا فاسقی را دشمن داشت آن دلیل اخذ من

البشر

وقوه ایمان وی بود و الوسنار که اهل فرو و سوق و برادشن داشتار آن هم حسین باشد و رویه بوس اندر تاویل دیدار فقر و مشقت باشد قال الله تعالی مستهم البأساء والضراء و باشد که دلیل اسایش و غنی باشد درخ بعضی و الوا اندر خواب سنار که کسی بروی ستم کرد اندر دار یا اندر عرض و مانند آن ستم راجع باشد بفاعل و مظلوم بروی نصرة یابد قال الله تعالی من بغی علیه لینصرنه الله وقال جل ذکره ولمن انتصر بعد ظلمه فاولئک ما علیهم من سبیل انما السبیل علی الذین یظلمون الناس و یبغون فی الارض بغیر الحق اولئک لهم عذاب الیم و رویه نخل اندر تاویل دیدار مذمة باشد اگر کسی اندر خواب بیند که نخل نشانده بود و اندر سرای وی نه نخل باشد و بر اهل مملکت آن سرای خانک اگر بیند که بر او مذمة کردند نخل شود و رویه نخل نیز دیدار فقر و تلف دارد بود اگر کسی اندر خواب بیند که نخل نشانده بود آن دلالت کند که دارویی تلف شود

البختر

حرف التاء

اگر کسی اندر خواب سنار که بتبختر براه همی رفت آن دلالت کند بر نیاز عز و جاه و شرف و ریاست امّا متضمن خلل باشد اندر دین قال الله تعالی واقصد فی مشیک وقال عز اسمه ولا تمش فی الارض مرحا و اگر سنار که اندر حرب کفان بود و تبختر همی کرد یا در صف قتال بود و اندر آن حالت تبختر همی کرد آن دیدار فرخ باشد دین و اندر خیانت سنار هم بین معنی است که قل بفضل الله و برحمته فبذلک فلیفرحوا هو خیر مما یجمعون و اگر سنار که از سطحی یا از موضعی بلند بپای فرو افتاده بود آن گفته اند دیدار ورع باشد و اگر سنار که آن جایگاه اندر افتاد از نظر مردی بزرگ بیفتاد یا از مرتبه بزرگ اندر افتاد و اگر سنار که آن جایگاه اندر میان وحل افتاد گفته اند کاری شریف دینی یا دنیاوی از وی زایل شود و بیمار دلیل مرض باشد و اگر سنار که کسی را تعزیه باز همی داد گفته اند که سنار که موجب ثواب بود و اگر علیه لم من حزن مصابا فله مثل اجره و اگر سنار که کسی را تعزیه همی بازداد یا وی را تعزیتی و اندر آن صابر بود آن بشارة و مغفرة باشد قال الله تعالی وبشر الصابرین الذین اذا اصابتهم مصیبة الایه و رطامیدار مر گفته است که خواب درخ العاقر دیدار مصیبت باشد و درخ العاشقة دیدار ستکاری باشد و اگر اندر خواب بیند که تزکیه نفس خود همی کرد یا تزکیه کسی دیگر همی کرد آن عام العموم مذموم باشد و دلالت کند بر بطالة

فحص مکرر

التدلی

التعزیه

الترکیه

التملق

وفیما مکروه قال الله تعالی فلا تزکوا انفسکم و گفته اند اگر سنار که وی تزکیه نفس همی بدیدار دیدی آن وی همی کرد آن اندر تاویل خیانت بود ذکر جمادی وی باشد اندر میان خلق و الوا اگر در خواب سنار که درکی شاق همی کرد اگر آن شاق از مردمی باشد از امور دنیا آن دیدار مذلت و خواری باشد و خصوص بر آن بند بعقاد باشد و اگر از امور دینی باشد رجوع از تعلم علم و حکمت و مانند آن دیدار بشرف و عزّ و یافت مراد و اگر بیناک که از سر کبر ان بنا دیدی تواضع کردن در مناخ دنیا آن دیدار نقصان دین باشد

التواضع

و امّا اگر سنار که از سر حق تعالی اندر خلق تواضع همی کردن دیدار ظفر و نصرة و وصول عمر و رفعت قدر و دیدار مراد باشد اندر دین و دنیا قال علیه السلام من تواضع لله رفعه الله و الوا اندر خواب بیناک که کسی را وداع همی کرد یا کسی وی را وداع همی کرد آن معبر السلام گفته اند که وداع العموم محمود باشد

التودیع

و دلیل مصاحبة باشد با شرکاء و من یطلقه و دلیل عود و اوبة و ریاست بعد از عزل و بیمار دیدار شفا باشد و دلیل فرح و راحت باشد از هم و غم و اگر سنار که اندر حرب کفان بود و شود و این بیت را اندرین معنی گفته اند

قال الشاعر بیت

اذا رایت الوداع فلا تمدد البعد و انتظر العود فعن قریب فان قلت الوداع عاد و

و الوطامر ورس گفته است که دیدن وداع کردن اندر تاویل دیدار عاجل نه نیک باشد و دیدار مفارقة باشد با اقربا و اخباب و شرکاء و بیمار را دلیل موت بود و از مردم وداع دیدن مفارقة کردن و اما دیدن زن کردن و تشبه کردن مرد بزن و زن مرد رویه طلاق دادن و خلع باشد و اگر سنار که تعلق دارد اندر دنیا جاذ گفته یاد کرده آید و اگر اندر خواب سنار که آمرد همان همی شمار آن گفته اند دلالت کند که یاد ختری آید قال الله تعالی یتواری من القوم من سوء ما بشر به یعنی ولادة البنات و گفته اند دیدار ترحت باشد قال الله تعالی

التواری

یقولون ان بیوتنا عورة وما هی بعورة

التمادیل

و اگر اندر خواب سنار که پیراهن همی کرد یا وی پیراهن همی کردند یا سنار که محلوم و شاع بود آن گفته اند دلالت کند که مفعول بر فاعل طفر یابد اگر بیناک از نوع انسان باشد

ولما الکریم کنان ندارند نوع انسان مثل آنکه اندر ضمیر بینندگان باشد که ملکی و برابیرکرد بینندگان این خواب را بر حذر باید بود و توبه باید کرد از کارها نابسندیده و خصوص چون بیننده بفسق مشغول باشد قال الله تعالی الم تاتکم رسلکم یقصون علیکم آیات ربکم وینذرونکم لقاء یومکم هذا هو حق این اگر بیننده که بادشاهی بزرگ و برابیرکرد و برا ازان بر حذر باید بود و خصوص که آن بادشاه مجهول باشد یا ندانند بیننده که و برا از برای چه همی کردند و اگر بیننده که یکی از جمله علما و مشایخ بزرگ مرده یا زنده یا یکی از جمله مردمان و برابیرکرد آن همین حکم دارد و اگر اندر خواب بیند که یکی و برا خوار داشت آن دلالت کند که بیننده توبه باید کردن و بر حذر باید بود و از ظلم باز باید ایستادن و خوار داشتن باشد به بیننده اگر آن خوار داشتن جوانی باشد و اگر آن شخص پیری باشد کفته اند دلالت کند که بیننده دروغ همی کوید و اگر سزاوار که خویشتن برکسی خواری همی کند کفته اند اگر آن شخص مسلمانی بوده باشد بیننده را مذلت و خواری باز دارد و دین و پرهیزکاری و اگر آن شخص کافری باشد بیننده بود شخص ظفر یابد

حرف الثاء و معنی ثاب باز کشتن باشد اگر اندر خواب بیند که از سفر باز کشت کفته اند از همی خانه یابد و متضمن نعمت باشد قال الله تعالی فانقلبوا بنعمة من الله وفضل و نیز دلیل توبه کردن باشد از بهر آنکه معنی توبه باز کشتن است و ثبی معنی اقام باشد و معنی مقامی باشد اگر سند که جای مقیم شاه بود آن بیننده باشد و نمای این بخش شش این یاد کرده ایم و بباشد که و برا نمایی دیکر از بهر آنک از جمله نامها نمان یکی ثبی است و معنی ثبور واویلا کفتن باشد اگر کسی اندر خواب سند که آن کلمه را همی کفت قال الله تعالی لا تدعوا الیوم ثبورا واحدا وادعوا ثبورا کثیرا

حرف الجیم و اگر اندر خواب سند که کسی و برا خوار داشت یا انکار همی کرد یا انکار بیعمبری از بیعمبران کرد یا انکار فرمان کرد یا انکار حقوق مسلمانان و خصوص که بینند خواب فقیهی ابو بکر اسلم کرد اندین بیچاره باشد و اگر انکار حقوق مسلمانان و خصوص که بینند خواب نه از صلحا باشد قال الله تعالی و ما یجحد بآیاتنا الا الظالمون و اگر سند که انکار با جل همی کرد امر سعروف کوید و اگر سند که انکار حقی از حقوق مسلمانان همی کرد بر صاحب آن حق ظلم کند و بباشد که زمان شدت کند و اگر اندر خواب سند که کرسنه شده بود آن کفته اند دلیل زهاب سود

وحرص وی اندر طلب معیشت بفزاید آن کرسنکی و اگر سند که کرسنه بود و هرچند که طعام همی خورد سیری نیابد آن بیننده نه از صلحا باشد آن دلالت کند بر کثرت دنیا وی و بر سیر نشدن وی از آن و اگر سند که از اهل صلاح باشد آن دلیل حرص وی بود باشد بر طلب علم و حکمت و اگر سند که صاحب علم باشد آن اندرین معنی بقوة تر باشد آن دلیل حرص وی بود باشد بر طلب علم و حکمت و اگر سند که صاحب علم باشد آن اندرین معنی بقوة تر باشد و این هر دو معنی از خبر آمده است زمعمر علیه اللعنة و اگر اندر خواب سند که جور برکسی همی کرد آن کفته اند اگر سند که آن اندر آن مرتبه باشد و برا مذلت رسد و اگر وی تعاند آن مرتبه باشد برآن شخص ظلم کند و اگر بیننده که خلق و بیش همه بروی کرد بیند همی کویند آن کفته اند دلالت کند که اندر آن موضع بادشاهی ظالم پدید آید و این خواب نیز دلالت کند بر موت بادشاه آن موضع الا آنک رعیت را زیان بر جور هم دیکر از عادم بادشاه باشد و اگر سند که خلق روی زمین همه بر هم کز جور کردند آن دلیل ظلم عام باشد و جور قضاة اندر احکام و بیمار عالم بدین و خیانة عامه خلق اندر معاملات و اگر اندر خواب بیند که جاهل شاه بود سفاهت کنار بر مردم

حرف الحاء بر آنچه ما بیش ازین یاد کردیم که دلیل مذلت باشد و نیز کفته اند اگر اندر زندانی حبس کردند و بینند از اهل صلاح باشد آن دلیل حسن دین وی باشد و کف نفس از شهوات و توصل کردن بنیکان بادشاهی بزرگ بدلیل قصه یوسف علیه السلام و اگر سند که اندر زندانی جذامی او را از خانها حبس کردند آن کفته اند دلیل موت وی باشد و خصوص چون بیند که و برا طعام و شراب منع کردند و اگر اندر خواب سند که بروی حجر کردند آن دلیل مذلت و فقر باشد و عزل از عمل و اگر سند که این خواب بیمار باشد آن دلیل موت بود و این خواب در حق بعضی نیز دلالت کند بر جنون و نیز بر وارث کار بعضی از ایشان که حجر بر وی از بهر این چیزها کنند و اگر اندر خواب سند که بینی بیاکند وی همی کرد آن دلیل خوف و محنت باشد از بهر آنک رسول علیه السلام مادام که اسلام ضعیف بود وی اندر خوف و زحمت بود صحابه حراسة وی همی کردند تا آن کاه که حق تعالی این آیة فرستاد که

والله یعصمک من الناس

و اگر سند که خویشتن با سباع دیکر همی کرد

دیدن در خواب سلطان ٥ و گفته اند دیدار جماد بود ٥ و اگر بیند که خویشتن با سبلتی نفر خود
همی کرد آن گفته اند که دشمنان از صلحا باشند دیدنش بد و جماد دیدن بود اندر اکثر حالت قال الله تعالی یا ایها
الذین آمنوا قوا انفسکم ٥ و اگر وی نه از صلحا باشد آن دلیل خوف بود ٥ و اگر بیند در خواب بیمار که
سوگند همی خورد براست آن گفته اند دیدار ظفر باشد بر خصوم قال الله تعالی و انه لقسم لو تعلمون
عظیم ٥ و اگر بیند روح فاشد آن دلیل آن کند معاصی بود و فقر و زوال نعمت و جاه قال علیه السلام
الیمین الکاذبة او الیمین الفموس تذر الدیار بلاقع و تعمر صاحبها فی الآخرة ٥ و اگر بیند که آن سوگند
او بر چه چیز همی خورد آن گفته اند دلیل فریفتن باشد ٥ و هم چنین اگر بیند که شخصی مجهول
بر دیگری سوگند همی خورد وی نداند که آن سوگند براست همی خورد یا بدروغ آن دلالت کند که
سوگند خورنده را بفریبد و میان وی و خالق عداوت ظاهر کردد و بسبب آن فریفتن
بعقوبت رسد و از جاه و منزلت خود افتد و عاقبه ان الخیر و نصرة باشد قال الله تعالی یا

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

الحلف

و اگر اندر خواب سالکی باری کران را بر داشته بود آن دلیل تحمل رنج و
مشقت باشد از مردم جون بیند از صلحا باشد ٥ و اگر بیند این خواب نه از اهل صلاح بود
از اندر تا دیدکاه باشد قال الله تعالی و هم تحملون اوزارهم علی ظهورهم ٥ و اگر اندر خواب سالکی بیند
راهی کذار جیلت کذار اندر کسب عار و مار یابد تولد آن خاک که آن جای حاصل شاه باشد اکر
خشک باشد ٥ و اکر آن خاک تردار بود از هم چنین باشد بدانکه آن بقعه تر باشد اندر حصول عار
از حمت آنک خاک تردار را ثری خوانند و ثری کثرت عار بود یقال ثری الرجل اذا کثر ماله ٥ و الثرا
کثرة المال و بیت اندرین معنی کفته اند قال الشاعر

وَإِنْ تَكُ ذَا ثَرًى فَلَنَا ثَرَاءٌ

بود ٥ ثرا المال حیث علمته و شرخ الشباب عند من یتجبب
و اگر اندر خواب سالکی خاک تردار را بکیرد یا بدو

اندر دوستی

اندر دوستی و وصلت است بیاکنند و این معنی از لغة عرب مشتق همی آید قال الله تعالی
فلا تتبعوا اهابینی و بینکم الثری فان الذی بینی و بینکم مثری یعنی ان الذی بینی
و بینکم من الوصل و المحبة فهو یزید ٥ و بعضی کفته اند که اکر بیند که خاک تردار ان
زمین همی کند یا بیخ بکند و بر اران خبز ار تعب و مشقت حاصل شود ٥ و هم چنین کفته
جون سالک زمین همی کند و هیچ خاک از آن جای حاصل نمی شود آن دلیل سعی باشد اندر
طلب مال و از ان سعی بر اجز مشقت حاصل شود

حرف الحاء

و رویه حوف اندر
اندر باب ذکر حرب یاد کرده شده است و هم چنین ذکر رویه خسف نیز یاد کرده ایم اندر موضع خود
و اکر اندر خواب بیند که ابراهیم فریفت یابد و ابراهیم فریفت آن نه محمود باشد و بنشان قصد مضرة
بخار و کند و وبال آن خلق بوی باز کردد قال الله تعالی و ما خدعون الا انفسهم و کفته
اکر بیند که ابراهیم فریفت و شاه از صلحا باشد آن دلیل فوق و نصرة باشد قال الله تعالی

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

و اکر اندر خواب بیند که باری کران از بر داشته بود آن

الحمل

الحوف

الخدیعة

الخیانة

الخسران

الخارش

الدخول

تعالی

وَإِذَا دَخَلْتُمُوهُمْ فَإِنَّكُمْ هُمُ الْغَالِبُونَ

ولما اگر ستاره نه از صلحا باصاحب آن سرآي زاد اند که مسلمان بود آن نه محمود باشد و دیار او رکاب معصیتی
باشد زیرا که این بر خلاف قاعدهٔ شریعت است چون ستاره از اهل شرع باشد قال الله تعالی لا تدخلوا
بیوتا غیر بیوتکم حتی تستأذنوا و تسلموا علی اهلها و اما اگر ستاره نه بدین سرآي تعلق رفت و بر و سلام
کرد و اندر سرآي وي رفت باذن وي ستاره بنرديک آن شخص عزیز یابد حرف الذال و رویهٔ ذخ
اندر تاویل دیار عقوق باشد و قطع رحم اگر اندر خواب بیند که شخصی را ذخ کرد از وي قطع رحم بیوندند
کند و باشد که ذاخ را از وي خیري رسد و باشد که ذاخ مداوی کند خیري که اندر وي باشد
و اگر اندر خواب بیند که خیري بکوهی بیمود مثل جبل و کرباس و قماش آن اندر تاویل
سفري نزدیک باشد و دیار ذخوار اندر تاویل دیار غصه و غم باشد اگر اندر خواب ستاره که کسي
بروي خوار کرد بیننده بروي غصه یابد چون فعال از نوع انسان باشد و اما اگر جنان ستاره که خوبیان
مردم خوار شان بود آن نه محمود باشد و دیار فقر و زوال جاه و منصب بود و خصوصاً که بیننده از
اشراف باشد حرف الراء و اگر اندر خواب بیند که بر حمار پای نشسته بود آن
کفته اند متابعت کردن هوا نفس باشد و کفته اند دلیل دیار غربت و مراد باشد و کفته اند
اگر جنان ستاره که بر حمار پای نارانخت نشستن آن دلیل متابعت هوا بود و اگر دانست نشستن
و آن حمار پای ضبط کرد و وي متفاد راکب بود آن دلیل دیار غربت و مراد باشد و اگر اندر خواب
بیند که بر کردن شخصی نشسته بود کفته اند اگر آن شخص رخ باشد راکب متابعت هوا
کند و اگر آن شخص مردي باشد راکب وفات یابد و مرکوب جنان وي بردارد و کفته اند بیننده
این خواب طلب کاري صعب کند و باشد که راکب بدست آن شخص اماني یابد یا دختر
یا خواهر یا کسي از سلفان خود بزني بوي دهد چون آن شخص معروف بود و اگر وي مجهول باشد
کرچوار باشد راکب بود تمن خطر یابد و غالب کردد و اگر بیري باشد آن قوة خشت بیننده باشد
و دیار غربت و این جمله چنان باشد که بیننده نه از ملوک باشد و اما اگر پادشاه اندر خواب بیند که
بر مرکوبی راحیت خشنه بود مراد حق اندر کرویهٔ سدا طهر یاد کرده شاه است و نیز
این جه یاد کردم اندر رویهٔ حمار پای جای باشد که بیننده را مجرد رکوب بیش معلوم نباشد

وعین الذ

الذخ

الذال

الرکوب

الرهن و

وعین آن حمار پای دانستن باشد و اگر آن مرکوب را بعینه ستاره از خود اندر ذکر رویهٔ حیوانات
یاد کرده شود و اگر اندر خواب ستاره که وي را کوزه بود نار یا ستاره که خود نفس خود نفس را رهن کرده بود
آن شخص کناه بسیار کند قال الله تعالی کل نفس بما کسبت رهینة و اگر ستاره که شخصی وي را کرو کرد
آن شخص ستاه را کناه و جاید و اگر بیننده اندر خواب بیند که وي را کرده بود زندي وي را آزاد شود اما دیار از آزادي
بود زیرا که رهن آن دانست که منفک شود و اگر بیننده محبوس باشد از دیر خلاص یابد و اگر بیمار باشد وفات
یابد یا دیر شفا یابد و اگر ستاره که خیري بیش وي کرو کرده بود ندانسته اند بروي ظلم کند یا کاي
از دست وي برود و بسبب راه باز دست وي آید و رویهٔ زفس اندر تاویل یعني باي بوکسي زدن دلالت

الزفس و

الزخ

کند فاعل مرفعول را بدرویشی کند و رویهٔ زخ یعني ستاره که سرکسي بشکند یا کوفتکي دلالت کند که
فاعل قصد اتلاف راس الماء مفعول کند یا قصد اهلاک وي کند و اگر ستاره که شخصی مجهول
سروي را بشکند یا کوفت آن کفته اند دلالت کند که بیننده ترک نماز خفتن کند از بهر آنک
رسول علیه السلام شب معراج دید که باقومي این فعل میکردند وي از جبرئیل پرسید که این چه
قوم اند جبرئیل کفت اینان قومي بودند که نماز خفتن نمیکردند و اگر بیند که
مواعاة ستارکان میکرد کفته اند ولایة یابد بر قومي از اشراف و اهل مناصب یا منجم شود اگر بیننده

الزفي

اهل آن باشد و اگر ستاره نه اهل آن باشد محتاج کردد و بکران ایشان شود و اگر ستاره که سیراب
شاه بود آن دیار صلاح دین وي باشد و غنی و جاه از غیر و اگر اندر خواب ستاره که جامه را رفو میکرد

الرفا

اصلاح حال مردم کند و میان ایشان صلح اندازد و ترجمه اندر تاویل دشنام دادن باشد
اگر ستاره که کبي وي را جرح کرد یا وي کبي را جرح کرد فاعل مرفعول را دشنام دهد و باشد که فاعل

الترجمة

این سخني کوید که حقیقة آن نداند و بسبب آن مستوجب ملامت شود قال الله تعالی

ویقولون خمسة سادسهم کلبهم رجما

و رویهٔ راحة اندر تاویل دلیل کار و مشقت باشد و نیز دلیل استقامت دین و دنیا

الراحة

و دیدن رحمة اندر تاویل بغایة محمود باشد اگر اندر خواب بیند که رحیم شاه بود و بر خلق

الرحمة

رحمة وشفقت می کردآن دلیل قوت دین و اخلاص وی باشد و دلیل آمرزش حق باشد در حق وی قال علیه السلام الراحمون یرحمهم الرحمن و همچنین اگر بیند که خود مرحوم بود آن دلیل مغفرت حق باشد و اگر سنار که رحمة حق تعالی بروی یا بر قومی می آمد آن دلیل مغفرت و یافتن نعمت باشد و اگر آن قوم محتاج باران باشند اندر آن حالتها باران آید قال الله تعالی و لو لا فضل الله علیکم و رحمته و گفته اند مراد از رحمة نعمت است اندرین آیة و اگر سنار که رحیم شاه بود و اندر آن حالت شادمان بود آن دلیل یافتن خیر دنیا و آخرت باشد و گفته اند قرآن حفظ کنان قال الله تعالی قل بفضل الله و برحمته فبذلک فلیفرحوا هو خیر مما یجمعون قیل بالقرآن

الزنا **حرف الزاء**

و رویة زنا کردن اندر باب رویة نکاح یاد کرد شود **الزیان** و همچنین رویة

السؤال زیان کردن اندر ذکر رویة اموات یاد کرده آید **حرف السین** اگر اندر خواب

الیمن بیند که از مردم سؤال همی کرد و سنان از صلحا باشد طلب علم و حکمت کند و تواضع کنان از بهر حق تعالی و اگر سنان نه از صلحا باشند آن دلیل فقر و احتیاج باشد و اگر اندر خواب سنار که قریه شان بود

السرقة و بدن وی زرد بود یا حمام نا زرد پوشیده بود آن دلیل مرض باشد و تمامی این سخن پیش ازین یاد کرده شان است و رویة دزدی کردن بدانک معبر آن گفته اند که دزد مجهول اندر نا پیدا

در اگر لوب باشد و اگر سنار که دزد مجهول اندر سرای وی رفت و چیزی بدزدید اگر آن

چیز از دنیا نبود بزیان باشد آن اندر نا پیدا بود و نخبه بدانک اندر سرای

باشد آن موقت سودی باشد از جانب خدای تعالی و اگر آن دزد معروف باشد آن گفته اند علامت کنار

دزد از صاحب آن سرای منفعتی یابد اما بعلم و اما بحرفة و در اندر نا پیدا نیز غلبه خون باشد

بر سنان و فصد و حجامة باید کردن و اگر بیند که خود دزدی می کرد اگر سنان از صلحا

السرور باشد آن دلیل نیاز منفعت و تعلم علم و حرفت باشد و اگر سنان نه از صلحا باشد آن دلیل

السرار سخن مردم کنار و نیز دلیل فضیحت و لزوم غرامت باشد و رویة فرح اندر نا پیدا غم بود

اندر پیدا ری در حق بعضی همچنانک فرح کافر اندر دنیا غم باشد اندر آخرت بدانکه

سخن بسیار گفتن اندر خواب اگر سنان از اهل توحید باشد آن نیک باشد و دلیل غربة

خوف و قال الله تعالی ما یکون من نجوی ثلثة الا هو رابعهم الآیه و اگر سنان نه از اهل توحید

باشد آن در حق وی نه محمود باشد و دلیل حسرة و ندامت و فضیحت باشد و خصوصا چون با آن

اسارات دار باشد مثل سواد وجه و زرقة عین و مانند آن قال الله تعالی تخافتون بینهم ان

لبثتم الا عشرا و ما بیش ازین یاد کرد یم که اگر بادشاهی شخصی مجهول را بیند که اندر کوشک وی

شخی بسر گفت و آن شخص اندر هیئة عوام باشد آن دلیل موت آن بادشاه بود یا دلیل قصه شداد

و همچنین گفته اند هر کس که اندر خواب بیند که بسر دیگی سنگ همی نهاد آن دلالت کند

السفر که مروی را عمی رسد و خصوص چون سنار که وی اندران دیگ خیانة کرد و رویة سفر اندر

تاویل دلیل انتقال باشد از خانی بخانی یا از موضعی بموضعی دگر و تفاوت میان آن هر دو

حال حسب تفاوت باشد میان آن موضع اول و موضع دوم و سفر اندر تاویل نیز دلیل مساحة

السفاهة کردن زمین باشد همچنانک رویة مساحة دلیل سفر باشد و رویة سفاهة کردن اندر

السخریة تاویل حمار باشد همچنانک حمار اندر تاویل سفاهت کردن باشد و اگر اندر خواب بیند که

بر کسی افسوس همی کرد یا کسی بروی افسوس همی کرد آن ارفاعا و مفعول هر دو نه از اهل صلاح

باشد دلیل سفاهة و خصومت باشد با هر دیگر و اگر فاعا نه از صلحا باشد و مفعول از اهل

صلاح آن دلیل غبن و ندامت باشد در حق فاعل و مفعول بروی ظفر یابد قال الله تعالی

قال ان تسخروا منا فانا نسخر منکم

السب و دیدن دشنام دادن اندر تاویل گفته اند قصد قتل مفعول بود و این معنی اگر

جه اندر خبر آمده است اما مراد ازان نه حقیقة قتل است پس اگر اندر خواب بیند که

السماحة کسی را دشنام همی داد یکی بوی همی داد ازان هر چون سفاهة باشد با هر دیگر و رویة سماحة

الخیر و سخا اندر تاویل نیک باشد عیب العموم و دلیل کرم و رسانیدن منفعت باشد و رویة

سخر کردن اندر تاویل نه محمود باشد و دلیل فتنه و غرور باشد و اندر بسته انداختن مردم

بود و جدای انداختن بود میان خلق چون سنان نه از صلحا باشد قال الله تعالی

خصوص

ويتعلمون منه ما يفرقون به بين المرء وزوجه وهم لا يضرون به احدا الا باذن الله

شرح الجارية الشركة

عليه اللعنة ان من البيان لسحرا حرف الشين واگر اندر خواب بيند كه كنيزكي
را خريد اندر تاويل دليل بود بر زني يا بر كنيزكي و فصاحت باشد يا
اندر آن خانه سود نكند واگر بيند كه با شخصي شركت كرد اندر تاويل انصاف دادن
و مصالحه كردن باشد با هر كسي واگر آن شريك پيري باشد اندر تاويل بخت و نيكي بود و اگر
جواني باشد دشمني بود و اگر بيند كه با هر كسي معاملت كند سود يابد واگر جواني باشد
دغا و روپه شركه اندر تاويل دليل بر فتن خير و بركت باشد چون اندر خانه باشد و اما اگر بيند كه
با شخصي شركت كرد و اندر آن خانه كرد آن دليل بر خواب خير و بركت بود قال عليه اللعنة

شرح الآية

حكاية عن الله سبحانه وتعالى انا ثالث الشريكين ما لم يخن احدهما صاحبه واگر اندر خواب بيند
كه آب سرخي خورد مال حلال يابد اگر كسي كه عادت وي خوردن آب كرم باشد كه اين خواب در حق وي

الشجرة

بعضي مكروه داشته اند و رويه شعوذه اندر تاويل دليل بر سحر باشد و غرور و بطلان اندرين

الشغل

كار تر باشد اما نه در تاويل خود حقيقتي نيست بلكه خيال محض است و اگر اندر خواب بيند كه اندر
شيخا بود كفته اند زني بگيرد يا زن كند و كاري پيش برد قال الله تعالى ان اصحاب الجنة
اليوم في شغل فاكهون و تفسير اين آيه در اين معني كرده ايم كه ياد كرديم و اگر اندر خواب
بيند كه شفاعة مي كرد اگر اندر ضمير وي آن بود كه از كسي حوائجي مي خواهد آن هر چون سوال باشد و اگر
آن شفاعة از كسي ديگري باشد آن بعضي كفته اند دليل خيانة باشد و بعضي كفته اند دليل
نيابت و منصب باشد از كسي كه هر كس را مرتبه شفاعت باشد و اگر اندر خواب بيند كه در

الصنع و

حضرت حواييستاده بود و او را مردم شفاعت مي كرد آن دليل قربة حق و يافتن عزة باشد
و باشد كه آن شخص از جمله علما يا از شمرا كردد حرف الصاد و اگر اندر خواب بيند كه
كيسي ويرا صفع زد آن كفته اند اگر اندر ضمير ستاده آن باشد كه آن صفع بطريق مزاح مي زد آن
دليل كند كه صانع را بر مصنوع حق نعمت باشد و اگر بر سبيل جد باشد آن هر چون ضرب باشد

وحكم آن بعد ازين ياد كرده آيد و كفتن صدق اندر تاويل دليل بود اگر اندر خواب بيند كه سخن صادق مي كفت
ايمان آورد هر چند كه اگر بيند كه ايمان آورد سخن صادق مي كويد قال الله تعالى وما انت بمؤمن لنا
اي بمصدق و اگر اندر خواب بيند كه در ميان خلق مشهور شاه بود بصدق آن دليل يابد عزة و جاه
و نعمت باشد و حسن خاتمت قال الله تعالى ومن يطع الله والرسول فاولئك مع الذين انعم الله عليهم من النبيين
والصديقين الآية حرف الضاد و اگر اندر خواب بيند كه ضمان كسي كرده بود از بهر ديكري

الضمان

آن كفته اند دلالت كند كه شاه ادبي از آداب اين شخص بر آن كس عرضه كند كه ضمان از بهر وي كرده است

الضرب

اگر شاه از صلحا باشد و اگر شاه نه از صلحا باشد اندر آن دليل لزوم غرامت بود بدانكه جوني كه اندر
خواب بيند كه آب را بنا بيانه مي زد آنرا بيش باز كرده اند و اما رويه ضرب مطلق كفته اند دلالت
اند از ضارب خيري مضروب را كه بيند كه آن صاحب خوب بود او را آن بيند كه ضارب
با مضروب وفا كند و بدان وفا نكند و نيز دليل نفاق باشد مؤذن بدين كفته اند دليل احياء
كاري باشد مردة و بيدار كردن مشكل و اگر اندر خواب بيند كه با شاهي ويرا مي زد اگر آن ضرب
نجوب باشد آن نه محمود بود و اگر بغير وجوب بود كفته اند آن دليل خلعت باشد و اگر بيند
كه بر پشت وي مي زد دين مضروب بكزارد و اگر بيند كه بر خجر وي مي زد و برايي دهاد و كفته
اند ضرب اندر تاويل دليل ترهيب كردن باشد اگر بيند كه كسي را مي زد ضارب مضروب را عيب
كرد و كفته اند ضرب اندر تاويل دليل بيداد دادن بود و كفته اند اگر بيند كه چيزي
بوسر كسي زد و آن اثر اندر مضروب بكرد قصد از عذاب رياست مضروب كند و اگر بيند كه بر يكي
چشم وي زد و آنرا زايل كرد ضارب كفته اند مضروب را بضلالت خواند و اگر بيند كه بر نوحه
كوش وي زد و بشكافت و خون روان كرد كفته اند ضارب كارة خبري ببرد و ضرب اندر
تاويل نيز كفته اند دليل دعا بد باشد از ضارب بر مضروب و نيز كفته اند دليل سفر باشد
قال الله تعالى واذا ضربتم في الارض اي سافرتم و كفته اند رويه ضرب بر هر عضوي
از اعضا منفعت و مضرة وي راجع باشد بدان شخص كه آن عضو بدو منسوب باشد و كفته
اند اگر بيند كه زن خود را مي زد آن زنا كند و زدن زن نيز دليل نشوز بود قال الله تعالى

والآلي خافون نشوز هن فاضربوهن ۞ و گفته اند زن كه زير دست بود ديار سايبان منفعت
باشد و زن آنست كه زير دست بود ديار خسران باشد اندر مال و جاه **تنبيه** و بيايد
دانستن اين اضافات نه از ماهيت ضرب خاسته است بلكه خسب قرآن و خسب اشخاص
بجردند مثال آنكه اگر ضارب معتاد باشد بسفر در حق وي روية ضرب ديار سفر باشد
و اگر ضرب ديار رعيت سنار پرداز شاه ان را زنا و يار دعا بايد باشد ان رعيت بروي و اگر از باد شاه بيند بر
رعيت آن ديار منفعت و نعمت و خلعت باشد كه از باد شاه بديشان رسد ۞ و اگر ضرب از شخ بيند
بر مريد يا از استاد سند بر تلميذ آن ديار بنا دادن بود ۞ و همچنين ضرب جون از سر لطف بيند
آن ديار رسايدن منفعت باشد ۞ و اگر از سر خشم بيند باشد كه مضروب را بسته بودند آن نه محمود
باشد ۞ و بدانكه هر جايي كه ضرب را تعبير بمنفعت كنيم قدر آن منفعت خسب مرتبه ضارب
ومضروب و خسب تاثير آن ضرب و بمقدار عدد آن ضربات بجردد ۞ والله اعلم ۞ و اگر اندر
خواب سنار كه راه گم كرده بود آن گفته اند ديار خوض كردن باشد اندر باطل ۞ و اگر بيند كه
نه از صلحا باشد اندر آن حرف عاقبت بود ۞ و لعا روية يافتن مويي خود اندر تاويل ارطاميار دريس
گفته است كه آن زنا زاويي را كه بدان معتاد باشد محمود بود و ديار اصلاح كارها باشد ۞ و لعا
در حق كسي بدان عادة نكرده باشد آن ديار بسته شدن كارها باشد ۞ و همچنين يافتن
هر مويي كه نه معتاد باشد يافتن مثال مويي ريش ۞ و بدن و زهار آن همين حكم دارد و گرافته اندر
بيابان تيه باشد ۞ **ترف الطائر** بدانكه معبر آن گفته اند كه اگر كسي اندر خواب
سنار كه در هوي مي پريد اگر بيند كه لايق رياست و سلطنت باشد آن ديار نيز سلطنت باشد
بر مقدار قوة آن پريدن و دلالت كند كه حكم وي بر آن مقدار اندروي زمين جاري شود كه اندر آن
بر پاي باشد ۞ و اگر سنار كه بر سر كوهها مي پريد ملوك زير دست وي شوند ۞ و اگر سنار كه
اندر آن حالت بر چيزها مي افتاد مثال قلاع ۞ و باغها و كنجها آن جمله ملك وي شود ۞ و همچنين
اگر بيند كه سايه وي اندر آن حالت بر سر شهري يا بر شهرها يا بر جمله روي زمين افتاده بود آن
جمله تحت حكم وي شود ۞ و اگر سنار نه لايق سلطنت باشد آن گفته اند كه جان

سنار كه اندر آن پريدن مقصود خود بر سيد از سفري كه دارد مقصود وي حاصل شود ۞ و اگر جان
سنار كه بمحلوب خود نرسيد از آن گفته اند دلالت كند بر خطاي اندر دين وي ۞ و گفته اند
اگر سنار را اندر هوا ايستاده بود دني روية بر بدين آن ديار خلوت قلب باشد از خير **قال الله تعالى**

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا

يعني خالية عن الخير ۞ و بر بدن آن سحي بشطي ديگر دلالت خواهد باشد از زني بزني ديگر
و بر بدن از سراي خود بسراي محمول منقطع از سراها ديار موت باشد ۞ و همچنين اگر بيند كه
اندر هوا غايب گشت اندر بر بدن و باز نيامد نميرد ۞ و اگر سنار كه بعد از آن باز آمد بشرف
هلاك رسد و شفا يابد ۞ و گفته اند روية طيران اندر تاويل اگر سلطان محتاج باشد ديار
سفر باشد ۞ و اگر نه محتاج باشد ديار انتقال باشد از خلجي خالي ديگر ۞ و گفته اند روية
بر بدن از زميني بزميني ديگر نيز شرف و مقصود باشد ۞ و اگر سنار كه نيز همي بريد
آن گفته اند ديار مشقت باشد ۞ و گفته اند ديار نيز مقصود بود ۞ و اگر سنار كه به بر
همي بريد آن على الجمله نيك باشد و ديار نيز مقصود باشد ۞ و بند كان را ديار آزادي باشد ۞ و مقرا ديار
كسب و نيز كار بود ۞ و در حق محبوسان و اسيران ديار خلاص باشد ۞ و بر بدن بامر غان ديار محبت
باشد ياغربا ۞ و اگر سنار كه اندر هوا همي بريد و از آن جايگاه اندر افتاد آن نه محمود باشد و ديار
زوال جاه و مرتبه باشد ۞ و اگر سنار را صلحا باشد آن اندر آن حرف عاقبة باشد **قال الله تعالى**

وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا

و خواب بيند اندرين باب آنست كه سنار كه بپريد و گويا باز
زمين آمد يا سنار كه باختيار خود همي بريد و هر گاه كه خواست همي بريد و هر گاه كه نتوانست پريدن
كرد ۞ و خواب روي اندرين باب آنست كه بينا كه قصد بر بدن كرد و نتوانست يا بينا كه
همي بريد و سر مي بسوي زمين بود و پاي بسوي آسمان ۞ گفته اند بيمار را بر بدن

الضلالت

ضفر الشعر

الطيران

حکایة

اندر تاویل دیدار موتی بود

خواب جنان دیدنکه کسی بوی پند و بدان بدین سازمان شاه بود و مردم ازان پرسیدن وی تعجب
میکردند چنانکه ویرا آن کار معلوم گشت و ازان باز ایستاد و اخفان عمل کرد و تغییر آن خواب
آن بود که شخص مشهور گشت بصنعت عوانی و مال بسیار جمع کرد چنانکه مردم ازان تعجب کردند
و اگر اندر خواب سند که با پای دران شاه بود بر حد معتاد آن گفته اند عوام خلق را زیادة
کسب و کار باشد و تجار را زیادة سود و منفعت باشد و ولاة را زیادة ریاست و سلطنت باشد
و هر چنین دیگر اهل مناصب را و علما و حکما را زیادة علم و حکمت و جاه و منصب بود قال الشیخ علی
وزادة بسطة فی العلم والجسم و اگر اندر خواب سند که جیزی را همی طلبیار ازان گفته اند دلیار
یافتن مراد باشد و اگر سند که کسی ویرا همی طلبیار و ویرا همی رسد و اگر اندر خواب سند که جیزی
پاتش همی پخت از طعامی اگر چنان سند که آن طعام پخته شد آن گفته اند دلالت کند بر
تمام شدن کاری که بینان اندر آن باشد اما اندر زمان خلق افتاد و اگر سند که آن طعام پخته نشد
آن کار تمام نشود و رویة طغیان اندر تاویلا نه محمود باشد از هر کس که صادر شود و دلیار
خذلان باشد و طغیان اندر تاویلا نیز دلیار غنی باشد اما متضمن خلل باشد اندر دین قال الله تعالی

كَلَّا إِنَّ الْإِنسَانَ لَيَطْغَىٰ أَن رَّآهُ اسْتَغْنَىٰ

حرف الظاء

اگر اندر خواب سند که ظالم شده بود و دعا بد بر مظلوم همی کرد یابند که
بر کسی ظلم همی کرد مظلوم بروی ظفر یابد و اگر شاه این خواب نه ارضا باشد اندران خوف شرک
بود قال الله تعالی حکایة عن لقمان یا بنی لا تشرک بالله ان الشرک لظلم عظیم
و اگر بیند که مظلومی دعا بد بروی همی کرد آن همچنین دلیار ظفر ان مظلوم باشد بروی و از عقوبة
حق بر هیز باید کردن و اگر سند که خود مظلوم بود و دعا بد بر ظالم همی کرد بر آن ظالم نصرة
و ظفر یابد و اگر بیند که ظالمی دعا بد بروی همی کرد آن دلیار ظفر و بشارة باشد مظلوم را و ظفر یافتن
و اگر اندر خواب بیند که حاکمی بر خلق ظاهر شده بود اگر بینان را قصد اخفا عملی باشد آن نه

الطول
الطلب
الطمع
الطغیان
الظلم
الظهور

محمود باشد و الا دلیار شهرة باشد و اگر اندر خواب سند که باز خود را کرد آن مخلوق باشد و اندر
جای خود نشسته آید و نیز دلیار لزوم غرامتی باشد بسبب سخنی که ازوی صادر شود

حرف العین

و اگر اندر خواب سند که قصد علو و رفعت کرد بر قومی و آن مقصود حاصل شد نشسته اند رفعت
یابد و بعد ازان مذلت یابد و خصوصا که نشان نه از حلها باشد و متضمن خلل باشد اندر دین قال الله تعالی
تلک الدار الآخرة نجعلها للذین لا یریدون علوا فی الارض و رویة علو و رفعت فی ارادة ان دلیار
بسیار رفعت و عزت و شهرة باشد و رویة عز اندر تاویل گفته اند دلیار مذلت باشد مگر بینند که
عزیز شاه بود دلیار شود و این جای باشد که آن عز را سببی نه دین باشد یا بینان نه اهل آن
باشد یا آن عز را زیادة از قدر خود بیند اما کسیکه وی از اهل عز باشد اگر اندر خواب سند که ویرا
بر قدر مرتبه خود عزیز کرده بودند یا مسلمانی اندر خواب بیند که حق تعالی ویرا عزیز کرده بود اندران
خیلی نباشد و دلیار عز و رفعت باشد و دلیار یافتن مراد خود باشد قال الله تعالی

وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ الآية

و اگر اندر خواب سند که جرم از کسی عفو کرد آن دلیار فروخوردن خشم باشد و دلیار عیما باشد که بدان
مستحق معفرت حق شود قال الله تعالی ولیعفوا ولیصفحوا الا تحبون ان یغفر الله لکم و کاظمین الغیظ و العافین عن الناس والله یحب المحسنین و گفته اند که بینند که بجرم
از وی عفو سرد آن دلالت کند بر خواری و هم وی و اگر اندر خواب سند که جنایتی از وی
بود چنانک از عادة گشته بود آن گفته اند دلیار موت وی باشد و چون بر قرار معتاد باشد
آن دلیار زیادة شدن جاه و مال بود چنانک اندر رویة سمن یاد کردیم بدانکه معبر از گفته
اند که زدن کرده بر چیزی اگر آن کرده بویرا هل شد آن اندر تاویلا نه خیانة کردن باشد و بر جبار دلیار
قوة دین باشد و بر دستار یافتن خادمی باشد یا بو بر سیمان دلیل تاکید آن را باشد که بینان
اندر آن بیند و کرده زدن بر سر آویار دلیار خود تزوج باشد و اگر سند که کرده بر چیزی همی زد و متعقد
نمی شد کار ها بروی دشوار گردد و منعقد شدن آن کرده دلیل آسان شدن کارها باشد و اگر

الظهار
العلو
العفو
العظم
العقار

العَمَل

سنار که کوه بر چیزی افتاده بود از ین چیزها که یاد کردیم خبر آندروی که در آن گفته اند دلیل بسیار زن
عمی باشد از جهت بادشاه و دلیل بشکسته شدن کارها باشار و باز گشودن آن کاره دلیل و آبودن
آن عمر باشد و گشوده شدن کارها از جهت کشایش آن و باز گشوده شدن آن شغل خود دلیل
گشاده شدن کارها باشار از نزد حق تعالی بدانکه خفتن اندر تاویل از عدد باشد اگر کسی اندر خواب
سنار که عاقل شان بود زیادت کردند و هر چیزی که خویشتن را عاقل تر بیند آن اندرین معنی بقوة تر باشد و حق
سنار که خمار از وی برفته بود آن دلیل بیمار کردن زیان بینیا و اگر کافری اندر خواب بیند که عاقل شان
بود مسلمان گردد و اگر سنان فاسق باشد توبة کند بدانکه شمردن چیزها اندر تاویل
خسب جوهر و هیئة آن معدودات مختلف شود گفته اند اگر اندر خواب سنار که درمها
زده را که نام حق بر آن بود همی شمرد آن دلیل ذکر حق کردن باشار بر مقدار قلت و کثرت آن ذکر
و گفته اند سمر حدیث دنیا اندر تاویل دلیل استفادة علم باشد و اگر بر آن درم و دینار نقشها و صورتها
کرده بینار آن گفته اند دلالت کنار بر مشغولی ایشان بر دارها یا حاجات و شمردن مروارید اندر تاویل
خواندن قرآن باشار و عمارت کردن کاریسار چون آن مروارید بسیار باشد و چون اندک باشار آن
اندکی بیار فیوزند باشد شمردن دیگر جواهر نفیسه چون یاقوت و زمرد همچنین دلیل تعلم علم باشد
و یافتن گاه چون بسیار باشد و چون اندک باشد و نیز دوستی موافق باشد و شمردن خرمها
مشغول بنان باشد خیرها فضول و شمردن گاوان اغر اندر تاویل دلیل زکی باشد و
فربه باشد آن دلیل فراخی باشد و شمردن شتران یاری و گاه و یافتن مال بود از دشمن
و تجارت سود کردن باشد اندر تجارت و منافع را دلیل باد بین باران باشد و شمردن گاورس
و برنج گفته اند دلیل غم بود و عدد شمردن جمله معدودات را حسب جوهر و خاصیته
و بر مقدار مشقت اندر شمردن آن تعبیر باید کردن و شمردن شب و روز و ماه غنی را دلیل
نیل گاه بود و فقر و مدیون را دلیل دین و لزوم کار باشد بروی و شمردن سال نیز همچنین باشد
و شمردن سال نیز دلیل دنو آجال باشد و خصوص که شمار بیمار باشد تا بنیله که آن عدد را تا
باخر عدد کرد و شمردن خیرها را نیز حسب خاصیته آن اعداد تعبیر باید کردن شمائل اندر کاخاصیة

العَدَد

اعداد لفته شود و اگر اندر خواب بیند که شخصی را دشمن داشت آن دلیل محبت باشار میان
ایشان قال الله تعالی عسی الله ان یجعل بینکم و بین الذین عادیتم منهم مودة و اگر اندر خواب
سنار که روی ترش کرده بود گفته اند برادر خشمی آید و اگر سنان عرب باشد و یا عمی را سنار
و اگر سنار که انگشت پای وی بریده آمد و بروی اندر آمد گفته اند آن دلیل جمع شدن دین
باشد بروی و اگر سنار که خون از آن روان گشت مال حرام باشد و اگر اندر خواب سنار که کاری
همی کرد و آن کار تمام بود آن گفته اند دلیل نومیدی شدن باشد از چیزی که سنان متوقع
آن باشد و اگر سنار که آن کار تمام بود آن دلیل نیل مراد باشد و اگر اندر خواب بیند که جامها
از خویشتن بر کنار و برهنه شد گفته اند دلالت کند که برادر دشمنی دار شود که با سنان
اظهار صداقت و نصیحة کند تا وی را کمراه کنار و گفته اند اگر سنار که اندر خواب بیند که برهنه
شده بود اندر میان آن قوم رسوا کردد و این خواب نیز دلیل اظهار بیماری باشد و روبه نشکلی
اندر تاویل گفته اند دلیل فساد دین باشد و خصوص که شمار نه از صلحا باشد و خصوص که
اندر ان حالت طلاب کرد و یا اب کرم که شمار این خواب را محترز باید بود ذن
و از سوء خاتمت باید ترسیدن و توبة باید کردن قال الله تعالی

وَإِذَا بَشَّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

و گفته اند اگر سنار که تشنه شده بود قصد کرد که از جوی آب خورد و خود را از
غم نجاة یابد و ظفر یابد بر اعدا قال الله تعالی ومن لم یطعمه فانه منی و ارطامیدوس
گفته است که اگر سنار که قصد آب خوردن کرد از جوی یا از حشمه یا از چاهی و خوردن آن
دلالت کند که حاجتی که سنان ماران طمع دارد بر نیاید و رویة عجب اندر تاویل دلیل ظلم باشد
و عاقبة آن ندامت باز گردد و رویه شباب کردن اندر کارها دلیل فشیمانی باشار
و اگر اندر خواب سنار که ویرا از عمل معزول کردند گفته اندر راطلق دهد و گفته
اند با ایسع عمل کند و این خواب نیز دلالت کند که اگر بیناه اندر عجبا باشار معزول کردد و اگر نه

العَرَاقة
العَبَث
العَبُور
العَمَل
المُهمِل
العَجَب
العَجَلة
العَطَش

العلم والعمل

اندر عمل باشد عمل باشد ☆ و اگر نفقه اندر خواب سنار که چیزی از علم بیافت آن دلالت کند که سنار زنی علویه زن کند یا با قومی از علویان صحبت کند قال علیه السلام انا مدینة العلم وعلی بابها ☆ و اگر من علم اندر خواب سنار یا دلیل راه یا مفتی باشد ☆ و اگر اندر خواب سنار که با کسی عتاب می کند یا کسی با وی عتاب می کند دلیل آن باشد میان ایشان ☆ و اگر سنار که با نفس خود عتاب می کند دلیل آن بود که از آن ندامت یابد و ملامت نفس خود کند قال الله تعالی ولا تلوموا انفسکم و قال عز اسمه یوم تاتی کل نفس تجادل عن نفسها ☆ و اگر کودک زنده اندر خواب سنار وی بنفس خود نفقه اندر دلیل مرگ سیار باشد ☆ و اگر آزادی اندر خواب سنار که وی را آزاد کرده بخدند قربانی کند ☆ و اگر مریض باشد دین گذارد ☆ و اگر بیمار باشد شفا یابد ☆ و اگر اسیر باشد خلاص یابد ☆ و اگر آزادی اندر خواب سنار که وی را بندی کرده بودند یا می فروختند و یا ما نفقه رساند

الغزل

حرف الغین

اگر زنی اندر خواب سنار که دوکی می ریسد نفقه اندر اجل آن زن باشد که بشتاب می رسید و بر اغیار رجوع کند و اگر جامه که بنائی می ریسد نفقه اندر شهری که وی را دشمنی باشد و بشمشیر بکشند و اندر میان بنا باز ریسمان دوک وی منقطع شود اندر آن شهر بیماری سخت باشد و دلیل بر غایب و اگر سنار خواب بیند که وطن را بر ریسمان نفقه اندر صداق خود را عفو کند و دلیل بر آن رجوع کند و این خواب هم چنین مجرب است و این سیرین این را هم چنین تعبیر کرده است ☆ و اگر سنار که ابریشم می ریسد بر مجلس خلیفه حکمت حاضر شود ☆ و اگر بیند که ریسمان می ریسد نفقه اندر با شوهر خیانت کند و اگر مردی اندر خواب سنار که ریسمان می ریسد یا کتان می ریسد و اندر آن شبه بزبان می کرد و بر اشفقت رساند و مباشرت عمل حلال کند ☆ و اما شستن دست با سنار و مانند اندر تاویل جامعی از معبران نفقه اند که آن دلالت کند بر انقطاع مودة و خصومت میان سنار و میان دیگری ☆ و دلیل خاه با سنار از خوف ☆ و دلیل توبة با سنار از گناه ☆ و نیز نفقه اند دلیل نومیدی باشد از چیزی متوقع ابن سیرین اندر عرف چون کسی از کاری نومید شود گوید دست از ان بشستم و غسلت یدی منه بالاشنان ☆ و این جایز باشد که اگر دست سنار را

محمل الیدین

سبز بوده باشد ☆ و اما اگر اندر خواب سنار که طعامی خورد و دست نشست اندر اندک خواب تعبیر بر باشد و نیز دلیل بر خلافت سنار ☆ و اگر بیماری اندر خواب سنار که طعام خورد و دست نشست آن دلیل شفا باشد حسن بن علی خیر باشد ☆ یا دلیل موت بود و خصوص که آن دلیل شر باشد با سنار با ان طعام نه چیزی باشد که عرفا آن را دست شویند ☆ و رویه غیره کردن اندر تاویل دلیل حرص باشد اندر کاری که اندر آن غیبة کرده باشد فتامل ☆ و اگر که جنی اندر خواب سنار که بر کسی غلبه کرد اندر امور دنیاوی آن دلیل حرص و حسد باشد اندر امر دنیا ☆ و اگر آن غیرة اندر امر کاری باشد اندر امر دینی آن حرص باشد اندر عبادة و امر معروف ☆ و اگر کسی اندر خواب سنار که اندر حق وی غیبت سنار و باز یافت آن نفقه اندر دلالت کند که وی اندر طلب دنیا باشد و اندر آن بی وفا باید و اگر اندر خواب سنار که شخصی غیبة همی کرد و آن شخص از اهل صلاح باشد و با آن غیبة غیبة کرده باز گردد و غیبة کنان بدان جزء که وی را اندر آن غیبة کرده باشد متصف گردد ☆ و اگر آخته اگر وی را بدریغی غصه کرده باشد خوشش در پیش گردد و نافرمانی حق تعالی کند ☆ و الله تعالی اعلم

الغیبة

الغیبة

الغیبة

ذ

و اتحب لله لاحدکم ان یاکل لحم خیه میتا الآیة

و اگر آن شخص نه از اهل صلاح باشد آن دلالت کند که وی بدان چیز مشهور گردد بدانکه روی به غیبة و غضب اندر تاویل بدانه محمود باشد و دلیل اضطراب بود ☆ و نومیدی از ان کارها و دلیل مغلوبی و ذهاب مال و جاه بود ☆ و خصوص که سنار نه از اهل صلاح باشد قال الله تعالی ورد الله الذین کفروا بغیظهم لم ینالوا خیرا و قال عز اسمه قل موتوا بغیظکم و اگر سنار که از هر حق بماند بر کسی خشم گرفت نفقه اندر وی دلالت کند بر ریاست یابد و اگر بیمار که از هر چیزی از امور دنیا بر کسی خشم گرفت نفقه اندر بدین استخفاف کند ☆ و اگر اندر خواب بیند که بر شخصی غالب گشته بود نفقه اندر آن دلالت کند بر مغلوب شدن بدانکه آن شخص از نوع انسان باشد یا از نوع ملایکه باشد ☆ و اما اگر آن شخص از غیر این دو نوع باشد

الغیظ والغضب

الغلبة

مثل ازکه سد رکه بر یکی از شیاطین غالب شاه بوذ یا بر حیری از نوع مباح غالب شاه بوذ آن
لفته اند دیدار ظفر یافتن باشد بر دشمن ورویه عمر اندر تاویل فرح باشد اگر اندر خواب بیند که
عمر اندر دشاه بوذ و آثار بسی بدان سبب ساذج یافته و هم چنین اگر سد که دارها بروی بسته شاه
بوذ و دلتنگ منقبض شاه بوذ یا درویش شاه بوذ آن دیدار فرح وسعت وغنی باشد قال الله تعالی
إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا وایں سنت راهم اندرین معنی انشا کرده اند قال الشاعر

إِذَا ضَاقَ بِالْمَرْءِ أَمْرٌ فَانْتَظِرْ فَرَجًا فَأَضْيَقُ الْأَمْرِ أَدْنَاهُ إِلَى الْفَرَجِ

ولفته اند اگر اندر خواب سد رکه یکی از دوستان وی غمزده شده بوذ بیند داغی رسد
ورویه خیر اهی اندر تاویل لفته اند دیدار فقر باشد وخیر اندرین ورویه غفلة اندر خواب
اگر شاه از صلحا باشد ان دیدار خطر باشد اندرین قال الله تعالی والذین هم عن اياتنا
غافلون واگر سد شاه از صلحا باشد ان غفلة درحق وی محمول باشد بر امور دنیاوی وهر جند
که بامور دنیاوی غافل تر باشد امور آخرت بیدار تر باشد والله اعلم

حرف الفاء

ومعبران لفته اند اگر کسی اندر خواب سد رکه درویش شاه بوذ طعام بسیار یابد و بدانک این حسب
احوال شاه بگردد اگر شاه از صلحا باشد و اندیشان حالت اندیشه جمله بوده باشد آن دیدار غنی
و نعمت باشد اندر دنیا و رجاة از فتنه و اگر شاه از اشرار دنیا باشد آن درحق وی نه
محمود بوذ وخصوصا جون با آن قرایین بد بوده باشد وهم چنین اگر شاه نه از اهل صلاح
باشد آن دیدار سوداوی باشد اندر آخرت وخصوصا جون اندر آن حالت حبسی دیده یا گوسفند
سد یا جامه ناشوخکن و شیطان بیند بدانکه اگر کسی اندر خواب بیند که فعالی کرد اگر
آن حرکت باشد که تعلق بضرر کسی دارد یا معصیتی باشد آن بعضی نه محمود داشته اند ولفته
اند دلالت کند بر شاه مستحق عقوبة شود واگر بر شاه اندر جنگی باشد نصر نیابد واگر از تجار
باشد و بر از بان رسد و نیز دلالت کند که وبال آن ضرر بوی باز گردد قال الله تعالی

وَمِنْ شَرِّ فَاعِلَاتِ اللَّيْلِ تُلْقِمُ

وآن فعل حیری مباح بوذه باشد یا خیری بوذه باشد یا شاید نفقه کردن قال و ردیدن انواع طاعات
آن على الجمله محمود باشد ودلیل فرح و نیل مال باشد ودفع کردن ظلم از خویشتن قال الله تعالی
وما تنفقوا من خير يوف اليكم وانتم لا تظلمون وقال عز اسمه وما انفقتم من شيء
فهو يخلفه عليه ورویه فرح اندر خواب لفته اند دیدار باشد ودرحق بعضی دیدار فرح باشد
بعینه وهم چنین هر چه اسباب آن ابر علی تعبیر کنند هشیار باشد که اندر تعبیر وی همان شیء
میری واقع شود ورویه فرج بجمله هم چون رویه خوف باشد واز ابیش این یاد کردم

الفرج

وهم چنین بحث اندر حقیقه ضرورة مناسبات اندر فن بیان کرده ایم ولفته اند رویة
فرج وفرح اندر تاویل دیدار عمر وفرومایه باشد هم خنان رویه عمر اندر تاویل دیدار فرج باشد
واگر اندر خواب سد رکه جبلی بایشان حاجتی نافت یا بر بدن خود همی بیند یا بر قضیب خود همی
بیند از این جمله لفته اند دیدار سفر باشد وباز گردن آن دیدار رجوع باشد واگر اندر خواب
سد رکه عالم شاه بوذ بعلم فراست یا مطلع شاه بوذ بر بعضی از مغیبات آن دیدار خیر بود
ودیدار نیل راست وحق تعالی شر از وی باز دارد قال الله تعالی
ولو كنت اعلم الغيب لاستكثرت من الخير وما مسني السوء واگر اندر خواب سد رکه بر جمله
مغیبات مطلع شاه بوذ آن دیدار موت باشد زیرا که این اندر دنیا ممکن نیست

حرف القاف

واگر اندر خواب سد رکه قوی وی زیادة شاه بوذ آن لفته اند دیدار ضعف بوذ قال الله

القوة تعالى

ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا

ولفته اند اگر بآن دیدار خیر بوذه باشد آن دیدار قوة باشد اندر امور دین واگر بآن دیدار خیر بوذه باشد آن دیدار قوة
قوة باشد اندر امور دین واگر بآن دیدار خیر بوذه باشد آن دیدار قوة باشد اندر امور دنیا
واگر اندر خواب بیند که قادر شاه بوذ بر هر چه که خواست اگر شاه از خواب از اهل
سلطنت باشد سلطنتی عظیم یابد واگر نه اهل آن باشد آن دیدار حجز باشد واگر اندر
خواب بیند که از بهر رضا رضای حق سبحانه قرض مردم همی داد لفته اند دلالت کند

الفاقة

قضاء الدين

که ستاند و اندر حماد نفقه کنار و سه ترش قرض گفته اند دلیل حیرة و فقر باشد و علی الجمله قرض
تمتر باشد از ستدن زیرا که دادن قرض متضمن غنی باشد و ستدن آن متضمن فقر باشد و اگر
کسی اندر خواب بیند که قضاء دین همی کرد یا قضا حق کرد آن دلالت کند بر صلت رحم یا بر
انعام مساکین یا بر آسان شدن کارها الامور دین و دنیا یا دلیل ادا امانة باشد یا کفاف یا زکوة

الكثرة و

باشد و آخ بدان ماند حرف الكاف و اگر اندر خواب بیند که خلق بسیار گرد بر گرد
وی ایستاده بودند یا نشسته بودند آن دلیل زیادة حکم و سلطنت باشد و علما
و حکما را زیادة فلاح و اتباع باشد و تجار را زیادة و معاملان و کسب باشد و فقرا و اهل تحمل
را نه محمود باشد و دیار صحت و نعمت یا مرض باشد و خصوص که با آن قرائن بد بوده باشد

المعصية

و اگر اندر خواب بیند که با بیگانه نفس کرد آن گفته اند دلیل ثبات باشد بر کاری و گفته
اند بیننده با آن شخص یاری کند و نیز دلالت کند که بر کنار غرامتی لازم شود و اگر اندر
خواب بیند که کسی با بیرانی وی کرد روزی با بد حالی موئنی و مشقتی قال الله تعالی

وَكَفَلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا

و اگر بیند که کفاله بیفتاد یا کرد بصحت وی کند قال الله تعالی
يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ و روية که در مشقت اندر نا ویل دلیل راحت باشد
و دلیل اسان شدن کارها باشد و اگر اندر خواب بیند که بر شهی دروغ گفت آن گفته اند

الكذب

بیننده غیبة وی کند و اگر بیند که تکذیب کسی کرد از علما اندر بحر حق آن دلیل انکار کردن حق باشد
و اگر اندر خواب بیند که بر حق تعالی دروغ گفت آن دلیل قلت عفاف و سوء عاقبت باشد قال الله تعالی

وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و هم چنین اگر اندر خواب بیند که بر پیغمبر علیه السلام دروغ گفت اندر آن خوف

الكذب

باشد از سوء خاتمت قال عليه السلام من كذب علي متعمدا فليتبوأ مقعده من النار و روية

الحاجة

دماغ کردن این روزگار روية آتش یاد کرده شد ان آست حرف اللام و اگر اندر خواب بیند که با کسی لجاج همی
کرد لفته اند دلیل آن باشد که بیننده بآن مشغول باشد مثل حرب و خصومت و لجاج و غیر آن
بگریزد و باشد که بگیرند و نافرمانی حق کند و ترک نصیحت کند قال الله تعالی بل جوا

اللطمة

فی غیة و نفور و اگر اندر خواب بیند که طبانچه بروی کسی زد گفته اند زیان تنبیه آن
کسی باشد و بیرا بدارد و اگر بیند که از صفع باشد نافرمانی تربیت کند زیرا که شریعت
نهی کرده است از آنک ضرب بروی کسی کنند و روية لواطه کردن اندر باب ذکر نکاح

اللواطة

یاد کرده شود و اگر اندر خواب بیند که خامه یا جلی و مانند آن همی بیاد گفته اند دلیل نفر

اللحن

باشد و اگر بیند که زبان را اندر دهن همی بگزد دروغ گوید و کمان حق کند قال الله تعالی وان
منهم لفریقا یلوون السنتهم بالکتاب تحسبوه من الکتاب الآیه و اگر اندر خواب

التهمة

بیند که ملامت نفس خود همی کرد یا ملامت شخصی دیگر همی کرد آن هر چان باشد که اندر روية
کتاب یاد کردم حرف الميم و اگر اندر خواب بیند که با کسی کشتی همی گرفت آن

المصارعة

گفته اند اگر نوع مخالف باشد مثل آنکه بیند که انسان با حیوانات کشتی گرفت
شیر و پلنگ و مانند آن دلالت کند که هر کس از بیان که مصروع کشته الف مغلوب
شود و آنکس که غالب کشت اندر بیداری بر وی غلبه برود یعنی سنان بر اندر آن حیوان
بود و منسوب باشد ظفر یابد و اگر نوع یکی باشد مثل آنکه بیند که با کسی کشتی گرفتن آن دلالت کند که هر کس مصروع بود وی غالب شود و اگر آن مصروع بجهود یا نصرانی باشد
دشمن بر سنان ظفر یابد زیرا که مصروع چون بر زمین افتاد آن دلیل تمکن و قوت وی باشد و
صورت مسلمین اگر سنان که با یکی از جن یا شیاطین کشتی گرفت و وی غالب کشت بر دشمن ظفر یابد و
اگر سنان که شیطان غالب کشت دشمن بروی ظفر یابد و اما اگر سنان که با یکی از ملایکه کشتی گرفت
آن دلالت کند بر مغلوب و عاجز کشتن آدمی زیرا که آدمی بر ملک غالب نشود و اگر سنان که با ملک
الموت کشتی گرفت سنان زود وفات یابد و سخت اندر کشتی گرفتن با انبیا علیهم السلام صعوبتی

حكاية

باشد با سیاکه آورده اند که زنی اندر زمان

رسول علیه السلام اندر خواب خبر داد که با هجیر علیه السلام کشتی کرفت و هجیر علیه السلام ویرا بانداخت و بر سینه وی نشست چون از خواب برخاست این واقعه را با شوهر خود بگفت شوهر وی گفت اندر حرب هجی دلالت کند بر حرب و اجل من و عزوبت از شخص وفات یافت و گفته اند رسول علیه السلام

المقارعة آن زن را زن کرد و اگر اندر خواب بیند که با شخصی قرعه می زد و قرعه بر آن شخص افتاد بنا بر وی خطر باید در کاری که حق باشد و اگر بیند که قرعه بر وی افتاد و بر اعجمی رسد و کاری کند که از آن ندامت باید و خوف حبس باشد بدلیل قصه یونس علیه السلام قال الله تعالی

مصارع العواقب فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ و خطا بدان علیک اندر تاویل گفته اند دلالت کند بر یاوه ملالی که منتهی منازعه و خصومة باشد و گفته اند اگر اندر خواب بیند که علک همی خایید دلیل کند آن بر نهانک این فعل از افعال

المصالحة قوم یهود است علیه اللعنة و اگر اندر خواب بیند که با غریم خود صلح کرد مثل آنکه بیند که وی را حقی بر کسی بود و بر بعضی از آن صلح کرد یا بیند که باز خویشتن با شخصی دیگر صلح کرد

المخاصمة آن دلالت کند بر حلم و کرم وی و بر یاوه تن خیر قال الله تعالی والصلح خیر و رویة محاصمة اندر تاویل گفته اند دلیل مصالحت باشد و در حق بعضی دلیل خصومة و نزاع و قطع رحم باشد

المشی و اگر اندر خواب بیند که براه راست همی رفت گفته اند طلب شریعت کند و راه راست ورزق حلال یابد قال الله تعالی وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ وَكُلُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ الآية و اگر اندر خواب بیند که در بازار همی رفت آن گفته اند دلالت کند بر دلالت کنار که وصیتی کسی اندر دست وی باشد و اگر بیند که میانه براه همی رفت تواضع کند اندر حق قال الله تعالی

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِن صَوْتِكَ

المفارقة و رویة مفارقه اندر تاویل نه محمود باشد فی الجمله و دلیل خصومة و قطع رحم و مودة باشد قال الله تعالی قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ و رویة نوم

النوم اندر بسیار معنی خلاف کرده اند و حقیقة از اختلاف راجع است با اختلاف احوال بیننده کان اندر صلاح و فساد و خوف و امن و غیر آن اگر کسی اندر خواب بیند که خفته بود آن بدان گفته اند دلیل

النجح غفلة باشد اندر امور دین از بهر آنک اندر دعا آمده است که اللَّهُمَّ نَبِّهْنَا مِنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِينَ و نوم اندر تاویل گفته اند دلیل امن و راحت باشد قال الله تعالی إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً و بعضی گفته اند که نوم اندر تاویل دلیل بطالة باشد و در حق عامة خلق الا کسی که اندر خوفی باشد که در حق خایف دلیل امن باشد و آسایش بدلیل این آیة که یاد کردیم و گفته اند اگر بیماری اندر خواب بیند که بر سر راهی یا بر سر قبری خفته بود وفات یابد و اگر کسی اندر خواب بیند که هر دو نمی خفتند آن گفته اند در حق اهل صلاح و علما و سلاطین دلیل زیادة جاه و حشمت باشد اندر عبادة و فکر و محافظه ملک رعیة و در حق غیر ایشان دلیل رنج و مشقت و مرض باشد و اگر جنان بیند که همیشه خفته بود آن بیمار را دلیل موت باشد یا دلیل صحت باشد چون با آن امارات خیر بود و خایف و دیگر امان یابد دلیل امن باشد قال الله تعالی

ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا

و این خواب در حق غیر اهل صلاح زیادلیل دوام غفلت باشد و اهل صلاح را دلیل غفلت باشد اندر امور دنیاوی و اگر اندر خواب بیند که جامه همی بافت ان شبیه بود یا از کتان یا از ابریسم یا از صوف این جمله گفته اند دلیل سفر باشد و نسجان تاویل نیز دلیل اصلاح باشد میان مردم و این همه جایی باشد که بیننده صناعت مشغول باشد یا اندر خواب بیند که جامه را ببافت و ببرید گفته اند دلالت کند که از کار له بیننده اندر آن باشد بآخر رسیدن باشد و اگر بیننده اندر خصومتی باشد گفته اند صلح خواهد و اگر اندر حبس باشد فرج یابد و همچنین اگر بیند که جامه در جهان اندر دست داشت گفته اند سفر کند و اگر بیند که جامه جهان را باز کرد اگر بیننده اندر سفر باشد رجوع کند و اگر نه اندر سفر باشد و براغایی رسد و رویة نقب زدن اندر دیوار

النقب

مکروه باشد ٭ اگر اندر خواب بیند که نقب اندر خانه کسی برید زنی که وی طالب آن باشد بیابد ٭ یا
با زن صاحب آن خانه مکر کند ٭ و اگر بیند که نقب اندر شهری برید لقته اند تفتیش دین مردی
بزرگ کند ٭ و اگر بیند که نقب اندر خانه خود همی برید با زن خود یا با زنی از خویشان خود مکر
کند ٭ و اگر اندر خواب بیند که از تلی یا از جایی بلند یا از چهار پای فرو آمد لقته اند کاری که پیشه
عالم آن باشد بروی مشکل شود مقدار از بزرگی آن موضع ٭ و اگر اندر خواب بیند که نظر اندر فرج
زن خود یا اندر فرج زنی دیگر همی کرد لقته اند بجایی که مکروه ٭ و نظر اندر فرج زنی
برهنه کردن نیکو نباشد مگر از بهر داشتن یا درمان کردن یا بزرگ کاری بزرگ شود ٭ و اگر بیند که نظر
اندر آفتاب یا در ماهتاب همی کرد لقته اند نظر اندر ماذ یا پدر خود کند ٭ یا نظر اندر کسی کند
که بزودی یک بینان قایم مقام ایشان باشد ٭ یا نظر اندر پادشاه وقت کند ٭ و نظر اندر دیگر کواکب
کردن منجم را دلیل حذاقت و فکر باشد اندر صنعت خود ٭ و دیگران را دلیل نظر کردن باشد
اندر علما و صلحا و اشراف ٭ و نظر کردن اندر دریا و کوه دلیل نظر کردن باشد اندر پادشاه ٭ و نظر
کردن اندر آسمان و زمین و مصحف و مانند آن دلالت کند بر فکر و ذکر حق تعالی قال الله تعالی

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ

حرف الواو ٭ اگر اندر خواب بیند که باوی وعاء نیکوی بردند یا وی بدیشی وعاء
نیکوی کردن دلیل بر وقتی خیری باشد و دلیل طول عمر باشد قال الله تعالی افمن وعدناه
وعدا حسنا فهو لاقیه الآیه ٭ و اگر بیند که دشمن باوی وعاء شر از وی یا از دیگری
بیرون آید دلیل خیری رسد ٭ و اگر بیند که دشمن باوی خیر کرد آن دلیل مشقت و غرور باشد قال الله تعالی
ثم اذا لکم علیها تجوزون ٭ الآیه ٭ و بیاید دانست که هر وقتی که از دشمن همی اندیشد
خود را همی خواند و کس فرمان وی نبرد یا کسی در خوی وی بیند آن دلیل زیادتی ملک باشد ٭ و در

الوعاء

الوزن

الوزن حق دگر خلق تمیز دلیل فقر باشد و خصوص اغنیا را ٭ و سخن ما اندر تاویل گفته اند

الوزن

دلیل نوم غوامه باشد ٭ و اگر اندر خواب بیند که از موضعی بموضعی دیگر جست آن دلالت کند بر تغییر حال
صاحب خواب ٭ و خیر و شر آن حال دوم حسب تفاوت باشد میان آن دو موضع ٭ و اگر بیند که فا
ختی حسب شاه بروی غلبه کند ٭ و اگر بیند که از زمین برجست و تا نزدیک آسمان برسید لقته اند
سفر کند و تا مکه برود ٭ و اگر بیند که از زمین برجست و اندر میان آسمان و زمین قرار بستد آن
همچنان باشد که کسی خویشتن را اندر هوا بیند ٭ لقته اند دلیل موت وی باشد

النوم

حرف الهاء

بيت

فَلَا تَقْنَطُوا إِنْ قِيتَ هَمًّا يَقْبِضُ النَّفْسَ فَأَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْمَرْءُ مِنْ فَرَجٍ إِذَا يَئِسَا

ورویه اندوه اندر تاویل دلالت کند بر فرج و شادی همچنان که اندر رویه خود یاد کردیم

الهبوط

الهرولة

ورویه فرو آمدن از کوه و مانند آن اندر باب رویه زمین و متعلقات آن
یاد کرده شود ٭ و رویه هروله اندر تاویل آن رفتنی باشد بشتاب کمتر از دویدن
دلالت کند بر یاوه خفه و نشاط ٭ و اگر اندر خواب بیند که چیزی یکی بخشید یا کسی چیزی

الهبة

بوی بخشید تعبیر آن خسب جوهر آن چیز باشد ٭ هم چنان اندر تعبیر هدیه یاد کردیم ٭ و
لقته اند اگر بیند که بناه را به بیش کسی فرستاد دشمنی را بروی فرستاد ٭ و اگر بیند که
آینه کی را فرستاد و برایشانی فرستاد ٭ و اگر اندر خواب بیند که صعام اندر معاء وی

الهضم

کوارنده شود آن لقته اند دلیل سعی باشد اندر حرفت خود و دلیل حرص باشد اندر طلب دنیا

حرف الياء

اليأس

اليتم

اليسر

و اگر اندر خواب بیند که از چیزی تو میرانشاه بود خانه یا باره ٭ و نصرع یا بیدن را عاذا
قال الله تعالی حتی اذا استیئس الرسل و ظنوا انهم قد کذبوا جاءهم نصرنا ٭ و اگر اندر خواب
بیند که تیمرشاه بود آن دلالت کند که بروی غلبه کند اما بر مال و اما بر اهل ٭ و اگر اندر
خواب بیند که زرشاه بود آن دلیل راحت و آسایش باشد ٭ یا دلیل فقر باشد ٭ والله اعلم

باب اندر تاویل رویه اصحاب صنایع مرتب بر حروف تهجی

حرف الالف

الإشكاف

و دیدن کفشگر اندر تاویل چون مجهول یاد کرده اند قسمت
کند میراث باشد از بهر آنکه پوشتما حیوانات اندر تاویل همه میراث باشد

الآكاف وبشما كنار دوز وبشما كنار فروش اندر تاويل فقيه نجار كنيه كان باشد اندر خواب بشما كنار اندر تاويل لقمه اندر دي يا كنيه دي عجمي باشد

تنبيه دبيايد دانستن كه اين تعبيرات كه اندر اهل صنايع ياد كرده مي شود هر يك بر وجهي جايي باشد كه آن شخص كسان وي باشد يا آن مشغول دي باشد باشد مجهول باشد بنزديك بينندهٔ واما اگر آن شخص معروف باشد تعبير آن شخص بحسب آن احوال كه بر وي دي باشد بايد كرد

الببغاء شخص معروف باشد و وي را بصنعتي مشغول ببيند اگر عماري اندر بيداري همان صنعت باشد تعبيرش آن دلالت كند بر تزوير و نفاق آن صنعت و بر تجارت غني مر صاحب آن را بحسب آن صنعت دي باشد اندر خواب بزرگي نامحمود دي باشد آن دليل كند بر آن صنعت باشد و فقر صاحب وما اگر صنعت آن شخص مرد بيازي به آن باشد كه اندر خواب دي باشد بوقت آن دلالت بر تبدل احوال آن شخص كند و تفاوت ميان آن كار اول و دوم كه بدان مشتغل خواهد شد آن

البيطار حسب تفاوت باشد ميان آن دو صنعت **حرف الباء** و رويه بيطار اندر خواب

الباء اندر رويه حشم سلطان ياد كرديم و بنا اندر تاويل مردي باشد كه مردمان را بر خلاف جمع

الباقلاني كند و ايشان را بستر و سكون فرمايد و باقلاني اندر تاويل گفته اند مردي باشد

البقل كه مردم را بخن ناشايسته مشغول گرداند و ايشان او را بدو ازان شغل خواند و بيدن تره فروش اندر

البطيخي و خواب گفته اند زشت سخن باشد و حربز فروش اندر تاويل مردي باشد كه

البزاز ويرا بيماري بسيار بود و رويه بزاز اندر تاويل گفته اند مردي خير باشد راه نمايد

باغبان خلق و گفته اند اگر بسازد كه قماشه خود را مي فروخت و درم و دينار بعوض آن

البيطار مي ستد از آن دليل دياشد اندر احسان كردن وي و باغبان اندر تاويل مردي

باشد كه مردم را دشمن بود بتان و محبت ايشان و بياع مرغان زنجبين اندر تاويل

خاسر كنيز كان ناشايسته و بياع كنيز كان مردي تاجر باشد و بياع جمار پاي اندر

تاويل زنان باشد يا خدمتكار اشراف باشد و بياع قوتها اندر تاويل مردي غني باشد

كه مر منفعة اروي بعموم خلق رسد بحسب جوهر آن قوت كه فروشد آن اندر شرف

وردانكوه

وبياعة و اگر اندر خواب بيند كه شخصي مرد مان را آزاد را هم فروخت اگر اندر ضمير بيننده آن باشد كه آن

نه از صلحا بود آن نه محمود باشد از بهر آنك رسول عليه السلام بر سني كه آزادي را بفروشد احتشت كرده

است و اگر در ضمير وي آن نباشد كه آن شخص از صلحا بود آن دلالت كند بر سخا و كرم و انعام

آن شخص در حق عموم خلق و دليل محبت و متابعت خلق باشد باري و اين ست را اندر بين معني گفته اند بيت

واحسن الي الاحرار تملكهم ... فانما بهم فخر تجار ان الكرام اكثر اعبا

حرف التاء و بخن اندر تاويل رويه سير و سير كنان اندر ذكر حشم سلطان ياد كرديم

التركي و هم چنين رويه ديگر قوم كه تعلق بپادشاه دارند اندر ان باب ياد كرديم ازان

جايگاه بايد طلبيدن و سير فروش اندر دريا مرد باشد كه سوگند بسيار خورد قال الله تعالى

اتخذوا ايمانهم جنة الآية

التباين و تباس اندر تاويل گفته اند مرد خيري باشد اگر اندر وي خيري نباشد اري آنك

شاد كه اندر وي خيري باشد آخر اسم وي ياس است و ياس نوميدي باشد

اللهم الا يكي لغة وي خلاف اين

التبان باشد و گاه فروش اندر تاويل مردي صاحب كار باشد غني حسب قلت و كثرت آن گاه

التاجر از بهر آنك گاه اندر تاويل كار باشد حسانك اندر جاي خود گفته آيد و تاجر اندر تاويل مردي

غني باشد نافع كه مردم را از و منفعه رسد و اگر تاجري را اندر خواب بيند كه بيمار كه بود كار

نشسته بود و در لباس تجار بود و متاع تجار بنزديك وي نهاده بود و خريد و فروخت

مي كرد اندر آن صنعت رياست يابد و معبر ان گفته اند هر اهل صنعتي كه اندر خواب بيند

التلي له آلات و ادوات آن صنعت بحملي حاصل كرده بود اندر ان صنعت رياست يابد و اگر

بعضي از آن آلات حاصل نباشد از فقر ابين گردد **حرف الثاء** و ثنا گوي

الثناء اندر تاويل مردي متعبد باشد اگر جناب سبحانه كه ثنا حق تعالى و اگر نه كه ثنا اهل دنيا

مي گفت از بهر ايشان تواضع كند و اگر نه كه ثنا اهل آخرت گفت مثال انبيا و علما آن دليل

محبت و متابعت ايشان بود و اندر خواب فرقي نباشد كه آن شخص معروف باشد يا مجهول الجيم

الخصاص وجصاص اندرتاويار مردي منافق باشد صاحب شغب از هر آنک آتش اندر آن تاثير کرده است و
الجوهري نيز آن کسي که بخت فرعون بود راست و جوهري اندرتاويار مردي صاحب عبادة باشد
الجوشني وجيه صاحب منفعة و جوشن کر و جوشن فروش اندرتاويار مردي باشد که مردم
الجواليقي را بالفت فرمايد و دفع دشمن ازيشان کند و جوالکن و جوال فروش گفته اند مردي
جلاء الصفر باشد راه دانا و مردم کار دين و دنيا فرمايد هم چنانک جوالق بار دان همه چيزها باشد و روشن
الجزاز کننده آلات صفر گفته اند مردي باشد مزين متاع دنيا جزاز شعر اندرتاويار
گفته اند مردي باشد که منفعت رساند بفقرا و باغنيا مضرت رساند و جلاب قماشها
مردي صاحب دنيا باشد و جلاب شير مردي دين دار باشد طالب علم و جلب بندگان
الجزار و معتبران گفته اند مردي باشد که دوست و دشمن بنزديک وي جمع شوند
الحمار و جلاب جهاربايان گفته اند مردي باشد خاسر کنيزکان يا دکان زنان و جزار
الحارس اندرتاويار هم چون قصاب باشد و بعد ازين ياد کرده شود حرف الحاء و رويه
الحمامي حمار اندرتاويار مردي که مباشرت عمال يا صعب کند و حمار مشقتها کند از مردم و قضاي
الحمامي حوائج ايشان کند و باسبان بارها و زندانها گفته اند مردي باشد که چيزها
بوشيان را ظاهر کند و حمامي اندرتاويار گفته اند مردي باشد که مردم را بر معصيت
الحفار جمع کند و اگر خان سازد که آن حمامي جام ها سفيد از بوشيان بود آن اندرتاويار مردي باشد که
عمر از مردم باز برد کورکن اندرتاويار گفته اند مردي باشد خداوند مشقت که
الحلاب آلات فرج بنيابد تا آخر عمر و گفته اند مردي کار باشد و اگر سند کوه همي کند طلب کار
الحناط و غيره کند از مردي بزرگ و گفته اند اگر اندر خواب سازد که از بر خود کوري همي
کند خانه بنا کند و دوشنه شير اندرتاويار مردي باشد مشهور بخسن ذکر و عاملي بفضة
و جمع کننده ماجل باشد و رويه و شعبدي و دقاق گفته اند اگر اندر خواب بيند که
ايشان چيزي از ين اقوات بفروختند و ثمن آن بستدند ايشان اندرتاويار قومي باشند
که دينار ابر دين اختيار کرده باشند و نيز گفته اند که حناط اندرتاويار پادشاهي باشد که

الخذار ملوک منقاد وي باشند يا تاجري باشد صاحب رياست بزرگوار و اگر سازد که کدام بيمار بيش وي
بود او محتاج آن نبود لفته اند عزت و شرف يابد و احتياج باران لفته اند دليل عمر بود
و فروختن آن نيز رويه اخذ ثمن ديار رها باشد اندر دنيا و حريان کدام لفته اند طلب و آيه
الخذار از سلطان و آهن گر مجهول اندرتاويار پادشاهي بزرگ باشد همچنين که بادشاهان زبر
دست وي باشند زيرا که سندان زبردست وي است و سندان اندرتاويار بادشاه باشد
و اگر کسي اندر خواب سازد که آهن اندر دست داشت و هر آلة که خواست از آن همي ساخت
و محتاج آتش و ديگر آلات آن نبود عزه و نعمت و ذکر جميل يابد و اگر بنياد اين
خواب ايوان سلطنت و رياست باشد ملکي عظيم يابد قال الله تعالى
والله اعلم بالصواب

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ

و اگر بنياد اين خواب از عوام خلق باشد کارها بروي آسان گردد و لفته اند اگر
در بدن وي کسي بادشاه بوده باشد ماجي عظيم يابد و اعتبار بضعف او نباشد در کار
الحراث و بزرگ اندرتاويار گفته اند مردي باشد که مباشرت معتبرترين عمال کند و عموم خلق
الحراث را ازوي منفعت رسد و نعلين کر اندرتاويار گفته اند مردي باشد که ترتيب کارها بتان
الحفاب کند از بهر آنک نعلين اندرتاويار زين باشد و هيمه فروش اندرتاويار مردي تمام باشد
الحکاک و رويه حکاک نگينها آنکشتري اندرتاويار گفته اند منشي محضرها باشد
النجام و نجام اندرتاويار گفته اند کاتب قباله ها باشد و گفته اند مردي امين باشد که
الحلاف با عموم خلق مداخلت دارد و حلاق اندرتاويار گفته اند مردي باشد که اصلاح
الحوا کارها مردم کند بنزديک بادشاه و گفته اند مردي مزين باشد و مارافا
الحمار اندرتاويار مردي غدار باشد بادشمنان حرف الخاء و خمار اندرتاويار مردي
غني باشد صاحب نعمت و ضرب اما خاروي گفته اند حرام باشد و خلقان فروش
الخفاني اندرتاويار مردي دغا باشد فريبنده اما فروختن آن دليل خروج باشد از عمر و فقر و خريدن

الخياط الحراز الخباز

آن دیار فقر باشد از آنک خلقان اندر تاویل فقر باشد خیاط اندر تاویل مردی جمع کنان خلق باشد
که اینان را الفت فرماید و اصلاح حال وضیع و شریف کند و رویه خراز اندر تاویل مرجون
خدا باشد و آنرا یاد کردیم و خباز مجهول اندر تاویل گفته اند سلطانی باشد صاحب منفعت
که منافع بری عام باشد مر وضیع و شریف را و گفته اند اگر کسی اندر خواب بیند که نان
باشان بود مال بسیار یابد و اگر بیند که نان از نان باز افتاد آن گفته اند دلیل ذهاب عمر
باشد و طیب عیشش و خابیان اندر تاویل گفته اند مردی باشد خیر و شر رضا دهد و مال حرام
جمع کند و خشاب اندر تاویل مردی باشد که رئیس منافقان باشد و اهل نفاق نزدیک جمع
شوند و خراط اندر تاویل مردی باشد که با اهل نفاق معاجله کند و اصلاح حال ایشان کند

خابیان الخشاب الخراط

حرف الدال

دوغ فروش اندر تاویل گفته اند مردی بخیل باشد و اگر ان دوغ ترش باشد وی اندر تاویل مردی صاحب عمر باشد که مردم را غمگین کند و دلال اندر تاویل مردی باشد جمع کنان میان زنان و مردان و دباغ اندر تاویل گفته اند مردی باشد که احیای چیزها مرده کند اما دینی و اما دنیاوی حسب دلالت آن خواب و دهقان اندر تاویل گفته اند مردی متوفی باشد هر کس را که با وی مخالطت کند

دوغ الدال الدلال الدباغ الدهقان

حرف الذال

و ذراع فروش اندر تاویل مردی ظالم باشد دل سخت و ذاکو اندر تاویل مردی متعبد باشد و اگر اندر خواب بیند که ذکر حق بسیار همی کرد آن دلیل حسن خلقت وی باشد

الذراع

حرف الراء

رفوگر اندر تاویل مردی مصلح احوال فقرا باشد و راج در دیوان افساد آن کرده باشد و اصلاح آن کند و گفته اند اگر اندر خواب بیند که جامه خویشتن رفو همی کرد با خویشی مخاصمت کند و شبان اندر تاویل پادشاه باشد و اگر بیند که خویشتن شبانی همی کرد ولایه یابد و هر نوعی از جمادیاتی اندر تاویل منشوب باشد بقومی چنانک اندر جای خود یاد کرده شود و شبانی هر نوعی از جمادیاتی دلیل نیاز

الرفوگر الراج

وبایه باشد بر آن قوم که آن نوع بدیشان منسوب باشد و گفته اند اگر اندر خواب بیند که خود را همی
بود و شبانی کوسفند همی کرد و موضع جرا آن بدانست آن دلالت کند که وی قرآن خواند و معنی
آن نداند و سر و هوش اندر تاویل رئیس الروسا باشد و اگر بیند که از وی سر جوید خزینه از وی طلب عمل
کند و افسوس کردن اندر تاویل اگر افسون مار کند آن حنان باشد که اندر رویه حوا یاد کردیم و اگر افسون
کردن جراحات باشد آن گفته اند مردی باشد که الفت اندازد میان مردم و هر افسونی که اندر آن
دلخوش باشد آن دلیل خیانة باشد و اگر اندر خواب بیند که خود بیمار شده بود یا دیگری و طلب
افسونگر همی کرد اندر آن دلیل دنو اجل وی باشد

الزرقاني الرآئي

فسبحان الله تعالى

كذلك اذا بلغت الشراة في وقيل من راق

والذاكرين الله كثيرا والذاكرات الآية

حرف الزاء

وزراد اندر تاویل گفته اند مردی باشد که مردم را علم و ادب آموزد و مکارم اخلاق فرماید و اب کینه فروش اندر تاویل مردی بخاس کینه کار باشد

الزراد الزجاج

حرف السين

و رویه سایل و فقیر و مانند ایشان اندر تاویل بعضی گفته اند که ایشان طالبان علم باشند و ادب و چون بیند که آن مطلوب وی حاصل شد آن علم بیاید و حاجتمند وی گردانده شود و اگر بیند که آن مطلوب حاصل نشد آن علم نیاموزد و او را حامل وزر گفته است که رویه ایشان اندر تاویل مردی باشد که احیای
و اگر بیند که ایشان چیزی از مال از وی بستانند و یا غمی رسانند بقدر آن کار و سقا
اندر تاویل مردی باشد خداوند دین و ورع و با مردم نیاوی کند و اگر بران اجرت ستاند

السايل السقا

السِّنَّار — آن بقوه تو باشد اندرين معاني ◦ وسِنَّار اندر تاويل گفته اند مردي باشد كه رعيتي
السَّكري — خافه كند ◦ ومردم را تحريض كند بر عطاهايي كه وي ◦ وشكر فروش اندر تاويل
السَّلاخ — مردي خوش سخن باشد ◦ وسلاخ اندر تاويل گفته اند بازشاهي ظالم باشد كه مال مردم
السَّاحر — بظلم ستاند ◦ وروغن فروش اندر تاويل گفته اند مردي غني باشد ◦ ومردم را ازيي
السَّاحر — منفعه رسد ◦ وساحر اندر تاويل مردي فتان باشد كه ميان مردم تفرقه اندازد ◦
السَّكاك — كاردكن وكاردفروش مردي باشد كه مردم را ازيرگي وكياست آموزد ◦
السَّماك — وماهي فروش اندر تاويل گفته اند خناس بندگان باشد
السَّوسق — ودرد اندر تاويل گفته اند مردي خوار باشد دروغ گوي

حرف السين

السَّوي — وشوي اندر تاويل گفته اند مردي باشد كه تعبير كودكان كند ◦ وبي سود گفته اند كه
السَّعي — اندر خواب بيند كه خويشتن شوابي همي كرد ولايه يابد بر جمع كردن مال سلطان بظلم
السَّعي — وجوفروش اندر تاويل مردي متورع باشد وتمامي آن اندر حرف حا ياد كرديم وشعاب
الشِّعاب — اندر تاويل گفته اند مردي باشد كه والي امور وضيع وشريف باشد ميان خلق
الشَّاهباز — الفت اندازد ◦ وگواه عدل اندر تاويل مردي باشد كه براغراض تقرب يابد ◦ واظهار حرزها
بوشيدان كند ودفع مضره كند از خويشتن ◦ قال الله تعالى

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا وَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا وَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

الصَّيَّاد — وگفته اند اگر اندر خواب بيند كه گواهي خويشتن بر ليسي همي نبشت بعدد هر حرفي
درمي بر آن كس واجب كند ◦ حرف الصاد ◦ ورويه صياد اندر تاويل گفته اند مردي
باشد كه ميل بزنان دارد وحيلت كند اندر طلب ايشان ◦ وگفته اند صياد سباع اندر
تاويل بادشاهي قاهر باشد كه بر ملوك غلبه كند ◦ وصياد باشه وصقر وباز وشاهين
وماننداين بادشاهي باشد مكار فريبناك ◦ وصياد كبوتر وديگر مرغان گفته اند
بازرگاني باشد فريبناك ◦ وصياد وحوش اندر تاويل مردي باشد قاهر برقوي از عجز

ورزكر اندر

الصَّايغ — وزركر اندر تاويل گفته اند كه ويرا جنان بيند كه بعمل آتش مشغول بود وي اندر تاويل مردي درد
الصَّابي — باشد دروغ زن كه مردم را اندر فتنه اندازد ◦ وما وجه اين سخن را اندر فن اول ياد كرده ايم ◦
الصَّيرفي — واكر ويرا بعملي ديكر مشغول بيند چون مرصع كردن جزهاي جواهر وماننداين وي اندر
الصَّفَّار — تاويل مردي باشد كه الفت اندازد ميان خلق ◦ وصيرفي اندر تاويل گفته اند مردي
القَيِّم — منصف باشد طالب علم ◦ ورويه قيم اندر تاويل گفته اند وي باشد با مهابت
الصَّبَّاغ — وانصاف كه غم از مردم بردارد ◦ وصيرفي اندر تاويل گفته اند مردي عالم
باشد كه مردم از علمي منفعت يابند اندر امور دنياوي ◦ وزرنك زر اندر تاويل گفته اند
مردي باشد دراويد بستان وتخليط ◦ وگفته اند مردي متورع باشد ◦ واين خصب
احوال آن شخص بكردد اندر صلاح وفساد اكر بيناه را آن معلوم باشد ◦ وصفار اندر تاويل
الصَّفع — گفته اند مردي باشد صاحب متاع دنيا كه نيك به بد فروشد ◦ وگفته اند مردي عش
القَصَّار — كننده باشد با مردم ◦ وجرم فروش اندر تاويل مردي باشد كه اصلاح حال مردم
القَدَّاد — كند ◦ قباله نويس اندر تاويل گفته اند مردي حجام باشد

حرف الضاد

الضَّرَّاب — وضراب درم ودينار اندر تاويل ابن سيرين گفته اند مردي سخن چين باشد
وگفته اند زن درم اندر تاويل بر بافتن سخن باشد از خويشتن ونيك وبد آن
سخن خصب جوهر آن درم اندر اداة وجودة وغش وخلاص ◦ وزر دينار نيز گفته
اند هر چنين باشد ◦ وگفته اند زر زد دينار اندر تاويل ادا امانت باشد ومحافظت
الضَّارِب — بر صلوات ◦ وضارب اندر تاويل على الجمله مردي شتام باشد غيبة كنان ◦ وتاثيران
سخن وي اندر مردم خصب تاثير آن ضرب باشد ◦ واكر آن ضرب را هيچ تاثيري نباشد
الطَّبِيب — وبآن دليل خير باشد وي اندر تاويل مردي باشد كه منفعت رساند مردم

حرف الطا

الطَّبَّاخ — وسخن اندر رويه طبيب اندر ذكر رويه حكيم سلطان ياد كرده ايم ◦ وطبيب چون بحصول
باشد آن اندران معاني كه ياد كرديم بقوة تو باشد ◦ وطباخ اندر تاويل گفته اند مردي
حريص باشد ◦ وگفته اند رويه طباخ اندر خانه اغنيا را وكسابي را كه قصد غروري

الطرار وضيافت ومانند آن باشد محمود باشد ودليل سرور باشد ويمار از دليل مرض باشد وطرار اندر
الطحان تأويل لفته بعالمي مكار باشد وطحان اندر تأويل لفته اند مردي كه اشتغال نمايد بترتيب
نفر خود واسرست خود ورويه طعام جون بپوشد لفته اند دليل ياس دريغي باشد از حمت
دوستي واكر جواني باشد آن نيل رزق از جمت دشمني باشد ولفته اند اكر بيند كه غله
را آرد همي كرد مقدار كفايت خود از مالت كذار بر بنياد معيشت بر مقدار كفايت وي واكر
الطيان آن آرد زيادة از كفايت او باشد يا كه نيابة آن تعلق بمعيشت وي دارد وطيان اندر
الطبيخي تأويل مردي باشد كه عيوب وقبايح مردم بوشد وطبقي وطبق فروش اندر تأويل
التيموري مردي باشد كه افشا اسرار مردم كند مرغ فروش اندر تأويل لفته اند دلال باشد
الطشتي يا خاس طست كر وطست فروش اندر تأويل لفته اند دلال زنان ولون فروش وقمقمه
الطاسي فروش همچنين باشد حرف الظا وظالم مجهول اندر تأويل كافر باشد قال الله تعالى

وَلِلْكَافِرِينَ وَمَثْوَى الظَّالِمِينَ

عذاف حرف العين وعلف فروش اندر تأويل مردي غني باشد صاحب
الحنار منفعت وعطار اندر تأويل لفته اند مردي عالم باشد يا زاهد يا اديب كه هر كس كه
العطار باوي مخالطت كند از وي چيزي آموزد واز وي شاد شود وعطار اندر تأويل اكر آن
يزكه باشد مردي بود كه مردم را بزهد فرا خواند واكر از دروغ كردان باشد مردي
العشار بدعت كذار ومشقت كه بطريق مدارا استخراج منافع كند از اهل شغب واكر آن
الغرق دروغ كنجار باشد آن لفته اند مردي غني باشد صاحب رياست وعشار اندر تأويل
الغواص لفته اند مردي باشد كه دين آن وكذار بسبب آن عمل اندر بن افتد حرف الغين
واكر شخصي را اندر خواب بيند كه ريسمان همي دوخت آن لفته اند كه از شخص سفر
كند وغواص اندر تأويل لفته اند پادشاه باشد يا كسي كه نظير پادشاه باشد يا كي
خواص پادشاه باشد كه باوي مداخلت دارد ولفته اند اكر بيند كه اندر دريا غوص

كرد اندر عمل

كرد اندر عمل سلطان شروع كند واكر بيند كه از آن جايكاه مرواريد بيرون آورد از قبل سلطان كنيزكي
يابد وبيرون كردن كنيزك فرزندي نرينه آيد صاحب جمال خداوند رياست قال الله تعالى

غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ

ورويه غواص اندر دريا از همي مرواريد دلالت كند بر طلب علم ومال خوب موتبة محسن
ويافتن آن بقدر يافتن آن مرواريد باشد حرف الفا الف اكر زن اندر تأويل مردي
الفصاد طعن كنان باشد اندر مردم وفلوني اندر تأويل لفته اند مردي بدزبان باشد
الفلك ورويه بيك مجهول اندر تأويل لفته اند مردي باشد كه زمين را ساخت كند
الفحم فروش اندر تأويل لفته اند عيابي باشد از قبل آنكه اموال مردم ستاند زيرا كه
الفيام آتش اندر تأويل سلطان است ودرختها احاد اشخاص انسان باشد چنانكه اندر جلي خود
الفلكي لفته اند وجهره زن وجهره فروش اندر تأويل دلال زنان باشد يا كردار ايشان بود
الفراش وفراش اندر تأويل لفته اند كه سعي اندر عمل زنان كند ولفته اند خاس بنادان
ان المجار باشد فخاري اندر اندر تأويل لفته اند مردي باشد كه تفقد احوال خادم ورنا
الفاكهي ورويه ميوه فروش اندر تأويل اكر آن ميوه كه وي فروشد اندر جوهر خود نيك باشد ان محمود
القصار بود ودلالت كند بر يافتن مراد ويابر لغو واكر آن ميوه اندر جوهر خود ردي باشد آن
نه محمود باشد حرف القاف وقصار اندر تأويل مردي باشد كه بند خلق دهد
ومردم بر دست وي توبة كنند ومردم تعليم كفارات كناه كند قال الله تعالى

إِنْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ

حواريون انهمر كانوا قصارين يبيضون الثياب وقواس اندر تأويل لفته اند
القواس رئيس بيكان باشد ولفته اند مردي باشد كه خريض مردم كنان مرغزا قواب
القناب مجهول اندر تأويل لفته اند ملك لوف باشد قو لفته اند اكر اندر خواب بيند كه

کاری آن قصاب فراکوفت بیمار شود و شفا یابد و اگر سر که آن قصاب از وی سلاح فراکوفت
و اگر اندر خواب سر که قصاب مجهول حیوانی را بکشت که گوشت آن حرام باشد یا بسیار
که حیوانی حلال را بکشت نه بر وجهی شرعی آن اندر تاویل دشمنی ظالم باشد و قسام گوشت
اندر تاویل گفته اند مردی سخن چین باشد و گفته اند اگر سر که گوشت
برخود میان ردم یا میان خویشان خود قسمت کرد آن دلالت کند بر سخن کردن
به عمد بر خلق و بر صلت رحم و نیکه خویشتن قسمت کند بر یشان اندر حین خود و
گفته اند نان جای باشد که بان خواب شاهد خیر باشد و اما اگر با آن دلیل شر باشد
آن نه محمود باشد و دلالت کند بر تغیر حال و بر کناری وی و تفرقه اندر حاری بدید آید و قفار
اندر تاویل گفته اند مردی دلال باشد و نفته اند مردی باشد که حل و عقد کارها
اندر دست وی باشد و قدوری اندر تاویل گفته اند مردی باشد که عمر وی دراز باشد
و بنبه فروش اندر تاویل گفته اند باشد که خداوند مال و مشقت باشد و
و کلاه اندر تاویل مردی باشد صاحب ریاست یا مردی باشد که تفقد احوال روسا
کند و نسام اندر تاویل گفته اند سحر باشد و الله اعلم

حرف الکاف

و رویه کبال اندر تاویل مردی باشد قسمت کننده ارزاق و چون سند که اندر ان کیل
هیچ نقصان نمی کرد آن اندر تاویل والی باشد عادل

الکبال

و اگر سر که اندر کیل نقصان همی کرد اندر آن عمال کبا شد ظالم کناد کاغذ کن
و کاغذ فروش اندر تاویل مردی باشد که معاونة اهل مکر و حیل کند
و کاهن اندر تاویل گفته اند مردی باشد صاحب غرور و باطل و گفته اند
اگر بیند که خویشتن کاهن شد در میان خلق مشهور و منفعت یابد و کحال اندر تاویل
مردی که مصلح دین باشد و معاونه عامة خلق کند اندر دین

حرف اللام

و فروش و خشت زن اندر تاویل مردی باشد صاحب کان مقدار قلت و کثرت آن خشت

اللص

و دزد اندر تاویل حاجتی از معبر آن گفته اند راجع باخلاط اجسام کانه مثال آنکه اگر آن دزد
مردی سرخ باشد آن دلالت کند که بر سنان خون غلبه کرده باشد و اگر سیاه باشد آن دلالت
کند بر غلبه سودا و اگر زرد باشد آن دلالت بر غلبه صفرا کند و اگر سفید باشد آن دلیل غلبه بلغم
باشد و اگر سر که آن دزد را بگرفت بر مراد و آن را دفع کناد

تنبیه

و بدانکه حاصل فحوی سخن اندر تحقیق این مناسبات در فن اول از این کتاب که مقصود است
بر ذکر جمل مناسبات ایراد کرده ایم و اندک اشارتی اندرین موضع بکنیم تا نتیجه آن شود بدانکه
وجه مناسبت غلبه اخلاط اندر بدن انسان و فساد ترکیب و خراب بنیه وی بر مثال افساد و
قصد سرا داست اندر اخذ و افساد مال بر صاحب آن زیرا که هر خانک قصد و افساد ایشان بطریق
چیزی کند و در تحقیق اتفاق افتاد غلبه اخلاط و افساد وی مزاج نه چیزی محسوس مشاهد بود و هر خانک
قصد و نکایة دزدان و فرصت یابند ایشان تغافل و قلت احتیاط تحقق تمام شود اندر نگاه داشتن مال و ان
بسته در میان خراب غلبه اخلاط بیش از حد مجاوزه بر عقل افتد و از خلط و قلت احتیاط اندر ان
بس تعریق کند اندر تن تاب آنست که معلوم کردد هر چنانکه بینان خواب تن بدن صحیح تر و مزاج
مستقیم تر خواب وی درست و معتبر باشد و هر چنان که مزاج وی از حد اعتدال مایل
تر خواب وی مشوش تر و نا معتبر زیرا که هر معنی که بر شخص غالب بود خواه از طریق وی
و اندیشه و عادة و خواه از طریق خلط و تغیر مزاج چون اندر خواب رود قوی
متخیله همان معنی را که بر شخص قوی شده باشد و محاکاة آن معنی مشغول کردد و هر معنی
را لباس صوری مناسب آن معنی بپوشاند که حق تعالی این قوة را بدین خاصیة مخصوص
کرد انیده است و از بن جمت است که هم چنانکه اشتغال شخص بر ذایل نفسانی و تخیلها
بدنی و انغمار وی اندر لذایذ جسمانی بیشتر و بهمت وی خسیس تر باشد منامات وی دون
باشد و اکثر ان متعلق بجسمانیات و خطوط بدنی باشد زیرا که انقطاع وی از معلخ
ملکوتی و عالم روحانیات بیشتر باشد و اغلب منامات وی از محاکات قوة متخیله باشد

مر آن معانی را که بر نفس وی مستولی شود مثال آنکه چون بر شخصی مثلاً شهوت مناکحه
غالب باشد و نفس وی اندر بداری تمنا شهوت راند کند چون اندر خواب رود قوت متخیله محاکی صور
جنان شود که نفس مایل آن گردد و بجامعهٔ آن مشغول گردد و همچنان شهوت اندر وی پدید شود
و گاه باشد که متضمن انزال منی باشد و از بن است که بیشتر ایشان که محتلم شوند کسانی باشند
که عزب باشند و قوت شهوت بر ایشان مستولی باشد و اندر زمان قوت شباب بود **وهم حنین**
چون بی گرسنه یا تشنه خفته باشد قوت متخیله اندر خواب محاکاة صور طعام و شراب
کند چنانک وی بنماید که چیزی میخورد **وهم حنین** چون بر عضوی
از اعضا شخص جراحت یا برودت غالب باشد اندر خواب آن عضو بیمار که آن
عضو را برآتش همی گذارد یا اندر آب سرد فرو می برد **وهم حنین** چون اندیشه داری در چیزی
متفکر بوده باشد چون اندر خواب رود قوت متخیله همان معانی را
و ازین جهت است که اندر اغلب احوال منامات عاشق و بیمار و شاعر و دروغ گوی و اهل
شرور و مست و اصحاب امزجهٔ فاسده درست نیاید زیرا که قوت متخیله همان معانی را
که بویژه از غالب باشد محاکاة کند **وهم** از بهر آن گفته اند که خواب اندر وقت سحر درست
تر و معتبر تر باشد از بهر آنک خاطرها اندر آن وقت ساکن یافته باشد و تعواجس نفسانی بر کم
شده باشد و قوت متخیله را فراغ حاصل شده باشد از استعمال ارباب بر استعمال خدمت نفس
ناطقه کما تواند کردن در چون شخص از عوارض نفسانی چون فکر و اندیشه و خوف
و کذب و تمنا ها فارغ خالی بود و مزاج وی بر سبیل اعتدال باقی باشد هر معنی که نفس
وی آنرا تلقی کند از عالم غیب اندر قوت متخیله مرتسم شود و اوالب آن صورت اندر آن کند
و اندر قوت مفکره و حافظه متمیزه و محفوظ گردد تا بوقت حاجت بر آن تفصیل که اندر موضع
خود بیان کرده شده است و از بهر آن صاحب شریعت صلوات الله علیه
فرموده است که **اصدقکم رؤیا اصدقکم حدیثا** زیرا که چون شخص معتاد کردد
بدروغ گفتن فکر و خیال وی مشوش و حرکات وی از سبیل استقامت منحرف شود

وحال وی هم چون حال کسی باشد که مزاج وی فاسد شده بود **وهم حنین** چون
شخص نه معتدل المزاج باشد و اگر چه فی الحال بر امر ضی نباشد صحیح منامات را تمام
درک کردن آن زمان که گاه که بر مزاج شخص بوست غالب باشد قوت حافظه وی کمال بود
اما قوت فهم و ادراک ضعیف باشد و چون رطوبه غالب باشد زود یاد گیرد و زود فراموش
کند و آرا قابل باشد و بیشتر مریبات و مسموعات را باز تواند گفتن و چون بر مزاج حرارة
غالب باشد افعال وی مشوش و نامضبوط باشد و تردیدی باشد تخیلات اصحاب سرسام و
امراض حادة و گاه که برودة غالب باشد شخص بلید و کند خاطر باشد و صور مدرکات را دیر
حفظ کند و زود فراموش کند و معانی را فهم نکند پس معلوم شد که اعتدال مزاج اندر باب
ادراک صور اشیا و استنباط معانی باب عظیم است و مدار فهم و ادراک بر آن است

و تمامی سخن اندر این فصل آنست که معلوم گردد که هیچ چیز از کاینات
کلی و جزوی از لوح بود و هست و خواهد بود بنیست الا که علم باری تعالی بدان محیط است
و بعضی از آن آنست که ملایکه را از اطلاع باشد بحسب آنکه حق تعالی ایشان را بر ایوان
مطلع گردانید بر مقدار استعداد هر یک از ایشان **قال الله تعالی**

انی اعلم ما لا تعلمون

و نفوس بشری من حیث الاستعداد و قبول فیض از جوهر ملایکه است و غایة مناسبت
میان ایشان ثابت است و از طرف حق با معلومات و موجودات هیچ احتجاب و
موانع نیست بل که مانع و احتجاب از طرف قوابل افتاده است اما از جهت انغمار وی
اندر اجساد و اما از جهت تدنس و اشتغال بوذایل نفسانی و تبدیل جسمانی پس آنگاه که وی
اندک فراغی فیابد از این حجاب و موانع وی است اما بواسطه مجاهده و ریاضت و اما
بتوسط نوم و بر امطالعه ملکوت و عالم غیب حاصل شود و وقوف بر بعضی

از معیشات میسر گردد و انسان اندرین حدیث چه که صاحب شریعت صلوات الله علیه فرموده است که انا انام العبد بما یحاط به الحدیث و این حدیث زن که نهی فرموده است از آن بسیار مراد است و غرض ازان تطهیر نفس است و قطع حجب و دوافع و ازین جمله است که انبیا علیهم السلام و بعضی از خواص اولیا چون نفوس ایشان تطهیر یافته است از تدنس خسیسانیات و قطع علایق و دوافع آنچ دیگران را اندر خواب و قوف بر ان حاصل آیشان را اندر بیداری اطلاع برهان و زیادت تر ازان میسر شود و چون نفس را اتفاق مطالعه معینات افتد و لیبترین چیزی که تلقی کند احوال معاش و معاش خود بود یا احوال متعلقان و نظایر خود یا احوال شهر و اقلیم خود و ازین رو است که شستر مناظره که اتفاق افتد تعلق به بنیان دارد و دیگر یکی متعلق وی باشد اما بسبب و پیوند و اما بشبه و نظیر و اما بمدینه و اجتماع و اما بوجوب عادت و سلطنت و هر چه ازین شستر مناظرات حسب همت و مرتبه بنیان واقع شود مثلا چون همت بنیان مصروف باشد بتعلم علم و حکمت اندر خواب همان و امثال آن بیند و چون همت وی رعایة مصالح خلق باشد اندر خواب احوال و تدبیر ایشان بیند و هم چنین بر این نسق و امثال این اندرین خبر بدین معنی است که کما تعیشون تموتون و کما تموتون تبعثون زیرا که نوم موت اصغر است و غرض از ایراد این جمله آنست تا ترا معلوم شود که باری جلت قدرته چه عجایب و اسرار اندر مناسبات تعبیه کرده است و الله اعلم و رویه کوشت فروش اندر تاویل گفته اند مردی باشد که مردم را خریضکان بر سفر کردن و الوسنا که کوشت آدمی را همی فروخت مردم را خریضکان بر سفر کردن حرف الیم و رویه معبر اندر تاویل گفته اند مردی باشد که طلب عورات و عثرات مردم کند و گفته اند مردی مفتر باشد و گفته اند مردی باشد که حل مشکلات و طلب علوم غوامض و دقایق کند مساحت کنان زمین اندر تاویل گفته اند مردی باشد که تعرف احوال خلق کند و گفته اند اگر اندر خواب بنیان که زمینی را مساحت کرد اگر آن زمین کشته باشد آن دلالت کند که بنیان تعرف احوال قومی کند از اهل صلاح از بهر انک حق تعالی مثال مومنان

اللحام المعبر الاسکاف

بزرع زده است اندر تنزیل ربانی و وحی آسمانی قال الله تعالی

وَمُتَشَابِهًا ۚ وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ

و اگر ان زمین سرد باشد گفته اند تعرف احوال زنان کند و اگر سنا که شاه را همی مساحت کرد سفر کند و اگر سنا که راه راح کرد گفته اند حج کند و اگر سنا که مقان را مساحت بیروزی یابد و اگر سنا که زمینی سابز را مساحت کرد و صاحب تر انشناخت گفته اند بنیان از اهل صلاح کرد و اگر آن زمین شجر باشد بر رختان خرما و مانندان بنیان تعرف احوال قومی کند از اهل دین و دوک تراش المغازلی و دوک فروش اندر تاویل گفته اند مردی باشد که اسرار مردم کند مشاطه اندر المشاطة تاویل زنی ستون باشد که عثرات مردم بردارد و شانه تراش و شانه فروش المشاط هم چنین گفته اند مردی باشد که عثرات مردم بردارد اما مخاصمة کند با اهل نفاق و متقاضی اندر تاویل مردی باشد که معاونة مظلومان کند و انصاف ستاند از اهل ظلم و معمار کن و مسمار فروش اندر تاویل مردی باشد که مردم را محبت همدگر فرماید و مجبر اندر تاویل مردی مصلح باشد میان خلق عام العموم و گفته اند بادشاهی عادل باشد که میان مردم الفت اندازد و مصور اندر تاویل مردی مشغول باشد بعملها باطل و اگر اندر خواب جنان بیند که وی صور حیوانات همی کند گفته اند بر حق تعالی دروغ گوید و انکار حق کند قال الله تعالی

وَمَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

و ترازوی گران اندر تاویل سلطان باشد و عدل وجور آن سلطان بحسب راستی و میلان ترازوی باشد و نعال بند اندر تاویل گفته اند مردی باشد که مردم را عذاب کند از بهر مال و اگر بیند اندر خواب سنا که وی را نعال زدند

الموازين المثقال المساحة المحاة المهندس

برشتر نعل زدن همچو کسی گفته اند اگر وی آن الی رسیده باشد آن اندر تاویل هم چون جراحت باشد

المکار واگر وی با آن هیچ رنجی نبوده باشد آن دلیل بر سعی کردن فاعل اندر اصلاح امور مفعول

المحتال ومکاری اندر تاویل گفته اند مردی صاحب ریاست باشد ادب کنندهٔ مردم سفیه

المعلم وزیرکنندهٔ مردمان اندر تاویل مردی باشد که مردم را از دست دزدان سلطان خلاص

المطرز دهد واهل کفر و معاصی بردست وی مسلمان گردند و توبه کنند وعلم بیان جامی اندر تاویل مردی

المعلم باشد که اظهار جیره کند و تزویج کارها کند وهمچنان اندر تاویل مردی متین باشد که میان

مردم الفت اندازد ومعلم اندر تاویل گفته اند مردی باشد صاحب سلطنت وادب که

منفعت وی عام باشد بر خلق و چون بر آن اجرت نستاند آن تقوی تر باشد وملاح اندر تاویل

البناء گفته اند مردی باشد که با سلطان واشراف مداخلت حرف الزای وبناش اندر تاویل گفته اند مردی باشد که طلب علم نکند

الزراف کند یا طلب متاع دنیا کند وچیزها بوی شبیه را اظهار کند وزداف اندر تاویل مردی باشد

صاحب خصومت واگر کسی اندر خواب بیند که زرافی همی کرد گفته اند ظفر یابد

النجار ودروگر اندر تاویل بعضی گفته اند مردی باشد که با اهل نفاق معامله و اختلاط کند

النقاش وبعضی گفته اند مردی مودب باشد ورویهٔ نقاش وماننده آن اندر تاویل گفته

الناطور اند صاحب دنیا وغرور و باطل باشند وناطور اندر تاویل گفته اند والی شهر باشد واگر بیند

که بر درختها کردکان ناطوری همی کرد بر قومی از عجم والیه یابد واگر بیند که بر درختها

خرما ناطور بود بر قومی از عرب یا بر قومی از اهل صلاح والیه یابد وعمی سذاهر چیزی

الناقد که اندر خواب بیند که وی ناطوری آن همی کرد بدرگ که آن چیز اندر تاویل بهدام قوم

منسوب است وولایة ویرا اضافت بدان قوم کند وناقد اندر تاویل مردی باشد که

الناطقی از همه چیزها آن نکند را اختیار کند از امور دین و دنیا وناطقی اندر تاویل گفته اند

مردی باشد صاحب خصومت تمام که از بهر منفعت خود خصومت اندر میان مردم

الوراق اندازد حرف الواو وراق اندر تاویل گفته اند مردی باشد که مردم را حیلت

آموزد از بهر آنک کتابت اندر تاویل حیلت است ووزان اندر تاویل گفته اند والی شهر باشد وعدالت وجور

وی بر مقدار راستی آن میزان باشد وآن وزن کردن وی حرف الها والهراس اندر تاویل گفته

اند مردی صاحب خصومت باشد یاوه گوی ایلیا لیس بمماثلی والله اعلم

باب اندر تاویل رویة الآلات وادوات اصحاب صنایع یازدهم

سنة بحمد الله بشمار الضاد والذال والظا والیا بدانکه

بعضی از این آلات وادوات اندر ابواب متقدم یاد کرده شاه است وبقیه آن اندرین باب

ایراد کنیم تا طبع بر آن آسان باشد الالف بدانک اندر تاویل بر قرآن است ودین شخص

بود و خدا و تاویل بجمله قرآن ودین اندر آیات واخبار وارداست وما الله تعالی

واعتصموا بحبل الله جميعا

قیل دین الله وقیل نعمة الله وقیل بالقرآن وقیل بالایمان تبرجون

کسی اندر خواب بیند که بر اورجوحة نشسته بود آن گفته اند دلالت کند که وی بر این

چیزها استقامتی و ثباتی نباشد آن مرد را بر آن زجوحه راکب گویی وقاری باشد واطرابل

اندر تاویل گفته اند مردی باشد از جمله زدیکان سلطان اما ویرا عزتی وسلکی نباشد

ومردی متلون باشد وهر زیاده ونقصان که اندر آن بیند بدین شخص باز کردد واگر اندر

خواب بیند که اسطرلابی بیافت یا کسی بوی داد ویرا باشخصی بدین صفت صحبت افتاد

والآت اعتسال اندر تاویل مثل ابریق وآبتابه وسبو وماندان گفته اند زنان وخدم

باشند وتلف شدن و شکسته شدن آن دلیل موت ایشان باشد ودیک پایه

سندیس اندر تاویل گفته اند خادمی باشد صاحب قوة دل سخت وگفته اند که بانوی

خانه باشد ودیک پایه چون از آهن باشد آن هر چنین اندر تاویل زنی باشد از خاندانی

اصلی صاحب قوة وصاحب منفعت وسوزن اندر تاویل مردی باشد اندانی

الهراس

الاسطرلاب

الآت الاعتسال

الآنیة

الایتم

بزرگ ومیان خلق الفت اندازد واصلاح کار عامهٔ خلق کنار وجوان دوز اندر تا ویار هم چون
سوزن باشار ولفته اند اندر خواب سنا که سوزنی همی طلبد یا سوزنی یافت طلب
جیزی نیارزد که هرگز نیابد قال الله تعالی ولا یدخلون الجنة حتی یلج الجمل فی سم الخیاط
وعدد تبیه شیاطین ایاسهم مما یطلبون ویصعدون فیه من دخول الجنة واسطام اندر تا ویار خادمی
باشار که با اهل ظلم وسلطنت مخالطة کند البسا ودیگ سنگین اندر تا ویار گفته اند
مردی باشار دراحت که اظهار نعمت خود ان نهد خلق وبساط اندر موضع خود گفته
آید وخبز اندر تا ویار زنی باشار یا خادمی مؤمن وشکسته شان آن موت آن زن
یا آن خادم باشد النبا ورویة تابوت اندر تا ویار گفته اند بادشاهی باشار بزرگ
وگفته اند تابوت اندر تا ویار پیر دلیار ظفر وامن وسکون وریاست بود قال الله تعالی

إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ

واگر اندر خواب بیند که تابوتی بیافت تا کیی تابوتی بوی داد آن گفته اند
دلیل یافتن رزق باشد وعلم وحلم وسکون واگر بیناه از اهل سلطنت باشار سلطنت
یابد ورویة تور اندر تا ویار گفته اند خادمی باشد یا کنیزکی مؤمن
ودیدن تخت جامه اندر تا ویار گفته اند بشارتی باشار که به بیناه رسد
النار ورویه تفر ومانند آن اندر تا ویار رویة آلات سوار یاد کرده شاه
النار الجحیم ورویة سبو اندر تا ویار گفته اند غلامی باشار یا کنیزکی
یا زنی وهر زیادة ونقصان که اندر آن سند بدیشان باز گردد ودیدن جام اندر تا ویار
گفته اند دوستی باشد از آن بیناه ومحبت وی با بیناه خوب جوهر آن طعام باشار
اندر رداة وجودة که اندر آن جام باشار واگر آن جام تهی باشد آن محبت خوب جوهر آن
جام باشار بدین صفت ورداة وصفا وغیر آن بدانکه رویة جام جاجارود وزدن
جلد اندر تا ویار خصومت ومنازعت باشد یا سردی براشار که لحد وحفره

رویة جرس اندر تا ویار گفته اند مردی باشار مؤذنی صاحب شغب وخصومت
وجوالق اندر تا ویار مردی باشار حافظ اسرار امین واگر جنان بیناه که چیزی از آن اندر وی بود
ظاهر شان بود آن مردی افشاء سر مردم کنار جراب اندر تا ویار خازن مال باشار
الحلم حقه اندر تا ویار گفته اند قصری باشد ویا فتن حقه بامروارید ودیگر
جواهر دلیار نیز قصری باشار یا خدم وحشم ویار گفته رویه جراب اندر تا ویار تمسک کردن
بدان تمسک کردن باشد بدین وقرآن چنانک پیش ازین یاد کردیم وگفته اند رویه جراب از پشم
وازموی دلیار یافتن وولایة باشار یا قوة دین واگر اندر دوست باشار آن اندر تا ویار مردی باشد
که قصد خون ریختن کند ودلیار یافتن میراث بود واگر اندر دشمن باشار آن مردی
باشد درشت خوی وجار سیاه گفته اند دلیار یافتن عار بود واگر اندر خواب بیند که
جلی واکنی یا ذان رده لت کند که بیناه باآن کس عمه الکتاب قال الله تعالی

إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

یعنی انما اذکروا اخذوا و قتلوا الا بعماد من الله او بیان الامان وجزیة واگر
اندر خواب بیند که جراب اندر کردن کسی گرد گفته اند وبرانی دهد واگر بیناه که ریش
همی برکند واز آن جراب همی بافت گفته اند آن دلالت کند بیناه بر وی کواهی بدروغ دهد
وبران زشت گواهی ستانند ورویة حلقه اندر تا ویار گفته اند قوة دین باشد وتبیین
ویاری وجمله اندر تا ویار گفته اند مرد زنی صاحب جمال باشار خیمه
ورویة خیمه اندر تا ویار خیمه موئنة تخصیص کردند اگر کسی اندر خواب بیند که خیمه
بر سر وی زده بود اندازه آن اگر بیناه از سلاطین باشار آن زیادت جاه وسلطنت وی
باشد واین خواب لشکر بر ایمان ولایة باشد وتجار را دلیار سفر باشار ویافتن خیر
وخیمه اندر تا ویار نیز گفته اند زنی باشد یا کنیزکی صاحب جمال قال الله تعالی

حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ الآية

الجرس
الجوالق
الجراب
الحقة
الحمار
الخيمة

وگفته اند اگر اندر خواب بیند که ماهتاب اندر خیمه وی بود بر زنی یا بر مردی عاشق شود و
گفته اند رویه خیط اندر بیننده باشد اگر اندر خواب بیند که خیطی همی تافت یا خیطی بیافت و یا
احتیاج افتد بماهمت یعنی از برای خیری قال الله تعالی حتی یتبین لکم الخیط الابیض
من الخیط الاسود و تافتن خیمه نیز دلیل سفر باشد و خلال اندر تأویل گفته اند هر چون جارو
باشد و بعد ازین یاد کرده شود حکم آن الدّالج و رویه درج اندر تأویل گفته اند اگر توانی باشد
آن خیری خوش باشد که بینای را سود و از حقیقی بنا شاد و اگر با مور و ناپرسود آن دلیل بشارتی
باشد الدّرا و دیدن سیاب اندر خواب گفته اند دلیل بنا لذیذ باشد مقدار آن آرد که
ازان برون آید و تمامی سخن اندر کرامیاب بعد ازین یاد کرده شود و اسیاب دست گفته اند
دلیل رنج و مشقت باشد گفته اند آن نیز دلیل بنا لرزق باشد و اعتماد کردن
بر دست خود اندر اسباب معاش و رویه راویه اندر تأویل گفته اند سلطان را دلیل زیادة
و رویه شتری یا ولایتی باشد و بخار را تجارتی باشد باسود و دیگر عمله را عجمی بزرگ
باشد باسه ذو منفعة و رویه اکمه اندر تأویل گفته اند همچنین باشد الا آنک
منافع او به زیادة تر باشد الزّا و رویه زنبیل گفته اند بنا باشد و گفته اند
حمالی باشد امین و رویه زق اندر تأویل گفته اند مردی دنی باشد و اگر آنرا باغرا
بیند آن گفته اند دلیل بنا غنیمت باشد و اگر با زوغن سند ان همچنین باشد
و دلیل بنا غنی باشد و اگر با نفط بیند گفته اند دلیل بنا فتن مالی حرام باشد از مردی
شریر و باد اندر خیمه میان گفته اند دلالت کند که ویرا فرزندی آید نرینه لقوله
تعالی فنفخنا فیها من روحنا و رویه نفخ اندر دیگر بارد اما همچنان انبار و مانند
آن همچنین باشد السّین و سکره اندر تأویل گفته اند غلامی باشد یا کنیزکی
و خسته شدن آن موف ایشان باشد و همچنین هر زیادة و نقصان و صلاح و فساد
که اندر آلات دیگر و ادوات بیند همه بدان چیزها و بدان قوم باز کردد
که اعمال مطلوب باشد و رویه سم اندر تأویل گفته اند مرادی باشد از آن عدو

الدّرج
الرّحی
الرّکوة
الزّنبیل
الزّق
السّرجة
السّلم

وصعود

وصعود بر سلم و نزول از آن جایگاه گفته اند دلیل اقامت بینه باشد بر چیزی و گفته اند صعود
سلم دلیل استعانه بود بر کسی از اهل نفاق و گفته اند اگر بیند که بر نردبانی همی رفت آن
دلیل سلطنت و حجت باشد و سرور قال الله تعالی ام لهم سلم یستمعون فیه فلیأت مستمعهم
بسلطان مبین و اگر بیند که نردبانی نصب کرده بود تا بر آسمان رود گفته اند آن دلیل تزویج
کردن باشد اندر کاری باطل و گفته اند اگر شاه نه ارصلحا باشد آن دلالت کند بر ارتکاب
چیزی محال لقوله تعالی ام لهم سلم یستمعون فیه الآیة و اگر بینند ارصلحا باشد آن دلیل
قبض اندوه و عجز باشد و عاقبة آن ظفر و نصرة و عزة و حصول مقصود بود قال الله تعالی
فان کان کبر علیک اعراضهم فان استطعت ان تبتغی نفقا فی الارض او سلما فی السماء الآیه
و صعود سلم نیز گفته اند دلیل سفر بود و بخن اندر تأویل گفته اند بر سر و نرادق اندر رباب فرشها
گفته آید و رویه کارد اندر تأویل گفته اند دلیل اظهار حجت باشد و دلیل قوة قال الله تعالی

السّلم

وانت کل واحد منهم سکینا

و گفته اند اگر بیند که کارد سفره اندر دست داشت و آنرا کار همی فرمود آن
دلالت کند بر انقطاع آن کار که بیننده اندر آن باشد و گفته اند اگر بیند که آن کارد از
ثقره بود دلیل افرزندی آید نرینه و خوردن کارد اندر تأویل گفته اند مال آن خورنده باشد
و رویه ساطور اندر تأویل گفته اند مردی باشد با قوة قاطع خصم متهما و مفرق
و رویه سر اندر تأویل گفته اند بر جمله محمود باشد و دلیل بنا عزة و شادی باشد و اگر اندر
خواب بیند که بر تخت نشسته بود گفته اند چیزی که از دست وی رفته باشد باز
آید قال الله تعالی و القینا علی کرسیه جسدا ثم اناب و گفته اند رویه جلوس
بر سریر دلیل زن کردن باشد یا خریدن چیزی و گفته اند اگر جان ستاند که بر آن
تخت فرشها انداخته بود آن دلیل بنا رفعت و دولت و سلطنت باشد قال الله تعالی
اخوانا علی سرر متقابلین یا یتهم فیها نصب

الساطور
السّریر

السفرة

ولفته اند ان خواب زليان رياست باشد بر قومي از اهل نفاق والوان تخت فرشها بنشار آن گفته اند زليل سفر باشد ورويه سفره اند زليل خواب گفته اند زليل ذهاب غم بود وسرور از آن آمد اصل سفر اند لغت سرور واشراق است يقال سفرت المراة عن وجهها اي كشفت واسفر الصبح اذا اشرق وارتفعت الظلمت ووجه مسفر اي مشرق مسرور ورويه سفره نيز گفته اند زليل سعت باشد وابتهاج وخروج از تنگي زيرا كه سفره محل طعام است واكل قال الشاعر

غرا تزداد ابتهاجا اذا اسفرت وخرج العين فيها حين تنقب

ورويه سفره جون تي باشد زليل خلوبيت باشد وفقر يقال سفرت البيت اي كنسته يعني خانه را فرو گفته ورويه سفره نيز زليل كودن بلند يقال سفرت بين القوم اي اصلحت بينهم

الشراع

ورويه سفره نيز زليل باشد زيرا كه زحل سفر اي مسافر

الشين

ورويه شراع اند تاويل گفته اند زليل نيل عزة باشد وزياست واكر بينا كه ان مروي شراع زده بود نيل عزة

الصدوق

وزياست يابد واكر بسناه اهل سلطنت باشد بادشاهي يابد

الصاد

صناديق اند تاويل زني يا كنيزكي باشد وغني وفقر وجمال وحسب آن زن بحسب قماشه وهيئة وجوهر آن صناديق باشد وصر اند تاويل گفته اند سر شخص باشد واكر اند خواب بسنا كه صره بيش كي بود بعنه بنماد سر خود باوي اند ميان نمادن

الصراحي

صراحي اند تاويل گفته اند كنيزكي باشد صاحب جمال

الصحفة

ورويه صحفه اند تاويل دوست سناه باشد ودوستي وي بحسب شرف ورداة وجودة جوهر آن طعام باشد كه اند آن صحفه بود اكر اند آن صحفه حلوا باشد ان غاية دوستي باشد ميان ايشان واكر سركه باشد آن زليل عداوة باشد وهر برين قياس

الطست

ورويه طست اند تاويل گفته اند زني باشد كه ناصح شوهر باشد وسبب خواه وي بود وبعضي گفته اند طست اند

[illegible] كنيزكي گفته اند واكر آن طست از نحاس باشد آن اند تاويل كنيزكي تيز كي باشد ان بر انك نحاس ان طرف عمي خيزد واكر ان نقره باشد ان

روي باشد واكر ان بلور باشد آن زني آزاد بود صاحب جمال كه سناه وبراد ان كنان واكر ان زر

باشد آن زني يا كنيزكي باشد صاحب جمال كه توفيق بسيار علت كوتاه عمر واكر از پيروزه باشد آن زني غنيمه باشد صاحب جمال كه سناه بسيب وي عزه ونصوة يابد واكر اند ديكر جواهر بنسبه باشد هنال لعل ودر مرد وماتران آن اند تاويل زني غنيمه باشد صاحب جمال كه شوهر وبرا دوست دارد

الطيار

وطيار اند تاويل گفته اند قاضي القضاة باشد يا وزير بود وعذل

الطيفسة

وانصاف [illegible] ان نوع مقدار راستي آن طيار كه باشد وصفسه اند ذكر رويه فرشها

الطبق

ياد كرده شود ورويه طبق اند تاويل گفته اند مرجون صحفه باشد واكر اياد گذ بر

ولفته اند اكر اند خواب سناه كه طبقي اند دست داشت يا پيش وي نهاده بود آن

دلالت بر تغير حال سناه كند واتعاد از حالي بحالي ديكر قال الله تعالى

لتركبن طبقا عن طبق

بعد حال او رتبه بعد رتبه بس از حال

منتقل شود بنست باحال اول بحسب شرف ورداة جوهر آن طبق باشد وان طعام كه اندر آن بوده باشد ورويه طوق اند تاويل گفته اند زليل نخال باشد واكر اند خواب بسنا كه طوقي اند كردن زوي كرده بودند زر كند واكر بسنا اين نه از صلحا باشد

العبر

زيادت كردد ومنع زكوة كند قال الله تعالى سيطوقون ما بخلوا به يوم القيمة

العمود

وعمود اند تاويل مرد بن شخص باشد وزيادة ونقصان اند ان بدين

[illegible] باز كردد واكر اند خواب سناه كه عمودي از آسمان بزمين آمد گفته اند

اند ان موضع سلطان تعالى بادشاهي عادل بسيار آيد وقوة وضعف آن بادشاه بحسب

جوهر آن عمود باشد زيرا كه بادشاه عماد زمين است وعمود اند تاويل وعمود اند

تاويل نيز نماز باشد از بهر آنكه رسول عليه السلام فرموده است كه

العماد

العبر وهر زيادة ونقصان كه اند ان عمود بنسبت نماز وي باز كردد وعمود

اند تاويل نيز شخصي باشد كه اعتماد سناه بروي باشد وهر خير وشر كه اند ان بنسبت آن

العلاة

بدان حصن راجع باشد ورویه علاة اندر تاویل بادشاهی بزرگ باشد صاحب قوت ارا چیزها بزرگ و مشمار باشد

وعلاة سنان رویه وهر زیادة ونقصان که اندرین سنان بینند بدان بادشاه باز کردد ورویه

العصا

عصا اندر تاویل مرد دانا کنند بمردی بحق نزدیک باشد ورویه

باشد آن مرد از خاندانی چیز صاحب منابع واکر اندر خواب بیند که عصا اندر دست دارد

اعتماد کند بمردی بدین صفت واکر سپیده بر عصای مجمع تکیه کرده بود کفته اند

ان دلیل ذهاب جاه وزوال باشد وبینان انرا ارخلق بنهان دارد واکر بیند که حوبستن عصا

شاه بود مردم بروی اعتماد کنند واکر بیند که حوشتن عصای شکسته شاه بود

آن دلیل دنو اجل وی بود وشکسته شدن عصا والی را دلیل عزل باشد وتاجر را دلیل

العجلة

ذهاب مال باشد واکر اندر خواب بیند که عصای بر زمین همی زند بران زمین حکم

کند بر مال آن غالب کردد وعجله اندر تاویل آن کردونی کوچک باشد دلیل عزة

ورفعت باشد واکر اندر خواب بیند که بران نشسته بود ریاست وقربة یابد بمردی

بادشاه وسلطنت یابد اکر اهل آن باشد آن مرا انکه کفته اند که مراکب ملوک دین

الغربال

این کردون بود است ویوسف را علیه السلام چون از زندان بیرون آوردند واکرام کردند

برین کردونش نشاندند وبنزدیک ملک بردند الغبس ورویه غربال وارد بیز

اندر تاویل کفته اند مردی باشد که تفرقه اندازد میان دوستان وکفته

اند مردی نقاد بود وکفته اند مردی باشد که مالها شریف بردست وی بسیار

القسطاط

کذرد آن بر انکه آرد اندر تاویل کار باشد وکفته اند مردی باشد که اسرار مردم نکاه

فلکة المغزل

ندارد الفلا وسخن اندر تاویل سر برده اندر باب ذکر فرشها یاد کرده

شد ان شاء الله جرخ اندر خواب دیدن ویا فتن اکر بیننده زن شوهر کند واکر

آن زن حامله باشد ویرا دختری اند واکر بیند که آنرا حکم کرده شد

الفانوس

دهند اکر بیند که سکر کرد وزن زشت شوهر وبراطلاق دهد ورجعت کند واکر

بیننده مردی باشد زن کند ورویه تبر اندر تاویل کفته اند فرزندی باشد

نزهة

نزهة واکر سنان که تبری اندر دست دارد

ظفر وقصة وذکر جمیل دلیل قصه ابرهیم علیه السلام قال الله تعالى

وفيهم جذاذا الا كبيرا لهم

القباب

القاف ورویه قبان اندر تاویل کفته اند بادشاهی باشد بزرک ومشمار

آن اندر تاویل قوة ملک وی باشد وسلسلة آن علما وخادم وی باشند وهر دو کفته وی

کفته اند هر دو سمع وی باشند وناء آن حکم وعدل وانصاف ودستور وی باشد و

هر سه بایه وی سه مرد باشند از اهل نفاق که مدار ملک وی بریشان باشد وهر زیادة

القسطاس

ونقصان که اندر آن بیند آن بدین قوم وبدین چیزها باز کردیرد وقسطاس اندر تاویل

کفته اند والی یا قاضی شهر باشد وعدل وانصاف ایشان بقدر راستی آن باشد قال الله تعالى

وزنوا بالقسطاس المستقيم

القفص

ورویه قفص اندر تاویل کفته اند دلیل بسته شدن کارها باشد ودلیل

مرض باشد ودلیل تزویج باشد در حق عزب وقفص بزرک که مرغ اندر بیرون آن

دیکر کفته اند آن اندر تاویل خانه بینان باشد واکر اندر خواب بیند که قفصی از آن

بخرید ومرغ اندرون بیرون آورد کفته اند سرای بخرد وزن را بدان جایکاه نقل کند

القبة

اکر بیند که نیی بسر فروکرده بود واندر بازار همی رفت کفته اند سرای خود بفروشد و

لواء بر خود ببرد ودیدن قبه عدن اندر تاویل کفته اند سلطان باشد ورویه

قبه اندر خانه زن باشد وحکم آن حکم رویه خیمه باشد قال الله تعالى

حور مقصورات في الخيام

وکفته اند اکر اندر خواب بیند که از هر وی قبه زده بود نزدیک سلطنت یابد اکر اهل آن باشد

باشد و اگر اردکر جواهر ... یا نقاوه تر اخسب لون و شرف
و عز و خاصیته آ ... تعبیر باید کردن و الله اعلم

تمام شد نصف اول از کتاب المنیر فی علم التعبیر بتوفیق الله
عز سلطانه و الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی سیدنا محمد و آله
اصعف خلق الله و احوجهم الی عفران ربه ابرهیم بن اسمعیل البارکی مولفه
و صلی الله علی خیر خلقه محمد و آله الطیبین

القدوم

واکر نه اهل آن باشد عز و شرف یابد و دیدن او دلیل بود بر خانه اندر مردی باشد که فقیر خانه بود
تیشه اندر تاویل کفته اند مردی باشد که جلب و کسب کار بود و کفته اند زنی زفان دراز
بود و قینه و قارون و قمقمه جمله اندر تاویل کفته اند غلامان باشند و کفته اند دینه کان
باشند و کفته اند قمقمه خازن را بود و قارون کفته اند زن را

القفل

رسول علیه السلام اطلاق لفظ قارون بر زن کرده است و آن آنست که فرموده است که **رفقا**
بالقوارير يريد النساء و اراد بالقوارير ها هنا النساء و اخشه نام غلامی است از آن رسول
علیه السلام و رویه قفل اندر تاویل کفته اند قوت و حجة باشد و کفته اند مردی باشد که
حفظ و ادب و امانات مردم کند و اکر بیند این خواب را قصد تزویج باشد زنی امینه را زن کند و اکر
بیند که قفل بر دست یا بر پای یا بر زفان وی زده بود تا اکر بیند این خواب از صلحا باشد آن
دلالت کند بر عفت و اجتناب از منهیات شرع و اکر نه از صلحا باشد آن دلیل بخل و نفاق
و از سخن خیر و باشد که توبه کند و اکر بیند که قفل بر دروی زده بود تا آن علی العموم نه
محمود باشد و دلیل اکثر ذنوب بود و خوف مؤاخذت باشد **قال الله تعالی**

أم على قلوب أقفالها

المرسن

و اکر اندر خواب بیند که در بقفل بست آن دلیل بود بر آنکه
اندر کلمات کند که وی از کسی باز ندارد تا نکوید و نستاند و کسی از وی نستاند
تاویل دیدار فرج باشد و برآمدن از کفالت و بیرون دیدار ظفر باشد **قال الله تعالی** **نصر من الله**
و فتح قریب **الكاف** و کسی اندر تاویل کفته اند دیدار دیدار رفعت باشد
از قبل سلطان و چون از آهن باشد آن دلیل بود و چون از چوب باشد آن رفعت
متضمن نفاق باشد و اکر از تقره باشد آن دلیل خواستن باشد یا رفعتی باشد از قبل زن
و اکر از ریاشد آن دلیل دیدار عز و ریاست باشد و متضمن علل و مرض باشد و زود زایل
کردد آن حمت لفظ ذهب و اکر از بیرون باشد آن دلیل عز و رفعت و سلطنت و نصرة

Süleymaniye
Kütüphanesi
AMCA ZADE
HÜBEYİN PAŞA
Yenihan
Çekmeceyi No | 243

هوالقادر

ذکر حدیث باران نیسان منقول

کہ پیغامبر صلوات اللہ علیہ

ولکنت کہ جملہ رنجہا و درد

طبیب نہا شنیدہ بود

قرآن سورتی را هفتاد بار بر آب

الحمد دوم هفتاد بار آیت الکرسی سوم

والضحی سیم هفتاد بار الم نشرح چهارم هفتاد بار

نهم هفتاد بار الایلاف دهم هفتاد بار قل یا ایها

یازدهم هفتاد بار قل هو الله

دوازدهم هفتاد بار قل اعوذ برب الفلق سیزدهم هفتاد بار قل اعوذ برب الناس

شانزدهم هفتاد بار استغفر الله العظیم و بجمله بار سبحان الله و الحمد لله

و لا اله الا الله و الله اکبر و لا قوة الا بالله العلی العظیم

و این آب را الحمد و سلام طعنت و تناول کنند

و نفع این عمل بدل علیه الصلوة و

که صوابخانه موسوم آشامیدن این آب را صحت یابد

آدمی بارشد حق سبحانه و تعالی و

و این آب را بسیار

هم بخار هفتاد بار

و صحت یابد

و این آب را بسیار

و این آب را بسیار